

LIBANIUS

OPERA

FOENSTER

1

ORATIONES

I-II

GRAD

888

L3

F65

v.1

**BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.**

Libanii
LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

**VOL. I. FASC. I.
ORATIONES I—V.**

**LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.**

MCMIII.

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geh.	geb.		geh.	geb.
Aelianus ed. <i>Hercher</i> . 2 voll.	9.—	10.05	Boetius de inst. arithm. ed. <i>Friedlein</i>	5.10	5.60
— varia historia	—90	1.30	— de consolatione ed. <i>Peiper</i>	2.70	—
Aeneas ed. <i>Hug</i>	1.35	1.75	— comm. in libr. <i>Aristotelis regi</i>	—	—
Aeschines ed. <i>Frankl</i>	—90	1.90	— <i>Agapvetas</i> rec. <i>Meiser</i> . 2 voll.	8.70	9.70
— ed. <i>Blass</i>	2.40	2.80	Bucolici Graeci ed. <i>Ahrens</i> . Ed. II	—60	1.—
— Ed. mai. c. Ind. <i>Aeschin</i>	8.—	8.60	Caesar ed. <i>Dinter</i> . Ed. II min.	1.50	2.10
[—] Ind. <i>Aeschin</i> . comp. <i>Preuss</i>	6.40	—	— bell. Gall. Ed. II min.	—75	1.10
Aeschyl tragodiae ed. <i>Weil</i>	1.50	2.—	— bell. civile. Ed. II min.	—60	—90
— Singulae tragodiae	—80	—60	— ed. <i>Kübler</i> . bell. Gall. Ed. min.	—75	1.10
[—] Schol. in Pers. ed. <i>Dähnhardt</i>	3.60	4.20	— Ed. maior	1.20	1.60
Alexander Lycop. ed. <i>Brinkmann</i>	1.—	1.25	— bell. civ. Ed. min.	—60	—90
Ammianus M. ed. <i>Garthausen</i> . 2 voll.	7.20	9.40	— Ed. maior	—90	1.80
Anacreon ed. <i>Rose</i> . Ed. II	1.—	1.40	— b. Alex., b. Afr. Ed. mai.	1.—	1.40
Andocides ed. <i>Blass</i> . Ed. II	1.20	1.60	— Ed. min.	—60	1.—
Anna Commena ed. <i>Reifferscheid</i> . 2 voll.	7.50	8.60	— b. Hisp. Fragm. Indices	1.50	1.90
Anthimus ed. <i>Rose</i>	1.—	1.25	Callinici vita S. <i>Hypatii</i>	3.—	3.40
Anthologia Gr. ed. <i>Stadtmüller</i> . I	6.—	6.60	Cassius Felix ed. <i>Rose</i>	3.—	3.40
— II. I	8.—	8.60	Cato ed. <i>Keil</i>	1.—	1.40
— Lat. I. 1 ed. <i>Riese</i> . Ed. II	4.—	4.60	Catullus ed. <i>Müller</i>	—45	—75
— II ed. <i>Buecheler</i> . 2 fascio.	9.20	10.35	— Tibull., Propert. ed. <i>Müller</i>	2.70	3.20
Antiphon ed. <i>Blass</i>	2.10	2.50	Cebettis tabula ed. <i>Prachtler</i>	—60	—90
Antoninus ed. <i>Stich</i>	1.80	2.20	Chronica min. ed. <i>Frick</i> . 2 voll. Vol. I	6.80	7.40
Apollonius Perg. ed. <i>Heiberg</i> . 2 voll.	9.—	10.—	Cicero ed. <i>Müller</i> . 5 partes (= 11 voll.	—	—
Apollonius Rhodius ed. <i>Merkel</i>	1.—	1.40	— (= 37 fascio.). Pars I. 1. 2. M. 3. 45	—	—
Applanus ed. <i>Mendelssohn</i> . 2 voll.	9.—	10.—	— geb. M. 4. 40. Pars II. 1.—3. M. 6. 30.	—	—
Apulei metamorph. ed. v. d. <i>Vliet</i>	3.—	3.50	— geb. M. 7. 80. Pars III. 1. 2. M. 7. 80.	—	—
— Apologia, Florida ed. v. d. <i>Vliet</i>	4.—	4.50	— geb. M. 9.—. Pars IV. 1.—3. M. 6. 30	—	—
Archimedes ed. <i>Heiberg</i> . 3 voll.	18.—	19.80	— geb. M. 7. 80	23.85	29.—
Aristae epist. ed. <i>Wendland</i>	4.—	4.50	— oratt. sel. ed. <i>Müller</i> . 2 partes	1.50	2.20
Aristophanes ed. <i>Bergk</i> . 2 voll. Ed. II	8.—	4.—	— edd. <i>Eberhard-Hirschfelder</i>	2.—	2.50
— Singulae comoediae	—45	—75	— epistolae ed. <i>Wesenberg</i> . 2 voll.	6.—	7.20
Aristoteles , de partibus animal.	—	—	— sel. ed. <i>Dietsch</i> . 2 partes	2.50	3.40
— ed. <i>Langkavel</i>	1.80	2.20	Claudian carmina ed. <i>Koch</i>	3.60	4.20
— de arte poetica ed. <i>Christ</i>	—60	—90	Cleomedes ed. <i>Ziegler</i>	2.70	3.20
— physica ed. <i>Prantl</i>	1.50	1.90	Comaed. Horat. ed. <i>Jahnke</i>	1.20	1.60
— ethica <i>Eudemia</i> ed. <i>Susemihl</i>	1.80	2.10	Commodianus ed. <i>Ludwig</i> . 2 voll.	1.20	1.50
— <i>Nicomachea</i> ed. <i>Susemihl</i>	1.80	2.10	[Constantinus] Inc. I. de C. Magno	—	—
— de coelo, al. ed. <i>Prantl</i>	1.20	1.60	— ed. <i>Heydenreich</i>	—60	—90
— de coloribus, al. ed. <i>Prantl</i>	—60	—90	Cornelius Nepos ed. <i>Fleckeisen</i>	—90	—60
— politica ed. <i>Susemihl</i> . Ed. III	2.40	2.80	Cornutus ed. <i>Lang</i>	1.50	2.—
— magna moralia ed. <i>Susemihl</i>	1.20	1.60	Curtius Rufus ed. <i>Vogel</i>	1.20	1.60
— de anima libri III ed. <i>Biehl</i>	1.20	1.60	Damasus ed. <i>Ihm</i>	2.40	2.80
— ars rhetorica ed. <i>Römer</i> . Ed. II	3.60	4.—	Demetrius Cydonius ed. <i>Deckelmann</i>	1.—	1.40
— methaphysica ed. <i>Christ</i>	2.40	2.80	Demosthenes edd. <i>Dindorf-Blass</i>	—	—
— fragmenta ed. <i>Rose</i>	4.50	5.—	— 3 voll. (= 6 partes). Ed. IV min.	4.50	6.—
— oeconomica ed. <i>Susemihl</i>	1.50	1.90	— 3 voll. Ed. IV maior	7.20	9.—
— de plantis ed. <i>Apoll</i>	3.—	3.40	Diety ed. <i>Meister</i>	1.50	2.—
— <i>polit. Agr.</i> ed. <i>Blass</i> . Ed. III	1.80	2.10	Dinarchus ed. <i>Blass</i>	1.—	1.40
— parva naturalia ed. <i>Biehl</i>	1.80	2.10	Dio Cassius ed. <i>Meib.</i> 5 voll. Vol. I. II	8.10	9.20
Arrian expeditio Alex. ed. <i>Abicht</i>	1.20	1.70	Dio Chrysost. ed. <i>Dindorf</i> . Vol. II	2.70	—
— scripta minora ed. <i>Eberhard</i>	1.80	2.20	Diodorus ed. <i>Vogel</i> . 5 voll. Vol. I.—III	11.20	13.—
Athenaeus ed. <i>Kaibel</i> . 3 voll.	17.10	18.90	Dionysius Halic. ed. <i>Jacoby</i> . Vol. I.—III	9.60	11.40
Augustini de civ. dei ed. <i>Dombart</i>	—	—	— opusc. rhet. edd. <i>Usener et Rader-</i>	—	—
— Ed. II. 2 voll.	6.—	7.20	— macher. Vol. I	6.—	6.60
— confessionum II. XIII ed. <i>Knütt</i>	2.70	3.30	Diophantus ed. <i>Tannery</i> . 2 voll.	10.—	11.—
Avicularia ed. <i>Peiper</i>	1.50	2.—	Donatus rec. P. <i>Wessner</i> . Vol. I	10.—	10.80
Ausonius ed. <i>Peiper</i>	6.60	7.20	Dracontius ed. <i>Duhn</i>	1.20	1.60
Autolyeus ed. <i>Hultsch</i>	3.60	4.—	Epic. Gr. fragm. ed. <i>Kinkel</i> . I.	8.—	8.50
Avieni Aratea ed. <i>Breysig</i>	1.—	1.40	Epic. poes. Gr. ludib. corpuse. I.	—	—
Babrius ed. <i>Schneidewin</i>	—60	1.—	— edd. <i>Brandt et Wachsmuth</i> . 2 voll.	6.—	7.—
— ed. <i>Crustus</i> . Ed. maior	8.40	9.—	Epictetus ed. <i>Schenk</i> . Ed. minor	6.—	6.60
— Ed. minor	4.—	4.60	— Ed. maior	10.—	10.80
Bacchylidis carmina ed. <i>Blass</i> . Ed. II	2.40	2.90	Euclidis Elementa ed. <i>Heiberg</i> . 5 voll.	24.60	27.40
Benedicti regula ed. <i>Wölflin</i>	1.60	2.—	— Data ed. <i>Menge</i> . Optica ed. <i>Heiberg</i>	10.—	11.20

Wissenschaftliche Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller

im Verlage von

B. G. Teubner in Leipzig.

Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern.

Aetna. Von S. Sudhaus. geh. *M* 6.—, in Leinw. geb. *M* 7.—
Lucrez Buch III. Von R. Heinze. geh. *M* 4.—, in Leinw. geb. *M* 5.—
Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. geh. *M* 6.—, in Leinw.
geb. *M* 7.—

Kritische und kommentierte Ausgaben.

Neue Erscheinungen 1901—1903.

- Acta Apostolorum: s. Lucas.
Demetrii Phalerei qui dicitur de elocutione libellus. Praefatus
recensuit adnotavitque L. Radermacher. geh. *M* 5.—
Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Accedunt
canonem qui dicuntur apostolorum et Aegyptiorum reliquiae.
Ed. Edm. Hauler. Fasc. I: Praefatio, fragmenta, imagines.
geh. *M* 4.—
Euangelium sec. Matthaeum cum var. lect. ed. Fr. Blass. geh. *M* 3.60.
Euripidis fabulae edd. R. Prinz et N. Wecklein. geh.
Vol. I. P. I: Medea. Ed. II. Vol. II. P. III: Bacchae. *M* 2.—
" II. " IV: Heraclidae. *M* 2.—
" I. " II: Alcestis. Ed. II. " II. " V: Hercules. *M* 2.40.
" " " " " II. " VI: Iphig. Aul. *M* 2.80.
" I. " III: Hecuba. *M* 1.60. " III. " I: Andromacha. *M* 2.40.
" I. " IV: Electra. *M* 2.— " III. " II: Hippolytus. *M* 2.80.
" I. " V: Ion. *M* 2.80. " III. " III: Orestes. *M* 2.80.
" I. " VI: Helena. *M* 3.— " III. " IV: Phoenissae. *M* 2.80.
" I. " VII: Cyclops. *M* 1.40. " III. " V: Troades. *M* 2.80.
" II. " I: Iphig. Taur. *M* 2.40. " III. " VI: Rhesus. *M* 3.60.
" II. " II: Supplic. *M* 2.—
Grammatici Graeci. Pars III. Scholia in Dionysii Thracis artem
grammaticam rec. A. Hilgard. geh. *M* 36.—
Hesiodi carmina. Accedit Homeri et Hesiodi certamen. Rec.
A. Bzach. geh. *M* 18.—
Homeri carmina. Recensuit et selecta lectionis varietate instruxit
A. Ludwig. Pars prior: Ilias. Vol. prius. geh. *M* 16.—
Q. Horati Flacci opera recce. O. Keller et A. Holder. Vol. I.
Carminum libri IV, Epodon liber, Carmen saeculare. Iterum
rec. O. Keller. geh. *M* 12.—. Vol. II, Fasc. I Sermonum libri II.
geh. *M* 4.—. Vol. II, Fasc. II. Epistulae, De arte poetica. geh. *M* 6.—
[Lucas.] Acta Apostolorum s. L. ad Theophilum lib. alter. Sec.
formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. geh. *M* 2.—
[—] Evangelium sec. Lucam s. L. ad Theoph. lib. prior. Sec.
formam quae vid. Romanam rec. Fr. Blass. geh. *M* 4.—
Pindari carmina prolegg. et comm. instr. ed. W. Christ. geh. *M* 14.—
— ed. Schroeder. Ed. V. geh. *M* 14.—
Platonis Sophista ed. O. Apelt. geh. *M* 5.60.
Statius' Silvae, herausg. u. erkl. v. Fr. Vollmer. geh. *M* 16.—
Stoicorum veterum fragmenta coll. I. ab Arnim. Vol. II. geh. *M* 14.—
Theophrasti Charaktere, hrsg., übers. u. erkl. v. d. Philol. Gesellsch.
zu Leipzig. geh. *M* 6.—
Thucydidis historiae rec. C. Hude. Tom. I. geh. *M* 10.—. Tom. II.
geh. *M* 12.—

**Bibliotheca scriptorum
Graecorum et Romanorum Teubneriana.**

Neue Erscheinungen.

- Augustini, S. Aureli, confessionum ll. XIII rec. Knöll. geh. *M.* 2.70, geb. *M.* 3.20.
- Demetrii Cydonii de contemnenda morte oratio ed. Henricus Deckelmann. geh. *M.* 1.—, geb. *M.* 1.40.
- Dionysii Halicarnasei opuscula edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. geh. *M.* 6.—, geb. *M.* 6.60.
- Donati quod fertur commentum Terenti. Accedunt Eugraphi commentum et scholia Bembina. Rec. P. Wessner. Vol. I. geh. *M.* 10.—, geb. *M.* 10.80.
- Gellii Noctium Atticarum libri XX. Post M. Hertz ed. C. Hosius. Vol. I/II. geh. *M.* 6.80, geb. *M.* 8.—
- Georgii Acropolitae opera rec. A. Heisenberg. Vol. I. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 9.—
- Heronis Alexandrini opera quae supers. omnia. Vol. III. ed. H. Schöne. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 9.—
- Hesiodi carmina rec. A. Rzach. geh. *M.* 1.50, geb. *M.* 2.—
- Hippocratis opera quae feruntur omnia. Vol. II. Ex codicibus Italicis ed. H. Kuehlewein. geh. *M.* 5.—, geb. *M.* 5.50.
- Incerti scriptoris Byzantini saeculi X liber de re militari ed. R. Vári. geh. *M.* 2.40.
- Lyeurgi oratio in Leocratem. Post C. Scheibe ed. Fr. Blass. geh. *M.* —.60, geb. *M.* —.90.
- Lysiae orationes rec. Theodorus Thalheim. Ed. maior. geh. *M.* 3.—, geb. *M.* 3.60. Ed. minor. geh. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.
- Mulomedicina Chironis, Claudii Hermeri, ed. E. Oder. geh. *M.* 12.—
- Mythographi Graeci. Vol. III. Fasc. I. Pseudo-Eratosthenis Catasterismi rec. A. Olivieri. geh. *M.* 1.20, geb. *M.* 1.60.
- Vol. II. Fasc. I. Supplem. Parthenii Nicaeni quae supersunt ed. E. Martini. geh. *M.* 2.40, geb. *M.* 2.80.
- Vol. III. Fasc. II: Palaephati *Περὶ ἀπίστων*. Heracliti qui fertur libellus *Περὶ ἀπίστων*. Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. geh. *M.* 2.80, geb. *M.* 3.20.
- Philostrati minoris imagines et Callistrati descriptiones edd. C. Schenkl et E. Reisch. geh. *M.* 2.40, geb. *M.* 2.80.
- C. Plinii Caecilli Secundi epistularum libri novem. Epistularum ad Traianum liber. Panegyricus. Rec. C. F. W. Mueller. geh. *M.* 2.80, geb. *M.* 3.40.
- Procli Diadochi in Platonis rem publicam commentarii ed. W. Kroll. Vol. I. geh. *M.* 5.—, geb. *M.* 5.60. Vol. II. geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 8.60.
- Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora rec. O. Keller. Vol. I. geh. *M.* 9.—, geb. *M.* 10.—
- Ptolemaei, Claudii, opera quae exstant omnia. Vol. I. ed. I. L. Heiberg. Pars II, libros VII—XIII continens. geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 13.—
- Scriptores originum Constantinopolitanarum rec. Th. Preger. Fasc. prior. geh. *M.* 4.—
- Senecae, L. Annaei, tragoediae edd. R. Peiper et G. Richter. geh. *M.* 5.60, geb. *M.* 6.20.
- Supplementum ed. Fr. Haase. Accedit index rerum memorabilium. geh. *M.* 1.80, geb. *M.* 2.40.
- Statius, P. Pap. Vol. I. Silvae ed. Klotz. geh. *M.* 2.—, geb. *M.* 2.50.
- Thucydidis historiae rec. C. Hude. Vol. I/II: libri I—VIII. Ed. minor. geh. *M.* 2.40, geb. *M.* 3.60.
- Ed. maior. geh. *M.* 4.80, geb. *M.* 6.—

Libanios

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. I.
ORATIONES I—V.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIII.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

MANIBUS
RUDOLPHI HERCHER
CAROLI GRAUX

S.

354623

PRAEFATIO.

Dum in eo est ut opus quod ante hos triginta quinque annos Italiam petens Hercherus auctore aggressus sum foras mittam, facere non possum quin pauca praefationis loco dicam, cum de ratione totius operis imprimisque crisi factitanda quae exponenda sunt epilogomenis potius quam prolegomenis commissurus sim ubi totus textus editionis comparuerit prodituris. Nam nunc ante omnia textum desiderari scio.

Opera Libanii non solum tanto ambitu, sed etiam tot sunt numero, ut codex qui cuncta complectatur ne cogitari quidem possit. Narrationes enim, fabulae, epistolulae quae eius sunt vel esse feruntur si singillatim computantur, numerus scriptorum summam duorum millium excedit. Inde igitur ab initio ea in tres divisa esse partes: *λόγους*, *μελέτας*, *ἐπιστολάς* facile intellegitur. Exstant sane codices quibus opera trium generum consociata sint, ut Barberinus II 41, Vaticanus gr. 82, sed hi non syllogas, sed eclogas exhibent et aetatis sunt recentioris. Sed etiam diversissima fuit fortuna singulorum opusculorum: alia splendebant viris doctis, alia sordebant. Illa permultis, haec paucis vel singulis codicibus ad nostram aetatem pervenerunt.

Multitudinem¹⁾ operum aequat numerus codicum, qui a quingentis non ita multum abest. Dispersi sunt per

1) Libanius ipse Antioch. (or. XI) § 1 plurima se omnium aequalium scripta condidisse gloriatur omissis epistulis ea in tres classes (*λόγους ἐπαινετικούς, συμβουλευτικούς, μελέτας*) dividens (*πλείστα δὴ τῶν νῦν ὄντων συγγράμματα πεποιηκώς καὶ τοὺς μὲν ἐπαινέσας, τοὺς δὲ συμβουλευσας, οὐκ ὀλίγα δὲ ἡγωνισμένους ἐν πλάσμασιν εἰς γε τὸν τῆς ἐνεργούσης ἐπαινον ἀφωσγόμενα*).

bibliothecas Europae, Asiae minoris, Palaestinae, Aegypti. Conferre omnes si voluissem, ne paratissima quidem amicorum opera auxiliatrice potuissem, sed inutile erat, rimari vero et examinare omnes necessarium. Et in hac re maximam industriam posui, ut nunc quidem non noverim exstare codicem quem non meis vel amicorum oculis lustraverim, quamquam nefas duxerim spondere nullum iam e tenebris esse proditum. Multi illorum et originem recentem admodum et negligentiam maximam produnt, ut operam perdat non solum qui eos conferre, sed etiam qui nexum quo coniuncti sint quaerere velit. Quin etiam reliquos omnes si quis ad unum stemma revocare studeat, mox maiora se moliri intellet quam quae viribus humanis concessa sint. Nam multi sunt codices *μικτοί*, quippe qui in diversis partibus diversis aetatibus scripti vel e diversis fontibus manaverint, ut quod de uno opusculo, etiam de altero valeat minime necesse sit. Ut veritati et perspicuitati consulatur et probae recensionis fundamenta valida iaciantur, in unoquoque opusculo singillatim quaerendum erit, quae sit ratio inter codices omissis indignis qui in censum veniant, et stemma contexendum, quod etsi non omnes semitas, tamen vias principales quibus singula ad nos pervenerint, uno conspectu ante oculos ponat.

Quod non ita intellegi volo ut de affinitatis inter totos codices vinculo nihil certi stabiliri queat. Nam exstant codices qui ut pro corpore unius generis scriptorum etsi non prorsus integro, tamen paucis membris mutilo habendi sunt, ita etiam eandem in omnibus scriptis affinitatis condicionem exhibeant. De his quod semel constitutum erit, ubique valet, et hos principem in crisi facianda locum obtinere debere patet. Sed hi pauci sunt, ut stemmate quod nexum quo codices coniuncti sunt clarum faciat in singulis opusculis indigere non possimus. Sed hoc in unoquoque breviter indicasse satis erit; documenta dabuntur in memoria plena viae qua Libanii opera ad nostram aetatem pervenerunt, ubi totus horum contextus prela reliquerit, una cum commentatione de vita et arte

scriptoris proditura. Ut propositum quod in hac editione ante oculos habui exsequer, prius acquiescere non potui quam omnes codices qui in censum veniunt collatos haberem. In apparatu autem critico cum iis qui usurpabunt quam accuratissime — omissis tamen meris quisquiliis scripturae e quibus plane nihil disci possit — communicabuntur lectiones codicum omnium qui singularem habent auctoritatem, quoniam in via illa qua Libanii opera ad nos pervenerunt locum haud praetereundum obtinent, aberunt vero codices quibus careri poterit, quia sunt vel nimis negligenter exarati vel foede interpolati vel ex aliis quos habemus transscripti. Etiam testimoniis grammaticorum rhetorumque posteriorum creberrimis sed valde dispersis, quibus etiam fragmenta operum deperditorum haud pauca continentur, non solum ex editionibus verum etiam, ut Ioannis Doxapatri, Macarii Chrysocephali, Maximi Planudis, Georgii Lacapeni, Etymologici Darmstadiensis e codicibus colligendis operam impendi. Talem in modum spero apparatui nihil esse defuturum, quod ad memoriam operum Libanianorum cognoscendam necessarium vel utile sit.

Descriptio autem unius cuiusque codicis ibi dabitur, ubi primum adhibetur. Reliquis locis ubi occurrit, ad hanc delegabitur.

De rebus quae ad grammaticam et rhetoricam spectant, orthographia, hiatu, numero in 'Epilegomenis' illis quae supra indicavi agam, quoniam mihi persuasum est non solum melius sed etiam multo brevius id fieri posse, si textus ipse ad librorum fidem recensitus in omnium quorum interest manus pervenerit. Unum iam nunc dico me in his rebus non omnia ad amussim aequasse, sed librorum quam maxime pressisse vestigia. Quod valet etiam de clausulis, quamquam Libanium legis Meyerianae studium fuisse patet.

Editionem non mere criticam esse volui, sed quae simul, quantum liceret, commodo consuleret lectorum et studiis Libanii fatisque operum eius nec non memoriis

veterum auctorum cognoscendis inserviret. Itaque non solum aliorum quae respexit scriptorum dicta, sed etiam scholia et si intellectui utiles erant, locos parallelos ipsius Libanii aliorumque scriptorum addidi. In hoc ultimo si erunt qui longius me progredi potuisse arbitrentur, loci angustis artos fines mihi impositos secum reputent velint. ~

Neque quae viri docti recentiores ad Libanii verba sive interpretanda sive emendanda attulerunt neglegenda erant, immo vero eorum non solum libros impressos, quorum pars, velut editiones peculiares singulorum opusculorum Morellianae, vel in copiosissimis Europae bibliothecis rarissime occurrit, sed etiam schedas, quae quidem fructum pollicerentur, ut Rostgaardii, Wolfii, D'Orvillii, Reiskii, quocum Libanius amicitiam mihi conciliavit, Iacobsii, Boissonadii, Leopardii, Sinneri, Sintenis adeundas esse censui. Denique ut ipse familiaritate cum scriptore meo inita emendationi eius prospicerem, pro parte virili operam dedi.

Magna pars harum quae praestandae erant rerum non fuit brevis temporis. Haud semel occasio codicis nanciscendi diu expectanda, neque ut itinera facerem, semper in mea positum erat potestate. Haec quoque res longam tulit dilationem, quod tempori me ita optime parsurum esse credidi, ut quae codice continerentur uno praesertim longe remoto omnia diversorum generum scripta simul conferrem. Talem enim in modum id me consecuturum esse existimabam, ut editio tota Libanii Choricii quae semel coepta uno tenore ad exitum perduceretur, id quod, si Deus Optimus Maximus *γόνυ χλαρόν* mihi conservaverit, haud irritum fore spero. Huius igitur rei veniam velim mihi dent quibus nimium moratus esse visus sum.

Sed ne nunc quidem primum volumen prodire iubere possem, nisi egregie a multis adiutus essem, e quibus facere non possum quin hoc loco iustis laudibus efferam Academiam Regiam Scientiarum Borussicam, Ministerium Regium bonis artibus colendis Borussicum, praefectos bibliothecarum in Occidente et Oriente publicarum et privatarum, amicos et collegas, quorum pars iam flebili morte

abrepta est, ut Iulius Adert, Photius Alexandrides, Ivo Bruns, Carolus Dziatzko, Carolus Galland, Carolus Graux, Hugo Hinck, Otto Keck, Godofredus Kinkel, Einar Lefstedt, Iacobus Maehly, Fridericus Matz, Rudolfus Prinz, Ervinus Rohde, Ioannes Sakkelion, Rudolphus Schoell, Guilelmus Spitta, plurimis vivis gaudeo, ut Gregorio N. Bernardakis, Francisco Boll, Maximiliano Bonnet, Carolo de Boor, Eugenio Bormann, Leopoldo Cohn, Guilelmo Croehnert, Iosepho Cugnoni, Wendelino Foerster, Pio Franchi de' Cavalieri, Manuele Gedeon, Ignatio Guidi, Ottone Hense, Ioanne de Heyden-Zielewicz, Isidoro Hilberg, Alfredo Iacob, A. Papadopulo Kerameus, Ottone Kern, Theodoro Korsch, Guilelmo Kroll, Friderico Kuhn, Socrate Kugeas, P. Spyridone Lambros, Georgio Laubmann, Alexandro Lauriote, Henrico Lebègue, Hugone Lincke, Guilelmo Lundström, Falconero Madan, Augusto Mancini, Aemidio et Iosepho Martini, Augusto Mau, Georgio Mayen, I. Mowat, Parthenio Pappaiannopulo, Aenea Piccolomini, A. B. Poynton, Pio Raina, Ottone Roszbach, Henrico Rostagno, Henrico Schenkl, Richardo Schoene, Theodoro Thalheim, E. Maunde Thompson, Hieronymo Vitelli, Ludovico Voltz, qui mihi in codicibus schedisve rimandis, examinandis, conferendis operam plurimi aestimandam praestiterunt. Quibus omnibus etiam hoc loco ex animi sententia grates agere officium duco gratissimum. Utinam fiat ut editio tot tantisque adiutoribus digna, studio rhetoris Antiocheni summi et clarissimi promovendo haud inutilis reperiatur.

Denique etiam bibliopolam honestissimum B. G. Teubnerum benevolentia qua hanc editionem prosecutus est maxime me sibi devinxisse grato animo profiteor.

Scribebam Vratislaviae die XXV m. Martii anni MCMIII.

Richardus Foerster.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 1 not. 2 scribas 35 pro 34.

P. 58, 6. Copiae Allatianae servantur Romae in bibliotheca Vallicellana. Cf. Martini, Catal. codicum graecorum qui in bibliotheca Vallicellana adservantur, Mediolani 1902 p. 209 n. 160 (LIV); 214 n. 181 (XCI); 215 n. 182 (XCII); 220 n. 196 (CXVI); 225 n. 211 (CXXXV).

P. 69, 10. Ad codices qui *Bíov* continent accessit sextus decimus Vallicellanus F 14 (81) chartaceus saeculi XVI fol. 73^v *λιβανίον σοφιστοῦ λόγος περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης* (desinit verbis καὶ μετὰ ταῦτα p. 204, 1), quem nuper in lucem protraxit Aemidius Martini in Catalogo modo laudato p. 137, accuratius infra sub n. 107 describam. Initium (p. 79—87, 11) et finem (p. 202, 14—204, 1) gratiose mihi contulit Augustus Mau. *Bíos* cum Laurentiano LVII 20 ita concinit, ut ex eodem quo hic exemplari deductus sed pretio critico privus esse dicendus sit.

P. 79, 8 sq. versum comoediae *ἐμοὶ δ' ἐκέρασεν οἱ θεοὶ τὰ τῆς τύχης* agnoscere voluit Theodorus Kock Frr. com. Att. III p. 500 n. 495, quem neque hic sequi possum neque cum de verbis p. 87, 14 *ἐμὲ δ' ἐκέλευν ἀδυνάτων ἀφαστάναι*; 110, 4 *σωροὺς ἐφ' ἀμάξης ἦκεν ἄγων βιβλίων*; 110, 12 *ἐμοιγε οὔσης ἀντὶ γυναικὸς τῆς τέχνης* (l. l. n. 496—498) alibique (cf. p. 294, 14) idem statuit.

P. 85, 8 *ἐνιδρόσθαι*. De quantitate verborum in -*νω* desinentium alibi fuse agetur.

P. 134, 11. Cf. p. 289, 17.

VITA LIBANII CONSCRIPTA AB EUNAPIO.

Priusquam opera ipsa Libanii accedam, vitam huius ab Eunapio scriptore aetate quidem suppari sed parum diligenter et magis ex auditione nec sine invidia conscriptam praemitto, ut antecedit in magna copia codicum Libanianorum, postquam Georgius Lacapenus primus, ut videtur, eam eclogae epistularum Libanii ab ipso factae anteposuit.¹⁾

Ac codices qui eam inscriptam fere ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοῖ σοφιστῶν ante hanc praebent sunt:

Vaticanus gr. 113 fol. 91 saec. XV

Vaticanus gr. 2243 (Columnensis 82) fol. 2 saec. XIV²⁾

Vaticanus gr. 1588 fol. 196 saec. XV

Vaticanus Palatinus gr. 209 fol. 75 saec. XV

Barberinus II 60 fol. 46 saec. XV

Neapolitanus III A 11 (214) fol. 1 saec. XVI

Mutinensis III B 3 (LV) fol. 82 saec. XIV

Laurentianus LXX 13 fol. 1 saec. XV

Burneianus 75 fol. 1 saec. XV

Upsaliensis gr. XXVIII fol. 75 saec. XV

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsaliensibus et Lincopiensibus, Rostochii 1877 p. 7 sq. Vilelm. Lundström, Prolegomena in Eunapii vitas philosophorum et sophistarum (Skrifter utgifna af K. Humanistiska Vetenskaps-Samfundet i Upsala VI 2). Upsalae et Lipsiae 1898 p. 20 sq.

2) In hoc codice quem infra sub numero 34 describam, epistulis antecedit ecloga orationum et progymnasmatum.

Aurelianensis 3 fol. 8 saec. XVI

Parisinus gr. 2577 A fol. 101 saec. XV.

Atque ut haec a Lacapeno scholarum in usum instituta erat, ita in rhetoricorum quoque Libanii opusculorum eclogas eidem usui destinatas transiit, quales continentur codicibus

Vaticano gr. 81 fol. 4 saec. XV

Marciano gr. append. XCI 2 fol. 3 saec. XV

Neapolitano II E 19 fol. 1 saec. XV

Ambrosiano L 64 fol. 1 saec. XIV exeuntis

Ambrosiano C 47 fol. 135 saec. XV

Harleiano 5728 fol. 81 saec. XV/XVI

Barocciano 72 fol. 75 saec. XV

Barocciano 68 fol. 101 saec. XV

Matritensi N-49 fol. 3 saec. XIV

Escorialensi Ψ-4-12 fol. 431 saec. XVI exeuntis

Mosquensi 317 fol. 1 saec. XV.¹⁾

Etiam initio (fol. 2) codicis Barberini II 41 saec. XV qui corporis instar esse debuit operum Libanianorum, legitur initium vitae (§ 1—5). Cf. infra p. 24.

Denique etiam in codicibus miscellaneis, sed Libanii operibus privis reperitur, ut Laurentiano LVI 3 fol. 279 saec. XV.

Haec autem vitae Libanii recensio Lacapeniana, etsi non cum Vilelmo Lundström habenda est pro particula recensionis duplicis totius operis *βλοι σοφιστῶν* inscripti ab Eunapio ipso institutae, cuius nec volam habemus nec vestigium²⁾, singularis tamen est pretii, quoniam non ex eodem fonte, ut Albr. Iordan³⁾ cognovit, non ita puro,

1) In codice Vaticano Ottoboniano gr. 46 saec. XVI fol. 103 declamationibus Libanii non solum huius sed omnium sophistarum vitae Eunapianae (*εὐναπίου βλοι φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν*) succedunt.

2) *ὁ θειότατος* ante *Ἰουλιανός* Lacapenum ipsum delere debuisse facile intellegitur. Cf. Guil. Kroll, Berl. Philol. Wochenschr. 1898 col. 934.

3) De Eunapii codice Laurentiano, Lemgoviae 1888 p. 4.

quo codices superstites integri opusculi — Laurentianum dico LXXXVI 7 — manavit, sed per se constat. Nam verba ultima (8, 6) *τούτω δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο ἄλλοτε ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρείᾳ τύχης συμβάντων*, de quibus quid iudicet sese ignorare Krollius professus est, non a Lacapeno addita, sed ab Eunapio ipso scripta esse Lundströmius (p. 30) recte intellexit. In codice e quo Lacapenus hausit, servata, in eo e quo Laurentianus fluxit, omissa erant. Etiam aliis in rebus fides illius maior est quam huius, ut recte habet *ἐξεβιάζετο* p. 4, 14 pro *ἐξεβιβάζετο* quod ille praebet, *ἔχοντι* 4, 6 pro *ἔχων*, *καλυφθισόμενος* 4, 8 pro *καμφθισόμενος*, *πρὸς ἅπαντας* 6, 5 pro *εἰς ἐκάτερον*, *ἡλέγγετο* 6, 6 pro *ἦν αὐτῷ*, *πολύπους* ibidem quod ille omisit, *πανταχόσε* 6, 23 pro *πανταχοῦ*, *οὕτω* 7, 11 pro *οὕτως*. In aliis res est contraria, ut perperam praebet *τύπον* 4, 15 pro *λόγον*, *ὅφ' ἀπλότητος* 7, 12 pro *ὅπ' ἀρχαιότητος*, omisit *τοῖς* 7, 18. Sed praeterquam quod Lacapenus complura, ut suo proposito inutilia, omisit, nihil haec nisi lectiones variae codicum, non recensiones auctoris sunt diversae.

In lectionibus codicum proferendis sequor Lundströmium qui non solum Laurentianum LXXXVI 7 contulit, sed etiam e compluribus codicibus recensionis Lacapeniae collatis huius exemplar restituit, illum littera *A*, hoc littera *L* significans.

Λιβάνιον δὲ Ἀντιόχεια μὲν ἤνεγκεν ἡ τῆς Κόλης κα-
 λουμένης Συρίας πρώτη τῶν πόλεων, Σελεύκου τοῦ Νικά-
 τορος ἐπικληθέντος ἔργον. ἦν δὲ τῶν εὖ γεγονότων καὶ
 εἰς τοὺς ἄκρους ἐτέλει. 2. νέος δὲ ὢν ἔτι καὶ κύριος ἑαν-
 5 τοῦ πατέρων ἀπολειπομένων ἀφικόμενος Ἀθήνας οὔτε ὥς
 ἐκ Συρίας Ἐπιφανίῳ προσῆλθε μεγίστην ἔχοντι δόξαν οὔτε
 παρὰ Προαιρέσιον ἐφοίτησεν, ὥς ἐν τῷ πλήθει τῶν ὁμιλη-
 τῶν καὶ τῷ μεγέθει τῆς δόξης τῶν διδασκάλων καλυφθη-
 σόμενος, ἐνεδρευθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Διοφαντείων Διοφάντῳ
 10 προσένειμεν ἑαυτόν. 3. καὶ ὥς οἱ πάντες τὸν ἄνδρα κατα-
 μεμαθηκότες ἔφασκον, ταῖς μὲν ὁμιλίαις καὶ συνουσίαις τὸ
 γεγονὸς συμμαθῶν ἐλάχιστα παρεγίνετο καὶ τῷ διδασκάλῳ
 τις ὀληρὸς οὐκ ἦν, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἐπὶ ταῖς μελέταις συν-
 εῖχε καὶ πρὸς τὸν ἀρχαῖον ἐξεβιάζετο τύπον τὴν ψυχὴν δια-
 15 πλάττων καὶ τὸν λόγον. 4. ὥσπερ οὖν οἱ πολλάκις πέμ-
 ποντες ἔστιν ὅτε καὶ τυγχάνοντες τοῦ σκοποῦ καὶ τὸ συνεχὲς
 τῆς μελέτης αὐτοῖς διὰ τῆς γυμνασίας τῶν ὀργάνων ὥς ἐπὶ
 τὸ πλεῖστον εὐστοχίας οὐκ ἐπιστήμην ἔφυσεν, ἀλλὰ τὴν τέχ-
 νην, οὕτω καὶ Λιβάνιος ἐκ τοῦ ζήλου τε καὶ τῆς παραθέ-
 20 σεως τῆς κατὰ μίμησιν προσαρτῶν ἑαυτὸν καὶ παραξέων
 ἡγεμόσιν ἀρίστοις, τοῖς ἀρχαίοις, καὶ οἷς ἐχρῆν ἐπόμενος ἐς

1 δὲ om. L 2 τῶν om. A 6 ἔχων A 8 τῷ om. A |
 καμψομένης A 9 διοφαντείων A 10 ἑαυτῶν in ἑαυτὸν
 corr. man. rec. A 11 τὸ γεγονὸς συμμαθῶν om. L 14 ἐξ-
 εβιάζετο A 15 λόγον] τύπον L | ὥσπερ — 19 Λιβάνιος om.
 L | <βέλη> πέμποντες? at cf. Plutarchum quem in deliciis ha-
 buit Eunapius, de defect. orac. 50 p. 438 A καθάπερ οἱ πολλὰ
 βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις 16 τυγχάνουσι? 19 τε om.
 A 21 τοῖς ἀρχαίοις om. L et cancellavit Sievers, Leben des
 Libanios p. 48 cf. Liban. vit. § 24 p. 19, 6 R οἷς ἐχρῆν ἡγεμόσιν
 ἐπόμενον | ἐπόμενος om. L | ἐς om. A

ἵχνος τε ἄριστον ἐνέβαινε καὶ ἀπήλανε τῆς ὁδοῦ τὰ εἰκότα.
 5. θαρσύνσας δὲ ἐπὶ τῷ λέγειν καὶ πείσας ἑαυτόν, ὥς ἐνά-
 μιλλος εἶη τοῖς ἐπὶ τούτῳ μέγα φρονοῦσιν, οὐχ εἴλετο περὶ
 μικρὰν πόλιν κρύπτεσθαι καὶ συγκρατᾷπτειν τῷ τῆς πόλεως
 ἀξιώματι, ἀλλ' ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν διαβαλὼν ἄρτι 5
 παριοῦσαν εἰς μέγεθος καὶ ἀκμάζουσαν καὶ δεομένην ἔργων
 τε ὁμοῦ καὶ λόγων οὐ κατακοσμήσουσι, ταχὺ μάλα καὶ κατ'
 αὐτὴν ἐξέλαμψεν εἰς συνουσίαν τε ἄριστος καὶ χαριέστατος
 φανείς καὶ εἰς ἐπίδειξιν λόγων ἐπαφρόδιτος. 6. διαβολῆς
 δὲ αὐτῷ τινος γενομένης περὶ τὰ μειράκια, ἣν θεμιτὸν οὐκ 10
 ἦν ἐμοὶ γράφειν ἐς μνήμην ἀξιολόγων ἀνέντι τὴν γραφήν,
 ἐκπεσὼν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατέσχε τὴν Νικομήδειαν.
 7. κἀκεῖθεν δὲ τῆς φήμης ἐπισπομένης καὶ παραθεούσης αὐτῷ
 διὰ ταχέων ἀποκρουσθεῖς μετὰ χρόνον τινὰ ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα καὶ πόλιν ἐπανέρχεται κἀκεῖ τὸν πάντα ἐβίω χρόνον 15
 μακρὸν καὶ παρατείνοντα γενόμενον.

8. Μνήμην μὲν οὖν αὐτῷ τὴν πρέπουσαν κἀν τοῖς
 βιβλίοις τοῖς κατὰ τὸν Ἰουλιανὸν ἢ γραφῇ πεποίηται, τὰ
 δὲ καθ' ἕκαστον νῦν ἐπεξελεύσεται.

1 ἀπήλανε A | τὰ om. A 3 μέγα φρονοῦσιν scripsi μεγα-
 φρονοῦσι AL (et Lundström) μεγαλοφρονοῦσιν Boiss. 6 ἔρ-
 γων τε ὁμοῦ καὶ om. L 10 ἦν om. A 13 κἀκεῖ A | δὲ
 om. L 14 μετὰ χρόνον τινὰ om. L 17 Μνήμην — 19 ἐπεξε-
 λεύσεται om. L | αὐτοῦ? | κἀν τοῖς βιβλίοις τοῖς κατὰ τὸν
 Ἰουλιανόν] Unde nonnulla saltem, ut primus Boissonadius Eun.
 I 544 cognovit, transierunt in Suidae lexicon s. v. Λιβάνιος·
 Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς [ὁ παραβάτης] καίπερ τοσοῦτοις ἐμβεβηκώς τῆς
 τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφι-
 στήν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν, τὰ μὲν ἴσως
 ἐπαινῶν, τὰ δὲ ὅπως λυποίῃ τὸν μέγαν σοφιστὴν Προαιρέσιον,
 προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ τὴν ἡγορι-
 κὴν δεινῶν καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπε-
 κάλουν καὶ διεμέμφοτο τὰς κρίσεις cf. s. v. Προαιρέσιος et
 Ἀκάκιος. Eunap. vit. soph. p. 68 et 73 ed. Boiss. Eunap. fragm.
 ed. Bonn. 1829 p. 108 fr. ζ'. Mueller fr. hist. gr. IV p. 24 fr. 25.
 Quae Boissonadio oblocutus est Bernhardyus ad Suidae l. l. stare
 non possunt. Recte vero is etiam quae apud Suidam s. v.
 Ἰάκωβος leguntur οὗτος πῶν φάρμακον ἐπὶ Οὐάλεντος ἐτελεύ-
 τησεν, ἣν δὲ ὁ συμβουλευσας αὐτῷ πειεῖν τὸ φάρμακον Λιβάνιος
 ὁ σοφιστής διὰ τὸ ἐπιζητήσαι, τίς ὁ διαδεξιόμενος τὴν βασιλείαν
 Οὐάλεντος ad Eunapium rettulit.

7. Οὐδέεις δὲ τῶν συμμιζάντων Λιβανίῳ καὶ συνουσίας
 ἀξιοθέντων ἀπῆλθεν ἄδηκτος, ἀλλὰ τό τε ἥθος εὐθύς οἶός
 τις ἦν ἔγνωστο, καὶ συνεῖδεν αὐτοῦ τὰ [τε] τῆς ψυχῆς ἐπὶ
 τε τὸ χεῖρον καὶ τὸ κρεῖττον θέποντα, καὶ τοσοῦτος ἦν ἐς
 5 τὴν πλάσιν καὶ τὴν πρὸς ἅπαντας ἐξομοίωσιν, ὥστε ὁ μὲν
 πολύπους λῆρος ἠλέγγετο, τῶν δὲ συγγιγνομένων ἕκαστος
 ἄλλον ἑαυτὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν. 8. ἔφρασκον γοῦν αὐτὸν
 οἱ πεπειραμένοι πίνακά τινα καὶ ἐκμαγεῖον εἶναι παντοδα-
 10 πῶν ἡθῶν καὶ ποικίλων, οὐδ' ἂν ἡλῶ ποτὲ πολλῶν καὶ
 διαφόρων συνεληλυθῶτων ὅτῳ μᾶλλον τέρεται, ἀλλὰ κἀπὶ
 τοῖς ἐναντίοις ἐπηνεῖτο παρὰ τῶν τὸν ἐναντίον ἐλαυνόντων
 βίον, καὶ πᾶς τις αὐτὸν τὰ σφέτερα θαυμάζειν ὤτετο. οὕτω
 πολύμορφόν τι χρῆμα καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἦν. γάμον δὲ καὶ
 οὗτος ἡμέλησε, πλὴν ὅσα γε αὐτῷ γυνή τις ξυνῆν οὐκ ἀπὸ
 15 ὁμοίας τῆς ἀξιώσεως.

9. Ὁ δὲ λόγος αὐτῷ περὶ μὲν τὰς μελέτας παντελῶς
 ἀσθενῆς καὶ τεθνηκῶς καὶ ἄπνους, καὶ διαφαίνεται γε οὗτος
 μὴ τετυχηκέναι διδασκάλου, καὶ γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν κοινῶν
 καὶ παιδὶ γνωρίμων περὶ τὰς μελέτας ἡγνῶει, περὶ δὲ ἐπι-
 20 στολάς καὶ συνουσίας ἐτέρας ἱκανῶς ἐπὶ τὸν ἀρχαῖον ἀνα-
 φέρει καὶ διεγείρεται τύπον, καὶ χάριτός γε αὐτῷ καὶ κωμι-
 κῆς βωμολοχίας ἀναπέπλησται τὰ συγγράμματα, καὶ ἡ κομ-
 ψότης περιτρέχει πανταχόσε διακονουμένη τοῖς λόγοις. 10 καὶ

1 δὲ om. A | συλλεγόντων A 2 ἄδηλος Gataker ad M.
 Anton. p. 333 et Boiss. ἄληπτος Wyttenbach (Supplem. ad
 epp. Ruhnkenii et Wyttenbachii, Lugd. Bat. 1847 p. 89), at cf.
 Plut. Pomp. 2 οὐκ ἦν ἐκείνῳ συναναπανασαμένην ἀδήκτως ἀπὲλ-
 θεῖν 3 καὶ συνεῖδεν — θέποντα om. L | συνεῖδεν scripsi se-
 cundum Wyttenb. l. l. συνεῖχεν A συνῆκεν Boiss. | τε can-
 cellis inclusi 5 πρὸς ἅπαντας] εἰς ἐκάτερον A 6 πολύπους
 om. A cf. locum Theognidis 215 saepe a Plutarcho laudatum (vid.
 Bergk) | ἠλέγγετο] ἦν αὐτῷ A | συνιόντων A 7 ὁρᾶν ἑαυτὸν
 A 10 ὅτῳ A | καὶ ἐπὶ A 12 αὐτὸν scripsi auctore Cobeto Mnem.
 VIII 15 αὐτῶν AL 16 De stilo Libanii quae Eunapius dicit
 iure iam Fed. Morellus qui vitam edidit (Liban. t. I p. 1—5),
 Wyttenbachius, Cobetus ll. ll. repudiaverunt 20 συνουσίας (s
 in ou corr. m²) A 22 καταπέπλησται A 23 ἐπιτρέχει
 Cobet l. l., at cf. Quintil. inst. or. II 21, 7 *rhetoricam artem circum-*
currentem vocaverunt, quod in omni materia diceret | πανταχοῦ A

ὁ πάντες οἱ Συροφοίνικες ἔχουσι κατὰ τὴν κοινὴν ἔντευξιν ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον, τοῦτο παρ' ἐκείνου λαβεῖν μετὰ παιδείας ἔξεστιν. οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ μυκητῆρα καὶ ἀστείσιμον αὐτὸ καλοῦσιν, ὁ δὲ ὥσπερ κορυφὴν παιδείας τοῦτο ἐπετήθευσεν ἐκ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ὅλος εἰς τὸ ἀπαγγέλλειν 5 εἰλκυσμένος καὶ τοῦ κατὰ θύραν τερπνοῦ καὶ γοητεύοντος τὴν ἀκοὴν γενόμενος. 11. παιδείας δὲ ὑπερβολὴν καὶ ἀναγνώσεώς ἐστιν εὐρεῖν ἐν τοῖς λόγοις λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα. τὰ γοῦν Εὐπόλιδος δένδρα, Λαισποδῖαν καὶ Δαμασίαν, οὐκ ἂν παρήκην, εἰ τὰ ὀνόματα ἔγνω τῶν δέν- 10 δρων οἷς νῦν αὐτὰ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι. 12. οὕτω λέξιν εὐρών τινα περιττὴν καὶ ὑπ' ἀρχαιότητος διαλανθάνουσιν ὥς ἀνάθημά τι παλαιὸν καθάλωρον εἰς μέσον τε ἦγε καὶ διακαθήρας ἐκαλλώπιζεν ὑπόθεσιν τε αὐτῇ περιπλάττων ὅλην καὶ διανοίας ἀπολουθούσας ὥσπερ ἄβρας τινὰς καὶ θερα- 15 παύνας δεσπολὴν νεοπλούτῳ καὶ τὸ γῆρας ἀπεξεσμένη. 13. ἐθαύμασε μὲν οὖν αὐτὸν ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ θεϊότατος Ἰουλιανός, ἐθαύμασε δὲ καὶ ὅσον ἀνθρώπινον τὴν ἐν τοῖς λόγοις χάριν. καὶ πλεῖστά γε αὐτοῦ περιφέρουσι βιβλία, καὶ ὁ νοῦν ἔχων ἀναλεγόμενος ἕκαστον αὐτῶν εἴσεται. 14. ἱκα- 20 νὸς δὲ ἦν καὶ πολιτικοῖς ὁμιλῆσαι πράγμασι καὶ παρὰ τοὺς λόγους ἕτερά τινα συντολμῆσαι καὶ ῥαδιοργῆσαι εἰς τέρεψιν θεατρικωτέραν. 15. τῶν δὲ μετὰ ταῦτα βασιλέων καὶ τῶν ἀξιωματῶν τὸ μέγιστον αὐτῷ προσθέντων, τὸν γὰρ τῆς αὐλῆς ἐπαρχον μέχρι προσηγορίας ἔχειν ἐκέλευον, οὐκ ἀπεδέξατο 25

3 ἀ////λισμὸν *A* cf. Schneider, Pericul. crit. in Anthol. p. 124 7 γινόμενος *A* 9 Λαισποδῖαν corr. Valesius Emend. III 18 coll. Eupol. fr. II 475 Mein. I p. 284 Kock. ταδὶ δὲ τὰ δένδρα Λαισποδίας καὶ Δαμασίας αὐταῖσι ταῖς κνήμαισιν ἀπολουθούσι μοι (Schol. ad Ar. Av. 1569) et Plut. Quaest. conviv. VII 3 p. 712 *A* δεήσει γραμματικὸν ἑκάστῳ τὸ καθ' ἑκάστον ἐξηγεῖσθαι, τίς ὁ Λαισποδίας παρ' Εὐπόλιδι 10 δεσποσίαν *A* δεσποσίαν *L* 11 οὗτος *A* 12 ὑφ' ἀπλότητος *L* 13 καθάλωρον corruptum videtur. num αἴρων? 17 θεϊότατος] βασιλεὺς *L* 18 τοῖς om. *L* 22 πρὸς *A* 24 τὸ? 25 ὑπαρχον *L* | ἀπεδέξατο scripsi coll. Lib. πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας I 174, 1 τί ταῦτα λέγω; λέγειν ἔχων τὸ γραμματεῖον ἐκεῖνο δ διεισεσάμην, ὅπως μὴ σεμνότερος γεγενῆσθαι δόξαιμι . . . οὐδέ γε ἡγη-

φήσας τὸν σοφιστὴν εἶναι μέλζονα. καὶ τοῦτό ἐστιν οὐκ ὀλίγος ἔπαινος, ὅτι δόξης ἐλάττων ἀνὴρ μόνῃς ἡττητο τῆς περὶ τοὺς λόγους, τὴν δὲ ἄλλην δημώδη καὶ βάνανυσον ὑπελάμβανεν. 16. ἀλλ' ἐτελεύτησε καὶ οὗτος εἰς γῆρας ἀφικό-
 5 μενος μακρότατον καὶ θαῦμα οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἅπασιν.

17. Τούτῳ δὲ ὁ ταῦτα γράφων οὐ συνεγένετο ἄλλοτε ἄλλων ἐμποδισμάτων ἐπηρεῖα τύχης συμβάντων.

σάμην μέγα οὐδὲ ταῖς διὰ τὸν τρόπον μου τιμαῖς ἡξίωσα προσ-
 θεῖναι τὰς ἀπ' ἐκείνων τῶν γραμμάτων (Vales. ad Amm. Marc.
 XV 3 p. 71 vertit: *recusavit*) ἐπεδείξατο *AL* Ceterum cf.
 Sievers l. l. p. 293 et Th. Mommsen Herm. XXXVI 210 4 ἀλλ'
 ἐτελεύτησε] ἐτελεύτησε μέντοι *L* 6 Τούτῳ — 7 συμβάντων
 om. *A*

Iam sequantur Libanii ipsius opera ac primum quidem quae summi momenti sunt, orationes.

Has autem libentissime ordine chronologico proposuisssem, dummodo id in omnibus per aetatis signa satis clara licuisset. At licet hanc tantum in parte earum certis terminis circumscribere. Itaque melius esse duxi cum Reiskio ordinem sequi optimorum et vetustissimorum librorum.

I.

Atque agmen quidem earum iam in archetypo ad quem libri nostri redeunt, duxisse *Βλον ἢ περὶ τῆς εαυτοῦ τύχης* certo inde sequitur, quod in libris diversarum familiarum principem locum obtinet. Quamquam enim a sexagenario incohata, a sene decrepito ad exitum perducta inter extremos ingenii eius fetus se esse prodit, tamen quasi introductionis vicibus gerendis omnibus reliquis magis idonea visa est.

Itaque ego quoque ut olim Morellus et Reiskius primo eam praebeo loco.

Codices autem quibus ad nostram aetatem pervenit hi sunt:

- 1 1. Chisianus R VI 43 (= C) olim bibliothecae non capitularis Avenionensis, ut dixit Siebenkeesius¹), sed Piccolomineae in Ecclesia Cathedrali Senensi repositae, collectae illius a pontificibus Pio II et III, qui antea fuerunt cardinales Aeneas Sylvius et Franciscus Piccolomini, deinde Fabii Chisii cardinalis, qui postea fuit pontifex Alexander VII²),

1) Cf. Harles, *Introductio in historiam linguae graecae* t. I² (Altenburgi 1792) p. 66.

2) Indices horum codicum praebet Iosephus Cugnoni, Aeneae Silvii Piccolomini Senensis opera inedita (Atti della R. Accad. dei Lincei Ser. III. Memorie della classe di Scienze morali, storiche e filologiche VIII, Roma 1883 p. 335: *Declamationes Libanii graece* et p. 337: *N. 212 Declamationes Libanii* et p. 338: *Librariani [sic] declamationes graece, in fol.* Cf. Aeneam Piccolomini, De codicibus Pii II et Pii III deque bibliotheca ecclesiae Cathedralis Senensis, Senis 1900 p. 3 sq.).

membranaceus formae folii minoris e diversis constat partibus diversa aetate exaratis.

Praefixus est *πίναξ* totius codicis saeculo XIV confectus duobus comprehensus foliis.¹⁾

Ac prima quidem pars (fol. 1—37) manu scripta saeculi XIII exeuntis vel XIV ineuntis has continet declamationes:

fol. 1 *Πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης: μενέλαος*

3 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης: ὀδυσσεύς*

10 *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεᾶν θαλλὸν στεφάνου (m. poster. f suprascr. θαλλοῦ στέφανου) καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός*

13 *δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

16^v *παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφῆσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει*

19 *ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην — γράφει παρ' ἀθηναίοις ἀνελεῖν τὸν βαμὸν*

22 *τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος πόλεως μειράκιον — ἀπελθόντος τοῦ τυράννου κρίνεται*

26 *δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἄλλιροοθίου*

28 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης*

30 *μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς τὸν θεμιστοκλέα, ὁ δὲ ἀντιλέγει*

34 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς.*

Pars secunda (fol. 38—41) manu saeculi XIV satis neglegenter scripta continet declamationem *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἐπανελθὼν ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς γαμεῖν καὶ μὴ βουλόμενος ἀποκηρύσσεται.*

Pars tertia eaque potissima (fol. 42—264) pulcre exarata manu saeculi XI exeuntis vel XII ineuntis orationes exhibet. Quaevis fere pagina triginta duas lineas continet; numeri quaternionum in mediis marginibus inferioribus manu quae partem secundam exaravit subscripti

1) De iis quae folio uno ante haec posito continentur cf. infra p. 13.

sunt. Folia 183 et 184 manu saeculi XIV suppleta sunt.¹⁾ Passim in hac parte cernuntur manus correctrices, si recte observavi, sex, quae vel ex atramenti colore dinoscuntur:

1) manui librarii ipsius proxima usa atramento viridi (= v)

2) antiqua, usa atramento pallido (= p)

3) satis antiqua, usa atramento coloris qui medium tenet inter fuscum et viridem (= m)

4) recentior usa atramento subnigro (= s)

5) recentior usa atramento nigro (= n)

6) recentissima usa atramento fusco (= f).

Manus prima constanter praebet iota adscriptum et in fine enuntiati *ν ἐφελκυστικόν*, quod manus correctrices deleverunt.

Orationes autem sunt:

fol. 42 *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἡ περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης λόγος πρῶτος*²⁾

72 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. β'ος.* (infra scriptum *ιγ'*)

77 *πρὸς τοὺς νέους. περὶ τοῦ λόγου*

80^v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν δ*

83^v *ἄρτεμις ε*

87^v *περὶ ἀπληστίας*

89^v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

90^v *περὶ πενίας*

91^v *εἰς τὰς καλάνδας*

93 *περὶ τοῦ πλέθρου*

96 *ἀντιοχικός ια* (infra: *κβ*)

119 *βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα ιβ* (infra: *κγ*)

136^v *μονωιδία ἐπὶ νικομηδείᾳ*

138^v *εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα*

146^v *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῶι ιε*

151 *ὕπερ ἀριστοφάνους*

1) His succedit fol. 189 numeris 185—188 omissis.

2) Tituli orationum constanter postea additi, numeri in margine rubricati sunt, quorum qui infra scripti sunt tomum integrum respiciunt.

156^v πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν
 165 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 170 μονωιδία ἐπὶ Ἰουλιανῶι
 173^v ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῶ (τῷ θεομάχῳ add. m)
 209 πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
 214^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κβ
 220^v εἰς καيسάριον μάγιστρον κγ
 223 πρὸς ἐλλέβιχον κδ
 228 περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ κε
 Folium 231^v desinit voce θυσίας II 56, 8 R, folium 232
 incipit vocibus δὴ ἐκάβης, quae sunt verba orationis περὶ
 δουλείας II 63, 14. Unum igitur folium excidit, quod
 postea manu saeculi XV suppletum sed falso loco positum
 nunc initio codicis ante πίνακα legitur. Titulus vero περὶ
 δουλείας omissus est.

239 πρὸς ἱερίον
 243 κατὰ ἱερίου κθ (pro κη)
 247^v κατὰ ἱερίου (πρὸς τὸν κρατοῦντα add. s)
 250^v ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
 257^v πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ζητόρων λα
 263^v περὶ θρασυδαίου usque ad verba μενέδημον γάρ
 (II 228, 17) quibus folium 264 desinit. Duo folia qui-
 bus reliqua pars orationis continebatur, perierunt, quorum
 loco postea unum folium vacuum repositum est.

Quarta pars (fol. 265—403) manu saeculi XIV quae
 iacturam reliquarum in tertia parte orationum restituit,
 exarata continet:

265 κατὰ τισαμενοῦ¹⁾ λγ (in margine μδ')
 269 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λδ
 272 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λε (in margine μς')
 274^v κατὰ τῶν πεφρυγόντων λς' (in margine μς')
 276 περὶ τῶν φαρμάκων λς' (in marg. μη²⁾)

1) Tituli huius partis constanter rubricati sunt. De nu-
 meris in margine positus hic idem quod supra (p. 12) de infra
 scriptis dixi valet.

2) η manu posteriore in rasura aequae atque in sequentibus
 titulis θ, ν, α, β etc.

- 277^v πρὸς πολυκλέα λή' (in marg. μθ')
 279^v ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
 λθ' (in marg. ν)
 283 κατὰ σιλβανοῦ μ' (in marg. να')
 285 ἀντιόχῳ παραμυθητικῇ μα' (in marg. νβ')
 287^v πρὸς εὐμόλπιον μβ' (in marg. νγ')
 290^v πρὸς τιμοκράτην μγ' (in marg. νδ')
 292^v ὑπὲρ θαλασσίον μδ' (in marg. νε')
 298^v περὶ τῶν συνθηκῶν (in marg. νς)
 301^v εἰς εὐστάθιον τὸν καρα μς' (in marg. νς')
 302 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμοτῶν
 μς' (in marg. νη')
 306^v κατὰ φλωρεντίου (in marg. νθ')
 312 περὶ τῶν προστασιῶν μθ' (in marg. ξ')
 317 πρὸς τὴν βουλήν ν (in marg. ξα')
 322^v ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγαραρειῶν
 (in marg. ξβ')
 326^v πρὸς τὸν βασιλέα νβ' (in marg. ξγ')
 331 πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσι νγ' (in marg. ξδ')
 335^v σωκράτους ἀπολογία νδ' (in marg. ξε'),
 parum integra; nam folium 335^v desinit vocabulo πρόνοιαν
 (III 2, 8 R), 336 incipit voce ἄνυτος (50, 28) nullo la-
 cunae indicio.
 341 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόν-
 των εἰς τὰς ἀρχόντων καταγωγὰς νε' (in marg. ξς')
 347^v περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς κλήσεων νς' (in marg. ξς')
 351^v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν νς' (in marg. ξη')
 359^v πρὸς ἀναξέντιον νή' (in marg. ξθ')
 363^v κατὰ λουκιανοῦ νθ' (in marg. ο')
 367 κατὰ σενήρου ξ' (in marg. οα')
 373^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος ξα' (in marg. οβ')
 378 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας
 ξβ' (in marg. ογ')

Folium quod revera est 380 in codice perperam nu-
 merum accepit 400, unde aequae atque supra factum est
 ut etiam folia sequentia falsos gerant numeros.

Folium quod numeratur 403 desinit vocabulo ἔδωκαν III 450, 10. Sequitur folium vacuum.

Quae vero desiderantur in hac oratione usque ad finem (461, 18) tribus ultimis foliis 404—406 manu recentissima suppleta sunt.

Totum ego codicem Romae inde a hieme anni 1868 usque ad medium annum 1870 contuli. De singulis lectionibus sciscitantem amicissime certiore me fecit Iosephus Cugnoni bibliothecarius, cuius etiam collatio orationis πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν ἀποσκόψαντας ab E. Monnerio in editione typis quidem impressa, sed non perfecta nec foras missa (p. 104)¹⁾ usurpata est.

2. Monacensis gr. 483 (= A), olim Augustanus 2 plut. VII cod. XV (p. 78 n. 15)²⁾ unus e codicibus anno 1545 ab Antonio Eparcho Corcyraeo Venetiis emptis, antea a Thoma Cantacuzeno, Constantinopolitano, ut videtur, si minus possessus, certe perlectus et correctus testibus subscriptionibus in marginibus inferioribus foliorum 76^v (ἐγὼ θῶμάς ὁ καντακουζηνός διηλθὼν τήνδε τὴν δέλτον αὐτὴν ∴ et fol. 77 μηνί μαρτίῳ) et 237 (ἐγὼ διηλθὼν τι δε τὴν δέλτον ταυτὴν θῶμας καντακουζηνός³⁾), membra-

1) Exemplar eius per Alfredum Iacob e bibliotheca Eggeri ad me pervenit, qui (Hellénisme en France II 471) de Monnerio haec habet: *M. E. Monnier (était amené) par des études historiques à préparer un volume de discours choisis de ce célèbre sophiste, texte grec soigneusement revu avec une traduction en regard.* Inscripta est editio: *Λιβανίου ἑκλεκτοὶ λόγοι. Libanius discours choisis* et paginis 389 decem orationes (1. ὑπὲρ τῶν ζητόρων. 2. μονοδία ἐπὶ Νικομηθείᾳ. 3. πρὸς Ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. 4. πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας. 5. περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ. 6. πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. 7. πρὸς Πολυνεῖα. 8. περὶ τῶν ἀγχαρειῶν ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. 9. κατὰ Τισαμενοῦ. 10. ὑπὲρ τῶν λερῶν) continet.

2) H. Wolfius, Bibliothecae Reipublicae Augustanae catalogus, August. Vindel. 1575 (1600) n. 111 *Libanii rhetoris plurimae orationes et declamationes. Has Simon Fabricius convertendas suscepit.*

3) Eadem manu scriptum est in margine inferiore folii 238^v: ἐγὼ θῶ

naceus formae quartae manu saeculi X exaratus est. Unaquaeque pagina continet 31, inde a folio 229—251 30 lineas. Manu librarii ipsius lectiones variae et notae antepositis compendiis $\gamma\varphi$ et $\tilde{\eta}$ vel $\sigma\tilde{\eta}$ in margine scriptae sunt. Sed pars codicis vetusti (7 e 32 quaternionibus¹⁾) periit et manu saeculi XIII vergentis potius quam XIV ineuntis, eadem, ut mihi videtur, quae etiam textum vetustum correxit, quae in unaquaque pagina 28—30 lineas exaravit, suppleta est (fol. 20—65; 73—81). Praeter hanc in textu vetusto huic fere coeua manus correctrix cernitur. Etiam in parte suppleta manus duae corrigendi munere functae sunt: una vetustior quae atramento inter fuscum et viride medio usa est (= f), altera paulo recentior atramento paulo pallidiora usa (= p), quam Thomae Cantacuzeni esse e litterarum similitudine coniecerim.

Initio codex non solum parum integer, sed etiam foliorum ordo confusus est. Talem in modum $\beta\iota\omicron\upsilon$ haec tantum servata sunt

I 169, 13 R καὶ ὅθεν ἔφην — 170, 12 (fol. 1)

13, 16 χερσὶν — 37, 11 ἐν (fol. 15—18)

43, 13 ἀπὸ τοῦ τάφου — 155, 3 λελουμένος (fol. 19—36)

155, 3 ἐσπέρας — 162, 4 μόλις κα (fol. 6).

Perierunt folia duo quibus initium (1, 1—13, 16) continebatur, secuta sunt folia 15—18, periit folium unum quo 37, 11—43, 13 continebatur, secuta sunt folia 19—36 et 6, periit folium unum quo 162, 4—169, 13 continebatur.

Praeter hanc insunt in codice orationes:

fol. 1 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας: β²)

5^v πρὸς τοὺς νέους. περὶ τοῦ λόγου: γ¹. Manca est. Post folium enim 5^v quod desinit vocabulo ἀμελείας (I 197, 6) unum folium excidit quo reliqua usque ad ἐκείνων 202, 15 continebantur; ab hoc vocabulo incipit folium 7.

1) Desunt tamen numeri quaternionum.

2) Numeri orationum eadem manu qua tituli in margine scripti sunt.

fol. 7^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν δ'

10^v τοῦ αὐτοῦ ἄρτεμις ε'

13^v περὶ ἀπληστίας ς'

14^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον:

Folium 14^v desinit voce *κτησαμένων* 247, 16, folium 37 incipit voce quae sequitur αὐτῶν.

fol. 37 περὶ πενίας (haec inscriptio ut recentior, ita postea oblita, et post eam περὶ πλούτου posita est):

38 εἰς τὰς καλάνδας θ'

39 περὶ τοῦ πλέθρου¹⁾ ι'

42 ἀντιοχικός

60^v εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον ιβ'

Scriptura folii 65^v paulo artior est, ut omnia quae exaranda restabant in eo locum invenirent. Nam folio 66 inde a verbis *καιρὸς ἦν* (389, 1) manus vetusta rursus incipit.

68^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῶι ιε

Inter 71 quod desinit litteris *κη* (420, 1), et 72 quod incipit vocibus *τὸ πολλοῦς* (425, 19), unum folium excidit, quocum initium orationis ὑπὲρ Ἀριστοφάνους abreptum est. Folium vero 73 male inter 72 et 74 positum est; nam primum verbum folii 74 *ιδίων* revera excipit ultima verba folii 72 *ἐπὶ τῶν* (430, 5), folii vero 73 iustus locus est inter 97 et 98.

Folia 73—81 manu saeculi XIV suppleta sunt.

78^v *προεβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν* (τὸν παραβάτην add. manus secunda).

Folio 82 (*περὶ εὐεργέτας* 464, 17) manus vetusta rursus incipit mansura usque ad finem.

86 *πρὸς ἀντιοχείας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* ιη'

91 ἡ ἐπὶ ἰουλιανῶι μονωιδία ιθ'

94 *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῶι* κ'

Folium 97^v desinit voce *περίφοβον* 535, 6, quam excipit ἀλλὰ τότε fol. 73, quod desinit verbis *διέσπασε. τὰς* δ' 539, 6. Folium 98 incipit voce *μέγιστον* 622, 23 et

1) Inscriptio oblita posteaque denuo iuxta priorem posita est.

praebet orationem usque ad finem. Folia quibus 539, 6—622, 23 continebatur perierunt.

98^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως κα'

104^v πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς κβ'

110 εἰς καיסάριον μέγιστρον κγ

Folium 110^v desinit voce οὔσης 683, 1, fol. 111 incipit litteris ἡμετέραν 692, 20. Perierunt igitur duo folia.

111^v πρὸς ἐλλέβιχον κδ

116 περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ κε

120^v περὶ δουλείας κς

128 πρὸς ἰκάριον κζ

131^v κατὰ ἰκαρίου κη

135^v κατὰ ἰκαρίου κθ

138^v ὑπὲρ τῶν ἱερῶν λ

Inter folium 140^v quod desinit voce ἔχει II 176, 8, et fol. 141 quod incipit vocibus δέ σοι (ibidem), unum folium excidit quo continentur quae desunt in editionibus Gothofredi et Reiskii hunc codicem unum ducem secutorum, exstant vero in appendice editionis Frontonis ab Angelo Maio curatae alterius (Romae 1823 p. 421—423), in editione Sinneri (Novus Ss. Patrum graecorum saeculi quarti delectus, Parisiis 1842 p. 237, 8—240, 9) (cf. p. 34) et velut primum publici iuris facta sunt a Maur. Schmidtio Philol. XXII 175—177.

144 πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν φητόρων λα

149 πρὸς θρασύδαιον λβ

152^v κατὰ τισαμενοῦ λγ

157^v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λδ

161 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λε

164^v κατὰ τῶν πεφηνότων λς

167 περὶ τῶν φαρμάκων λξ

169 πρὸς πολυκλέα λη

171^v ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντιοχον συνηγορίαν λθ

175^v κατὰ σιλβανοῦ μ

178 ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς μα

180^v πρὸς εὐμόλιπον μβ

- 184 πρὸς τιμοκράτην $\mu\bar{\gamma}$
 186^v ὑπὲρ θαλασσίου $\mu\delta$
 193 περὶ τῶν συνθηκῶν $\mu\epsilon$
 196 εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα $\mu\zeta$
 196^v πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσµωτῶν $\mu\bar{\zeta}$
 201 κατὰ φλωρεντίου $\mu\eta$
 206 περὶ τῶν προστασιῶν $\mu\theta$
 211 πρὸς τὴν βουλὴν ν
 216 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν $\nu\alpha$
 220^v πρὸς τὸν βασιλέα $\nu\beta$
 224^v πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσι $\nu\gamma$
 228^v σωκράτους ἀπολογία $\nu\delta$
 233^v πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόν-
 των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς $\nu\epsilon$
 Folia 234 et 235 locum mutaverunt.
 240 περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων $\nu\zeta'$
 243^v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν $\nu\zeta$
 251 πρὸς ἀναξέντιον $\nu\eta$
 253^v κατὰ λουκιανοῦ $\nu\theta$
 256^v κατὰ σευήρου ξ
 262 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος $\xi\alpha$

Folium 265^v atque hoc quidem totus codex desinit vocibus τε παρῶ (III 270, 1). Reliqua perierunt.

Sex orationes (περὶ τῶν προστασιῶν, ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγαρειῶν, περὶ τῶν δεσµωτῶν, κατὰ τῶν εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς, κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι, ὑπὲρ τῶν ἱερῶν) ex apographo huius codicis ab Elia Ehingero, Bibliothecae Augustanae curatore facto opera Iacobi Gothofredi Coloniae Allobrogum 1631 et 1634 lucem viderunt. Septimae (περὶ

τοῦ πλέθρου) quod idem Ehinger anno 1632 rogatus a Peirescio in usum, ut videtur, Henrici Valesii fecit apographum¹⁾ periit vel alicubi latet. Totum codicem excussit anno 1770²⁾ Lipsiam missum adiutrice uxore Reiskius, cuius editio eo potissimum nititur, annis 1868 et 1869 Augustus Gasda Lubani, anno 1878 ego Rostochii.

- ³ 3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P), olim Francisci Philelphi, deinde Leonardi Iustiniani Veneti, Procuratoris. S. Marci, id quod indicant subscriptiones in fine ultimi (291) folii positae, quarum prior est rubricata: *Leonardi Iustiniani Veneti*, altera atramento fusco exarata: ὁ βιβλος αὐτῆς *Leonardi Iustiniani Veneti* ἔστιν, ἐν δὲ τῶν φύλων αὐτοῦ: ὁ *Francisci philephi*, in qua tamen vocabula *Leonardi Iustiniani Veneti* cancellata sunt³⁾, postea Udalrici Fuggeri, cuius bibliotheca⁴⁾ anno 1584 Palatinam Heidelbergensem intravit, membranaceus formae octavae maioris saeculi XIV, constat e foliis 291 vel 18' quaternionibus diversi ambitus, quorum numeri in marginibus inferioribus positi plerique abscisi, pauci tamen adhuc satis conspicui sunt (15' in

1) Peirescius die tertio Ianuarii anni 1633 Aquis Sextiis scribit Ehinger: „J'ay receu en mesme tems vos deux despesches du 18. Oct. et 15. Novembre avec l'oraison de Libanius περί τοῦ πλέθρου dont je vous remercie tres affectueusement . . . Il ne sera plus de besoing de copier les oraisons de Libanius non imprimées, parceque Mr. Godefroy m'a remis celles que vous luy avez envoyées.“ (Schelhorn, Amoen. Liter. t. III Francof. et Lips. 1725 p. 261.)

2) Cf. Reiskens Lebensbeschreibung p. 530. Reiske's Briefe p. 818 f.

3) Idem esse videtur codex atque is quem Philelphus se Constantinopoli in Italiam advexisse idibus Iuniis anni 1428 Bononia Ambrosio Traversario scribit (*Orationes Libanii*: Ambr. Trav. epp. XXIV 875 p. 1010). Cf. Voigt, Wiederbelebung I 418³.

4) In indice huius bibliothecae anno 1571 confecto et nunc in bibliotheca civica Hamburgensi conservato (cf. Hoffmann, Serap. IX 289 sq.), ut Meynckius mecum communicavit, ita describitur: p. 381 *Libanii Sophistae vita aut de ipsius fortuna. Auff. Pergament geschrieben in 4. num. 10.*

fol. 113, κθ in fol. 209, λ' in fol. 217, λη in fol. 281, λθ in fol. 289). Correctus est quinque manibus, quarum vetustissima (= m², f) atramento usa est fusco, proxima (= m³, l) lurido, sequens (= m⁴, p) pallido cinereo, ultima (= m⁵, n) nigro. Ac manus quidem secunda etiam alium codicem ad emendandum adhibuit, ut elucet e lectionibus ἀνωτέρω πάσης ιδέας ἐλέγχων ἡδινηκέναι II 50, 2 et οὕτω παρ' ἄλλω II 207, 14. Manus tertia iota a prima neglectum subscripsit, etsi non constanter, item accentus in formis articuli ante μὲν et δὲ vel in prae-positionibus ante pronomina addidit. Hic illic scholia adscripta sunt. Tituli orationum sunt rubricati. Continentur autem codice hae orationes:

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης

27 εἰς τοὺς αὐτοκράτορας κώνσταντα καὶ κωνσταντίον λόγος βασιλικός

43 εἰς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὑπατον γενόμενον

50 προσφωνητικός (Ἰουλιανῷ add. m³)

53^v εἰς τὸν αὐτὸν. ὑπὲρ ἀριστοφάνους

59 πρεσβευτικός πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων

66 πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

70 μονωιδία ἐπὶ νικομηδείᾳ πρὸς καὶ σεισμοῖς ἐκτριβείση (ἐπὶ νικομηδείᾳ — ἐκτριβείση in ras. ex εἰς νικομήδειαν — ἐκτριβεῖσαν corr. m³)

72 μονωιδία ἐπὶ τῷ ἐν δάφνῃ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀναλωθέντι πρὸς, ὡς φασὶ δέ, κεραυνῷ (ἐπὶ τῷ — νεῷ in ras., sine dubio ex εἰς τὸν — νεῶν, corr. m³)

73 μονωιδία ἐπὶ ἰουλιανῷ (ἐπὶ ἰουλιανῷ in ras., sine dubio ex εἰς ἰουλιανὸν, corr. m³)

75^v ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ in ras. m² loco prioris titulis rubricati

97 πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν

102^v ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ

106 πρεσβευτικός εἰς βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων

110^v πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

- 226^v ὅτι τὰ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 227 περὶ πενίας
 228 περὶ δουλείας
 234 περὶ τοῦ πλέθρου (τοῦ inser. m³)
 236^v περὶ τῶν φαρμάκων
 238 περὶ τῶν συνθηκῶν
 240^v περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐφορταῖς κλήσεων
 243^v περὶ τῶν προστασιῶν
 247^v ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγραφειῶν (ει in ras. m³)
 251 ὑπὲρ θαλασσίον
 256 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν
 259^v πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
 272 ἀντιοχικός
 289^v ἀντιόχῳ παραμυθητικός.

E codice dum Heidelbergae conservatur, *Βασιλικοῦ* apographum a Marquardo Frehero transmissum Federicus Morellus accepit et in illa oratione Lutetiae 1614 edenda adhibuit, ut ipse in praefatione testatur. Sed etiam *Blo*n „ex *Ferrariensi* editione cum *Rom.* et *Palat. Codd. mss.* collatum“ et κατὰ *Φλωρεντίου* orationem „e *codd. mss. Vatic. Biblioth. et Bavarica* (sic) *Palatino*“ sese praebere in Indice Orationum praemisso Operum Libanii tomo secundo (Lutetiae 1627) ipse asserit, qua de re infra accuratius disseremus.

Leo Allatius ad tres orationes (πρὸς *Εὐστάθιον τὸν Κάρα* fol. 142^v, πρὸς τὸν βασιλέα fol. 150^v, πρὸς *Ἀναξέντιον* fol. 161 lectiones discrepantes codicis Barberini, de quo statim verba fient, in margine codicis adscripsit, ut docet nota ipsius in antefixo folio secundo averso: *Orationes Libanii πρὸς ἀναξέντιον p. 161, πρὸς τὸν βασιλέα p. 150, πρὸς εὐστάθιον τὸν κάρα p. 142 collatae sunt cum codice Barberino. Leo Allatius.* Idem huius codicis lectiones ad multas orationes in margine codicis Barberini posuit (cf. p. 33). Sub initium saeculi XVIII Leonardus Adami nonnullas orationes ex eo descripsit latine versas editurus, cuius schedae codice Cheltenhamensi 10618 (vide infra n. 35) continentur. Ego codicem excussi Romae annis 1868/69, 1869/70, 1895/96.

4 4. Codex Barberinus II 41 (olim 351) (= B), antea fortasse in bibliotheca Cryptensi vel Grottaferratensi, e qua Franciscum Barberinum cardinalem Urbani VIII nepotem multos codices in suam transtulisse constat¹⁾, siquidem in interiore parte involucri per membranam agglutinatam *ferrata* scriptum perspexisse mihi visus sum.²⁾ Chartaceus est formae folii minoris, saeculi non, ut Iacobus Morellus³⁾ ait, XI, sed XV. Codex quem qui conscripsit exemplaria undique conquirens maxime operam dedit ut corporis instar operum Libanianorum fieret, constat e duabus partibus uno volumine comprehensis, quarum prior folia 279 vel quaterniones λδ', altera folia 198 vel quaterniones κβ' continet. Numeri in margine inferiore ultimi folii aversi uniuscuiusque quaternionis manu, ut videtur, librarii ipsius scripti sunt. In folio 471 numerus qui debebat esse κγ' deest. Folia 271^v—279 et 459—470 vacua relictasunt. In unaquaque pagina fere 37 lineae exaratae sunt. Tituli, numeri, litterae initiales rubricatae sunt. Hic illic manus secunda correxit et scholia haud raro e Thoma Magistro sumpta adscripsit.

Folia duo prima continent reliquias foliorum bombycinorum agglutinatas, quorum prius⁴⁾ incipit a verbis τοῦ πλουτάρχου

καὶ τὸ τοῦ διογένους πρὸς νεανίσκον ὁφθέντα μὲν ἐν κατηλείῳ et desinit πέτρον εἰδέναι· μή τι πρὸς πέτρον στάθμην (= Plut. quomodo quis suos in virtute sentiat profectus p. 82 C et 75 F), alterum continet initium vitae Libanii ab Eunapio conscriptae inde a Αἰβάνιον ἀντιόχεια μὲν ἡγεγενῆσιν usque ad εἰς ἐπίδειξιν λόγων ἐπαφροδίτου (p. 5, 9), cui titulus βίος λιβανίου κατ' εὐνάπιον posteriore manu suprascriptus est.⁵⁾

Folium 3 continet finem πίνακος a librario ipso scripti

1) Cf. Blume, Iter Italicum III 132 n. 99.

2) Cf. Mus. Rhen. LII 297.

3) Aristid. or. adv. Lept. praef. p. XXXII.

4) Folium 1^v est vacuum.

5) Cf. supra p. 2.

incipientem a vocabulis: κδ': πρὸς τὸν βασιλέα οὗ ἡ ἀρχή. Τὸ μὲν σὸν ὦ βασιλεῦ μέρος, desinentem: οἱ ποτιδεδιότα ἀλλήλων ἐγρέυσαντο· Πολλὰ ἐβουλευσάμεθα, ὦ ἄνδρες. Quae antecesserunt duobus foliis comprehensa perierunt.

Contextus ipse primum praebet progymnasmata (fol. 4—58). Sed horum quoque initium (μῦθοι et διηγήματα) uno folio comprehensum periit. Folium enim 4 incipit sine titulo verbis ὑμνεῖν, οὐ τύχη μόνον quae sunt sub initium chriae primae Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεῖς (= IV 856, 7). Sequitur

fol. 5 ια' ἐτέρα χρεῖα διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν τὸν παιδαγωγὸν ἔπαισεν εἰπὼν κτλ.

6^v ιβ' ἐτέρα χρεῖα ἰσοκράτης τῆς παιδείας τὴν μὲν ῥίξαν ἔφη πικρὰν, γλυκεῖς δὲ τοὺς καρπούς

8^v ἐτέρα χρεῖα θεόφραστος ἐρωτηθεῖς, τί ἐστιν ἔρως, ἔφησε· πάθος ψυχῆς σχολαζούσης

9^v ιδ' γνώμη προτρεπτική· δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων

10 ιε' γνώμη ἀποτρεπτική· οὐ χρητὴ παννύχιον εὐδαιμονισμὸν ἀνδρα

11 ις' εἰς τὸ αὐτὸ γνώμη ἐτέρα

11^v ιζ' ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὸν χρύσην εἰς τὸν ναύσταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων

12 ιη' κατασκευὴ, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κῆρσιν τῶν ἀχιλλέως ὅπλων

12^v ιθ' κατασκευὴ, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀχιλλέως ὀργήν

13^v κ' ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν λοκρόν

15 κα' κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὸν αἶαντα τὸν λοκρόν

15^v κβ' κοινὸς τόπος κατὰ προδότου

17 κγ' κατὰ ἀνδροφόνου

19 κδ' κατὰ τυράννου

20 κε' ὑπὲρ τυραννοκτόνου

21 κς' κατὰ λατροῦ φαρμακείως

- 22^v κζ' ἐγκώμιον Ἀχιλλέως
 23^v κη' ὀδυσσεύως
 25 κθ' διομήδους
 26 λ' δικαιοσύνης
 27 λα' γεωργίας
 27^v λβ' βοὸς συγγραφικῶ χαρακτήρι
 28^v λγ' θεορίτου
 29^v λδ' ψόγος ὀργῆς
 30^v λε' πλούτου
 31^v λς' ἀμπέλου
 32 λξ' ἔκτορος
 33 λη' φιλιππου
 33^v λθ' αἰσχίνου
 34 μ' σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 35 μα' ναυτιλίας καὶ γεωργίας
 35^v μβ' Ἀχιλλέως καὶ διομήδους
 36 μγ' αἶαντος καὶ Ἀχιλλέως
 36^v μδ' δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
 37^v ἡθοποιίαι. με' τίνας ἂν εἰποι λόγους μῆδεια μέλ-
 λουσα ἀποσφάττειν τὰ παιδία
 38 μς' τί ἁ. ε. μῆδεια ἑτέραν γαμοῦντος ἰάσονος
 38 μξ' τ. ἁ. ε. λ. νιόβη κειμένων τῶν τέκνων αὐτῆς
 (IV 1015 R)
 38^v μη' τ. ἁ. ε. λ. ὁ βελλεροφόντης μέλλων μάχεσθαι
 τῇ χιμαίρᾳ
 39 μθ' τ. ἁ. ε. λ. ὁ χείρων ἀκούσας ἐν τῷ παρθε-
 νῶνι τὸν Ἀχιλλέα μένειν
 39^v ν' τί ἁ. ε. Ἀχιλλεὺς ἔρῶν πενθεσιλείας κειμένης
 39^v να' τί ἁ. ε. Ἀχιλλεὺς ἀφαιρεθεὶς βρισηίδα
 40 νβ' τίνας ἁ. ε. λ. Ἀχιλλεὺς καταπονουμένων τῶν
 ἑλλήνων
 40^v νγ' τ. ἁ. ε. λ. Ἀχιλλεὺς πεσόντος πατρόκλου
 40^v νδ' τ. ἁ. ε. λ. ὁ αἶας ἀφαιρεθεὶς τὰ ὄπλα
 41 νε' τ. ἁ. ε. λ. ὁ αἶας μετὰ τὴν μανίαν. Inc. ὦ
 δύο μεγίστων κακῶν
 41 νς' τὸ αὐτὸ. Inc. ὦ τῆς ἄρτι μανίας

41^v νζ' τ. ἁ. ε. λ. ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν κύκλωπα ὄρων
αὐτὸν τοὺς ἑταίρους ἑσθίωντα

42 νη' τ. ἁ. ε. λ. ὀδυσσεὺς κατατροπωσάμενος τοὺς
μνηστῆρας

42 νθ' τ. ἁ. ε. λ. μενέλαος μαθὼν τὴν τελευταίαν
ἀγαμέμνονος

42^v ξ' τ. ἁ. ε. λ. ἀνδρομάχη ἀναιρεθέντος ἔκτορος

43 ξα' τ. ἁ. ε. λ. πολυξένη ἀπαγομένη εἰς σφαγὴν

43 ξβ' τ. ἁ. ε. λ. πόρνη σωφρονήσασα

43 ξγ' τ. ἁ. ε. λ. ὁ μενοικεύς:

43^v ξδ' τί ἁ. ε. δειλὸς ἰδὼν πόλεμον ἐξωγραφημένον
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ:

44 ξε' τίνας ἁ. ε. λ. ζωγράφος γράφων τὸν ἀπόλ-
λωνα εἰς δάφνινον ξύλον καὶ τοῦ ξύλου μὴ δεχομένου τὰ
χρῶματα

44 ξς' τ. ἁ. ε. λ. δειλὸς φιλάργυρος εὐρὼν χρύσειον
ξίφος ~

44^v αἰ' ἑκφράσεις: ξζ' ἑκφράσεις πεζομαχίας

45 ξη' ἑκφράσεις γραφῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ:

45 ξθ' ἑτέρας γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ:

45 ο' λιμένος

45 οα' κήπου

46 οβ' θήρας

46 ογ' ναυμαχίας

46^v ογ' (sic)λέοντος κατέχοντος ἔλαφον

46^v οδ' ἡρακλέους καὶ ἀνταίου

47 οε' ἑτέρα τῶν αὐτῶν

47 ος' ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

47^v οζ' τρωϊδος ἀπεστραμμένης

48 οη' ἥρας

48^v οθ' πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπτο-
λέμου

48^v π' προμηθέως

49^v πα δρόμου τῶν ἡρώων

49^v πβ πανηγύρεως

50 πγ καλανδῶν

50^v πδ' μέθης

- 51 πε' ἔκφρασις ἕκτος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 51 πς' θέσις εἰ γαμητέον
 52^v πς' ἐγκώμιον δημοσθένους
 53^v πη' ἐγκώμιον φοῖνικος καὶ μηλέας
 54 πθ' ψόγος ἀχιλλέως
 55 ς' ψόγος πενίας
 56 ςα' ἡθοποιία· τίνας ἂν εἰποι λόγους ὀδυσσεύς
 ἐν τῷ τοῦ κύκλωπος σπηλαίῳ καταληφθεὶς
 56^v ςβ' ζή' ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι
 ἀθλιώτερον
 57 ςγ' ζή' περὶ φίλων
 57^v ςδ' ἔκφρασις ἡρακλέους βαστάζοντος τὸν ἐρυμάν-
 θιον κάπρον: ~
 57^v ςε' ἔκφρασις μηδείας
 58 ςς' ζῆ'α' περὶ ἀπληστίας: ~ Desinit verbis ἐγί-
 γνετο ῥάων: (I 245, 12). Quattuor ultimae lineae folii 58^v
 vacuae relictae sunt.
 Sequuntur orationes (fol. 59—271)
 59 ἀρχὴ τῶν λόγων
 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιαιστόρος λόγοι:
 α^{ος}: βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα:
 74 β' πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὑπατον:
 81 γ' προσφωνηματικὸς εἰς ἰουλιανόν:
 85 δ' ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν:
 89 ἰουλιανὸς λιβανίῳ: ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει
 (= Iulian. ep. 74 ed. Hertl.)
 89 λιβάνιος ἰουλιανῷ: ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= Li-
 ban. ep. 670)¹⁾
 89^v ε' πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανόν
 95^v ς' πρὸς ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 99^v ζ' μονωδία ἐπὶ νικημῆδεια
 101^v η' μονωδία ἐπὶ πυρποληθέντι ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος

1) Cf. Bidez et Cumont, *Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien*, Bruxelles 1898 p. 78 sq. et p. 128. Cf. cod. Laur. LVII 20 (= n. 6); Vaticanum 941 (= n. 26); Neapolitanum II E 19 (= n. 39).

- 102^v θ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ πεσόντι
 105 ι ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ τῷ Θεομάχῳ: ~
 127 ια περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ: ~
 130 ιβ περὶ δουλείας
 135^v ιγ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα
 151^v ιδ πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς γενο-
 μένης στάσεως ἐν ἀντιοχείᾳ:
 155^v ιε πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς:
 159 ις' πρὸς καيسάριον
 161^v ιζ εἰς ἐλλέβριχον
 165 ιη πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας: ~
 168^v ιθ περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 171 κ πρὸς τοὺς εἰς παιδείαν αὐτὸν ἀποσκηψάντας:
 176 κα πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 179 κβ ὑπὲρ θαλασίου
 183^v κγ πρὸς τὴν βουλήν
 186^v κδ' πρὸς τὸν βασιλέα
 189^v κε' περὶ τῶν προστασιῶν
 193 κς' πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 194^v κζ' πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 197 κη' ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συν-
 ηγορίαν
 200 κθ' ¹⁾ ἄρτεμις
 202 λ εἰς τὰς καλάνδας
 203 λα' πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα
 203^v λβ' πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
 208 λγ' πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
 217^v λδ' πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν
 εἰσιόντων εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς
 221^v λε' κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν
 224 λς' πρὸς ἀναξέντιον
 226^v λζ' πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων
 230 λη' ὑπὲρ Ὀλυμπίου
 233 λθ' πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν

1) Idem numerus in titulo exemplaris editionis Ferrariensis
 quod penes me est et de quo infra accuratius agam, fol. 194^v
 manu correctrice pro γ' positus est.

- 236 μ' περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης
 254 μα' περὶ τῶν φαρμάκων
 255^v μβ' περὶ τῶν συνθηκῶν
 257 μγ' κατὰ ἰκαρίου πρῶτος
 260^v μδ' κατὰ ἰκαρίου δεύτερος
 262^v με' κατὰ τισαμενοῦ
 265^v μς' κατὰ σιλβανοῦ
 267^v μξ κατὰ φλωρεντίου

Folia 271^v usque ad 279^v vacua sunt, nisi quod in initio folii 272 post spatium trium fere litterarum vacuum relictum alia manu coaeva scripta sunt verba: οὐκ ἀρχῆς τοῦτο τοῖς πράγμασι, ὃ βασιλεῦ, λύπη καὶ ὀδυρμός καὶ ἀγρυπνία μάτην ἀναλίσκομένη· εἰ γάρ τι τούτω οἷόν τ' ἦν ἐπανορθῶσαι τι τῶν συμβεβηκότων, πάσαι ἂν ἔπαντα εἶχε καλῶς, quae sunt initium orationis περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ (t. II 27, 1 — 28, 2 R).

A folio 280 secunda pars codicis incipit.

- 280 αἰ μελέται
 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης:
 μενέλαος α'
 282 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης:
 ὀδυσσεύς β'
 288^v ἀριστείδου δῆτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα: ὀδυσσεύς
 291^v ἀπολογία παρὰ ἀχιλλέως πρὸς τὸν ὀδυσσεύς πρε-
 σβευτικόν: γ'
 298^v πρεσβεῖα πατρόκλου πρὸς ἀχιλλέα ἀξιῶν αὐτὸν
 ἐξελεθεῖν εἰς τὸν πόλεμον: δ'
 304 μετὰ τὴν τροίαν ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευταίην
 ὀρέσστης ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα κρίνεται φόνου ε'
 308^v τίμων ἔρωδ' ἀλκιβιάδου ἐαυτὸν προσαγγέλλει ς'
 312^v μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς
 τὸν θεμιστοκλέα· ὁ δὲ ἀντιλέγει: ζ'
 316 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς η'
 319^v ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεοῦμαι θ'
 321^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἀλιγορθίου ι'
 323^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ια'

325^v φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἐξ-
αίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει· ιβ'

330 δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα, ἑαυτὸν προσαγ-
γέλλει ιγ'

330^v δύσκολος ὄλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε καὶ
ἀποκηρύσσει αὐτόν. ιδ'

335^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δω-
ρεὰν θαλλοῦ στέφανον καὶ ἀποκηρύσσεται· ~ ιε'

339 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος
ἠΰξατο τῷ ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν, εἰ ὁ πατήρ αὐτῷ
τὴν νόσον διαφύγοι. ὑγιάνας ὁ πατήρ ἀποκηρύττει τὸν
παῖδα· ~ ις'

342 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν χιλίας τῇ πόλει δι-
δόναι. φιλάργυρος εὐρὼν θησαυρὸν πεντακοσίας δραχμὰς
καὶ ἀπαιτηθεὶς χιλίας ἀποθανεῖν ἄξιοι. ις'

345^v φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἐταίρας καὶ μισθὸν ἀπαι-
τούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει ιη'

349^v νόμος ἐν λακεδαίμονι κτλ. — ἀρχίδαμον (R. IV
420). μελετῶμεν τὸν ἀρχίδαμον ιθ'

Secunda pars folii 351^v vacua relicta est.

352 inc. ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέ-
φυγεν ἐπὶ τὸν ἑλέου βωμόν κτλ. — ἀνελεῖν τὸν βωμόν. ἡ
μελέτη. κ'

355 ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς καὶ μὴ
πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ. κα'

362^v νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα πιπράσκεισθαι κτλ. (R.
IV 323) κβ'

365 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης
ἀποκερδαίνει κτλ. (R. IV 582) κγ'

371 ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἐταῖρα τις κτλ. (R. IV 430) κδ'

375 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν κτλ. (R. IV
511) κε'

381 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως κτλ. (R. IV 707) κς'

384^v στοχασμὸς ἀντεγκληματικὸς· διέσωσε τις ἐμπρη-
σμοῦ γενομένου (R. IV 739) κζ'

391 ἐξ ἐπολήψεως τοῦ πράγματος· νόμος τὸν ἐπὶ τῆς
ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον κτλ. (R. IV 478) κη'

- 396 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον κτλ. (R. IV 552) κθ'
- 399^v νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι κτλ. (R. IV 447) λ'
- 402 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως κτλ. (R. IV 459) λα'
- 406 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ κτλ. (R. IV 639) λβ'
- 409^v πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν κτλ. (R. IV 540) λγ'
- 412 ἔχων τις δύο παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον κτλ. (R. IV 669) λδ'
- 416 δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν κτλ. (R. IV 687) λε'
- 420^v φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα τῇ τοῦ παιδὸς γυναικί κτλ. (R. IV 568) λς'
- 423^v λοιμὸς ἐπείχε πόλιν κτλ. (R. IV 723) λξ'
- 426^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν ὁ νόμος κτλ. (R. IV 502) λη'
- 429 ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα κτλ. (R. IV 841) λθ'
- 432^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς κτλ. (R. IV 150) μ'
- 434 πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο (R. IV 227) μά'
- 436 κωλύουσι σωκράτην ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διαλέγεσθαι, καὶ ἀντιλέγει τίς μβ'
- 439 σωκράτους ἀπολογία: μγ'
- 453^v οἱ ποτιδαίεται ἀλλήλων ἐγρύσαντο πολιορκούμενοι κτλ. (R. IV 348)

459 Spatio trium linearum titulo relicto declamatio incipit: ὦν πρέσβειον ἠκόντων ὧ ἄνδρες ἀθηναῖοι (= R. IV 266), mox finitura verbis ἀκόλουθα τοῖς γεγραμμένοις (ib. lin. 10). Reliqua pars huius paginae et folia 459^v — 470 vacua sunt.

Folia 471—477 continent eclogam epistularum Libanii inscriptione privam, quarum prima est

κυρῖλλω πελθὼν με γράψαι (= ep. 322)
secunda φιλίππω φίλου μὲν τὸ τοιαῦτα (= 1190)

duodesexagesima *Ιουλιανῶ* 'Α]λλ' εἰ καὶ μὴ (= 637)
 undesexagesima eaque ultima τῷ αὐτῷ: *Κ*]ύρος ὁ χρηστός
 (= 947).

Secunda pars folii 477^r et folium 477^v vacua sunt.

Codice primus usus est Leo Allatius qui in Excerptis variis Graecorum sophistarum ac rhetorum, Romae 1641 ex eo edidit *ἐκφράσεις πανηγύρεως* et *Προμηθέως* (p. 84—89; 99—106), orationem *εἰς τὰς καλάνδας* (p. 115—124) quam falso inscripsit *ἐκφρασιν καλανδῶν; χρείαν· Θεόφραστος* (p. 342—352¹), *γνώμην· Δεῖ δὴ χρημάτων* (p. 353—359), *ἀνασκευήν· Ὅτι οὐκ εἰκότα* (p. 359—372), *κατασκευήν· Ὅτι εἰκότα* (p. 373—381) et plura postea edere voluisse videtur¹), si quidem in margine huius codicis lectiones discrepantes posuit codicum Pal. 277 et 148 ad *χρείαν· Θεόφραστος; γνώμην· Δεῖ δὴ χρημάτων; ἀνασκευήν· Ὅτι οὐκ εἰκότα*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 84. 941 ad orationem *πρὸς Ἀντιοχεῖς ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 939 ad orationem *περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 82. 939. 941. 1835 ad orationem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 939. 941 ad orationem *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*, codicum Pal. 282, Vat. 81. 84 ad or. *ὑπὲρ Θαλασσίου*, codicum Pal. 282 et Vat. 939 ad or. *πρὸς τὴν βουλὴν*, codicis Pal. 282 ad or. *πρὸς τὸν βασιλέα*, codicum Pal. 282 et Vat. 81 ad or. *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντιοχὸν συνηγορίαν*, codicis Pal. 282 ad or. *πρὸς Ἀναξέντιον*, codicum Pal. 282 et Vat. 81 ad or. *περὶ τῶν φαρμάκων, κατὰ Ἰκαρίον δεύτερον, κατὰ Σιλβανοῦ*, codicum Vat. 82. 940. 956 ad declamationem *φιλάργυρος ἐρασθεῖς*, codicis Vat. 82 ad decl. *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα*. Orationem *πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς*, fortasse etiam alias ex hoc codice descriptas sese publici iuris facturum esse promisit Henricus Valesius²), sed morte impeditus est quominus pro-

1) Cf. p. 58 et Legrand, *Bibl. Hell. au XVII siècle* I 230.

2) Adnot. ad *Socr. hist. eccl.* III 17 p. 190 ed. Paris. 1668: *Haec oratio penes me extat, descripta ex duobus Codicibus, altero*

misso staret. Orationem ὑπὲρ Ὀλυμπίου solo hoc codice servatam cuius apographum ut per Io. Ludovicum Blanconium nancisceretur frustra Reiskius¹⁾ operam dederat, ex hoc codice edidit Siebenkeesius, Anecd. Graec. Norimbergae 1798 p. 75—89. Ad declamationem Κωλύουσι Σωκράτην e codice Marciano primum ab ipso editam Venetiis 1785 Iacobus Morellus lectionibus discrepantibus huius codicis a Bernardo Stephanopulo exscriptis usus est.²⁾ Anno ut videtur 1822 codicem tractavit lacunamque in oratione ὑπὲρ τῶν ἱερῶν quae est in editione Reiskiana³⁾ ex eo supplevit Iacobus Leopardi comes Recanatensis, cuius apographo usus Ludovicus de Sinner (Novus Ss. patrum graec. Parisiis 1842 p. 231 sq.) orationem integram edidit. Ipse codicem Romae annis 1868—1870

Ioannis Altini, altero Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini. Eam nos una cum aliis viginti et amplius eiusdem Sophistae orationibus in Latinum sermonem conversam, brevi, Deo dante, publicabimus. Cf. tamen quae Hadrianus Valesius in Vita fratris Henrici p. 729 scribit: Valesius ipse cum iaceret in lecto, et intra paucos dies moriturus falso crederetur, mihi opera sua commendans asserebat se Libanii sophistae orationes quindecim, ad historiam pertinentes, ex priscis membranis eruisse ac in linguam Latinam convertisse commentariisque exposuisse. At ipso mortuo, graecas orationes Libanii quatuor tantum aut quinque ac ne eas quidem historicas, in Latinum sermonem translatas, ejus in scriniis reperi; caeteras, si quae sunt, haud quaquam vidi. Peirescius apographa orationum Libanianarum in Valesii usum facienda curaverat (Gassendi, Vita Peirescii p. 346. Holstenii epistol. ed. Boissonade p. 295.) cf. p. 20. Bibliotheca Henrici Valesii, ubi a. 1676 mortem obiit, a Guilelmo Prousteau empta et in monasterio Benedictinorum (Bonne Nouvelle) Aurelianensi deposita est, deinde in bibliothecam huius urbis transiit, sed apographa illa in hac non reperiuntur, si fides est habenda catalogo inscripto: Catalogue des livres de la bibliothèque publique fondée par M. Prousteau, composée en partie des livres et Mss. de M. Henri Valois, nouvelle édition, Paris et Orléans 1777.

1) Cf. huius ad Blanconium epistolam in Reiskes Briefe n. 436 p. 876.

2) Cf. praef. p. XXXII.

3) Cf. supra p. 18.

executere coepi; postea particulas eius meum in usum contulerunt Hugo Hinck, Rudolphus Prinz (anno 1880), Ivo Bruns (anno 1887), Aeneas Piccolomini (1894). Denuo ipse codicem volvi hieme anni 1895/96. Opus immensum totum exceptis epistulis conferendi quod ad exitum perductum est, debeo singulari comitati principis Barberini et insigni benevolentiae amici Pii Franchi de Cavaleriis qui partem a me relictam conferendam suscepit (anno 1896).¹⁾

5. Codex Vindobonensis phil. graec. XCIII (= V), olim Theodori Gazae, postea Ioannis Aurelii Augurelli poetae, tum Ioannis Sambuci Tyrnaviensis historiographi, ut elucet ex inscriptionibus in folio primo positis: *Ioan. Sambuci hist. et I. Sambucj Tirnaviens. fuit olim Theod. Gazae. postea A. Augurellj Poete*, quo mortuo a Sebastiano Tengenagelio bibliothecario bibliothecae Caesareae comparatus hanc ipsam intravit²⁾, chartaceus est formae folii minoris, saeculo XII, ut mihi visum est, optime exaratus duabus manibus, quarum prior folia 1—60, altera reliquam partem scripsit. Constat e foliis 311 vel quaternionibus $\lambda\theta$, quorum numeri (α — η manu prima, θ^v — $\lambda\theta$ duabus manibus posterioribus) in margine inferiore foliorum 1, 9, 17—305 positi sunt. Manus prima etiam scholia in margine adscripsit. Iota quod dicitur subscriptum in parte priore fere omissum, in altera haud raro scriptum est. Tituli orationum sunt rubricati. Correctus est tribus manibus: manu saeculi XV (= r), quae etiam scholia adscripsit, posteriore quae mihi visa est Sambuci (= s), recentiore quae atramento usa est fulvo (= f).

In summo folio 1 legitur index scriptus, ut videtur, dum codex Sambuci est:

No. 106.

*Libanii Sophistae Antiocheni Orationes XLIII,
omnes fere ineditae.*

1) Cf. Mus. Rhen. LII 297.

2) Cf. Kollar. ad P. Lambec. comment. bibl. Caes. lib. I col. 798 sq.

*Aristidis Rhetoris λόγος Ροδιακός. ῥοδιακός,
Plutarch. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας.*

Statim sequitur:

- λιβανίου σοφιστοῦ τὰ καθ' ἑαυτὸν, λόγος πρῶτος.
 33^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας λόγος β^v
 39 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (λόγος
 γ^{ος} add. r)
 41^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν (λόγος δ^{ος} add. r)
 45 τοῦ αὐτοῦ ἄρτεμις λόγος πέμπτος
 48^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας (λόγος ς^{ος} add. r)
 50 προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ (titulus non rubricatus,
 sed atramento nigro scriptus et postea additus aequè
 atque is qui sequitur) (λόγος ζ^{ος} add. r)
 54^v πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους (λόγος
 ὄγδοος add. r)
 61 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς λόγος
 ἕνατος
 66^v μονωιδία εἰς Ἰουλιανόν λόγος δέκατος
 70 ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν λόγος ἐνδέκατος
 104^v πρὸς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως
 λόγος ιβ^{ος}
 111^v εἰς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
 λόγος τρισκαιδέκατος
 118 εἰς καισάριον μάγιστρον λόγος τεσσαρεσκαιδέκατος
 122^v τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐλλέβιχον λόγος πεντεκαιδέκατος
 129 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ λόγος
 ἑξακαιδέκατος
 135 τοῦ αὐτοῦ περὶ δουλείας λόγος ἑπτακαιδέκατος
 145 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἱκάριον λόγος ὀκτωκαιδέκατος
 150^v τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἱκαρίου λόγος ἑννακαιδέκατος
 157 τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἱκαρίου λόγος εἰκοστός
 161^v τοῦ αὐτοῦ, λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰκοστός πρῶτος
 170^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ρητό-
 ρων λόγος εἰκοστός δεύτερος
 178 τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θρασύδαιον λόγος εἰκοστός τρίτος
 183 τοῦ αὐτοῦ κατὰ τισαμενοῦ λόγος εἰκοστός τέταρτος

190^v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας λόγος εἰκο-
στὸς πέμπτος

195^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας λόγος εἰκοστὸς
ἕκτος

201 τοῦ αὐτοῦ κατὰ τῶν πεφευγόντων λόγος εἰκοστὸς
ἑβδομος

205^v τοῦ αὐτοῦ περὶ φαρμάκων λόγος εἰκοστὸς ὄγδοος

208 τοῦ αὐτοῦ πρὸς πολυκλέα λόγος εἰκοστὸς ἕνατος

211^v ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συνηγορίαν
λόγος τριακοστός

217 τοῦ αὐτοῦ κατὰ σιλβανοῦ λόγος τριακοστός πρῶτος

221 τοῦ αὐτοῦ ἀντιόχῳ παραμυθητικός λόγος τριακο-
στὸς δεύτερος

224^v πρὸς εὐμόλπιον λόγος τριακοστός τρίτος

229^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τιμοκράτην λόγος τριακοστός τέ-
ταρτος

232^v τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ θαλασσίλου λόγος τριακοστός πέμ-
πτος

241 τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν συνθηκῶν λόγος τριακοστός
πέμπτος (in ἕκτος corr. r)

245^v τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα λόγος τρια-
κοστός ἕκτος (in ἑβδομος corr. r)

246 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν
(λογ. λη add. r)

252 τοῦ αὐτοῦ κατὰ φλωρεντίου λόγος τριακοστός ἦ^{ος}
(θ supra η pos. r)

259^v λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
λόγος τριακοστός ἕνατος (μ infra scrips. r)

277 τοῦ αὐτοῦ εἰς ἰουλιανὸν ὕπατον λόγος μ (in μα
corr. r)

287 τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰου-
λιανὸν λόγος μα (in μβ corr. r)

297 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεία λόγος μβ (in
μγ corr. r)

300 ἀριστείδου φήτορος ξοδιακός

309 πλουτάρχου περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας λόγος.

Hic libellus qui foliis 309 et 310^r continetur, alia

manu eiusdem temporis litteris minutioribus exaratus est. In folio 310^v computus calendaris manu saeculi XIV scriptus est.

Sequitur folium unum (311) numero privum in quo scripta sunt manu saeculi XIV sed a folio 310^v diversa epistula Libanii inscripta *Ιουλιανῶ* (= ep. 1225) et manu saeculi XV epistula Libanii 76, sed titulo priva. Sequuntur manu quae priorem epistulam scripsit verba *τῇ δ' τοῦ μαίτου μηνὸς ἡρξάμεθα τὸν λόγον τοῦ λιβανίου τὸν καθ' εαυτον*; manu autem quae alteram epistulam scripsit, epistula Demetrii *τοῦ κυδῶν η' τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεια χαλκῶν ἀλλάττεσθαι* des. *ἀμειψόμεθα ταῖς σκιαῖς*, quae etiam in aliis Libanianis codicibus, ut Patmio (n. 7), Vat. gr. 939 (n. 8), Vat. gr. 82 (n. 10 cf. p. 53), Laur. LVII 27 (n. 12) occurrit.¹⁾

Hoc codice ut aliis bibliothecae Caesareae usus est bibliothecarius Nicolaus Forlosia Neapolitanus († 1758) ad editionem nonnullarum orationum Libanii parandam, ut elucet e schedis huic quidem codici insutis et posteriore manu subscriptis: *Memoria per Forlosia Caes. Bibliothec.* Sunt 6 folia, quorum in secundo legitur: *Libanii Sophistae orationes a Friderico Morellio non editas aut sui codicis MS. vitio mancas, eas e MS. Bibliothecae Aug. integro codice exscripsi ac in latinum idioma transtuli editurus cum Supplemento ad Commentarios Lambecianos Anno 1740. Sed necessaria ope destitutus hactenus nequivi. interea Antonius Bongiovanni Venetus easdem plerasque typis vulgavit Venetiis anno CIOICCLIIII. Hanc editionem cum a me exscripto codice contuli, et sequentes variantes lectiones hasce adnotare per otium libuit. sequor autem in iis excerpendis non manuscripti, sed venetae editionis ordinem et paginas. Sequuntur lectiones discrepantes. Reliquam autem Forlosiae operam ipsam exhibet codex Vindob. lat. 9756* (Nov. 52) inscriptus: *Λιβανίου Σοφιστοῦ λόγοι ἐννέα καὶ δέκα, quarum XIII hactenus ineditae*,*

1) Cf. infra p. 42.

et VI a Frid. Morello iam editae, sed mancae et corruptae nunc rursus ex integro bibl. Vindobonensis exemplari, adiuncta latina versione, cura et studio Nicolai a Forlosia¹). Paulo post (anno 1762) codicem tractavit orationemque in Icarium secundam ex eo descripsit Ioannes Theophilus Cober Reiskio suasore mox editurus, sed quominus propositum exsequeretur variis causis impeditus.²) Anno fere 1865 codicem contulit et ad verba Libanii emendanda duabus commentationibus „Zu Libanios“ Cervimontii 1868 et Lubani 1870 editis Augustus Gasda adhibuit. Lacunam in oratione ὁπέρ τῶν ἱερῶν ex eius apographo supplevit Mauritius Schmidt Philol. XXII p. 175—177. Cf. p. 18. Ego totum codicem Rostochii anno 1879 excussi.

6. Codex Laurentianus LVII 20 (= L), qui cuius-6 nam fuerit, priusquam bibliothecam Laurentianam ingrederetur, ignoratur, ut ne illud quidem certo dici potest, utrum idem sit atque is qui in indice bibliothecae Laurentii Medicis († 1492) e codice Vaticano gr. 1412 a K. K. Muellero edito³) signatus est fol. 37^v 6 τοῦ αὐτοῦ (λιβανίου) λόγοι β<αμβυκινόν> an is qui ibidem fol. 41^v 11 affertur: τοῦ αὐτοῦ λόγοι. Sed in uno e claustris montis Athoi eum fuisse admodum probabile est, siquidem cum codice saeculi XIII qui etiamnunc in bibliotheca Laurae Ω 123 (n. 36) servatur arto cognationis vinculo conexus est. Chartaceus formae quartae scriptus saeculo XV tineis ac madore potissimum in primis foliis multum detrimenti passus est. Foliis 191 continetur.

Folium 1 quo Ἀντιοχικός incipit, inscriptione caret. In margine positum est manu librarii α'. Inter folium 1 quod desinit verbis ὥσπερ τῶν (I 279, 16 R), et 2 quod incipit verbis δὲ ἡμῖν (284, 16), unum folium excidit.

fol. 17 inc. Σωκράτους ἀπολογία β

1) Kollar. ad Lambec. comm. l. l.

2) Cf. Reiskes Briefe 280 p. 616. p. 683 not. 1. 322 p. 690. 323 p. 697. 335 p. 713. 394 p. 805. 398 p. 812.

3) Centralblatt für Bibliothekswesen I 373 et 378.

33^v πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ τινὰς τῶν ὁμιλητῶν ὠφε-
λῆσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις. Manu secunda in margine
scripta sunt verba: ἑτέρα ἐπιγραφή. πρὸς τοὺς εἰς τὴν παι-
δείαν αὐτὸν σκώψαντας

39^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος, titulus manu
secunda scriptus

43 πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν

48^v πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

52 titulo priore eraso manus secunda scripsit: πρὸς
βασιλέα Ἰουλιανὸν ὕπατον.

58^v προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ

62 titulo priore eraso manus secunda scripsit: πρὸς
Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους

67^v titulo priore eraso manus secunda scripsit: Ἰου-
λιανὸς τῷ ἑταίρῳ λιβανίῳ. Inc. ἀποδέδωκας ἀριστοφάνει

68 λιβάνιος Ἰουλιανῷ (m²) ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει¹)

68 πρὸς βασιλέα θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως (m²)

72^v πρὸς βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς (m²)

77 περὶ ἀπληστίας (m²)

78^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

79 περὶ πενίας

80 πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν

Inter folium 90 et 91 quod incipit verbis ὁ δὲ γυ-
ναῖκα· ὁ δὲ κόρην, quae sunt κοινοῦ τόπου κατὰ ἱατροῦ
φαρμακείας IV 912, 1 R, unum folium excidit.

91^v ἐγκώμιον βοδὸς συγγραφικῶ χαρακτῆρι ~

92^v ἐγκώμιον θεοσίτου

94 εἰ γαμητέον

95^v μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ ~

97^v ἐπιτάφιος Ἰουλιανῷ

118 μονωδία ἐπὶ νικομηδεῖα

119^v ἐγκώμιον εἰς κωνσταντῖον καὶ κώνσταντα ~ prae-
missa protheoria

133^v εἰς καيسάριον μάγιστρον (m²)²)

1) Cf. supra p. 28.

2) Folium 134 manu posteriore suppletum est.

137 πρὸς ἐλλέβιχον (κα' in marg. m²)

142 περὶ τῆς τιμωρίας τοῦ ἰουλιανοῦ (κβ' in marg. m²)

Folium quod nunc est 141 incipiens a verbis ἀρμενία πᾶσα (II 35, 2) et desinens in verba εἶναι τὸν φόνον (47, 12) suum locum habet post 142.

145 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας (κγ' in marg. m² cum iterato titulo).

150 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου

152^v περὶ τοῦ μὴ (μὴ addidit m²) ληρεῖν

155^v πρὸς πολυκλέα

158 Titulus erat litteris rubris: πρὸς ἀντίοχ' συνηγορία. Manus secunda correxit praemittens verba quae sunt ὑπὲρ ξαντοῦ διὰ τὴν et addens ον super ἀντίοχ' et litteram ν in fine vocis συνηγορία (κς' in marg. m²)

162 περὶ δουλείας (κζ in marg. m²)

Huic orationi succedunt dialectes Choricii ed. Boiss. p. 198 sq.:

170^v ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν (κη in marg. m²)

170^v ἢ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν ἀτελεῖ καταλείψαι τὸν λόγον (l. l. p. 201)

171 ἢ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ δόδον (l. l. p. 202) (κη in marg. m²)

171^v ἢ διάλεξις πεποιήται μὲν πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι (l. l. p. 203) (κς in marg. m²)

172 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ξαντοῦ τύχης (m² titulo priore eraso) (κθ in marg. m²)

Hanc orationem in fol. 191 index codicis sequitur.

Passim manus secunda correctrix conspicitur.

Codicem annis 1869 et 1870 Florentiae examinavi partesque eas quas necesse visum est in iisque βίον contuli. Nuper mea causa inspexit Hier. Vitelli.

7. Codex Patmius 471 (= Pat), formae octavae, foliorum 340, quorum unumquodque 28 vel 30 lineas habet, bombycinus in marginibus tineis adesus, saeculo XIV duabus manibus invicem se excipientibus scriptus, qui quando bibliothecam claustrum S. Ioannis intraverit nesci-

tur¹⁾, in principio mancus continet finem epistulae Demetrii Cydonii, cuius in folio 1 lin. 1 dinoscuntur verba δὲ τὴν λύπην ἡμῖν τὸ μὴ τῶν συμφορῶν κοινωνοὺς ὑμᾶς ἔχειν²⁾, ultima sunt μετὰ τῶν ξερετόντων ἄδε μάξης ἐμπιπλάμενος καὶ σκορόδων· τοῦ Θεοῦ δὲ διημαγμένον, καὶ αὐτὸς ἦκειν δεῦρο. τύχη ἀγαθῇ. Sequuntur duae epistulae quarum prior inscripta τῷ Ἀσάνῃ incipit Ὁ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν ἐπὶ τῆς ξένης, desinit ἀλλήλων ἀπαλλάττεσθαι πέσει³⁾, altera ἀνεπίγραφος incipit verbis Ἴσθι τὸ ἔλαιον ἡμᾶς καὶ δεξαμένους καὶ χρησαμένους, desinit δικαίῳ γὰρ ἔλαιῳ πολλοὺς ἔγνωμεν δεῖν πιανθῆναι, quas a Demetrio Cydonio scriptas esse testatur codex Vaticanus gr. 939 fol. 174^v priorem exhibens inscriptam ὁ κυδώνης τῷ Ἀσάνῃ, fol. 205^v alteram.

Succedunt orationes Libanii

fol. 2 Περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης (Λόγος Γ' add. man. rec., ut numeros orationum sequentes)

44^v Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον (Λόγος Δ')

45^v Τοῦ αὐτοῦ· περὶ πενίας (Λόγος Ε')

46^v Τοῦ αὐτοῦ· Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὡς ληρωδοῦντα (= περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν) (Λόγος ς')

50^v Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (Λόγος Ζ')

53^v Ἐπαινος ἀρτέμιδος. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος ἄρτεμις (Λόγος Η')

58^v Περὶ ἀπληστίας (Λόγος Θ')

1) In indice τῶν ἐν τῇ σεβασμῇ μονῇ τῆς νήσου Πάτμου ἀξιολογοτέρων ἐδρισκομένων βιβλίων qui continetur codice Vaticano gr. 1205 saeculi XVI (Mai, Nov. patr. bibl. t. VI p. 537 — 539, Migne Patrol. gr. 149 col. 1047; Studemund Philol. XXVI 167) codex Libanii non reperitur.

2) Reliqua publici iuris fecit in Catalogo codicum bibl. Patm. p. 206 Ioannes Sakkelion, cuius antea in meum usum factam codicis descriptionem in universum sequor. Epistula Demetrii Cydonii est ad Asanen data (19. in editione Boissonadii Anecd. Nov. p. 292.) Cf. Vat. gr. 82 (n. 10) fol. 416; Vat. gr. 481 (n. 58) fol. 160; Matr. N 116 fol. 36. Vide etiam p. 38.

3) Tota epistula a Sakkelione l. l. p. 207 typis impressa est.

60 Ὑπὲρ ἀριστοφάνους (Λόγος Ι') (ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα ἰουλιανόν add. man. rec.)

64 Μονωδία ἐπὶ νικομηθεῖα (Λόγος ΙΔ')

72 Πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν τὸν παραβάτην (Λόγος ΙΒ')

83^v Λιβανίου ξήτορος ἀντιοχέως λόγος ἀντιοχικός (Λόγος ΙΓ'), *manus*, nam desinit verbis ὑπὸ τῶν κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν (I 290, 14 R)

89 εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον (Λόγος ΙΔ')

101^v Πρὸς ἀριστείδην ἀντιλογία ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν (Λόγος ΙΕ')

123^v Πρὸς τὴν βουλὴν τῶν ἀντιοχέων (Λόγος Ις'), in fine *manus*, nam desinit verbis οὐδὲ κριὸν ἀναρρηγνύντα τῇ κεφαλῇ τοὺς ἄρνας (II 547, 8 R)

130 Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ (Λόγος ΙΖ'). Folia 130 et 167 manu saeculi XV vel XVI suppleta sunt.

167^v μονωδία εἰς ἰουλιανόν (Λόγος ΙΗ'). Folia 167—172 eadem manu suppleta sunt.

172^v Περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ (Λόγος ΙΘ'). Folia 172—173 eadem manu suppleta sunt.

173 Βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα (Λόγος Κ'). Antecedit Προθεωρία· Ἐκεῖνο μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον

203^v Προσφωνητικὸς ἐπὶ ἰουλιανῷ παραβάτῃ (Λόγος ΚΑ')

209^v Πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς (ἰουλιανοῦ add. al. man.) (Λόγος ΚΒ')

216 Πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ γενομένης (Λόγος ΚΓ')

223^v Πρὸς θεοδόσιον βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς (Λόγος ΚΔ')

230 Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον ξυνηγορίαν (Λόγος ΚΕ')

235 Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν δητόρων (Λόγος Κς')

242 Περὶ δουλείας (Λόγος ΚΖ')

252 Κατὰ λουκιανοῦ (Λόγος ΚΗ')

256 Ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς (Λόγος ΚΘ')

- 259^v Πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν (Λόγος Α')
- 265 Πρὸς εὐμόλιον (Λόγος ΑΑ')
- 270 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας (Λόγος ΑΒ')
- 274^v Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας (Λόγος ΑΓ')
- 281 Πρὸς ἱκάριον (Λόγος ΑΔ')
- 285^v Κατὰ ἱκάριον (Λόγος ΑΕ')
- 292 Εἰς καισάριον μάγιστρον (Λόγος Ας')
- 296^v Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος (Λόγος ΑΖ')
- 302^v Πρὸς το[ύ]ς εἰς τὴν παιδείαν (i. e. ἀποσκώψαντας) (Λόγος ΑΗ')
- 312 Κατ' ἱκάριον πρὸς τὸν κρατοῦντα (Λόγος ΑΘ')
- 316 Κατὰ σιλβανοῦ (Λόγος Μ'). Des. fol. 320 καὶ τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποθέμενος θράσος γενέσθω πως τιμω-
τερος (Π 352, 8 R). Τέλος τῶν λόγων λιβανίου δῆτορος
ἀντιοχέως.
- 320 Ἀριστείδου δῆτορος σμυρναίου λόγος λευκτρικὸς
ὑπὲρ λακεδαιμονίων πρῶτος. Des. fol. 340 καὶ μνήμην
πρὸς ἀπάντων ἔχον διηγεῖται (I 641 Dind.). Τέλος νῦν
ἐλλήφεν ἡ βίβλος ἥδε.

In marginibus per totum codicem lectiones variae manu librarii adnotatae sunt, plerumque compendio γρ., raro formula ἐν ἄλλω praemissa. Eadem manu nonnulla, non tamen omnia in textu omissa in margine inferiore anteposito vocabulo κείμενον suppleta sunt. Locos a me indicatos benevolentissime descripsit anno 1872 Ioannes Sakkelion olim bibliothecarius claustrum S. Ioannis, orationes κατὰ Σιλβανοῦ, Ἀντιόχῳ παραμυθητικόν, πρὸς Εὐμόλιον integras, περὶ δουλείας e parte Paulo Wolters intercedente gratiose Socrates Kugeas contulit.

- 8 8. Codex Vaticanus gr. 939, qui utrum iam sub Sixto IV in bibliotheca Apostolica fuerit ambiguum est, quoniam idem quidem est atque numero 607 insignitus indicis graeci in codice Rehderigano 186 descripti¹⁾, hoc

1) Serap. XII 264 n. 607 Μελέται λιβανίου καὶ λόγοι. Descriptio codicum quam praebet inventarium latinum codicis Vaticani lat. 3954 mense Iunio anni 1475 terminatum et

autem indice codices Sixti IV contineri incertum est, chartaceus in folio duabus manibus saeculi XV exaratus et in fol. 1^v μελέται λιβανίου καὶ λόγοι inscriptus continet:

fol. 1^v α' προεβεντικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης. μενέλαος, sed iam post 18 lineas verbis ἐκείνου γνώμην (IV 4, 9 R) desinit, reliqua pars folii 1^v et folium 2 vacua relictæ sunt.

- 5 β' ὀδυσσεύς
 16 γ' ἀριστείδου προεβεντικός πρὸς ἀχιλλέα. ὀδυσσεύς
 20^v δ' ἀχιλλέως ἀπολογία πρὸς τὸν προεβεντικόν
 32 ε' διέσωσέ τις κτλ. (= IV 739 R)
 40^v λιβάνιος ἀριστοφάνει (ep. 1186 usque ad finem).
 41 ς' Inc. ὦνπερ αὖ πρότερον (i. e. πρὸς τοὺς νέους
 περὶ τοῦ τάπητος III 252 usque ad finem 271)
 45 ζ' ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ
 71^v η' μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ
 74 θ' εἰς καισάριον μάγιστρον cum scholiis marginalibus
 77 ι' πρὸς ἐλλέβιχον
 81 ια' περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ
 85 ιβ' περὶ δουλείας
 93 ιγ' πρὸς ἰκάριον
 96 ιδ' τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν μιαρῶν
 θυσιῶν καὶ λερῶν αὐτοῦ
 101^v ιε' εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα
 114^v ις' προσφωνητικός ἰουλιανῷ
 117^v ιζ' ἀντιοχικός
 133 ιη' πρὸς τὴν βουλήν
 136^v ιθ' πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτοῦ ἀποσκόψαντας
 142 κ' πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων
 τοῖς ἄρχουσιν

editum ab Eugenio Muentz et Paulo Fabre, La Bibliothèque du Vatican au XVe siècle, Parisiis 1887 p. 159 sq. nimis summam facta est quam ut Vaticanus gr. 939 idem atque unus e multis Libanii codicibus (p. 229 sq.) certo dici queat.

- 144^v κα' πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 148^v κβ' πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 150 κγ' ἄρτεμις
 153 κδ' περὶ ἀπληστίας
 154 κέ' ὑπὲρ ἀριστοφάνους
 158 κς' πρεσβευτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν
 163 κζ' μονωδία ἐπὶ νικομηδεῖα
 164^v κη' εἰς Ἰουλιανὸν ὕπατον
 170 κθ' πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας
 172 λ' πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 174^v δ' κυδῶνις τῷ ἀσάνῃ· ὃ μόνον ἡμᾶς ἀνεῖχεν.¹⁾
 Folia 175 — 205 altera eaque meliore manu ex-

arata sunt:

- 175 λα' ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ τύχης
 192^v λβ' Inc. χθές τι ὅπερ i. e. ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον·
 193 λγ' Inc. πλούσιον ἄνθρωπον νομίζουσιν i. e. περὶ πενίας
 193^v λδ' Inc. πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ λῆρος i. e. περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν²⁾
 195^v λε' Inc. Οὐθ' ὅμᾶς ἂν τις αἰτιάσαιτο i. e. πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. Iam post 9 lineas librarius sentiens orationem iam fol. 148^v sq. descriptam esse desiit verbis συνόντες δέ (I 197, 3 R). Reliqua pars folii 195^v vacua est.

196—205 ὑπὲρ ὀρχηστῶν.

Fol. 205^v sequuntur tres epistulae Demetrii Cydonii:
 1. ὁ κυδῶνις λασκάρη· Inc. τοῦτ' ἂν εἴη χρύσεια χαλκείων κτλ., 2. τῷ καλλοειδεῖ· Inc. ἐγὼ τὴν σὴν σιωπὴν et 3. anepigraphos. Inc. ἴσθι τὸ ἔλαιον.³⁾

Lectiones discrepantes ad nonnullas orationes in margine codicis Barberini (cf. p. 33) Leo Allatius adnotavit⁴⁾.

1) Cf. supra p. 42.

2) De titulo tamen cf. codicem Patmum fol. 46^v (supra p. 42).

3) De his epistulis cf. quae supra p. 42 diximus et infra dicemus.

4) Cf. infra p. 68.

Initium orationis εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὑπατον (I 366, 1—372, 6) a me anno 1869/70, orationis περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης (I 1—9, 14) anno 1897 a Pio Franchi de Cavalieriis meum in usum collatum est.

9. Codex Neapolitanus II E 18 (LIII in Cyrilli 9 catalogo Codicum graecorum Mss. Reg. Bibl. Borb. T. II Neapoli 1832 p. 111 sq., XXXII in indice Baffiano¹⁾ (1792), olim bibliothecae Farnesiorum conditae illius a Paulo III (1534—1540), chartaceus formae octavae saeculo XV diversis manibus exaratus.

Fol. 1 Inc. τοῦ πυρὸς εἶπεν des. τὸ πρόσωπόν σου μὴ, quod excipi videtur folio 8 incipiente καταισχύνῃς ἡμᾶς, desinente ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες:

Fol. 2—7 alia manu exarata sunt.

Fol. 2 ὑπόθεσις τοῦ πρώτου ὀλυνθιακοῦ. Inc. Ὀλυνθος ἦν

2^v ὑπόθεσις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου, quod excipitur folio 7. Folium 7^v vacuum est.

Fol. 3 μονωδία εἰς τὴν θεσσαλονίκην. Inc. ὦ πόποι, ἦ θαῦμα μέγα οἷς ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι. Des. fol. 6^v ὄρνιν τήνδε γενέσθαι: Cuius sit auctoris, ignoro.

Inde a folio 9 nova incipit manus.

Fol. 9 δημοσθένους ῥήτορος ὀλυνθιακὸς πρῶτος

12 ὑπόθεσις τοῦ δευτέρου λόγου τῶν ὀλυνθιακῶν et λόγος

16 ὑπόθεσις τοῦ τρίτου et λόγος τρίτος

21 Prima in Philippum oratio cum hypothesis titulo priva.

26 ὀνομάτων ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλεγεῖσα ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο ὁ σοφώτατος κύριος μανουήλ ὁ μοσχόπουλος, συλλεγεῖσα ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν καὶ συντεθεῖσα ἐνταῦθα κατὰ στοιχεῖον (Fabric. Harles l. l. V 550)

44 Λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας μενέλαος

48 πρὸς τὸν ἀχιλλέα πρεσβευτικὸς ἀπὸ πατρόκλην

1) Fabricius-Harles, Bibl. graec. V 774 sq.

59^v ἀπολογητικὸς ἀχιλλέως πρὸς τε τὴν πρεσβείαν ἀγα-
μέμνονος. Des. fol. 93^v verbis μὴ προανα [στελλω IV 77, 22 R.

94 incipit *μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ* titulo et initio priva
verbis πα] θήματα τῆς I 514, 1 R et desinit fol. 95.

Fol. 95—100 sequuntur Aristidis ἐπὶ Σμύρῃ *μονωδία*,
96 Ἐλευσίνιος, 97 *παλινωδία ἐπὶ Σμύρῃ*.

Fol. 100^v *λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς*
ἑαυτοῦ τύχης

117 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπὶ Ἰουλιανῷ παραβάτη*

157^v ἐγκώμιον τοῦ αὐτοῦ εἰς *κωνσταντίον καὶ κων-*
σταντα τοὺς βασιλεῖς τῶν υἱέων τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου

183^v *λιβανίου προσφωνηματικὸς ἐπὶ Ἰουλιανῷ*

189 *λιβανίου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰου-*
λιανόν

199 ἀριστείδου ῥήτορος λόγος δεύτερος ὑπὲρ τῆς ῥη-
τορικῆς.

Codicem examinavi Neapoli anno 1869. Initium βλου
(I 1—8, 1) mihi contulit amicus Aemidius Martini.

- 10 10. Codex Vaticanus gr. 82 qui quando bibliotheca
Apostolicam intraverit ignotum est, sed in catalogo
codicis Rehdigerani sub numero 582 occurrit (Serap.
XII 262)¹⁾, bombycinus formae octavae maioris, pluribus
manibus saeculo XIV exaratus, duobus tomis vel 54 (νδ)
quaternionibus²⁾ vel 417 foliis comprehensus continet
praeter unum folium praemissum incipiens verbis μὲν

1) ἕτερον βιβλίον μελέται *Λιβανίου*. τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί·
τοῦ αὐτοῦ Ἀντιοχικός — εἰς Ἰουλιανόν καὶ ἕτεροι λόγοι διάφοροι.
— Ὀμήρου Ἰλιάς (errore inde orto quod *μονωδία ἐπὶ Νικομη-*
δεῖα incipit: εἶτα Ὀμηρος). *Λουκιανοῦ* (item errore pro *Θε-*
μιστίου) λόγοι. Cf. supra p. 44. Iam sub Nicolao V codicem in
bibliotheca fuisse statuendum esset, si certo dici posset eundem
eum fuisse atque is qui in inventario latino sub illo pontifice
facto ita describitur: *Item aliud ejusdem (i. e. mediae) forme*
ex papiro, copertum corio rubeo, et intitulum Libani oratoris
Declamationes et epistole (Muentz et Fabre, La Bibliothèque du
Vatican au XVe siècle p. 335).

2) Numeri quaternionum manu secunda in margine infe-
riore scripti sunt.

οὖν ὀδυσσεὺς τὴν πολλὴν ἐκείνην ἔφερε desinensque καὶ
τὴν ἀρχὴν ἐπιμήμιστον et πέντε quattuor foliis non nu-
meratis comprehensum haec Libanii opera:

fol. 2 μελέται λιβανίου:

φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἑαυτὸν προσ-
αγγέλλει α'

Folium 3 chartaceum manu saeculi XV exaratum est.

7 πρεσβεία μενελάου ὑπὲρ ἑλένης πρὸς τρῶας

10 τοῦ αὐτοῦ: δύσκολος λάλον γήμας γυναῖκα ἑαυτὸν
προσαγγέλλει

16 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν κτλ. IV 540 R.

20 ἐτέρα. φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν κτλ. IV
622 R.

25 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ὑπὲρ ἀλλιοροθίου

27 ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄρης

30 ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην

35 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ — ἐγένετο ὑπὸ
λησταῖς

38 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς καὶ ἀποτυχὼν ἀξιοῖ
ἀποθανεῖν

40 ἔσωσέ τις ἐμπρησμοῦ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα κτλ. IV
739 R.

47 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πλούσιον τῇ τοῦ πένητος
γυναικὶ κτλ. IV 552 R.

51^v inc. ὃ μὲν ὧ πολλοὶ i. e. ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ
παῖδα βουλεύσεως κτλ. IV 841 R.

56^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον ἀπο-
θνήσκειν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κτλ. IV 478 R.

63^v inc. τὰ μὲν ἀπὸ τῆς τυραννίδος i. e. Νόμος τὸν
θορύβου καὶ στάσεως αἴτιον κτλ. IV 707 R.

68^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ὀδυσσεά ἐν λιταῖς πρέσβυν
ἀντιλογία ἀχιλλέως

80^v πρεσβευτικὸς πρὸς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· ὀδυσσεὺς

92^v φιλάργυρος ἐρασθεὶς εἰσάρας καὶ μισθὸν ἀπαιτού-
μενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει IV 827 R.

101 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν χιλίας κτλ. IV 198 R.

109 νόμος (in marg. m² add.) Τὸν ξενίας ἀλόντα

πιπραάσκεσθαι. ἐάλω ξενίας ὁ δημοσθένης κτλ. IV 323 R.
κα' m² in marg.

115 δύσκολος ὤλισθεν. ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε
κβ' m² in marg.

119^v ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένης καὶ ἀφεθεὶς κτλ.
IV 280 R.

135 ἀντέγκλημα: — μετὰ τὴν τῆς τροίας ἔλωσιν καὶ
τὸν ἀγαμέμνονος θάνατον ὀρέσσης ἀποκτείνας τὴν ἑαυτοῦ
μητέρα ὡς ἀνδροφόνον κρίνεται φόνου· ἀντίστασις: ~

144^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν εἰαίρα τις κτλ. IV 431 R.

150^v νόμος ἐκέλευε τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν κτλ.
IV 502
κς' m² in marg.

154^v νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι κτλ. IV 447 R.

159 πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο κτλ. IV 227 R.

163 φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος
ἠὔξατο κτλ. IV 654 R.
κθ' m² in marg.

168 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως κτλ. IV
459 R.
λ m² in marg.

174^v οἱ ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγέυσαντο κτλ. IV 348 R.
λα' m² in marg.

183^v ἔχων τις β' παιῖδας πρὸς τὸν ἕτερον κτλ. IV 669 R.
λβ' m² in marg.

In medio folio 187 nova incipit manus.

Folium 189^v vacuum est relictum.

Folio 190 nova incipit manus: Ὅ (rubr.) μὲν ἐπιστο-
λιμαῖος χαρακτήρ ποικίλος κτλ. (p. 552 ed. Hinck.¹⁾)

192^v τοῦ αὐτοῦ τίνος ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονί-
σασα
λγ' m² in marg.

ibidem μελέτη. ἐλοῦσα τις γυνὴ φαρμακείας οὐχ οἷα τε
ἦν καυθῆναι. ὑπέσχετό τις γυνὴ καύσειν αὐτήν. καὶ ἄξιόι
ἄδριανὸς ὁ δῆτωρ καὶ ταύτην καῦσαι (ed. Hinck, Polem.
decl. p. 44).

193 (rasura septem fere litterarum: τοῦ αὐτοῦ?)
μονωδία ἐπὶ σμύρνην κειμένη Aristidis

1) Ann. philol. Fleckeisen. 1869 p. 552 sq. Cf. p. 545
not. 17.

194 [ν]όμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης ἀποκερδαίνειν κτλ. IV 582 R. λδ' m² in marg.

199 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος κτλ. IV 512 R. λε' m² in marg.

Ultimis verbis huius declamationis ἤκω τοὺς ἐπιόντας ἐχθροὺς folium (203) ultimum prioris tomi desinit.

Folio 204 alter tomus incipit.

204 ἐπιστολαὶ λιβανίου, quarum prima est ἀνατολίῳ· σὺ μὲν παρεκάλες (= ep. 99).

Folii 221 linea 2 nova incipit manus, quae manet usque ad finem epistularum fol. 229 (ultima est πς λιβανίῳ· καλῶς ἐποίησας δὲ σιγήσας = ep. 1199).

230 λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικός, qui quattuor diversis manibus (1. fol. 230—234^r. 2. 234^v. 3. 235—242. 249. 4. 243—248) saec. XV exaratus est.

Inde a folio 250 iterum sequuntur titulo carentes epistulae Libanii κς' eadem manu qua folia 235—242 et 249 exaratae.

253^v ἐπιτάφιος ἰουλιανῷ

Folio 269 nova incipit manus

275 ἐγκώμιον εἰς κωνσταντῖνον καὶ κόνσταντα (titulus manu posteriore additus)

289 πρεσβευτικός πρὸς ἰουλιανόν (titulus item manu posteriore additus)

294^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους

298^v πρὸς ἐλέβιχον (titulus manu recenti additus).

Manus secunda scholion adscripsit: ἰστέον ὅτι οὗτός ἐστιν ἐλέβιχος ὁ ἀποσταλὴς παρὰ θεοδοσίου — ὅς ἐστιν ἐν τοῖς ἀνδριάσιν: In fine orationis verba sunt rubricata

ΚΕ ΒΟΗΘΕΙ ΜΟΙ Τῷ ΚΩ ΊΚΕΤΗ

301^v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ τοῦ καταράτου

305 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς (titulus recenti manu additus)

308^v εἰς ἰουλιανὸν ὑπατον (titulus add. m²)

314^v προσφωνητικός ἰουλιανῷ

317^v πρεσβευτικός πρὸς τὸν βασιλέα θεοδοσίον ὑπὲρ ἀντιοχέων (I 626 R) (titulus m² add.)

322 inc. Ἄ μὲν πολλάκις προεῖπον i. e. πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

326 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

330^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου. Hic illic vocabula sunt ommissa.

332^v τοῦ αὐτοῦ μοδέστω· ἐγὼ σοι μάρτυς (ep. 52)

Fol. 333 inc. λιβανίου πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν (rubr.; ἀντιλογία add. m²)

Fol. 345 inc. quattuor epistulae (884. 690. 175. 362)

Fol. 346 inc. μονωδία ἐπὶ τῇ δάφνῃ (rubr.)

Fol. 347 inc. titulo carens κοινὸς τόπος κατὰ ἱατροῦ φαρμακείως (IV 908 R)

349 ἐγκώμιον βοῶς συγγραφικῶ χαρακτῆρι. Des. fol. 350. Statim succedunt epistulae 22.

353 inc. οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν ὧ ἄνδρες i. e. περὶ ἀπληστίας

353^v inc. χθές τις ἐσπέρας i. e. ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως

354 inc. περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης (titulus m² rubricatus)

371 τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου ἑαυτὸν προσαγγέλλει

λζ' m² in marg.

Desinit folio 375^v voce πεισίστρατον (IV 197, 6 R).

Folio 376 redit manus quae folia 221—229 exaravit.

376 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ

380 inc. εἶτα ὕμνος μὲν οὐδὲ i. e. μονωδία ἐπὶ Νικομηδείᾳ

382^v inc. Ἐμοὶ δοκεῖς ὑπὸ τῆς σῆς (= ep. 43)

Ibidem inc. Οὐκ ἀμφοτέρων ἄρα τῶν καιρῶν i. e. Aristidis oratio πρὸς τοὺς αἰτιωμένους (II 571 Dind.)

Folio 385^v nova manus incipit.

386 θεμιστίου σοφιστοῦ ἐπάρχου λόγος περὶ ἡτυχηκότων ἐπὶ οὐάλεντος

390^v τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς εἰρήνης οὐάλεντος

Folio 392 nova manus incipit.

394^v τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς οὐαλεντινιανῷ νέω

397 τοῦ αὐτοῦ ὑπατικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰοβιανόν

399^v εἰς τὸν αὐτοκράτορα κωνσταντῖνον

Folio 404^v nova manus incipit.

404^v inc. τοῦτ' ἂν εἴη χράσσεια i. e. epistula Demetrii Cydonii.¹⁾ Sequitur τί τοσοῦτον εἰς σέ τήν μεγάλην πόλιν usque ad γίνεσθαι, ἐπειδὴς γένει: (fortasse eiusdem).

Folio 405 nova manus incipit.

Θεμιστίου φιλοσόφου βασιανιστῆς ἢ φιλόσοφος

415^v nova manus incipit.

415^v inc. νῦν σε καὶ μᾶλλον i. e. Aristidis oratio πρὸς Καπίτωνα (II 415 Dind.)

Folio 416 redit manus quae folium 404^v exaravit.

416 ἐτέρα' τί τοῦτο χρή νομίσαι epistula Demetrii Cydonii (19 ed. Boiss.)²⁾, cuius est etiam sequens quae desinit folio 417 verbis πολλοὺς ἔγνωμεν δεῖν πιανθῆναι³⁾:

Per totum codicem neglegentissime descriptum manus secunda versata est.

Leo Allatius lectiones discrepantes ex hoc codice ad quinque orationes declamationesque in marginem codicis Barberini rettulit, ut elucet e verbis ab hoc in uno e foliis praemissis scriptis:

Libanii orationes πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς p. 305, περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ p. 302, πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας p. 326, πρὸς τὸν γράψαντα τὸν ἑαυτοῦ παῖδα βουλευέσεως p. 51, πρὸς ἐρῶντα φιλάργυρον p. 92 collatae sunt cum codice Cardinalis Barberini et variantes lectiones sive supplementa ascripta in margine. Leo Allatius. Cf. p. 33.

Ipse codicem Romae annis 1868—70 examinavi et quantum necesse visum est contuli.

11. Codex Parisinus graecus 3016 (= Par) bombycinus formae octavae saeculi XV ineuntis, valde detritus nec minus madore quam foliis amissis detrimenti passus est. Quae hodie eo continentur haec sunt:

Fol. 1 inc. [οὐ]κ ἐξῆν πρότερον i. e. πρὸς Θεοδοσίον

1) Cf. supra p. 38.

2) Cf. supra p. 42 not. 2.

3) Incipit verbis ἴσθι τὸ ἔλαιον cf. supra l. 1.

ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς I 653, 4 R et desinit πρὶν αὐθις εἶχόμεν ib. 656, 8. Perierunt folia octo quae finem huius et initium orationis πρὸς Καيسάριον continebant, sed periit etiam initium codicis quo oratio πρὸς Θεοδοσίον περὶ τῆς στάσεως continebatur.

Folium enim 2 (numero vetusto 10 insignitum) incipit a verbis εἰς λύπην προσόμοιος i. e. πρὸς Καيسάριον I 682, 6.

Fol. 6 εἰς ἐλλέβιχον, cuius in fine fol. 12^v leguntur versus

λείβει λιβάδας λιβάνιος τῶν λόγων
 χύδην διειδεῖς τὴν πόλιν¹⁾

Sequitur eodem folio περὶ τῶν ἐν ταῖς ἐορταῖς κλήσεων. Inter folium 15 (vetustum 23) et 16 (vetustum 25) unum folium (24) excidit, quo pars huius orationis inde a γεγόνασιν (III 120, 5) usque ad ἀσθενοῦντι (122, 14) continebatur.

Fol. 16^v πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν desinit voce μᾶλλον (III 126, 1). Folium 17 (vetustum 29) incipit vocibus ὁσμαῖς ἀπόλλυσθαι (III 140, 6). Perierunt igitur tria folia (26—28) quibus quae media inter haec sunt continebantur.

Folium 23^v (vetustum 35) desinit verbis πρᾶττειν οὐ κακὸν μέλλοντα (III 174, 6), folium 24 (vetustum 37) incipit verbis οὗπω τιμῆς (III 181, 7). Periit igitur folium (36) quod γε λύνειν (III 174, 6) usque ad παραχθὲν δὲ (181, 7) continebat. Oratio desinit in folio 24^v ultimo vocabulo περᾶσθαι (III 184, 7).

Succedunt titulo privatae orationes πρὸς Ἀναξέντιον et fol. 30^v κατὰ Λουκιανοῦ, quae folio 33^v (vetusto 46) desinit verbis στρατιωτῶν τε (III 220, 8).

Folium 34 (vetustum 48) incipit verbis τὰ δὲ τῶν ἔμπροσθεν (III 224, 16). Periit igitur unum folium (47). Oratio desinit in folio 34^v ultimo vocabulo ἀμύνουσι (III 226, 8).

1) Ultimae duae voces nunc oblitae sunt; Morellus (Lib. t. II p. 537) has quoque κάζων (male pro κλάζων) ἔην praebet.

Succedit titulo priva oratio κατὰ Σεβήρου quae folio 34^v desinit vocibus λαβόμενος τοῦ παιδός (229, 2). Folium 35 (vetustum 51) incipit verbis χον πείσαντά με ποιεῖν (III 235, 16). Perierunt igitur duo folia (49 et 50). Folium 35^v desinit vocibus καλεῖ μεγάλην (238, 13), folium 36 (vetustum 55) incipit vocibus μισθοῦ ταῦτα ποιεῖν (246, 13). Perierunt igitur tria folia (52—54). Folium 36^v desinit vocibus ἅπαντα θερίζουσι (249, 11).

Folium 37 (vetustum 63) incipit vocibus οὔτε τήν ὁργήν ταῦτα quae sunt orationis πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος (III 270, 8). Perierunt igitur septem folia (56—62). Oratio in hoc ipso folio 37 desinit ultimo vocabulo καλλίλους. Statim succedit Λιβανίου σοφιστοῦ βίος· ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης quae continetur foliis 37—80. Folium 50 (vetustum 76) desinit vocibus ὡς τάχιστα μοι διέρρηι, τῶν μὲν (I 54, 16). Folii 51 (vetusti 78) tota pars superior abrepta est; prima autem dispici queunt verba εἰ ἀξιοῦντες (I 58, 7). Unum igitur (77) folium excidit. Folium 62^v (89) desinit vocibus ἐν βιθυνία διατριβῶν· προ (102, 6), folium 63 (vetustum 91) incipit vocibus φήστω μὲν οὖν ἄθλον τῆς κακίας (106, 8). Periit igitur unum (90) folium.

Fol. 80 (vetust. 108) τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὁρχηστῶν. Oratio desinit in folio 92^v (vetust. 120) vocibus καὶ θυγατέρα σφαττομένην (390, 26). Finis deest, sed reliqua pars folii 92^v vacua relicta est.

Fol. 93 (vetust. 121) ἐπιτάφιος εἰς Ἰουλιανὸν (τὸν δυσσεβῆ add. m²)

139 (vetust. 167) περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ

145^v (vetust. 174¹) [π]ρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

153 (vetust. 182) [π]ρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου

157 (vetust. 186) [π]ερὶ τοῦ μὴ ληρεῖν

161^v (vetust. 190) [π]ρὸς πολυκλέα

165 (vetust. 194) [π]ρὸς ἀντιοχεῖς συνηγορία = ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντιόχον συνηγορίαν (II 327)

1) Est peccatum in numero; nam nihil excidit.

172 (vetust. 201) εἰς κωνσταντίον καὶ κωνσταντῖνον.
Desinit ultimis vocabulis ὃ ζητήσομεν folio 200^v (vetust. 229) cuius reliqua pars aequae ac folium 201 (vetust. 230) vacua relicta sunt.

202 (vetust. 231) Α (rubr.; debebat esse Ψ) ὄγος ὀργῆς

204^v (vet. 233) Βοὸς ἐγκώμιον

206 (vet. 235) σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

208^v (vet. 237) ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

209^v (vet. 238) καλινδῶν

211 (vet. 240) μέθης

211^v Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

212^v (vet. 241) περὶ φίλων

214 (vet. 243) Τίνας ἂν εἴποι ζωγράφος λόγους γρά-

ψας κόρην καὶ ἐρασθεῖς ταύτης

215 (vet. 244) ἐγκώμιον ἢ ἔκφρασις περὶ φοίνικος καὶ
μηλέας

216 (vet. 245) ἔκφρασις ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ

216^v ἔκφρασις πολυξένης καὶ νεοπτολέμου

217^v (vet. 246) Ἐκφρασις ἡρακλέους καὶ ἀνταῖου

218^v (vet. 247) Ἐκφρασις ἡρακλέους περιπεπλεγμένου

τῷ ἀνταίῳ

219^v (vet. 248) [Ἐ]κφρασις ἡρακλέους βασιτάζοντος τὸν
ἀλνυμάνθιον κάπρον

220 (vet. 249) ἔκφρασις πεζομαχίας

221^v (vet. 250) Διήγημα τὸ περὶ μηδείας: ἔκφρασις
λιβανίου

ἢ ἀνλῆς

222 (vet. 251) Ἐκφρασις γραφῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

222^v ἑτέρα γραφή ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

223 (vet. 252) ἔκφρασις λιμένος

224 (vet. 253) Ἐκφρασις κάλλους

226 (vet. 255) Τίνας ἂν εἴποι λόγους εὐνοῦχος ἐρῶν

226^v [Ἐ]κφρασις πολυξένης καὶ νεοπτολέμου. Iam in
tertia linea verbis οὐκ ἔωσι (IV 1088, 3) librarius desiit,
nimirum quod senserat ecphrasin iam supra (fol. 216^v)
descriptam esse.

- fol. 226^v ἔκφρασις εἰς θήρας
 227 (vet. 256) ἔκφρασις γάμον ἥρας
 227^v ἔκφρασις τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1091 R)
 228^v (vet. 257) ἔκφρασις τρωάδος ἀπεστραμμένης (IV 1093)
 229^v (vet. 258) ἔκφρασις ταῶνος
 230 (vet. 259) ἔκφρασις κήπου
 230^v ἔκφρασις λέοντος κατέχοντος ἔλαφον
 231 (vet. 260) ἔκφρασις χιμαίρας
 231^v Μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος
 233^v (vet. 262) Λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηθεία:
 236^v (vet. 265) [Λ]ιβανίου μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῶ:
 241^v (vet. 270) [π]ερὶ ἀπληστίας. Desinit ultima voce φάων in folio 242^v cuius reliqua pars vacua relicta est.
 Folio 243 (vet. 272) nova incipit manus: νόμος ἐν λακεδαίμονι κτλ. (IV 420)
 246^v (vet. 275) δύσκολος ὤλισθεν
 251 (vet. 280) ἐξήτησεν ὁ φιλιππος κτλ. (IV 253)
 257^v (vet. 286) Νόμος τὸν θορύβου κτλ. (IV 707)
 Folium 259^v (vet. 287) desinit vocibus ἡσυχάζειν ἡρεῖτο (712, 7), folium 260 (vet. 288) incipit εἰ δ' ἐπὶ τῶν ἄλλων (715, 28); duo igitur folia exciderunt.
 Folium 262^v desinit verbis ἀναιρεῖ ταῦτα (722, 20), 263 (vet. 292) incipit λειτουργεῖ δὲ τῷ σώματι quae sunt orationis Καλλιόσχου IV 448, 16. Unum igitur folium periit.
 268 (vet. 297) ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς. Folium 268^v desinit voce οἶκτον (IV 83, 2), 269 incipit σὺ δὲ χρησταῖς ἐδελέαξες (85, 13). Unum igitur folium periit. Folium 275 (vet. 304) idque ultimum codicis desinit vocibus τῆς δὲ λοιπῆς (101, 8).

Priusquam codex anno 1719 bibliothecam Regiam in qua numero 3290 insignitus erat, intraret, Stephani Baluzii erat. Nam in folio 1 legitur: *Cod. Bal. 856. 3290.*

Antea dum codex Romae est, Fed. Morellum eius copiam nactum esse lectionibus utriusque communibus certissimum fit. Orationes εἰς Ἑλλέβιχον, περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων, alias ex huius codicis apographo edidit, quod codicem Romanum¹⁾ appellavit suppresso auctoris nomine Leonis Allatii, qui de hac re queritur in libro inscripto *Apes Urbanae* et edito Romae 1633 p. 177 (iterum impresso Hamburgi 1711 p. 249) in hunc modum: *(L. Allatius) multas Libanii Orationes nondum nec Graece nec Latine editas Morello Lutetiam miserat, ut ederentur, quas ille suppresso Allatii nomine sub Codicis Romani titulo publicavit. Quod subindicandum esse censui, ut sciant rei Litterariae studiosi politissimas Orationes Leone illas Typographis suggerente cusas fuisse.* Postea videtur codex Ioannis Altini († 1640) fuisse, qui usum eius fecit Henrico Valesio Libanii orationes edituro.²⁾ Altini enim codices graecos non omnes ab Ioanne Moro episcopo Norvicensi postea Eliensi emptos esse, sed e parte etiam ad Stephanum Baluzium pervenisse constat.³⁾ Magnam partem orationum anno 1868 Gasda contulit et commentationibus inscriptis „Zu Libanios I. II (Hirschberg 1868.

1) Lectiones huius codicis in Vita etiam in marginem exemplaris editionis Ferrariensis quod penes me est, translatae sunt praemissis hic illic siglis *c. R.* vel *R. C.* vel *C. Ro* quibus *Regium* codicem significari olim Reiskius (p. 25 n. 12; p. 29 n. 4; p. 39) opinatus erat, id quod ipse postea (p. 158 n. 66) correxit. Cf. infra p. 68.

2) Cf. supra p. 33 n. 2. Oratio quidem πρὸς Ἀντιοχείς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ἀγγελίας quam ex duobus Codicibus sese editurum Valesius promisit, in Barberino sane, nec vero in Parisino exstat; sed illud duobus facile errori Valesii memoriter citantis tribui potest, quippe qui illam orationem eandem esse putaverit atque eam quae in codice fol. 165 inscripta est πρὸς ἀντιοχείς συνηγορία. Ἐπιτάφιος vero ἐπ' Ἰουλιανῷ cuius in editione Morelliana lacunas se ex *Manuscripto codice Ioannis Altini supplevisse* testatur Valesius Annot. in Hist. eccles. Soer. lib. III cap. XXIII p. 44, in codice exstat.

3) Cf. Delisle, Le Cabinet des Manuscrits de la bibl. impériale t. I p. 365 et III p. 379. Omont, Inventaire sommaire des manuscr. gr. de la bibl. nat. T. I Introduction p. XVIII.

Lauban 1870)⁴ lectiones nonnullas protulit. Codicem anno 1880 Parisiis examinavi quaeque necesse visum est contuli, initium Vitae gratiose mihi contulit Henricus Lebègue.

12. Codex Laurentianus LVII 27 chartaceus formae 12 quartae duobus tomis vel foliis 556 comprehensus scriptus anno 1392 teste subscriptione quae est in fine (fol. 554 Ἔτους, 5^ω 2^ω τέλος σὺν Θεῷ ἀγίῳ τῆς παρούσης δέλτου μηνὶ Σεπτεμβρίῳ. χειρὶ δὲ καὶ νότῳ Θεοπέμπτου ἐτελειώθη· καὶ πάντας, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀντιβόλῳ, εὐχεσθὲ μοι. Fortasse idem est atque codex qui Laurentio Medici ab Iano Lascari e manibus Nicolai filii Iacobi Senensis medici in insula Creta anno 1491 comparatus est.¹⁾

Ac prior tomus declamationes continet.

In folio 1 scriptus est versiculus

χριστὲ δίδου πονέοντι τετὴν πολὺν βολβὸν ἀρωγὴν.

Sequitur aequae atque in codice Wolfenbottelano 511 ex hoc descripto (= n. 13) index declamationum, cui post titulum: Λιβανίου σοφιστοῦ δῆτορος, μετέταται καὶ λόγοι praemissi sunt versus

πίνακά σοι προὔθηκα τῆσδε τῆς βίβλου,

ὥς ἀπόνως σχῆς ὅνπερ ἂν ζητεῖς λόγον,

et nota προὔθηκα δὲ ἐνθαδὶ ὃ φίλε τὸν πίνακα τῶν μελετῶν ἰδίᾳ· καὶ πάλιν εἰς τοὺς λόγους ἰδίᾳ ἄλλον πίνακα διὰ τὸ εὐκόλον· ~

fol. 3 in summo marg. rubr. πηγὴ σοφίης ὃ τριάς ἄγνοϊαν ἐμεῦ ὥσον ἄπο· (= Wolf. fol. 3)

fol. 3 ἔχων τις γυναικᾶ καὶ ἂν ὑπὸ πατρὶ (= Wolf. fol. 3)

10 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης δούσεύς (= Wolfenb. 10^v β)

22 ἐξήτησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην κτλ. IV 253 R (= Wolf. 25^v γ)

27^v τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυνεϊτονος κτλ. IV 460 (= Wolf. 32 λόγ. δ)

1) Cf. Aen. Piccolomini, Rivista di filol. II 415 sq. (*Libanii orationes et declamationes omnes P. i. e. Papyr.*). Serap. XV 156. Cf. infra p. 66.

37 νόμος τὸν εὐρόντα θησανρόν κτλ. IV 198 ($\bar{\epsilon}$ rubr. in marg.) (= Wolf. 41^v)

45 ἀλλίππη θυγάτηρ ἄρεος ἦν κτλ. IV 402 ($\bar{\varsigma}$ rubr. in marg.) (= Wolf. 48^v ς)

48 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ξ (= Wolf. 52^v ξ)

53 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν τοῦς φυνγάδας κτλ. η (= Wolf. 56 η)

59 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον κτλ. IV 552 θ (= Wolf. 64^v θ)

66 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος κτλ. IV 512 ι (= Wolf. 72^v)

79^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν εἰαίρα κτλ. IV 431 $\iota\alpha$ (= Wolf. 88 $\iota\alpha$)

88 νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἶσω κτλ. IV 420 $\iota\beta$ (= Wolf. 97)

93 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου κτλ. IV 739 $\iota\gamma$ (= Wolf. 103)

108 μετὰ τροίας ἄλωσιν καὶ ἀγαμέμνονος τελευτήν, ὀρέσσης κτλ. IV 112 $\iota\delta$ (= Wolf. 119^v)

119 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωὰς ὑπὲρ τῆς ἐλένης· ὀδυσεύς post unum folium desinit, nimirum quia libarius sensit hanc declamationem iam supra a se esse descriptam, ut observatum est ab eo qui notam in margine atramento rubro scripsit: σημείωσαι ὅτι αὕτη ἡ μελέτη ἐγεγράφει ἔμπροσθεν. διὰ τοῦν λήθην ἐγεγράφει καὶ ἐνταῦθα τοῦτο τὸ ἐν φύλλον et quae scripta erant, rubris cancellis saepsit. In Wolfenbuttelano deest.

120 λιβανίου ἀντιρρητικὸς τῇ μελέτῃ τοῦ ἀριστείδου τῇ ἀπὸ τὸν ἀχιλλέα: ἀχιλλεύς. IV 47 $\iota\epsilon$ (= Wolf. 131)

135 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος κτλ. IV 80 $\iota\zeta$ (= Wolf. 147)

- 148^v δύο τίς ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν κτλ.
 IV 687 $\overset{\cdot}{\iota}\xi$ (= Wolf. 161)
 159 ἔχων τίς δύο παῖδας πρὸς τὸν ἕτερον ἐχθρῶς δι-
 ἔκειτο κτλ. IV 669 $\overset{\cdot}{\iota}\eta$ (= Wolf. 171^v)
 167^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν νόμος ἐκέλευεν κτλ.
 IV 502 $\overset{\cdot}{\iota}\theta$ (= Wolf. 180^v)
 172^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτῷ κάμνοντος κτλ.
 IV 654 $\overset{\cdot}{\kappa}$ (= Wolf. 186)
 179^v τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου IV 181 $\overset{\cdot}{\kappa}\alpha$ (= Wolf.
 193^v)
 189 νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα κτλ. IV 582 $\overset{\cdot}{\kappa}\beta$
 (= Wolf. 203)
 202^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὁφθέντα κτλ. IV 479
 $\overset{\cdot}{\kappa}\gamma$ (= Wolf. 218)
 213^v δύσκολος γήμας λάλον IV 134 $\overset{\cdot}{\kappa}\delta$ (= Wolf.
 230)
 220^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν κτλ. IV 216 $\overset{\cdot}{\kappa}\epsilon$
 (= Wolf. 238)
 226 ταῦτα δ' εἰσὶν τὰ σχήματα τὰ δητορικά (= Wolf.
 243^v—249^r).¹⁾

Est dispositio rhetorica trium declamationum quae incipiunt a foliis 3, 59, 93 cum brevi glossario. Folio 228 tomus prior desinit.

Alter tomus orationes continet.

In folio 229 iterum scriptus est versiculus

χρυστὲ δίδου πονέοντι τετὴν πολὺν ὀλβον ἀρωγὴν.

Sequitur λιβανίου δῆτορος λόγοι: δεύτερος πίναξ. (= Wolf. f. 250)

In margine superiore folii 231 scripta sunt verba
 κύριε ἰησοῦ χρυστὲ υἱὲ τοῦ θεοῦ βοήθησον μοι.

1) Folium 249^v in codice Wolfenbuttelano vacuum est.

231 λιβανίου σοφιστοῦ βίος ἢ περὶ τῆς ξαυτοῦ
τύχης :: λόγος πρῶτος: ~ α̃ (= Wolf. 251 λόγος
πρῶτος)

269 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου β̃ (= Wolf.
299 β̃)

272^v ἄρτεμις γ̃ (= Wolf. 303 γ)

277^{v1}) περὶ ἀπληστίας δ̃ (= Wolf. 309 δ)

279^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους ε̃ (= Wolf. 311 ε)

287 πρεσβευτικὸς. πρὸς ἰουλιανὸν ς̃ (= Wolf. 321)

297^v μονωδία ἐπὶ νηκομηδείᾳ ζ̃ (= Wolf. 334
νικομ. ξ)

300 εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον ῆ̃ (= Wolf.
338 η)

311 ἐπιστολὴ τοῦ κυδῶν²) τὸν μὲν ἡσίοδον (m²) λόγος
αἰρεῖ — σεμνὸν ἐπισημίζοντες ὄνομα (= Wolf. 362)³)

1) In folio 277^r exstant, ut Vitellius mihi scripsit, στίχοι
εἰς θεόπεμπτον (sed verba εἰς θεόπεμπτον litura deleta sunt),
in marg. ἰωάννου λιθαργίτον:

ἱατρὸς ὦ φίλος πέφνεν ὁ τάδε γράψας·
καὶ γραμματικῆς, οὐκ ἔλαττον μετέχων·
εἰ δὲ καὶ ρητορικὴν ἐξησκημένον φήσεις,
πολλῷ γε μᾶλλον συνωδᾷ τῷδε· φθέρῃ: ~
in marg. τῷδε = ἡγουν ἐμοί:

tum ἀπόκρισις: ~

κ καὶ μὴ σὺ ταῦτα λοιπὸν ἡμῖν ἐξεῖπες,
ἢ δέλτος ἦδε τὸν λόγον ἐμαρτύρει·
τὸν γὰρ ταύτην γράψαντα σαφῶς δεικνύει·
καὶ μονονοχλὶ στενορίζουσα λέγει,
γραμματικὴν ἄριστον εἰ καὶ τιν' ἄλλον,
καὶ ρητορικὴν ἐξησκημένον μάλα: ~

2) Cf. supra p. 38.

3) E codice Wolfenbottelano edita est a Chr. Frid.
Matthaei, Brev. hist. anim. scriptoris anonymi, Mosquae 1811
p. 254 sq.

- 311^v ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ $\overset{\cdot}{\theta}$ (= Wolf. 351 θ)
 351^v μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ $\overset{\cdot}{\iota}$
 355^v περὶ τῆς τιμωρίας, ἰουλιανοῦ
 361 βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα (praeuia
 προθεωρία τοῦ λόγου) $\overset{\cdot}{\iota\alpha}$
 -386 προσφωνητικὸς, ἰουλιανῷ $\overset{\cdot}{\iota\beta}$
 391^v ἀντιοχικὸς $\overset{\cdot}{\iota\gamma}$
 421 πρὸς τὴν βουλὴν $\overset{\cdot}{\iota\delta}$
 428 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας $\overset{\cdot}{\iota\epsilon}$
 438^v πρὸς τὸν βασιλέα, κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσιν $\overset{\cdot}{\iota\varsigma}$
 445 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας $\overset{\cdot}{\iota\zeta}$
 452^v πρὸς ἱκάριον $\overset{\cdot}{\iota\eta}$
 457^v κατὰ ἱκαρίου $\overset{\cdot}{\iota\theta}$
 464 εἰς καισάριον μάγιστρον $\overset{\cdot}{\kappa}$
 469 πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας $\overset{\cdot}{\kappa\alpha}$
 474 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας $\overset{\cdot}{\kappa\beta}$
 479 πρὸς τοὺς νέους, περὶ τοῦ τάπητος $\overset{\cdot}{\kappa\gamma}$
 485^v πρὸς ἀριστείδην, ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν $\overset{\cdot}{\kappa\delta}$
 508 πρὸς ἀντιοχέας. περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς $\overset{\cdot}{\kappa\epsilon}$
 514^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα. περὶ τῆς στάσεως $\overset{\cdot}{\kappa\varsigma}$
 521^v πρὸς θεοδόσιον βασιλέα. ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς $\overset{\cdot}{\kappa\zeta}$
 528 ὑπὲρ ἑαυτοῦ, διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν:
 ~ $\overset{\cdot}{\kappa\eta}$
 533 πρὸς ἀντιοχέας. ὑπὲρ τῶν ζητόρων $\overset{\cdot}{\kappa\theta}$
 539^v περὶ δουλείας $\overset{\cdot}{\lambda'}$
 550 κατὰ λουκιανοῦ $\overset{\cdot}{\lambda\alpha}$ (= Wolf. 357 ι)

555 Sequuntur subscriptionem quam supra (p. 59) exhibuimus, *στίχοι ἑμμετροὶ διάφοροι* incipientes versu *πηγὴ σοφίης ὧ τριάς ἄγνοϊαν ἔμεῦ ὥσον ἄπο* cui superscr. rubr.

ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τετραμέτρος ὑπερκατάληκτος.

Codicem Florentiae annis 1869/70 examinavi atque quatenus necessarium visum est contuli.

- 13 13. Codex Wolfenbottelanus 511 Gudianus graec. 77 chartaceus formae octavae foliorum 427, in fol. 1^v inscriptus *λιβανίου σοφιστοῦ δῆτορος μελεται καὶ λόγοι* apographum est saeculo XV diligentissime factum codicis quem modo percensuimus Laurentiani LVII 27. Nam librarius non solum omnia fere Libanii opera quae hic praebet eodem ordine verbo tenus descripsit, sed etiam indices versiculosque his praemissos (fol. 1^v) versumque in Triadem *πηγὴ σοφίης ὧ τριάς ἄγνοϊαν ἔμεῦ ὥσον ἄπο* (fol. 3), donec taedio immensi laboris correptus calamum cohibuit. Usque ad *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* plane cum illo concinit, ut numeri foliorum a me supra adscripti ostendunt, hanc sequuntur tantum duae orationes fol. 351: *μονοδία ἐπὶ ἰουλιανῷ* θ et fol. 357 quae in illo ultima est *κατὰ λουκιανοῦ ι*. Huic succedit fol. 362 epistula Demetrii Cydonii quae illic orationem *εἰς ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον* secuta est. Chartas ut expleret, librarius addidit fol. 363 Philostrati senioris imagines inscriptione privas

389 *μάρκου ἀντωνίνου ἐκ τῶν καθ' αὐτόν*¹⁾

401 epigrammata Anthologiae, quorum primum *ἁ κύπρις μούσαισι κοράσια τὰν ἀφροδίταν* (Anth. Pal. IX 39), ultimum est

τίς πυρὶ πῦρ ἐδάμασε· τίς ἔσβεσε λαμπάδι πυρσὸν (ib. 449)

403^v *μόσχου ἔρωσ δραπετήs*

404 tractatum grammaticum incipientem *οἱ δωριεῖς τρέπουσι τὸ ἦ εἰς ᾧ desinentem ἡμίση δέμετρα καταληκτικὰ*

1) Cf. tamen Lessingium cuius oculi a Reiskio in hunc codicem conversi erant, „Zur Geschichte und Litteratur, erster Beytrag“, Brunsvigae 1773 p. 135 sq. et 185 sq.

405 carmen εἰς τὰ ἐν Πυθίους θεράμᾳ publici iuris
factum a Lessingio l. l. Zweyter Beytrag p. 150

408 epigrammata Anthologiae, quorum primum
αἱ νύμφαι τὸν βάνχον ὄτ' ἐκ πυρός
(Anth. Pal. IX 331), ultimum est
πληθὺν ἡέλλοιο βοῶν ὃ ξεῖνε,
publici iuris facta ab eodem Lessingio, Zweyter Beytrag.
p. 421 f.

Folia 426 et 427 et tria non numerata vacua sunt.

Textui operum Libanii qualem Laurentianus exhibet,
quod non nusquam librarius nova vitia ingressit, haud mi-
rabere, et contra res se habet atque in Bibliotheca Gudiana
p. 538 n. 59 legitur: *codex perantiquus optimae notae*.

Codicem a Lessingio anno 1771 Lipsiam missum¹⁾
contulit Reiskia²⁾, anno 1819 a parte Fridericus Iacob-
sius³⁾, anno 1875 Vratislaviae ego examinavi.

Codex qui anno 1710 bibliothecam Wolfenbuttelanam
intravit a Marquardo Gudio in Italia emptus est. Ac
prius a Soteriano Capsali, qui eum a librario ipso
Arsenio Apostolide (i. e. Michaelis Apostolis filio)
imprimendum accepit, Hippolyto Estensi cardinali
dono datus esse videtur. Hoc enim cadit in codicem e
quo editio operum Libanianorum princeps fluxit. Hanc
autem quae Ferrariae anno 1517 prodiit, codice Wol-
fenbuttelano niti et orationum ordine et lectionum con-
sensu certo certius fit. Qui autem hanc curavit Soterianus
Capsalis in praefatione diserte testatur codicem ab Arse-
nio Apostolide exaratum sibi e Graecia in Italiam navi-
gaturum imprimendum traditum, a se vero, postquam Fer-
rariam venerit, Hippolyto dono datum eiusque impensis

1) Cf. Reiske's Briefe n. 409 p. 827. 416 p. 840. 420 p. 843.
422 p. 845. 426 p. 851 sq.

2) Cf. hanc in edit. t. I p. XXIV.

3) Hoc testatur Iacobsius in suo editionis Reiskianae exem-
plari quod nunc in bibliotheca Bodleiana est, ad vol. IV p. 15:
*Cod. Guelferb. nr. 77 comparavi an. 1819 m. Maji non tamen
usque ad finem, quum Reiskius eum satis diligenter comparaverit.*

editionem impressam eique dedicatam esse. ἀποστολίδης δ', inquit, ὁ τῆς ἐπιδαύρου ἀρσένιος — τὰς αὐτοῦ (λιβανίου) μελέτας ἔν τινι βιβλίῳ σεσιπῶτι ἐφενερικῶς καὶ τὸ τοῦτου ἡδὺ λέγειν διαλογισάμενος — πολλὰ καμῶν ἀντιγράφας κάπιμελῶς διορθώσας δι' εὐπορίαν τῶν σχολαστικῶν ταύτας ξμοιγεῖς ἰταλίαν ἀφικνεῖσθαι γλιγομένῳ καὶ τὰ τῶν ἀύσονίων μαθητιόντι ἐντυπώσασθαι παρέδωκεν καὶ μικρῆς ἀμοιβῆς εἵνεκα τοῖς ἀύσονίοις ὥς δῶρον προσοίσαμι. ἀπάρας οὖν ἐκ πατρίδος ἀχανοῦς τοσούτου πελάγους, τοσούτων τε πειρατῶν ὑπερρωρακῶς ἐς τήνδε περίφημον πόλιν φερραρίης κατήρκα. ὅποι βοήθεια τοῦ καλλίου καλκανίνου ἀρξάμενοι σὺν θεῷ τῆς βίβλου καὶ ἐντυπώσαντες — ἤξλωσα. Quod sane exemplar unde descripserit, Arsenius βιβλίον σεσιπός (i. e. σεσηπός) dicit, id in codicem Laurentianum LVII 27 non cadit, sed quivis concedet hoc nihil nisi verba esse posse. Maius momentum contra hanc coniecturam habere videtur, quod non quae editione Ferrariensi continentur omnia in codice Wolfenbottelano exstant. Desunt in hoc praeexercitamenta inde a ψόγῳ ὀργῆς et duae oratiunculae ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον et περὶ φίλων, quae sub finem illius inde a fol. 236 sq. leguntur. At haec opuscula a Soteriano Capsali ex alio codice sumpta sunt uno e multis qui illa continent, quales una quaeque illo tempore — itaque etiam Estensis — bibliotheca possidebat.¹⁾

Iam si meminimus Cretam patriam fuisse Arsenii, in hac autem insula codicem Laurentianum LVII 27 Laurentio Medici comparatum esse²⁾ proclivis est coniectura, omnia bene concinere videntur.

Atque hi quidem codices sunt superstites quibus βίος continetur. Nam duo qui praeter hos feruntur codicum numero haberi non possunt. Quorum prior quem Fed. Morellus (Tom. I Praef. ad lect. p. 1: *atenim eas labes*

1) Cf. infra codices n. 36 et sequentes, inter quos Estensis est n. 48.

2) Cf. supra p. 59.

in Ferrar. Cod. comperimus; etsi is quem a clarissimo et eruditiss. Senatore Ste. Turnebo acceperamus¹⁾, nonnullis in locis correctus et variis lectionibus auctus fuisset) dicit 14. Ferrariensem codicem, nihil nisi editio princeps est, 14 ut elucet e verbis praemissis: *vah! dolent adhuc oculi ex tristi illius inamoenae, carae tamen, editionis lectione.*

Alter vero

15. codex Escorialensis T II 9 chartaceus formae 15 folii saeculi XVI, olim Antonii Augustini²⁾, quem Miller³⁾ his indicat verbis: „*Discours, lettres et exercices oratoires de Libanius*“, in folio 65 inscriptus: ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΛΟΓΟΙ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ manu quidem exaratus est, sed — inde a folio 65⁴⁾ usque ad 295 — cum praefatione verbo tenus ex editione Ferrariensi descriptus est. Codicem a Carolo Graux meum in usum anno 1876 inspectum anno 1880 ipse examinavi.

Neque codices quibus Morellus ad editionem parandam usus est, hodie non supersunt. Duo enim codices quos in Vita sese adhibuisse dicit in fine huius (Opp. T. II p. 84: *Lacunas omnes explere haud opis est nostrae: tametsi gemino vet. Cod. Rom. MSC usi fuerimus, singulari benignitate Illustriss. ac Reverendiss. S. R. E. Card. à S. Susanna et in Indice praemisso: Ex Ferr. edit. cum Rom. et*

1) Hoc exemplar ab eo quod Andreas Schottus misit, (cf. p. 68 n. 3) diversum fuit, nisi in persona eius qui miserit nominanda memoria Morellum fefellit, id quod minime ab eius indole abhorret.

2) Antonii Augustini Tarraconensium Antistitis bibliothecae MS. Graecae anacephaleosis, Tarracone 1587 (= Ant. Augustini opp. t. VII p. 29—161): (*philologica*) N. 236: *liber in charta anon. LX forma folii, Libanii Soph. exercitationes sive declamationes orationes quoque atque ecphrases numero XXXVIII.*

3) Catalogue des Manuscrits grecs de la bibliothèque de l'Escorial p. 127.

4) De parte priore codicis quae editionem secundam progymnasmatum Theonis cum exemplis Libanii Romae anno 1520 ab Angelo Barbato foras missam reddit, infra accuratius agetur.

Palat. Codd. mss. collata), sunt Palatinus gr. 282 et Vat. gr. 939. Cardinalis a S. Susanna tempore quo Morellus haec scripsit, i. e. anno fere 1626, erat Scipio Cobelluzius¹⁾, idem Cardinalis Bibliothecarius Bibliothecae Apostolicae inde ab anno 1618, qui lectiones horum codicum cum Morello communicasse censendus est. Codex Palatinus²⁾ paucis annis ante Romam venerat. Alterum vero codicem Vaticanum gr. 939 fuisse lectiones a Morello in textu vel in margine repositae indicio sunt. Et huius codicis lectiones etiam in margine exemplaris editionis Ferrariensis quod nunc penes me est, positae sunt post eas quae e Parisino gr. 3016 tum Romano³⁾ manaverunt. Qui has adscripsit, usus est manu subtili, qui illas haud raro infra has posuit vel his aequales esse indicavit, grossiore. Atque hic quidem Morellus ipse videtur fuisse. Nam eiusdem manus grossae sunt signa permulta quae nihil nisi vitia textus editionis Ferrariensis emendanda typographo indicant.

Atque haec quidem de singulis codicibus.

Quod autem in Vita edenda Soterianus Capsalis codice Wolfenbottelano, Morellus praeter editionem Ferrariensem codicibus Palatino gr. 282, Vaticano gr. 939, Parisino

1) Cobelluzius Secretarius Apostolicus Pauli V anno 1616 Cardinalis S. Susannae factus (De Mas Latrie, Trésor de chronologie col. 1226), ut F. Ehrle gratiose mecum communicavit, bibliothecarius bibliothecae Vaticanae fuit inde a 17 februario 1618 usque ad 11 augustum 1626 et mortem obiit die 29 ianuarii 1627. Cf. Morelli Liban. *Βασιλικὸν* (Lutet. 1614) praefationem.

2) Ex hoc Morellus e. g. sumpsit verba οὐκ ᾔδει (ipse scripsit οἶδε) *χαλεπῆναι* p. 82, 2 quae in editione Ferrariensi et codicibus Vaticano 939 et Parisino desunt.

3) Vide supra p. 58. Exemplar quod in primo folio habet inscriptionem: „*Del P. Scotto cui restituatur*“ et „*Oratorii Bariensis catalogo Inscriptus*“ et „*arm. C. Tab. II Loc. 19.*“ Morello missum erat ab Andrea Schotto, qui ipse testatur in nota codicis Skoklosteriani 98 nunc in Regio archivo Holmiensi servati, quam publici iuris feci (Ber. der Berl. Akad. 1885, 906: *in Ferrarensi editione Declamationum: habet a me Morellus*), postea miro casu ad Reiskium et denique ad me ipsum pervenit. Harum lectionum in apparatu critico rationem habere visum est.

gr. 3016, Reiskius praeter editionem Ferrariensem et Morrellianam codicibus Augustano et Wolfenbottelano usi sunt, id fere non singulari horum codicum pretio, sed forti fortunae dandum est. Usurpavit quem quisque facillime nancisci potuit codicem. Nos autem qui omnium superstitum codicum copiam habemus, videamus necesse est, quos duces eligamus, quos spernamus. Quod ut fiat, primum quo affinitatis vinculo illi coniuncti sint, explorandum est.

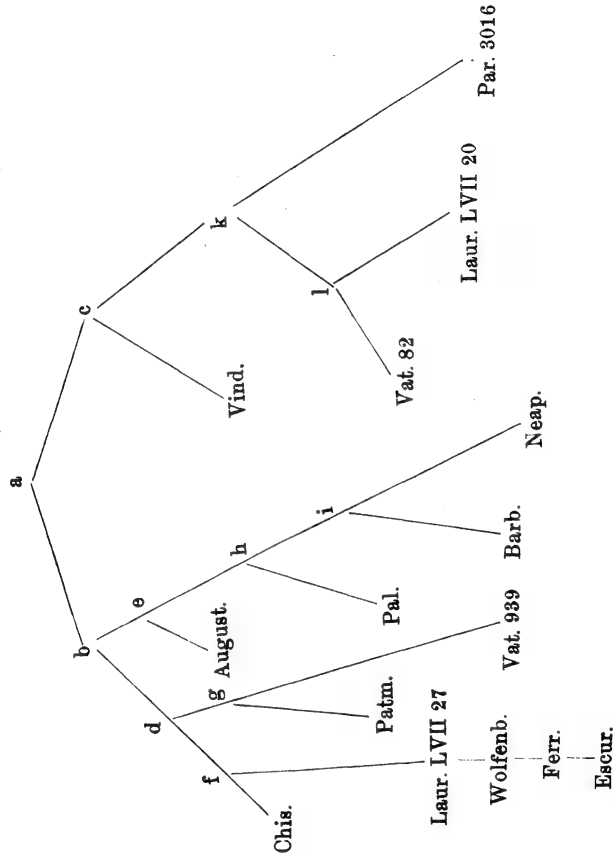
Qui autem nobis servati sunt codices omnes ad duo redeunt apographa (*b* et *c*) codicis archetypi (*a*) iam lectionibus marginalibus i. e. duplicibus praediti. Ut *a*, ita *b* et *c* interierunt; item duo e *b* facta apographa *d* et *e*; item duo e *d* facta apographa *f* et *g*. Apographa autem e *f* facta servata sunt codex Chisianus saeculi XI/XII et Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus. E Laurentiano descriptus est saeculo XV Wolfenbottelanus, ex hoc fluxit editio Ferrariensis, ex hac codex Escorialensis T II 9.

Ex altero apographo e *d* facto (*g*) fluxerunt duo codices: saeculo XIV Patmius, saeculo XV Vaticanus gr. 939.

Ex altero autem e *b* facto apographo *e* fluxerunt codex Augustanus saeculo X et apographum hodie deperditum *h*; ex hoc (*h*) Palatinus gr. 282 saeculo XIV et apographum item deperditum *i*, e quo saeculo XV Barberinus et Neapolitanus II E 18 descripti sunt.

Iam si alterius ex archetypo (*a*) facti apographi (*c*) fata aggredimur, ex hoc fluxerunt Vindobonensis phil. graec. XCIII saeculo XII et apographum hodie deperditum *k*; ex hoc codex Parisinus gr. 3016 saeculo XV et apographum item deperditum *l*, e quo manaverunt codex Vaticanus gr. 82 saeculo XIV et Laurentianus LVII 20 saeculo XV.

Quod ut uno oculorum conspectu comprehendere possis, hoc tibi stemma propono:

Atque codices Wolfenbuteleanum et Escorialensem, quippe qui e superstitibus fluxerint, ab apparatu critico exulare iubendos esse statim elucet. Sed etiam si reliqui omnes exscriberentur, nihil nisi apparatus ingenti mole lectionum depravatarum vel levidensium oneraretur. Hoc

ut intellegas, simul ut stemma a me propositum recte se habere tibi persuadeas, initium orationis cum plena lectionis codicum quatenus servati sunt — nam in Augustano deest, sed de hoc aliunde certo constat — discrepantia exhibeo:

Τοὺς δὲ περὶ τῆς ἐμῆς τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάσαντας, οὐθ' ὅσοι με ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι φασιν ἀπὸ τούτων δὴ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορύβων οὐθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συνεχῶν δὴ ὀδυνῶν καὶ πόνων, τούτοις τοῖνυν ἑκατέραν ταῖν ψήφουιν τῆς ἀληθείας 5 ἀπενηνεγμένην ἐπανορθῶσαι πειρατέον διηγήσει τῶν τε ὑπαρχάντων ἐμοὶ τῶν τε ἔτι νῦν ὄντων, ὥς εἰδεῖεν ἅπαντες, ὅτι μοι τὰ τῆς τύχης ἐκέρασαν οἱ θεοὶ καὶ οὔτε εὐδαιμονέστατος οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ, Νεμέσεως δὲ ἡμᾶς μὴ βάλοι βέλος. πρῶτον τοῖνυν, εἰ καὶ τόδε εἰς εὐτυχίαν φέρει πόλεως πο- 10 λίτην εἶναι μεγάλης τε καὶ ὀνομαστῆς, ἀθρεῖτω μὲν τις τῆς Ἀντιόχου τὸ μέγεθος καὶ οἷα τις αὐτῇ καὶ πόσῃν νέμεται γῇ καὶ οἷων μὲν πίνει πηγῶν, οἷσις δὲ ξεφύροις τρυφᾷ.

2 μὲν Par. | τῶν ἀνθρώπων Par. τ' ἀνθρώπων Laur. LVII 27 4 δὴ m² in ras Pal. om Patm. Vat. 939 | ὀδύνων Vat. 939 ὀδύνων in textu, γρ. κινδύνων in marg Patm. κινδύνων reliqui τε καὶ Vat. 82 5 τούτοις Par., sed τοῖν add. m² ταῦταιν Neap. τοῖνυν] τύνοιν Patm. om Vind. | ἑκατέραιν Chis., sed ι erasum et man. rec. (s) restitutum, Patm. Laur. LVII 27. Par. sed in hoc ἐραι man. rec. corr. | ταῖν Pal., sed αἰ m⁴ in ras | ψήφουιν Pal., sed acutus in ras et ι m² 6 ἀπενηνεγμένοιν Patm. Vat. 939. Par., sed ηνεγμένοιν m. rec. corr., Laur. LVII 27, sed οἷν m² in ras ἀπενηνεγμενῶν (οἱ man. rec. (s) suprascr.) Chis. | ἐπανορθώσασθαι Vat. 82. Laur. LVII 20 8 τῆς om Chis. Pal. 9 ἡμᾶς corr., ut videtur, ex ἡμᾶς Neap. | βάλῃ βέλος in lacuna suppl. m² Par. 10 πρῶτον μὲν τοῖνυν Vat. 82. Laur. LVII 20. Par. | τυχ in εὐτυχίαν abreptum Chis. εὐτυχίαν Laur. LVII 27 | φέροι Vat. 82 Laur. LVII 20 11 θαυμαστῆς Neap. | μὲν om Vat. 82 | τις] corr. m. rec. Chis. μοι Vat. 939 12 οἷα] ὅση Vat. 82 Laur. LVII 20 | αὐτῇ corr. m. rec. (s) in αὐτῇ Chis. αὐτῇ Pal. αὐτῇ Neap. Vind. Vat. 82. Laur. LVII 20. Par. | πόσῃ Neap. | γῇ Chis., sed post η una littera abrepta

Codices Laurentianus LVII 27, Patmius, Vaticanus 939, Neapolitanus, Vaticanus 82, Parisinus 3016 non ut recentes, sed ut temeritate et levitate librariorum nimis depravati, praetermittendi sunt. Codex Chisianus non solum *f*, sed etiam *d* apographo redintegrando par est, aequae atque Augustanus cum Palatino apographo *e*. Etiam Barberinus sine magno detrimento ab apparatu abesse posset, nisi totum fere corpus operum Libanianorum repraesentaret et in uno teste, praesertim cum nonnulla solus praebeat, operam in his undique colligendis et corrigendis positam noscere nonnihil interesset. Quattuor igitur libri Chisianus (C), Augustinus (A), Palatinus (P), Barberinus (B) apographum *b* constituunt. Similiter Laurentianus LVII 20 (L) non solum ad *l*, sed etiam ad *k* apographum restituendum sufficit, ut Vindobonensis (V) coniunctus cum illo ad *c* apographum.

Fides vero apographi *b* in universum maior est quam *c*, quamquam permulta vitia non huic, sed librariis Vindobonensis et Laurentiani codicum tribui debent. Nihilominus crisis imprimis ad lacunas in *b* explendas in multo deteriore esset condicione, nisi etiam illius apographi *c* propagines ad nostram aetatem venissent.

Maxima est copia testimoniorum, sed in universum minus ex iis luci ad loca operum servatorum redintegranda quam ad fragmenta deperditorum expiscanda capi confitendum est, quamquam etiam cautione opus est, ne omnia quae in illis sub Libanii nomine citantur, ei tribuamus. Haud raro verba si minus memoriter, certe parum diligenter prolata sunt. Et Libanius quamquam nunquam legi desitus est, tamen aetate demum posteriore in numero fuit scriptorum potissimum dilectorum. Itaque si excipis Ioannem Doxapatri Siceliotam rhetorem saeculi XI, qui habitasse dicendus est in Libanio, vetustiores scriptores raro tantum loca eius protulerunt, ut Socrates et Sozomenus historiographi, Maximus Confessor, Photius, Suidas, Basiliius Caesarensis, Ioannes Tzetzes, Eustathius

aliique commentatores. Frequentior eius mentio est demum saeculo XIV apud grammaticos glossographosque, florilegiorum auctores, paroemiographos. Horum testimonia omnia non solum ex editis, sed etiam e manuscriptis, quatenus potui, primus collegi et ad crisin adhibui, sed de his quoque singillatim uberius in ‚Epilegomenis‘ agendum erit. Hic pauca de iis solis qui locos e Vita attulerunt, monenda sunt. E vetustioribus Eustathius ad II. § 345; λ 244; Od. τ 360; Dion. Per. 815 quattuor eius locos non tam verbo tenus quam memoriter citavit. Pauca verba (I 161, 10 R) citavit Georgius Lacapenus in „Grammatica“¹⁾ e codice Mosquensi synod. 316 fol. 23—77 a Matthaeio (lectt. Mosqu. I p. 55 sq.) edita et accuratius meum in usum a Theodoro Korsch excerpta, fol. 56, quocum facit auctor libelli de syntaxi vel constructione e codice Augustano editi a God. Hermannno de emend. rat. gramm. graec. p. 381, 14. Plures locos attulit Thomas Magister, sed sunt pusilli paucisque verbis comprehensi. Multo plures nec solum propter sententiam, sed etiam propter dictionis proprietatem, prout libuit, citavit Maximus Planudes (= Plan) auctor excerptorum ex omnibus fere scriptoribus quae codice Palatino Heidelbergensi gr. 129 saeculi XV continentur²⁾, quem anno 1874 excerptsi. Atque Libaniana quae a me descripta sunt, quinque locis in codice reperiuntur: 1) fol. 21 inscripta $\lambda\beta\alpha^{\nu}$ (sunt e Vitae parte priore); 2) fol. 38 inscripta: $\lambda\iota^{\beta\nu}$ (e declamationibus et orationibus); 3) fol. 46^v item inscripta: $\lambda\iota^{\beta\nu}$ (ex epistulis); 4) fol. 99 inscripta initio: $\epsilon\kappa\ \tau\omega\nu\ \lambda\iota\beta\alpha\nu\iota\omicron\nu\ \mu\epsilon\lambda\epsilon\tau\omega\nu$ (e declamatione νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρόν IV 198 R), tum: $\tau\omicron\upsilon\ \alpha\upsilon\tau\omicron\upsilon\ \epsilon\kappa\ \tau\omicron\upsilon\ \alpha\upsilon\tau\iota\omicron^{\chi}$ (ex Ἀντιοχικῶ); 5) fol. 103—105 inscripta:

1) Cf. Voltz, Byz. Zeitschr. II 228 sq.

2) Cf. Herm. Haupt, Herm. XIV 59. K. K. Mueller, Mus. Rhen. XXXVI 147.

^{βν}
λι (iterum ex Ἀντιοχικῷ, aliis orationibus, declamationibus). Sed Planudes non solum e codice male affecto hausit, sed etiam verba crebro mutavit et transposuit, denique multa inter principium et finem sententiae laudandae omisit.

Etiam ratio scriptorum qui Libanium imitandum sumpserunt inde a Choricio usque ad Gregorium Cyprium habita quam opem ferre posse videatur, minor est in Vita, ut omnino in orationibus, quam in declamationibus, quae pro potissimo illis fuerunt exemplari.

Eo magis ubique respiciendi sunt scriptores quos ipse duces sequitur, inter hos primo loco Demosthenes¹⁾, cuius imitatio ipsi nomen dedit Δημοσθένης²⁾ vel ὁ μικρὸς Δημοσθένης³⁾, secundo loco Isocrates, Aeschines, Thucydides, Plato, Herodotus, Aristides, Lucianus⁴⁾, poetae comici, tertio tragici, Homerus, Pindarus. Sed

1) Cf. or. I 144, 4 R ἐκαθήμην ἐφ' ὅπερ εἰώθειν κίονι τῷ Δημοσθένει προσκείμενος.

2) In lexico Segueriano tertio: p. 170, 25 πταίω· δοτική κατὰ τὸ πρᾶγμα. Δημοσθένης ἐαυτὸν προσαγγέλλοντι· ἐγὼ δέ, εἰ καὶ νῦν δυστυχῶ καὶ τοῖς πολλοῖς ἐπταικέναι δοκῶ (= IV 826, 3) et apud Thomam Magistrum s. v. εὐθύνῃ· ἡ ἐξέτασις, ὡς Δημοσθένης· ἐν ταῖς εὐθύναις στρατηγῶν (= IV 632, 12). Cf. Mus. Rhen. XXXII 87.

3) In eodem lexico Segueriano: p. 135, 22 διψῶ· γενική· Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν τῇ σιωπῇ Σωκράτους· καὶ διψᾷ τοῦ κωνελίου (i. e. κωλύουσι τὸν Σωκράτην ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ διαλέγεσθαι ed. Iac. Morelli p. 208, 10); p. 168, 12 προήσεται· δοτική· Δημοσθένης ὁ μικρὸς ἐν οἷς ἐαυτὸν προσαγγέλλει· καὶ οὐκ ἔστιν ὅπως προήσεται με τοῖς Μακεδόσιν (= IV 824, 15 R); p. 172, 7 συνεῖναι· γενική· Δημοσθένους τοῦ μικροῦ ἐν οἷς ἐαυτὸν προσαγγέλλει· ἵνα συνελθῇ τῆς φιλανθρωπίας τῆς ὑμετέρας προσαγγείλω βεβαίως τὴν γνώμην τὴν ὑμετέραν (= IV 823, 34). Cf. Meliss. August. (cod. Monac. gr. 429) fol. 16^v.

4) Horum ope consummatae emendationis exempla protuli Mus. Rhen. XXXII 86 sq. Partem locorum quibus Platonica vel citantur vel respiciuntur, libro inscripto Francesco Zambeccari und die Briefe des Libanios p. 212 sq. congeSSI.

in hac quoque re cautio adhibenda est. Nam minime serviliter illorum pressit vestigia.

Denique si quaerimus, quidnam viri docti recentiores ad verba tradita emendanda contulerint, Soterianus Capsalis (= Ferr) (1517) nihil revera nisi textum codicis Wolfenbittelani praeiungit vitiis typographicis foedissime inquinatum (fol. 153^v—191^v). Quae magna e parte sustulit Fed. Morellus (= Mor) (Lutetiae 1627) (T. II p. 1—84). Coniecturae huius pleraeque perversae sunt, quippe cui acumen, quin etiam Graeci sermonis cognitio necessaria non suppeteret. Nonnullos locos emendavit vel explicavit in commentario ad Ammianum Marcellinum Henricus Valesius, qui ipse orationes nonnullas a Morello parum integras vel omnino non exhibitas editurus erat.¹⁾ Plurima ulcera manu felicissima vir egregii acuminis et doctrinae idemque Libanii amantissimus²⁾ Ioannes Iacobus Reiskius (= Re) in *Animadversionum* (= *Anim*) volumine quinto p. 1 sq.

1) Cf. supra p. 33 sq.

2) Cf. quae scribit ad Lessingium (Reiske's Briefe n. 426 p. 851): „Ich kann Ihnen nicht gnug sagen, wie grosse Stücke ich auf diesen Autorem halte. In dem feinen und galanten Briefstyl kommt er dem Plinius bey, ja je zuweilen übertrifft er ihn. Unter den Alten kenne ich keinen, der mit Wohlstand und grace so Complimente schneiden könne. Seine Declamationen stecken so voll drolliger Laune, beissender Satyre und treffender Charaktere (und das alles in der wahrhaften Sprache des Demosthenes, das ist, in dem auserlesensten Griechischen), daß ich mich nicht genug wundern kann, wie ein Mann, von dem unsere schönen Geister gar vieles hätten lernen, oder bey dem sie doch wenigstens uralte Muster solcher Züge, die man für nagelneu hält, hätten finden können, so sehr hat verborgen bleiben können, daß gar viele, welche doch mit Horaz und Terenz, und was dem ähnlich ist, gar wohl bekannt sind, vor seinem Namen beynahe erschrecken dürften.“ Hac tamen admiratione ad mores ipsius caecum eum non redditum esse multi loci testantur, veluti I 33 not. 29; 157 not. 63; II 509 not. 58; III 148 not. 92; Zuverlässige Nachrichten 185 (Lips. 1755) p. 311 sq.; De quibusdam e Libanio repetitis argumentis ad historiam ecclesiasticam, imprimis de Optimo Episcopo, Lipsiae 1759 p. 13.

(Lipsiae 1766)¹⁾, denique in schedis relictis sanavit, etiam melius de Libanio meriturus, si fatum ei permisisset suis ipsius oculis viribusque editionem curare. Cui rei uxor fida socia laboris mariti, non omni ex parte parem sese praestitit. Imprimis in bello cum typothetis gerendo infelix fuit. Tali pacto accidit, ut saepissime notae tantum sint Reiskii, textus Morellianae editionis, vel ut desint vocabula quae in hac quin etiam in Ferrariensi recte exstant. Textus editionis quattuor voluminibus formae octavae comprehensae (Altenburgi 1791—1797) ab editione formae quartae quae primo volumine ibidem 1784 emissio desiit, non diversus est. Qui censuram egit prioris editionis Daniel Wytttenbach (Bibl. crit. vol. III pars II Amstelodami 1790 p. 76—102)²⁾ nonnullos locos e prioris parte Vitae optime explicavit emendavitque.

Post Reiskium nemo de Libanio emendando melius meruit quam Fridericus Iacobsius, illi et acumine et lectione scriptorum graecorum fere par, qui non solum codices Monacenses et Wolfenbottelanum contulit³⁾, sed etiam, ut occasio ferebat, in notis ad scriptores ab ipso editos⁴⁾ multas coniecturas publici iuris fecit, plures in-

1) Pauca iam in Novis Miscellaneis vol. V (Lipsiae 1747) p. 721 et 722 tractaverat.

2) Eadem sunt, ut SG de Vries mecum communicavit, notae quae 6 foliis codicis bibliothecae Leidensis n. 270. XXIII Wytt. 45 continentur, ita a Geelio, Catal. libr. mss. qui inde a 1741 accesserunt, descriptae: „*Wytttenbachii autographae notae ad Libanii orationem de vita sua. Correcta sunt nonnulla, in reliquis Reiskiana diiudicata.*“

3) Monacenses gr. 96 et 113 anno 1816, 495 anno 1823, Wolfenbottelanum anno 1819 (vide p. 65) contulit. Lectiones variae in exemplari editionis Reiskianae quod hodie in bibliotheca Bodleiana est, adnotatae sunt.

4) Sunt haec potissima: Additamenta animadversionum in Athenaei Deipnosophistas, Ienae 1809; Appendix ad Porsoni Adversaria, Lipsiae 1814; Anthologiae graecae vol. III (L. 1817); Achilles Tatius (L. 1821); Philostratus (L. 1825); Lectiones Stobenses, Ienae 1827. Aelianus de nat. animal., Ienae 1832. So-cratis apologiam critice pertractavit in Notis in Libanii Apo-

editas, vel exemplari suo editionis Reiskianae vel 'Lectio-
num' volumini annis 1812 et 1813 mandatas, reliquit.
Ex illo ut ad declamationes Demosthenicas emendationes
conditas promeret¹⁾, Friderico Duebnero permisit. Exem-
plar ipsum²⁾ post mortem Iacobsii bibliothecam Bodleia-
nam intravit, in qua inspexi et excerpti. Schedarum vero
volumen inscriptum: „*Miscellanea critica scrips. F. Iacobs*“
et: „*Lectiones. Fr. Iacobs 1812. 1813*“ quod foliis 353 emen-
dationes cum ad multos orationis pedestris et vinctae
scriptores tum inde a pagina 91 usque ad 218 et a
pag. 339 usque ad 340 ad Libanii declamationes et ora-
tiones continet³⁾, auctionis iure ad Iulium Adertum
Genevensem pervenit, qui liberalissime ad me misit, ut
quam diu vellem usurparem. Postquam adiuvante Paulo
Primero transscripsi, Eugenio Aderto, Iulii interim morte
abrepti filio, remisi. Locos quibus Iacobsius Libaniana
tractavit, semper indicavi; ubi merum nomen eius posui, con-
iecturas esse in margine exemplaris ipsius adscriptas scito.

Sed ut omnino Iacobsius declamationes orationibus
praeposuit, ita Vitae nullum locum tetigit.

logiam, Gothae 1816 prius publici iuris factis in Act. philol. Mo-
nac. t. II fasc. 3 p. 435—468 et fasc. 4 p. 471—488; declamationes
et progymnasmata in Friedemanni et Seebodii Miscellaneis cri-
ticis vol. II p. 371—374; quinque declamationes in Darmstädter
Allgem. Schulzeitung 1832 II n. 7 et 8 p. 49—55 et 57—63.

1) Revue de philologie t. II (1847) p. 1—6 et p. 425—427.

2) Catalogus Manuscriptorum et bibliothecae Fr. Iacobsii,
Berolini 1849 n. 1041.

3) Catalogus Manuscr. l. l. Mss. n. 87 p. IV. Scriptores
quos tractavit, sunt: Maximus *περί καταρχών* (p. 1), Aratus
(p. 7), Themistius (p. 13), Antimachus (p. 41), Fragmenta poe-
tarum apud Stephanum Byzantium (p. 44), Apollonius Rhodius
(p. 46), Aeliani hist. anim. (p. 51. 65), Oppiani Cynaegetica (p. 56),
Philostrati Vitae sophistarum (p. 83), Alciphro (p. 85), Lucianus
(p. 219), Orphei Argonautica (p. 277), Bionis Idyllia (p. 285),
Moschus (p. 286), Apollodori Bibliotheca (p. 291), Plutarchi
Vitae (p. 303), Hermias (p. 308), Colluthus (p. 301), Cornelius
Fronto (p. 311), Lexica Segueriana (p. 314), Epistulae Socratis
(p. 333), Lysias (p. 341), Andocides (p. 349), Xenophon Ephe-
sius (p. 353).

Neque infructuosa fuit militia Ioannis Francisci Boissonadii tum in codicibus conferendis tum in vitiis tollendis, quamquam illos minoris pretii, haec fere levia fuisse dicendum est.¹⁾ Exemplar editionis Reiskianae cuius in marginibus et lectiones codicum ab ipso collatorum posuit et ad notas suas aliorumque delegavit, hodie in bibliotheca Universitatis Parisinae (L. G. o. 185. 8°) asservatum anno 1880 inspexi et quoad e re visum est, excerpti. Ad *B'lov* emendandum nihil contulit.

Post illos operam Libanio impenderunt laude dignissimam locis corruptis medelam afferendo C. G. Cobetus²⁾, etsi is elocutionis Libanianae parum rationem habuit, Carolus Sintenis, qui paucas quidem emendationes publici iuris fecit (Herm. I 468 sq.), plures in margine posuit exemplaris editionis Reiskianae quod hodie in bibliotheca gymnasii Franciscei Servestani conservatur mihiq; dum in eo est ut textus prelo mandetur, liberalissime transmissum est, Augustus Gasda, qui etiam complures codices (Augustanum, Vindobonensem, Parisinos 3016 et 3017) ab ipso collatos ad emendationem adhibuit³⁾. Minus felicem manum Vitae fere attulit Mauricius Schmidt (Philol. X 608 sq.), qui severum egit censorem editionis Reiskianae. Qui unum alterumve locum tetigerunt, hic enumerare inutile duco; suo quisque loco, quatenus necessarium visum erit, nominabuntur.

1) Codices quos inspexit vel contulit, sunt Parisini 963, 1000, 2918, 3017, 3025, 3035. Quem ad *Σωκράτους ἀπολογία* t. III p. 1—3 R (et hinc Anecd. V 372) nuncupavit codex 1310 nihil Libanii continet, sed videtur calamus fefellisse scribere volentem 3017. Nam lectiones quas ex illo notavit, in hoc exstant. Correctiones in notis ad omnes fere ab ipso editos scriptores protulit. Singulos hoc loco enumerare longum est.

2) Mnem. X 193—198; Nov. Ser. II 378; 402—410; III 1—17; 141—156; 249 sq.; V 103—112; 129—158, quae pleraque repetivit *Miscellaneis Criticis* (Lugd. Bat. 1876) p. 138—168 et *Collectaneis Criticis* (ibid. 1878) p. 99—138 et p. 254—304.

3) Zu Libanios I—IV, Hirschberg 1868. Lauban 1870. 1871. 1874.

ΒΙΟΣ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΤΥΧΗΣ. Rp.1

1. Τοὺς δὲ περὶ τῆς ἐμῆς τύχης οὐ τὰ εἰκότα δοξάζ-
σαντας, οὐθ' ὅσοι με ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι |
φασιν ἀπὸ τούτων δὴ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορυβῶν R²
οὐθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συνεχῶν
δὴ ὀδυνῶν καὶ πόνων, τούτοις τοίνυν ἐκατέρωθεν
ταῖν ψήφοις τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην ἐπανορθῶσαι
πειρατέον διηγήσει τῶν τε ὑπαρξάντων ἐμοὶ τῶν τε
ἔτι νῦν ὄντων, ὡς εἰδεῖεν ἅπαντες, ὅτι μοι τὰ τῆς
τύχης ἐκέρασαν οἱ θεοὶ καὶ οὔτε εὐδαιμονέστατος

A = codex Augustanus (Monacensis gr. 483)

C = codex Chisianus

P = codex Palatinus (Vat. Pal. gr. 282)

B = codex Barberinus II 41

V = codex Vindobonensis phil. gr. XCIII

L = codex Laurentianus LVII 20

Plan = Maximi Planudis in codice Heidelbergensi 129 excerpta

Ferr in marg = lectiones margini exemplaris mei editionis
Ferrariensis adscriptae (cf. p. 68)

Mor = editio Morelliana

Re = Reiskius

Titulus et initium orationis usque ad ἐτέρων αὐ 89, 11 duo-
bus foliis amissis deest in *A* [ΒΙΟΣ — ΤΥΧΗΣ] περὶ τῆς ἐαυτοῦ
τύχης μ' *B*, rubr. τὰ καθ' ἑαυτον λόγος πρῶτος *V* 2 τῶν
ἀνθρώπων Ferr in marg Re 5 δὴ in ras *P*² om Mor Re |
κινδύνων libri et Ferr (sed ὀδυνῶν in marg) ὀδύνων Vat 939
τοίνυν om *V* | ἐκατέρωθεν *C* sed ι erasum man. rec. (s) restit. et
ed 6 ταῖν *P*, sed αἰ m⁴ in ras | ψήφοις *P*, sed acutus in
ras et ι m² | τὸ τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένον Re Animadv.

Wyttēnb. | τὴν τῆς ἀληθείας ἀπενηνεγμένην Re | ἀπενηνεγμένην^{οἱ}
(οἱ man. rec. [s] suprascr.) *C*, ἀπενηνεγμένοις Ferr in marg Mor |
ἐπανορθῶσασθαι *L* 8 τῆς om *CP*

οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ, Νεμέσεως δὲ ἡμᾶς μὴ βάλοι βέλος.

R 3 2. Πρῶτον τοίνυν, εἰ καὶ τόδε εἰς εὐτυχίαν | φέρει
πόλεως πολίτην εἶναι μεγάλης τε καὶ ὀνομαστῆς, ἀθροείτω
5 μέν τις τῆς Ἀντιόχου τὸ μέγεθος καὶ οἷα τις αὐτῇ καὶ
πόσῃν νέμεται γῆν καὶ οἶων μὲν πίνει πηγῶν, οἷοις
δὲ ξεφύροις τρυφᾷ, ἔστι δὲ καὶ οὐκ ἰδόντι τὴν πόλιν
ἀκοῇ πάντα ἐπίστασθαι. ποῖος γὰρ ἡπέλρων ἢ ποῖος
θαλάττης μυχός, οἱ τὸ κλέος οὐ πεπόμενται τοῦ ἄστεως;
10 ἐν δὴ μεγίστῃ μεγίστους εἶναι συνέβη γένος τοῦμόν
παιδεία τε καὶ πλούτῳ καὶ χορηγίαις καὶ ἀγῶσι καὶ
λόγοις, ὅσοι φοραῖς ἀρχόντων ἀπαντῶσιν. 3. οἶον-

3 Simon. Cei fr. 225 apud Amm. Marc. XIV 6, 7. Eur. in Alcib. (fr. 4 Bergk) apud Plut. Dem. 1 et 2.

1 Νέμεσις θεὰ παρ' Ἑλλήσι τοὺς εἰς τὰ ἄμειτρα ἐφ' ὅτῳδῃ-
ποτε ἐπαιρομένους καθαιροῦσα. διατοῦτο καὶ Λιβάνιος ἐναυθῶτα
ταύτην παραιτεῖται ἐχόμενος V 6 ἐντεῦθεν τὸ τοῦ μετα-
φραστοῦ ἐν τῷ εἰς τὸν ἅγιον ὑπομνήματι L² cf. Phoc. vit. Sym.
ed. Migne Patrol. gr. 133 p. 927 c. 2

3 πρῶτον] πρῶτον μὲν L Ferr in marg | in εὐτυχίαν lit-
terae τυχ abreptae in C εὐψυχίαν Ferr | φέροι L 5 μέν]
μὲν τοι Ferr μὲν τοί Wyttenb. μὲν μοι Ferr in marg Mor
νῦν μοι Re Anim μοι Boiss. cf. Anth. Pal. XII 61 | τις corr. m.
rec. C | οἷα] ὅση L | αὐτῇ VL et corr. m. rec. (s) in αὐτῇ C αὐτῇ
P 6 γῆ C, sed post η una littera abrepta 7 ἰδόντα V εἰδόντι
Ferr in marg Mor 8 ἀκοῇ πάντα] ἀκούσαντά γε V γρ. ἀκούσαντί
γε Ferr in marg | ἐπίστασθαι] πεπιστώσθαι L πεπιστεῦσθαι
Ferr in marg πιστεῦσαι V et cum γρ Ferr in marg | ποῖος γὰρ
ἡπέλρων] ποῖα γὰρ ἡπειρος V (qui in marg m. rec. (r) habet
ποῖος γὰρ ἡπειρων) L cf. I 119, 6 R ποῖα πόλις οὐκ ἀκήκοι τῶν
ἐν ἡπέλροις ἢ νήσοις 9 οἱ m. rec. (r) supra οὗ V οἷς L
10 δὴ in marg m. rec., in textu δὲ V | τῇ μεγίστῃ VL Ferr in
marg Re | μέγιστον V Ferr in marg Mor 11 παιδεία — 12 ἀπαν-
τῶσιν inser. L² | ὅσοι Ferr in marg et m. rec. (s) supra ὅσαι C
ὅσαι Ferr ὅσαι PBL et m. rec. supra ὅσοι V | πορφύραις coni
Mor θύραις Re Anim φθοραῖς aut ὀργαῖς Wyttenb. διαφο-
ραῖς MSchmidt Philol. X 611 ὀρμαῖς Gasda

ται δέ | τινες τὸν ἐμὸν ἐπίπαππον ἐξ Ἰταλίας ἤκειν R 4
 ὑπὸ λόγου τινὸς τῇ 'κείνων γλώττῃ ποιηθέντος ἡπα-
 τημένοι. ὁ δὲ ἄρα τὸ μὲν εἶχε ποιεῖν, ἦν δὲ οὐκ ἄλ-
 λοθεν. ἐκοσμεῖτο δὲ οὐ μᾶλλον φωνῇ τῇ 'κείνων ἢ
 μαντικῇ, ἣ δὴ καὶ ἀπολουμένους προήδει τοὺς υἱεῖς 5
 τοὺς ἑαυτοῦ σιδηρῶ καλοὺς τε ὄντας καὶ μεγάλους καὶ
 εἰπεῖν ἱκανοὺς. τοῦτο ἡμῖν χρημάτων μεγάλων ἐκένωσε
 τὸν οἶκον, ὥστε ὁ πατήρ οὐμὸς ἀδελφὰς ἐπιγάμους
 ἐλεούμενος ἔτρεφε. τῷ δ' αὖ πρὸς μητρὸς πάππῳ τᾶλλα
 τε ὄντι λαμπρῷ καὶ θητορικῷ μόλις διαφνρόντι τὸν 10
 ὅμοιον θάνατον ἢ τελευτὴ συνέβη νόσῳ δύο προμά-
 χους τὴν βουλήν παραδόντι, οἷν ὁ μὲν ἐπ' ἀρχῇ κατέ- R 5
 λυσε τὸν βίον, ὁ δὲ ἀρχὴν ἀπώσάμενος. οὐκοῦν ἐν
 τούτοις τὰ μὲν ἡμέρου, τὰ δὲ οὐ τοιαύτης τύχης.

4. Γήμας δὲ τὴν ἐκ τοιούτων οὐμὸς πατήρ τρεῖς 15
 παῖδας ποιησάμενος, ὧν ἐγὼ μέσος, ὥχετο πρὸ ἀκμῆς
 μικρὰ ἐκ πολλῶν κεκομισμένος, καὶ εὐθὺς τῆς μητρὸς
 ἐπ' ἐκείνῳ ὁ πατήρ. δέσασα δὲ ἡ μήτηρ ἐπιτροπῶν
 κακίαν καὶ ὑπὸ σωφροσύνης τὰς τοῦ δεῖν εἰς λόγους
 λέναι σφίσις ἀνάγκας αὐτὴ πάντα ἡμῖν ἀξιούσα εἶναι 20

5 or. II 11 t. I 175, 17 sq. et or. XIX ib. 644, 18 sq. R

19 δεῖν καὶ ἀνάγκην εἶναι V

2 ἀπὸ Ferr in marg Mor | τινὸς τῇ 'κείνων inser L²
 3 in ἄρα duae ultimae litterae in lacuna paulo maiore suppl.
 L² 4 μόνον VL Ferr in marg | τῇ κείνων B | ἢ] ἄλλὰ
 καὶ V 5 προῖδοι V 11 δυοῖν προμάχοι V et m. rec. (s)
 supra δύο προμάχοις C, cum γρ Ferr in marg, Mor Re 14 ἡμέ-
 ρον — τύχης] ἡμέρου ἀπῆλκε τύχης Plan fol 21 15 δὴ VL
 16 ὥχετο — ἀκμῆς citat Plan fol 21 17 γρ. κεκοσμημένος
 Ferr in marg κεκομικῶς Ferr in marg Mor

LIBANIUS ed. Foerster.

6

τῶν μὲν ἄλλων εὖ μάλα εἶχετο σὺν πόνῳ, τελοῦσα δὲ
 ἀργύριον τοῖς ἐπὶ τοῦ παιδεύειν οὐκ ἤδει χαλεπῆναι
 R 6 πρὸς καθιδύοντα | παῖδα φιλοσύνης εἶναι νομίζουσα τὸ
 μηδαμῇ μηδαμῶς ἀνιᾶν τὸν ἑαυτῆς, ὥστε τοῦ ἔτους
 5 τὸ πλέον εἰς ἀγροὺς ἡμῖν μᾶλλον ἢ λόγους ἀναλοῦ-
 σθαι. 5. τεττάρων δὴ μοι τουτονὶ διελθόντων τὸν
 τρόπον ἐνιαντῶν πέμπτον τε ἐπὶ τοῖς δέκα ἡπτόμην
 καὶ με εἰσῆρχετο δορυμὺς τις ἔρως τῶν λόγων· ὥστε
 ἡμέληντο μὲν αἱ τῶν ἀγρῶν χάριτες, ἐπέπραντο δὲ
 10 περιστεραι, δεινὸν θρέμμα καταδουλώσασθαι νέον,
 ἄμιλλαι δὲ ἵππων καὶ τὰ τῆς σκηνῆς πάντα ἀπέρριπτο,
 καὶ ᾧ δὴ διαφερόντως ἐξέπληξα καὶ νεότητα καὶ γῆρας,
 ἀθέατος ἔμεινα μονομαχιῶν ἐκείνων, ἐν αἷς ἐπιπτόν
 τε καὶ ἐνίκων ἄνδρες, οὓς ἐφησθα ἂν μαθητὰς εἶναι
 15 τῶν ἐν Πύλαις τριακοσίων. ὁ μὲν δὴ ταῦτα λειτουρ-
 γῶν ἦν θεῖος ἐμὸς πρὸς μητρὸς ἐκάλει τέ με ὀφύμενον,
 ἐγὼ δὲ ἄρα ὑπὸ τῶν βιβλίων εἰχόμεν. λόγος γε τὸν

15 Her. VII 205

13 ἀθέατος ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον ἢ ὁ μὴ βλεπόμενός τινι
 B² (= Thom. M. p. 28, 14)

1 ἄλλων m. rec. (s) supra erasum μᾶλλον C et coni Re
 μᾶλλον L edd | ἔχεται Ferr | σὺν πόνῳ] ξὺν πόνοις Mor
 2 παιδεύειν L, sed δεύειν in lacuna m² | οὐκ — 3 παῖδα in
 lacuna suppl. L² οὐκ ἤδει χαλεπῆναι C, sed litterae κ, εἰ, α
 et pars antecedentis χ abreptae et m. rec. (s) infra scriptae
 om Ferr οὐκ οἶδε χαλεπῆναι Mor Re 3 καθιδύοντα] τὸν L² |
 τῷ L 5 πλέον L | λόγοις ἀναλῶσθαι L 6 δὴ m. rec. (s)
 corr. in δέ C δέ edd | τουτονὶ τὸν τρόπον διελθόντων B
 8 ὅστ' B 10 citat Eustath. ad II. l 244 p. 778 ed. Rom.
 ὁποῖον καὶ αἱ περιστεραι, ἃς ὁ Λιβάνιος θρέμμα φησὶ δεινὸν
 καταδουλώσασθαι νέους 13 ἀθέατος — ἐκείνων citat
 Thom. M. s. v. ἀθέατος p. 28, 14 R 14 τε om B 16 ἐκάλει
 C in textu, sed ἀ abreptum, et m. rec. (s) in marg 17 βί-
 βλων L | λόγος] καὶ λόγος BL λόγον Re ἐλλογόν γε MSchmidt
 Philol. X 614 | γε corr. e σε B τε Vet coni Wyttenb, fortasse recte

σοφιστὴν ἐκείνον μαντεύσασθαι περὶ ἐμοῦ πόρρωθεν, |
 ἂ δὴ καὶ τετέλεσται. 6. ποῦ δὴ τὴν ὀρφανίαν θήσο- R 7
 μεν; καὶ ἥδιστα μὲν ἂν ἐπεῖδον τὸν πατέρα ἐν γήρᾳ,
 εὔ μέντοι τοῦτό γε οἶδα, ὥς νῦν ἂν ἦν ἐν ἐτέρᾳ
 ἀτραπῷ βίου τοῦ πατρός μοι προβάντος εἰς πολιάν. 5
 ἀντεξετάζων δὴ τις τὰ νῦν [τὰ] παρόντα ἐκείνοις, βουλῆς
 λέγω φροντίσιν ἢ δίκαις ἢ καὶ νῆ Δία γε θρόνοις ἀρχῶν,
 οὐ χαλεπῶς ἂν καὶ οὕτω γ' ἀνέυροι, ποτέρωσε τοῦτο
 τιθεῖς ὀρθῶς ἂν εἴη τεθεικώς. 7. ἀλλὰ μὴν τὴν γε
 τῆς μητρὸς σωφροσύνην, ἢ μυρλόους ἀπὸ τῶν θυρῶν 10
 ἀπήλασεν, οὐδ' ἂν ὁ σφόδρα ἡδυνῶν | ἦττων τολμῆσαι R 8
 μοι δοκεῖ μὴ συγχωρῆσαι παλδων εἶναι εὐτυχῶν, εἰ
 δὴ καλὸν μὲν τὸ σὺν παρορησίᾳ ζῆν, ποιεῖ δὲ ταύτην
 οὐ τὰ αὐτῷ τινι βεβιωμένα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ 'κεί-
 νοις ἐξ ὧν ἔφυ, ὥς πολλοί γε ἀμέμπτους σφᾶς αὐτοὺς 15
 παρασχόμενοι γονέων ἐπεστομίσθησαν ὀνειδέσι.

2 Π. σ 74

8 ποτέρωσε] ἐν εὐτυχίᾳ ἢ δυστυχίᾳ V m. rec. τοῦτο] τὴν
 ὀρφανίαν V m. rec. 15 λέγει γὰρ τις τῶν ποιητῶν· δουλοῖ
 γὰρ ἄνδρα καὶν θρασυόπλαγχρός τις ἦ, ὅταν συνειδῇ πατρός ἢ
 μητρὸς κακὰ· (= Eur. Hipp. 424) καὶ πάλιν· ὅταν δὲ κρηπὶς
 μὴ καταβληθῇ γένους (μὴ καταβληθῇ κρηπὶς γένους B) ὀρθῶς,
 ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐγγόνους (= Eur. Herc. Fur. 1261) P²B

1 ἐκείνον om L 3 καὶ om V | μὲν] μὲν γὰρ V 4 τοῦτό
 γε] γε τοῦτο B 6 δέ V | τὰ cancellavi cum Cobeto Mnem.
 N. S. II 403 et Sinteni τὰ παρόντα del. Re Anim 7 καὶ
 om L | θρόνοις scripsi cum Cobeto Mnem. 1. l. et III 246
 coll. I p. 103, 2 R φόνους CL φθόνους B et e φόνους corr.
 P² et m. rec. (r) supra φόροις V 8 ἂν om B | ἀνεύροι ex
 ἂν εὔροι rasura corr. V ἂν εὔροι CPB edd ἂν εὔρη L
 ἀνέυροι, ὅτι προτέρωσε τοῦτο — 9 ἂν εἴην τεθεικώς M Schmidt 1. l.
 12 δοκῇ L 13 μὲν om CPB 14 αὐτῷ V 16 παρεχό-
 μενοι B Ferr

8. Πάλιν τοίνυν τὸ μὲν παρ' ἄνδρα πεφοιτηκέναι λόγων προχέοντα κάλλος εὐδαίμονος φοιτητοῦ, τὸ δὲ μὴ ὀπόσον ἄξιον, ἀλλ' ὁπότε μὲν ἀφωσιούμην, φοιτᾶν, κινουῦντος δὲ ἤδη πρὸς μαθήσεις ἔρωτος οὐκ ἔχειν τὸν
 5 μεταδῶσόντα θανάτῳ σβεσθέντος τοῦ ρεύματος, τουτὶ δὲ ἀθλίον. ποθῶν μὲν τοίνυν τὸν οὐκέτ' ὄντα, χρώμενος δὲ τοῖς οὖσιν, εἰδώλοισι γέ τισι σοφιστῶν, ὥσπερ οἱ τοῖς ἐκ κριθῶν ἄρτοις ἀπορίᾳ γε τοῦ βελτίονος, ἐπειδὴ ἦνυτον οὐδέν, ἀλλ' ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυ-
 10 φλοῖς ἐπόμενον εἰς βάραθρον ἀμαθίας πεσεῖν, τοῖς R 9 μὲν χαίρειν | εἶπον, παύσας δὲ τὴν μὲν ψυχὴν τοῦ τίκτειν, τὴν δὲ γλῶτταν τοῦ λέγειν, τὴν δὲ χεῖρα τοῦ γράφειν ἐν ἔδρων μόνον, μνήμη τὰ τῶν παλαιῶν ἐκτόμην συνῶν ἀνδρὶ μνημονικωτάτῳ τε καὶ οἷῳ τῶν
 15 παρ' ἐκείνοις καλῶν ἐμπελούς ἀπεργάζεσθαι νέους. καὶ οὕτω δὴ τι αὐτῷ προσεκεῖλην ἀκριβῶς, ὥστ' οὐδ' ἀπαλλαττομένου τῶν νέων ἀπηλλαττόμην, ἀλλὰ καὶ δι' ἀγορᾶς, ἐν χεροῖν τε ἢ βίβλος. καὶ ἔδει τι τοῦ ἀνδρα καὶ πρὸς ἀνάγκην λέγειν, ἦν ἐν τῷ παραχρῆμα μὲν
 20 δῆλος ἦν δυσχεραίνων, χρόνοις δὲ ἐν ὑστέροις ἐπῆναι.
 9. πέντε ταῦτα ἔτη ἦν ἀπάσης μοι τῆς ψυχῆς ἐκείσε

5 or. IV p. 210, 12 R

18 καὶ ἀνάγκη ἦν V

1 τὸ μὲν — 14 ἐκτόμην citat Plan fol 21 | παρὰ CPB Plan
 2 in φοιτητοῦ ultimae litterae οὖ in V iam non comparent
 3 ἀλλ' — φοιτᾶν om Plan | ἀφωσιούμην B Mor 4 κινουῦντος δὲ
 ἡδη] καὶ κινουῦντος Plan | οὐκ] μὴ Plan 8 ἐκκριθῶν B | γε om
 L 9 ἐπεὶ δὲ (δὴ corr. in δὲ m. rec. (s.) sed iterum δὴ suprascr.)
 C ἐπεὶ δὲ Vat. 939 Plan edd 11 εἰπὼν Plan 13 ἐν ἔδρων
 om Plan | μὴ μνήμη Plan 15 τοὺς νέους Mor 16 ὥστε PL |
 οὐδὲ L 17 δι'] ἐπ' Gasda 18 num post ἀγορᾶς aliquid
 (ἦν?) exidit? 19 μὲν om B 21 πέντε — 85, 15 ἔρρητον
 citat Plan fol 21 | ἀπάσης — τετραμμένης om Plan

τετραμμένης, καὶ συνέπραττεν ὁ δαίμων οὐδενὶ νοσή-
 ματι τὸν δρόμον ὑποσκελίζων, ἐπεὶ καὶ ὁ προσέπεσε
 τῇ κεφαλῇ — ἣν δὲ τοιόνδε· ἐν τοῖς Ἀχαρνεύσι τοῖς
 Ἀριστοφάνους ἦν καθημένῳ τῷ γραμματιστῇ παρεστη-
 κώς, ὁ δὲ ἥλιος οὕτω παχέσιν ἐκέκρυπτο νέφεσιν, ὥστ' 5
 ἤδη τινὰ νύκτα ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσειπεῖν. μέγα
 δὲ κτυπήσαντος τοῦ Διὸς καὶ ἅμα κεραυνὸν ἀφέντος
 ἐπέπληκτο μὲν τῷ πυρὶ τὰ ὄμματα, ἐπέπληκτο δὲ ἡ
 κεφαλὴ τῇ βροντῇ. καὶ ὥμην μὲν οὐδὲν ἐνιδρύσθαι
 μοι δεινόν, ἀλλ' αὐτίκα λήξειν τὴν ταραχήν, ἀπελθὼν 10
 δὲ οἴκαδε καὶ ἐπ' ἀρίστῳ κατακλιθεῖς | βροντῆς τε ἐκεί- R 10
 νης ἐδόκουν ἀκούειν κεραυνόν τε ἐκείνον τὴν οἰκίαν
 παραθεῖν ἰδρῶτά τ' ἐκίνει τὸ θέος καὶ ἀναπηδήσας
 ἐκ τῶν σιτίων ἐπὶ τὴν κλίνην καταφεύγω. σιγᾶν δὲ
 ὥμην δεῖν τοῦτο καὶ φυλάττειν ἄρρητον, ἀλλὰ μὴ κοι- 15
 νώσας ἰατροῖς εἰς φάρμακά τε καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τέχνης
 ἐκ τῶν εἰωθότων ἐλκυσθεῖς ἀνιᾶσθαι. 10. τοῦτο καὶ
 εἰς ῥίξας ἤγαγε τὴν συμφορὰν ἐκβληθεῖσαν ἄν, ὥς
 φασιν, ἐν προοιμίῳ οὐ σὺν πόνῳ. διὰ τοῦτο καὶ
 συναπεδήμησέ μοι τὸ κακὸν αὐξόμενον τὴν αὔξην τὴν 20
 ἑαυτοῦ δευρὸ τε ἀφίκται πάλιν τροπὰς μὲν τινὰς τρε-
 πόμενον, οὐ μὴν τοῦ γε ἐλαύνειν παυόμενον, ἐπεὶ καὶ
 ὁπότε δοκεῖ χαλᾶν, οὐ παντάπασι λήγει — ἀλλ' ὅπερ

7 II. φ 75. q 595. Od. φ 413

3 δὲ om Plan δὴ V | ἐν] σὺν Gasda 9 num ἐνιδρύσθαι?
 11 γρ. ἐπ' ἄριστον Patm in marg 12 ἀκούειν ἐδόκουν Plan
 13 τὲ BVL Plan ἐκίνει C sed litterae ίνει m. rec. (n) in ras,
 P sed ιν m⁴ in ras κινεῖ L | καὶ — 14 καταφεύγω om
 Plan 14 δὲ scripsi τε libri et edd 15 κοινωνήσας L
 17 τοῦτο <δὲ> Gasda 20 αὔξην τὴν] αὔξησιν L 22 γ' L
 ἐλαύνειν C sed ει et prior linea litterae ν m. rec. (n) in ras

ἔφην, πλὴν τοῦδε τηνικαῦτα τᾶλλα ἦν ἄνοσος, καὶ οὐδὲ τοῦτο εἶργε μὴ ἀπολαύειν τῶν παιδικῶν.

11. Συνειλεγμένων τολύνν εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κατὰ λόγου δύνανται θαναταζομένων ἀν-
 5 δρῶν ὁρμῆς τε με ἐπὶ τοῦτον εἰσελθούσης τὸν βίον — ἦν γὰρ τις ἐταῖρος ἐμοὶ Καππαδόκης, Ἰασίων ὄνομα
 R 11 αὐτῷ, βραδέως | μὲν ἦκων ἐπὶ λόγους, φιλοπονία δέ, εἶπερ τις ἄλλος, ἡδόμενος — οὗτος δ' Ἰασίων, ἃ παρ' ἀνδρῶν προεσβυτέρων Ἀθηναίων τε πέρι καὶ τῶν αὐτόθι
 10 δρωμένων ἐδέδεκτο, καθ' ἡμέραν ὥς εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ ἐμυθολόγει Καλλινίκους τέ τινας καὶ Τληπολέμους ἐτέρων τε οὐκ ὀλίγων σοφιστῶν διηγούμενος σθένος λόγους τε οἷς ἀλλήλων ἐκράτησάν τε καὶ ἐκρατήθησαν, ὅφ' ὧν τις ἐπιθυμία τοῦ χωρίου κατελάμ-
 15 βανέ μοι τὴν ψυχὴν. 12. τοῦτο μὲν δὴ ὕστερον ἐμελλον ἐκκαλήσειν, ὥς εἴη μοι πλευστέον, τῆς φήμης δὲ τῶν πόνων οὓς ἐπόνουν, κατεχούσης τὴν πόλιν καὶ τῆς γε ἐν ὧρα σωφροσύνης — λέγω γὰρ οὖν σωφροσύνης πέρι θαρρούντως ζώντων ἔτι μοι μαρτύρων, οἱ βουλο-
 20 μένων ὑμῶν ἀναστάντες μαρτυρήσουσιν, ὁρῶ γὰρ αὐτῶν οὐκ ὀλίγους ἐνταυθοὶ καθημένους, ἦν δὲ ἀνάλωτος οὐ φρουρᾷ καὶ φόβοις παιδαγωγῶν, οὓς ἀσθενεῖς πέφυκεν

11 Epist. 20

2 τοῦτ' Mor Re 5 εἰσελθούσης C sed εἰς inser v ἐλ-
 θούσης L 6 γὰρ] καὶ V | τις inserui e VL | ἐμοὶ om L
 7 ἦκων m² supra εἰκων L 8 ἄλλος] ἕτερος VL 10 ἐδέ-
 δεκτο m² supra ἐδέδοκτο L ἐδέδοκτο Ferr | καθημέραν BVL
 12 σθένος] σμῆνος MSchmidt Philol. X 409, at cf. or. II 11 p. 176,
 3 R 14 κατελάμβανεν ἐμοὶ Patm, sed in marg γρ. κατελάμ-
 βανέ μου 15 μου V | τοῦτω Re 16 φήμης δὲ] δὲ φήμης B
 18 λέγω — σωφροσύνης om Ferr | οὖν om Mor Re 21 ἐν-
 ταῦθα L 22 φόβω L | ἀσθενεῖς supra ἀσθενοῦς L²

ὀρφανία νέου ποιεῖν, ἀλλὰ προνοία Τύχης, δι' ἣν αὐτός τε ἑμαντοῦ φύλαξ ἦν ἄλλους τε ἐρρυνόμην παι-
 διὰς τε ἔπαυον ἐπιζημίους, ἐφ' ὧς τοὺς λόγους ῥίψαν-
 τες οὐκ ὀλίγοι τῶν νέων ἐφέροντο — γεμούσης δὴ
 τοῦ περὶ ἀμφοῖν τοῖν ἀγαθοῖν λόγου τῆς πόλεως ἀπά- 5
 σης οἱ παρθέτους τρέφοντες πατέρες διὰ τοῖν θείων
 τοῖν ἑμοῖν ἦσαν ἐπ' ἐμὲ πλήθει προικὸς ἕτερος ἕτερον
 παριόντες,

ἀλλ' ἐμὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον,
 οἶμαι δὲ κατὰ τὸν Ὀδυσσεά καὶ θεῖον ὑπεριδεῖν ἄν 10
 γάμον πρὸς τὸν Ἀθηναίων καπνόν. 13. ἡ μὲν οὖν
 μήτηρ | ἐδάκρυεν οὐδὲ τὸν λόγον ἀνεχομένη τοῦ R 12
 ἔργου, τοῖν θείων δὲ ὁ πρεσβύτερος τῇ μὲν ᾤετο βοη-
 θεῖν δεῖν, ἐμὲ δὲ ἐκέλευεν ἀδυνάτων ἀφαστάναι, μηδὲ
 γὰρ εἰ σφόδρα ἐρῶν, ἐπιτρέψειν αὐτόν. τὰ Ὀλύμ- 15

9 Od. η 258

10 Od. ε 215 sq. α 57 sq.

4 γεμούσης] ἐνταῦθα ἀπέδωκε τῆς φήμης, ἀνέλαβε δὲ πάλιν
 ἐκεῖνο διὰ τοῦ γεμούσης μεταξὺ δηλώσας περὶ ὧν ἐβούλετο V
 10 Μετὰ τὸν ἐκ Τροίας ἀνάπλουν Ὀδυσσεὺς ἐν τινὶ νήσῳ καταί-
 ρει, ἐνθα ἦν ἡ Καλυψώ, μία οὖσα τῶν Νηρηίδων, θυγάτηρ
 Ἀτλαντος, ἡ καὶ μίγεις ἐνταυθοῖ (ἐν αὐτῇ B) κατέμενευ ἄκων.
 ὑπέσχετο γὰρ αὐτῇ ἡ θεὸς ἀθάνατον ποιήσειν μένοντα παρ'
 αὐτῇ, ὁ δὲ πρὸς τὸν τῆς πατρὶδος ἔρωτα τῆς ἀθανασίας ἀπέ-
 σχετο· φησὶ γὰρ τὸ ἔπος·

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντα νοῆσαι
 ἥς γαίης θανέειν ἰμείρεται

P²B

2 ad verba αὐτός — ἦν in marg m. rec. (s) αὐτὸς ἑμαντοῦ
 φύλαξ ἦν V | ἐρυνόμην CP Ferr Re εἰρυνόμην Ferr in marg
 Mor 6 oi — 8 παριόντες citat Plan fol 21 9 στήθεσιν
 BV 10 θείων V θείων L 11 γάμου V γάμων L et supra
 γάμον m. rec. (s) C | Ἀθηναίων coni Re et Boiss Eunap. 374 Ἀθη-
 ναίων libri coni; cf. Philostr. imag. I 15, 3 ὁ Θεσεὺς ἐρᾷ μὲν, ἀλλὰ
 τοῦ τῶν Ἀθηναίων καπνοῦ 14 ἐκέλευεν B 15 αὐτὸν libri et edd

πια δὲ τοῦ νεωτέρου ποιήσαντος τῷ Διὶ καὶ ἐμοῦ τῆς ἀνάγκης ἡττημένου ζημιοῖ μὲν ὁ δαίμων τὴν πόλιν, μᾶλλον δὲ πᾶσαν τὴν γῆν τῇ Πανολβίου τελευτῇ, τουτὶ γὰρ ὄνομα τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν θείων, τῆς μη-
 5 τρὸς δὲ πρὸς τὸν ἕτερον οὐκέτι τὰ αὐτὰ τοῖς δάκρυσι δυναμένης, ἣν γὰρ δὴ ὁ Φασγάνιος οἶος οἶκτῳ βλαβερῷ μὴ ἐνδιδόναι, τὴν μὲν πέλθει λύπην, οὐ μακρὰν καρποὺς μεγάλους ὑπισχνουμένην ἐνεργεῖν, ἐμοὶ δὲ ἀνοίγει τὰς πύλας.

10 14. Ἐν τοῖς εἰρημένοις οὐκ ἄδηλον, ὅ,τι μὲν εὐδαιμον, ὅ,τι δὲ οὐ τοιοῦτον. ἐξεληλακῶς δὲ ἤδη τότε ἄρα ἡσθανόμην, ὥς δεινῶς πικρὸν ἀπολιπεῖν οἰκίους. ἐφε-
 15 ρόμην οὖν σὺν ὀδυρμοῖς τε καὶ ὀδύνῃ, πυκνὰ ἐπιστρεφόμενος πόθῳ τῆς τῶν τειχῶν ὕψεως. μέχρι μὲν Τυνά-
 20 νων δάκρυα, ἐντεῦθεν δὲ σὺν πυρετῷ δάκρυα. δυοῖν δὲ ἐπιθυμίαιν μαχομέναιν ὁ τῆς αἰσχύνης φόβος θα-
 25 τέρα προσγενόμενος ἐκείσε ἐποίησε τὴν ῥοπήν, ὥστε ἔδει νοσοῦντα ὁδοιπορεῖν. τοῦ νοσήματος δὲ ὑπὸ τῆς πορείας ἀνέξανόμενον διαπλέω μὲν τὸν Βόσπορον μικρὸν
 R 13 τι νεκροῦ διαφέρων, καὶ οἱ ὄρεις δὲ | ταὐτὸν ἐπεπόν-
 21 θεσαν, ἐν ᾧ δὲ εἶχον ἐλπίδας ὥς βασιλείοις με πέμ-
 26 φοντι παρὰ τὴν Ἀθηνᾶν ζεύγεσιν, οὗτος μὲν ἐξεπε-
 27 πτώκει τῆς πολλῆς ἐκείνης φώμης καὶ τᾶλλα δὴ προ-
 28 θυμότατα ξενίζων ἐν τοῦτο ἔφη μὴ δύνασθαι. 15. ἐγὼ
 25 δὲ εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον ἤδη κεκλεισμένην ὑπὸ τῆς ὥρας ναυτίλοις, ἐντυχὼν δὲ τιμὴ λαμπρῷ κυβερνήτῃ

3 τῇ τοῦ Πανολβίου Mor 4 τοῦτο B 12 δεινῶς πικρὸν] δεινὸν B 13 ὀδύνη] δάκρυσι Ferr in marg Mor Re
 19 ἀνέξανόμενον BV 23 δὴ Gasda δὲ libri et edd 25 τὴν
 om L | θάλατταν VB Ferr | κεκλεισμένην PV et corr. in κεκλι-
 σμένην m. rec. (s) C κεκλιμένην L 26 λαμπρῷ MSchmidt
 Philol. X 615

μνησθείς τε χρυσίου πείθω ῥαδίως καὶ ἐμβὰς τυ-
 χῶν τοῦ Ποσειδῶνος ἐκοιζόμεν τερόμενος, (Πέριν-
 θόν τε παραπλέων Ῥοίτειόν τε καὶ Σίλγειον καὶ τὴν τὰ
 δεινότατα παθοῦσαν, τὴν Πριάμου πόλιν ἀπὸ τῶν κατα-
 στρωμάτων ὀρῶν) τόν τε Αἰγαῖον διέδραμον οὐ χεῖροσι 5
 πνεύματι χρησάμενος Νέστορος, ὥστε μοι κέρδος γενέ-
 σθαι τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ξένου. 16. καταπλεύσας οὖν
 εἰς Γεραιστόν, ἔπειτα εἰς λιμένα τινὰ Ἀθηναίων, οὗ
 δὴ καὶ ἐκοιμήθην, τῆς ἐπιούσης ἐν ἅστει τε ἦν ἐσπέ-
 ρας καὶ ἐν χειρὶν ὧν οὐκ ἂν ἐβουλόμην, ἔπειτα τῆς 10
 ὑστεραίας ἐν ἐτέρων αὖ χειρὶν ὧν οὐδὲ τούτων ἐβου-
 λόμην· οὗ δὲ ἦλθον μετασχίσων, τοῦτον οὐδ' ὄρα
 εἶχον ἐν πύθῳ μικροῦ καθειργγμένος, οἷα τὰ 'κείνων εἰς
 τοὺς ἀφικνουμένους τῶν νέων. ἐβοῶμεν δὴ διεστηκότες, 14
 ὁ σοφιστὴς μὲν | ἐμοῦ, 'κείνου δὲ ἐγὼ στερόμενος· R 14
 τοῖς ἔχουσιν δὲ λόγος οὐδεὶς τῆς βοῆς, ἀλλ' Ἀριστό-

6 Od. γ 176 sq. 12 Eun. vit. § 2 ('Επιφάνιος) 16 Ep.
 1268 ὑπὲρ τὸν Ἀριστόδημον ἐτηρεῖτο. III 379, 21 R. Dion. H.
 Arch. VII 7 et 8

1 τυχῶν τοῦ Ποσειδῶνος ἥτοι σωτήρος, ἀφῆκε δὲ ἀτιμῇ
 συνηθείᾳ, καὶ Ἀριστείδης· τυχῶν τῆς θεοῦ (t. I 172, 11 D.),
 ἑάσας εἰπεῖν συμμάχον V. Cf. Aesch. Suppl. 148 K

2 εὐμενοῦς post τυχῶν L et inser C^s, post Ποσειδῶνος B
 3 sq. Eustath. ad Dion. Per. 815 Αἰβάνιός που Αἰγαῖον μὲν πελά-
 γους καὶ ἄλλων τινῶν τόπων πρὸς ὄνομα ψιλὸν καὶ μόνης ἀπλῶς
 οὕτω μέμνηται τῆς Τροίας οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν τὰ δεινότατα
 παθοῦσαν Πριάμου πόλιν φησὶν οἰκισάμενος ὡς ἐκ παρόδου
 αὐτήν. 3 τὰ om L 4 τὴν om VL Mor Re Πριάμου πόλιν]
 πόλιν πριάμου V 5 τό L Ferr 6 κέρδος inser P^s
 8 in γεραιστόν littera ι inser L^s 10 χειρὶν L | ἐβουλόμην]
 ἐβουλόμην· οὐδὲ ἦλθον μετασχίσων L 11 ἐτέρων supra ἐταί-
 ρων L^s | χειρὶν] incipit A fol 15 | αὐτῶν L 13 μικρῶ B
 15 ἐκείνου V | δ' VL 16 Ἀριστοδήμω V et in marg B^s et
 supra ἀριστόδημος C^s. De sophista Atheniensi cogitaverunt Re,

- δημοσ μέχρι τῶν ὄρκων ἐτηρούμην ὁ Σύρος. ὁμομο-
 κότε δὲ ἤδη τοῖς παροῦσιν ἀγαπήσειν ἀνοίγει τις τὴν
 θύραν, καὶ ἡκροώμην τοῦ μὲν εὐθὺς ἐν τάξει μαθη-
 τοῦ, τοῖν δυοῖν δὲ κατὰ νόμον δὴ τὸν τῶν ἐπιδεδέξων.
 17. καὶ ὁ μὲν κρότος πολὺς εἰς ἀπάτην τῶν τότε πρῶτον
 γενομένων ἐγειρόμενος, ἐγὼ δὲ ἡσθαινόμην ἐπ' οὐδὲν
 σεμνὸν ἀφειγμένος τῆς ἀρχῆς τῶν νέων ὑπ' ἀνδρῶν οὐ
 πολὺ τι νέων διαφερόντων ἡρπασμένης. καὶ ἐδόκουν
 R 15 δὴ πλημμελεῖν τε εἰς τὰς Ἀθήνας | καὶ δίκην ὄφλειν
 10 οὐχὶ θαυμάζων τοὺς ἄρχοντας. μόλις οὖν τὴν ὀργὴν
 καταπραῦνω σφίσι σιγῇ φήσας θαυμάζειν, κεκωλύσθαι
 γὰρ ὑπὸ τῶν νοσημάτων τὴν βοήν, δεικνυμένων δὲ
 ἤδη τῶν ἐμῶν ἔκ τε γραμματίων καὶ ἄλλως εἰκός τι
 παθεῖν ἐδόκουν οὐχὶ θαυμάσας.
 18. Κὰν τοῖς εἰρημένοις δὴ τούτοις ἄξιον ἐξετάσαι
 15 τὴν θεόν. οὐκοῦν αἱ μὲν νόσοι καὶ τὸ ὥσπερ κατ'
 ἐμπορίαν πεπλευκότα χεῖροσι τῆς ἐλπίδος ὁμιλῆσαι λι-
 μέσι δόξαν μὲν ἔχουσι θαυμαστήν, πείραν δὲ οὐ τοι-
 αύτην τουτὶ μὲν οὐκ εὐτυχοῦς ἀνθρώπου, τὸ δὲ χει-
 20 μῶνι μὲν οὐδὲν χαλεπωτέρω θέρους χρήσασθαι πρὸς

3 Eun. l. 1. (Διόφαντος) Suid. s. v. Λιβάνιος 4 Eun. l. 1.
 (Ἐπιφάνιος καὶ Προαιρέσιος)

Sievers (Leben des Lib. p. 46), Rauschen, Griechisch-Römisches
 Schulwesen zur Zeit des ausgehenden Heidentums (Bonnae
 1901) p. 80, de Aristomene Messeniorum duce Cobet Mnem.
 N. S. III 247, utrique male. 1 ὁ Σύρος ἐγὼ Ferr in marg
 Wyttenb p. 86 Cobet | ὁμομοκότε APB Mor Re 2 ἡδη] ἡ
 μὴν Cobet, fortasse recte | τις VB 4 δὴ τὸν inser A² | τὸν
 om L 7 ὑπ' ἀνδρῶν inser A² 8 διαφερόντως L 9 πλη-
 μελεῖν L et in πλημμελεῖν corr. V^t 11 καταπραῦνων L | κεκο-
 λῦσθαι? 13 γραμματίων edd | ἄλλων Ferr in marg Mor
 15 Κὰν τοῖς] ἐν τοῖς MSchmidt Philol. X 614 | δὲ P edd μὲν
 MSchmidt 18 δόξαν — τοιαύτην citat Plan fol 21 | μὲν om
 Plan 19 τουτὶ] καὶ τουτὶ L

τὰ πελάγη, γενέσθαι δὲ οὐχ ὥσπερ ἔσπευδον, ἀλλ' ὡς ἐβεβίαστο, ταυτὶ δὲ δῶρα Τύχης. εἰκόλατε τὸ μὲν τῆς εὐπλοίας δέχεσθαι καὶ κατὰ μέλος εἰρῇσθαι συγχωρεῖν, τὰ δ' αὖ περὶ τῶ σοφιστῶ ἀλλοκότως εἰρῇσθαι, εἰ δὴ ἄπερ ἠναγκαζόμεν, ἐν τούτοις εὐτυχηκέναι φημί. δεῖ ὁ δὴ με λῦσαι τὸ αἰνιγμα, καὶ ἐπὶ τοῦτο εἶμι.

19. Ἀκούων ἔγωγε ἐκ παιδός, ὦ | ἄνδρες, τοὺς R 16 τῶν χορῶν ἐν μέσαις ταῖς Ἀθήναις πολέμους καὶ ῥόπαλά τε καὶ σίδηρον καὶ λίθους καὶ τραύματα γραφάς τε ἐπὶ τούτοις καὶ ἀπολογίας καὶ δίκας ἐπ' ἐλέγχους 10 πάντα τε τολμώμενα τοῖς νέοις, ὅπως τὰ πράγματα τοῖς ἡγεμόσιν αἰροῖεν, ἀγαθούς τε αὐτοὺς <ἐν> τοῖς κινδύνοις ἡγούμην δικαίους τε οὐχ ἥττον τῶν ὑπὲρ τῶν πατρίδων τιθεμένων τὰ ὅπλα εὐχόμεν τε τοῖς θεοῖς γενέσθαι καὶ ἐμαντῶ τοιαῦτα ἀριστεῦσαι καὶ δραμεῖν μὲν 15 εἰς Πειραιᾶ τε καὶ Σούνιον καὶ τοὺς ἄλλους λιμένας νέων ἐφ' ἀρπαγῇ τῆς ὀλκάδος ἐκβάντων, δραμεῖν δὲ ὑπὲρ τῆς ἀρπαγῆς αὐθις εἰς Κόρινθον κριθησόμενον, δεῖπνα δὲ δέλπνοις συνείροντα ταχὺ τῶν ὄντων ἀνηλωμένων εἰς δανείσοντα βλέπειν. 20. εἰδυῖα τοῖνυν ἡ 20

1 ὅν ἐβουλόμην κτήσασθαι διδάσκαλον ἀλλ' ὃν ἐβιάσθην V^f

1 ὥσπερ PBL, corr. ex ὥσπερ Cⁿ, corr. manu secunda ex ὥπερ ita tamen ut σ denuo deleteretur A ὥπερ V Re Num γενέσθαι δὲ <διδάσκαλον> οὐχ ὥνπερ ἔσπευδον, ἀλλ' ὃς ἐβεβίαστο? | ὡς ex ὦ corr. L² 2 τῆς τύχης B 3 καταμέλος V 4 τὰ m. rec. corr. in τὸ A τὸ Re 6 δέ L 8 χορῶν L | μέσοις L 9 τε om V 10 καὶ δὴ καὶ ἐπ' ἐλέγχους MSchmidt Philol. X 610 καὶ καταδίκας Gasda 11 τε τολμώμενα] τετολμημένα L | πάντα — ὅπως] πάντα ἐτολμάτο τοῖς νέοις ὅπως τόδε Plan fol 21 12 ἐν inserui 13 ἡγούμενος L | τε V et e coniectura Re δὲ ACPBL Ferr Mor 15 τσαῦτα L 17 ἀρπαγὴν BL 20 δανείσαντα A

θεὸς εἰς τὸν εὐπρεπῇ με τοῦτον ἐκπεσούμενον ὀλεθρον,
 ᾧ τοῦνομα μάλα εὐφημον, ὁ τοῦ χοροῦ προστάτης,
 ὑπὲρ οὗτου μὲν ταῦτα ἡγούμην μοι προσήκειν ὑπενε-
 5 κεῖν σοφιστοῦ, τούτου μὲν με σοφώτατα, ὥσπερ εἶωθε
 ποιεῖν, ἀπήγαγε, φέρουσα δὲ ἑτέρου ποιεῖ, παρ' οὗτωπερ
 ἔμελλον μόνους εἴσεσθαι τοὺς ὑπὲρ τῶν λόγων μό-
 χθους. ὁ δὲ καὶ ὧδε ἔσχεν. αὐτός τε γὰρ ὥς ἂν ὑβρι-
 σμένος ταῖς ὁρκων ἀνάγκαις οὐδὲν ὦν ἔφην ἡξέλου |
 R 17 λειτουργεῖν, ἄλλος τ' ἂν οὐδεὶς ἐπέταττε διὰ τὸ οὐχ-
 10 ἐκόντα δεδεκέναι, καὶ ἅμα δέος ἦν, μὴ δυσχεραίνων
 τὸ φορτίον ἑτερόν τι βουλεύσω πρὸς τὸν ὅρκον ἀπο-
 λογησάμενος οἷς προσηναγκαζόμεν. 21. ἦν οὖν ἀτελής
 ἐξόδων τε καὶ στίρατειων καὶ ἀγώνων, ἐφ' οἷς ἐρχεται
 Ἄρης, καὶ παρατάξεων, καὶ δὴ κὰν τῇ μεγάλῃ μάχῃ
 15 πάντων συμπεπιτωκότων καὶ ὅσους ὁ χρόνος ἀφίει,
 μόνος πόρρω που καθήμενος ὅ,τι ἕκαστος λάβοι κακὸν
 ἡκουον πληγῶν τε διεγενόμεν καθαρὸς, ὅσας ὁργαὶ
 ποιοῦσιν ἐνὸς πρὸς ἓνα, οὐ δούς ποτε, οὐ λαβὼν οὐδὲ
 μελλήσας οὐδέτερον |. καίτοι ποτὲ Κρῆς λελουμένος
 20 ἐντυχῶν μοι λουσομένῳ, μέσος δὲ ἐπορευόμεν δνοῖν,

2 ὁ πρῶτος τῶν μαθητῶν V m. rec. 15 καὶ ὅσους ὁ χρό-
 νος ἀφίει ἥτοι ἀφίει τῆς μάχης, ὡς δηλονότι γέροντας ἢ ἀσθε-
 νεῖς V 18 οὐδὲ μελλήσας οὐδέτερον ἥτοι οὐδὲ παρολίγον ἐλ-
 θὼν δοῦναι πληγὴν ἢ λαβεῖν V

1 supra θεὸς m. rec. (s) τύχη V | ἐκπρεπῇ PB εὐπρεπῇ?
 Sintenis | ἐκπεσούμενον VB Gasda 6 οἴσεσθαι B et in ras
 P² et Sintenis, fortasse recte 7 ὥσων B 8 οὐδὲν ὦν ἡξέλου
 ἔφην Re Anim 10 δεδωκέναι V Mor 11 ἀπολογησόμενος
 VL 13 num οὐς? cf Amm. XXIV 4, 24 14 post ἄρης

ὅσους
 quinque fere litterarum rasura in A 15 οὐς V 17 δὲ?
 18 οὐ δούς] ὁδοὺς L 19 μελλήσας corr. e μελήσας A' μελή-
 σας B Ferr Mor | ποτὲ] γέ ποτε Ferr γε Mor 20 δνοῖν supra
 δνεῖν L²

τὸν μὲν ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπάταξεν ἀσελγαλῶν, οὐκ ἀμυνόμενος, ἐμοὶ δὲ οὐδὲ ἀντέβλεψεν, ἐδόκουν δὲ ὅμως ἡθικῆσθαι τῷ ἐν ἐμοῖς τὰ τοιαῦτα | ὀφθαλμοῖς τε- R 18
τολμῆσθαι. 22. οὕτως ἅπαντες ἅπαντας ἤξιουν ἐμοῦ παρόντος σωφρονεῖν τοῦ γε οὐδὲ σφαίρας Ἀθήνησιν 5
οὐδέπώποτε ἀφαιμένου τοσοῦτον <τε> ἀποσχόντος κόμου τε καὶ κοινωνίας τῶν ἐν νυξίν ἐπὶ τὰς τῶν πενεστερέων πορευομένων οἰκίας· ἐπεὶ καὶ Σκύλλης κεφαλᾷς ἢ εἰ βούλει γε, Σειρήνων δεινότερας γέλτονας, ἐταίρας μελφιδούσας, αἱ πολλοὺς ἐξέδυσαν, μάτην ἄδούσας ἀπέ- 10
φηναι.

23. Ἄλλ' ὅθεν ἐξέβην, ἐκείνων γε τῶν πολλῶν κακῶν διὰ τὴν Τύχην ἀπελελύμην, ὥστε τὴν Κόρινθον εἶδον οὐ φεύγων οὐδὲ διώκων, ἀλλὰ νῦν μὲν ἐφ' ἑορτὴν Λακωνικὴν, τὰς μάστιγας, ἐπειγόμενος, νῦν δὲ 15
εἰς Ἄργος τὰ παρ' αὐτοῖς μνησόμενος. καὶ τοῦτο δὲ τοσοῦτον. καὶ κατ' αὐτοὺς δὴ τοὺς λόγους μιμητὴς

8 sq.: Anaxil. in Neott. fr. com. Att. III 347, 4. 15, 20 M. II 270 K. Alciph. ep. 18 Σκύλλα ἡ μουσουργός

13 ἀπολελαύκεσαν δὲ αἰεὶ σὺν τῇ ἀπο προθέσει V 15 Οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς καρτερίαν γυμναζόμενοι τὴν Ἀρτεμιν (num τῇ Ἀρτέμιδι?) ἑορτὴν ἐποιοῦν, ἐν ᾗ ἐμάστιζον ἀλλήλους, καὶ ἀνδρίαν τινὰ ἐκ τούτων ἐπαιδεύοντο, ἵνα ἀνδρικῶς ἔχοιεν περὶ τοὺς πολέμους B²

3 τῷ supra τὸ P et A^f et Cⁿ τὸ L 4 aut ἅπαντες aut ἅπαντας delere vult Re 6 <τε> inserui 7 καὶ κοινωνίας] κοινωνίας καὶ Wyttenb Eun. II 258 παροινίας MSchmidt Philol. X 614 | post τῶν quod est in libris τε delevi cum Re Anim et Sinteni νυξὶ L | τῶν πορνευτῶν vel στεγνιτῶν MSchmidt l. l. num τῶν πορνοβοσκῶν? 8 πορευομένων scripsi cum Gasda ποιουμένων libri et edd | σκύλλης V | num κεφαλῶν? 9 γέλτονας delendum videtur 12 γε Re τε ACPBL Ferr Mor om V 16 παρὰ L | καὶ τοῦτο δὲ τοσοῦτον κακὸν ἀπέφωγον κατ' αὐτοὺς Re Anim τοῦτον δὲ τοσοῦτον, εἰ MSchmidt l. l.

ἂν ἐκείνου, παρ' ὃν ἡρχόμην, γενόμενος, τὸ γὰρ |
 R 19 δὴ ἐρᾶν καὶ τοῦτο ἂν ἐπραξεν, εἰκόμην <ἂν> ἀνδρῶν
 ἰχνησιν, οὓς αὐτοὶ μὲν ἐπίστασθε, σιγᾶσθαι δὲ ἐμοὶ
 κάλλιον. οἷος ἂν οὖν ἦν, εἰ ἀνθ' ὧν ὑμᾶς νῦν ἐν
 5 τοῖς ἐμαντοῦ λόγοις ἀναμιμνήσκω, τοῦ δεινὸς ἀνεμί-
 μνησκον ταπεινοῦ τινος καὶ πένητος φήτορος;

24. Ταυτὶ μὲν οὖν οὕτως εὖ καὶ καλῶς ἐστρατή-
 γηται τῷ δαίμονι. καὶ προσῆν τὸ οἷς ἐχρῆν ἡγεμόσιν ἀκο-
 λουθοῦντα μηδὲν ἱατρῶν ἐν τῷ σώματι δεδεῆσθαι, ὥστε
 10 ὀπόσαι ἡμέραι, τοσοῦτοι πόνοι, πλὴν ὅσας αἱ πανηγύ-
 ρεις αὐτῶν ἐποιήσαντο, οὐ πολλὰς τινας οἶμαι. ἐπεὶ
 δὲ ἐδόκει μέριστον εἶναι θρόνων ἄξιον τῶν παρ' Ἀθη-
 ναίοις κεκρίσθαι, καὶ τοῦτο φροντίσασα ἡ Τύχη δέδωκε
 τοῦτον τὸν τρόπον. 25. ἦν τις ἄρχων ἀνὴρ τῶν ἐξ
 15 Ἰταλίας φρονήματός τε πλεως οἰόμενός τε δεῖν ἀμαρ-
 τάνεσθαι μηδὲν ὑπὸ τῆς ἐκεί νεότητος. ἐν δὴ μακρίᾳ
 τῶν νέων παύει μὲν τοὺς ποιμένας, ὥς δὴ κακοὺς
 ποιμένας, τοὺς δὲ ἀντ' ἐκείνων ἄρξοντας ἀνεξήτει
 R 20 τρεῖς ἀντὶ τοσοῦτων ἐκείνων. ἐπηνεῖτ' οὖν | Αἰγύ-
 20 πτιός τέ τις εἰς τὴν ἀρχὴν πολλῆς τέ τις ἐμός,
 ἄμφω παρόντε. τῆς ἰσορροπίας δὲ αὐτοῖς εὐτυχίας

12 or. II 13 19 or. II 14

4 οἷος· κατ' ἐρώτησιν V^f

1 prius ε in γενόμενος in ras P⁵ 2 δὴ in ras L² | <ἂν>
 inserui 4 οἷος corr. ex οἷον C^a, supra οἷον A^f οἷον PBL
 οἷς Ferr | ἀνθ' ὧν L 7 οὖν om L 8 ἡγεμόσιν ἀκολουθοῦντα]
 ἐπόμηνον ἡγεμόσιν V cf. Eunap. vit. 4 p. 4, 21 οἷς ἐχρῆν ἐπό-
 μένος 9 ἐν uncis inclusit Re Anim 11 αὐτῶν scripsi cum
 V et Wyttenb αὐτῶν (post quod ἐλευθέρας excidisse putavit
 Re) reliqui libri et edd 12 παρὰ ACPB Mor Re 13 ἐδωκε
 L 14 τόνδε VL 19 ἐπηνεῖτο VL 20 τε (prius) erasum
 B | τις (prius) in ras B² 21 παρόντες Mor

ἀπέλανον εἰς πόρους ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι γερονώς, ὁ δὲ Αἰγύπτιος πλείω δέκα, τούτου δὲ ἦν ἕτερος πρεσβύτερος, ἔδει δὲ παρῆναι καλούμενον. καὶ τῷ μὲν τὸν θυμὸν ὁ χρόνος ἐκοίμιζε, καὶ εἶχον οἱ σοφισταὶ τὰ αὐτῶν, ἐγὼ δὲ οἷς ἠρέθην ἐκεκοσμήμην. μεστὰ δὴ τὰπὶ τού- 5 τοῖς ὑποψίας καὶ οὐκ ἦν οὐτ' ἐκείνοις οὔτε ἡμῖν καθ- εὔδειν, ἀλλ' ἠνάγκαζε τοὺς μὲν τὸ ἐπιβουλεύειν ἀγρου- πνεῖν, ἡμᾶς δὲ ἡ τοῦ τι δεῖν πείσεσθαι τῶν ἀηδεστέρων ἐλπίς. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα με προήκατο θρασύτητι νεωτέρων ἢ Τύχη, κατεῖχε δὲ αὐτοὺς καὶ μάλα ὀργῶν- 10 τὰς τε καὶ παρωξυμένους.

26. Φέρε δὴ καὶ ἑτέρας οὐκ ἀγεννοῦς μνησθῶμεν ἀποδείξεως, ὡς ἦν ἐν ἐπιμελείᾳ τῇ Τύχῃ. ἐμελλέ μοι πεπράσθαι τὰ πατρῷα, καὶ τοῦτο ἡ θεός, οἷα δὴ θεός, προηπίστατο, γνώμην δὲ εἶχον ἕτερα τέτταρα 15 ἔτη τοῖς ἡνυσμένοις προσθεῖς οὕτως Ἀθήνηθεν ἀπελ- θεῖν, ὡς τῆς μοι ψυχῆς δεομένης γενέσθαι βελτίονος· καὶ γὰρ εἰ | ὅτι μάλιστα ἀποχρώντως ἐδόκουν τοῖς R 21 ἄλλοις ἔχειν, ἀλλ' οὐκ αὐτός γε ἐφαινόμην ἐμαντῶ, δέος δέ με ἐξετάραττεν, ὡς περιστάντες οἱ ἑκασταχοῦ 20

14 III 195, 14 sq R

1 ε in ἀπέλανον in ras A^r ἀπέλανον L 2 δέκα] num μ' ? | ἕτερος Re ὁ ἕτερος Gasda τούτου δ' ὁ ἡμέτερος MSchmidt Phil. X 610 3 δὲ scripsi δὴ libri et edd | τῶν V 4 αὐτῶν B αὐτῶν P 5 ἠρέθην ex ἠιρόθην corr. C^r | τὰ ἐπὶ PL edd 6 οὔτε VL 8 τί AVL δεῖν] δὴ B et in ras P⁴ et in ras, ut videtur, corr. e δεῖν L et supra δεῖν V num de- lendum? | πῆσεσθαι B | τῶν ἀηδεστέρων P, sed τῶν ἀη m² in ras 11 παροξυνομένους Mor 12 ἀσθενούς? 13 μοι] μὲν μοι L 18 ἐδόκουν V Ferr in marg Mor Re ἐδόκει ACPBL 20 δέ in ras P² | ἑκασταχοῦ σοφοὶ in marg m², in textu ἐν ἄλλοις σοφώτεροι P ἑκασταχοῦ σοφώτεροι L ad -σοφοὶ in marg ἐν ἄλλω σοφώτεροι AV num σοφώτατοι?

σοφοὶ μυρία βασάνῳ κατενεγκεῖν ἐθελήσουσι· δεῖν οὖν
 ἔτι ἐπιζητοῦντα μανθάνειν. 27. ἐπὶ δὲ ἀγγελίᾳ τῇ
 περὶ τῆς πράξεως Ἀθήναζε ἤκουσεν πάντως ἂν αὐτοῦ
 κατέμενον οὐδέν τι τοῖς κτηθείσι χρώμενος, ὃ δὴ πολ-
 5 λούς τῶν νέων κατέλαβε θρόνων τε οὐ δυνηθέντας
 ἀντιλαβέσθαι τῶν αὐτόθι πρὸς γῆρας τε μετ' ἀφωνίας
 ἤκοντας. μηχανᾷται δὴ τι τοιούδε. Κρισπίνῳ μάλα
 ἐχρώμην Ἡρακλεώτῃ νεανίσκῳ τὸν ἴσον ἐκεῖ μοι δια-
 τετριφότεν χρόνον, ᾧ τὸ δύνασθαι λέγειν μετὰ μικρῶν
 10 ἢ φύσις ἐχαρίσατο πόνων, ἡλικιώτης δὲ ὢν ἐμὸς πατέρα
 με ὥετο προσορᾶν καὶ τοῖς ἐμοῖς νόμοις ἐν μελίσσι τε
 καὶ ἐλάττοσι πειθόμενος πατρῴας οὐ κατήσχυνεν ἀρε-
 τὰς ἡγουμένου πάντων αὐτῷ ὁημάτων ἐρυθήματος.
 οὗτος οἴκαδε καλούμενος ὑπὸ τοῦ θείου, — θείου τινός
 15 ὥς ἀληθῶς ἀνθρώπου καὶ πλείω γε θεοῖς ἢ ἀνθρώποις
 ὁμιλήσαντος ἐν γῇ, καίτοι νόμος γε εἶργε καὶ ἦν ἡ
 δίκη τῷ τολμῶντι θάνατος, ἀλλ' ὅμως σὺν αὐτοῖς ἐκέ-
 R 22 νοις | πορευόμενος τὸν βίον νόμου τε πονηροῦ καὶ
 νομοθέτου δυσσεβοῦς κατεγέλα — ὡς οὖν ἐκέκλητο
 20 καὶ μένειν οὐκέτ' ἦν, ἡ καρδίᾳ οἱ καθ' Ὅμηρον με-
 γάλα στήθεσσι πάτασσε καὶ μᾶλλον γε ἢ εἰ ἦρχετο
 πολεμίοις συμμύζων· ἐν πολίταις γὰρ αὖ δεξιόις καὶ

20 II. v 282 et η 216

2 ἔτι ἐπιζητοῦντα scripsi e PB ἔτι ζητοῦντα VL ἔπι-
 ζητοῦντα A ἐπιζητοῦντα C edd 8 μοι e μον corr. Cⁿ μον
 A 10 πατέρα — 11 νόμοις om L 12 πατρῴας — 13 ἐρυ-
 θήματος om B 15 ὡσαυθῶς B | γε scripsi auctore Sint. τε
 ACPB (quod delere voluit Re) om V τοῖς L (articulum ante
 θεοὶ solet omittere Libanius) 17 τῷ om P | τολμήματι L
 18 διαπορευόμενος Re Anim 21 στήθεσι BL 22 αὖ delere
 vult aut in πάνν mutare Re

περὶ σοφίαν διατρίβουσι μέλλων δείξειν τὰ Ἀθήνηθεν
 ἀγωνίσματα νεανίσκος εὐλαβής τε καὶ τοιούτων ἄθλων
 ἄγρευστος εἰκότως ἐδείμηνε. 28. δεόμενος δὴ συμμάχου
 τε καὶ φίλου παραστησομένου τε καὶ θαρρυνοῦντος
 ἐγγύθεν οὐκ ἔμελλε [τοῦτον] δὴ τὸν τοιοῦτον ζητήσιν 5
 ὄντος ἐμοῦ, καὶ εἰπόντος δὴ τό τε αὐτοῦ πάθος ὅτου
 τε χρήζοι, πρὸς μὲν τῆς ὁδοῦ τὸ μήκος, οἶμαι, κατώ-
 κνου, ἐνίκα δὲ ὅμως ἢ φιλία τὸν ὄκνον, καὶ ἅμα ἐνε-
 νόουν, ὥς εἴ του φαινομένην ἐν συνουσίαις ἐπιδεής,
 ἐκ τῆς αὐθις ἐπὶ ταῦτα πορείας | ἀπολογήσομαι. R 23
 29. τουτὶ μὲν με ἐπὶ τὸ ξεῦρος ἀνεβίβαξεν, Ἐρμού δὲ 11
 εὐνοία καὶ Μουσῶν ἀπὸ Πλαταιῶν ἀρξάμενοι χρη-
 σθαὶ οἷς εἶχομεν ἐπαινούμενοί τε καὶ μακαριζόμενοι
 τῶν τε Ἀθηνῶν εὐεργέται προσαγορευόμενοι διὰ παν-
 τὸς ἐχωροῦμεν ἄστεος, καὶ οὐδὲ ὅστις εἰώθει τοῖς διὰ 15
 Μακεδονίας ἰοῦσιν ἐπιτιθέμενος ἐκταράττειν ἀνὴρ Μα-
 κεδῶν ἐτάραξεν· ἐπέθετο μὲν γάρ, ἀπῆλθε δὲ ὁ ποιεῖν
 εἰώθει, πεπονθώς. 30. τούτων οὐδὲν φανυλότερα τὰν
 τῇ Κωνσταντινουπόλει πολλῶν ἀπανταχόθεν παιδεία
 διαφερόντων ἐκείσε μετοικούντων, οἳ ἐπῆνουν τε ἡμᾶς 20
 καὶ ἐπῆνουντο. διαβάντες δὲ τοῦ Πόντου τὸν ἀνχένα,
 καθ' ὃν πάλαι ποτὲ τὴν Ἰῶ λόγος ἐν εἶδει βοός, ἐλ-

1 διατρίβουσιν L 2 εὐγενής V 3 συμμάχων L 4 θαρ-
 ρυνοῦντος scripsi a L auctore Re θαρρύνοντος reliqui libri et
 edd 5 τοῦτον cancellavi auctore Re 6 καὶ om V | ἐαντοῦ
 PBVL αὐτοῦ Ferr Mor 7 χρήζοι ACPB χρήξῃ V χρήζει
 L | τῆς ὁδοῦ τὸ] τὸ τῆς ὁδοῦ B | κατώκνου Ferr in marg Mor
 10 ἀπολογήσομαι scripsi ἀπολογησόμενος ACPBV ἀπολογησά-
 μενος L ἀποληψόμενος Ferr in marg Mor 11 ἀνεβίβασεν L
 15 ἀστεως Mor Re | οὐδεις B 16 ἀνὴρ om L 19 κων-
 σταντίνου πόλει L 22 post βοός verbum διανήξασθαι vel
 simile excidisse putat Re

θόντες τε διὰ Χαλκηδόνος διὰ τε Ἀστανίας τρίτης τε
 ἑτέρας πόλεως μικρᾶς μὲν ἐκ μεγάλης τῆς πρίν, ἐχού-
 σης δέ τι παντὸς μεγέθους μεῖζον, γέροντα γλώττης
 ἡδονῇ τῷ Νέστορι παρισυόμενον καὶ αὐτὸ δὴ τοῦτο
 5 διὰ τοῦτο καλούμενον μᾶλλον ἢ ὅπερ ὁ πατήρ τε αὐτῷ
 καὶ ἡ μήτηρ ἔθεντο, ἐνταῦθα ξενίων τυχών, (τοῦ Κρι-
 σπίνου δὲ ἄρα κηδεστῆς οὗτός ἦν, ἐρχομαί τε εἰς τὴν
 Ἡρακλέους, ἣν ἐκτίσεν ἐκείνος τοῦ τῶν κάτω θεῶν
 R 24 κρατήσας κυνός, | καὶ τὴν ἀνάβασιν εἶδον. 31. τε-
 10 τελεσμένων δὴ τῷ Κρισπίνῳ πάντων ὑπὲρ ὧν με
 ἀφῆκτο λαβών, πάλιν τε ἦν ἀναστρέφων ἐν τῇ τοῦ
 Κωνσταντίνου πόλει καὶ καταβὰς εἰς λιμένα τὸν μέ-
 γαν ἐγὼ μὲν, ὅστις Ἀθήναζε πλέοι, περιῶν ἐπυνθα-
 νόμην, λαβόμενος δέ μου τοῦ ἱματίου τῶν τις διδα-
 15 σκάλων, ἴστε αὐτόν, Νικοκλέα λέγω τὸν Λακεδαιμόνιον,
 οὗτός με ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτόν, οὐ τοῦτόν σε, ἔφη,
 δεῖ πλεῦσαι τὸν πλοῦν, ἀλλ' ἕτερον. καὶ τίνα ἄν,
 ἔφη, ἕτερον ὁ τῶν Ἀθηναίων γλιχόμενος ἢ τοῦτον
 πλέοι; ὅτι, ὦ μακάριε, παρ' ἡμῖν σε, ἔφη, μένοντα χρὴ
 20 κυβερνήσαι τῶν πολλῶν τουτωνὶ καὶ εὐδαιμόνων τοὺς
 παῖδας. ἔα δὴ τὴν ναῦν καὶ ἐμοὶ πελθόν καὶ μήτε
 σπαντὸν μήτε ἡμᾶς ἀδίκει μηδὲ ἀγαθὰ πολλὰ τε καὶ
 μεγάλα προσιόντα φεῦγε μηδ' ἄρχειν ἐξὸν ἀρξόμενος

1 Bithynium (Claudiopolis) (Strab. XII p. 565. Paus. VIII 9, 7. Perrot, Exploration de la Galat. I p. 42 sq.)? cf. Themist. or. XXVII p. 332 d sq. 8 Pompon. Mel. I 19. Dion. Per. 788 sq. 15 Ep. 721. 1137. 1429^b. Socr. h. eccl. III 1 p. 167 B

1 δὲ L 2 πόλεως — 4 παρισυόμενον praemissis verbis ἡλ-
 θομεν διὰ citat Plan fol 21 5 διὰ τοῦτο] διατοῦτο B „fortasse
 delenda“ Jacobs Achill. T. 803 6 ξενίων L 9 ἰδὼν τετελ.
 Mor ad Liban. Προσφ. Ἰουλ. ed. Paris. 1610 p. 24 12 τῇ κωνσταν-
 τινουπόλει B 20 τῶν πολλῶν om B 23 φεύγειν L | μηδὲ L

πλέε· ταυτηνὶ δὲ ἐγὼ σοι παραδώσω τὴν βασιλείαν
 αὖριον, τετταράκοντα νέους, τὰ πρῶτα τῶν τῆδε· ἡ
 κρηπὶς δὲ εἰ καταβληθείη, πολὺν τὸν ὄλβον ἐπιρρόοντα
 ὄψει. καὶ διηγείτο, ἃ Βημαρχίῳ τῷ σοφιστῇ τελέσειεν
 ἡ πόλις. ἐδείτο δέ μου καταπολεμησάι δι' ἐμοῦ βοῦν- 5
 λόμενος ἀνθρώπιον ἐκ Κυζίκου μισρόν τε καὶ ἀχάρι-
 στον, δι' ἐκείνου μὲν τῆς πόλεως μετασχόν, κριοῦ δὲ
 τροφεία κατὰ τὴν παροιμίαν ἐκτίνον. 32. ἐγὼ δὲ οὕτω
 μὲν ἔφην ποιήσειν καὶ οὐκ ἀπειθήσειν, λαθῶν δὲ ὥχό- 9
 μην | πλέων. τοῦ δὲ Αἰγαίου κινήθεντος τῶν τε ναυ- R 25
 τῶν οὐδὲν εἰδέναι τοῦ πελάγους λερόντων στάς ἐγὼ
 παρὰ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενον εὐχο-
 μαί Νηρεῖ τε καὶ ταῖς Νηρέως κόραις, νύξ δὲ ἦν, ἐν
 ἧ τὰ δεινὰ ταῦτα παρῆν, καὶ ἀνίσχει ἥλιος διὰ νεφῶν
 προσβάλλων τὴν θάλασσαν, σημείον μὲν ἀργιωτέρων 15
 πνευμάτων, καὶ τὰς τρίχας ἅπαντες ἐτίλλομεν, ἦν δὲ
 ἄρα τι τῶν εὐχῶν ἔργον, καὶ πάντα τὰ λυποῦντα ὀξέως
 ἐλέλυτο θεῶν θαλαττίων ἡμερούντων τὴν θάλατταν.
 33. ἔπλεον δὲ μένειν ὑποσχόμενος οὐ ψεύστης οὐδ'
 ἀπατεῶν τις ὦν οὐδὲ τῷ παρακρούεσθαι τερόμενος, 20
 ἀλλὰ ὄρκον ἐμπεδῶν, ἐφ' ᾧ τὴν Ἀθήνηθεν ἐπεποιήμην
 ἔξοδον, ἐπάνοδον ἔχοντα· οὐκ οὐν ἐδόκει μοι χρηστὸν

4 p. 103, 5. Suidas s. v. Βημαρχίος 7 Menand. fr. com.
 att. IV 333 p. 304 M. III 905 p. 237 K. cf. ep. 222 et 716

2 ἦτοι τοὺς πρώτους τῶν τῆδε V

1 ταύτην L 2 ταπρῶτα B 4 τῷ σοφιστῇ om L
 13 ταῖς ν' Νηρέως MSchmidt Philol. XVI 233 | δὲ scripsi τς
 libri et edd | ἦν, ἐν ἧ τὰ] ἤδη ἦν ἃ B 19 post ὑποσχό-
 μενος Ferr in marg „C. R. τῷ νικουλεῖ“, unde τῷ Νικολεῖ in
 textum Morelli irrepsit. Cf. p. 68. 21 ἐμπεδώσων MSchmidt
 Philol. X 614

ἔσεσθαι τῇ ἐπιτηδεύσει προοίμιον ἢ ἐπιορκία. διὰ
ταῦτα ἔπλεον. ἔλθων δὴ καὶ οὐκ ἐπιορκήσας ἐπ' ὀχή-
ματος δικύκλου χειμῶνος ἀρχομένου τῶν τῆς ὥρας
R 26 ἀνεχόμενος ἀνιερῶν ἡλαννον, ὅπως αὐθις λόγῳ | προσ-
6 θείην ἔργον. 34. τούτου δὴ τοῦ νέων τε ἐπιστατεῖν <καὶ>
ἐν τοσοῦτοις ἔθνεσι [καὶ] τῆς τῶν λόγων ἀπεργασίας
οὐκ ὀλίγων δημιουργηθέντων καὶ ὅλως ὦν τοῦ
νῦν ἀπολέλανκα σχήματος ἐν ἐκείνῳ αἰτιατέον, τὴν
τῷ φίλῳ μὲν ἐν κοινωνίᾳ τῆς ἐξόδου δεδομένην
10 χάριν, τὸν ἑμὸν δὲ πρὸς τοὺς ἔξω τόπους ἀφελοῦ-
σαν φόβον. εἰ γὰρ αὖ μὴ τότε με ἐξήγαγεν ὁ δαί-
μων, ἐκράτει ἂν τὸ αἰεὶ δεῖν μένειν. 35. ἤδη μὲν καὶ
ἄλλον τινα ἀνθρώπων δι' ὁδοῦ τραχείας ἐπὶ γλυκὺ |
R 27 τέρεμα προήγαγεν ἢ θεός, ἀτὰρ οὖν καὶ ἐμὲ τότε. ὥς
15 γὰρ δὴ ἐνέβαλον εἰς τὴν ἀγοράν, ὁρῶ τινα Καππαδόκην
ἤκοντα ἐπὶ θρόνον βασιλέως πέμποντος, καὶ γὰρ ἐτύγ-
χανεν ἢ βουλὴ τὸν ἄνδρα ἡτηκυῖα, ῥήτορα ἄκρον ἐξ
οἰμαί τινος ἀγῶνος ἐνὸς αἰτησαμένη. ὁ μὲν δὴ σεμνὸς
σεμνῶς εἰστήκει, γνούς δὲ ἐγὼ παρὰ του γέροντος,
20 ὅστις τε εἶν καὶ ὄθεν καὶ ὅπως καὶ ἐφ' ὅτῳ παρείη,

§ ep. 672^b

4 αὐθις] δηλονότι εἰς τὴν Κωνσταντίνου V^τ | λόγῳ] ὃ ὑπέ-
σχετο Νικολαῖ V^τ 5 sq. οὐ διὰ πάντων ταῦτα V 8 αἴτιον
νομιστέον V^τ 12 μέλλειν] ἐξίέναι δηλονότι V

5 τούτου B et e τοῦτο corr. P² et Re τοῦτο ACVL Ferr
Mor | τὸ V | νέους V | τε om BV | ἐπιστατεῖν ex ἐπιστάτην corr.
m. rec. A 6 καὶ quod est in libris post ἐπιστατεῖν, post ἔθνεσι
transposui 7 ὦν] ἂν L ὦν ἂν Mor 11 αὐ] ἂν Re
12 μένειν Re Anim μέλλειν libri et edd 13 ἀνθρώπων L |
δι' ὁδοῦ τραχείας om B 14 ἀτὰρ ACPB (sed in hoc v era-
sum) Ferr Re 18 τινος ἀγῶνος ἐνὸς] ἐνὸς ἀγῶνος L 19 παρὰ
του e παρὰ τοῦ corr A et V^τ παρὰ τοῦ L Ferr Mor 20 παρ-
εῖ ACP Re

πληγείς τὴν ψυχὴν τοῖς εἰρημένοις ἦεν παρ' ἐκείνων,
 ὅς μοι προὔξενήκει τὴν πόλιν, ὥς δὲ ἀνέμνησα τῶν
 λόγων, παῖς εἶ, ἔφη, μάλα παῖς, εἰ δὴ ὁπόσον ἐστὶ
 καιρὸς, οὐκ οἶσθα καὶ ταῦτα ἦκων εἰς Δελφοὺς. ὑπο-
 σχέσεων δὲ ἐκείνων, ὃς τῷ πλῶ κεκίνηκας, αὐτόν τε ■
 σὲ μεμνήσθαι μάταιον ἕτερόν τε ἀναμνησκειν. πληγῇ
 ταύτῃ δευτέρῃ πληγείς | ἀπεχώρουν Ἀθηναίων τε ὁμοῦ R 28
 καὶ ἐλπίδος ἀμαρτῶν. 36. ἦν δέ τις αὐτόθι Διονύ-
 σιος, ἀνὴρ Σικελιώτης, οὕτω μέγας τε καὶ δυνατὸς ἔκ
 τε τῶν ἐν δίκαις ἄθλων ἔκ τε τῶν ἐν ἀρχαῖς ἐπαίνων 10
 ἔκ τε φιλοξενίας ἔκ τε τοῦ ῥαδίως τὸν λυποῦντα ἐπι-
 κλύζειν, ὥστε ἐλυσιτέλει τῷ τὴν ἀρχὴν ἔχοντι χρῆσθαι
 Διονυσίῳ. οὗτος ὦν τε εἴην, εἰδὼς, ἡνίκα ἐπετρούπευε
 Σύρους, τῷ τε Νικολεῖ τούτῳ τῶν πρὸς ἐμὲ πρότερον
 συνεφασάμενος λόγων ἔκειτο τηνικαῦτα ἀσθενῶν, ᾧ δὴ 15
 μάλιστα ἐβλαπτόμην. ἐπεὶ δὲ ῥαῖσας τὸν ἅπαντα
 ἤκουσε λόγον καὶ ὥς χειμαζομένην, δυοῖν γὰρ ἓνα οὐκ
 εἶναι κρατεῖν, οὐδὲ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τὴν παροιμίαν
 λέγειν, ἑαυτῷ τοῦτ' ἔφη μελήσειν, μὴ χρῆναι δὲ ἀθυ-
 μεῖν ἐμέ, καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος προσέθηκεν, ὥς ὑπ' 20
 ἀνδρῶν οὐκ ἂν ποτε τρόπαιον ἀθυμούντων σταθελή.

37. Τρεπόμεθα δὴ πρὸς τὰ ἀγωνίσματα, καὶ ἔδει μὲν
 ἕτερον τὸν ταῦτα διηγούμενον εἶναι, | περὶ ἑτέρου R 29
 γὰρ ἂν ἕτερος ἀποκεκαλυμμένως διήει, λόγοι τε ὁπόσοι

13 CIL VI 1673. Cod. Theod. VIII 18, 4 18 Plat. Phaed.
 89 C. Zenob. V 49 20 Plat. Criti. 108 C 24 Isocr. de pace
 62 p. 171 e

2 ἀνέμνησε L 7 ταύτῃ scripsi e PBVL auctore Re
 ταῦτα AC edd | δευτέρῃ P | ἀπεχώρουν — 8 ἀμαρτῶν citat
 Plan fol 21 8 ἐλπίδων Plan 14 Σύρων Sievers l. l. 51 | τοῦ-
 των coni Re 18 γὰρ om C 22 ἔδει — 24 διήει citat Plan
 fol 21 | μὲν om Plan 23 ἂν om Plan 24 δίοι V Plan

παρ' ἐκάστου καὶ οὔτινες τὰς μορφάς, νικῶντάς τε
καὶ νικωμένους, ὅστις τε ὁ τὴν πόλιν ἐφειλκυσμένος,
καὶ ὥς οὐδὲν ἐλάττωμα εἰς τὸν στέφανον τὸ μὴ τῶν βα-
σιλέως ἐσθίειν. τοῖς μὲν οὖν ἡ τροφή παρ' ἐκείνου
5 πολλή, πατέρες δὲ ἡμᾶς τῶν φοιτητῶν ἔβροσκον ἄλλοι
ἄλλους παρακαλοῦντες, καὶ ἐν οὐ πολλαῖς ἡμέραις
ὑπὲρ τοὺς ὀγδοήκοντα ὁ χορὸς ἐπιρροῇ τε τῶν ἔξωθεν
καὶ ταῖς τῶν ἔνδον ἀποστάσεσιν, οἷ τε ἐπτοημένοι περὶ
τὰς τῶν ἱππῶν ἀμίλλας καὶ τὰ τῆς σκηνῆς θεάματα
10 πρὸς τὰς ὑπὲρ τῶν λόγων μετερρυνήκεσαν σπουδὰς
δόγματά τε ἐγράφετο παρὰ τοῦ κρατοῦντος ἐπαγγέ-
λονται τὴν ἐμὴν αὐτοῦ μονήν. ἦν γὰρ δὴ δέος, μὴ ἐν
ἐξουσίᾳ τοῦ ἀπαίρειν ὦν μνησθείην τῆς ἐμαντοῦ.
38. τῷ μὲν δὴ σοφιστὰ ἐπενθείτην, ὁ μὲν οὐδὲ ἀν-
15 θήσας ἀρχὴν, ὁ δὲ ἀπηνθηκῶς· ὁ μὲν γὰρ οὐδὲ παρ-
ῆλθεν εἰς τὸ δύνασθαι, ὁ δὲ ἐξεπεπτώκει. ἐπεν-
θείτην μὲν οὖν καὶ τᾶλλα ἐλοιδορεῖσθην βίαιον, πλεον-
έκτην, ἀκόρεστον, οὐδαμοῦ στήναι δυνάμενον, τὰ
19 τοιαῦτα ἀναισχυντοῦντες. οὐ γὰρ δὴ χειρῶν ἔργον
R 30 ἦσαν οἱ ἀφιστάμενοι τῶν νέων, ἀλλ' ἕτερον | τὸ
πεῖθον. ὥσπερ οὖν τοὺς καλοὺς οὐκ ἂν γράφαιτό

11 ἦτοι ζητοῦντα V

1 ἐκείνου B 4 τοῦ βασιλέως post ἐκείνου Ferr in marg
Mor 7 ἐπιρροή BL 8 καὶ ταῖς in καὶ ταῖς corr in ras
P² | τῶν inser C^p, in marg m. rec. A, om L | οἷ τε — 10 σπουδὰς
citāt Plan fol 21 9 καὶ — θεάματα om Plan | τὰς C sed
s erasum | τῆς C sed η corr m | θαύματα L 13 ὦν ex ἂν
corr C² 14 κακῶς ante ἐπενθείτην Ferr in marg Mor Re
15 τὴν ἀρχὴν V 17 τὰμὰ Sintenis coll. p. 33, 5; 86, 3; 109,
2 R μέλα? | ἐλοιδορεῖσθην scripsi cum Gasda ἐλοιδορεῖσθον
libri et edd 20 οἱ om B | ἕτερόν τι τὸ L 21 ὥσπερ — 103, 3
ἐλέγξει citāt Plan fol 21 | οὖν om Plan | οὐκ] οὐδεῖς L

τις βιαίων, εἰ πολλοὶ σφῶν ἐρῶεν, οὕτως οὐδ' ἡ ἐν
λόγοις ὥρα τὸ τῆς μαγνήτιδος πράττουσα πονηρὸν ἂν
τὸν πατέρα τῆς ὥρας ἐλέγξει.

39. Οἰμώττουσι δὴ τοῖς ὧδε πεπραγμένοις ἔρχεται
Βημάρχιος σύμμαχος μηνὶ ἐβδόμῳ, μάλα δὴ τὸν Κων- 5
στάντιον ἥρηκώς ἀνὴρ καὶ τῶν περὶ ἐκείνον τοῦς
ἀμνηστους, ψόφῳ τε καὶ κτύπῳ παρανόμων δημάτων
δόξαν ἐπὶ λόγοις ῥωμαλέου λαβὼν φίλοις τε τοῖς ἀπ'
ἐκείνων | ἐτετείχιστο χρόνων, δεινοὶ γὰρ δὴ οἱ κύβοι R 31 (τῶν)
καὶ τὰ μέγρι μέθης συμπόσια φιλλας ἰσχυρὰς κεράσαι. 10
διέβη μὲν δὴ τὸν πορθμὸν κυδιόων τε καὶ ὑψοῦ
κάρη ἔχων κρότῳ τε ἐπηρμένος καὶ οἷς εἰργάσατο
χρήμασι, λόγον ἔνα μέγρι Νείλου δεικνύων τὸν τε
ἐναντία τοῖς θεοῖς τεταγμένον ἐγκωμιάζων, αὐτὸς θύων
θεοῖς, διδάσκων τε καὶ διηγούμενος, οἷον αὐτῷ τὸν 15
νεῶν ἐγείρει Κωνσταντίος. διέβη μὲν δὴ μειδιῶν, ὥς
δὴ οὐδενὸς αὐτὸν ὑπομενοῦντος, ἀλλ' ἀμαχεὶ τὰ τε
αὐτοῦ κομιούμενος καὶ καταδύσων αὐτόν τε ἐμὲ καὶ
ὅ,τι ἐμοὶ συνέπνει. 40. πρῶτον μὲν οὖν τὸ μηδεμίαν
ἐς αὐτὸν ἐπάνοδον γενέσθαι τῶν νέων ὠδύνα καὶ 20
ἐκέντει τὴν ψυχὴν· ἔπειτα ἐμοῦ λόγον εἰς σύλλογον
εἰσαγαρόντος παρῶν τε καὶ ἀκροώμενος οὐχ ὥς ἥδιστα
διετέθη, τῶν φίλων δέ οἱ παραινούντων βροντᾶν καὶ

11 Π. ζ 509. ο 266

1 τις om L | εἰ — ἐρῶεν om Plan | πολλὰ L 3 τῆς
ὥρας] τοῖς λόγοις Plan 4 Οἰμώττουσι — πεπραγμένοις citat
Thom. M. 268, 8 s. v. οἰμῶζω· Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐαυτοῦ
τύχης· οἰμώττουσι κτλ. 7 ψήφῳ B 8 ῥωμαλέον Ferr γρ.
ῥωμαλέαν Mor in marg | post τοῖς excidisse μικροῖς vel δυσσε-
βέσιν vel ἀθέοις putat Re probabiliter 18 αὐτοῦ AL ἐαυτοῦ
B 20 εἰς V | ὠδύνει (sic) — 21 ψυχὴν citat Plan fol 21

ἀποκρύπτειν λόγῳ λόγον γράψαντα περὶ ὧν περ ἐγώ,
 πάντως δ' ἂν με τῇ πρώτῃ κατασῶραι προσβολῇ, πλὴν
 R 32 εἰ μὴ|πον τὴν δύναμιν ἣν εἶχεν ἀπολώλεκε, τοιοῦτοις
 ἀναπτρωθεῖς ῥήμασι μὴν ὕστερον ἤκε κομίζων λό-
 5 γον, ὃς ἐκείνον ᾧ προσεπολέμει, καὶ πρόσθεν ἐπαι-
 νούμενον θανμαστότερον ἀπέφηεν. 41. ἡττημένος
 δὴ τοῦτο οὐδ' ἂν θεοῦ προειπόντος ἐλπίσας ἤκεν
 ἀναμαχούμενος τὴν ἥτιαν τῷ τὸ πολὺ χρυσίον αὐτῷ
 πεποιηκότητι λόγῳ, καὶ διεξιόντος αὐτοῦ κίονας δὴ
 10 τινας καὶ κυγκλίδας ὁδοὺς τε ὑπ' ἀλλήλων τεμνο-
 μένας ἐμπιπτούσας <τε> οὐκ οἶδ' ὅποι, βλέποντες εἰς
 ἀλλήλους οἱ καθήμενοι, συνεῖναι αὐτὸς ἕκαστος οὐκ
 ἔχων, νεύμασι τοὺς ἀφεστηκότες ἡρώτων, εἰ τὸ αὐτὸ
 πάθοιεν, καὶ ταῦτ' οὗτο τοῖς ἄλλοις ἐγὼ παθὼν
 15 σαφηνείας δόξαν οἷς ἐθορύβουν ἐπειρώμην περιάπτειν
 R 33 τῷ λόγῳ, χαριζόμενος | τῇ φάλαγγι. 42. δευτέρῳ δὴ
 τοῦτῳ τρώσας αὐτὸν λόγῳ λόγον ἐμὸν ἔτερον φανήναι
 διακωλύει τὸν ἄρχοντα πείσας οἱ χαρίσασθαι τὸ μὴ
 ἀφικέσθαι μοι. ἦν δὲ ἐκεῖνος οἷος καὶ πεισθῆναι τῷ.
 20 τῆς τοίνυν πόλεως τοσούτῳ μειζόνως τὰμὰ ἐλομένης,
 ὅσῳ περ μᾶλλον ἑώρα τῶν δικαίων ἀποστερούμενον,

2 κατασῶραι scripsi auctore Re Anim. cf. 96, 1; 101, 17;
 105, 7; 116, 12 κατασῶραι libri et Re κατασῶρας Ferr Mor
 3 μὴ inser man. ant. A | ἀπολώλεκεν APC, sed in hoc v
 del. | τοιοῦτοις — 8 ἥτιαν citat Plan fol 21 4 ἤκε — 7 ἐλπί-
 σας om Plan | κομίζων τὸν λόγον L 6 ἀπέφηεν θανμαστότερον
 L 7 ποτε post θεοῦ V, post προειπόντος L 9 διεξιόντος
 e διεξιόντας corr C² 10 κυγκλίδας supra κυκλίδας B²
 11 ἐμπιπτούσας conl Re | τε inserui 13 ἀφεστηκότες supra
 ἀφεστηκότες V^x num παρεστηκότες, ut 85, 4? 17 αὐτὸν ex
 αὐτὸν corr V^x αὐτὸν AL 18 δ L οἱ χαρίσασθαι in χαρί-
 σασθαι οἱ corr C² 19 ἐφίεσθαι Gasda | μοι supra με V^x
 με BL et in ras P⁵ ἐν ἄλλω: μοι P² in marg cf. I 384, 18 R
 et p. 142, 16 | προσδεῖναι L

εἶδεν ὁ γενναῖος ἐκείνος καὶ πρὸς τῷ Νικοστράτῳ τοῦ
 Ἰσοκράτους καταφρονῶν, ὅτι λόγοις μὲν οὐκ ἂν ἔτι
 παρῆλθοι λόγους οὐ μᾶλλον γε ἢ ποσὶ πόδας τοὺς
 ἑμούς | τοῖς ἑαυτοῦ, μία δὲ ἀπαλλαγὴ κυρία, εἰ μηκέτ' R 34
 εἴην. 43. εἰ μὲν δὴ φαρμάκῳ οἶός τ' ἦν ἀπενεργεῖν, 5
 ἐπὶ τὸ ἔκπωμα ἤκεν ἄν, τοῦτο δὲ οὐκ ἔχων γοήτων
 ἡττήσθαι περιῶν ἐτραγώδει· ξυνεῖναι μὲ γὰρ ἀνδρὶ
 τυραννοῦντι τῶν ἄστρον, δι' ὧν ἐκείνους τὸν μὲν εὖ,
 τὸν δὲ κακῶς ποιεῖν ἀνθρώπων, ὥσπερ τοὺς ἐν ταῖς
 δυναστεῖαις διὰ τῶν δορυφόρων· τούτου δὲ εἶναι τὸν 10
 ἔλεγχον ἐν τοῦ βιβλογράφου ταῖς πλευραῖς, Κρητὸς
 τινος ἐπικεικοῦς πολλὰ τῇ δεξιᾷ καμόντος Ἀθήνησι τε
 καὶ πανταχοῦ. 44. γνοὺς δέ, ὥς μόνος μὲν ὑλακτῶν
 οὐδὲν περαινῶν, δέοι δὲ αὐτῷ καὶ συμμορίας, εὐ-
 ρίσκει πόνου χωρὶς τοὺς συλληψομένους πρὸς τοῖς 15
 σοφισταῖς τοὺς ἀμφὶ τοὺς ποιητάς. ἐποίησε δὲ αὐτῷ
 τοὺς συνεργοὺς λύπη τε καὶ φόβος καὶ φθόνος· τοὺς
 μὲν σοφιστάς πάντας, τοὺς ἄλλους δὲ τὸ φθονεῖν.
 χρῶνται δὴ καιρῷ τῇ τοῦ δήμου μανίᾳ, ἣν ὁ μὲν
 ἄρχων τραυματίας φεύγων τῷ Περιθίων σώζεται τελ- 20
 χει, συλλαβόντες δὲ τοὺς συκοφαντούμενους | οἱ συν- R 35
 ωμόται καθείρξαντες εἶχον ἀθάνατον ἔσεσθαι τῇν

1 Prov. Bodl. 364. Coisl. 124. Suidas s. v. ἐγὼ ποιήσω πάντα
 κατὰ Νικόστρατον. Anthol. Pal. X 48, 4. 11 Cf. Eunap. vit.
 § 6 19 or. LX t. III 304, 19 R

2 μὲν ἔτι οὐκ ἂν B 4 ἑαυτοῦ corr. e σεαυτοῦ C² 8 δι'
 — 9 ἀνθρώπων om L 11 βιβλογράφου reposui e libris et
 Ferr, ut constanter βιβλιογράφου Mor Re 12 post καμόντος
 rasura duarum vel trium litterarum in A 14 οὐδὲν ἂν VL
 Re οὐκ ἂν Mor | περαινῶν Ferr 16 αὐτῷ scripsi e VL αὐτὸ A
 (in quo post ὁ rasura unius litterae) CPB 17 τοὺς συνεργοὺς
 inserui e VL 20 τῷ τῶν Περιθίων Ferr in marg Mor Re

στάσιν οιδόμενοι. 45. ὥς δὲ οἱ μὲν ἑαυτῶν ἐγένοντο
οἱ παραφρονησάντες, ὁ δὲ ἄρχων ἐπανήκεν, ὁ δεσμός
δὲ ἦν παρὰ τοὺς νόμους, ὁ μὲν, ὥς ἐμοὶ τε καὶ τοῖς
νόμοις ἐμελλε βοηθήσειν αὖριον καὶ ὥς οὐ σμικρὰν
5 λήψοιτο δίκην, παρεδήλου, τῶν δὲ ἐν τρόμῳ τε κατα-
στάντων καὶ ἀλλήλους αἰτιωμένων, οἷα ἐβούλευσας, ὦ
δαῖμον. περὶ μέσας νύκτας ἐξέβαλες τῆς ἀρχῆς τὸν
Ἀλέξανδρον καὶ παρέδωκας ἅμα ἡμέρᾳ Λιμενίῳ τὸ
ἄστυ, συνωμότῃ μὲν οὐκ ἂν φαίην, ἀνωμότῳ δὲ καὶ
10 τὰ αὐτὰ βουλομένῳ· θεὸς μὲν γὰρ ἤθελεν εἶναι δο-
κεῖν, ἐγὼ δὲ αὐτὸν οὐδὲ σπονδαῖον ἐνόμιζον ἄνθρω-
πον, ὃ γέ ἦν ἡ σπουδὴ γελασθῆναι. 46. οὗτος πρὸ
τῆς ἀρχῆς ἐν ἀγορᾷ καθήμενος ἤτησε παρὰ τῆς Τύχης
εἰς τοσοῦτον τὴν ἀρχήν, ἐν ὅσῳ γένοιτ' ἂν αὐτῷ
15 κτείνειν ἐμέ. λαβόντος οὖν τὸ δικάζειν ἔμενον ὁ ταῦτα
εἰδὼς ἐγὼ πιστεύων εἶναι τι τάληθές, τοῦ γραφομένου
δὲ οὐκ ὄντος νοῦν γε ἔχων. τῶν ὁμωμοκότων οἱ μὲν
ἐπαινοῦντες ἐκείνον λύσιν ἐμαντεύοντο τοῖς δεδεμένοις,
ὥς οὐκ ἂν ἐκείνου παραβάντος τὸν περὶ ταῦτα νόμον,
20 ὁ δὲ πρὸ τοῦ νόμου τοὺς κολακεύοντας αἰδούμενος οὐ
διώκοντα ὄρῳ, οὐ φεύγοντα καλέσας ἀρχὴν ἐποιεῖτο
τῆς κρίσεως τοῦ ταλαιπώρου τὴν βάσανον, ἐν ᾗ πρῶ-
τον ἤκουσα βασανιστὰς ἀπειπεῖν. 47. πρῶτον δὴ τοὺς
R 36 ὀδόντας καὶ | τοῦ γε δευτέρου σώματος ἀποκρουσθεῖς
25 ἀξιώματι πῦρ ἡπέλπει τῷ κατατετμημένῳ φάσκων οὐ
λήξειν πρὸ τῶν αὐτῷ φίλων ῥημάτων. καὶ ἅμα ἐμοὶ

23 ἦτοι θυμούμενος V

1 μὲν <ἐν> ἑαυτῶν Cobet Misc. 146 4 μικρὰν VL 5 τε
om V 9 καὶ delendum? 15 δεκάζειν L 17 γε om L |
ἐχόντων L 23 τοὺς βασανιστὰς coni Re 26 αὐτῷ scripsi
cum L αὐτῷ reliqui libri et edd

διὰ τοῦ παρέδρου παρήγει πρὸς κέντρα μὴ λακτίζειν,
 ἀλλ' ἀπελθεῖν, εἰ μὴ θανατῶν. ἔδοξε μοι πολλὰς
 ἀποπληξίας εἶναι τηνάλλως ἀποθανεῖν καὶ ταῦτα ἐπὶ
 νίκη τῇ διὰ τῆς βασιάνου. 48. προσπαρεκάλει δέ με
 καὶ τὸ χείρονος ἄμεινον ἀντιλήψεσθαι χωρίον, τὴν 5
 Νικομήδους πόλιν, λόγων τροφὸν τῆς τρυφῇ βαρυνό-
 μένης. ὁ δὲ κακέλευν ἐκλείε μοι γράμμασιν, οὐ μὴν
 εἰς ἅπαν· ἦκον γὰρ ἐκείσε διὰ τῆς Διονύσου. Νικαίας
 γὰρ οἱ οἰκήτορες ἐπειδὴ ἥσθοντο τὴν ἔξοδον, πρεσβε-
 αὶς παρ' ἐαντοὺς ἐκάλουν ἅπασιν ἐπαλνοῖς ἐν ψηφί- 10
 σμασι χρώμενοι. προσκυνήσας δὲ τὸν Διονύσον εἰπό-
 μην καὶ αὐθις ὦν ἐν νέοις τε καὶ λόγοις ψηφίσμα-
 σιν ἐτέροις ἐπὶ τὴν τῆς Δήμητρος ἡγόμην τοῦ τῶν
 Βιθυνῶν ἄρχοντος δεηθεῖσι χαριζομένου. 49. ἐδέοντο
 δὲ οὐκ ἀπορίᾳ σοφιστοῦ· πολίτης γὰρ δὴ ἦν τις σφίσι 15
 τῶν ἐπαινουμένων, ὁ δὲ λόγων μὲν οὐκ ἀπείρωσ εἶχε,
 θυμῷ δ' ἐδούλευε καὶ ποτε τὴν βουλὴν ἅπασαν δοῦ- R 37
 λους τῶν αὐτοῦ πατέρων ἐτόλμησε προσειπεῖν. τοῖς
 δὲ ὑπὲρ δίκης βουλευομένοις καὶ ὅτῳ χρὴ τὸν ὑβρι-
 στήν μετελθεῖν, ἀθανάτῳ τις εἶπε κακῶ, ὥς τῶν γε 20
 ἄλλων οὐ μακρῶν ἐσομένων· ἐρομένων δέ, τί τοῦτο
 εἶη τὸ ἀθάνατον αὐτῷ κακόν, ἐμέ τε ἔφη καὶ τοὺς

1 Aesch. Ag. 1624 8 Ep. 819. Dio Chr. or. XXXIX
 p. 158 R. (Cf. Catal. of greek coins in the British Museum,
 (Pontus) Bithynia, Nicaea 2. 35. 44. 147. 154)

13 Τὴν Νικομήδειαν λέγει· ἐνταῦθα γὰρ διαφερόντως ἐτι-
 μάτο τὰ τῆς Δήμητρος P²

7 με B 8 εἰς ἅπαν V 9 οἱ om L 11 δὲ B 15 τις
 ἦν Ferr in marg Mor Re 17 δὲ BV 18 αὐτοῦ ACPBL et
 edd 20 τίς B | εἶπε ex εἶπεν corr C^p 21 μακρῶν L

ἀπ' ἐμοῦ τοῖς ἀντιτέχνουις μόχθους. 50. ἐδεδλεῖν μὲν οὖν, μὴ με ἐντυχῶν δάκη, φυλαξάμενος δὲ λέγων σιγῶντα ἐτρεψάμην ὄντα μὲν οὐδὲ πρότερον ταχύν, ὀργῇ δὲ βραδύτερος ἐγεγόνει. τῷ δὲ ἄρα κρείττον ἦν, 5 ἐπειδὴ ἀφικόμην, σιγᾶν ἢ λέγειν οὐχ ὥς οὐ καλὰ ὑφαίνοντι, δεῖ γὰρ τό γε ἀληθὲς τιμᾶν, ἀλλ' αὐτῷ φόβους τινὰς ἐντεκῶν, ὥς δὴ γοητεύοιτο, τοῖς δόγμασι τὴν μνήμην ἐξέπληττε καὶ ἀπήει πᾶν μὲν δρῶν, πᾶν δὲ φθειγγόμενος, ὥστε ὑπ' ἀλλήλοις κρύπτεσθαι τῶν 10 διαλυθέντων πολλούς, μὴ ζέων ἔτι προσπεσῶν τῷ διασπᾶσαι.

R 38 51. | Τοῦτον ἐγὼ τὸν χρόνον, ἔστι δὲ ἔτη πέντε, τοῦ παντὸς ὃν βεβίωκα, ταυτὶ δὲ σχεδὸν ἐξήκοντα, ἕα ἢ ἄνθος προσειπῶν οὐδ' ἂν οὕτως εἴην συμμέτρως 15 προσειρηκῶς· ἔχω μὲν γὰρ καὶ ἕτερα πέντε καὶ πάλιν ἕτερα τοσαῦτα ἐπαινέσαι, τὸ νικᾶν δὲ τούτων ἔστι τῶν ὑπὸ τῇ Διήμητρι, νικῶντων τοῖς ἄπασιν, ὕψις σώματος, εὐθυμία ψυχῆς, ἐπιδείξων πυκνότητι, τοῖς

8 Thuc. II 87, 3

2 Ἦτοι κατὰ προσδοκίαν ἐμὴν ὀμιλήσας· συντυγχάνει δὲ τῷ δεῖνι ἐπὶ τοῦ παρὰ προσδοκίαν ἐρεῖς· ἦτοι μὴ προγονοὺς συνήντησέ τῳ V 10 τῶν συλλόγων τῶν ἀκροωμένων V^s

1 τοῦ ἀντιτέχνου Wyttenb 6 τιμᾶν τό γε ἀληθὲς V τὰ-
ληθὲς λέγειν B τιμᾶν] εἰπεῖν Ferr in marg Mor | αὐτῷ V
αὐτῷ BL 7 litteris ἐν vocis ἐντεκῶν des. A fol 18^v. quae
sequuntur usque ad 113, 9 τῆς γυναικὸς uno folio amisso per-
ierunt ἐκτεκῶν Ferr Mor | γοητεύοντι B 8 ἐξέπληττέ τε καὶ
B 10 προσπεσῶν τῳ scripsi e BV, ut, coniecierant Re Wyt-
tenb Cobet Mnem. N. S. III 248 προσπεσῶν τῷ C (prius σ ab-
reptum) PL 11 διασπᾶσαι scripsi praeunte Cobeto l. l. qui
διασπᾶσαιτο coniecit διαρπᾶσαι libri διαρπᾶσαιμι Re Anim
13 ταύτῃ L 14 προειπῶν L | οὕτως ἂν VL 17 ἄπασιν·
B | ὕψις V

ἐν ἐκάστῃ πηδήμασιν, ὁρμαθοῖς νέων, ἐπιδόσει νέων, νυκτερινοῖς πόνοις, μεθημερινοῖς ἰδρωσιν, τιμαῖς, εὐνοίᾳ, φίλτρῳ. 52. τῶν δ' εἴ τις ἤρετο ὀντινοῦν, ὅτῳ μεγίστῳ καλλωπίζοιτο ἢ πόλιν, τὰς ἐμὰς ἦν ἐν αὐτῇ διατριβάς ἀκοῦσαι. ἐκείνη γὰρ αὖ ἢ πρὸς τοσοῦτον ἤκουσα με- 5 γέθους τε καὶ κάλλους τῶν τε ἄλλων ἀγαθῶν, ὅσα γῇ τε καὶ θάλασσά διδωσιν, οὐδενὸς ἂν ἐν μνήμῃ μεγαλαυχίας πρὸ τῶν ἐμῶν ἐμνημόνευσεν, ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν | τῆς πλησίον πόλεως τοῦτο R 39 ἀντεξῆγεν, ὥς ἡ μὲν εὐθηνοίτο θεάτρων ἡδοναῖς, 10 αὐτὴ δὲ φορᾷ παιδείας καὶ ὥς ἡ μὲν οὐδὲ φυλάξαι παρὸν εἰδείη καλόν, αὐτὴ δὲ καὶ ἀπὸν κτήσασθαι. 53. ἐγὼ δὲ ἐφάκειν ἀνδρὶ κατακεκλιμένῳ πρὸς πηγὰς τε διαφανῶν ὑδάτων καὶ ὑπὸ δένδρων παντοίας ὑπερ- αἰωρούντων χάριτας, ἐστεφανωμένῳ τε καὶ συνεχῶς 15 εὐωχουμένῳ κατὰ τὸν Αἰγύπτιον ἐκείνον, ὃς ἐσοφίσατο μακρὸν αὐτῷ τὸν βραχὺν γενέσθαι χρόνον. ἐποίει δέ μοι τὰς ἡδονὰς οὐ τὸ ἐσθλεῖν καὶ πλνεν, τὸ δὲ τὰ τῶν λόγων εὖ καὶ καλῶς χωρεῖν καὶ τὸ τὰς Ἀθήνας τῆς Βιθυνίας καταβοᾶν, ὥσπερ γεωργοὶ γεωργῶν ῥύακος 20 ἀρχαίου κωλυθέντος ἢ πρότερον ῥεῖν. οὕτω τὸν ἐκείσε

1 Plat. Ion. 536 A 10 Dem. de fals. leg. p. 413, 9
16 Μυκερίνον Her. II 133 20 Cf. Hermog. de inv. Π 2 (Rh.
gr. III 83 sq. W)

3 τῶν] fortasse praeferendum πολιτῶν 4 τὰς ἐν αὐτῇ ἂν
ἐμὰς B | ἦν scripsi ἂν libri et edd 5 ἀκοῦσαι V 8 ἐμνη-
μόνευεν L 9 τοῦτ' V 10 ἡ in εὐθηνοίτο in ras C^r εὐθηνοίτο
P 11 δὲ om L 12 αὐτῇ V 13 κατακεκλιμένῳ CPB Ferr
κατακεκρυμμένῳ L Mor 14 τε inserui e BVL 17 μακρὸν
e μακρὰν corr C^s | αὐτῷ scripsi αὐτῶ libri et edd 18 τὰ
om L 21 ἀρχαίου] ἐτέρου Ferr

δρόμον τῶν νέων παλαιόν τε καὶ ἐξ ὅσουπερ ἐμπορία
 λόγων, ἥδε ἔστησέ τε ἡ γῆ παρ' αὐτῇ καὶ ἔπεισε μὴ
 πόρρωθεν πονηρὰ λαμβάνειν ἔξδον ἐγγύθεν ἀμείνω.
 54. καὶ μὴν ὃ γε ἀνὴρ ἐκείνος ὁ Ἡρακλεώτης σωροὺς
 5 ἐφ' ἀμάξης ἤκεν ἄγων βιβλίων, ποιῶν με οἷς ἐβουλόμην
 R 40 πλούσιον· ἐπεὶ εἰ γῆν τε καὶ | ὀλκάδας καὶ συνοικίας
 ἐδίδου, δοκῶ μοι τὸν ἄνθρωπον ἂν ἐπαινέσας αὐτὸν
 κελεύσαι ἔχειν. οἷόν τι καὶ πρὸς ἐκείνον ἐπολήσα τὸν
 ἐπὶ δειπνόν τε ἅμα καὶ αὐτὴν τὴν θυγατέρα καλοῦντα
 10 μόνην ἐν μεγάλοις αὐτῷ τρεφομένην χρήμασι, τὴν μὲν
 γνώμην ἐπαινέσας, κελεύσας δὲ ζητεῖν νυμφίον, ὥς
 ἔμοιγε οὔσης ἀντὶ γυναικὸς τῆς τέχνης. 55. περὶ
 ἧν οὕτω τὴν ἔνθεον ἐμεμήνει μανίαν ἡ Νικομήδους
 πόλις, ὥστε ἤδη με καὶ ταῖς θερμαῖς κολυμβήθραις
 15 τὰν τῷ διδασκαλεῶ ποιεῖν καὶ μηδὲ ταῦτα ἔξω τοῦ
 νόμου τοῖς ιδιώταις εἶναι δοκεῖν. οὕτως ἡμῖν ἅπαντα
 ἡ πόλις καθειστήκει μουσεῖον· οἱ γε καὶ τοὺς προλό-
 γους παραλαμβάνοντες, τᾶλλα ἐκβάλλοντες ἄσματα,
 ἄδοντες πανταχοῦ διετέλουν. 56. ἡ μεγίστη δὲ τῶν
 20 εἰς εὐφροσύνην ἀφορμὴ τὸ σαφεῖς κεκτῆσθαι φίλους,
 ὧν οὐδὲν ὅτι οὐ λείπεσθαι τῶν δοκούντων ἀγαθῶν
 ὁ Εὐριπίδης φησίν, εἰδώς, ὅτι οὗτοι οἱ σαφεῖς οὐκ

4 Κρισπίνος p. 96, 7
 26. ep. 487

22 Eur. Or. 1155 sq. cf. IV 861,

18 ἦτοι ἀπορρίπτοντες V

1 ὅσου L 2 αὐτῇ L 5 μὲν L 6 εἰ ex εἰς corr C
 9 ἐμέ τε ἅμα Gasda 10 αὐτῷ Mor Re | τῆς μὲν γνώμης V
 et Gasda 12 ἐμοί γε PBV 14 καὶ CP Mor Re 15 τ' ἂν
 CPV Mor Re | μηδ' ἐνταῦθα Re Anim 19 δὴ libri Ferr et
 γε Mor in marg 20 κε in κεκτῆσθαι in ras P⁴ 21 ὅτι
 οὐν L ὅτιοῦν Mor

οὐσίας μόνον ἀποσταίειν ἂν ὑπὲρ τῶν ἐπιτηδείων,
 ἀλλὰ καὶ ἀποθάνοιεν, ὧν δὴ γενέσθαι καὶ τὸν τῆς
 Θέτιδος υἱόν, ὃς ἐπρίατο τῆς ψυχῆς τὴν ὑπὲρ τοῦ
 Πατρόκλου δίκην. ταύτης οὐδέν τι νωθροτέρας ἐν-
 ταῦθα ἐκτησάμην φιλλίας. 57. ὧν εἰ τὴν Ἀρίσταινέτον | 5
 φαλὴν ὑπερφέρειν φιλλίαν, οὐδένα ἂν νεμεσῆσαι μοι R 41
 δοκῶ τῶν τιθεμένων δευτέρων· ὥ' μοι καὶ ἡ μήτηρ
 καὶ εἰ τῷ ἄλλῳ λύπην ἐνεποιοῦν ἀπάν, εἰκότως ἂν
 ἐγκαλοῖ. ἐκεῖνος γὰρ δὴ καὶ τὰ τοῦ κείνου τρόπου
 φάρμακα τῶν γλυκέων τούτων ἐφάνη γλυκύτερα. 10

58. Καίτοι τίς φιλομήτωρ μᾶλλον ἐμοῦ; τεκμηρίῳ δὲ
 μεγάλῳ τοῦτο ἀποδεικνύσθω. γῆν οὐσάν μοι πατροφάν
 ἀπέδοτο, ὃ δὲ ἐωνημένος ἐπ' Ἰταλίας πορευόμενος
 δείσας, μὴ παρακαλέσας ὕστερον τὴν συμμαχίαν τῶν
 νόμων ἢ ζώσης τῆς μητρὸς ἢ οἰχομένης ἐπιστρατεύσω 15
 τῇ πράξει, λύειν ἤδη ταύτην ἢ βεβαιοῦν ἔδειτο. ἡρόμην
 οὖν, εἰ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς πεπραμένοις εἶην, ὥς οὐδὲ
 τούτῳ μαχούμενος· καὶ ὃς τὸ βιβλίον προὔτεινεν, ὥς
 προσλάβοι ταυτησὶ τῆς χειρὸς γράμματα, καὶ ἡ μὲν
 ἔγραφεν, ὃ δὲ οἷς ἐώρα διηπίστει. 59. δεινὰ δὴ 20- 20

2 Π. σ 90 sq.

2 ἐπαποθάνοιεν MSchmidt Philol. X 614 | δεῖ L 4 τοι
 L | νωθροτέραν V 5 φιλλίαν V 7 ὥ' μοι uncis inclusit eius-
 que loco scholion quod est in B et Ferr in marg τῷ Ἀρίσται-
 νέτῳ ἂν αἰτιάσασθαι τις δικαίως, φησί, τοῦ ἀπεῖναι ἐμὲ καὶ μη-
 τρὸς καὶ τῶν ἐπιτηδείων. ἡ ἐκείνου γὰρ, φησι, φιλλία τούτων
 οὐσα ἰσχυροτέρα λήθην ἐκείνων ἐνέβαλε τῇ ἐμῇ ψυχῇ, ut ipse
 ait, e codice Romano in textu posuit Mor, expulerunt Valesius
 ad Ammian. Marc. XVII 7, 6 et Re ὥ] ὃ V 8 ἐνεποιεῖ L
 13 μήτηρ ante ἀπέδοτο Ferr in marg, uncis inclusit Mor, reti-
 nendum censuit Re | Ἰταλίαν VL 17 πεπραγμένοις L
 19 προσλάβῃ V sed οι supra η r 20 δεινὰ δὲ δὴ L

R 42 κῶν ἑμαυτῷ | δραῖν, εἰ τὴν οὕτω στεργομένην μὴ
 συνὼν γηροτροφοίην, ὁπότε ἀκούοιμι φθεργομένου τοῦ
 φίλου, δεσμὸς τοῦτο ἦν, ὥστε καὶ ἡνίκα δεῦρ' ἐπανήειν,
 ἐπὶ μόναις ταῖς παρ' ἐκείνου τοῦτο ἐπράττετο ἀνάρκαις
 ἀπειλοῦντος ἢ μὴν χεῖρω με, εἰ τούτῳ ἀτιμάσαιμι τὸ
 δίκαιον, νομίζειν.

60. Πλείοσι τολύνην καὶ μελίσσιν ἀγαθοῖς τὰ δυσ-
 χερότερα ἠφάνιζεν ἢ Τύχη, καὶ ἡ λύπη μικρὰ διὰ
 τὸ πλῆθος ἦν τῶν ἡδονῶν, μᾶλλον δὲ οὐδὲν τοσοῦτον,
 10 ὁπόσον καὶ ἀνιᾶσαι δύνασθαι, ὥσπερ αὐτὸ καὶ τοῖς ἀρι-
 στεύουσιν ἀπλήττονται κοῦφα διὰ μέγεθος ὧν δρῶσι.
 λεγέσθω οὖν καὶ τὰ χεῖρω· τῇδε γὰρ ἂν καθαρώτερον
 φανεῖν τὰ βελτίω δεικνυμένων τῶν ὑπ' αὐτῶν νεני-
 κημένων.

15 61. Ὁ μὲν δὴ παῖς ἄνηβος ἐλπίσιν ἀπατηθεὶς ὑπὸ
 τῶν οὕς ἀναπεύθουσιν ἀποκτινύντων πεντακοσίους
 τε καὶ χιλίους ὑφελόμενος στατήρας ᾤχετο, ὡς εἰκός,
 ἀποθανούμενος μέλλοντός μοι δέξεσθαι τοῦ ἄρχοντος
 R 43 λόγον, καὶ | ἐπεδεικνύμην κινούμενος τὰ εἰωθότα τῶν
 20 ἀκροατῶν τῇ κλοπῇ τεταραγμένων, ὥστε εἶναι μοι δι-
 πλοῦν τὸ θαῦμα, τὸ μὲν ὡς λέγειν ἐπισταμένῳ, τὸ δὲ
 ὡς τὰ τοιαῦτα φέρειν· καὶ τρίτον γε ἕτερον προσεγε-
 γόνει διωθουμένου μου τὸν ἡθροισμένον ἐκ τῶν πό-

1 ἑμαυτὸν L 2 γηροτροφεῖην corr. in γηροτροφοίην L² |
 ὁπότε L ἄλλ' ὁπότε Re Anim ὁπότε δὲ Gasda 3 δεῦρο
 CP Mor Re 5 ἢ Ferr ἢ MorRe | μὴ Ferr | τούτῳ scripsi
 τοῦτο libri et edd 7 Πλείοσι τολύνην L in marg | δυσχερέ-
 στατα B Mor Re 9 οὐδὲ Gasda 10 ἀνιᾶσαι supra ἀνιᾶ-
 σθαι Par (Gasda I 16) et coni Re ἀνιᾶσθαι reliqui libri et
 edd 12 λεγέσθω — χεῖρω om B 15 Ὁ ὡς L | μὲν ἐμὸς
 δὴ Ferr in marg Mor

λεων ἄργυρον παριόντα τὸν ἐξεληλυθότα χρυσὸν θε-
ραπεύειν πειρωμένων τοῖς παρὰ σφῶν τὴν βλάβην.

62. Ταυτὶ μὲν ἀφείσθω τὴν ζημίαν ἔχοντα ἐν χρη-
μασιν, ἃ δὴ διαπτύσειεν ἂν ἀνὴρ ἐλεύθερος. ἀλλ'
ἐνόσει μὲν ἢ γυνὴ τῷ σοφιστῇ τὰς φρένας, ὁ δὲ οὐ 5
βουλόμενος ταῦτ' εἶναι τῆς τοῦ σώματος πονηρίας ἐπ'
ἐμέ τε ἦγε τὴν αἰτίαν καὶ κακοῖς ἐπόμενος παραδείγ-
μασι βιβλιογράφον καὶ αὐτὸς εἴλκε καὶ οἰχομένης δὴ
τῆς γυναικὸς ἀπὸ τοῦ τάφου μετὰ δακρύων εἰς τὸ
δικαστήριον ἐλθὼν κατήγορος μὲν κατὰ τοὺς νόμους 10
οὐδὲ οὕτως γίνεταί, τοσοῦτον δὲ εὔρε, τὸ δῆσαι τὸν
ἄνθρωπον. 63. ἐπὶ τούτοις τὸ | πρᾶγμα ἀνέστραπτο R 44
τοῦ μὲν φεύγοντος τὴν κρίσιν, ἐμοῦ δὲ ἐπαναγκάζον-
τος. ὁ δικαστὴς δὲ ἄρα ἐρέλα, εἰ περὶ γυναικα ἐγὼ
παρὰ νήλικον τὸν θάνατον ὑπερβάς τὸν σοφιστήν, 15
ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀθλητὴς κτεῖναι ἔχων τὸν ἀντίπαλον
τούτῳ μὲν ἡρνεῖτο συμπλέκεσθαι καὶ διέσωζε, τὴν τε-
κοῦσαν δὲ αὐτὸν ἡρπαζε διὰ δαιμόνων. τῷ μὲν δὴ
ἔργον ἦν φεύγειν, ὁ δικαστὴς δὲ, οὐδὲ γὰρ ἀνίην,
εἰλκέ τε διὰ τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπηνάγκαζεν ἢ λαβεῖν 20
ἢ δοῦναι δίκην, τὸν γὰρ αὖ νόμον οὐκ ἔαν κεναῖς
αἰτίαις ὑβρίζειν. ὁ δὲ πεσὼν ἰκέτευε μὴ ἄτιμος ἀπελ-

1 δν παῖς ἐκεῖνος ὑφαιρησάμενος ὄχετο post χρυσὸν Ferr
in marg Mor expunxit Re 4 ὦν in διαπτύσειεν ἂν in ras
C^f ἂν om B 6 σωτηρίας L 7 τε om V 8 βιβλιογρά-
φον edd 9 ἀπὸ τοῦ denuo incipit A fol 19 τοῦ om B
11 γίνεταί L | εὔρετο, δῆσαι Re Anim εὔρετο, ἔδης coni idem
in edit. 12 ἀνέστραπτο L Ferr in marg Mor Re 14 δὲ |
τε Re 15 ἂν in παρὰ νήλικον suprapos. C², η in ras P²
ἀνήλικον Ferr παρέπεμπον Ferr in marg Mor 17 ἡρνεῖτο
corr ex ἡρεῖτο Cⁿ et Par (Gasda I 16) ἡρεῖτο A ἡρεῖτο
PVL Re ἡρεῖτο B Ferr Mor | διέσωζε AC 19 ἀνίην V
ἀνήειν L 21 αὖ delendum censet Re

θεῖν μηδὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ πένθους ἐκείνα νο-
 μισθῆναι. 64. ἔλεεῖ τὸν σοφιστὴν ὁ δικαστής, καὶ οὐκ
 ἐμεμψάμην τὸν οἶκτον· ἐμοὶ γὰρ εἴη τὸν ἐχθρὸν εἰς
 R 45 συγγνώμην καταφεύγοντα ἰδεῖν καὶ | οὐδὲν ἂν ἐτέρας
 5 δέοι δίκης, καὶ δὴ καὶ φίλον εἶναι βουλόμενον οὐκ
 ἀτιμάσω· ὅστις δὲ αἰσχυρόμενον τὸν ἡμαρτηκότα ὀρῶν
 προσαπολέσαι βούλοιτ' ἂν, θηριώδης τε οὗτος καὶ οὐκ
 αἰσθανόμενος, ὥς ἀνθρώπῳ γε ὄντι γένοιτ' ἂν ποτε
 ἴσως εἰς τὴν τῶν ὁμοίων χρεῖαν πεσεῖν. ἀλλ' οὐχ οἱ
 10 Βιθυνοὶ πρὸς ἐκείνον οὕτως, ἀλλ' ὁ μὲν ἀπαντῶν
 ἐξετρέπετ' αὐτόν, τῷ δὲ πρόνοια μὴ ἀπαντῆσαι, τὸ δὲ
 μὴ κεκολλᾶσθαι τοῖς προσήκουσι τὸν ὑβριστὴν ἥδη
 τινά τι καὶ ἀπορρῖψαι εἰς τὸν ἐψηφισμένον καίτοι
 σφόδρα ἀγαπώμενον ἠνάγκασε. 65. πιεζόμενος δὴ
 15 πολλαχόθεν καὶ οὐκ ἀποχρώντων οἱ τῶν λόγων ἄλλως
 τε καὶ τοῦ τρόπου προσδιαβεβλημένου τρέπεται ἐπ'
 ὤνῃ τῶν νέων, χρημάτων οὐ φειδόμενος πολλῶν οἱ
 προσιόντων ἐκ γῆς· οἱ δὲ δέχονται μὲν τὸ διδόμενον,
 19 σφᾶς δὲ αὐτοὺς οὐ προΐενται, ἀλλ' εἰς μέσον τε τὸ
 R 46 ἀπόρρητον | ἤγετο καὶ γέλως διὰ τῆς πόλεως ἐχώρει,
 οἷα μὲν ἐμεμηχάνητο, οἷα δὲ ἤλπισεν, οἷα δὲ ἐπεπόν-

1 αὐτοῦ libri et edd 3 post γὰρ rasura 2 litterarum in
 A num γὰρ ἀρκεῖ? 4 καταφρονῶντα L 7 βούλοιτο ACPBL
 edd 9 ἴσως] οὗτος B | ἐμπεσεῖν L | οὐχὶ Βιθυνοὶ B 10 ὁ —
 11 πρόνοια] οἱ μὲν γὰρ τῶν Βιθυνῶν ἐξετρέποντο αὐτὸν ἀπαν-
 τῶντα, οἱ δὲ προνοοῦντο Ferr in marg quae in textum recepit
 Mor cancellis inclusa aequae ac quae addidit: μὴ ἀπαντῆσαι
 αὐτῷ ἥδη δὲ καὶ τις ἠναγκάσθη ὑβρίσαι καὶ τὸν ψηφισάμενον
 αὐτόν μηδὲν παθεῖν· καίτοι πολλὰ ἀγαπώμενον· τοσοῦτο [φησὶν]
 ἐμισεῖτο ὑπὸ πάντων Βιθυνῶν ὁ σοφιστής ἐκείνος expunxit om-
 nia Re 11 αὐτόν scripsi coll. Dem. falsa leg. § 225 p. 411,
 12 οὗτος ἐκτρέπεται με νῦν ἀπαντῶν ἂν libri et edd 13 ἀπορ-
 ρίψαιεν τὸν L 14 ἠνάγκασεν A ἠνάγκασας L 18 προσ-
 ιόντων L et Re προσόντων reliqui libri Ferr Mor

θει. 66. ὥς δὲ αὐτῷ μόνος Βιθυνῶν συνελάμβανε
 ἀνὴρ εἰς ὅτι ὀρμήσειεν ἀπαύστῳ φιλονεικίᾳ χρώμενος
 φήσας ἐν τῷ περὶ τουτωνὶ τῶν δώρων λόγῳ τε καὶ
 ἐλέγχῳ καὶ γέλωτι μηδὲ τὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὄνομα
 σεσιγῆσθαι ὥς δὴ τοῦ τε ἔργου κεκοινωνηκυίας τῶν 5
 τε ἀνηλωμένων, ἐπὶ ξεῦρος ὀρικὸν ἀναβάς ἤλαυνεν
 ἐπὶ Καππαδοκίας παρὰ ἄρχοντα φίλον εἰδότα χάριτι
 βλάψαι νόμον, νέω δὲ ἄρα τῷδε πάντα ἀλλήλοιν Ἀθή-
 νησι κεχαρισμένῳ διὰ τέλους ἐμελλον τοῦτο ποιεῖν.
 ὁ δὲ παρασκευῆς τε αὐτὸν τῆς πρὸς τὸν Περσικὸν πό- 10
 λεμον ὅς τότε ἦν, ἐτέρων τε προμηθείας οὐ μέλουσ
 ἀξίων μένειν ἀναγκαζόντων πάντα τὰ μέγιστα μικρὰ
 ἡγησάμενος ἀναστὰς ἐφέρετο γυμνῷ τῷ ξίφει προ-
 πέμψας στρατιώτην, ᾧ χρῆν με εἰς Νίκαιαν ἐπεσθαι
 τῶν νέων ἄγοντα ἐπὶ τοὺς ὅτι μὴ σφᾶς αὐτοὺς ἀπέ- 15
 δοντο, ἡδικηκότας. 67. Νικομηδεῖς μὲν οὖν ἡμᾶς ἔτι
 ζώντας ἐπένθουν, ὥσπερ οὖς εἰς τὸν Λαβύρινθον ἐπεμ-
 πον Ἀθηναῖοι. σωτῆρ δὲ ἄρα ἡμῖν | ἐμελλε τῆς Τύχης R 47
 βουλομένης Ἡρακλῆς ὁ Διὸς ἔσεσθαι καὶ προὔδηλον
 γε, ὃ ποιήσει καὶ ὥς σβέσει τὴν πυράν, ὀνειράτι· πυρὰν 20
 γὰρ δὴ μεγάλην ἐν μέσῃ τῇ Νικαίᾳ τῶν τινα Ἀντι-
 σθένους μιμητῶν ἐδόκουν ἐφρίζοντα σβεννύειν καὶ
 εἶναι κρείττον τοῦ πυρὸς τὸ σῶμα. θαρρῶν δὴ τοῖς

7 p. 116, 15 21 p. 116, 11 17 Plut. Thes. 17.

2 ἀνὴρ — χρώμενος citat Plan fol 21 5 ε in κεκοινων-
 ηκυίας in ras C² 7 post παρὰ rasura duarum litterarum
 in A 8 νέων Re | τῷδε L 9 διατέλους BV 11 ἐτέρω
 L 12 ἀξίων L 13 γυμνὸς B 16 α in ἡδικηκότας in
 ras C² | Νικομηδεῖς — 18 Ἀθηναῖοι citat Plan fol 21 | Νικο-
 μηδεῖς] ἐκεῖνοι Plan | ἡμᾶς om L 18 ἡμῖν ἄρα B 20 ποιή-
 σοι V | σβέσοι V 21 γὰρ] μὲν L | ν in νικαία in ras P²

8*

τε ἀπὸ τῆς ἀληθείας τῇ τε ἐπαγγελίᾳ τῆς ἐπικουρίας
 ἤειν· οἱ συνήγοροι δὲ ἡμῖν μέχρ' Αἰβον μὲν ἵκον,
 αὐτοῦ δὲ καταδύντες ἀπεσκόπουν, ὅπῃ τὸ πρᾶγμα πε-
 σεῖται, καὶ ἀναφανέντες ἐπὶ τῷ τέλει συνέχαιρον, ὥσπερ
 5 οἱ Λακεδαιμόνιοι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοῖς
 Ἀθηναίοις. 68. ἦν δὲ ἔρα κάκεινο Ἡρακλέους τὸ
 ἔργον, ὃς καὶ ἡμῖν τὸ νέφος ἀπέωσεν· ἦδον μὲν γὰρ
 ἀλεκτρούνες καὶ ἐκήρυττον οἱ κήρυκες, ἐκρούετο δὲ ἡ
 9 θύρα καὶ ὅτῳ μέλει τῶν τοιούτων, ἐβόα καταβαλνεν.
 R 48 ἐκαθήμεθ' οὖν ἐν μυροπωλείῳ | τινὶ τὸν καιρὸν ἀνα-
 μένοντες Ἀλκιμὸς τε καὶ ἐγὼ (τὸν Ἀλκιμον τοῦτον
 θεοῦ τινος ἔγωγε παῖδα ἡγοῦμαι γεγονέναι, μὴ γὰρ
 ἂν ἐξ ἀνδρὸς φῦναι τοιοῦτον). σμικρὸν δὴ πρὸ μεσημ-
 βρίας οὐδενὶ κόσμῳ κεκραγῶς ὁ συκοφάντης ἔστειχεν
 15 ἡμιμυανῆς κεκρατῆσθαι τῇ βαφῇ καὶ Φιλάργριον λέγων,
 ἡμῖν γε οὐ συνετὰ λέγων. 69. καὶ αὐτίκα ὁ δικαστὴς
 ἐξήκει, καὶ φαιδρὸς ἐωρῶμεν τοὺς φίλους ὥς δὴ ἐπ'
 ἀγαθῷ τῷ, τουτὶ δὲ ὅ,τι τε ἦν ὅτῳ τε τρόπῳ συμβάν,

5 Her. VI 120 7 Il. ο 668

4 ἦτοι μετὰ τὸ τέλος V 5 παρ' αὐτὴν γὰρ τὴν μάχην
 (αὐτὴ γὰρ τῇ μάχῃ P²B) κληθέντες τότε μὲν οὐχ ἦγον διὰ τὴν
 πανσέληνον (δ. τ. π. om B), ὕστερον δὲ συνηθόμενοι Ἀθηναίοις
 τῆς νίκης (τῇ νίκῃ P²), ἧς καὶ Ἡρακλῆς μετὰ τοῦ Πανὸς γέγονεν
 αἴτιος P²B

2 ο prius in συνήγοροι in ras C² 3 ὅπῃ A ὅποι B
 Ferr 10 ἐκαθήμεθα CP Mor Re | μυροπωλείῳ AP Ferr
 μυροβολίῳ C 12 θεοῦ — 13 τοιοῦτον citat Plan fol 21 θεοῦ
 παῖδα τινὸς ἔγωγε Plan | ἔγωγε om VL 13 ἂν om Plan |
 ἀνδρώπου Plan | μικρὸν VL 15 κεκρατῆσθαι — 16 συνετὰ
 λέγων citat Thomas Mag. s. v. ἀσύνετος p. 28, 8 παρὰ Αἰβανίῳ
 ἐν τῷ περὶ τῆς ἐαυτοῦ τύχης· κεκρ. κτλ., cuius verba non sine
 mendis in margine codicis B m² repetita sunt 15 λέγων corr
 B² in λόγων quod etiam schol. in marg e Thoma praebet

εἰδέναι οὐκ ἦν, πρὶν δὴ τις τῶν ἡμῖν εὖνων πόρρωθεν
 ἐσήμηνε τῇ χειρὶ τὸν πολέμιον πεφενγέναι, τῷ δικαστῇ
 γὰρ ἀνάγκην ἐξαίφνης τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ἐπιπε-
 σεῖν· ἐγνωκότι γὰρ ἐπὶ πρόδηλον εἰσάγειν σφαγὴν ἤκειν 4
 τινὰ ἄγγελον τῆς | Φιλίππου κινήσεως καὶ δεῖν ἤδη R 49
 θεῖν καὶ δέχεσθαι τοῖς ὄροις τὴν βλοσυρὰν ἀρχήν·
 καὶ τὸν δέσαντα εἰπεῖν ἀπολωλέναι τὸν καιρὸν τῇ
 χάριτι καὶ εἶναι τοῦ νόμου τὸ κράτος, δεῖν οὖν ἢ
 γραφὴν ἀπενεργεῖν ἢ μὴ ἀγανακτεῖν ὑπὸ ἀνάγκης νι-
 κώμενον. διὰ ταῦτα ἐκείνον μεμνησθαι τῆς βαφῆς 10
 ὥς δὴ μεταπεπεισμένον. 70. καὶ ὁ μὲν ὃν θυμὸν
 κατέδωκεν ὥχεται οἰκαδε στένων, ὁ δὲ οἷς ἔδωκεν ἂν
 ἐρυθριῶν καλέσας ἐμὲ καὶ παρ' αὐτὸν καθίσας ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ τριβὼν τῇ χειρὶ τὸ πρόσωπον διασύρων
 τε τοὺς ὑπὲρ τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τοῦ φίλου λόγους | 15
 ἡξίου με πρῶτος τε ἔχειν τῇ παρ' αὐτὸν ὁδῷ καὶ R 50
 μὴδὲν οἴεσθαι τῶν πεπραγμένων πεπραχθαι, φήσαντος
 δέ μου καὶ πρὸ τῶν αὐτοῦ λόγων ὥδε ἔχειν πλίστιν
 ἀπῆται τῶν εἰρημένων, εἶναι δὲ πλίστιν, εἰ ποιησαίμην
 αὐτὸν ἀκροατὴν ἐν μέσοις Νικομηδεῦσι λόγου τινός. 20
 καίτοι ὅ γε Φίλιππος, ἔφη, καλεῖ, ταυτὶ δὲ ὁμῶς προ-
 τετιμήσθω. 71. νεύω καὶ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ἤμεν ἐν τῇ
 Νικομήδους καὶ εἰσῆγον τὴν ἐπίδειξιν. ἔπειτα ἡκέ

5 Gothofred. Prosopogr. cod. Theod. 378 11 II. ζ 202

1 πρὶν δὴ — 2 πεφενγέναι citat Plan fol 21 πρὶν δὴ] καὶ
 Plan πόρρωθεν om Plan 2 ἐσήμηνε L Plan 3 δήμου B
 4 εἰσάγειν ACPL Mor Re num ἐξάγειν? 6 ἐπὶ τοῖς ὄροις?
 9 ἀνάγκης supra ἀνάγκην L² 10 διαταῦτα BV | ἐκείνον L
 τὸν συκοφάντην Mor 12 ἔδρασαν ἀνερυθριῶν? 13 αὐτὸν
 Re αὐτὸν libri Ferr Mor 21 καὶ τότε ὁ τε L τε in γε corr
 A² | καλεῖν B 23 ἡκε ex ἡμεν corr C ἡμεν A

ποθεν, ὥσπερ πνεῦμα, ὁ συκοφάντης ἄγων τὸν ὑπόπτῃν
 ἐκείνου καὶ ἔφασκε δεῖν τὸν ἐκείνου φθάσαι λόγον,
 πρὶν ὑπὸ κρότου πολλοῦ καταληφθῆναι τὸν δικαστήν.
 ὁ μὲν οὖν ἤσχαλλεν, ἐγὼ δὲ συνεχώρουν. ὁ δὲ εἰσελ-
 5 θὼν ἦν αὐτὸς καίτοι γε λέγων ἐν πεντεκαίδεκα ἀνθρώ-
 R 51 ποῖς αὐτὸς δεηθεὶς τὴν ἐμὴν ἀπεῖναι | μερίδα. ὥς
 γὰρ εἶδε τὸ στάδιον, ἰλιγγιάσας ἐξενήνεκτο τῆς μνήμης
 καὶ ἐβόα μηδὲ τότε πεπαῦσθαι τὸν γόητα ἐμέ· τοῦ δὲ
 ἀναγνῶναι κελεύσαντος, εἰσελθεῖν γὰρ λόγον, οὐ μνή-
 10 μην κρινῶν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔφη δύνασθαι τὸ
 αὐτῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ποιεῖν. ἀλλ' ὁ δεῖνα λαβὼν
 ἀναγνώσεται, δελξας τῶν ρητόρων τὸν ἄριστον. ὁ δὲ
 ὥς τοῦτο ἤκουσε, ῥίψας τὸ βιβλίον ἀπῆει πιμπλὰς τὴν
 ἀγορὰν ἀνοήτων ρημάτων. 72. τῆς δὲ ὑστεραίας ὁ μὲν
 15 ὄχλος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, τοῦ δὲ ἐγγὺς ἐγὼ τὴν φω-
 νὴν ἀνακινῶν τε καὶ ἀποπειρώμενος, ὁ δὲ ἄρχων
 περὶ ἔξοδον, ὁ δὲ αἰσχιστα ἀπηλλαχὼς ἐκείνος ἐξ
 ἀκροπόλεως ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦμὸν ὠπλισμένος παρῆν,
 καὶ ἐμὲ μὲν αἱ θύραι ρύονται τοῦ νεῶ τῆς Τύχης,
 20 οὗπερ καὶ ἐκαθήμην. τὸν ἄρχοντα δὲ καὶ πρὸ τῶν
 R 52 λόγων τῇ 'κείνου τόλμῃ κτῶμαι, καὶ σὺν | εὐνοίᾳ μὲν
 εἰσέρχεται, γενόμενος δὲ ἐραστῆς ἀνίσταται καὶ παρα-

1 post ἄγων rasura duarum vel trium litterarum in A
 3 καταληφθέντα L 5 ὁ αὐτός? | γε om BVL | voce ἀνθρώ-
 ποῖς in A fol 20 incipit manus saeculi XIII/XIV 9 κελεύ-
 σαντος scripsi e VL κελεύοντος ACPB edd 10 κρινῶν Gasda
 et Cobet Mnem. III 248 κρίνων libri edd | ὁ δὲ B 11 αὐτῶν
 L 12 τῶν e τὸν corr L² 16 ἀνακινῶν defendi potest coll.
 Plat. leg. IV 722 D οἷόν τινες ἀνακινήσεις et Aristox. fr. rhythm.
 elem. p. 282 ed. Mor ἡ φωνὴ κινεῖται Harm. I § 26 p. 8 et 9
 (Johnson, Transactions of the American Philological Association
 XXX p. 42 sq. et Studies in honor of B. L. Gildersleeve, Balti-
 more 1902), sed fortasse praeferendum ἀσκήν 19 νεῶ] γε.
 βωμοῦ Mor in marg 20 καὶ om B 21 τῇ κείνου B

χοῖμα γράμμασι συγγενεῖς τε, οἷ αὐτῷ παρ' ἄλλοις
διέτριβον, φίλων τε παίδας εἰς ἐν τοῦτο διδασκαλεῖον
ἤθροιζε τῷ λόγῳ τε δὴν ἡκηόει, συνῆν αἰτήσας τε καὶ
λαβῶν, τῷ συκοφάντῃ τε οἷαν οὐχ ἑτέραν ὀφείλειν
ἔλεγε χάριν γινῶναι δόντι ταῦτα, ἃ ἀγνοεῖν ζημία. 5

73. Ὡν λεγομένων τε καὶ πραττομένων φερομένης
τε εἰς ἐκείνους παρ' ὧν ἀπεληλύθειν, τῆς φήμης, οἷ
οὐχ ὅτι τὰ ἄσκη, ἀλλὰ καὶ τοὺς μικροτάτους τῶν
ἀργῶν ἀβάτους ῥοντό μοι ταῖς διαβολαῖς ἐργάζεσθαι,
τίς Τέλλος, τίνες Ἀργεῖοι νεανίσκοι διὰ τῶν περὶ τὴν 10
ἄμαξαν τῇ μητρὶ κεχαρισμένοι, τῇ σφῶν αὐτῶν τὴν
ἐμὴν εὐδαιμονίαν παρήεσαν; ὥστε μοι δοκῶ καὶ τῆς
αἰτίας ἦν ἐπὶ τῇ γενέσει τούτων ἡτιασάμην | τὴν R 53
Τύχην, ἀφήσειν τὴν θεόν, εἵπερ ἐκ τῆς βασάνου ταῦτα.
οὐδὲ γὰρ Μέλανθος δῆπουθεν ἡτύχει φεύγων μέλλων 15
ἀντὶ τοῦ Μεσσήνην οἰκεῖν βασιλεύειν Ἀθηναίων.

74. Ἡὺξημένης δὴ τῆς δόξης μυρίων τε ἡμᾶς ἐπαι-
νούτων στομάτων ὄντων τε τῶν καὶ τοῦτο λεγόντων,
ὥς συνείην ἀνθρώποις οὓς ἐξέβαλεν ἄν· κατὰ τὸν
Ἀρχιλόχου φονέα τοῖς χρησμοῖς ὁ Πύθιος, ἐπικειμένων 20

10 Her. I 30. 31. Luc. Char. 10 15 Her. V 65 20 Plut.
ser. num. vind. 17. Aristid. or. 46 t. II p. 380 D. Suid. s. v. Ἀρ-
χιλόχος (Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἔξιθι ναοῦ) cf. I 473,
11 R

1 γράμμασι inserui e V et γρ. Mor in marg γράμματι L
om ACPB | αὐτοῦ Mor | παρὰ ACB Ferr 7 τε delendum
censet Re, fortasse recte 8 μικροτάτους V 9 τὰς διαβολὰς
ACP Ferr τὰς διατριβὰς B | ἐργάζεσθαι Mor Re num ἐργά-
ζεσθαι? 13 ἡτίας in ἡτιασάμην in ras C¹ 15 ei in ἡτύχει
in ras C² 16 μεσσήνην BL 17 δὲ BL 19 συνήειν VL
ἐξέβαλεν ex ἐξέβαλλεν corr L²

τε τῶν ἔξω τῆς αἰτίας τοῖς ἐν αὐτῇ γίνονται πρὸς
 τὸν ὑπαρχον ἰκετεῖαι τῆς ἐμῆς ἀποδόσεως περὶ ὥς δὲ
 ἀδικήσῃν τοὺς ὑποδεξαμένους ἔφην καὶ ἅμα ἐδεόμην
 4 μὴ με αὐθις ἐμβαλεῖν εἰς ἀηδὴ σιγῇν, ἀπελθὼν ὥς δὴ
 R 54 οὐκ ἐπαναγκάσω, | ἀνάγκη μεταφέρει μείζονι, βασι-
 λείοις γράμμασιν. 75. ἐγὼ μὲν δὴ τὴν τῶν αἰχμαλώ-
 των ἑλνπούμην λύπην, οἱ πατρίδα καὶ ἑλευθερίαν
 ἀποβαλόντες ἔρχονται ἐν ἀλλοτρίᾳ δουλεύουσιν. καὶ
 ἐμὲ τολύμην κατελάμβανε τὸ τῶν μὲν ἡδίστων τε καὶ
 10 λυσιτελεστάτων στέρεσθαι, εἰς δὲ τὰ ἀνιάσοντά τε καὶ
 ξημιάσοντα ἄρεσθαι· χρῆν γὰρ δὴ ἢ συμπίνειν τοῖς
 δυνατοῖς καὶ περὶ τραπέζας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς δια-
 τριβεῖν τὸ πλεόν ἢ ἐχθρόν τε κεκρίσθαι καὶ πολεμεί-
 σθαι. ταυτὶ δὲ ὥς ἐναντιώτατα τοῖς τῆς ψυχῆς ἀγαθοῖς,
 15 πᾶς ἂν μοι συμφῆσαι μεθύσας τε αὐτὸς καὶ ἕτερον
 ἰδὼν τοῦτο πάσχοντα. 76. τὸ μὲν οὖν δεικνύναι λό-
 γους οὐδὲ ὥς κατέλυσα, καὶ συνήεσαν οἱ μὲν ἀκουσό-
 μενοι λόγων, οἱ πλείους δὲ θεασόμενοι κινούμενον,
 οἷα δὴ τὰ τῆς βουλῆς ἐκείνης ἐξ ὅπλων ἢ μουσείων
 20 τὸ πλεόν. ταυτὶ μὲν οὖν οὐ παντάπασιν εἶχε κακῶς,
 χορὸς δὲ ὅν ἤλθον ἄγων, ὥς τάχιστα μοι διέρρει, τῶν
 μὲν ἡδοναῖς γοητευθέντων, οἷς δὲ αἱ γυνῶμαι βελτίους,
 οὔτοι [δὲ] δέσαντες, οἷμαι, ὥς δὴ πεφυκῶτα νέων ψυ-
 χὰς διαφθείρειν τὸν τόπον οἱ μὲν εἰς Φοινίκην ἰστία

24 Od. ε 269

2 ὑπαρχον ACPB 3 α in ὑποδεξαμένους in ras P²
 5 ἀνάγκη μεταφέρειν B ἀνάγκη με μεταφέρει coni Re 8 ἀπέρ-
 χονται? | δουλεύοντες corr. e δουλεύοντες L² 10 τὰ] τοὺς A
 om L 11 γὰρ om Mor 13 τοπλέον V | κεκρίσθαι AC
 15 ε in αὐτὸς in ras C² 17 ὥς reposui e libris ὥς edd
 20 τοπλέον V | ταυτὶ Mor 23 δὲ uncis inclusi | ψυχῆς B

πετάσαντες, οἱ δὲ Ἀθήναζε ὄχοντο, ἐμοὶ δὲ τοῦνομα ἐλέλειπτο, ὥστε ἐδάκρυσεν ἄν τις, ὑπὲρ | ὀπόσων R 55
 ὁμιλητῶν πρὸς ὀπόσῃν χιόνα παρταξόμενος ἐξήειν.

77. Περιήειν οὖν πενθοῦσιν εἰκώς, τοῖς τε παρ-
 οῦσιν ἀχθόμενος τὰ τε ἀπόντα ποθῶν, καὶ μοι οὐτως ■
 ἀκριβῶς ὁ τῶν Βιθυνῶν ἔρως ἐνῶκει μηδὲν ἕτερον
 ἐπιτρέπων θανάσαι, ὥστε ἐπειδὴ θέρους ἦν, αὐθις
 ἐκείσε ἐκομιζόμεν ἀφιέντος μὲν οὐδενός, ἀπειλούντων
 δὲ πολλῶν, κρατοῦντος δὲ τοῦ θεοῦ. λοιμοῦ δὲ ἐλαύ-
 νοντος τοὺς ἀνθρώπους μετασχὼν πως τοῦ κακοῦ καὶ 10
 αὐτὸς παραινέσειν λατρῶν πάλιν ἦν, ἐξ ἧς ἐπεφεύγειν.
 δευτέρου θέρους ταῦτά καὶ ἐτόλμων καὶ ἡναγκάζομεν
 λιμοῦ ποιοῦντος, ἃ πρότερον ὁ λοιμός. καὶ κατὰ ταύ-
 την γε τὴν πορείαν ἐν Λιβύσση — σταθμὸς δὲ ἡ
 Λιβύσση τάφῳ τε καὶ λόγῳ τῷ περὶ τοῦ κειμένου 15
 κασμούμενος — ἐνταῦθα ἐξ αἰθρίας τε ἀκριβοῦς καὶ
 δριμυτάτης ἀκτίνος νέφη συνδραμόντα σκηπτὸν καὶ
 ποιεῖ καὶ ἀποστέλλει, καὶ δὲ πρόσθ' ὀρέων Διομή-
 δεος ἦκε χαμάζε, καὶ ἐπεπόνθειν μὲν δὴ ὅσα εἰκὸς 19
 ὑπὸ τοῦ τοιοῦδε | πυρός. 78. τοῦ δὲ χάριν ἐραστὴν R 56
 πόλεως ἡδίκημένον ἀπεκώλυνεν ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἡ

9 ep. 495 14 Appian. Syr. 11. Cf. OSchwab Berl. Phil.
 Woch. 1896 n. 52 18 II. 9 134 (αὐτὸς ὁ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ)

2 ἰδὼν post τις inserendum censet Re, at cf. p. 130, 6
 6 ἀκριτος MSchmidt Philol. X 615 11 ἐξῆς ἐπιφεύγειν L
 12 ταῦτά scripsi auctore Re Anim ταῦτα libri edd 13 κατ'
 αὐτήν V (et γρ. Patm in marg) κατὰ τὴν L 14 ἦν ante ἐν
 inserit Gasda | ἐν] τὴν ἐν L | ἡ L 18 ὀρέων B et corr in
 ὀρέων L² 19 χαμάζε Mor χαμάζε Re | ἐπεπόνθειν μὲν] ἐπε-
 πόνθει μὲν L ἐπεπόνθειμεν V | δὴ in ras C² om PBVL Ferr
 20 τοῦ om VL | τοιούτου Mor γρ. τοιοῦδε in marg 21 [τῆς
 Βιθυνίας] πόλεως Mor | ἡδίκημένων L | ἀπεκώλυνεν V

Τύχη; τὸ πτώμα ἥδει γεννησόμενον, ὕφ' ᾧ με καὶ αὐτὸν
 κεισόμενον. λυποῦσα δὴ τοιαῦτα τὴν σωτηρίαν ἐπό-
 ριξε καὶ ἀποστεροῦσα τόπου τινὸς ἐχαρίζετο γῆρας,
 ἐπεὶ καὶ τὸ εἰς τὴν μερίστην με πόλιν αὐτὴς φέρουσα
 5 ἐμβαλεῖν οὐ κακοῦν ἔθελουσα ἔπραττε, κακὸν δέ τι
 κἀνταῦθα ἰωμένη. 79. ὁρῶσα γὰρ αὖ τοὺς μὲν κα-
 κοηθεία, τοὺς δέ τινας καὶ ἀγνοίᾳ τὴν ἐκείθεν ἀνα-
 χώρησιν οὐχ ὅπερ ἦν, καλοῦντας, τιμωρίαν δὲ μετο-
 νομάζοντας καὶ ψῆφον τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐργαστηρίου
 10 πονηροῦ τινος ἐπήρειαν, εἶδεν, ὥς ἐνὶ μόνῳ τοῦτ' ἂν
 ἐξαλειφθεῖν τὸ αἰσχρόν, εἰ ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτὴς |
 R 57 θηραθεὶς ἐχοίμην ἐν ἅπασί τε οἷς ἔμπροσθεν εἶην
 νέων τέ (τινων ἐκεῖ) νύκτων περιεστηκότων θεάτρων τέ
 μοι πληρουμένων ὕφ' ἡλικίας ἀπάσης. 80. καίτοι καὶ
 15 πλεόν τι τὰ τότε εἶχε· τῶν γὰρ δὴ ἀρχόντων αἰ τοῦ
 δευτέρου τὸν πρότερον ταῖς εἰς ἐμὲ σπουδαῖς τε καὶ
 τιμαῖς παριόντος ὁ τέταρτος Φοίνιξ ἀνὴρ ὑπὸ Χαρίτων
 κυβερωόμενος δόγμα ἡμελημένον ἀνανεοῦται τῆς βου-
 λῆς, καὶ βασιλεὺς συνησθεὶς τῇ πόλει τοιαῦτα ψηφι-
 20 ζομένη μυρία με κατακοσμεῖ δωρεαῖς, ὧν αἱ μὲν

6 Cf. Eun. vit. § 6 9 Dem. adv. Pantaen. 39 p. 978, 6;
 adv. Boeot. 2 p. 995, 8; 1010, 24

2 κεισόμενον] ἥδει δηλονότι V

1 ἥδη L | αὐτὸν ἥδει κεισόμενον Re Anim 2 λυποῦσα L
 4 με om L | αὐτὴς ἡλθεσ φέρουσα L 6 αὖ om VL, can-
 cellare aut cum δὴ mutare vult Gasda 10 ἐπίνοιαν B
 11 post αὐτὴς inser. τῆς μεγάλης Mor, uncis inclusit Re 13 τι-
 νῶν, τῶν ἐκεῖ δυνατῶν, νύκτων Re num τῶν τιμῶν ἐκεῖ
 νύκτων? νύκτων inser m. ant. A 15 τί A | τότε V 19 συν-
 ησθεὶς om B 20 με om APB | κατακοσμεῖ] μετακοσμεῖ AB

ἀξίωσιν, αἱ δὲ πρόσοδον ἔφερον, ὥστε ἄνευ τῶν περὶ
 γῆν φροντίδων τὰ τῶν γεωργούντων ἔχειν. 81. ὃ δὲ
 δὴ τῶνδε μείζον ἔργον τῆς Τύχης, μᾶλλον δὲ ὅτου
 τις ἂν φήσειεν ἀνδρὶ δόξαν τὴν ἀπὸ λόγων οἶωνπερ 4
 ἡμεῖς, διώκοντι, μετὰ γὰρ τὴν | τῶν τυράννων κα- R 58
 τάλυσιν, ὦν τὸν μὲν λόγῳ, τὸν δὲ χειρὶ Κωνσταντῖος
 ἔπαυσε, δωρεῖται μὲν τοὺς Ἑλληνας τῇ Στρατηγίου
 προρότῃ κόσμον τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν ἐκείνου νο-
 μίζων ἐν ἀρχαῖς χρηστότητα. 82. ὃ δὲ οὐκ ἀπείρωσ
 μὲν ἡμῶν ἔχων, εἰς πείραν δὲ τῶν Ἀθηνησιν ἐρχό- 10
 μενος καὶ τὰ μὲν δακρύων, τῶν δὲ οὐκ ἀμνημονῶν
 ἐπέπληξεν Ἀθηναίοις, εἰ ἀξιοῦντες διὰ κάλλη λόγων
 ἐκείσε ἅπαντας καταπλεῖν οὐκ ἐπείσάγουσι τῶν ὄντων
 σφίσιν ἀμείνω· ἀλλὰ σίτω μὲν ἐπείσάκτω χρώ-
 μενοι διδάσκαλοι τῶν περὶ τὸν σίτον αὐτοὶ 15
 καταστάντες ἅπασιν οὐδὲν ἡγείσθε δεινόν, εἰ
 δὲ περὶ τοὺς λόγους τοῦτο δράσετε, τὰ σεμνὰ
 ὑμῖν οἰχῆσεται; ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰ πάντας ὑμῖν
 κατεχρύσουν τοὺς νεώς, μᾶλλον ἂν ἦν εὐεργέ- 10
 τῆς ἢ τοιαῦτα εἰσηγούμενος. 83. οἱ δὲ ἀλάι μὲν 20
 ἔφασαν καὶ αὐτοὶ ταντὶ διανενοῆσθαι, | παθεῖν δὲ ὃ R 59

5 De Vetranione et Magnentio cf. Petr. Patric. fr. 16 (fr.
 hist. gr. IV 190) et Zonar. XIII 7—9 7 p. 134, 17. ep. 396
 14 Dem. cor. § 87 p. 254, 21. adv. Lept. 31 p. 466, 21

4 τίς AB 8 βασιλείας reposui e VL Mor πολιτείας
 ACPB Ferr Mor in marg Re 11 τὰ δὲ BL 13 ἐκείσε
 ἅπαντας] ἐκείσε ἅπαντες C ἅπαντας ἐκείσε V ἅπαντα ἐκείσε
 L 17 τοὺς om L 18 ἡμῖν APBL | signum interroga-
 tionis posui „aut οἰχῆσεται sc. ἡγείσθε aut οὐ τὰ αὐτὸ pro τοῦτο“
 Wyttenb „μὴ δράσετε vel ἐάσετε“ Gasda | ἡμῖν L 19 ἂν
 ἦν] ἦν ἂν VL 21 φ in ἔφασαν in rasura duarum littera-
 rum C²

πολλοὶ πολλάκις, αἰδοὶ βεβλάφθαι, προσλαβόντες δὲ
 νουθεσίαν βελτίους ἔσεσθαι. καὶ αὐτίκα τὸ μὲν ψή-
 φισμα ἐρέγραπτο· τοὺς σοφιστὰς δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς
 διήλλαττεν ὁ φόβος, καὶ πυκναὶ μὲν αἱ βουλαί, πολλοὶ
 5 δὲ οἱ δρόμοι, καὶ ἡ χρὴ τοῦπιὸν διενεργεῖν, ἐσκόπουν.
 τοῦτο οὐπω πρόσθεν Ἀθηναίους ἀκήκοα δρᾶσαντας
 οὐδ' αὖ ἐτέρῳ τοιαῦτα εἰς δόξαν παρὰ τῆς Τύχης
 εὖρημένα. καίτοι καὶ πρότερόν ποτε λόγοι λόγων
 ἡτιῶντο τῶν παρ' ἐτέροις οἱ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ὅμως
 10 οὐ φαίνονται κεκληκότες ἐτέρωθεν ῥήτορα. 84. τουτὶ
 μὲν δὴ κεφάλαιον τῶν παρὰ τῆς δαίμονος ἀγαθῶν
 νομιστέον· εἰ γὰρ αὖ καὶ παρ' ἐτέρων κλητὸν Ἀθήνη-
 R 60 θεν ἐλθόντα νέων ἀρχὴν | κτήσασθαι μακαριστόν,
 πηλίκης εὐδαιμονίας τὸ Ἀθηναίους εἶναι τοὺς μετα-
 15 πεμπομένους; ἐγὼ δὲ ἥσθην μὲν (κατὰ τὸν Κρήτα
 ἐκείνου) ἐπὶ τὴν κατέχουσιν τὰ πράγματα τῶν λόγων
 νόσον καλούμενος, οὐ μὴν οὕτω γε ἐπιλήσμων τις ἦν,
 ὥστ' εἰρήνην τε καὶ ἀσφάλειαν ἐλπίζει μετὰ τοὺς
 πολέμους ἐκείνους οὓς ἐτύγγανον ἑωρακώς, ἐν οἷς
 20 τραύματα πόνον πολλοῖς ἱατροῖς παρασχόντα συνέβη.
 85. Ἦν οὖν δεινῆς ἡλιθιότητος τοὺς ἐπ' ἀλλήλους

15 Ἐπιμενίδην (Plat. leg. I 642 D. Diog. Laert. I 110)

5 τ in τουπιὸν in lacuna L² | μετενεργεῖν L et γρ. Mor
 in marg 6 οὐπω] ὅπερ L 7 εἰς δόξαν post εὖρημένα APB
 9 ἐαυτοῖς L 10 ἐτέρωθεν κεκληκότες VL 12 αὖ om VL |
 παρ' om PB | ἐτέροις V ἐτέρωθεν ACP (in quo ē m² in ra-
 sura trium litterarum) B Ferr 13 νέων γὰρ ἀρχὴν L 14 πη-
 λίκης scripsi e VL auctore Re („aut πηλίκον εἰς“) πηλίκον AC
 PB edd 15 τὸν τῆς παροιμίας post Κρήτα B et supraser.
 P² 17 νῆσον PB | τίς BL 18 ὥστε L 19 πολλοὺς B
 20 πόνων L | ἱατροῖς inser A² 21 ἦν <ᾶν> οὐν?

ὅπλα ἀναιρουμένους, οἷς ἰσχύς παραπλησίᾳ δι' ἴσου
 πᾶσι παραγενομένη τοῦ χρόνου, τὸν ἄρτι ἥκοντα τὰ
 σφῶν ἐλέγξοντα τούτους οἰεσθαι μετὰ θυσιῶν τε καὶ
 αὐλῶν καὶ χορῶν ἐπιστήσειν ταῖς ἀγέλαις ταῖς αὐτῶν. 4
 ἥκουον δέ γε πρὸς οἷς ἐτεθεάμην | τῷ μὲν Ἀραβίῳ R 61
 λελουμένῳ τε καὶ ἐπ' ἄριστον ἰόντι δύο τινὲ μισθωτῶ
 βορβόρῳ κρύψαι τὸ πρόσωπον, Παφλαγόνας δὲ τρεῖς
 ἅπαντα ἀδελφούς, τὴν φύσιν, τὴν ἀμαθίαν, τὴν τόλ-
 μαν, τοῦ σώματος τὸ πάχος, τὸν Αἰγύπτιον ἀπὸ τῆς
 εὐνῆς ἀρπάσαντας ἐπὶ τὸ φρέαρ κομίσαντας ἐμβαλεῖν 10
 ἀπειλῆσαι καὶ μέλλειν, εἰ μὴ ὁμείται τὴν πόλιν ἐκλεί-
 ψειν, καὶ ἐξέλπειν, ὥστ' εἰς Μακεδονίαν ἥκων ἑτερόν
 τι ποιῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον.

86. Τούτοις ἑμαυτὸν κατεῖχον τοῖς λογισμοῖς. τῶν
 δὲ οὐκ ἀντερχόντων σοφιστῶν οὐκ ἂν οἴκοι με ταῦτα 15
 λεγόντων δυνηθῆναι, χαλεπὸν γὰρ εἶναι πολλῶν τυχεῖν
 ἐπαινέτου, οἷ γε, κἂν σὺν δόξῃ παρὰ σφᾶς ἀφίκηται
 τις, περιαιρεῖν τε ἐπιχειροῦσι καὶ πάσῃ τέχνῃ μικρὸν
 ποιεῖν, καὶ ταῦτα αὐτοὺς ληροῦντας ἐπιδείξαι βουλο- 19
 μένη ἢ Τύχῃ κινεῖ μὲν με πρὸς αἰτησιν μηνῶν | τεττά- R 62
 ρων, ἐφέντος δὲ βασιλέως καὶ πρὶν ἢ χειμῶνα ἄρχεσθαι
 δεῖν ἐπανήκειν εἰπόντος ὄρῳ μὲν ὁδούς τε καὶ πύλας
 τὰς ἐμοὶ φιλιτάτας, ὄρῳ δὲ ἱερά τε καὶ στοάς, ὄρῳ δὲ

5 ep. 396 9 p. 94, 19

1 ἀναιρουμένους scripsi coll. I 162, 15 R αἰρουμένους ACP
 VL ἡρημένους B αἰρομένους coni Re 2 ηῖ in παραγενομένη
 in ras L² 3 τούτους οἰεσθαι ante τὸν ἄρτι — ἐλέγξοντα col-
 locanda censet Gasda | τε om L Mor Re 4 χορῶν] τυμπά-
 νων Mor Re | αὐτῶν Re αὐτῶν libri Ferr Mor 5 ἀραβίῳ
 L 6 τινὲς V | μισθῶ τῷ L 9 τοῦ σώματος τὸ πάχος ut
 glossesma delendum censet Gasda 12 ὥστε L 15 ἀντερχόντων
 C sed spir. et ν m. rec. (n) | με] μετὰ L | ταῦτα BL 16 de
 versu τυχεῖν πολλῶν χαλεπὸν ἐστ' ἐπαινέτου cogitat MSchmidt
 Philol. X 617 17 εἰ γε L et e coniectura Mor | ἀφίκηται C

τοιχων τῶν ἐμαντοῦ γῆρας, ὁρῶ δὲ μητρὸς πολιάν,
 ὁρῶ δὲ τὸν ἐκείνης ἀδελφὸν οὐπω ἀφηρημένον τὸ τοῦ
 πατρὸς ὄνομα, ὁρῶ δὲ ἀδελφόν τε πρεσβύτερον ἢδη
 πάππον κεκλημένον συμφοιτητῶν τε ἔθνη, τοὺς μὲν
 5 ἐν ἀρχαῖς φανέντας, τοὺς δὲ δικαζομένοις συμμάχους,
 φίλους τε πατρῷους ὀλλγους γε ἐρωμένην τε πλήθει
 σοφῶν τὴν πόλιν, ὥστε ἡδόμην τε ὁμοῦ καὶ ἐδεοίκειν,
 τὸ μὲν, ὅτι τῆς τοσαύτης τε καὶ τοιαύτης πολίτης εἶην,
 τὸ δέ, ὅτι παργάλεπόν ἐστιν οὕτω μεγάλην λαβεῖν.
 10 87. ἡ Τύχη δὴ κἀνταῦθα ἐβοήθει πρὸς τε τὰ πολλὰ-
 χόθεν ἐρωτήματα, (ἐν ἐργαστηρίοις δὲ τοῦτο ἦν γιγνώ-
 μενον) ἀπαντῶντι καὶ ἐπειδὴ δι' ἀγῶνος αὐτοῖς ποτε
 ἔδει τίς ποτε ἦν φανῆναι· πρῶτον μὲν γὰρ ἐδεήθησαν
 14 οὐδὲν τῶν σὺν θωπείᾳ συλλεξόντων ἕκαστον, ἀλλ'
 R 63 ἐξήκει | γενέσθαι δῆλον, ὥς ἐροίην. ἔπειτα οὐκ ἀνα-
 μέλιναντες ἥλιον ἐνεπεπλήκυσαν τὸ βουλευτήριον, καὶ
 ἔδοξε τότε πρῶτον εἶναι οὐκ ἀποχρῶν, ὥστε ἐγὼ μὲν
 ἐπυνθανόμην, εἰ ἦκοι τις, ὁ παῖς δὲ ἔφη τινὰς καὶ
 αὐτοῦ κοιμηθῆναι. 88. τοῦ θείου δέ με εἰσάγοντος
 20 τρέμοντος μειδιῶν τε αὐτὸς εἰπόμεν θάροςτος ἐμβαλόν-
 σης τῆς Τύχης καὶ βλέπων εἰς τὸν ὄχλον, ὥσπερ ὁ
 Ἀχιλλεὺς εἰς τὰ ὄπλα, ἔτερπόμεν, τούτῳ δὲ οὐπω λέγων

22 Π. τ 18

1 oi in τοίχων in ras L² | πολιάς V et Gasda pluralem
 usui Libaniano convenientiorem dicens, at cf. p. 83, 5 2 ἐκεί-
 νοις L | o in ἀφηρημένον corr ex ω C 3 τε om L 4 τε
 om VL 6 ἐρωμένην corr ex ἐρωμένην C² 7 ἐδεοίκειν V
 8 τε om VL 9 ἐστιν] τὴν VL 10 δὴ P et (e δὲ corr) A
 Ferr et γρ. Mor in marg δὲ CBVL Mor Re 11 γινόμενον
 BV 12 ποτε om VL, cancellis inclusit Mor 13 ποτε de-
 lendum censet Re, probabiliter 14 λεξόντων B 15 Thom.
 M. p. 160, 7 s. v. ἐροίην ἀντὶ τοῦ λέξοιμι. Λιβάνιος ἐν τῷ
 περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης 18 ἦκει τίς V 22 τοῦτο L et γρ.
 Mor in marg

ἐκπλήξας πῶς ἂν ἀξίως εἴποιμι περὶ τε τῶν ἐπὶ τῷ
 προλόγῳ δακρύνων, ὃν καὶ ἐκμαθόντες ἀπηλθον οὐκ
 ὀλίγοι, περὶ τε τῆς ἐπὶ τοῖς δευτέροις βακχείας; οὐδείς
 γὰρ εἰς γε τὸ πηδᾶν καὶ ἅπαντα δρᾶν οὐ γέρων ἦν,
 οὐ φύσει βραδύς, οὐκ ἀσθενής, ἀλλὰ καὶ οἷς ἔργον 5
 ἐστάναι διὰ νόσον ποδῶν, εἰστήκεσαν καὶ ἐμοῦ καθί-
 ζοντος αὐτοὺς οὐκ ἔαν ἔφασαν τὸν λόγον, ὃν δὴ καὶ
 διακόψαντες δεήσεσιν ἐδεήθησαν ἀποδοῦναι με τοῖς
 ἐμοῖς βασιλεία. 89. τοῦτ' οὖν, ἕως ἀπεῖπον, ποιήσαν-
 τες αὐθις ἐπὶ τὸν λόγον μετέβαινον μακάριον ἐμέ τε 10
 καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀποφαίνοντες, ἐμὲ μὲν | ὥς τέχνη R 64
 λέγοντα, σφᾶς δὲ αὐτοὺς ὥς ἀρεταῖς πολιτῶν ἡδομέ-
 νους, καλῶς ἐλέγξαντες ἔργῳ μάταιον λόγον, ὥς οὐκ
 ἀνάγκη τοῖς ἀλλήλων ἀγαθοῖς φθονεῖν τοὺς κοινω-
 νοῦντας πατρίδος. οὐ φαιδροτέρων ἐπείδεν Ἀγαμέμνων 15
 ἡμέραν, ἐν ᾗ Τροίαν εἶλεν, ἢ ἐγὼ ταύτην, ἐν ᾗ ταῦτα
 ἂ διήλθον ἔλαβον. οἷ γε καὶ ἐπὶ λουτρον ἰόντι συνη-
 κολούθουν θιγεῖν ἕκαστος ἐπιθυμοῦντες τοῦ σώματος.

90. Ἦν δέ τις τῆδε Φοῖνιξ θανμαζόμενος ἐπὶ τῆδε
 τῇ τέχνῃ, σοφιστοῦ μὲν υἱός, σοφιστοῦ δὲ υἱοδούς, 20
 καὶ τὸ τιμᾶσθαι γε οὐχ ἥτιον ἐντεῦθεν ἦν ἢ παρὰ
 τῶν λόγων αὐτῷ. οὗτος νόμῳ μὲν τῆς ὠραίας ἐτύγ-

14 Her. VII 237

2 καὶ om L 5 οἷς ἦν ἔργον Mor 6 ἐστήκεσαν AB
 8 πολλὴν δέξαι? 9 τοῦτο P | ὥς PBV et inser AC^f om Ferr
 10 τε in μετέβαινον in ras C² 13 οὐκ del Re Cobet Mnem.
 III 249 at cf. Plat. Gorg. p. 508 A οὖν vel ἄρα MSchmidt
 Philol. X 616 14 τοῖς τε ἀλλήλων B 16 εἶλε ACPL edd
 18 θίγειν libri edd | ἐπιθυμῶν Cobet l. 1., at cf. p. 139, 6
 22 οὗτος — 128, 1 οὐκ ἄδε citat Thom. M. p. 409, 9 s. v. ὥρα·
 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἐκταυτοῦ τέχνης, e quo fluxit schol. in
 marg Mor | ὥρας Mor

χανεν ἀφιγμένος οἴκαδε, δειχθέντων δέ μοι τῶν λόγων
 καὶ πάντων οἰχομένων γραμματα πέμπεται πρὸς ἐκείνους
 φράζοντα τὴν ταχίστην ἐπιστῆναι τοῖς νέοις, ὥς ἡρη-
 μένοις· εἰ δὲ μελλήσεις, τὰ γραμματα ἐλεγεν, ἐπὶ
 5 κενὸν ἤξεις τὸ διδασκαλεῖον. οὕτως ἅπαντας
 ἀπαγαγὼν ὁ Ὀρφεὺς οἰχήσεται. 91. καὶ ὃς αὐτίκα
 παρῆν γυναικα καὶ οἶκον θέρους ἀφείς καὶ με ὥς
 R 65 εἶδεν ὠχρὸν καὶ ἰσχυρόν, | ἃ με ἡ νόσος ἐλογάσατο
 — νόσος γὰρ δὴ κατειλήφει τὴν ἐπίδειξιν — ἀλγεῖν
 10 μὲν ἔφη, πολέμου δὲ ἤρχετο καὶ (ὥς δὴ οὐκ ἐγνωσμένος)
 λέγει τε ὥς περιεσόμενος καὶ εἰπὼν ἡτιᾶτο τοὺς μετα-
 πεμψαμένους· τοιαῦτα ἡθέριζε, κειμένῳ δὲ ἐπενέβαινε,
 ὃς αἰεὶ ποτε πρὸς αὐτὸν ἤριζε, καὶ ἐπιλαβόμενος εἴλκε
 πρὸς τὸ βασιλείον παλαεῖν ἀξιῶν. ἐγὼ δὲ ἰδὼν τε
 15 τὸν βασιλεύοντα καὶ λόγῳ τιμήσας μὲν ἂν καὶ μὴ
 αἰτοῦντα τὸν λόγον, νῦν δὲ ἡτηκός τις ἔφερον αὐθις
 ἑτέροις τισὶν ἐστιάσας τὴν πόλιν, ὧν νῦν κλέος οὐρα-
 νὸν ἵκει. 92. καὶ δὴ κλάων κλάοντας ἀπελμυπανον, οἱ
 R 66 δὲ | οὐκ ἔκλαον οἱ βέλτιστοι μόνον, ἀλλὰ καὶ μεγάλα
 20 ὑπισχυνοῦντο δώσειν, εἰ διαπραξαίμην τὸ παρὰ σφίσι

6 Arist. Geryt. fr. II 1005, 12 M 10 Dem. cor. 228
 p. 303, 27 17 Od. ι 20

12 ἦτοι ἡτίμαζε, παρ' οὐδὲν ἐποιεῖτο V cf. II. α 261. Od.
 θ 212.

2 ἐχομένων ex οἰχομένων corr P² et Re Anim num κατεχο-
 μένων? 3 τὴν ταχίστην B 8 αἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρὸν L 9 μετὰ
 τὴν? 11 μεταπεμψομένων L 12 ἐθέριζε L γρ. ἡρέτιζε
 Mor in marg ἡρέτιζε Gasda | δὲ | melius videtur τε | ἐπέβαινε
 L 13 πρὸς] πρῶτος Ferr et γρ. Mor in marg | αὐτὸν Re simul
 coniciens πρὸς πρῶτον αὐτὸν αὐτὸν libri Ferr Mor 17 α
 prius in ἐστιάσας abreptum in C 18 ἵκει BVL Ferr | ἀπε-
 λιμπανεν L 20 διαπραξαίμην L

ζῆν. ἐμοὶ δὲ ὧν ὑπισχυοῦντο τῶν μεγάλων μείζων ἦν τὸ οἰκοι ζῆν.

93. Ἀναβαίνων δὴ τὸ μετὰ τὸν πρῶτον τῶν σταθμῶν ἄναντες, οὗ λόγος κατακαυθῆναι τοὺς Γίγαντας μαχομένους τοῖς θεοῖς, μικροῦ τῇ ῥάβδῳ τοῦ τὸ ξεῦρος 5 ἐλεύνοντος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπην, ὥστε καὶ τοῖν βλεφάροιν τὸ κάτωθεν ῥαγῆναι, τὸν ὀφθαλμὸν δὲ αὐτὸν ἢ Τύχῃ διέσωσεν. 94. ἀνύσας τοίνυν τὴν πολλὴν ὁδὸν μᾶλλον ἢ πρὶν ἐδυσχέρανινον τὸ χωρίον. εἰπὼν δὴ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἃ φρονῶ, καὶ βοηθεῖν παντὶ θυμῷ 10 δεηθεὶς καὶ πείσας αὐτόν τε καὶ <τοὺς> ἰατρούς, τοὺς μὲν λέγειν, ὡς τῇ κεφαλῇ μοι φάρμακον μὲν ὁ παρ' ἡμῖν ἄηρ, ἐχθρὸς δὲ ὁ παρ' ἐκείνοις, τὸν δὲ ἀπλῶς οὕτω προσέειπαι, πείθω πάλιν τῶν τινα ἐν βασιλείοις δυνατῶν τῇ τῶν ἰατρῶν γνώμῃ συναγορεύοντα πείσαι 15 βασιλέα μὴ φθονῆσαι τῇ κεφαλῇ· ὁ δὲ ἐβοήθει μὲν, ἐβοήθει | δὲ οὐ φιλῶν<μὲν>, διειστήκει γὰρ τοῖς τρώ- R 67 ποις, ἐνδεικνύμενος δέ, ὡς οὐδὲν ἄν αὐτὸν ἐργχειρήσαντα διαφύγοι. 95. δίδωσι μὲν δὴ ὁ βασιλεὺς ἐπανελθεῖν οὐδὲ τότε εἰς ἄπαξ, λαβὼν δὲ ἐγὼ τὰ γράμματα 20 καὶ συσκευαζόμενος δέχομαι πικρὰν ἀγγελίαν τεθνάναι

4 I 236, 1 R. ep. 909. Malal. p. 202 14 ep. 411

9 ἦτοι ἐξίσουν, καὶ διατοῦτο πρὸς αἰτιατικὴν συντάττεται, δυσχεραίνω δὲ ἀντὶ τοῦ λυποῦμαι, ἄχθομαι, δοτικῇ V

1 ἐμοὶ — 2 ζῆν om ACPBL Ferr 3 τῶν inser et σταθμῶν corr e σταθμὸν C² τὸν σταθμὸν L 8 τὴν om VL 11 τοὺς inserui 12 ὅμιν ACVL Ferr 14 πάλιν om L | ἐν βασιλείοις δυνατῶν scripsi e VL δυνατῶν ἐν βασιλείοις ACPB edd 17 μὲν post φιλῶν inserui, post διειστήκει deleui auctore Re | διειστήκειμεν Gasda 18 δὴ L 19 ὁ inserui e VL 20 εἰσάπαξ PBVL Ferr

LIBANIUS ed. Foerster.

9

μοι τὴν ἀνεψιάν, κείσθαι δὲ τὸν θεῖον ἐν τέφρᾳ τῆς
 Τύχης τὴν αὐτῆς διαφθειρούσης δόσιν· οὐ γὰρ ἔτ' ἦν
 μοι βουλομένῳ τὴν πόλιν ἔχειν μέλλοντί γε ἀντὶ τῆς
 γυναικὸς τὸν ἐκείνης ὕψεσθαι τάφον. αἰσθομένον δὲ
 5 ἄμφω τοῦ θείου καὶ ὡς εἶην κύριος ἐπανελθεῖν καὶ
 ὡς οὐκ ἐθέλωμι, καὶ τρίτον γε, διότι, καὶ δακρύσαντός
 γε, εἰ μὴδ' ὁ μόνον αὐτῷ παραμύθιον λείποιο, τῆς
 ἐμῆς ἀκούοι φωνῆς, καὶ κατηγοροῦντος ἐν γραμμασιν,
 9 εἰ μὴ κινολογῶν, ἔρχομαι μὲν, οὐχ ὁμοίᾳ δὲ καὶ πρό-
 R 68 τερον τῇ ψυχῇ, ἀλλὰ τότε μὲν ἱλαρᾶ τε καὶ | εὐθυ-
 μουμένη, ὕστερον δὲ ἄχους τε πλέα καὶ διατεθυμένη.
 96. καὶ γὰρ αὖ πρὸς τοῖς ἰδίοις ξάλη τις κατελιγφει
 τὸ κοινόν, ὀργή βασιλέως εἰς φόνον προελθοῦσα· καὶ
 οἱ μὲν ἔκειντο, τοὺς δὲ ὡς κτείνειεν, ἔδησεν, ἅπαντας
 15 ἀγαθοὺς· ἐν οἷς καὶ τὸν ἐμαντοῦ διδάσκαλον ἐώρων·
 ἦλθον γὰρ δὴ οὐπερ ἐδέδεντο, καὶ τὸν οὐδὸν ὑπερβάς
 πεσὼν ὠλοφυρόμεν ἐν πᾶσιν ὀδυρομένοις. καὶ τῆς
 ὕστεραίᾳς ἐλέλυντο καὶ ἐγένετο δόξα συνεισελθεῖν τινά
 μοι τῶν βελτιόνων δαιμόνων, ὅφ' οὐ στορεσθῆναι τὰ
 20 κύματα. 97. τῆς δὲ ἐπιούσης προσειπὼν τὸν βασιλέα
 δεύτερον αἰτηθεὶς λόγον, ἔκων μὲν, φόβῳ δὲ ἐγκω-
 μιᾶζω κύκλῳ περιερχόμενος· καὶ παρῇν μὲν ὁ διδά-

13 Ep. 394a. Amm. Marc. XIV 7, 2 15 Ζηρόβιον cf.
 p. 132, 9 et ep. 407 16 Od. θ 80. π 41

19 δόξα συνεισηλθε δηλονότι ὡς ἀπὸ κοινοῦ V

2 αὐτῆς VL | διαφθειράσης? 4 ἐκεῖ^ν L, sed ν, m² 6 τρί-
 του AVL 7 λείποιο V et corr in λείποιο L² 11 διατεθυμ-
 μένη scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. III 249 coll. Anth.
 Pal. V 131, 4 ψυχὴ τυφομένη, etsi veritatem lectionis praestare
 nolo διατετυμένη libri edd 12 τίς B 14 κτείνειεν B

σκαλος οὐπω καθαρώς ἀναπεπνευκώς, εἰσάγω δὲ αὐτὸν εἰς τὸν λόγον ὡς δὴ ἐπηνεκότα πρὸς με πολλάνκις τοῦ βασιλέως τὴν γλῶτταν, ὃ δὲ ἡσθεὶς ὀρέγει τὴν δεξιὰν τὸ διηλλάχθαι δηλῶν, καὶ ὃ μὲν κατεφίλει προσκεκυφώς, ἡμεῖς δὲ ἐβοῶμεν, (ὅποσα ἐν τοιοῦτοις εἰκόσ) εἰς 5 βασιλέα δέους ἡλευθερωκότα διδάσκαλον γέροντα.

98. Τῶν τοίνυν ἐν μέσῳ μοι γιγνομένων ἐπιδείξεων συχνῶν τε οὐσῶν καὶ οἷων ἐφέλκεσθαι νέους νεανίσκος πολλὰ | δεῖπνα δεδειπνηκώς ἐπὶ τῷ σώματι R 69 μισθῷ μεγάλῳ παρὰ τοῦτον τὸν βασιλέα δραμῶν 10 δυοῖν γυναλῶν ἔφη με κεφαλὰς ἀποτεμόντα κεκτῆσθαι τῇ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ χρώμενον, θατέρῳ δὲ ἐπὶ τὸν πρεσβύτερον. ἦν δὲ τοῦ ψεύδους ὁ μισθὸς συγκολλησις ὀρχηστοῦ τινος πάντα πειθομένου τοῖς ἀμφ' ἐκείνον τὸν σοφιστήν. εἰ μὲν δὴ καὶ ἐκομίσατο τὸν μισθόν, 15 ὃ τε λαβὼν ὃ τε δοὺς οἶδεν, ἐφ' ᾧ δ' οὖν ἐτόλμα ἄπερ ἐτόλμα, τοῦτο ἦν. 99. ὃ δὲ αὐτὸν ἐπεμπεν εἰς τὸ δικαστήριον οὐ τοῦτο οἰόμενον, ἀλλ' αὐτὸς τε ἐκεί- νος ὅφ' ὧν τε ἐμεμίσθωτο ταῖς αἰτίαις ἡλιπίζον ἀκο- λουθήσειν τὸ ξίφος. οὐκ οὖν ἐδίωξεν, ἀλλ' ἐν τοῖς 20 ἐσχάτοις τῆς πόλεως περὶ τὰς ὑπωρείας ἔκειτο συγ- κεκαλυμμένος. ἐδόκει δὲ ὅμως ὁ βασιλεὺς ὑπὸ ψιλῆς τῆς αἰτίας φαυλότερόν | με ἡγεῖσθαι καὶ τοῦτο πάν- R 70

7 Ep. 407 10 Γάλλον cf. Amm. l. l.

3 ὃ δὲ βασιλεὺς ἡσθεὶς Mor 5 εἰς om L 7 τοίνυν μοι ἐν B | μοι om L et in lacuna trium litterarum B 9 δε- δειπνηκώς? 10 τὸν βασιλέα del. cens. Gasda | δραμῶν corr e δραμόν C² 12 χρώμενος L 17 δὲ [βασιλεὺς] Mor 18 οἰό- μενον, ὅτι πεμφθήσεται εἰς τὸ δικαστήριον· ἀλλ' Mor | ἐκείνος ὁ νεανίσκος, ὅφ' Mor 19 ἡλιπίζον scripsi e VL Ferr in marg auctore Re ἡλιπίζεν ACPB edd | ἀκολουθήσαι L 21 περὶ scripsi e VL παρὰ ACPB edd 22 τὸν βασιλέα Mor | ἀπὸ B

9*

τως ἐπιδείξειν προπεμπόμενος, οὐδὲ γὰρ βλέμματός με
 ἀξιώσειν. 100. ὁ δὲ ἐκ μέσων τῶν ἱππέων ἐπὶ τῆς
 τάρφρου τὸ χεῖλος οὐπερ εἰστήκειν, τὸν ἵππον ἐξελάσας
 εἶδε τε οἶον πρότερον ἐκέλευέ τε μὴ μέλλειν, ἀλλὰ
 5 μεμνησθαι τῆς Θωράκης. ἐγὼ δὲ οὕτω μὲν ἔφην ποι-
 ῆσειν, ἐποιοῦν δὲ τὰ πάλαι δεδογμένα μένων τε καὶ
 τῆς πατρίδος ἐχόμενος. καίτοι τῶν τε ὑποσχέσεων
 ἔργον οὐδὲν ὅς τέ με ἐπὶ διαδοχὴν ἐκάλει τῶν περὶ
 τοὺς νέους πόνων ὁ Ζηνόβιος ἕτερος ἐγερόνει πόνων
 10 τε αὐτὸς ἐρᾷν λέγων καὶ ἐμὲ μὴ δεῖν ἐπελγεσθαι.
 101. ὃ δὴ μοι καὶ τὰ πράγματα οὐχ ἥμιστα ἔβλαψε, τὸ μὴ
 εὐθὺς προσπесόντα τρέψασθαι τοὺς τεταραγμένους·
 καθ' ἡσυχίαν γὰρ τὰ αὐτῶν ἐβεβαιοῦντο, ἐγὼ δὲ οἴκοι
 μὲν πεντεκαίδεκα νέοις συνῆν, ὧν ἦκον τὸ πλεον
 15 ἄγων, οὐπω δὲ ἦν ἐν τῷ τοῦ δημοσιεύοντος σχήματι,
 καὶ κατεῖχε μὲν ἀθυμία τοὺς ἐμούς, κατεῖχε δὲ αὐτὸν
 ἐμέ, καὶ τῷ ἀργεῖν, ὥσπερ ὁ τοῦ Πηλέως, ἀχθόμενος
 ἄχθος τε ἀρούρης ἐμαντὸν ὀνομάζων εἰς τοῦτο ἀπε-
 19 φερόμην, ὥστε φαρμάκων πόσει διεσώσάμην τὰς |
 R 71 φρένας τοῖς μὲν χείροσι τῶν ἐλπίδων χρώμενος, ἐπὶ
 δὲ τοὺς οὐκ ἔχων ἄνευ γέλωτος ἐπανελθεῖν.
 102. Ἐνταῦθα μοι γέρων τις προσελθὼν οὐδὲν
 ἔφη θαυμαστὸν εἶναι μὴ εὖ πράττειν ἐν τῇ κλίνῃ κεί-
 μενον· πλεονεκτεῖν γὰρ δὴ τοὺς ἐν τῷ μέσῳ καθημέ-

7 p. 128, 19 sq. 18 Il. σ 104

1 προπεμπόμενος, in marg πεμ A προπεμπόμενον Mor
 2 δ' CP 4 ἐκέλευε corr ex ἐκέλευεν C 5 δὲ οὕτω — 6 καὶ
 inser Ferr in marg | οὐπω Ferr in marg Mor 8 οὐδὲν ὅς]
 οὐδενός L | μ' L μοι B 11 οὐχ ἥμιστα BV 17 οἱ L 18 ἀρού-
 ρης reposui e libris et Ferr ἀρούρας Mor Re 22 τίς BV
 23 πράττει, sed η in ras P² 24 τῷ inserui e VL

νους· ἀλλ' εἰ βούλει, ἔφη, μαθεῖν τῶν διψώντων
 τὸ πλῆθος, ὄρμησον ἐπὶ τι τῶν ἱερῶν. ἐγὼ δὲ
 τοῦτο μὲν οὐχ ὑπακούω τῷ γέροντι, τῶν ἀγοραίων δὲ
 τινα μεταστήσας ἄλλοσε τῆς συνοικίας καταβάς αὐτὸς
 ἐκεῖσε ἐκαδήμην ψάτων τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἔδρασέ τι τὸ 5
 χωρίον προστεθέντων οἷς ἔφην ἄρτι πλείονων ἢ <δὲς>
 τοσούτων νέων, τὸ Μουσεῖον δὲ τῶν ἄλλων ἦν, ἥσπερ
 τοῖς ἔχουσι μεγάλη. λέγω δὴ πρὸς τὴν Καλλιόπην,
 ὅτι ὦ Μουσῶν μὲν ἀρίστη, τὴν πόλιν δὲ ἡμῖν
 ἄγουσα, τίνων ταύτας σὺ πράττει δίκας; τί με 10
 ἐδελέαζες οὕσα θεός; τί τῶν μὲν ἐξέβαλες, τὰ
 δὲ οὐ|δίδως; ἀλλ' ὁ μὲν ἡπατηκῶς τρυφᾷ, τὸν R 72
 ἡδικημένον δὲ ἀπερριμμένον περιορᾷ; 103. τοι-
 αῦτα μὲν πρὸς τὸ ἔδος πόρρωθεν ἀπὸ τῆς στοᾶς διε-
 λέχθην, ἡμέραις δὲ οὐ πολλαῖς ὕστερον ἐγὼ μὲν οἴκοι 15
 τι κατήμενος ἐδημιούργουν, βοή δ' οἷα γίνοιτ' ἂν
 ἐξ ὅχλου νόμων ὑπερορῶντος, προσέβαλεν, ὥστε με
 στήσαντα τὴν χεῖρα, τί τὸ ταῦτα ποιοῦν, παρ' ἐμαντῷ
 σκοπεῖν· ἐν τούτῳ δὲ ὄντος ἀναβάς οὐμὸς ἀνεψίδος
 ἀσθμαίνων τὸν μὲν ἄρχοντα ἔφη τεθνεῶτα ἔλκεσθαι 20
 (παιδιὰν ποιοιμένων τῶν κτεινάντων τὸν νεκρόν) Εὐ-
 βουλον δὲ σὺν τῷ παιδὶ δρασμῷ τοὺς ἐκείνων διαφυ-
 γόντα λίθους εἰς ὄρῳν ποι κορυφὰς ἀναφυγεῖν, τοὺς

9 Hes. theog. 79 cf. t. III 336, 8. I 480, 6 R 20 Θεό-
 φιλον cf. t. I 645, 11 R Amm. XIV 7, 6 21 t. I 494, 1 R

3 τοῦτο scripsi cum Gasda τούτῳ libri edd 6 ἔφη
 L | δὲ inserui cum Cobeto Mnem. III 249 coll. ep. 407 ἐν οὐ
 πολλαῖς ἡμέραις πενήκοντα νέων ἦν ὁ χορός 11 ἐξέβαλλες
 B 13 ἡμελημένον δὲ καὶ περιερριμμένον Mor 14 διελέχθην
 VL et (ex διελέχθην corr) C² et Ferr Mor 16 τί BV | δὲ VL |
 γένειτ' BV Mor Re 17 προσέβαλλεν VL 18 στήσαντά τε
 τὴν L

δὲ ἀμαρτύνοντας τῶν σωμάτων εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἐκείνων
 ἀφείναι τὸν θυμόν. καὶ καπνὸς οὕτοσί, τοῦ πυρὸς
 ἄγγελος, αἴρεται καὶ ὁρᾶν ἔξεστιν. 104. οὕτω μὲν ὁ
 4 Πάτροκλος πληγῇ τῆς ψυχῆς ἀπολωλέκει τὰ ὄπλα, τὸν
 R 73 δὲ ἀπόντα μὲν καλοῦντα, παρόντα δὲ | ἀπωθοῦντα
 φεύγειν μὲν ἠνάγκασεν οὐδέν, νόσος δὲ καταβαλοῦσα
 μακρὰ τῶν νέων ἀφίστη, καὶ δυοῖν ἐβιάζετο κακοῖν,
 πυρετῷ τε καὶ λύπῃ πυνθανόμενος ἰδρῶσθαι με ἐν
 τῷ βουλευτηρίῳ τοσοῦτόν τε εἶναι τὸ πολύνιον, ὥστε
 10 μὴ οἶόν τε εἶναι, πρὶν ἥλιον δύναι, διὰ πάντων λέναι.
 105. τὸν δὲ καὶ οὕτως ἔχοντα γνώμης ἐρχόμενος ἐθε-
 ράπενον καὶ οὐκ ἦν εἰπεῖν, ἦν οὐκ ἦλθον ἐπισκεψό-
 μενος ἡμέραν. καίτοι που καὶ ἀπηλανθόμεν, ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἀνίην, καὶ τελευτήσαντι δέ οἱ δακρύων μετέδωκα
 15 καὶ λόγον ἐποίησα.

106. Πρῶτερον δὲ ἦν ἀφιγμένος ἀρχὴν ἔχων ἢ τῶν
 ἄλλων ἄρχει, Στρατήγιος πάλαι προειρημένον αὐτῷ.
 προσλαβὼν δὴ φίλον οὕτω μέγαν, οὕτοσί δὲ ἦν ἐκείνος

4 II. π 816 sq. 17 p. 123, 7 sq.

4 Ἐαντὸν τῷ Πατρόκλῳ παρειαῖζει· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος ὕφ'
 Ἔκτορος πληγὴς ἀφηρεῖται τὰ ὄπλα, ὡς (ὡς codd.) δὴ καὶ αὐτὸς
 τῇ περὶ τοῦ ἄρχοντος ἀγγελίᾳ ἦν κατὰ νοῦν εἶχε γνώμην κατέ-
 λυσεν P²B 5 ὃν εἰρηκεν ἄνωθεν Ζηρόβιον λέγει A² τὸν
 Ζηρόβιον λέγει P² 15 πρῶτον μὲν ἐποίησε μονοψῆδιον, ὕστερον
 δὲ ἐπιτάφιον, ὡς φησιν ἐν τινὶ πᾶν ἐπιστολῶν [= ep. 407] P²

1 ἀμαρτύνοντας Ferr in marg Mor Re ἀμαρτάνοντας libri Ferr
 4 τῆς om Ferr | ἀπολωλέκει AC 6 καταβαλοῦσα Par² in
 marg (Gasda I 16) et Ferr, fortasse recte 7 μακρὰ scripsi e
 PB auctore Re Anim μικρὰ reliqui libri et edd | ἐπιέζετο?
 8 ἰδρῶσθαι B, fortasse recte; cf. p. 85, 9; 136, 1 10 εἶναι
 om B 14 ἀνήγειν L 16 ἢ L 18 δὲ L et γο. Mor in
 marg | οὕτω φίλον VL

ὁ τὰς μὲν Ἀθήνας ἐμοί, ταῖς Ἀθήναις δὲ ἐμὲ διδούς,
κατέστην οὖν ἡκοντος εἰς τὸ βοηθεῖν ἐκείνοις ὧν ἐδό-
κουν δεήσεσθαι βοηθῶν. 107. οὐκ ἔτ' οὖν ἡμῖν ὁ
λόγος μόνον ἔργον ἦν, ἀλλ' ἔδει τὴν μὲν ἡμέραν | εἶναι R 74
λόγων, τὴν δὲ ἐσπέραν πράξεων· οἷ τε γὰρ δὴ ὑπὸ 5
δυνατωτέρων ἀδικούμενοι οἷ τε κατ' ὀργὴν ἐγγεγραμ-
μένοι, τῆς ἀρχῆς δὲ εἰς ἀπαλλαγὴν δεόμενοι οἷ τε
ἐπιθυμοῦντες ὡς τάχιστα ψήφον τυχεῖν — πολλὰς δ'
ἂν καὶ ἄλλας ἀρχὴ δολὴ χάριτας οὐ λυποῦσα τὸν νό-
μον — οὗτοι, οἱ μὲν αὐτοί, τῶν δὲ γυναικες, ἦτον 10
καὶ ὑπὲρ σφῶν ἐλθεῖν ἐκείσε. 108. ἐγὼ δὲ μέχρ' ἡμῖν
μεσημβρίας ταῦτ' ἐποιοῦν τοῖς ἄλλοις διδασκάλοις,
ἐπειτα τῶν μὲν οἱ μὲν εὐθὺς ἠρόστων, οἱ δέ, ἐπει-
λούσαντο, ἐγὼ δὲ ἦν ἐν οἷσπερ πρότερον. σκοτούς
δέ με ἀνιστάντος ἐφοίτων παρὰ τὸν φίλον ἐκ γραμμὰ- 15
των δὴ τινῶν ἐν τῇ χειρὶ κειμένων, | ὑπὲρ ὧν δεη- R 75
θῆναι χρῆν, ἀναμνησκόμενος. ὁ δὲ τὰ μὲν ἐπέθετο,
τὰ δὲ οὐ πειθόμενος, ὡς οὐκ ἐφ' ἡμῖν τὸ δίκαιον, διδάσκων
ἐξέπεμπε, μᾶλλον δ' ἐκέλευεν ἀναμένειν λουσόμενον,
ὡς οὐ τῷ λουτρῷ μᾶλλον ἢ τῇ 'μῇ θεᾷ δυναμένων 20
αὐτῷ κουφίζεσθαι τῶν πόνων. ὁ δὲ ἐγὼ γνούς ἔχαρι-
ζόμεν αὐτῷ ταῖς καθ' ἡμέραν εἰσόδοις, ἀνάγκης δὲ

8 αὐτῶν post βοηθῶν Ferr in marg, cancellis inclusit Mor |
τ' in οὐκ ἔτ' in ras Cⁿ οὐκέτ' BVL 6 ω alterum in δυ-
νατωτέρων in ras P² 10 οἱ μὲν αὐτοί in lacuna B² | ἦτον
supra ἦτων C² 13 ο in priore οἱ in ras P² 15 ο in τὸν
in ras P² 17 ἐχρῆν Ferr et γρ. Mor in marg | ἀναμνη-
σκόμενον V 18 γρ. φετο Mor in marg | τὸ om L 19 δὲ VL |
ἐκέλευεν Cobet Mnem. III 249 ἐκολάκνευεν libri edd ἐκολάκνευ-
λέγων aut κελεύων coni Re | ἀναβάλλειν Sievers p. 72 | λουσό-
μενον scripsi cum Sieversio e BV et corr e λονόμενον P² λουό-
μενον ACL λούμενον Cobet l. l. 21 ὁ scripsi & libri edd
22 τὰς — εἰσόδους Re Anim | καθ' ἡμέραν VL

εἰργούσης πέμπων ὅ,τι τὸ κωλύσαν, ἀνεπνυθάνετο.
 109. ἡνία μὲν δὴ καὶ ταῦτα τὸν ἀντικαθήμενον τό τε
 εὔ πάσχειν οὐκ ὀλίγους τό τε ἀμισθί. τουτὶ γὰρ δὴ
 [καὶ] τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς παρ' ἐμὲ καταφεύγοντας
 5 ἐπολεῖ τὸ μὴ δεῖν τιθέναι τιμὴν ὥσπερ λαχάνων ἢ
 κρεῶν. ἡγχετο δὲ διαφερόντως τῷ τῶν ἐπιδελξέων
 ἀριθμῷ καὶ αὖ πάλιν τῷ ταῖς μορφαῖς διαφέρειν ἀλ-
 λήλων καὶ ἡπορεῖτο καθήμενος, ὁπότε ἄρα πλάττοιμι
 τοὺς λόγους, οὐκ εἰδώς, ὅ,τι ἐστὶ καὶ τὸ ὕπνου περι-
 10 εῖναι. 110. σιγῶν τε οὖν ὠδυνᾶτο καὶ οὐ σιγῶν, ὅτι |
 R 76 σιγᾶν εἰη βέλτιον, ἐμάνθανε. μέχρι μὲν δὴ μέσου
 θέρους ἄκων τε καὶ μόλις, ὥσπερ ἵππος ὑπὸ τοῦ ὁμό-
 ζυγος ἐλκόμενος, ἐχώρει, τοῦ καιροῦ δὲ τὸ συνεῖναι
 παύοντος ἐξήει μὲν ἐπανήξειν εἰπών, ἀπελθὼν δὲ
 15 ἔμενεν, ὥς δὴ ὑπὸ τῆς οὔσης τῷ 'μῷ θείῳ δυνάμεως
 κεκακωμένος. ἔλκω δὴ τὸν ἄνδρα πρὸς τοὺς ἀργῶνας
 ἀπειλαῖς τε ταῖς τοῦ ἄρχοντος καὶ ἅμα ἐπὶ πλείοσι
 πυροῖς, ἥδει δὲ <ὁ> ἀνὴρ κερδαίνειν, καὶ ἐπειδὴ ἦκε,
 φίλος ἦν διὰ τοὺς πυρούς, αὐτίς δὲ ἀφισταμένων
 20 ὁμιλητῶν καὶ ἐτοιμότερον ἢ πρόσθεν, ἥσθιέ τε ἅμα
 καὶ ἦν ἐχθρὸς καὶ κατὰ τοὺς λόγους ἀμείνων μὲν,

13 Plat. Phaedr. 256 A

1 ὅ,τι reposui e libris τί edd κωλύσαν? cf. p. 90, 11
 3 γὰρ] μὲν B 4 καὶ cancellis inclusi 5 μὴ δεῖν] μὴδὲν B
 6 δὲ inser C² om L 7 τὰς μορφὰς B 8 ἡπορεῖτο scripsi
 auctore Re Anim („aut ἡπορεῖτο leg. aut τε del.“). Cf. διηπο-
 ρεῖτο p. 142, 10 ἡπόρει τε libri edd 9 ὅ,τι Mor καὶ τοῦ
 scripsi cum Re Anim et Sinteni καὶ τὸ] τὸ καὶ VL num καὶ
 τοῦ? | ὕπνου corr ex ὕπνου C² 13 ἐλαννόμενος ὁ ἀντικαθήμε-
 νος Ferr in marg Mor 17 τε om A, inser P³, del Re ταῖς
 e τε corr A² om L | πλείοσι πυροῖς scripsi cum Gasda πλείους
 πυρούς libri edd 18 ἥδει — 19 πυροῦς om B | ὁ inserui |
 ἀνὴρ Cobet Mnem. III 250 | ἦκεν C

ἀφελών τι τῆς ῥαθυμίας, οὐ μὴν ἐφ' ὅσον γε ἄξιον, ἤρτο. 111. καὶ δὴ τι καὶ τοιοῦτον γίνεται· ὁ ὑπαρχος | τοῦ ἐπαινέσθαι ἐπιθυμῶν μᾶλλον ἢ ἕτερος τοῦ ἄρ- R 77
χειν χρέος μέ τι τοιοῦτον εἰσέπραττεν, ὥς ἂν ἔχων τὴν ἀρχήν, ἥς ἐπιβάντα αὐτὸν ὑπεσχήμεν ἐπαινέσεσθαι. 5
προσελθὲν μὲν οὖν μοι καὶ φανείς εὐθὺς ἐν βραχέσιν, ὁ δὲ αὐτὰ τε ἐκεῖνα διεργασθῆναι καὶ τῶν ἐνόντων ῥηθῆναι σιωπηθῆναι μηδὲν ἐβούλετο. 112. ἐγὼ δὲ ὥς μὲν οὐχ ὑπεσχήμεν, οὐκ ἐξηρονόμην, ἔφην δὲ ἀπο- δώσειν, εἰ μου οἴκοθεν ἐξελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ 10 δέχοιτο τὸν πόνον· καινὸν μὲν γὰρ τι ποιήσειν τὸν ὑπαρχον, ἔσεσθαι δὲ καὶ τοῦτο τοῦ λόγου μέρος τὸ πρῶτον ὥδε τετιμημέναι τοὺς λόγους. ἔφη τιμήσειν, οἱ πολλοὶ δὲ ἠπίστουν· ὁ δὲ καὶ δὴ παρῆν, | δεομένου R 78
δὲ τοῦ μήκους αὐθις αὐτὸν παρῆναι πάλιν παρῆν, 15 δεομένου δὲ καὶ τρις οὐδὲ τότε ἀπῆν. καὶ νῦν τοῦτο ἄδεται παρὰ πάντων, τίς καὶ τίνας καὶ τί καὶ ποῦ τῆς πόλεως ἀκήκοε. 113. βουλευθεὶς δὴ τῶν πόλεων εἰς τὰς ἀρίστας ἀφικέσθαι τὸν λόγον, οὕτω γὰρ ἂν καὶ ἐπὶ πάσας ἐλθεῖν, τρέπει μὲν ἐπὶ τοῦτο τῶν βι- 20
βλογράφων δέκα. τούτων δὲ ἐνὶ χρυσὸν δείκνυσιν

7 Plat. Phaedr. 235 B

2 γίνεται L | ὁ om Ferr Re | ὑπαρχός τις Ferr in marg Mor 3 ἐπιθυμῶν μᾶλλον] μᾶλλον ἐπιθυμῶν L 4 μὲν L Ferr in marg Mor 5 ὑπεσχόμεν Ferr in marg Mor 6 μοι om L 7 αὐτόν VL 8 δὲ μηδὲν L 15 αὐθις om L | ἐκεῖ ante πάλιν Ferr in marg, cancellis inclusit Mor 17 παρὰ πάντων scripsi coll. Luc. Somn. 12 ἄδεται παρὰ πάντων παρὰ ἀμφοῖν ACPB edd περὶ ἀμφοῖν VL et Gasda 18 δὴ scripsi e VL δὲ reliqui libri et edd 20 τρέπει — 21 δέκα citat Thom M. s. v. βιβλιογράφος p. 53, 9 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· τρέπει κτλ. | βιβλιογράφων supra βιβλιογράφων P^c βιβλιογράφων AB Thom edd

ὁ σοφιστὴς καὶ διαφθείρας μετ' ἐκείνου τὴν παροιμίαν
κοινὰ τὰ τῶν ἐχθρῶν ποιησάμενος καὶ δῆματα τὰ
πολλὰ μὲν εἰς χώραν τὴν ἀλλήλων μεταθεῖς, σμικρὰ
δὲ ἅττα ἐμβαλὼν καλεῖ μὲν ἐπὶ τὸ αὐτὸ χωρίον
5 παραλυσθέντα τῆς ἀρχῆς, ὡς δὴ τὸ ἴσον οἰσόμενον.
114. τέρατος δὲ εἶναι τοῦ πράγματος δοκοῦντος χελώ-
νης ἵππου τάχει χρωμένης μηνύει τις τοῦ λόγου τὴν
πραῖσιν, καὶ ὁ τὸ χρυσίου ἔχων ὡς εἶδε τὰς μάστιγας,
ὁμολογεῖ τε καὶ ἱκετεύει συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ μερά-
10 λης ἡττηθέντι τιμῆς. ὡς οὖν μὴ ὀλίγοι ταῦτα εἰδεῖεν,
R 79 ἄγω τὸν | πρατήρα τοῦ λόγου παρὰ τὸν Νικέντιον,
οὗ ἦν ἡ ἀρχὴ Σύρων, καὶ ὁ ἄνθρωπος καίτοι προσδοκω-
μένης ζημίας ὅμως ὁμολογεῖ ταῦτα καὶ ἀθῶως ἀπήλθεν
οὐδὲν ἐμοῦ προσδεηθέντος δίκην λαβεῖν. 115. ὁ δὲ
15 ἀνδρειότατος σοφιστῶν ἐκεῖνος οὐδ' οὕτως ἡσύχασεν,
ἀλλ' αὐθις τὰ εἰρημένα ἐμυθολόγευε, καὶ ταῦτα
ἐν τῇ τοῦ Στρατηγίου καταγωγῇ. καὶ ὁ μὲν ἐξή-
λασεν, Ἐρμογένη δὲ τὸν τὴν ἀρχὴν ἐκδεξάμενον αὐτῷ

16 Od. μ 453

1 ἐκείνον L 2 τὰ om B | τὰ om L 3 τιν' ἄλλην? |
μικρὰ V 4 ἅττα in ἅττα 'corr C' ἅττα PVL Mor Re | μὲν
<ἐκείνον> ἐπὶ? 5 οἰσόμενον Re οἰσόμενος libri Ferr Mor
6 τοῦ e τοῦτο corr C τούτου τοῦ L 7 τίς AB 8 πράσιν
libri edd 9 αὐτῷ libri edd 10 μὴ ὀλίγοι scripsi cum
Mor e VL Ferr in marg πολλοὶ APB (et Patm, sed in marg
ἐν ἄλλω μὴ ὀλίγοι) Ferr Re πολλοὶ C sed πολλ m. rec. (p)
in rasura quinque fere litterarum 11 ἐγὼ L | Νικέντιον
scripsi coll. ep. 20 cum Valesio ad Amm. M. XIV 7 p. 32 e B
et suprascr. supra νοκέντιον P² νοκέντιον AC edd ἰνοκέντιον
V (et codex quo usus est Valesius) ἰννοκέντιον L 13 ὁμο-
λόγει Re Anim 14 δίκην om L 16 τὰς εἰρημένας L τὰ
ἡρημένα Re Anim | ἐμυθολόγευε scripsi coll. Od. μ 453 αὐτῷ
ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεῖν ἐμυθολόγει libri edd 17 τοῦ
om Mor Re 18 τὸν om PB

δεινόν τε καὶ ἄγριον ἤγεν ἡ φήμη, καί, ἣν γὰρ ἡμῖν
 ἀγνώσ, ἐδόκουν [οὖν] οὐκέθ' ἂ πρότερον ἰσχύσειν.
 ἣν δὲ ἄρα ὁ Ἑρμογένης βέλτιστος ἀρχόντων καὶ οὐ
 πολλοῖς μὲν ὁμιλεῖν ἀξιῶν, πρῶτος δὲ καὶ λόγῳ μᾶλλον
 ἢ θυμῷ χρώμενος. 116. οὗτος εὐθὺς μὲν εἰσκαλέσας 5
 τὴν βουλὴν εἰπόντων ὅ,τι ᾤετο τῇ πόλει λυσιτελήσειν
 ἐκάστου, τὸν θείον τὸν ἐμὸν ἀπὸ τῶν λεγομένων
 εὐρῶν οὗτος ἐκείνος, ἔφη, Φασγάνιος, ὥστε τὸν
 Εὐβουλόν τε καὶ τὴν ἐκείνου μοῖραν μικροῦ πεσεῖν. 9
 ἔπειτα ἐμὲ καλέσας φέλλον ἐδεῖτό οἱ γενέσθαι τοιοῦτον, R 80
 ὥστε μηδὲν εἶναι πλέον ταύτῃ Ἀρισταινέτῳ καὶ Σε-
 λεύκῳ, παρ' ὧν δὴ καὶ εἰς ἐπιθυμίαν κεκινῆσθαι τοῦ
 κτήματος. ἀλλὰ δίκαιον μέντοι, ἔφη, τὸν φι-
 λοῦντα ἐκείνῳ καὶ ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι.

117. Ταυτὶ μὲν εὐπότμου, δυστυχοῦς δὲ τὰ ῥηθη- 15
 σόμενα. τὴν γὰρ δὴ πάντ' ἐμοὶ μητέρα καὶ τὸν τῆς
 μὲν Ἀσίας ὀφθαλμόν, ἐμοὶ δὲ ἀντὶ πύργου, τὸν θείον
 ἤρπασεν ἡ Τύχη, τὸν μὲν πρότερον, ἡ δὲ οὐκ ἐνεγ-
 κοῦσα ἐπαποθνήσκει. καὶ οὐδὲν ἔτι μοι τῶν ἡδέων
 ἡδὺ οὐδ' αὐτό γε τὸ πάντων ἡδιστον, αἱ ἐπιδείξεις· 20
 καὶ γὰρ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἡδιστον ὑπ' ἐκείνοις ἐγίνετο,
 τοῦ μὲν οἶον ἀνηβῶντός τε ἐν τοῖς κρότοις καὶ τῆς
 αὐτοῦ πληγῆς ἐπιλανθανομένου, τῆς δὲ ὑπερχαιρούσης,

3 Amm. XIX 12, 6 17 ep. 286

2 οὖν cancellavi auctore Re | οὐκ ἔθ' ACP, sed in hoc spir.
 supra ε eras 6 εἰπόντων τε V εἰπόντος Cobet Mnem. III
 249 | ὅτι B | τῇ πόλει om L 7 ἐκάστω L 10 οἱ γενέσθαι]
 γενέσθαι οἱ AB 11 ταύτῃ πλέον VL 13 μὲν τι L | ν in
 ἔφην in ras P² | τὸν Ferr in marg Mor Re om libri 14 ἐκεί-
 νον V 17 Ἀντιοχείας vel πατρίδος? 18 ἡ μήτηρ δὲ Ferr
 in marg Mor 20 αὐτό τό PBV Ferr | γε] τε B | τὸ om ABV
 Ferr 21 καὶ alterum om VL | ἐκείνου ἐγίνετο L 23 αὐτοῦ
 Re αὐτοῦ libri Ferr Mor

ὁπότε αὐτῇ τὸν ἐκ τῶν ἄθλων ἰδρωτα κομίσαιμι.
 118. μετ' ἐκείνας τὰς ταφὰς καὶ τὴν Εὐσεβίου γε τοῦ
 πρὸ ἀμφοῖν ἀπελθόντος ἦν μὲν γὰρ καὶ τὸ Νικομη-
 R 81 δείας πτώμα καὶ ὃν ἡ πόλις ἐκάλυψε πεσοῦσα | δεινά
 5 τε καὶ οἷα λύπην τὴν ἐσχάτην ἐμβαλεῖν, ὅφ' ἥς δὴ
 καὶ πολιὰς ἐξαίφνης ἔδειξα, κακὰ δὲ προστεθέντα κα-
 κοῖς, ταῦτα ἐκείνοις φίλῳ τε φίλος καὶ πόλει φίλῳ
 μήτηρ τε καὶ ὁ ταύτης ἀδελφός, πάντα ἐμοὶ δι' ἃ ζῆν
 βούλοισι' ἄν τις, ἀποφαίνουσι πικρά, πρὶν δὴ τὴν γῆν
 10 ἔπασαν ἀμαχεὶ παραλαβὼν ὁ παντὸς φιλοσόφου μάλ-
 λον ἐν βασιλείοις τὴν σοφίαν ἀγραπῆσας κατήγαγεν
 ὥσπερ ἐκ φυγῆς εἰς τὸ αὐθις ἀσπάζεσθαι τὰ δυσχε-
 ραινόμενα. 119. καὶ ἐγέλασά τε καὶ ἐσκίρτησα καὶ
 σὺν ἡδονῇ λόγους καὶ συνέθηκα καὶ ἔδειξα βωμῶν
 15 μὲν ἀπειληφότων αἵμα, καπνοῦ δὲ φέροντος πρὸς
 οὐρανὸν τὴν κνίσσαν, θεῶν δὲ ἐορταῖς τιμωμένων, ὧν
 ὀλίγοι τινὲς ἐπιστήμονες λελειμμένοι γέροντες, μαντικῆς
 δὲ εἰς ἐξουσίαν παριούσης, λόγων δὲ εἰς τὸ θαυμάζε-
 σθαι, Ῥωμαίων δὲ εἰς τὸ θαρρεῖν, βαρβάρων δὲ τῶν
 20 μὲν ἡττημένων, τῶν δὲ μελλόντων. 120. οὗτος ὁ σω-
 φρονέστατος τε καὶ δικαιοτάτος καὶ ῥητορικώτατος καὶ
 πολεμικώτατος, ὁ μόνους τοῖς δυσσεβέσιν ἐχθρὸς τῶν

15 II. α 317 cf. I 260, 10 R

4 τὸν Ἀρισταίνετον P² cf. Amm. XVII 7, 6

1 ἐκ] ὑπὲρ B 2 τὴν] τοῦ L 3 γὰρ] ἄρα? | τὸ τῆς
 Νικομηδείας B 4 ὧν Re Anim 6 Eustath. ad Od. τ 360
 p. 1867 R ὁ δὲ Λιβάνιος καὶ αὐτὸς ἐντεῦθεν ποθεν λέγει κατὰ
 σχῆμα ὑπερβολῆς, ὡς ὑπὸ λύπης ἐσχάτης καὶ πολιὰς ἐξαίφ-
 ριν
 νης ἔφρσα 7 ταῦτα ἐκείνοις om B 9 πλὴν V πλὴν L
 11 βασιλεία VL | τὴν om VL 14 ἔθηκα L 16 κνίσσαν corr
 α κνίσαν C^p 18 δὲ alterum om L

μὲν παρ' ἡμῶν πρέσβειων οὐ μετ' ἐμῶν ὥς αὐτὸν
 ἰκόντων γραμμάτων ἤλγησε καὶ ὦ Ἡράκλεις, ἔφη,
 ὁ τοὺς ἐκ τοῦ γράφειν ὑπομείνας κινδύνους
 ἐν ἀσφαλείᾳ σιγᾷ. τῆς δεῦρο δὲ ὁδοῦ καὶ τοῦτο
 κέρδος ὠνόμαζεν, εἰ ἐμέ τε ἴδοι καὶ ἀκούσαι λέγοντος. 5
 καὶ ἐπ' αὐτῶν δὴ τῶν ὄρων ἐπὶ τῆς πρώτης ὕψεως
 πρῶτον τοῦτο ἐφθέγγετο· πότε ἀκουσόμεθα; | ὁ δὲ R 82
 ἀνταγωνιστῆς ἐκεῖνος ἦδη ἦν οἴκοι τεθνηκυίας μὲν
 αὐτῷ τῆς γυναικός, θυγατέρων δὲ ὠραίων γάμου τῶν
 ἐκείνου δεομένων ὀφθαλμῶν, ἐλέγετο δέ, ὥς καὶ ζώσης 10
 τῆς γυναικὸς ᾔχετο ἔν.

121. Ὁ τοίνυν βασιλεὺς προοίμιον μὲν τῶν λόγων
 καθ' ἐκάστην ἐποιεῖτο τὴν ἡμέραν θυσίας ὑπὸ τοῖς ἐν
 τῷ κήπῳ τοῦ βασιλείου δένδροις, πολλῶν δὲ φοιτῶν-
 των τε καὶ διὰ τῶν περὶ τοὺς θεοὺς ἐκείνων θερα- 15
 πεύοντων αὐτὸς ἦν οὐπερ ἀέλ, καὶ οὔτε ἐκαλούμην τό
 τε ἄκλητον ἰέναι μετέχειν τινὸς ἀναιδείας ὑπελάμβα-
 νον καὶ τὸν μὲν ἄνδρα ἐφίλουν, τὴν ἀρχὴν δὲ οὐκ
 ἐκολάκευον. 122. ἦκε δέ ποτε εἰς Διὸς Φιλίου θύσων
 καὶ τοὺς ἄλλους κατιδῶν, ἐβούλοντο γὰρ καὶ πᾶν 20
 ἐποιοῦν, ὅπως ὀφθήσονται, μόνον οὐ τεθεαμένος ἐμὲ
 τοῖς πολλοῖς ἐμμεμιγμένον δέλης διὰ δέλτον τινὸς
 ἠρώτα τε, ὅ,τι εἶη τὸ κεκωλυκός, καὶ μετὰ χαρίτων
 καθήπτετο. ἃ μὲν δὴ ἀπεκρινάμην διὰ τῆς αὐτῆς
 δέλτου καὶ ὥς οὐκ ἐδήχθη μᾶλλον ἢ τοῦτο ἐποίησα 25

7 ep. 648. Cf. Philostr. vit. soph. p. 230 et 253

1 ἡμῖν B 2 ἤλγησεν CB 4 post σιγᾷ signum inter-
 rogationis BV 5 ἀκούσαι B 15 τε om BVL 16 αὐτὸς]
 ἐγὼ Ferr in marg Mor αὐτὸς Cobet Mnem. III 250 | ὅσπερ Co-
 bet l. 1. at cf. p. 135, 14 20 πάντα Ferr in marg Mor
 22 ν in ἐμμεμιγμένον corr e Cⁿ 23 τε om PB 25 ἐδήχθη L

καὶ αὐτὸς σὺν χάρισιν, οἶδεν ἀναγνούς τε ἐκείνος καὶ
 ἐρυθριάσας. 123. ἀπεχομένου δέ μου καὶ μετὰ τὴν
 δέλτον οὐδὲν ἤττον τοῦ τε κήπου καὶ τῶν ἐν τῷ κήπῳ
 R 83 δρωμένων | καὶ ἀπημελῆσθαι δοκοῦντος καὶ οὔτε
 5 ἀθνημοῦντος ἐπισταμένου τε, ὅστις ἦν ὁ τὴν φιλίαν
 διορύξας, Πρίσκος, Ἑπειρώτης ἀνὴρ ὅτι πλείστοις ἐπὶ
 σοφίᾳ συγγεγονῶς ἀνδράσι, πλημμελεῖσθαι τὰυτὰ ἡγη-
 σάμενος τῷ βασιλεῖ πᾶναι τὴν ἀμαρτίαν· οἷοις μὲν
 λόγοις, οὐκ οἶδα, καλοῦμαι δὲ πληθοῦσης ἀγορᾶς,
 10 καὶ διηπορεῖτό τε καὶ εἰς γῆν ἔκλυεν ὁ κεκληκὼς
 κατηγορῶν οἷς ἔπασχεν ὧν ἐδεδράκει. 124. μόλις δ'
 οὐν ποτε αὐτὸν ἀναλαβὼν καὶ τὸ πολλὰ κατηγοραγκάσθαι
 πρῶττειν αἰτιασάμενος, ἐπειδὴ καλῶν μὲν ἐπ' ἄριστον
 ἤκουσεν, ὥς δειπνολῆν, καλῶν δὲ ἐπὶ δειπνον ἤκουσεν,
 15 ὥς καὶ τοῦτο ἔξον ποιεῖν ἢ κεφαλὴ κωλύοι, σὺ δ'
 ἀλλὰ θαμίζειν ἡμῖν, ἔφη. καλοῦντός γε, ἔφην·
 ἄλλως δὲ οὐκ ἐνοχλήσειν. ὁ δὲ πείθεται τε καὶ οὕτως
 ἐποίει. 125. αἱ δὲ συνουσίαι λόγους τε ἡμῖν τοὺς
 ὑπὲρ λόγων εἶχον καὶ ἐπαίνους τῶν εὖ πραττομένων
 20 ἐκείνῳ καὶ μέμψεις τῶν ὀλιγωρημένων, ἤττον δὲ οὐδὲν

11 Arist. Eth. Nic. V 8 15 Plat. Rep. I 328 C

16 ἀντὶ τοῦ θάμιξε· τῶν Ἀττικῶν· καὶ Σοφοκλῆς· τότ'
 ἦδη φάσκειν ἐμὲ μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν· (= Oed. R. 461)
 καὶ συχνοὶ δὲ ῥήτορες V

6 πρίσκος Ferr | ὁ ἡπειρώτης L Ferr in marg Mor 7 πλη-
 μελεῖσθαι VL 10 διηπόρει τότε Mor τε] γε B | ἐπιπτεν
 A Mor 12 αὐτὸν ex αὐτὸν corr Cⁿ αὐτὸν ABL Ferr
 14 ἤκουεν VL | μόνον δειπνολῆν? | ἤκουεν VL 15 κωλύει V |
 δὲ CP 16 ἄλλῃ vel ἄλλοτε? | λ in καλοῦντος in ras B²
 17 τε om B 19 ω in λόγων corr m. rec. (p) ex o et denuo
 m. poster. (n) corr in o C 20 μέμψιν V

οὐ τῶν ἐν θησαυροῖς, οὐκ οἰκίαν, οὐ γῆν, οὐκ ἀρχάς,
καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἔῶν κακὸν |
τὸν οὐ τοιοῦτον δοκεῖν, καὶ τοῦτο ἐδίδου τὴν ἀρχήν, R 84
ἐγὼ δὲ οὐδ' ἀπολαβεῖν ἠξίουν ζώντων μοι παππῶν
οὐ μικρῶν ἐν τοῖς ἐκείνου κτήμασιν. ὄρων δὴ κέρδος 5
τε ἅπαν ὑπ' ἐμοῦ καταπεπατημένον ζητοῦντά τε οὐδὲν
ἕτερον ἢ ὅπως ἐκείνος ἀποκρύψει τὰ ὑμνούμενα, τοὺς
μὲν ἄλλους ἔφασκε τὸν αὐτοῦ πλοῦτον φιλεῖν, ἐμὲ δὲ
αὐτόν, καὶ μηδ' ἂν τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ὑπερβαλέσθαι
τὸ φίλτρον τὸ παρ' ἐμοῦ. 126. διὰ τοῦτο καὶ τὴν 10
ὑπὲρ τῆς βουλῆς παρρησίαν ὑπέμενευ, ὅτε ἡ γῆ μὲν
οὐδὲν ἐδεδώκει στερηθεῖσα τοῦ ἄνωθεν ὕδατος, ὁ | δὲ R 85
ἠξίου γέμειν τε ὠνίων τὴν ἀγορὰν καὶ μένειν ἐντός
ὄρων οὓς ἔστησε ταῖς τιμαῖς· δαίμων δὲ ἄρα ταῦτα
ἠνάγκαζε φθονερός ὥσων εἰς ὅπερ αὖ καὶ τέλος τὰ 15
πράγματα ἔωσσε. τότε οὖν ὁ μὲν ᾧδει καὶ μάχεσθαι
τοῖς ἑαυτοῦ βουλήμασι τοὺς βουλευτάς ἐβόα, κόλακες
δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρεστηκότες ἐρρίπιζον τὸν θυ-
μόν, ἐγὼ δὲ οὐδὲν τρέσας, τὴν δὲ τοῦ πράγματος
ἐξετάζων φῦσιν διετεινόμεν ἀδικοῦσάν τε οὐδὲν ἀπέ- 20

2 or. XIV t. I 424—450 R. ep. 1039 τὸ δὲ δοθὲν ἐκείνο τὸ
μικρὸν Ἀριστοφάνει ἔργον ἦν λόγου τινός, οὐκ ἐμῇ δέησις.

4 ep. 1039 οὐδ' ὅσα ἦν ἐκεῖ τῶν παππῶν μοι οὐδ' αὐτὸς ἠξίου
ἀπολαβεῖν

14 σημειῶσαι τιμήματα τῶν ὠνίων δηλονότι A ἤγουν (ἦτοι
P om C) τοῖς τιμήμασι τῶν ὠνίων δηλονότι (om PB) CP^sB

3 οὐ reposui e L Ferr in marg Mor 3 τούτῳ? cf. Sievers
p. 97 4 οὐδὲ VL 5 δὲ VL γρ. Mor in marg 7 ἀπο-
κρύψει scripsi ἀποκρύψει libri edd 8 αὐτοῦ libri edd
9 αὐτόν PBVL 11 ὑπέμεινευ? | ὅτι V 15 ὥσων scripsi
ὥσων libri edd | αὖ scripsi e VL ἂν ACPB edd 16 τότε V
17 αὐτοῦ V 20 ἀπέφηνα L

φαινον τὴν βουλήν. καίτοι τις τῶν καθημένων πα-
 ραρρεῖν τὸν Ὀρόντην ἔφασκε τῷ ποταμῷ με φοβῶν,
 ἀναξίους ἀπειλαῖς τὴν βασιλείαν ὑβρίζων. ὁ δὲ οὕτως
 ἦν ὡς ἀληθῶς ἀγαθός, ὥστε κρατῆσαι μὲν ἐπεχείρησεν,
 5 ἡττηθεὶς δὲ οὐκ ἐμίσησε. 127. μᾶλλον μὲν οὖν ἢ
 πρόσθεν ἡγάπησεν ὑπὲρ πατρίδος ὥσπερ ὄπλα θέμενον
 τοὺς λόγους, ὑπάτον δὲ αὐτὸν ἀποδεικνὺς αἰσθανόμε-
 νός τε τῶν τε ἤδη παρόντων τῶν τε ἡξόντων μυρίους
 σὺν ᾧδαις σφίσι παραστησομένων κελεύει μοι τιμῆσαι
 10 λόγῳ τὴν ἑορτήν· ἐγὼ δὲ ἑτέρων εἶναι τοῦργον εἰπὼν
 κατὰ θατέραν φωνὴν οὐκ ἤργουν, ὡς μηδὲνα μηδὲν
 ἱερὸν δόξαι λέρειν, μηδ' ὅς λαμπρῶν ἀπολελεύκει θο-
 R 86 † ρύβων. 128. καί πως συμβαίνει ἐν τῷ | προτέρῳ
 λόγῳ τύχης, οἶμαι, τινὸς τοὺς αὐθις βοηθησομένους
 15 τε καὶ χαριουμένους ἐτέρωσσε πεμψάσης· οἷς ἐλυσιτέλει
 μὴ τὰμὰ διαβάλλειν· ὁ δὲ αὐτὸν μὲν ἔνδον οὐδενὸς
 ἐπαινοῦντος ἐπῆναι, δευτέρῳ τούτῳ παρέχων ἀφορμὴν
 γέλωτι, τοὺς δὲ ἐπ' αὐτῷ γελάσαντας οὐκ ἀνίει λοιδο-
 ρῶν, οἱ δ' [ἄν] αὐθις ἐγέλων, καὶ τὸ δι' ἀπάτης πο-
 20 ρισθὲν ἐξεκένυτό οἱ | <οὐ> φωραθὲν ἄν, εἰ τοσοῦτόν γε

6 Lyc. Leocr. 43 10 or. XII t. I 366—404 R

1 τίς ABVL 2 τὴν ACP | Ὀρόντην L 5 ἢ καὶ πρό-
 σθεν Ferr in marg Mor 6 θέμενον corr e θέμενος Cⁿ
 7 αὐτόν BL | αἰσθόμενος supra αἰσθανόμενος P^s 8 τε alterum
 om B 9 παραστησομένων scripsi auctore Re παραστησομέ-
 νους libri edd | με V 10 θατέρων ante ἑτέρων inserendum
 puto coll. I 529, 1 R | ἑτέρων corr ex ἑτέρων Cⁿ 11 κατὰ
 θατέραν scripsi coll. I 400, 9 R καθ' ἑκατέραν ACPBL edd
 καθ' ἑτέραν V 13 συμβαίνειν B | ἐν del Wyttenb 14 τύ-
 χης δ' οἶμαι Wyttenb | αὐτοῖς Re Anim | βοηθομένους BVL
 γρ. Mor in marg 15 post πεμψάσης lacunam statuit Re totus
 locus labem contraxit | οὗς L 16 δὴ Wyttenb | αὐτόν Re
 αὐτόν libri edd 19 ἄν uncis inclusi 20 οὐ inserui aucto-
 ribus Re et Wyttenb | γε οὐκ V

ἡπίστατο, ὅτι δόξαν οὐχὶ δικαίαν ἡσυχίᾳ φυλάττειν
 δύναίτο ἄν. 129. οἱ μὲν δὴ ἀλλήλοις εἰς παραμυθίαν
 ἤρουν, ὥς δὲ ἀπέδυν ὕστατος αὐτοῦ τοῦ βασι-
 λέως, ὅπως ὅτι πλείστοι | συνέλθοιεν, φροντίσαντος, R 87
 τὸν Ἑρμῆν ἔφησαν τοῦ θεράποντος κηδόμενον τῇ 5
 ῥάβδῳ κινεῖν τῶν ἀκροωμένων ἕκαστον, ὅπως μὴδ'
 ὁτιοῦν ὄνομα θαύματος ἄμοιρον ἀπέλθῃ. βασιλεὺς δὲ
 τὰ πρῶτα μὲν τῇ διὰ τῆς μορφῆς ἡδονῇ μνηνομένη
 συνετέλει, ἔπειτα τῷ μέλλειν ἀναπηδᾶν, ἔπειτα, οὐ
 γὰρ δὴ κατεῖχεν αὐτὸν καὶ σφόδρα πειρώμενος, ἥλατο 10
 μὲν ἐκ τοῦ θρόνου, τῆς χλαμύδος δὲ ὀπόσον ἐξῆν,
 ταῖν χεροῖν ἀνεπέτασεν, ὥς μὲν ἂν εἴποι τις τουτωνὶ
 τῶν ἀγγάρων, ἐκφερόμενος τοῦ σχήματος, ὥς δ' ἂν
 ἀνὴρ εὖ εἰδώς, οἷς ἂν σεμνὴ βασιλεία γένοιτο, ἄρα ἐν 14
 τοῖς προσήκουσι μένων· | τί γὰρ δὴ βασιλικώτερον R 88
 τοῦ βασιλέως ψυχὴν πρὸς κάλλη λόγων ἀνίστασθαι;
 130. τῷ δὲ οὐδὲ ἄλλως οἷόν τ' ἦν μὴ τὰ τοιαῦτα πά-
 σchein, πατρὶ πολλῶν λόγων πρό τε δὴ τῆς ἀρχῆς καὶ
 ἐν αὐτῇ γεγεννημένῳ· αἱ γὰρ ἀρροπνίαι τοῦ βασιλέως
 ἡμῖν λόγους ἐποιοῦν ἤδη, καὶ μᾶλλον ἐτέρων ὑπὸ τῆς 20
 ἐν αὐτοῖς ὥρας οὐδὲν ὅ,τι οὐκ ἔδρα.

1 φυλάττειν reposui e libris et Ferr διαφυλάττειν Ferr in
 marg Mor Re 5 ἔφασαν V 8 ταπρῶτα BV 9 τῷ μέλλοντι
 ἀναπηδᾶν inser Ferr in marg Re uncis inclusit Mor μέλλειν
 scripsi e libris | ἔπειτα] ἔτι δέ? ἔπειτα alterum inserui e libris

10 δὴ scripsi auctore Re („aut μοι aut δὴ“) μὴ ACPBL
 edd om V | κατεῖχε ACPB edd | αὐτὸν om ACPB Ferr αὐτὸν
 Ferr in marg Mor, uncis inclusit Re 13 ἀρροπνίων? De Gre-
 gorio Naz. cogitat Wyttenb. 14 σεμνὴ ἡ β. C | ἄρα defen-
 dit Wyttenb (nimirum) „ἄρα aut ἀραρότως“ Re num πάν-
 τα? 17 οὐδὲ om B | τὰ om B 18 εἰ in πάσχειν in ras
 C' 19 ηἰ in αὐτῇ corr ex ω C' αὐτῷ Ferr ἀρχῇ Ferr
 in marg Mor 20 ἡδὴ] ἡ δὴ Re Anim 21 ὅτι B | ἔδραων
 coni Re

131. Τὸν δὴ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς ἐπὶ Πέρσας
 ἐξόδου χρόνον τοῖς μὲν ἄλλοις ἄλλ' ἅττα, πλεον δὲ
 ἔμοι παρ' ἐκείνου τὸ φίλτρον, καὶ διετέλει δὴ λέγων,
 4 ὅτι δώσω σοι δῶρον ἐξελαύνων, ὃ οὐκ ἂν ὥσπερ
 R 89 τᾶλλα φύγοις. δεδειπνηκότες | οὖν, ἐβιάσθην γὰρ
 παρ' αὐτοῦ, ὃ ἄνθρωπε, φησίν, ὥρα σοι τὸ δῶρον
 δέχεσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶχον, ὅτι αὖ τοῦτό
 ἔστιν, εἰκάσαι· ὃ δὲ δοκεῖς μοι, φησίν, εἰς μὲν ῥή-
 τορας κατὰ τοὺς λόγους τελεῖν, ἀπὸ δὲ τῶν
 10 ἔργων ἐν φιλοσόφοις γεγράφθαι. καὶ ἥσθην
 εἰπόντος, ὥσπερ ὁ Λυκούργος ἐπὶ τοῖς εἰς αὐτὸν παρὰ
 τοῦ θεοῦ· καὶ γὰρ ταῦτα ὑπὸ τοῦ θεοῦ συνοικοῦντος
 εἴρητο. 132. προπεμπούσης δὲ τῆς βουλῆς καὶ δεομέ-
 νων ἀφείσθαι τὰ ἐγκλήματα, Ταρσοῖς, πόλει Κιλίκων,
 15 δώσειν αὐτὸν εἰπών, ἦν ὁ θεὸς ἀποσώζη, καίτοι |
 R 90 μοι δὴ λόν, ἔφη, τὸ πρὸς ταῦτα γεννησόμενον,
 ὥς ἐν τῷ πρεσβεύσονται τὰς ἐλπίδας ἔχετε, τὸν

11 Her. I 65. Plut. Lyc. 5, 3 14 I 482, 18 R. Amm. XXIII 2, 5

11 ἀπελθόντος Λυκούργου ἐς Δελφοὺς τοιαῦτά τινα παρὰ
 τοῦ θεοῦ ἤκουσεν· ἦκεις, ὦ Λυκόεργε, ἐμὸν ποτὶ νηὸν ἀνιόν, |
 Διὲ φίλος καὶ πᾶσιν Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν, δίξω ἢ σε θεὸν
 μαντεύσομαι ἢ καὶ ἄνδρα P³ 17 πρεσβεύων ἦτοι ἀποκρισι-
 ριος ἀποστέλλομαι, διαπρεσβεύεται δὲ πρὸς τοῦσδε ἢ τοῦσδε.
 ἦτοι βασιλεὺς· ἀποστέλλει πρέσβιν εἰς Ἀθήνας ἢ ἐτέρωσε V

2 ἄλλ' ACP | ἅττα CV | δ' VL 3 ἐκείνου ex ἐκείνον P³
 ἐκείνου ex ἐκείνο A² ἐκείνον Ferr Mor, quod corr Re 5 φύ-
 γοις scripsi auctoribus Re et Cobeto Mnem. III 250 φύγοιμι
 libri edd | συνδεδειπνηκότε Cobet, at cf. 141, 15. 152, 1 R. Franc.
 Zambeccari p. 212 6 παρ' inserui cum Cobeto „malim
 ὅπ'“ Re 7 ὅτι B | αὖ om VL 9 post τελεῖν rasura quin-
 que litterarum C | ὑπὸ L et γε Mor in marg 10 τετάχθαι
 L, γε Mor in marg Cobet l. l. ἂν γεγράφθαι coni Re 15 αὖ-
 τὸν ACL Ferr Mor 16 μὴ L 17 πρεσβεύονται L | ἔχοντι L

δὲ καὶ αὐτὸν ἐκείσε μετ' ἐμοῦ δεήσει βαδίζειν.
 ἀσπασάμενος δὴ με δακρύνοντα οὐ δακρύνων ἤδη βλέ-
 πων τὰ τῶν Περσῶν κακά, γράμματα ὕστατα πέμψας
 ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχῆς ὕδρων ἤλαυνε γῆν τέμνων, κώμας
 ἀρπάζων, φρούρια λαμβάνων, ποταμούς διαβαίνων, 5
 τείχη κατασείων, πόλεις αἰρῶν· 133. καὶ τούτων ἕκα-
 στον ἡγγελλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς
 ἡδονὴν ἡδόμεθα πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίνετο, γε-
 νήσεσθαι, πρὸς τὸν ἄνδρα ἀποβλέποντες. ἀλλ' ἡ
 Τύχη γὰρ τὰ αὐτῆς, κωμάσαςτος γὰρ κατὰ Περσῶν 10
 τοῦ στρατοῦ φόνοις τε καὶ τροπαῖς ἀγῶσί τε γυμνι-
 κοῖς καὶ ἱππικοῖς, ἃ κατεθεῶντο ἀπὸ τῶν ἐπάλλξεων οἱ
 Κτησιφῶντος οἰκήτορες οὐδὲ τῷ πάχει τοῦ τέλχους πι-
 στεύειν ἔχοντες, τοῦ τε Μήδου διὰ πρεσβείας τε καὶ
 δώρων ἐγνωκότες ἱκετεύειν, μηδὲ γὰρ νοῦν ἔχειν πρὸς 15
 δαίμονα ἄνδρα μάχεσθαι, τῶν δὴ πρέσβων ἐπὶ τοὺς
 ἵππους ἀναβαινόντων | αἰχμὴ τοῦ σοφωτάτου βασι- R 91
 λέως τεμοῦσα τὴν λαγόνα βρέχει τῷ τοῦ νενικηκότος
 αἵματι τὴν τῶν ἡττωμένων γῆν καὶ ποιεῖ τὸν πεφρι-
 κότα τῶν διωκόντων κύριον. 134. τῷ μὲν δὴ Πέρσῃ 20
 παρ' αὐτομόλου τινὸς μαθεῖν ὑπῆρξεν, ἐν ὧτ' εἴη
 τύχης, ἡμῖν δὲ τοῖς Ἀντιοχεῦσιν ἀνθρώπων μὲν οὐδείς,
 σεισμοὶ δὲ ἐγίννοντο τοῦ κακοῦ μηνυταὶ πόλεων τῶν
 ἐν τῇ Παλαιστίνῃ Συρίᾳ τῶν μὲν μέρη, τὰς δὲ ὅλας
 κατενεγκόντες· ἐδόκει γὰρ ἡμῖν ὁ θεὸς μεγάλους πᾶ- 25

3 Iulian. ep. 27 ed. Hertl. 11 or. XVIII t. I 605, 15 sq. R
 15 II. q 98

2 δὴ scripsi e lioris et Ferr δέ Ferr in marg Mor Re
 3 τῶν om VL 10 αὐτῆς A αὐτῆς PV 11 φόνω VL 23 ε
 in πόλεων in ras C^a 24 Παλαιστίνης B Ferr, γε Mor in
 marg | καὶ inter Παλ. et Συρ. inser Re

10*

θεσι μέγα σημαίνειν. εὐχομένων δὲ μὴ τὰ ὄντα
 δοξάζειν μικρὸν διὰ τῶν ὥτων τρέχει τῆς ἀγγελίας
 βέλος, Ἰουλιανὸν μὲν ἐκείνον ἐν σορῶ φέρεσθαι, τοῦ
 δεινός δὲ γεγενῆσθαι τὸ σκῆπτρον, Περσῶν δὲ Ἀρμε-
 5 νίαν τῆς τε ἄλλης ὁπόσον ἐβούλοντο γῆς. 135. εὐθύς
 μὲν οὖν εἰς ξίφος εἶδον, ὡς ἀπάσης σφαγῆς ἀλγεινο-
 R 92 τέρας τῆς ζωῆς ἐσομένης. ἔπειτα ἐνενόησα | τὸν τοῦ
 Πλάτωνος νόμον καὶ ὡς αὐτὸν οὐ λυτέον τὴν τοιαύτην
 δὴ λύσιν καὶ ὡς οὕτως ἐλθὼν εἰς Αἶδου τε καὶ παρ'
 10 ἐκείνον ἐν αἰτίαις ἂν εἶην ὧδε τετελευτηκώς· πάντως
 γὰρ ἂν ἐμέμφετο μὴ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ περιμείναντι.
 πρὸς δὲ καὶ ἐδόκει μοι χρῆναι λόγοις ἐπιταφίοις τὸν
 ἀπελθόντα τιμᾶν.

136. Τοῦτο μὲν οὖν οὕτω διὰ ταῦτα ἔσχε, λόχον
 15 δέ τινα διαφεύγω βουλευθείσης τῆς Τύχης. οἱ γὰρ αὖ
 τῶν μὲν πρὸ τοῦ καιρῶν ἐν βασιλείοις πρὸς ἰσχὺν ἀπο-
 λαύσαντες, τότε δὲ τὰ αὐτῶν ἠναγκασμένοι πράττειν
 R 93 ὑπὸ Φρυγῶνδου τινὸς ἀναπεισθέντες, ὡς | ἐμὲ δεινὰ
 αὐτοὺς εἰργάσθαι δι' ἐπιστολῆς εἰς Βαβυλῶνα ἡκούσης,
 20 ὅφ' ἥς ἂν αὐτοῖς δυσμενῆς ἐπανῆκεν ἐκείνος, ψηφί-
 ζονται παρὰ συγγενῇ με γυναιῖκα εἰσιόντα συλλαβόντες
 εἰς τὸν κῆπον, οὗ τὰς βουλὰς ἐβούλεον, εἰσαγαγόντες
 κτεῖναι· καὶ γὰρ ἂν δῶρα σφίσι παρὰ τοῦ τὰ σκῆπτρα
 λαβόντος γενέσθαι. 137. τοῖς μὲν δὴ ἡτοιμάστω τὰ

8 Plat. Phaed. 67D 12 or. XVII et XVIII t. I 507 et
 521 sq. R 18 ep. 1038. or. pro Olymp. p. 81, 9 ed. Sieb.

1 μέγα τραῦμα coni Re | δὴ P 2 μικρῶν A 5 ἡβού-
 λοντο Mor Re 8 καὶ] ὃν L τὸν Par probante Gasda I 16
 num del? | αὐτὸν ACBL Mor Re 9 οὗτος VL 11 τοῦ
 om AB 12 πρὸς δὲ V 14 διαταῦτα BV 15 φεύγω L |
 αὖ τῶν] αὐτῶν APL 16 προτοῦ L 17 δὴ BL 18 ὡς
 delere vult Re

ῥόπαλα, τῶν δέ τις ταυτὶ μὲν συνειδότην, τοῦ δὲ ἔργου κοινωνεῖν οὐκ ἐθελόντων, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐ μάλα οἰκείως ἐσχηκότων τῆς θεοῦ πεμπούσης ἀφεκτέον εἶναι μοι τῶν παρὰ τὴν γυναικα ἐκείνην ὁδῶν ἔφη, κερδανεῖν γάρ, ὅ,τι δὲ ἦν τὸ δεινόν, ἀπαιτοῦντι τουτὶ [δὲ] 5 οὐ προσέθηκε. θαυμαζούσης οὖν, ὥς οὐ τὰ αὐτὰ ποιοίην, τῆς γυναικὸς ἀπεκρινάμην ἀφ' ὧν ἡκηόειν. καὶ ἡ διερευνημένη νοῦν τε ἔχοντα καταμαθοῦσα τὸν φόβον, παύσασά τε ἐξαπατωμένους ἐπήνεσε τὸν ἐξελόμενον αὐτῇ τοιούτου μύσους τὴν οἰκίαν δαίμονα. 10

138. Μετὰ ταῦτα τολύπην ἀνὴρ βάρβαρος ἐξώρριζε τὸν κρατοῦντα ἐπ' ἐμὲ λέγων, ὥς οὐ πανοίμην θρηγῶν τὴν | τοῦ πεσόντος πληγὴν. ὁ δὲ ἔμελλε μὲν ἀπολεῖν R 94 με κακῶς (δίκην ὁδύνης πραττόμενος) ἀνὴρ δέ τις Καππαδόκης ἀγαθός, συμφοιτητὴς ἐμός, παρ' ἐκείνῳ 15 δὲ μέγας, καὶ τίνα ἂν ἔχοις, ἔφη, ψυχὴν, εἰ ὁ μὲν κέοιτο ἀποθανών, ζῶντες δὲ οἱ λόγοι περιφοιτῶν τὴν γῆν οἱ ὑπ' ἐκείνου περὶ τῆς σῆς γεγραμμένοι φύσεως; τοσαῦται μὲν αἱ τρικυμῖαι, τοσαῦται δὲ αἱ ἀρῳαί. 20

139. Τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις ἦν μὲν Ὀλύμπια τὰ παρ' ἡμῖν, ἔτος δὲ ἐμοὶ πεντηκοστὸν ἐπιθυμία τε τῆς πανηγύρεως ὑπερφυχῆς· παρακύψας δὲ ἐπὶ τὰ πρῶτα τῆς ἑορτῆς δεσμώτης ἦν, οὐκ ἄρχοντος δῆσαντος, ἀλλὰ

3 ep. 1186 14 Fortunatianus (ep. 1147. or. XIV t. I p. 428, 12)?

1 δ' V 2 οὐκ om L | οὐ θελόντων V 5 δὲ uncis inclusi 6 τὰ αὐτὰ scripsi e libris excepto L qui habet ταῦτα, et Ferr ταῦτα Re τὰ τοιαῦτα Ferr in marg Mor 8 καὶ ἡ — 9 φόβον citat Thom. M. s. v. ἐρευνᾶμαι p. 160, 10 | ἡ ACP Mor Re 10 μίσους L, γρ Mor in marg 16 παραψυχὴν aut ἀναψυχὴν Gasda 18 φοιτῶν A | τὴν γῆν inserui e VL om ACPB edd | ὑπ' scripsi e VL ἀπ' ACPB edd

ποδάγρα τότε πρῶτον πολλή τις ἐπιπεσοῦσα καὶ χαλεπή, πυνθάνεσθαι τῶν εἰσιόντων ἡνάγκαζε ῥώμης τε πέρι καὶ τέχνης τῶν ἀθλητῶν, ἥ δὲ ὥσπερ ἐν ἐκχειρίαις μικρὸν διαλιποῦσα πάλιν ἡκόντιζε καὶ πολλάκις γε
 5 ἐκάτερον. 140. λατροὶ δὲ νενικῆσθαι μὲν ὠμολόγουν, παρεμυθοῦντο δὲ μετατιθέντες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπ' ἐκείνους τῷ λόγῳ τὴν νόσον· τὸ γὰρ αὐτὸ ποσὶ μὲν
 R 95 κακόν, τῇ δὲ ἔσεσθαι ἀγαθόν. | ἦν δὲ ἄρα τοῦτο φλυαρία, ἐπεὶ τό γε ἐκείνην κατειληφὸς εἶχετο τῶν
 10 ἄνω καὶ τοσοῦτόν γε ἀπέσχον οἱ πόδες ὀνησαί τι τὴν κεφαλὴν, ὥστε ὥσπερ ἂν ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς κακῶν μοῖραν τινα ἐκείσε πέμψαντες χαλεπώτερα τὰ κείνης ἐποίησαν. 141. οὕκουν ἐπὶ τοῖς πρὸ τοῦ φόβοις ἐτα-
 15 ραττόμην μόνοις, ἐν οἷς καὶ τοῦτο ἦν, μὴ τὴν πόλιν ἡμῖν ἀρπάσαντες ἄνεμοι φέροντες εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἐμβάλωσιν, ἀλλ' ἔδεισα μὲν, ὦ ἄνδρες, καὶ τὸν τῶν ἀπαντῶντων ὄχλον, ἔφυγον δὲ τὰ μέσα τοῦ ἄστεος, ἔδεισα δὲ μεγέθη λουτρῶν, ἔδεισα δὲ οἰκίας (πλὴν τῆς ἐμαντοῦ) πάσας νεφέλης μὲν ἐπὶ τὰ ὄμματα ἐρχομένης,
 20 τοῦ πνεύματος δὲ εἰς μικρὸν συστέλλομένου, τὴν κεφαλὴν δὲ ἰλλίγγων κατεχόντων, δόξης δὲ αἰεὶ τοῦ πε-

15 Π. ζ 345

5 ἐκάτερον] ἐποίει δηλονότι V

3 ἐκχειρίαις AP et altero κ m² suprapos. C ἐκχειρίαις V 5 post ἐκάτερον inserendum puto τῶν ποδῶν coll. 1.7 ἐπ' ἐκεί-
 νους 7 ἐκείνην Re Anim 8 τοῦδε L 9 εἶχε L 11 ἂν om L | κακῶ in κακῶν in ras C² 12 τὰ 'κείνης VL 13 προ-
 τοῦ libri edd | φόβοις — 16 ἐμβάλωσιν citat Eustath. ad Π. ζ 345 p. 646 R ὁ Λιβάνιος τὴν τῆς Ἑλένης ὑπερβαλὼν ἔννοιαν ὡς ἐντεῦθεν ὠφελιμμένος τερατωδέστερον λαλεῖ ἐν οἷς ἀστείας λέγει ὅτι φόβοις κτλ. 14 μόνοις — ἦν om Eust 15 τὸν om VL Eust 17 παντ in ἀπαντῶντων in ras P³ ἀπάντων C edd ἀπαντῶντων aut ἀπ' ἀγρῶν coni Re 20 στελλομένου L

σεῖσθαι παρούσης, ὥστε ἐσπέρας ἥδομεν ἐπ' αὐτῷ τὴν
 Τύχην, ἐν κέρδει τὸ μὴ πεπτωκέναι ποιούμενοι. 142. ἐν
 ἐνῇν ἐκείνοις μέτριον, ὅτι μήτε τοὺς λόγους μήτε τοὺς
 νέους ἐφεύρομεν· αὐτὸ γὰρ δὴ τοῦτο ἦν ἡ παραφυχὴ | 4
 τὸ ὥς ἡδιστα περὶ ταῦτα πονεῖν οἴκοι τε ἐπὶ τῆς R 96
 κλίνης ἐπὶ τε τοῦ σκίμποδος ἐν τῷ διδασκαλεῖω· τὸ
 δὲ ἐφ' ἐκάτερον κομισθῆναι παρακινδύνενσις, αἱ δὲ
 ἐπιδείξεις ἐκποδῶν, ἀηδὴς δὲ φίλος προσιών. ὥσπερ
 δὲ οἱ πελάγη διαβάλλειν μέλλοντες καλοῦσι Διοσκού-
 ρους, οὕτως ἡμῖν οἴκοθεν ἐξιούσιν ἐκαλοῦντο θεοὶ 10
 κωλυταὶ γενέσθαι τῶν ἐν ἐλπίσιν ἀσχημόνων. 143. καὶ
 ὁ κλύδων οὗτος ἔτη τέτταρα ἐπεκράτει, καὶ καταφεύγω
 δι' οἰκέτου πρὸς τὸν ἔτοιμον ἀμύνειν, τὸν μέγαν
 Ἀσκληπιόν, καὶ φράσαντος οὐ καλῶς ἀφεστάναι με
 τῶν εἰσθότων πίνω τε οὐ πάλαι φαρμάκου, καὶ ἦν 15
 μὲν τι κέρδος, οὐ μὴν παντελῶς γε ἐξελήλατο τὸ κα-
 κόν. ἔφη δὲ ὁ θεὸς καὶ τοῦτο χαριεῖσθαι. ἐγὼ δὲ
 ἥδειν μὲν, ὥς οὐκ εὐσεβὲς ἀπιστεῖν ἐγγνητῇ τοιούτῳ,
 θαυμάζειν δὲ ὅμως παρῇν, εἰ καὶ ταύτης εἶναι ποτε
 δόξαίμι τῆς χάριτος ἄξιος. καὶ ἦν μὲν ἔτος ἑβδομον 20
 ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα λῆγον ἤδη, τρισὶ δ' ἐννυμίοις ὁ

8 Ion trag. fr. 56 N apud Plut. de tranq. anim. 3 p. 466 D

2 ποιούμενοι P, sed ι alterum in ras m⁴ ποιούμενος AC
 Ferr Mor 3 ἐνῇν scripsi cum Re Anim ἦν libri edd 4 γὰρ
 om VL | δὴ om B | ἦν] οὐν Re 6 ἐπὶ τε scripsi e V ἐπὶ
 δὲ reliqui libri edd | ἐν] γὰρ ἐπὶ Mor in marg 7 ἕτερον P
 sed ξ m⁵ in rasura trium litterarum et B 9 διαβάλλειν scripsi
 e VL coll. III 387, 21 τοῖς τὰ πελάγη διαβάλλονσιν et Demetr.
 com. fr. II 876, 2 M apud Athen. III 109 A διαβαίνειν ACPB edd
 13 τὸν (prius) VL Ferr in marg Mor om ACPB del Re
 15 οὐ L | παλαιοῦ L et in πάλαι corr C 18 τοσοῦτῳ V et γὰρ
 Mor in marg 19 ὅπως L et in ὅμως corr C² | εἰναι με ποτε
 L 21 δὲ VL

θεός, ὧν τῷ δυνάμει μεθήμερινῶ, μέρος οὐ μικρὸν ἐκάστω
 τοῦ νοσήματος ἀφήρει καὶ κατέστησεν εἰς τοῦτο, ὃ
 μήποτε ἀφέλοιτο. 144. οὕτω δὴ τοῦ βασιλέως ἤκοντος
 4 τὴν αἰγλήν τὴν τε ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τὴν τε ἀπὸ τῶν |
 R 97 δρακόντων ἡχώ τε ὀργάνων ὑπέμεινα συμμιγῇ, μηδ'
 ἂν διηγουμένου πρότερον <ἀνασχόμενος>. καὶ οὐ πολὺ
 ὕστερον δῶρον αὐτῷ λόγον εἰσήγον, ἐφ' ᾧ πλέον ἢ
 ὅτε τὰ ἔργα ἔπραττεν ἡσθῆναι βασιλεὺς ἐδόκει. καίτοι
 τῶν μειζόνων γε ἀνήκοος ὧν ἐν Σκύθαις ἐπεδέδεικτο
 10 ἐμμενῆκει. τοῦ γὰρ δὴ ἡμίσεος διὰ μῆκος ἀναβεβλη-
 μένου δέισαντες οἷς οὐκ ἄμεινον τέρπεσθαι λειμῶσιν
 ἀληθινοῖς τὸν βασιλέα Μουσῶν, ἐν τοῖς εἰρημένους
 ἰστᾶσι τὴν ἀκρόασιν, λεγόντων δὲ ἐτέρων φόβος οὐ-
 δεις, ταυτὶ δὲ αὐτοῖς τῆς Γοργοῦς φοβερώτερα. βα-
 15 σιλεῖ γε μὴν καὶ ἀπὸ τούτων οὐκ ἐν ἀγνοουμένοις ἐγώ.
 145. Σὺν ἔργον, ᾧ δαίμονι, καὶ τὸ τεθῆναι νόμον
 τῶν παιδῶν τοῖς νόθοις ἐπίκουρον. τὸ μὲν οὖν ἐπὶ
 νοῦν τε αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ τοῦ βασιλέου ἐλθεῖν
 ἕνα τε τῶν κρατούντων τοῖς ἐκείνου γεγονέναι γράμ-
 20 μασι, κοινῆς τοῦτο ἔστω τῆς τῶν ἐν χρεῖα τοῦ νόμου
 καθεστηκότων τύχης, τὸ δὲ τὸν νεώτερον ἡμιστά αὐτὸν
 ἐπαινοῦντα μάλιστα ἐπαινοῦντα φανῆναι ποιῆσαι τε
 κύριον, ἐπειδὴ με ἐξουσίας τῆς ἀπ' αὐτοῦ δεόμενον
 ἡσθῆτο, πῶς οὐκ ἂν ἐν δίκῃ τῆς ἐμῆς κριθείη τύχης;

3 Amm. XXIX 1, 4 (Valens) 9 Amm. XXVII 5, 1 sq.
 19 Cod. Theod. IV 6, 1. Novell. 89, 12

1 καθήμερινῶ B 4 τῶν alterum om L 5 ἦν ante
 μηδ' inser MSchmidt Philol. X 613 6 ἀνασχόμενος inserui
 coll. III 132, 15 R 10 ἐμμενῆκει corr ex ἐμμενῆκειν C¹
 ἐμμενῆκειν VL | ἡμίσεος scripsi ex APBV et corr ex ἡμίσεως
 C² μίσεως L ἡμίσεως edd 11 αἰς A 15 τοσοῦτων L
 17 γρ νέους Mor in marg | οὖν om L

ἢ με πολλῆς τε καὶ βαρείας ἡλευθέρωσεν ἀνίας, ὥς
τῆς αὐτῆς ἡμέρας τελευτῇ | μὲν ἐμοί, πτωχείαν δὲ R 98
ἐκείνῳ τὴν ἐσχάτην οἰσούσης.

146. Ἀλλὰ μὴν τό γε ἐχθρούς — καὶ μὴ με οἰέ-
σθω τις τὴν Ὀμήρου συμβουλὴν παραβαίνειν τὴν οὐκ 5
ἐπιτρέπουσαν ἐπὶ κταμένοις ἀνδράσιν εὐχετά-
σθαι, οὐ γὰρ ἀπὸ τοιαύτης γε μνησθήσομαι τῆς
γνώμης, ἀλλ' ὅπως μὴδὲ τοῦτ' ἄρρητον εἶη τῶν παρ'
ἐκείνης δεδομένων — οἱ τοίνυν ἐπ' ἐμὲ μὴδενὸς μὲν
λόγου, μὴδενὸς δὲ ἔργου, μὴδεμιᾶς δὲ ἀποσχόμενοι 10
τέχνης, ἀλλ' οἱ μὲν ὀνειδέσι περιβάλλειν ἀποχρῆν νο-
μίσαντες, οἱ δὲ πᾶν μικρόν, εἰ μὴ καὶ ἀποκτείναιεν,
οἱ δὲ οἷς ἦν ἡδὺ καὶ ταύρου τὸν νεκρὸν ἐκδήσαντας
ἀφείναι διὰ | πετρῶν φέρεσθαι, τούτους τοίνυν τοὺς R 99
πάλοι μὲν πολεμοῦντας, ἐγκαλεῖν δὲ οὐδὲν σὺν ἀλη- 15
θείᾳ γε ἔχοντας προαπήνεγκεν ὁ δαίμων ἡμῶν γε
ἡσυχάζοντων καὶ οὐδ' ὅσον ἀραίς ἀμυνομένων· τί γὰρ
δὴ ἔδει καταρᾶσθαι πάντα ἐπισταμένου τοῦ δαίμονος,
τὸν ἀδικοῦντα, τὸν ἀδικούμενον, τὸν ὀφείλοντα δίκην,
ᾧ τὴν δίκην ὤφειλεν. 147. ἦν δέ τι καὶ πρὸ τοῦ 20
θανάτου τοῖς πολλοῖς, θανάτου παρὰ γε σώφροσιν ἀν-
θρώποις δεινότερον τὸ πολλὰ κακὰ ἐπιδόντας εἴτα
οὕτως ἀπελθεῖν· ὧν ἔν τι καὶ τὸ τῶν αἰδοίων τοῦ
μοιχοῦ λαβόμενον τῇ χειρὶ ξυρῶ τὰ πάντα ἀμῆσαι.

6 Od. χ 412 11 Dem. c. Androt. 63 p. 613, 2; c. Timocr.
127 p. 740, 23 22 Il. χ 61

5 τίς V 8 δὲ in μὴδὲ in ras P² | τοῦτο L 11 περι-
βαλεῖν L | ἀποχρῶν APB 12 μὴ καὶ scripsi cum Gasda καὶ
μὴ libri edd | ἀποκτείναιεν ACPV edd ἀποκτείναιεν B ἀποκτεί-
ν εν L 14 ἐφείναι A | κατὰ Gasda 16 γε om V 18 δὴ om
B 23 ὧν] ὥς L | ὅσπου MSchmidt Philol. X 615 24 τῇ
χειρὶ λαβόμενον VL | ἀμῆσαι L ἀμῆσαι reliqui libri edd

148. Τούτοις ἄξιον ἐκεῖνο προσθεῖναι σμικρόν τε
 R 100 καὶ οὐ σμικρόν· ὑμῶν μὲν γὰρ ἴσως | τῷ μικρολο-
 γεῖσθαι δόξω, δηχθεῖς δὲ αὐτὸς τὴν ψυχὴν οἶδα καὶ
 ἐπὶ μεγάλῳ τοῦτο παθῶν. ἦν μοι ἡ Θουκυδίδου συγ-
 5 γραφή, γράμματα μὲν ἐν μικρότητι χαρίεντα, τὸ δὲ
 σύμπαν οὕτω ῥάδιον φέρειν, ὥστ' αὐτὸς ἔφερον παιδὸς
 ἀκολουθοῦντος καὶ τὸ φορτίον τέρψις ἦν. ἐν τούτῳ
 τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων μαθὼν
 ἐπεπόνθειν, ὅπερ ἴσως ἤδη τις καὶ ἕτερος· οὐ γὰρ ἂν
 10 ἐξ ἑτέρας βίβλου ταῦτ' ἂν αὐθις ἐπῆλθον πρὸς ἡδονήν.
 149. ἐπαυνῶν δὴ πολλὰ καὶ πρὸς πολλοὺς τὸ κτῆμα
 καὶ εὐφραίνόμενος μᾶλλον ἢ Πολυκράτης τῷ δακτυλῷ
 κλέπτας αὐτῷ τοῖς ἐπαίνοις ἐπῆγον, ὧν τοὺς μὲν ἄλλους
 εὐθὺς ἤρουν, ὁ δὲ γε τελευταῖος πυρὰν ἀνήψε τοῦ μὴ
 15 ἀλῶναι, καὶ οὕτω δὴ τοῦ ζητεῖν μὲν ἐπεπαύμην, τὸ
 μὴ λυπεῖσθαι δὲ οὐκ εἶχον. ἀλλὰ καὶ τὸ κέρδος μοι
 τὸ παρὰ τοῦ Θουκυδίδου μέγα ἂν γενόμενον μείον
 ἤρχετο διὰ τὸ σὺν ἀηδία γράμμασιν ἑτέροις ὁμιλεῖν.
 150. ἀλλὰ καὶ τοῦτο μέντοι τὸ οὕτως ἀνιαρὸν βραδέως
 20 μέν, ὅμως δὲ ἰάσατο ἡ Τύχη. διετέλουν μὲν γὰρ πρὸς
 R 101 τοὺς ἐπιτηδεύουσιν | γράφων αὐτὸ μετὰ λύπης, τῷ λόγῳ
 μέτρα τε διηγούμενος καὶ οἶον μὲν τὰ εἶσω, οἶον δὲ
 τὰ ἔξω καὶ ποῦ νῦν ἄρα καὶ ἐν τίνος χερσὶ. νέος δὲ
 τις, πολίτης ἐμός, ἐωνημένος ἤκεν ἀναγνωσόμενος, καὶ

3 Soph. Ant. 317

10 Dem. Olynth. I § 15 p. 13, 23

1 et 2 μικρόν V 3 καὶ om L 4 ταῦτό Re num το-
 σούτο? 9 ἴσως ὅπερ L 10 ταῦτ' L ταῦτα Mor Re 14 τε-
 λευταῖος scripsi e VL ἕτερος APB edd om B | πυρὰν scripsi
 cum Re Anim et Gasda coll. I 47, 2; 117, 6; 165, 7 R πῶς libri
 edd 16 μὴ om L 20 δὲ scripsi e VL auctore Re δ'
 inser B² om ACP edd | γὰρ ἀεὶ πρὸς B

ὁ διδάσκαλος ἀνεβόησε τοῦτ' ἐκείνο, τοῖς γνωρίσμα-
σιν ἐλῶν, καὶ ἤκεν ἐρωτῶν, εἰ μὴ ἀμαρτάνοι δόξης.
λαβὼν οὖν ἐγὼ καὶ ποιήσας, οἷα ἂν τις ἐπὶ παιδί τὸν
ἴσον μὲν ἀφανισθῇντι χρόνον, φανέντι δὲ οὐ προσδο-
κηθέντι περιχαρῆς ἀπηλλαττόμην καὶ τότε εὐθύς καὶ 5
νῦν οἶδα τῇ θεῷ χάριν. γελᾶτω δὲ ὁ βουλόμενος, ὥς
ὑπὲρ φάυλου μακρολογήσαντος, ἀδελῆς γὰρ δῆπουθεν
ἀπαιδεύτου γέλωας.

151. Ἐφ' ᾧ δ' ἂν μάλιστα νομιζοίμην ἄθλιος,
ἤδη φράσω. εἰ γὰρ αὖ πατὴρ ὅστις πολλοὺς μὲν 10
παῖδας παρέδωκε μνήμασι, πολλαῖς δὲ κλίναις σώματα
τούτων [γε] φερούσαις ἡκολούθησεν, ἄθλιος, πῶς οὐχὶ |
καὶ αὐτὸς ἂν ἐν δυστυχοῦσιν ἀριθμοίμην, οὐ πολλοὺς R 102
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγαθοὺς παῖδας τοὺς μὲν αὐτὸς
θάψας, τοὺς δὲ ἐν σοροῖς ξένους νεανίσκους εἰς τὴν 15
οἰκίαν ἀποπέμψας. 152. ὥσπερ γὰρ ὁ Θρασύβουλος
τοὺς τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντας ἐξέκοπτεν, οὕτως ἡ
Τύχη τῶν ὁμιλητῶν τοὺς ἀρίστους ἤρπασεν, ἀρξαμένη
μὲν ἀπὸ τῶν ἐν Βιθυνίᾳ διατριβῶν, προελθοῦσα δὲ
εἰς τόδε, αἰεὶ φειδομένη μὲν οἷ οὐκ ἂν ἐξέλαμψαν, 20
τοὺς δὲ ἤδη τε ἐν δόξῃ καὶ αὖ τοὺς ἐσομένους ἀφῆ-
ρει. 153. λέγω οὖν πρὸς τοὺς οἰομένους τι λέ-
γειν, ἐπειδὴν ἐρωτῶσι τίνας δὲ ἡμῖν ἀπέφηνε

16 Her. V 92, 10; cf. Themist. or. XIX p. 282, 24 Dind.

3 οἷα corr ex οἷς Cⁿ 5 καὶ νῦν οἶδα corr ex οἶδα καὶ
νῦν P² 10 αὖ] δὴ Gasda 11 δὲ om L 12 γε τούτων
VL γε cancellavi auctore Re 13 ἐν τοῖς δυστυχοῦσιν B
15 ξένους] νέους Ferr uncis inclusit Mor 16 οἰκίαν L 20 ἐς
B | τόδε αἰε, Ferr Re | αν supra εν in ἐξέλαμψεν C^t 21 αὖ
τοῖς] αὐτοῖς L | ἀφαιρουμένη VL Mor Re 22 τί ABV
23 δὴ AP | ἀπέφηνας Gasda

ρήτορας; ὅτι ἐλθόντες εἰς Αἴδου θεάσαιντ' ἂν οὐκ ὀλίγους. ὧν οἰχομένων ἐξημῶνται μὲν βουλαὶ καὶ
 R 103 διοικήσεις πόλεων, ἐξημῶνται | δὲ δίκαια λόγων τῶ
 δικαίῳ συμμαχῶν ἐστερημέναι, ἐξημῶνται δὲ θρόνοι,
 5 ὧν τοὺς μὲν Ἑρμῆς, τοὺς δὲ ἑφορᾷ Θέμις.

154. Καὶ μὴν καὶ τόδε δυστυχοῦς ἐν ἀσθενείᾳ τε
 καὶ ἀτιμίᾳ καὶ προπηλακισμῶ τῶν λόγων λόγους δι-
 δάσκειν καθήμενον ἑτέρων ὄντων, ἐν οἷς αἱ ἐλπίδες·
 10 δὲ ἴστε μὲν οὖς μακαρίζετε· παρ' οἷς οἱ πλοῦτοι, ἴστε
 δὲ οὖς ἐλεεῖτε· παρ' οἷς οἱ λόγοι. 155. εἶποι ἂν οὖν
 ἡ Τύχη καθάπερ ἐν δράμασι λαβοῦσα φωνήν, ὅτι εἰ
 καὶ μυρίοις ἐναντιώμασιν ἡ τέχνη σοι πεπολέμηται,
 τοῦτό γ' ἂν ὁμολογήσαις, ἐν πολλῶν ἀντάξιον παρ'
 15 ἐμοῦ σοι γενέσθαι, τό τε εἰς πλήθος ποιῆσαι λόγους
 τό τε οὕτω δοῦναι τοὺς ποιηθέντας εἶναι καλοὺς, ὥστ'
 ἔτι ζῶντος, (ἐν ᾧ καὶ φθονεῖσθαι ἀνάγκη,) τὰς τῶν βι-
 βλογράφων δεξιὰς τὰς πολλὰς ὀλίγας ἐλέγχεσθαι τῶ
 20 πλήθει τῶν ἑραστῶν. τοιγάρτοι πᾶν ἐργαστήριον λό-
 γων καὶ τούσδε δείκνυσιν ὁμοίως ἐν παιδευομένων τε
 καὶ παιδευόντων χερσίν. καὶ τούτων, ὧ ἄνδρες, οἶδα
 τῇ Τύχῃ χάριν καὶ αἰτῶ γε παρ' αὐτῆς αἰεὶ βελτίως
 παρέχειν τὰ δεύτερα.

15 Thuc. I 14, 2

12 σημείωσαι τὸ εἰ ἀποδιδόμενον οὐ πρὸς τὸ ἀλλὰ V

3 λόγῳ B 4 δὲ om V 8 αἱ om V 9 οὖς scripsi
 ας libri edd & Re Anim | ἐπίστασθε AP 14 γ' ἂν scripsi
 γοῦν
 cum Gasda, qui simul ὁμολογήσεις proposuit γὰρ A γόῦν
 supra γὰρ C^f γὰρ ἂν V γὰρ L γοῦν PB edd 17 βιβλιο-
 γράφων ABP in quo m² βιβλογράφων suprascriptum est Mor Re
 20 ὁμοίως inser A² 22 τὴν χάριν APB

156. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως με διεφνέτην Αἰθέρ-
 ριός τε καὶ Φῆστος, Σύρων μὲν ἄρχων ἐκάτερος,
 ἄρξαντες δὲ πρὶν ἢ Βάλεντα δεῦρ' ἦκειν. ὁ μὲν οὖν
 φωνῆς Ἑλλάδος ἄπειρος | ἦν, ὁ Φῆστος, παραπαίων R 104
 ἄνθρωπος, ἀλλ' ὅμως αὐτὸν οὐδὲ τοῦτο ἔπεισε διώ- 5
 σασθαι τὴν ἀρχήν, ἐλθὼν δὲ δέλλης εἰσάγων ὡς ἐαυτὸν
 Εὐβουλον καὶ συνὼν αὐτῷ δι' ἐρμηνέως πιστοῦ, ὁ δ'
 ὁμολόγει τῆς ἐμῆς ἐπιθυμεῖν τελευτῆς, ὅπως αὐτίς
 εἶναι τι δόξειεν. ἐπώλει οὖν Εὐβούλῳ τὸ μισεῖν ἐμὲ
 Φῆστος ὦν καθ' ἐκάστην ἡσθιε τὴν ἡμέραν· ἦσαν δὲ 10
 χῆνες πλόνες ἐκείνῳ καὶ οἶνος ἡδὺς καὶ φασιανοί.
 157. ἔβλεπέ τε οὖν με οὐχ ὡς ἡδιστα ὁ Φῆστος καὶ
 ὡς περὶ κακοῦ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο καὶ ὁπόσα ἐξῆν,
 ἔπληττε. καὶ ποτε θέατρον μὲν μοι συνείλετο, λῦσαι
 δὲ τοῦτο πειρώμενος ἐπὶ γράμματα βασιλεία τοὺς καθη- 15
 μένους ἐκάλει, ὡς δὴ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀναγνώσεως
 ἐξελῶν, καὶ ὑπογραφεῖς ἅμα παρήσαν γραφόμενοι τὰ
 τῶν οὐκ ἀναπηδόντων ὀνόματα· | ᾤετο γὰρ με μα- R 106
 χεῖσθαι τε καὶ οὐκ ἐπιτρέψειν ἀπελθεῖν, τὸ δὲ ἀρκέσειν
 εἰς θάνατον. ἐνταῦθα οἱ μὲν ὑπ' ἀνάγκης ἐξῆσαν 20
 πολλάκις μεταστρεφόμενοι πρὸς ἐμέ τε καὶ τὰ δηθη-
 σόμενα, οἷς δὲ ἐξῆν ἀκούειν, ἤκουον, ποθοῦντες δὲ
 τὴν οὐχ ἐκοῦσαν οἰχομένην μοῖραν. 158. ἐμίσει μὲν
 οὖν καὶ ἐπεβούλευε, τοῦ μίσους δὲ οἶδα τῇ Τύχῃ χά-

4 or. XXVI t. II 124, 3 sq. R

5 ἦτοι ἀπόσασθαι V

3 ἄρξαντες V | ὁ μὲν] ὅμως ACPB Ferr, γρ Mor in marg
 7 αὐτῷ om L | ὁ δ'] ὁδ' B δ δ' corr ex οδδ' V^r οδδ' L
 8 ὁμολόγει A 12 με om VL 17 ἐξελῶν CPBV Ferr Mor
 18 με μαχεῖσθαι] μεμαχῆσθαι L 20 οἱ om L 22 δὲ alt. om VL

ριν, ἥ γέ με οὐκ ἐποίησε φίλον ἀνδρὶ δεισαντι μετὰ
 ταῦτα ὕστερον μὴ φθάσῃ τὸν ἐκείνου σίδηρον ἢ
 νόσος ἀπενεγκοῦσα τὸν Μάξιμον. ὁ δὲ ὥς ἐνίκησε
 ταύτην τὴν νίκην, ἐγάννυτο ὁ κακοδαίμων, οὐ μὴν
 5 ἐμέ γε ἴσχυσε, προσκυνῶ δὲ τὴν Ἀδράστειαν, καίτοι
 τοῦτό γε ῥάπτων διὰ Μαρτυρίου, Πισίδου τινὸς ἀν-
 R 106 θρώπον, χαίροντος μὲν ἀθληταῖς, ἀμέμπτου | δὲ ἄλλως,
 δοκοῦντος δὲ τῷ Φήστῳ γόητος διὰ τὸ προσκείσθαι
 παλαισταῖς. 159. περὶ τούτου μόνος πρὸς μόνον τὸν
 10 Βάλεντα εἰπών, ὥς ἐμέ τε ἂν ἐν αὐτῷ ῥαδίως καὶ τὸν
 Εὐτρόπιον ἔλοι, σπεύδων ὥχεται εἰς Ἰωνίαν ἐπὶ τὴν
 ἀρχήν, ὥστε γέλωτα πολλὸν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸν
 Μαρτύριον παρασχεῖν οὐκ ἐχόντων τῶν δικαζόντων
 μαθεῖν, ἥτις ἡ ἀρχὴ τῷ τοῦτον ἀχθῆναι γένοιτο, τῆς
 15 ἀρχῆς τοῦ πράγματος ἐν σκότῳ γεγεννημένης. Φήστῳ
 μὲν οὖν ἄθλον τῆς κακίας ἐγένετο γάμος, νέα μὲν
 γυνή, συχνή δὲ οὐσία, καὶ νῦν ἐν πόλεσιν ἅς ἐκένωσε,
 τρυφᾷ.

160. Αἰθέριος δὲ τέθνηκε μὲν πολλὰ δὴ καὶ με-
 20 γάλα πρότερον ἐπιδὼν κακὰ καὶ τό τε λαλεῖν τό τε
 ἀκούειν ἀποβαλὼν. γίνεται δὲ καὶ αὐτὸς εἰς ἐμέ κα-
 κός, ὥσπερ ἀχθόμενος, ὅτι με ἐν Βιθυνίᾳ προὔβελλτο
 καὶ ὁπότε τι δείσειεν, ἐπ' ἐμέ κατέφευγε. τὰς μὲν δὴ
 εἰς τοὺς λόγους ὕβρεις αὐτοῦ παραλειπτέον, ἐν αἷς

2 Eunap. fr. 39. vit. soph. p. 63 Boiss. Amm. XXIX 1, 42.
 5 Plat. rep. V 451 A. Dem. c. Aristog. I 37 p. 781, 8

1 δεισαντι supra δεισαντα C^f δεισαντα APB Ferr Mor
 quod corr Re 4 prius ν in ἐγάννυτο eras P 5 τε AC Ferr
 Mor | τὴν om BV | α primum in ἀδράστειαν in ras duarum
 litterarum C² 6 τοῦτό γε] γε τοῦτο B 19 η in δὴ in ras
 P² δὲ A 21 γίγνεται L | δὴ B | εἰς in ras P³ ὥς A
 22 προβέβλητο L 23 τί B | κατέφευγεν B

ἐχαρίζετο πάνν μὲν ἀνδρὶ πλουσίῳ, παῖδας δὲ οὐ
κεκτημένῳ. 161. ἀλλ' οὗτός γέ ἐστιν ὁ στήσας με ἐν
μέσῳ πολλῶν μὲν ἡνιόχων, πολλῶν δὲ ἱπποκόμων, οἷς
τε ἔργον ἀναπεταννύναι τοῖς ἄρμασι τὰς θύρας· ὧν τοὺς
μὲν ἔπαιε, τοὺς δὲ ἡπείλει κατακαύσειν, ἐνὸς δέ τινος
ἡνιόχου γέροντος καὶ πλευράς, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ μέγα
ἐβόησεν ὁ λεῶς, | κατέτεμνεν, ἐμοὶ δὲ ἦν πόνος οὐ R 107
μικρὸς μὴ τὸ αἷμα ἰδεῖν. καὶ ταῦτα ἀπὸ ψιλῆς αἰτίας
ἀνδρὸς ἐποίει μαινομένου δεικνύντος <τε> τὴν μανίαν
κάν τοῖς ἐν αὐτῇ γιγνομένοις τῇ δίκῃ. 162. οὗτος ἦν 10
ὁ καμὲ κελεύσας εἰσάγειν, ὡς δὴ τῆς Φιλονυμενοῦ γοη-
τείας ἐν ἐμοὶ τὸν ἔλεγχον ἔχων· ὁ δὲ ἔλεγχος ἦν, παρ-
ῆνονν αὐτῷ μὴ συκοφαντεῖν, ἀλλ' ἀπηλλάχθαι πραγ-
μάτων. καὶ τοῦτο ἦν, ἐφ' ᾧ περ ἐκαλούμην. τῷ δὲ
οὐδὲν ἐδόκει δεινὸν ἐμὲ ἐφ' οὕτως ἀνοήτοις εἰσελθόντα 15
ἐστάναι. καὶ ἐγὼ μὲν ἐξῆειν ἐλεῶν τὸν δικαστήν,
ὁπόσον ἀπέχων νοῦ δικάζειν ἡξίου, τῶν δὲ φίλων πολ-
λοὶ συνέρρεον ἄλλος ἄλλο τι πρὸς παραμυθίαν ἐσκεμ-
μένος. ἐποιοῦν δὲ οὐδὲν αὐτοὺς δεῖσθαι τουτωνὶ τῶν
σκεμμάτων. οὕτως οὐκ ἐτετρώμην. 20

163. Φιδήλιος δὲ ἦν μὲν Φήστου πολίτης, ἄγριος
ἄνθρωπος, ἀρχὴ δὲ αὐτῷ τῶν βασιλέως ἐπιμελεῖσθαι

2 γέ V et Re τέ reliqui libri edd 3 μὲν | τε L 4 τε] γε
V | πόδας VL, sed L in marg γο θύρας 6 καὶ om L 7 inter
λεῶς et κατέτεμνεν libri (excepto V) et Ferr habent ἐφ' οὐ quod
uncis inclusit Mor 9 ἐποίει] ἐπ cum lacuna duarum vel trium
litterarum L | τε post δεικνύντος inserui 10 κὰν scripsi e
PB καὶ reliqui libri edd 11 φιλονυμενοῦ BL et Re φιλονυμένον
ACPV Ferr Mor 13 ἀλλὰ L 14 ᾧ περ ἐκαλούμην scripsi
quod praebebat etiam Par (Gasda I 16) ᾧ παρεκαλούμεν reliqui
libri ᾧ παρεκαλούμην Re Anim ᾧ περ ἐκάκον με MSchmidt
Philol. X 610 17 ἀπέχων νοῦ scripsi e CV cum MSchmidt
ἀπέχων οὐ APBL et γε Mor in marg ἀπέχειν οὐ Ferr Mor
ἐπέχειν οὐ coni Mor ἀπέχων τοῦ coni Re et Cobet Mnem. III 250

χρημάτων, φιλία δὲ πρὸς τὸν Εὐβουλον ἀφ' ὧν περ
 R 108 καὶ τῷ Φήστῳ. | ἔχων τοίνυν αὐτὸν πειδόμενον ἐκ
 πολλῶν δόρπων τε καὶ συμποσίων κινεῖ τε ἐπ' ἐμὲ καὶ
 συνεβούλευε δίκην λόγου λαβεῖν. τὸν δὲ λόγον, τοῦ
 5 τυράννου μὲν ἐγκώμιον, γεγράφθαι, κείσθαι δὲ παρ'
 ἐμοὶ τῷ συγγραφεῖ. ῥᾶστον δὲ εἶναι δι' ὑπηρετῶν
 ἐλεῖν. 164. ἔδοξεν οὖν ἐκείνῳ κάλλιον εἶναι τὸν
 στρατηγὸν ἐπὶ τοῦτο προσλαβεῖν, πολλοῦ μὲν ἄξιον
 'Ιουλιανῷ γενόμενον, πολλοῦ δὲ ὄντα τότε τῷ Βάλεντι,
 10 φοβερὸν μὲν πολεμίοις, φοβερὸν δὲ τῶν οἰκείων τοῖς
 κακοῖς, αἰδούμενον δὲ καὶ σοφίαν καὶ λόγους, λόγον
 δὲ ἐν σοφῶν συνουσίαις οὐκ ἀποροῦντα· τουτὶ δὲ
 αὐτῷ παρὰ τῆς φύσεως ἦν. 165. οὗτος ὁ Λουπικῖνος
 αὐτὸν μὲν με οὐδεπώποτε ἰδών, παρὰ φήμης δὲ ἴσως
 15 τινὸς περὶ ἐμοῦ τι δεξιόμενος πρὸς μὲν τὸν εἶπε· σίγα,
 ᾧ φιλότῃς, καὶ ἐν ἡμῖν ταῦτα ἰστάσθω. μετα-
 πεμφάμενος δὲ ἐμὲ ποιεῖται τε φίλον καὶ ἐπαγγέλλειν,
 εἴ του δεοίμην, ἐδίδου παρεκάλει τε τοὺς τῶν ἐδῶν |
 R 109 τούτους καταγελῶντας, τοὺς τοῦ οὐρανοῦ κληροῦχους,
 20 ἀφέντας ἃ ἀλαξονεύονται, τὰ μὰ ξηλοῦντας ὀρᾶσθαι.
 τοιαῦτα μὲν ἀνέσεισεν ὁ δαίμων, τοιαῦτα δὲ καὶ ἐκοί-
 μισεν, οὐχ ὥς πεποιημένου μοι τοιοῦδέ τινος λόγου,

3 p. 157, 10 5 Amm. XXVI 6, 1 sq.

3 δόρων libri | κινεῖ τε scripsi cum Gasda κινεῖται libri edd
 8 τούτῳ BV Mor 14 οὐδέποτε VL et γο Mor in marg 15 τι
 om L | εἶπεν ACB | σίγα B 18 παρεκάλει — 19 καταγελῶν-
 τας Ferr in marg | τε scripsi e VL δὲ reliqui libri edd | ἐδῶν
 scripsi e PB cum Wyttenb ἐδῶν C Ferr ἐδῶν AV ἐδῶν L
 τῶν ἐδῶν uncis inclusit Mor τῶν νέων (i. e. νεῶν) coniciens
 19 τούτων B | οὐρανοῦ scripsi cum Wyttenb et Cobeto Mnem.
 Π 403 coll. Π 180, 2 sq. R οὐρανίον libri edd 21 τοιαῦτα —
 δαίμων Ferr in marg | : alterum in ἐκοίμισεν in ras P⁸ ἐκό-
 μισεν L 22 τοιοῦδε corr e τοιούτου δὲ C^v

ἀλλ' ὅτι τῆς πρώτης πείρας ἁμαρτῶν ὁ Φιδήλιος προϋ-
 βαίνειν ἂν ἐπιβουλεύων, ἕως ἔργου τύχοι. 166. ὑπῆρξε
 δέ μοι καὶ ἀμείψασθαι τὸν οὐχ ὑπαχθέντα ἄνθρωπον·
 παρὰ μὲν γὰρ τοῦ κρατοῦντος ἦν αὐτῷ τὸ ἐν ὑπάτοις
 εἶναι, παρ' ἐμοῦ δὲ Ἀρχέλαος. καὶ ἐτιμώμην ἄλλοις 5
 τε οὐκ ὀλλοίσι καὶ | δὴ καὶ ῥήθη δεῖν ἐλθῶν ὥς ἐμὲ R 110
 προσεῖπεν πατὴρ γινόμενος τῆς τιμῆς, (οὐ γὰρ ἦν ὃν
 ἐμιμείτο,) ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο αἰσθανόμενος φθάσας ἐδεή-
 θην ἐν τι, προελέσθαι μεῖναι τὸν γέροντα, τὸν δὲ
 χρῆ νομίζειν ἀφίχθαι. 167. Προτάσιον ἐνέπλησαν μὲν 10
 τῶν κατ' ἐμοῦ λόγων ἄνδρες ἐν οὐδενὶ μὲν λόγῳ
 πρότερον ὄντες, κτησάμενοι δὲ ἰσχὺν ἐκ τῆς Ἰουλιανοῦ
 σφαγῆς. οὗτοι τοῦτον ἐφόβουν, ὥς αἰσχιστα ἂν ἄρ-
 ξειεν, εἰ μὴ ἀπελαύνει με τῶν θυρῶν, καὶ παρῆξεν οἱ 14
 τῶν ἐκ | τῆς συμμορίας | κοινωνὸν τῆς πορείας τηρή- R 111
 σοντα ἐν ἐκείνῳ τὸν φόβον. ἦει μὲν οὖν ὥς ποιήσω
 με μικρόν, νόσφ' δὲ πιεζόμενος ἐβάδιζεν αὐξομένης τῇ
 πορείᾳ τῆς νόσου. καὶ ἡκέ γε εἰς τὴν καταγωγὴν
 νυκτὸς οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ νόμῳ τυχῶν, οὐ γὰρ εἶα
 τὸ νοσεῖν. 168. ὥς δὲ πολλῶν ἰόντων αὐτῷ μόνος 20
 ἀπελιπόμην, λέγει [δὲ] πρὸς τὸν Ζήνωνα, ᾧ μάλιστα

5 I 175 2 R 13 Dem. de symm. § 25 p. 185, 5

1 „aut οὐχ ἁμαρτῶν leg. aut οὐ προϋβαίνειν“ Re Anim
 2 τύχη L 3 δὴ C 4 αὐτῷ scripsi cum Valesio ad Amm.
 XXVI 8, 4 p. 465 qui Parisinum (gr. 3016) secutus est, et Re
 Anim αὐτοῖς reliqui libri edd 5 post δὲ lacuna 4 vel 5 lit-
 terarum in V, 12 fere in L, item in Par, quam Sievers p. 145
 agnoscit, fortasse recte 6 ὥς] πρὸς V 7 γινόμενος VL
 Ferr 8 τοῦτον L 9 προσελέσθαι ACPB Ferr et γρ Mor
 in marg „προεῖσθαι aut προσδέσθαι“ Re Anim | „malim αὐτόν
 δὲ“ Re 10 Προτάσιον V Mor 21 ἀπελιπόμην L | δὲ quod
 est in ACPB edd uncis inclusi auctore Re

LIBANIUS ed. Foerster.

11

ἐχρήτο, τοὺς κατ' ἐμοῦ λόγους ἐξεληλέγχθαι τοῖς ἔργοις.
 τὸν γὰρ δὴ λεγόμενον ἐνοχλεῖν τοὺς ἄρχοντας ἥμιστα
 προσιέναι. ὁ δὲ καὶ πᾶν ταῦτα ἐλπίζειν ἔφη· οὐ γὰρ
 λέναι μᾶλλον παρ' αὐτοὺς ἢ καὶ τούναντίον· χαρ-
 5 ζεσθαι μὲν γὰρ ταύτῃ τοῖς ἐρῶσι· τοὺς δὲ οὐκ ἐρῶν-
 τας οὐδὲ ἐπίστασθαι. ταυτὶ μὲν ἤκουσε, δῆλος δὲ ἦν
 R 112 ἀτιμάσων, οὐ | μὴν ἐπέτρεψέ γε ὁ θάνατος.

169. Ἐτερος Προτάσιος τὰ γε πρὸς ἐμὲ ῥᾶσθ' οὗτος
 ἦκεν, ὃς καθάρμασι μὲν συνῆν, παρ' ὧν δ' ἂν τι καὶ
 10 ἐμάνθανεν, ἄβατον ἐποiei τὴν καταγωγὴν. καὶ ᾤετο
 μὲν ζημιοῦν, ἐγὼ δὲ ἐκέρδαινον. καὶ κλησιν μὲν τὴν
 ἐπὶ τοὺς λόγους ἥλπιζεν, ἐγὼ δὲ ἄλλους εἰστίων δι-
 δάσκων αὐτόν, ὅτι οὐ λῶν αὐτοῦ δεοίμην. ὁ δὲ ᾤδει
 15 τούτοις γε τὴν καρδίαν, ἔδειξε δὲ ἔν τινι κατηγορίᾳ
 νέοιν· οἷν δέον, εἴπερ ἡδίκουν, ἐπιθεῖναι δίκην, ὁ δὲ
 τὸ διδασκάλων ἐσαγήνευεν ἔθνος οὐχ ἄπασιν ἐγκαλῶν,
 ἀλλ' ὅπως ἐν τῷ παντὶ κρύπτοιο αὐτῷ τὰ πρὸς ἐμέ.
 170. καὶ τὼ μὲν νέω γυμνώ τε ἥστην καὶ μετεώρω πρὸς
 πληγὰς, παρεκάθητο δέ τις Ὀλύμπιος. τοῦ δὲ οὐ μετεῖχον
 20 ἐγώ, ἡδικεῖτο δὲ ὁ νόμος. ὁ δ' οὕτω δὴ τι ξυνετὸς ἦν,
 ὥστε οἷς ἐφθέγγετο μὴ μαστιγοῦν ἐκεκώλυτο. φρόνημα
 δὲ τὸ θράσος καὶ ἡγούμενος καὶ ὀνομάζων ὅπλα ἀνταρά-
 μενος τῷ στρατηγῷ γυνῶναι τε αὐτόν ἡναγκάσθη καὶ συνε-
 R 113 σταλμένος | ἔκειτο, καὶ τοῦτό οἱ τῆς ἀρχῆς πέρας.
 25 171. Ἀλλ' ἐπᾶνειμι δὴ πρὸς τὸν Βάλεντα· ὃν ἔδειξε

22 Xen. Cyr. V 4, 25

1 ἐξεληλέχθαι PB 2 τὸν] τί L 3 ὁ δὲ — 4 λέναι om
 ACP Ferr 5 οὐκ om L 6 ἐφίεσθαι? | λ in δῆλος in ras
 P² 8 Προτάσιος V Mor | ὁ αὐτός Gasda 12 τοὺς inser A²
 13 ἐδεόμην L | ᾤδει] ᾤ cum lacuna trium litterarum L
 20 ὅδ' ABVL Ferr Mor | δὴ τι om L 23 αὐτόν AVL | ἡναγ-
 κάσθη V sed ultimum v erasum L Ferr Mor 25 δὴ inser
 Ferr in marg om APB

μὲν χρηστὸν τὸ μὴ τῷ τυράνῳ τοὺς τοῦ τυράννου
φίλους ἐπαποκτείνει· ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀνδρονίκου τοῦμοῦ
φίλου θάνατος Ἱερίου μᾶλλον, τῆς ἀλώπεκος, ἔργον ἢ
τοῦ παρακρουσθέντος ἦν. ἀσφάλειαν δὲ τῆς προάτη-
τος ἐωνῆσθαι νομίζων εὗρεν ἕτερον λόγον, Φιδούστιόν
τε καὶ οὓς ἐκεῖνος ἐπανεστήσε τῷ σκήπτρῳ, καὶ ἐχώρει
μὲν διὰ τῶν ἡδικοκώτων ὁ βασιλεὺς τὴν ἀρχήν, προσ-
ετίθετο δὲ τις καὶ τῶν οὐδὲν τοιοῦτον ἐπισταμένων.
μάντις τε ἅπας ἐχθρὸς ὅτῳ τε ἐδέησε τῆς τέχνης δι-
δάσκεισθαι τι περὶ τῶν ἰδίων τῶν αὐτοῦ παρὰ τῶν
θεῶν βουλομένων· χαλεπὸν γὰρ δὴ ἐδόκει εἶναι παρόν-
τος μάντεως μὴ ἂν τινα καὶ ἐπὶ τοῖς μείζοσι χρήσασθαι |
τῷ ἀνδρὶ. 172. τὴν ἐκείνου δὲ ὁρμὴν οἱ συκοφάνται R 114
λαβόντες πάντα ἐκύκων ἐπὶ πάντας ἰόντες. δόξα τε
ἦν παρὰ τῷ Βάλεντι φθόνου τὴν δόξαν πεποιηκότος, 15
πάντως ἂν εἰς ἔλεγχόν με πεσεῖν δι' ἐνός γέ του τῶν
ὑπὸ τὴν βάσανον ἀγομένων. λέγεται δὲ καὶ αὐτὸς
ἐρέσθαι τὸν Εἰρηναῖον, εἰ μετεῖχον τοῦ ἐπιβουλεύμα-
τος, θαυμάσαι τε οὐ μετασχεῖν ἀκούσας. 173. καὶ
μαντικῇ μὲν οἶδα χάριν, ἣ μοι τὴν κεφαλὴν ἐν προ- 20
οτέροις κατέστησεν, ὅτῳ τε χρηστέον καὶ ὅτῳ μὴ,
φράζουσα, τὴν κεφαλὴν δ' ἂν ἀπετεμνόμεν, ὥς
δεινότερον ὂν τοῦ ἀπολωλέναι τὸ ταύτῃ σεσῶσθαι.

1 Amm. XXVI 9, 8 sq. 2 or. LXV t. III 454, 1 sq.
5 Amm. XXIX 1, 6 sq.

1 τὸ] τῷ L | τοῦ om APB 2 ὁ] τοῦ L | τοῦ 'μοῦ ACPL
3 Ἱερίου VL 9 τε om L 10 περὶ om B | ἰδίων τῶν
om B 11 βουλομένων L 15 φθόνου] φόβον vel ὀτουσὼν
MSchmidt Philol. X 612 φθόνου τε τὴν L 16 ἂν Ferr in
marg om ACPB | του τῶν V et (corr e τοῦ τῶν) A et Re
τοῦ τῶν C Ferr τουτῶν PB τούτων L Ferr in marg Mor
18 ἐρεσθαι V 22 ὥς — 23 ὂν] ὅσον δὲ δεινότερον MSchmidt
l. l. 22 ἦν L

† ἢ τις ἦκεν ἐπὶ τὸν Ἀδελφείον, ὃς θεῖον μὲν τι τὴν φιλίαν
 ἡγρεῖτο, καρτερεῖν δὲ πρὸς ἀνάγκας οὐκ εἶχε καὶ ὁμο-
 λόγει γέ τοι τοῦτο καὶ ὁμολογῶν ἡσχύνετο. 174. ἐδεῖτο
 4 οὖν ἡμῶν αἰτεῖν αὐτῷ παρὰ τῆς Τύχης τὸν θάνατον,
 R 115 οἷοι | πολλοῖς ἐξαίφνης ἐπῆλθον. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι
 πάντες εὐχοντο, ἔμοι δὲ ἡ τῶν δεινῶν ἐλπίς ἦτον
 εἶναι κακὸν τοιαύτης εὐχῆς ἐφαίνετο. σιγῇ τολύνν
 ἐδάκρυον. ὁ δὲ λουσάμενός τε καὶ δειπνήσας ὕπνου
 τε ὁμοῦ καὶ θάνατον δέχεται, ὥστε ἔωθεν ἡμεῖς μὲν
 10 παρῆμεν ἐπὶ τὴν ἐκφοράν, ἐκ δὲ τῶν βασιλείων τινές,
 ὡς ἐκείνου δήσοντες. ὁ δὲ αὐτοὺς διεπεφεύγει πτηνῷ
 τάχει. 175. σπινθήρων τολύνν ἐξ ἐπιστολῶν, τῶν μὲν
 παρ' ἐμοῦ πρὸς ἑτέρους, τῶν δὲ ἐμοὶ παρ' ἄλλων
 ἀφ' ἡμετέρων, ἐν αἷς ἀδικία μὲν οὐδεμία, λαβαὶ δ' ἂν
 15 ἐγένοντο συκοφάνταις ἀνθρώποις, ταύτας δὴ τὰς
 ἀφορμὰς μάλα εὐπετῶς ἀνείλεν ἡ Τύχη, ὥστε ἐν μυ-
 ρίοις γράμμασι μὴ εἶναι γράμμα ἐμόν.
 176. Τῆς αὐτῆς θεοῦ καὶ τὸ <περὶ> Περγάμιον πολὺ
 πρὸ τῶνδε τῶν κακῶν ἐγκαλέσαντά τι, ψεῦδος μὲν, ὥτεο
 20 δὲ ἡδικῆσθαι. τοῦτο δὴ πέρας αὐτὸν ἐχθρὸς ἦν. εἰ
 δὲ οὐκ ἦν, κἂν ἐξελάλησέ τι τῶν οἰσόντων ἐμοὶ ζημίαν.
 R 116 καὶ | τὴν Ἀὔξεντιον δὲ περὶ τούτων πρὸς με σιωπῇ
 τῆς Τύχης δῶρον νομιστέον, ὅτι οὐδὲν εἰδέναι ἀξιῶν
 ἄνθρωπος, ὃ μὴ καὶ ἐμὲ δεῖν, τοῦτό γε ἄρρητον ποιο-

1 ἢ τις] εἴ τις (sc. ἀνάγκη vel βάσανος) aut τίσις M Schmidt
 l. 1. 2 εἶχεν sed ν eras C 4 αὐτῷ libri edd | τὸν om VL
 et γο Mor in marg 5 οἷος et ἐπῆλθεν Ferr in marg Mor |
 inter ἄλλοι et πάντες rasura 2 litterarum in P | ἐμοὶ — 7 ἐφαί-
 νετο citat Thom. M. s. v. ἐλπίς p. 160, 15 Λιβάνιος ἐν τῷ περὶ
 τῆς ἑαυτοῦ τύχης· ἐμοὶ κτλ. 11 διεπ in διεπεφεύγει in ras
 P^a 14 αἷς scripsi e VL οἷς ACPB edd 18 περὶ inserui
 cum M Schmidt Philol. X 611 20 δῆ] δὲ L | αὐτὸν L 21 δ'
 L | κἂν] οὐκ ἂν V 22 περὶ τούτων inserui e VL

ήσατο. 177. ὁ μὲν δὴ βασιλεύς, ὥσπερ τις θηρατῆς
 ἁμαρτάνων θηρῶν, δεινῶς ἤχθετο, κινεῖται δὲ κλυ-
 δυνος ἐκ χαλεπότητός τε δεσπότηου καὶ λύπης οἰκέτου.
 ὑπογραφεὺς μὲν ὁ οἰκέτης ἦν, οἰωνιστῆς δὲ ὁ δεσπό-
 τής. τοῦτον δὴ ποτε δι' ἐπιστολῶν ἡρόμην φαρμάκου 1
 τινὸς πέρι, τοὺς μὲν θεοὺς οὐκ εἰπὼν, ἱατρῶν δὲ
 μνησθεὶς ἀσφαλείας εἵνεκα. ταῦτα ὁ μὲν οὐ κατέκλυσε
 τὰ γράμματα, ὁ δὲ κτησάμενος ἐφύλαττεν, ὅπως, εἰ τί
 ποθ' ὕστερον ἐπλοὶ δεινόν, σώζοιτο ταῖς ἐπιστολαῖς.
 178. ὥς οὖν ἐκάκου τε καὶ ἐδίωκε τὸν δεσπότην ἐπὶ 10
 τοῖς οἰωνοῖς, ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις εἶχε τὴν πίστιν·
 συνήσειν γὰρ δὴ τὸν δικαστήν, ὅτι ἐδήλουν οἱ ἱατροί·
 ἐμπεσόντι δὲ εἰς τὸ δίκτυον ὁπασοῦν ἐπέκειτ' ἂν εὐ-
 θὺς κεκραγὼς ὁ βασιλεύς. πολλαὶ μὲν δὴ παραινέσεις
 ἀπὸ πολλῶν πρὸς τὸν οἰκέτην μὴ τὸν εὐεργέτην ἀδι- 15
 κεῖν, εὐεργέτην δὲ με ἐπεποιήκεσαν αὐτοῦ μέμψεις τε
 καὶ ὀργαὶ καὶ ἐπιτιμήσεις αἷς τὸν δεσπότην ἐπειρώμεν
 ἀνελργεῖν, | ὁ δὲ οὐκ ἄγνοεῖν μὲν ταῦτα, ἔλεγε δὲ οὐ R 117
 μεγάλα νομίζειν, προέσθαι δ' ἂν αὐτὸν μετὰ τῶν ἐπι-
 στολῶν. ἀπράκτων δὲ τῶν πολλῶν συμβούλων ἀπελ- 20
 θόντων δαίμων αὐτὸν ἃ μηδεὶς ᾔητόρων, ἔπειθε, καὶ
 τὰ γράμματα ἀποπέμψας εἰσελθὼν ἡττᾶτο τῶν ἰσχυρῶν
 ἐστερημένος. 179. καὶ τὰ μὲν περὶ τὴν πυρὰν ἐκείνην
 ἐλελωφῆκει τῆς Θοράκης ἐφ' ἑαυτὴν τὸν ἄρχοντα κα-

2 δὴ libri edd 5 δὲ libri edd | 5 φαρμακοῦ B 7 εἵνεκα
 scripsi ἔνεκα libri (εἶναι L et γρ Mor in marg) edd | ταῦτα | κατ'
 αὐτὰ L καὶ ταῦτα Ferr in marg Mor | κατέκλυσε L 8 ὅπως
 scripsi e V ὅπερ L ὥστε ACPB edd | τί ποθ' | τι πόθ' VL
 9 σώζοιτο C 13 ἐμπεσόντι m. rec. (r) supra ἐμπεσόντα V et
 Re ἐμπεσόντα reliqui libri Ferr Mor 16 μ' L | πεποιήκεσαν
 ACP Ferr Mor πεποιήκασιν B 19 αὐτὸν Re αὐτὸν libri Ferr
 Mor 21 ἡ δαίμων Re Anim | ἔπειθεν C 22 τῶν ἰσχυρῶν in
 τῶν ἰσχυρῶν in ras C² τῶν δικαίων Patm, sed γρ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν in marg 24 ἑαυτὸν B ἑαυτῇ L

λούσης, (Σκυθῶν ἅπαντα πλήν τειχῶν καταστυρόντων)
γενομένης δὲ τῆς μεγάλης μάχης καὶ τοῦ πολλοῦ φόνου
καὶ πεσόντος ἐν μέσῳ τοῦ προθυμίας μᾶλλον ἢ τέχνη
συμβαλόντος, ἔρχεται Ῥωμαίοις ὑπαρχος ἐν ὑπάρχον
5 σχήματι τῇδε φαινόμενος, ἀρέσκοντα Ῥωμαίοις οὕτω
ποιήσιν ἡγούμενος. 180. πᾶς δὲ μικροῦ λόγον ἐποίει,
μία δὲ πᾶσιν ὑπόθεσις ὁ ἥπιος ἐκείνος. τὰ μὲν δὲ
R 118 τῶν ἄλλων ἐδέδεικτο, Ἀνδρόνικος δὲ ὁ ποιητῆς μέλ-
λων αἰεὶ λέξιν εἰπὼν οὐδὲν ἀπῆλθεν. ἐμὲ δὲ ὁ καιρὸς
10 εἰς τὸ μέσον ἐκάλει. καὶ ὁ μὲν εἶλκεν οὗ κατήγετο,
τὸν λόγον, ἐν ὀλίγοις τοῖς ἀκροαταῖς φανούμενον, ἐγὼ
δὲ τὸν ἄνδρα εἰς τὸ βουλευτήριον, ὥς πολυάνθρωπον.
ὁμολογήσαντος δὲ γίνεταί τι τὸ διακαλύδον, καὶ ὁ
πόνος ἡμῖν, ὥς ἐδόκει, ξημία. 181. εὐθὺς μὲν οὖν
15 βοή τε πολλή καὶ ἀθυμία, καὶ ἀπὸ τῆς φανυτοτέρας
τύχης τῷ πράγματι τοῦνομα, μικρὸν δὲ ὕστερον ἐπη-
νεῖτο τὸ δαιμόνιον πολέμου μεγίστης πόλεως ἐξελόμενον
τὸν ποιητὴν. ἃ γὰρ δὲ εἶχεν ἀνάγκην τῷ ἐπαινήτῃ
διελθεῖν, τῷ λόγῳ μὲν τὸ εἰκὸς ἐφύλαττε, πόλιν δὲ οὐ
20 ῥαδίαν ἐνεργεῖν ἐποίει πολεμίαν. οὕτω τὸ δοκοῦν
κακὸν ἀγαθὸν ἀπεφάνη.

182. Οὐ μὴν ὅ γε ἐρῶ, τοιοῦτον, ἀλλὰ κακὸν καὶ

3 or. XXIII t. II 30, 3 sq. Amm. XXXI 13, 12 sq. 4 Amm.
XXIX 2, 16

3 μέσοις VL et γε Mor in marg 4 ὑπάρχον defendit Sie-
vers 152 ὑπάτου Re 5 φανούμενος VL 7 μία — ἐκείνος om
ACPB Ferr (sed sunt in marg), ut scholium eiecit Re 12 εἰς
τὸ — πολυάνθρωπον om B in lacuna 20 vel 21 litterarum | ὥς
scripsi auctore Re εἰς libri edd 13 γίνεταί B | διακαλύδον?
cf. 96, 11; 136, 1 17 πολέμου ἀπὸ τῆς μεγίστης coni Re | ἐξε-
λόμενον L 18 ἀνάγκη sed post η lacuna unius litterae L
20 ῥαδίως ἐνεργῶν Ferr in marg Mor 21 ἀπεφάνη scripsi e
VLP (α tamen in ras m⁴) B γε Mor in marg ἐπεφάνη AC (post
η ras unius litterae) Ferr Mor ἐπεφάνει Re Anim

δοκοῦν καὶ ὅν, κακῶν τὸ μέγιστον. τέτταρες ἄνδρες οἰκιῶν | τῶν πρώτων, λαμπροὶ μὲν ἐν διδασκαλείοις, R 119
 λαμπροὶ δὲ ἐν ἀρχαῖς, ἣν δὲ ἐν ταῖς ἐλπίσιν τὸ μειζό-
 νως ἐκλάμψειν, οὗτοι οἱ τέτταρες ἐν μῆσιν τοσοῦτοις
 ἐτάφησαν, καὶ τοῦτο βασιλεὺς ἀγνοῶν ἔπεμπεν ἀρχὰς 5
 τοῖς κειμένοις. 183. τούτους ἔτι μοι πενθοῦντι τὸ
 περὶ τὸν πόδα τὸν δεξιὸν συνέβη· περὶ οὗ ποία πόλις
 οὐκ ἀκήκοε τῶν ἐν ἡπείροις ἢ νήσοις; ὥς ἀπῆειν μὲν
 δειπνήσων λελουμένους, παύειν δὲ τινα μάχην ἐπιχειρῶν
 ἐν μαινομένου τε ἀνθρώπου χερσὶν ἦν καὶ χαμαί. καὶ 10
 περιτελισθῆναι ὁ ἵππος ὑπὸ τοῦ ὄχλου κατηναγκάσθη
 τῇ ὀπλῇ γυμνώσθαι τὸν πόδα τοῦ δέσματος. τούτῳ δὲ
 ἐπηκολούθησεν ὁ πολλὸς ῥοῦς ἐπὶ πᾶν ὁμοίως μέλος
 χυθείς, ὥστε οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐπέπειστό με αὐτίκα
 ἀποθανεῖσθαι, τῶν γε παρόντων, τοῖς ἀποῦσι δὲ καὶ 15
 ἐτεθνήκειν. 184. καὶ τοῦτο μεταξὺ συνεβεβήκει θανά-
 τοιν παιδίου τε καὶ ἀνδρός, ἀνδρὸς μὲν, ὃς μοι συνεῖχε
 τὸ ποίμνιον διακονίᾳ τε καὶ πόνοις, παιδίον δέ, ὃ μοι
 τὰ ἀπὸ τοῦ καμάτου λῦον μετὰ ῥώμης πάλιν ἐπὶ τὸ 19
 κάμνειν ἤγε. τὰ μὲν δὴ Ὀλύμπια | ἐποίητο τῷ Ὀλυμπίῳ R 120
 Διί, λόγος δὲ ὁ ποιηθεὶς εἰς τὴν πανήγυριν ἔκειτο,
 ἐμὲ δὲ τὰ τε ἄλλα ἔτηκε καὶ ἀγρυπνία. 185. διὰ πι-
 κροῦ δὴ τοῦ θέρους τοῦδε οἶδα ἐλθῶν. σκληρὸν δὲ
 μοι καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ. παιδίον γὰρ ἔτερον, ὃ σὺν

1 κακῶν scripsi e VL κακὸν ACP edd om B 3 οἰκείων L
 3 ἦν om L | δὲ ἐν] ἐν δὲ L 5 ἔπεμπεν Ferr Mor 7 πάθος
 post συνέβη Ferr in marg Mor, expunxit Re 8 ἦ] ἐν L 10 τε]
 μὲν L | ἦν καὶ χαμαί. scripsi cum Sieversio p. 152 e VL ἦν,
 καὶ χαμαί π. reliqui libri edd | καὶ inserui e VL 11 περι-
 κλισθεὶς coni Mor | ὑπὸ del Ferr in marg Mor 12 δ' V
 16 συνεβεβήκει P sed νεβεβή in ras m² 17 μὴ Ferr Mor
 19 τοῦ om L | λῦον? cf. 166, 13 20 ἤγεν sed ν erasum C
 22 ἔστηκε L 23 τοῦ δὲ L

ἐκείνῳ τέ με ἐκούφιζε καὶ μετ' ἐκείνο τὸ αὐτοῦ μέρος
 παρείχετο, γάμων εἵνεκα ἐλθὼν εἰς ἀγρόν, ἐν ᾧ καὶ μά-
 τε οὐ φορητὸν ὕδωρ τε πονηρόν, συλλέξαν νόσον,
 ἐπανῆκον θνήσκει. ἐπὶ δὴ τούτοις πολλάκις ἤκουσαν
 οἱ θεοὶ τὸ ὧ θεοὶ βοῶντος.

186. Τὴν Τύχην δὲ αὐθις ἐπηνέσαμεν Καρτερίον
 τε καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸν καταφυγόντας καταγελάστον-
 ποιήσασαν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἐγκαταστήσων ἐνταυθοῖ δι-
 δάσκαλον τὸν λοιμὸν Γερόντιον γνώσει βασιλέως ἀνα-
 λαβὼν ἤγρεν εἰς Θοράκην μέγας ἐλπίζων ἐν βασιλείῳ-
 ἔσσεσθαι, τῆς ἀνοίας δὲ αὐτοῦ πολλαχόθεν ἐξελεγχθείσης,
 δι' ἣν οὐδὲ ὑβρίζειν ὤκνει τοὺς βασιλεῖ τιμίους, ὁ
 R 121 μὲν ὠθούμενος | ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐπ' Ἰταλίαν ἐπλε-
 τῆς ἀτιμίας τῆς ἑαυτοῦ μηνυτής. 187. ὁ δὲ ὀρχηστῇ
 15 μισθώσας ἑαυτὸν ὁ σοφιστῆς εὐήμερος πραττόμενος
 χρυσίον, τελευτῶν φεύγων τοὺς ἀντιτέχνους τοὺς τὸν
 μισθὸν οὐ διδόντας εἰς Σελεύκειαν κομίζεται καὶ δεῦρ'
 ἀναβὰς ἐν σκότῳ διὰ δέος ἐπὶ τὴν κεκλεισμένην αὐτῷ
 πατρίδα ψηφίσμασιν ὑπ' ἀνάγκης ἔρχεται, τὸν ἡδικη-
 20 μένον ἱκετεύσων ῥήτορα. 188. ἐνταῦθα ἔφη τις μέλειν
 ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἐμῶν τῇ Τύχῃ. ἡ δὲ ἐπεισηνεγκε
 τῇ ἐορτῇ πένθος, ἡλικίον οὐ πρότερον, Εὐσεβίου τε-
 λευτήν· ὁ δὲ ἦν τῶν ἐμῶν ἀγαλμάτων τὸ κεφάλαιον,
 ὥστε ὦμωξε μὲν ἡ γῆ τεθνεώτος, ὦμωξαν δὲ αἱ νῆσοι·
 25 καὶ γὰρ ἀφίκτο πανταχοῖ λόγος τρόπων τε περὶ τῶν

1 spir. asper in αὐτοῦ in ras P² et Cⁿ αὐτοῦ AL 2 γά-
 μου Mor 3 num πονηρόν συνέλεξαν? 4 ἐπὶ δὴ] ἐπειδὴ L |
 ἤκουον Mor 5 o alterum in βοῶντος in ras Cⁿ 8 διδασκά-
 λου L 11 ἐξελεγχθείσης A ἐξελεγχθείσης L 12 ὤκνει] ἔδει
 B | βασιλεῖς Mor 14 αὐτοῦ L 18 κεκλεισμένην P κεκλη-
 μένην L 20 σωτήρα L | τίς L 21 τε del Ferr in marg
 Mor | ἡ BV ἡδε Ferr Mor | δ' ABVL om Ferr Mor 25 παν-
 ταχῇ B πανταχοῦ V | τὲ περὶ B

ἐκείνου καὶ λόγων ἡγοῦντό τε οὐδένα ἐκείνῳ προσό-
μοιον ὑπὸ τῆς ἀκτίνος ἐφορᾶσθαι τοῦ θεοῦ. 189. καὶ
διελέγμαι δέ, ἴσως οὐ φανύλως, περὶ αὐτοῦ λόγον
ἀπελθόντι ποιήσας, ὥστε εἶναι τοῖς | ἔπειτα μαν- R 122
θάνειν, οἷός τις ἦν. τὸ δ' οὖν τῆς λύπης μέτρον 5
ἐξεπίσταται Εὐμόλπιος, ὅς μοι παρακολουθῶν ἐπανή-
γαγε τὸν νοῦν ὑπ' αὐτῆς ἐξελαυνόμενον διεξιῶν, ὅποσον
τι ἀνθρώπῳ τὸ παραφρονεῖν κακόν.

190. Τί δέ; τὰ περὶ τὸν Σαβῖνον οὐ καλὰ;
τάχ' ἂν ἔροιτο ἡ Τύχη· πάνυ γε. ὁ δὲ ἦν μὲν ἀεὶ 10
κακὸς πᾶν ἂν χρημάτων εἵνεκα γινόμενος, ἥδιστ' ἂν
παρὰ βασιλέως εὐρόμενος ἐξείναι οἱ πλοῦτον ἀπὸ τά-
φῳ ἀγείρειν· ἐξηπατήκει δὲ τοὺς πολλοὺς καὶ ἦν ἐν
δόξῃ τὰ πρῶτα βελτίονι, ὥστε καὶ ἦσαν οἱ περιήεσαν
τὰ κάλλιστα αὐτῶ τῶν ὀνομάτων ἀνατιθέντες. 191. ὁ δὲ 15
οὐκ ἄρα ἦν ἀγαθὸς ἢ τε σοφία αὐτοῦ πιστευθέντα
ἀδικῆσαι τὰ μὲν τέχνη, τὰ δὲ καὶ ἀναιδεία, ὥστε ἥδη
τι λαβῶν, ὥς ἀποδώσων, ἐν μέσῳ μυρίων ὁμμάτων,
εἶτα ἠρνήσατο ἐπὶ τε δικαστὴν ἦκε τῶν ἅπαντα εἰδό-
των ἀποθανυμάζοντων, λόγον δὲ ἀπορῶν, οὐκ ἔχων 20
κρατῆσαι τοῦ δικαίου, πλάσάμενος σκοτοδινίαν ἐξελεθῶν,
ὥς δὴ εὐθείως ἤξεω αὐθις ἐπὶ τὴν δόλην, ἀναβὰς ἐπὶ

12 εὐρόμενος] ἀεὶ τὸ τοιοῦτον παθητικὸν ἐπὶ τιμῆς λαμβά-
νεται, οἷον εὗρετο ἀτέλειαν παρὰ βασιλεῖ καὶ εὗρετο γέ-
ρας τόδε V

1 ἐκείνου, sed tota vox renovata A 4 ἐπ' ante ἀπεί-
θοντι inserere vult Re, fortasse recte 6 ἐπανῆγε V 8 post
κακόν lacuna 4 litterarum C 11 χρημάτων εἵνεκα] εἵνεκα
χρημάτων B | εἵνεκα ACP Ferr | γινόμενος L Ferr in marg
Mor 12 ἐρευνώμενος L 13 ἀγείρειν L 18 ὀνομάτων L
21 σκοτοδινίαν scripsi auctore Cobeto Coll. p. 282 σκοτοδινίαν
libri edd

τὸν ἵππον ἔρρωτό τε καὶ ἤλαυνε καὶ λαβόμενος τῆς
 κλίμακος ἐπὶ τραύματα τοὺς οἰκέτας ἔταπτεν. 192. ἀλλ'
 R 123 ὅμως οἱ κολακεύοντες καὶ ὡς ἦσαν κόλακες καὶ ἐφε-
 νάκίζον, μέχρι δὴ καὶ ἐπ' αὐτοὺς ἐκείνους τραπόμενος
 5 ἐχρήσατο καὶ ἐνταῦθα τῇ φύσει, ὥστε καὶ οἶδε συνε-
 χώρουν εἶναι ἀνθρώπων Σαβίνου ἀδικώτατον, καὶ νῦν
 ταῦτόν ἀπὸ γλώττης ἀπάσης ἐστὶ λεγόμενον νενικῆσθαι
 τὸν Εὐρύβατον. οὐκοῦν οἷς ὀφείλει δίκην μείζω δέ-
 10 δωκε νῦν ἢ εἰ ἐτεθνήκει. ποθεινότερον γὰρ παρὰ γε
 ὀρθῷ κριτῇ μηκέτ' εἶναι ἢ ζῆν ἐν ὀνείδεσιν. ἀλλ' οὐ
 Σαβίνῳ γε φαίης ἔν. 193. οὐκοῦν καὶ τοῦτο δίκη.
 χθές τις ἦκε στρατιώτης γράμματα βασιλέως κομίζων
 ὀργῇ δικαίᾳ γεγραμμένα, καὶ ἦν ἐν τοῖς γράμμασιν
 ἄτιμόν τε αὐτόν εἶναι καὶ ἀποτίσαι διπλάσιον, τοῦ
 15 πρώτου δὲ αἰσθομένου πολλοὺς εἰδέναι ποιήσαντος
 R 124 ἡδονῇ | μισθὸν ἐπολεῖ τῷ στρατιώτῃ, καὶ ἦν εὐεργέτης.
 194. τοῦτό μοι πολλῶν δίκη παραμυθουμένου με τοῦ
 δαίμονος. καὶ τοῦτο μὲν ἀντὶ τῶν εἰς τὸν ἐμὸν μὲν
 ἀνεψιὸν ἔνεκεν, αὐτοῦ δὲ κηδεστήν, ὃν ἐξέβαλε τῶν

1 Arist. Ran. 618. Fr. com. IV 67 p. 622 M. III p. 488 n. 422 K
 8 Dem. cor. § 24 p. 233, 8. Suid. s. v. Εὐρ. 9 Her. III 160

3 ὡς edd 4 ἐκείνος? 6 ἀνθρώπων L 7 γλώσσης B |
 ἀπάσης ἐστὶ] ἔστιν ἀπάσης L 9 ἐτεθνήκει sed ἐ suprapos B
 τεθνήκει reliqui libri | ποθεινότερον scripsi δεινότερον libri οὐ
 δεινότερον coni Mor αἰρετώτερον vel εὐκρίτερον M Schmidt Phi-
 lol. X 612 10 ζῆν ἐν ὀνείδεσιν ἢ μηκέτ' εἶναι vel τοῦ μηκέτ'
 εἶναι τὸ ζῆν ἐν ὄν. Re Anim 12 τις om Ferr (sed add in
 marg) et Re | ἦκει L 13 καὶ — γράμμασιν] ἐν οἷς ἐγγράπτο
 γε Mor in marg 14 αὐτόν scripsi e B auctore Re αὐ reliqui
 libri edd | καὶ αὐ ἀποτίσαι L ἀποτίσαι libri edd 16 ἡδονῇ
 scripsi cum Gasda ἡδονῇ libri sed v erasum in V, edd 18 καὶ
 om VL | „aut ἀντὶ αὐτ ἔνεκεν delendum“ Re, posterius prae-
 tulerim | ω in τῶν in ras P² | μὲν inserui e VL

ὄντων, ὥστε εἶναι τὸ δαίπνον ἐκείνῳ φακῇν, τοῦτο δὲ ἀντὶ τῆς ἐν ἀγρῷ τῆς γυναικὸς τελευτῆς, ἥ μὲν νύξ, μὴ δὲ ἀπέχρησεν ἡμέρα. ἥδει καὶ τὰ περὶ τὴν τοῦ νεκροῦ κεφαλὴν ἢ Τύχη, ἣν ἀπεκάλυψε τε Σαβί-
νος καὶ ἐμὸν ἔργον οὐσαν ἐπειρᾶτο δεικνύειν, ἐπιστολῇ 5
ψευθεῖ τοῦτο μηχανώμενος. καὶ ὥτε μὲν με πτήξαντα
χωρήσειν εἰς σπονδάς, συμπλακέντος δὲ μάλα γενναίως
ἔξω τε ἦν αὐτοῦ καὶ ἰκέτενε.

195. Καὶ τούτου οὖν ἰστέον τῇ Τύχῃ χάριν καὶ 9
πρὸ τούτου γε ἐκείνου· καὶ γὰρ αὖ | πρὸ τοῦδε γέ- R 125
γουνεν. ὁ νόμος ἐπολέμει τῷ νόθῳ κληρονομεῖν οὐκ
ἔων, ἀνελὼν παλαιὸν νόμον ποιοῦντα κληρονόμον.
φίλων μὲν οὖν ἦν ἀφθονία μοι δικαίων, οἱ δῶσειν ἂ
λάβοιεν ἔμελλον, τοὺς δὲ τοῖς ὧδε θρωμένους ἐπιθη-
σομένους ἦν οὐ δάδιον διαφυγεῖν γραφομένους τὴν 15
ὁδὸν τῆς κτήσεως, ὥς ἀδικοῖ τὸν νόμον. 196. χρηστῷ

7 Eur. Phoen. 443 12 p. 162, 16 sq.

16 ἀπὸ τοῦ ἀδικοῦμι πρῶτον προσώπου τρίτον τὸ ἀδικοῖ·
τῷ ἀδικοῦμι πρῶτον προσώπῳ ἐκείνῳ παράλληλον τίθεται καὶ
τὸ ἀδικοίην. χρηστέον δὲ ἐκατέρῳ κατὰ τὸν τῆς τέχνης και-
ρὸν V

1 ἐκείνο L | φακῇν libri edd 2 γυναικὸς om B | τελευ-
τῆς bis B τελευτῇ L | ἥ B 3 ἥδη L 6 με] γε L 7 χω-
ρήσειν scripsi κεχωρημέναι PB et in marg A om reliqui libri
edd „ἐν ἰδεῖν αὐτὸν ἀν καταφυγεῖν αὐτὸν ἀν κατέναι“ Re Anim
sis] οἴσειν MSchmidt Philol. X 613 | πεσεῖσθαι post σπονδάς V,
quod tuetur Gasda | συμπλεκέντος V 8 ἔξω τὴν ἐάντοῦ L |
spir. asper in αὐτοῦ in ras P³ 10 ἐκείνω V 11 νόθῳ Re
νόμῳ libri Ferr Mor 12 ἀθλῶν L | ον in κληρονόμον C¹
13 οἱ δῶσειν ἂ scripsi auctoribus Wyttenb, MSchmidt Philol.
X 609, Cobet Mnem. III 253, nisi quod hic ἀποδάσειν coniecit
oī (οἱ A δν Ferr) δ' ὥς ἵνα (ἔνα L Ferr in marg Mor Re)
libri edd 14 spiritus et accentus in ὧδε in ras P³ 16 ἀπο-
τίσεως L | ἀδικοῖ edd

δὴ βασιλεῖ τῆς ἡμετέρας βουλῆς εἰς τοῦτο χρησαμένης
 τῶν τε βασιλεῖ φίλων αἰτησάντων ἐπαινεσάντων τὴν
 χάριν νεύει τε ὁ καθήμενος, καὶ ἡνέχετο τῆς δωρεᾶς
 ὁ νόμος, ᾧ τε μάλιστα τὴν ψυχὴν ἐβαρυνόμην, ἐλέλυτο,
 5 τῶν ἐμῶν εἰς τὸν ἐμὸν ἐλευθέρως τε ἡξόντων ἐν
 βεβαίῳ τε μενούντων. ταυτὶ δὲ πεπεισμένον ἀφείναι
 R 126 τε τὴν ψυχὴν ἐλθεῖν τε εἰς Αἴδου | πῶς οὐκ ἂν εὐ-
 δαίμονος εἴη;

197. Ἐν οὖν τῇ ἀπὸ τούτων εὐφροσύνῃ διάγοντι
 10 πνεῦμα πολέμιον ἐπελθὼν ἐκβάλλει μὲν τὴν ἡδονήν,
 ἀντεισάγει δὲ τραῦμα, οἷον οὐπω πρότερον. ἦν μοι
 ἀδελφὸς νεώτερος οἰχομένου τοῦ πρεσβυτέρου, μέσος
 γὰρ δὴ ἦν ἐγὼ κατὰ τὸν τόκον ἀμφοῖν. οὗτος πρό τε
 τῆς ἀποδημίας μοι συνέζη, καὶ ἐπειδὴ παρὰ Βιθυννοῖς
 15 ἐκαθήμην, ἤλθεν ἵππον ἐλαύνων μέγα ποιοῦμενος ἰδεῖν
 ὑπ' ἐμοῦ νεμομένους παῖδας. 198. Ἐπειδ' ὁ μὲν ἐπαν-
 ἤλθεν οἴκαδε, ἐγὼ δὲ ὑπ' ἀνάγκης τῆς τοῦ κρατοῦν-
 τος ἦν αὖθις, ὅθεν δὴ καὶ ἀπῆλθον· οὐ δὴ πάλιν
 ἀδελφὸς ἀναφαίνεται καὶ χρόνου δὴ προϊόντος λόγοις
 20 τε πολλοῖς καὶ παρακλήσεσιν ἀναστήσας ἄγει τέ με
 οἴκαδε καὶ συνέξενκτο. καὶ ὁπότε δὴ κάμνοι τὰ ἄρθρα,
 πικρὰ μοι τὰ τῆς τραπέζης ἦν. 199. οὗτός ποτε συν-

6 ταυτὶ] οὐ καλὸν V

3 καὶ οὐκ ἡνέχετο L 6 μενούντων scripsi e V auctore
 Gasda μενόντων reliqui libri edd | ταυτὶ δὲ πεπεισμένον del
 Ferr in marg Mor | πεπεισμένων V 7 ἐλθεῖν et εὐδαίμονος
 εἴη scripsi cum Gasda ἐλθὼν et εὐδαιμονοίη libri edd 9 οὖν
 τη in οὖν τῇ in ras C^a | διαγαγόντι L 10 ἐκβάλλ in ἐκβάλλει
 in ras C^a | ε in μὲν in ras C^a 13 δὴ in ras P^a | δὴ ἦν] ἦν
 δὴ VL 16 ἐμοὶ VL 19 ἀδελφὸς om L | δὴ om Ferr Re
 πολλοῦ ante προϊόντος Ferr in marg Mor 22 ἦν om Ferr
 ἀνευ αὐτοῦ excidisse putat Re

δειπνῶν ἀρχομένον χειμῶνος πληγὴς μεταξὺ δέματι
 τὴν κεφαλὴν, βοήσας οἷα εἰκός, χερσὶν οἰκτιῶν ἄγεται
 πρὸς τὸ δωματίον, καὶ ἅμα ἡμέρᾳ ἡκέ τις ἀγγέλλων
 τοῖν ὀφθαλμοῖν αὐτῷ τὸν ἕτερον οἴχεσθαι θνέντος ἐπ' ⁴
 αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὕδατος, ἔπειτ' οὐ | πολλαῖς R 127
 ἡμέραις ὕστερον ἐπικλύζεσθαι <καὶ> τὸν δεξιὸν ἥκουν.
 200. καὶ ἦν πάντα τὰ πρὸ τοῦ δοκοῦντα ὑπέρδεινα
 μικρά τε καὶ κοῦφα πρὸς τοῦτο ἐξεταζόμενα, καὶ οὐδὲν
 ᾧ ἔπραττον, ἄνευ δακρύων ἐπράττετο, ἐπεὶ καὶ λό-
 γων μοι δεικνυμένων, ἦν γὰρ ἀνάγκη, μετὰ τῆς φωνῆς 10
 ἔρρει τὰ δάκρυα, καὶ ἐθαύμαζε γὰρ οὐδείς, οὐδείς γὰρ
 ἦν ὃς οὐχ ὄθιν ταῦτα ἦν, ἡπίστατο. δάκρυα ἐν λου-
 τρῷ, συμβουλὴ γὰρ ἦν ἱατρικῆς λουτρον, δάκρυα ἐν
 δειπνῷ· τοῦ γὰρ δὴ πρὶν συνδειπνοῦντος ἀπεστειρήμην
 συνόντος ἐπὶ τῆς κλίνης, παρὰ τῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ νυκτὸς 15
 τῇ νυκτὶ παραδεδομένου. 201. πολλὰ μὲν δὴ χεῖρες
 ἱατρῶν, μυρία δὲ φάρμακα, πλείω δὲ περιλάπτει. ἔπειτ'
 ἔδοξε τὰ μὲν ἄλλα χαίρειν ἔαν, καταφεύγειν δὲ ἐπὶ τε
 βωμοὺς καὶ ἱκετείας καὶ τὴν τῶν θεῶν ἰσχύν· οἳ δὴ
 καὶ αὐτὸς οἰχόμενος ἔκλαιον, καὶ τοῦτο ἡσυχῇ, οὔτε 20
 γὰρ οἶός τ' ἦν ἰδεῖν οὔθ' ὅλως χρῆσθαι λόγῳ πρὸς

1 δέματος L 2 ἐβόησα Ferr et γρ Mor in marg | οἷα

in ras C^f 3 ἀγγέλλων A ἀγγέλων C (sed m. rec. (s) 2 alterum infra pos) et B Ferr 4 οἴχεσθαι corr ex οἴχέσθαι P³
 οἴχέσθαι A | δὲ ante ἐπ' L Mor, τε Ferr in marg 6 καὶ in-
 serui auctore Re 7 προτοῦ ACPVL Mor Re 12 δάκρυα
 — 13 λουτρον Ferr in marg 13 τρον in λουτρον in ras C^o
 15 τῇ νυκτὶ om VL 16 παραδεδομένου scripsi παραδιδόμε-
 νου libri edd 17 ἔπειτα L 18 ἐπὶ τοὺς βωμοὺς B 19 καὶ
 prius om L 20 καὶ αὐτὸς] καὶ αὐτὸς CL edd | τοῦτο P³ in
 marg | οὔτε γὰρ CVL et P³ in marg 'οὔθ' APB 21 post
 γὰρ lacuna 4 litterarum in L τ' ἦν] τ' ἦν τινὰ V τε ἦν τινὰ
 Ferr in marg Mor τινὰ ACPB Ferr quod uncis inclusit Re

τὰ ἀγάλματα, τοῖς γόνασι δὲ τῷ χεῖρι περιθεῖς καὶ
 ἐπ' αὐτοῖν τὴν κεφαλὴν βρέξας θοιμάτιον τοῖς δάκρυ-
 R 128 σιν ἀπῆειν. τὸν δὲ οὔτε ὄρᾱν οὔτε μὴ ὄρᾱν φορητὸν
 ἐργλυετο νῦν μὲν τοῦ πόθου, νῦν δὲ τῆς ὕψεως τοῦτο
 5 ποιοῦσης. 202. καὶ ποτε δείλῃς βιβλίων ἐγγὺς μοι
 κειμένων καὶ ἱατροῦ γέροντος παρακαθημένου ἐρόμενος
 ὃ ἡπιστάμην, εἰ τυφλὸς μοι γέρονεν ἀδελφός, τῶν
 φρενῶν τε ἐξώσθην καὶ οὐκέτ' εἶχον οὐδὲν ὦν τέως
 ἦδειν εἰδέναι-οὔτε οὗ κατεκείμεν οὔθ' ὃ τι εἰρήκειν
 10 οὔθ' ὃ τι χρὴ ποιεῖν οὔθ' ὃ τι μὴ. 203. πειρωμένον
 δέ με ἐπανάγειν τοῦ γέροντος καὶ αὐθις ποιεῖν ὑγι-
 αίνειν, λόγῳ γε ὃν ἐτύγγανον συντιθεῖς, κελεύσαντος
 προσθεῖναι τι, τὸ γραμμάτιον ἀναιροῦμαι μὲν καὶ ἐνε-
 χείρουν, εἰς ἄγνοιαν δὲ τῆς ὑποθέσεως καταστὰς, ἀπ'
 15 οὐδενός τε τῶν γεγραμμένων ἑμαυτὸν ἔχων διδάξαι,
 τί ποτε ἦν μοι βουλόμενος ὁ λόγος, τὸ μὲν ἔροισα,
 πρὸς δὲ τὸν ἱατρὸν εἰπὼν, ὥς οὐδὲν ἔτ' εἶην, ἐκέλευν
 ῥάων καὶ οὐκ ἡσυχυνόμεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις μανείς.
 204. οὐ γὰρ οἶδ', ὃ τι ἂν τούτῳ παρεξετάσας κακόν,
 20 καίτοι μυρίοις βεβλημένος, ἢ μείζον ἢ ἴσον εὔρον ἂν.
 ὥστε καὶ ἡτιώμην τοὺς δαίμονας, ὅτι μὴ θάνατος ἀντὶ
 τοῦ παρόντος ἐπῆλθεν. οὐδὲ γὰρ τῶν μοι γενομένων
 ἀγαθῶν ἔσθ' ὃ τι ἂν ἀντίρροπον αὐτοῦ δόξειε. ποῖα
 γὰρ ἐπίδειξις; τίνες εὐφημῖαι; τίς κρότος; τίνες ἐκ

1 καὶ om L 2 οἷν in αὐτοῖν in ras P^s | βρέξας Re
 βρέξασαν libri Ferr Mor 5 μου CL et supra μοι P^s et edd
 12 γε scripsi ex ACPBV γρ Mor in marg τε L edd | κελεύ-
 σαντος scripsi e P (sed ν m^s in ras) et B auctore Re κελεύσας
 reliqui libri 15 τε scripsi e V et γρ Mor in marg auctore
 Re γε reliqui libri edd 18 γρ ἐπὶ supra ἐν P^s ἐν A
 20 ἴσον ACPVL edd | εὔρεν B 22 ἐπῆλθεν scripsi e libris
 et γρ Mor in marg ἐπελήλυθεν edd | οὐδὲν B

βασιλείων τιμαί; πλοῦτος μὲν γὰρ οὐκ ἐγένετο, καὶ
τὸν | Γύργου δὲ νικῶν ἡττᾶτο ἂν τοῦ πάθους. R 129

205. Καίτοι καὶ ἐν αὐταῖς ταύταις ταῖς τοῦ πάθους
ἡμέραις ἀπ' ἔργου τοῦδε θαυμαστὸς ἐδόκουν εἶναι καὶ
ἅμα μακάριος. ἀπολελεύκει μὲν οὐ χρηστοῦ τοῦ χει- 5
μῶνος ἢ γῆ, μετριοτέρα δὲ οὐδὲν ἢ μετ' ἐκείνον ὥρα.
καρπῶν δὲ τῶν μὲν οὐδ' ἀναφύντων, τῶν δὲ ὡς ὀλι-
γίστων καὶ οὐδὲ αὐτῶν ὑγιῶν, ἐκεκίνητο μὲν ἐπὶ τὴν
βουλὴν ὁ δῆμος οὐδενὶ δικαίῳ, οὐ γὰρ δὴ ὕμβρων ἢ
βουλὴ κυρία, σῖτον δὲ οἱ ἄρχοντες πανταχόθεν ἐκά- 10
λουν, αἱ τιμαὶ δὲ τοῖς ἄρτοις ἐπὶ τὸ πλέον ἦκον.
206. Φιλάργριος δέ, ἀνὴρ ἐνδοξότατος, ἐπὶ τὸν μελῖζω
θρόνον ἦκων, κρείττω μὲν οὐκ ἔχων τὰ πράγματα
ποιῆσαι, ἀγαπῶν δέ, εἰ μὴ φανλότερα, παρεκάλει μὲν
τὸ τῶν σιτοποιῶν ἔθνος εἶναι δικαιότερους, ἀνάγκας 15
δὲ οὐκ ᾤετο δεῖν ἐπάγειν, δεδιώς τὴν ἐπὶ πλείον
ἀπόδρασιν, ᾧ ἂν εὐθὺς ἐβαπτίζετο τὸ ἄστυ, καθάπερ
ναῦς ἐκλιπόντων τῶν ναυτῶν. 207. ἐνταῦθα οἱ τῇ
δόξῃ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ῥηγνύμενοι τὸν ἄνδρα ὀρῶν- 19
τες ἰσόθεον νομιζόμενον αἰτιῶνται οἱ δυσσεβεῖς, | τὴν R 130
περὶ τὸ πρᾶγμα σοφίαν οὐ σοφίαν εἶναι λέγοντες,
πρᾶσιν δὲ ὀφειλομένης ὀργῆς. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὸς τε
ἐγγέλων ἐκείνόν τε ἡξίουν. ὁ δὲ τὴν πρῶτην πειθό-
μενος ἐπειδὴ χωροῦσαν ἑώρα τὴν ἀπάτην, πάσχει τέ
τι καὶ ἦκεν ἐπὶ μάστιγας, οὗ πλείστοι τοῦτο ἐμελλον 25

4 or. XXXII t. 2, 268, 6 R et or. XXXVII ib. 329, 26

2 ἡττᾶτο scripsi ἡττᾶτο libri edd 3 ταυταισι L ταύταισι
Ferr in marg Mor Re 4 ἀπ' Re ἐπ' libri Ferr Mor cf. Thuc. VI
12 | ἔργου Ferr in marg ἔργῳ ACPB Ferr 7 οὐδὲ L | ὥς om
L | ὀλιγίστων scripsi e VL ὀλιγοστῶν ACPB edd 8 ι in
ὕγιῶν in ras P² 12 Φιλάργριος Ferr Mor 14 α in φαν-
λότερα corr ex on P³ 16 ἐπιπλείστον V 22 πρᾶσιν AC
PBL edd 25 οὐ L

ὄψεσθαι. 208. ὁ μὲν δὴ ἐπὶ τοῦ ξεύρους καθήμενος
 ἡρώτα παίων ἄμα, τῇ περὶ τίνος ἀνθρώπων δαπάνη
 τοιοῦτοι περὶ τὸν ἄρτον ἀναγκάζονται εἶναι. τῶν δὲ
 οὐδὲν εἰπεῖν ἐχόντων προβεβήκει μὲν ἐπὶ σῶμα ἔβδο-
 5 μων, οὐδὲν δὲ εἰδὼς ἐγὼ προσήειν τὰ εἰωθότα πο-
 R 131 ρευόμενος, κτύπου δὲ πληγῶν αἰσθόμενος | τῷ δῆμῳ
 κεχαρισμένων, ὃς ἐκεχῆναι πρὸς τε τὸ αἶμα καὶ τὰ
 νῶτα, θέαμα ἐπιστάς εἶδον πικρὸν τε καὶ τοῖς ἐμοῖς
 οὐκ ἀνεκτὸν ὕμνασιν, οὐ μὴν εἰς ἀναβολὴν· ἀλλ'
 10 εὐθὺς ταῖς ἐμυτοῦ χερσὶ διατεμῶν τὸν ὄχλον σιγῇ
 μὲν μεμφόμενος μέχρ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ προσήειν, ἐκεῖ δὲ
 λόγοι τε πολλοὶ καὶ οὐκέτι σιωπῇ, τοῖν δυοῖν ἄπτο-
 μένου μόνοιιν, ὥς οὔτε ἡδίκηκασιν οἱ ἐν ταῖς πληγαῖς
 εἴ τε οὐ λήξει τὸ τῆς ὀργῆς, ὅψεται τις ἡμέραν τὴν
 15 ἐπιούσαν, οἷαν οὐκ ἂν βούλοιτο. 209. ταυτὶ δὲ δίκαια
 μὲν καὶ λυσιτελοῦντα τῷ τε ἄρχοντι τῇ τε πόλει, θά-
 νατον δέ, ὥς ἡ κοινὴ δόξα τῶν παρόντων, ἔχοντα τῷ
 λέγοντι, μαχόμενά γε τῇ τοῦ ὄχλου βουλήσει. καὶ γὰρ
 δὴ καὶ λίθοι ἦσαν οὐκ ἐν ὀλίγων χερσίν, εἴ τις ἐξαι-
 20 τήσεται· οἱ ὅπως οὐκ ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐπέτοντο ῥή-
 μασι, θαῦμα ἦν. 210. ἔπειτα θαῦμα ἕτερον, ὅπως οὐ
 καὶ συνείπον οἱ οὕτως ἡσυχάσαντες. τουτὶ δὲ ἔργον
 R 132 ἀνθρώπων | μὲν οὐδενός, θεοῦ δέ τινος καὶ Τύχης,
 ἃφ' ὧν καὶ θαλάττης μανία κοιμίζεται. ἐντεῦθεν
 25 εὐεργέτης ὀνομαζόμεν τῶν τε οὐ βασανισθέντων τοῦ

2 περὶ τινος L 4 οὐδένα? 7 κεχαρισμένον L 11 μὲν
 inserui e VL 12 τε οὐ πολλοὶ B 13 μόνοιιν scripsi χρόνοι
 libri edd 14 λήξει τὸ scripsi e L λήξει τὸ V λήξοιτο ACBP in
 quo o prius in ras m² edd 19 „malim ἐξαιτήσαιο“ Re 20 οὐκ
 ἐπὶ τοῖς πρώτοις scripsi e BVL ἐπὶ τοῖς πρώτοις οὐκ ACP edd
 πρώτοις] πρώτοις οὐκ V 21 θαῦμα ἂν ἦν B Ferr in marg Mor
 22 οἱ Re ἢ οἱ Ferr in marg Mor ἢ libri Ferr 24 γε κουφίξε-
 ται Mor 25 οὐ β in οὐ βασανισθέντων in ras unius litterae P³

τε ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν τε ἐνοικούντων τοῦ τε τῆς πό-
λεως σώματος, τῶν μὲν οὐ πεινασάντων, τῆς δὲ οὐ
κατακαυθεΐσης, τοῦ δὲ σχοινία διαφεύγοντος.

211. Οὓς δὲ ταῦτα ἀπέπνιγεν, ἐπένθουν. καθὼν
δὲ αὐτοῖς οὐ τόδε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα μυρία τιμὴν 5
ἔχοντα μεγάλην, ἐπεὶ καὶ τοῦ νόμου κατεβόα μὴ δι-
δόντος οἱ βαδίζειν οἴκαδε ὥς ἐμέ· ᾧ πολλῶ μὲν ἐχρήτο
ὁ Ἡπειρώτης ἐκείνος, πλείονι δὲ ἢ ἐκείνος ὁ ἐκ Κύρου·
τῷ μὲν ὄνομα Πελάγιος, Μαρκελλίνος δὲ τῷ προτέρῳ. 9
πλείστα ἀνθρώπους εὖ ποιήσας τόνδε οἶδα | τὸν R 133
χρόνον τῶν μὲν ἐν χρεῖα φαρμάκων ὄντων ἐπ' ἐμὲ
καταφευρόντων, ἐμοῦ δὲ αὐτοῖς διὰ τῶν ἐπὶ τῆς ἀρ-
χῆς ἰωμένου τὰς πληγὰς.

212. Πρόκλου δὲ μνησθεῖς χεῖμωνός τε μέμνημαι
καὶ αἰγίδος καὶ πληγῶν καὶ αἵματος. ἦν μέντοι τι 15
καὶ ἐνταῦθα ἀγαθὸν ἐμοί, τὸ τοῖς θρωμένοις τούτοις
καὶ ἄχθεσθαι καὶ δοκεῖν· οὐδὲ γὰρ ἦειν ὥς αὐτόν, ὃ
πρὸς οὐκ ὀλίγους ἐπεποίητό μοι τῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς
τάξεως. εὐδοκίμουν οὖν τῷ μίσει τῷ τε ἐμῷ πρὸς
ἐκείνον τῷ τε ἐκείνου πρὸς ἐμέ, τῷ μὲν ἐμῷ φανερωῖ, 20

3 Cf. I 628, 7 R. Amm. Marc. XIV 7, 16 9 ep. 993 sq.
14 or. XLII t. 2 p. 412, 1 sq.

15 αἰγίς καὶ καταιγίς V cf. I 613, 3 R et Aesch. Cho. 578 K

3 διαφνυγόντος? 4 ἐσκυθρόπαζον post ἐπένθουν Ferr in
marg, uncis inclusit Mor 8 ἢ ἐκείνος ὁ ἐκ Ferr in marg |
ἐκείνος AB 9 Μαρκελλίνος V Ferr 12 καταφνυγόντων B |
αὐτοῖς scripsi e V τοῖς ACPB Ferr αὐτοῖς τοῖς L Ferr in
marg Mor Re 15 τι] τί V om BL 17 καὶ (alt.) γε Mor
in marg om Ferr Mor καὶ δὴ Re 19 εὐδοκίμουν scripsi
e VL coll. I 142, 6; 573, 26 R ηὐδοκίμουν ACPB edd | οὖν
A in marg

LIBANIUS ed. Foerster.

12

τῷ 'κείνου δὲ βουλομένῳ μὲν λανθάνειν, ἀδυνα-
τοῦντι δέ.

213. Καὶ συμβάλει δὴ τελευτῆσαι μοι τὸν ἀδελ-
φὸν ἐκείνου, ὃν ὥσπερ νέον τε καὶ εὐδαιμονίας ἐστε-
5 ρημένον ἐπένθουν οὐκ ἀνεχόμενος τῶν ἐκ τῆς περὶ
τὰ ὅμματα τύχης φερόντων τὴν παραμυθίαν. 214. κακὸν
δὲ ἕτερον (σεισμὸν ἐπενεγκὸν τῇ τέχνῃ, φυγὴ μὲν ἀπὸ
τῆς τῶν Ἑλλήνων φωνῆς, πλοῦς δὲ ἐπ' Ἰταλίας ζη-
9 τοῦντων κατ' ἐκείνους διαλέγεσθαι· τοὺς γὰρ δὴ
R 134 λόγους τῶν λόγων γενέσθαι δυνατωτέρους καὶ | εἶναι
μετ' ἐκείνων θυνάμεις τε καὶ πλούτους, ἐν δὲ τοῖς
πλὴν αὐτῶν οὐδέν. οὐ μὴν ἐπειθόμην γε ταῖς περὶ
τοῦ με δεῖν λιπεῖν τὴν τάξιν παραινέσεσιν, ἀλλ' οὐκ
ἡγνόουν μὲν, οἷ τὸ πρᾶγμα ἀφίκται, δίκαιος δὲ ὅμως
15 ἡξίουμαι εἶναι περὶ αὐτό, οὐδὲ γὰρ μητέρα ἀτυχοῦσαν
ἀφεῖναι ἂν ἐρημον, τοῦτο δὲ οὐκ ἀτιμότερον. 215. καὶ
ἐν αὐτῷ δὴ τῷ τῆς κακοπραγίας χρόνῳ διδάσκαλοι
παρ' ἡμῖν δητορικῆς ἐξετράφησαν, ὧν πολλοὶ μὲν
διασπαρέντες κατέσχον τὴν Ἀσίαν, εἰς δέ τις τὸ τῆς
20 Εὐρώπης ἄκρον, ἐφ' οὗ πόλις ᾠκισται <ῆ> μεγάλη τρυ-
φῶσα τῷ Βοσπόρῳ.

216. Τῆς δ' αὖ τῶν θεῶν ἐπικουρίας καὶ τὸ δη-
θησόμενον ἀπόδειξις. ἐξιόντι μοι τοῦ βουλευτηρίου
R 135 μετὰ τοὺς εἰωθότας πόρους ἐπὶ τοῦ ἵππου | τοῦ
25 μικροῦ φερομένῳ πρὸς τε τὴν θύραν ἀναβεβηκότι τὴν
νέαν ἀπαντᾷ ζευγὸς ὁρέων εἰς ἀναστροφὴν περιργο-

1 ἐκείνου AC Mor Re 5 τῆς corr e τῶν P³ 13 με
scripsi auctore Re Anim μὴ libri excepto V in quo rasura dua-
rum litterarum, et edd 15 τὴν μητέρα L 17 δὴ] δὲ Re
Anim 20 ἡ inserui coll. I 581, 8 R 25 τι in ἀναβεβη-
κότι in ras P² 26 περιεργόμενον L

μένων, καὶ ὁρῶν τὸ ζευγος ὁ ἵππος ἔδεισε μικρὸν δὴ
γενέσθαι σφίσι τῶν προσώπων τὸ μέσον, καὶ οὐτ'
ἀναστρέψαι ἦν τῷ ἵππῳ διὰ τὴν στενότητα οὔτε ἐξελ-
θεῖν διὰ τὸν φόβον. λοιπὸν οὖν κατὰ τῶν νώτων
κατενεχθέντα τὸν ἵππον ἔχειν ὑπτιον ὑπὸ τοῖς νώτοις 5
ἐμὲ καὶ τὸ μὲν ἄλλο ὧδε κείσθαι, τὴν κεφαλὴν δὲ
ἔξω τοῦ ἵππου πεσοῦσαν καὶ τοῖς ἐν μέσῳ τῶν κιόνων
λίθοις ἐνραγεῖσαν δεικνύναι τὸν ἐγκέφαλον. 217. ἦν
οὖν βοή τῶν τε ὀρεωκόμων τῶν τε ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, 9
τῶν μὲν, ὥς ἐπ' ἀκουσίῳ τῷ κακῷ, τῶν | δὲ ἀλλή- R 136
λους ἀμύνειν παρακαλούντων· καὶ οἱ μὲν ὀπισθεν
ἀνείχον τοὺς πόδας χερσὶ πολλαῖς, ὁ δὲ οὐ κατὰ τὴν
ἑαυτοῦ φύσιν τάς τε χεῖρας ἀνέσχε καὶ ἡσύχαζε τρέ-
μων. ἄμφω δὴ τούτῳ <τῆς> θεοῦ νομιστέον, τό τε
τῶν ἀνθρώπων τό τε τοῦ ἵππου. 15

218. Χειμῶνος δὲ ἀρχομένου πολλαὶ τε πολλαχόθεν
ἀγγελίαι τελευτᾶς ἐταίρων μηνύουσαι καὶ παρ' ἡμῖν
ἐκφορὰ νεανίσκου λύπην, (δόσσην τῷ πατρὶ) πολλοῖς
ἐνεργοῦσα καὶ πολιτῶν καὶ ξένων κατὰ τε τὴν αὐτοῦ
τοῦ τεθνεῶτος καλοκάγαθίαν καὶ τὴν εἰς ἅπαντας τοὺς 20
ἐν ταῖς χρεαῖς τοῦ οἴκου χρηστότητα. 219. νοσοῦντος

19 τὸ κατὰ ἀντὶ τῆς διὰ, ὥς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει πολλὰ
τοιαῦτα V cf. p. 183, 14

1 ε supra σ in ξδειδ m. rec. (v) cum rasura unius litterae
post α C | μικρὸν γὰρ δὴ vel ξδει σμικρὸν δὴ coni Re 3 „ma-
lim διεξελθεῖν“ Re 4 ὧτων V 7 καὶ om VL 9 ὀρεοκό-
μων L ὀρεοκόμων B 14 τούτῳ scripsi e VL τοῦ ACPB
edd γρ τούτου Mor in marg | τῆς inserui coll. 90, 16; 91, 20;

95, 14; 119, 14; 155, 6; 184, 16 etc. 17 ἐτέρων VL ἐτέρων^{αι} (ai
suprascr. v) C αἰρ in ἐταίρων in ras P²

δὲ ἔτι τοῦδε Ῥιχομήρης ἔρχεται στρατηγός, ἱεροῖς τε
καὶ θεοῖς προσκείμενος ἄνθρωπος, ὃς ἥρα μὲν μου
καὶ πρὶν ἰδεῖν, ὥς τότε ἐδιδασκόμεθα, ἰδὼν δὲ πάντα
4 τὰλλα ἀφ' αἷς εἶχετό τε καὶ ἐδεῖτο φιλεῖσθαι καὶ εἰ τοῦδε
R 137 τύχοι, τοῦ | μεγίστου ἂν ἡγείσθαι ἔλεγε τετυχηκέναι.
γενομένης δὲ ἡμῖν φιλίας τοῖς οὐ φιλοῦσιν ἡμᾶς ἀνι-
αράς ἔρχεται τε ὥς βασιλέα καὶ μέλλων τελεῖν εἰς
τὸν τῶν ὑπάτων χορὸν διπλοῖς με ἐκάλει γράμμασι,
τοῖς μὲν αὐτοῦ, τὸ τῶν ἄλλων ποιῶν, τοῖς δὲ τοῦ
10 βασιλέως, ὃ οὐπω πρόσθεν ἐγερόνει. 220. ἐγένετο δὲ
αὐτῷ καὶ παρ' ἡμῶν λόγος ἐπαινεῖν αὐτὸν βουλόμενος,
εἰ μὲν τι πλεόν τῶν παρὰ τῶν ἄλλων ἔχων, οὐκ οἶδα,
οἷς δ' οὖν εἶχον, καὶ αὐτὸς ἐτίμων τὸν στρατηγόν.
λέγεται δὲ καὶ ἐρωτώμενος ὑπὸ τοῦ χρηστοῦ βασιλέως,
15 ὅτῳ δὴ μάλιστα τῶν τῆδε ἡσθείη, τοῦμὸν εἰπεῖν ποι-
ῆσαι τε ἐρώντά μου τὸν ἄνδρα μᾶλλον ἐρᾶν φάναι τε
καὶ τῆς δεῦρο ἐπιθυμεῖν ὁδοῦ ἐμοῦ χάριν.

221. Τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον. εἰ δὲ καὶ τὸ εὐχῆς
19 τυχεῖν εὐτυχές, εὐξάμην λῆξαι Πρόκλον τῆς ἀρχῆς, ἣν
R 138 τυραννίδα ἀπέφηνε. καὶ οὐ μάτην γε εὐξάμην, | ἀλλ'
οἱ θεοὶ τοῦτό τ' ἔδοσαν καὶ προσέθεσαν τὸ καὶ σὺν
ἀσχημοσύνη. δραπέτης γὰρ δὴ ἦν, αὐτὸς ἑαυτὸν ἐλαύ-

1 Ῥιχομήρης scripsi ex ACPB ῥιχομήρης V ῥιχομήνης

L Ῥιχομήρης edd 6 ἡμῶν (ι suprascr. υ) C ἡμῶν γε Mor
in marg | post φ in φιλοῦσιν ras unius litterae in C 8 μὲν
VL 9 αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Ferr Mor 10 δὲ καὶ αὐτῷ L
11 ω in ἡμῶν in ras A 12 εἶχεν? 13 δὲ γοῦν? 15 τοῦ-
μὸν ὄνομα MSchmidt Philol. X 613 | εἶπεν (εἶν suprapos. η)
C εἶπε L et γε Mor in marg 17 δεῦρ' B 18 τοιοῦτον
scripsi cum Gasda τοσοῦτον libri edd 20 γε om VL
21 τοῦτό τ'] τοῦτ' PVL γε Mor in marg ταῦτ' B | προσετί-
θεσαν B

νων· τοιαῦτα ἑαυτῷ συνήδει. 222. καὶ ὁ Ζεὺς ἐρρύετο
 τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου τὴν ἑορτὴν <τὴν> ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ
 ἐτύρχανεν αὐτῷ τὴν δάφνην φόνος τε πολλῷ καὶ αἵματι
 μιάνας. καὶ μοι ἐδόκουν αὐτόν, ὥσπερ κύνες ὑλακτοῦ- 5
 σαι, φεύγειν καταναγκάζειν αἱ τῶν <ὕπ> αὐτοῦ πε-
 σόντων ψυχὰς, δόξαν αἰεὶ παρέχουσιν δῆξεσθαι. τοῦ-
 των οὐχ ὑπῆρξέ μοι τῶν Ὀλυμπίων μετασχεῖν, ὅτε
 δὴ καὶ τὸν λόγον ὃν ὕφηναι μὲν, οὐκ ἐπέδειξα δέ,
 φέρων ἀνέσθηκα τῷ Διὶ, στύρακος ἅμα ὁσμῇ θεραπεύ-
 σας τὸν θεόν. 223. τὸν μὲν δὴ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης 10
 χρόνον πάντα ἐπεβουλευόμην ὑπὸ τῶν αὐτῷ χρωμένων,
 αὐτὸς οὐ χρώμενος, ἐδόκουν δέ τισιν εἶναι φιλοκλίνδυνος,
 οὐ δεδιώς τοὺς ἐκείνου κεραινοῦς, (θεῶν δέ, οἷμαι,
 βοηθοῦντων) ὑπ' ἐκείνων τε δεινὸν οὐδὲν σὺν παρρη-
 σίᾳ τε ζῶντες καὶ τῶν πραττομένων ἐπιλαμβανόμενοι 15
 πλεόσιν. ἢ καὶ πρόσθεν ἡγωνισάμεθα λόγοις, οὐδο-
 τιοῦν εἰς Πρόκλον ἀνηλωκότες χρόνου, πολὺν | δέ R 139
 γε ἕτεροι παρεστῶτες, παρακαθήμενοι, κολακεύοντες,
 αἰτοῦντες, λαμβάνοντες, χρηματιζόμενοι) ὧν οὐδὲν ἐμοὶ
 ποιοῦντι ποιεῖν τε ἐνεγίγνετο λόγους φέρειν τε εἰς 20
 συλλόγους. 224. καίτοι πολλὰ μὲν ἐγίγνωnton προ-
 σβείαι περὶ εἰρήνης, πολλὰ δὲ ὑποσχέσεις, ἀλλ' οὐ

9 στύραξ μὲν θηλυκῶς θυμιάματι, ὡς ἐνταῦθα, ἀρσενικῶς
 δὲ ὁ συνέχων τὴν αἰχμὴν μετὰ τοῦ ξύλου κρίκος. εὑρηται δὲ καὶ
 στυράκιον οὐδετέρως B² (= Thom. M. s. v. p. 334, 6).

1 αὐτῷ VL ἐρύετο C 2 τὴν inserui cum Gasda 5 ὑπ'
 inserui 7 ξ in ὑπῆρξε in ras P³ ὑπῆρξε A 8 δὴ om B
 9 στύρακος — 10 θεόν citat Thom. M. s. v. στύραξ p. 334, 7 Δι-
 βάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· στύρ. κτλ. 11 αὐτῶν L
 16 καὶ om VL | οὐδ' ὅτιον ACB 17 χρόνον VL 19 αἰτοῦντες
 inser Ferr in marg 20 ἐν in ἐνεγίγνετο inser P³ ἐνεγίγνετο
 V 21 ἐγίγνωnton V

προϋδίδουν γε αὐτοῖς ἐμαντὸν οὐδὲ ἀνπειθόμεν.
τοιγαροῦν ἐπηνόμην τε καὶ ἀνὴρ εἶναι ἐδόκουν ἔν
τε ἡπείροις καὶ νήσοις, δείγμα τρόπου βελτίονος ἐκ-
φέρων τὴν ἀπὸ τῆς ὁμίλλας τῆς ἐκείνου φυγῇ.

- 5 225. Δοῦσα δὲ ἡμῖν ἄρχοντα ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ
τὸν Θεοδώρου τοῦ οὐ δικαίως ἀποθανόντος ἡ Τύχη
ἔδωκε μὲν σωτηρίαν, ἔδωκε δὲ ἐλευθερίαν, ἔδωκε δὲ
ἀναπνεῦσαι λυπήσασα μόνους τοὺς σοροπηγούς. ὁ δὲ
Μουσῶν τε ἦν τρόφιμος καὶ τὴν ἀρχὴν ἄθλον εἶχεν
10 ἐπ' αὐτῶν, λέγειν τε ἐκ τῆς ἀρχῆς κεκωλυμένος λεγόντων
ἀπολαύειν ἥθιλε ταῖς τε εἰς ἐμὲ τιμαῖς παῖδα ἐμὸν
ἐαυτὸν ἐπεποιήκει, ὥστ' εἶναι μοι καὶ σὺν ὀργῇ φθέρ-
γεσθαι, ὃ καὶ Θεοδώρῳ ἄν, εἶπερ ἐτύγχανε ζῶν.
14 226. οὗτος ἐν λιμῷ κατειλήφει τὴν πόλιν. τοῦτον
R 140 μείζω τὸν λιμὸν ἐποιοῦν αἱ κατὰ τῶν | σιτοποιῶν
ἀπειλαί. εἰθ' οἱ μὲν ἀποδράντες ἔσωζον ἑαυτούς,
ἄρτος δὲ οὐδαμοῦ, πυροῦ δὲ ἐλπίδες, καὶ κακῶς δ'
ἂν ποιήσεις τὸ πεινῆν. ἡ μὲν οὖν πόλις οὐδὲν διέφερε
χειμαζομένης νεώς, ἐγὼ δὲ εἰσδραμὼν παρὰ τὸν ἄρ-
20 χοντα μετὰ πόνου μὲν, παύω δ' οὖν βλαβεράν φιλο-
νεικίαν. ἀπιστία δὲ εἶχε τοὺς σιτοποιούς, ὥς οὐχ
ἀλώσονται φανέντες, καὶ ἅπασαι ὑποσχέσεις ἀσθενεῖς
πλήν μιᾶς τῆς ἐμῆς. 227. ὥς δὲ εἶπον δεῖν θαρρεῖν

6 Ἰνάριον cf. Amm. XXIX 1, 8 sq. 9 Pallad. Anth. Pal.
X 52, 2 10 II 135, 4. 113, 18 R

1 προϋδίδουν scripsi e VL προεδίδουν APB προεδίδων
C, sed ε m² e σ 3 ἐκφέρων Ferr in marg φέρων ACPB
Ferr 6 τὸν] τοῦ A | ἡ in ras P² 8 σοροποιούς L et γε
Mor in marg 11 ἥθιλεν C 16 ἔσωιζον C 18 ποιήσεις
„deest ἡμῶς αὐτὴν πόλιν“ Re num ἐποίησε vel ἐπέσει? 20 πό-
νου μὲν] μὲν πόνου L | δ' οὖν scripsi e VL γε Mor in marg
δὲ ACPB edd 21 δ' L 22 ἀλώσονται scripsi ἀλώνται
VL ἀλοῦνται ACPB edd

ἐκβαλόντας τὸ δέος καὶ ἦκεν οὗτος εἰς τὰ ὄρη τε καὶ
 τὰς νάπας ὁ λόγος, ἦσαν πρὸ ἐσπέρας ἐν τοῖς αὐτῶν
 ἑκαστος, καὶ πρᾶγμα οὐκ ἂν ἐλπισθὲν ἔωθεν ἑωρᾶτο,
 δρόμος οὐδεὶς ἐπ' ἄρτους· αἴτιον δὲ τὸ πλῆθος αὐ-
 τῶν. τοῦτο μετὰ τῆς Τύχης πεπρᾶχθαί μοι φαίην ἂν.⁵
 διὸ τῶν λειτουργημάτων χρησιμώτερος ἐκεκρίμην τῇ
 πόλει· τοὺς μὲν γὰρ ἐν σωζομένη πεποιῆσθαι τῇ πόλει
 τὴν δαπάνην, ὑπ' ἐμοῦ δὲ αὐτὴν σεσῶσθαι. 228. πάλιν
 τοίνυν βουλῆς κακῆς ὑπ' ἀνθρώπων μεθύνοντί τε καὶ
 ὀλέθρῳ θείῃς τοὺς σιτοποιούς, ὃς ὁμοῦ μὲν ἔτυπεν, 10
 ὁμοῦ δὲ ἔμελλε καὶ οὐ τούτους δὲ μόνον, ἀλλ' ἔθνος
 ἅπαν, καὶ τρίτον ἐπὶ ἡν ἡκόν, τὸ γεγυμνωμένοις τοῖς |
 νώτοις ἄρσθαι διὰ τοῦ ἄστεος. τούτοις ἐγὼ μὲν R 141
 ἤλγουν, ὁ δὲ ἔχαιρε καὶ κατ' αὐτό γε τοῦτο τὸ ἀλγεῖν
 ἐμέ. 229. τὴν ἀρχὴν δὲ ἦσαν οἱ ὀρθῶς ταῦτα τῇδε 15
 πρᾶττεσθαι ἐπειθον καὶ ὥς, εἴ τις ἐκείνους ἀφείλοι,
 χεῖρῳ ποιήσει τὴν ἀγοράν. ἦν οὖν ὁ μὲν ἐν τῷ τοῦ
 νενικηκόςτος σχήματι καὶ αὐτός τε ἦσθιεν οἱ τε ταῦτα
 ἐπαινοῦντες, ἡμῖν δὲ κεκρατῆσθαί τε συνέβαινεν ἔχειν
 τε πλὴν ἀθυμίας οὐδέν. 230. τῇ Τύχῃ δέ, ὥς ἔοικεν, 20
 αἰσχροὺς εἶναι ἐφαίνετο τοιαύτην νίκην τε καὶ ἡτταν
 περριορᾶν, καὶ τὸ πρᾶγμα μετέβηκεν οὐδὲν ἡμῶν πραγμα-
 τευσάμενων· ὁ γὰρ δὴ αἰὲ οἴνου γέμων ἐκείνος ἐξέσωτό

9 Κανδίδω or XXXVII t. II 330, 18 R sq.

1 ἐς ACP | τε inser P^s 2 πρὸς ἐσπέραν ABP in quo γο
 πρὸ ἐσπέρας m^s in marg | αὐτῶν B αὐτῶν L 4 δρόμος δὲ
 οὐδεὶς L | ἄρτους scripsi e V duae litterae post ἄρ abreptae
 in L ἄρτων ACPB edd 5 ἂν inserui e V 6 δι' ὃ V 7 μὲν
 γε L et γο Mor in marg | ποιῆσθαι B 12 ν in ἐπὶ suprascr.
 C^v 14 inter ἤλγουν et ὁ δὲ Ferr in marg Mor Re habent
 verba βοηθεῖν δὲ οὐκ εἶχον quae e textu removi 19 δ in δὲ
 in ras P^s τὲ A

τε τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐξουσίας οἴκοι τε καθήστο
ἐγκεκαλυμμένος πεποιημένης τε τῷ Ποσειδῶνι τῆς
ἵπποδρομίας περὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ αὐτοῦ δεδιῶς ἔτρεμε·
τοσοῦτο κῦμα παίδων ἐπ' αὐτὴν ἐφέρετο, κελεύοντες
5 ἔμειν ἃ ἐδηδόκει κακῶς, καὶ αἱ δᾶδες ἐν χεροῖν. τα-
πεινὸν δὲ ἦν καὶ ὅσον αὐτῷ συνύβριξε πρότερον, ὃ
τε ἐξηπατημένος αὐτὸν ἀπήτει δίκας διὰ τῶν ἐν τῇ
κεφαλῇ τριχῶν.

231. Ἦκε δὲ ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἡμῖν καὶ τοῦ
10 ὑπάρχον γραμματα πολλαῖς καὶ μεγάλαις τιμῶντα εὐφη-
R 142 μίαις· ἐν αῖς καὶ τὸ πᾶν μ' ἐθέλειν ἰδεῖν | ἐνεγέ-
† γραπτο, ὥστε τοῖς νύκτωρ ἐκτεθεικόσιν ἐκείνα τὰ γραμ-
ματα, ὅτου μὲν ἦν, οὐκ ἔλεγεν, ὅσα δὲ ἐσυκοφάντει,
πένθος εἶναι τὴν ἐπιστολήν. 232. ὀλίγαις δὲ ἡμέραις
15 ὕστερον ὃν ἐποίησα λόγον αἰτήσαντι στρατηγῷ, καὶ
γὰρ τοῦτό μοι παρὰ τῆς θεοῦ τὸ εἶναι τοὺς τὰ τοι-
αῦτα αἰτοῦντας, τοῦτον οὖν τὸν λόγον δεικνύων εὐδο-
κίμουν, καὶ ἦν παραμύθιον ὁ κρότος τελευτῆς ἀνδρός,
οὗ τὰ γραμματα μοι πρὸς ἐπιδείξεις συνένπραττε βελτίω
20 τε ὄντα τῶν ἐμῶν ἃ ταῖς ὠδίσις ὑπῆκουε, καὶ παρέ-
χοντα τρέχειν τοῖς ὀφθαλμοῖς δι' αὐτῶν. ἐπὶ τούτοις
ἐβοήθουν φίλοις γονεῦσι παίδων παιδευομένων ὁργήν

19 cf. p. 187, 12 sq.

1 τὰ τοιαῦτα] ταῦτα VL γρ Mor in marg 2 ν in ἐγκε-
καλυμμένος in ras C^r ἐγκεκρυμμένος L 3 αὐτοῦ BV L
5 ἔξεμειν Wyttenb et Cobet Mnem. V 104 (= Coll. 100) | αἱ om
VL 6 ὃ τε scripsi auctore Gasda ὅτε libri edd 7 αὐτὸν
corr ex αὐτὸν C^p αὐτὸν A αὐτὸν L 11 με θέλειν libri edd |
ἐγγέγραπτο L 12 ante ὥστε lacunam statuo cum Gasda | ν ul-
timum in ἐκτεθεικόσιν in ras 3 litterarum P^s ἐντεθεικόσιν L |
να τὰ in ἐκείνα τὰ in ras 2 litterarum P^s 13 ἦν in ras P^s
16 τῆς] τοῦ γρ Mor in marg | τὰ om VL

τε ἄρχοντος ἐξαιρῶν καὶ λύων τινὰ δεσμῶν καὶ παρέ-
χων οἴκαδε ἀπιέναι.

233. Τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἄμα ἀπὸ τοῦ λοιμοῦ
λύπην, ἐξ ὧν πολὺ τὸ θνήσκον, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ὅση
μοι κατέσχε τὴν ψυχὴν, δυνάμην. ὅτε φόβος ἠνάγκασε 5
πατέρας καλεῖν τοὺς αὐτῶν παρ' ἑαυτούς, ὥσπερ ἐκ
πυρός, οἱ μὲν δὴ ὑπήκουον, μείον δὲ ἔμοι τὸ πολέμιον,
ἐγὼ δ' ἔχαιρον σωζομένων ἄλλοσε ἰόντων. πάντα μέν-
τοι τὸν χρόνον τοῦτον ἄνευ γέλωτος διῆγον ἱκετεύων
θεοὺς δοῦναι μὲν καρπούς, δοῦναι δὲ ὑγίειαν. καὶ 10
τὸ μὲν ἔδοσαν, καὶ ὁ λοιμὸς ἔστη, καρποὺς δὲ ἐλπίζειν
μὲν ἔνι, τύχοι δὲ ἡ ἐλπίς τοῦ τέλους.

234. Ἀλλὰ τὰ γε τῶν ἡμετέρων λόγων νῦν πλέον |
ἢ πρότερον ἡττῆται τῶν ἐτέρων, ὥσθ' ἡμῖν καὶ R 143
φόβον ὑπὲρ αὐτῶν γενέσθαι, μὴ ἐκκοπῶσιν ὅλως, νόμου 15
τοῦτο ποιοῦντος. γράμματα μὲν οὖν καὶ νόμος τοῦτο
οὐκ ἔπραττεν, ἡ τιμὴ δὲ καὶ τὸ τῶν τὴν Ἰταλίην ἐπι-
σταμένων γενέσθαι τὸ δύνασθαι. θεοῖς δὲ ἄρα τοῖς
δοῦσι τούσδε τοὺς λόγους καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης ὧν
ἔδοσαν μελήσει καὶ τοῦ τὸ κράτος ὃ ποτε ἦν ἐν αὐτοῖς, 20
κομίσασθαι.

235. Παρὰ τούτων δὲ ἄρα τῶν θεῶν ὑπῆρξε καὶ V
ἐμοὶ ποτε σωτηρία πολλοῖς μὲν πρότερον ἔτεσι, λεγέσθω

1 ἐξαιρῶν ACB | δεσμὸν V 6 πατέρας Ferr in marg om
AC Ferr | καλεῖν τοὺς αὐτῶν scripsi e VL Ferr in marg προσ-
καλεῖν τοὺς αὐτῶν PB προσκαλεῖν τοὺς αὐτοὺς AC Ferr τοὺς
αὐτῶν καλεῖν Mor Re | αὐτοὺς L 7 δέ μοι L 8 δὲ V |
σωζομένων C | μέντοι scripsi e VL μὲν ACPB edd 11 λι-
μὸς L 12 μὲν Ferr in marg om ACPB 17 τῶν om B |
ὧν in Ἰταλῶν in ras ex ἣν corr P⁴ Ἰταλῶν B fortasse recte
cf. I 153, 7 et 185, 21 R 20 καὶ τοῦ τὸ κράτος in ras P^a
τοῦ τὸ] τοῦτο A Ferr Mor τὸ B | κράτος om A | τότε AC

δέ, εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν, ὁ λόγος δὲ παρὰ
τὸν χρόνον οὐδὲν ἀδικήσεται. παρεφρόνει τις χειρο-
τέχνης καὶ τοὺς μὲν πόρρωθεν ἐτάραττεν, ἔστι δ' ὧν
καὶ ἤπτετο, χαλεπώτατος δὲ ἦν ἐμοί, καθάπερ τι πε-
1 πονθῶς κακόν, καὶ ὁπότε ἴδοι με, λίθους ἀφίει καὶ
ἐπεθύμει κτείνειν βαλῶν. 236. τὸ δὲ αἷτιον οὔτε τότε
ἦδειν νῦν τε εὖρεῖν οὐκ ἔχω. πρὸς δὲ τὰς βολὰς
R 144 βολαὶ μὲν τῶν ὀρώντων | ἦσαν, οἷας ἂν ποιήσειαν
ὑπὲρ τοιούτων φόβοι, χεῖρες δὲ ἔδρων οὐδέν, αἱ δὲ
10 τῶν θεῶν καὶ πάνυ, δι' οὓς ἅπας λίθος μάταιος, τῶν
μὲν οὐκ ἐφικνουμένων, τῶν δὲ ὑπερπετομένων. 237. καὶ
ποτε θέρος μὲν ἦν καὶ μεσημβρία, καὶ ἐκαδήμην
ὑφ' ὧν εἰώθειν κλονεῖ, τῷ Ἀημοσθένει προσκείμενος,
παρῆν δὲ οὐδείς, οὐκ ἐλεύθερος, οὐ δοῦλος. ὁ δὲ ἡλθέ
15 τε ὥς ἐμέ, καὶ ὁ λίθος ἐν τῇ δεξιᾷ. προσελθὼν δὴ
ταῖς μεγάλαις θύραις, αἱ <οὐκ> ἐκέκλειντο καὶ δι' ὧν
ἦν ἄνδρον ἰδεῖν, ἐπειδὴ εἶδεν ἔνδον ὄντα οὐδένα,
ἀπῆλθε τὴν αὐτὴν μετὰ τοῦ λίθου, καὶ ταῦτα αὐτὸς
ἑώρων οὐ κινηθεῖς, ὁ δὲ οὐκ ἤνεγκεν ἐπ' ἐμέ τὸν
20 ὀφθαλμὸν θεῶν του κεκωλυκότος. ἢ οὐκ ἂν πληγῆς
εἰς θάνατον ἐδεήθην δευτέρως, τοσοῦτος ἦν ὁ λίθος.
238. τὸν τοίνυν ἐκείθεν εἰς τήνδε τὴν ὥραν χρόνον
δόσιν θεῶν λογίων νομιστέον. ἐφρόντισα μέντοι καὶ

1 Thuc. I 141, 6

2 τίς ABV 3 δὲ ὦ L 5 ἡφίει V 7 πρὸς τε libri edd |
βουλὰς Ferr Mor, qui βολὰς conl 8 ποιήσειαν et 9 φόβοι
scripsi e VL ποιήσειεν et φόβος ACPB edd 10 ἅπας] καὶ L
13 ὑφ' scripsi e V ἐφ' reliqui libri edd 16 οὐκ inserui
auctore Re | γρ ἐκέκλειντο Mor in marg 17 ἦν om Ferr Mor
qui ἐν conl | ἰδεῖν ἰδῶν V probante Gasda | ἴοντα L 20 δι'
οὓς ἅπας λίθος μάταιος post κεκωλυκότος Ferr in marg et Mor
qui e superioribus iterata esse cognovit | ἢ? 21 ἐδεήθη L |
τοσοῦτον L 22 τὸν] τῶν L | ὥραν L

τοῦ σωφρονίσαι τὸν ἄνθρωπον, δῆσαι τε αὐτὸν τῷ πατρὶ συμβουλευσας καὶ μετενεργεῖν ἐφ' ὕδωρ ἀπ' οἴνου, καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐπετύσμην οἴνω νοσήσαι τὸν ἄνθρωπον.

4

239. Ἄλλ' ἐπάνειμι δὴ τῶν τις | ἐμοὶ πεπλησια- R 145
κότην ἀνὴρ ἀεί τινος ἐστιῶν καὶ τούτῳ χαλῶν ὦν
τέ τις ἐν τῷ μεγάλῳ συνεδρίῳ, κιβδήλοις ὀνειράσιν
ἐξαπατηθεὶς ὑπισχνουμένοις τὰ οὐκ ἐσόμενα, γελῶν
ἅμα πρὸς πολλούς, ἅττα ἴδοι, ἔλεγε. τοῦτο προῖων ὁ
χρόνος ἐποίησε κίνδυνον. καὶ ἀδικεῖν ἐδόκουν, ὁ μὲν 10
οἷς εἶπεν, ὁ δὲ οἷς ἤκουσεν. 240. ὦν εἷς τις ἐν τῷ
δικαστηρίῳ καὶ ἐμὸν ὑπογραφέα κεκοινωνηκέναι τῆς
ἀκοῆς ἔφασκεν, ὁ δὲ ἄρα ἐτεθνήκει, καὶ τοῦτο ἀκούσας
ὁ δικαστὴς ἐξέβαλε τὸν λόγον. πάλιν ἐν τούτῳ τῷ
θανάτῳ βασιάνου μὲν ἐκείνος, ἐγὼ δὲ ὁδοῦ τε καὶ 15
θορύβῳ καὶ πόνῳ οὐ φορητῶν ἀφείλθην. ὁ γὰρ δὴ
ἐπὶ τεθνεώτα ἦκων τίς ἂν ἦν ζῶντος; ἔλεγε δὲ ταῦτα
οὐχ ὥς τὸν νεκρὸν παραδώσω τοῖς νόμοις, ἀλλ', οἶμαι,
τι προσεδόκησε, τοῖς οὐ μετ' αὐτοῦ δεδεδεμένοις τοῦ μὴ
δεδεσθαι φθονῶν. τύχης τοίνυν ἀγαθῆς τὸ μὴ κακῶ- 20

11 Themist. or. XIX p. 280, 16. 281, 21 sq. Dind. 14 Plat. Crit. 46 B

9 ἴδοι ἤγουν εἶδεν V

1 σωφρονίσαι scripsi φρονῆσαι libri edd 5 ἐμοὶ scripsi
ex AB coll. p. 193, 16 γε ἡμῖν supra ἐμοὶ P³ ἡμῖν CVL edd

9 πολλούς] πάντας L | τοῦτ' AP τούτῳ B 11 οἱ δὲ οἷς
ἤκουσαν Gasda | ἤκουσε P | σις in εἰσις in ras C^v 14 πάλιν
τοίνυν? 15 τε inserui e VL 16 οὐ φορητῶν scripsi e
VL coll. p. 168, 3 et I 381, 14 (R) ἀφορητῶν ACPB edd 17 τε-
θνεῶτα scripsi e BV τεθνεώτας AC edd τεθνεώτος L et
corr in τεθνεῶτα P³ 19 μεθ' αὐτοῦ coni Re | secundum ε
in δεδεδεμένοις in ras P² δεομένοις L 20 κακῶσαι B

θῆναι συκοφαντίας ὁδοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς ἡδίστοις τε καμᾶτοις καὶ εἰωθόσιν ἀντὶ τῶν οὐκ εἰωθότων διὰ τοῦδε ἐλθεῖν τοῦ χρόνου.

241. Ἐκείνῳ μὲν δὴ τῷ χειμῶνι πέρους ἐπιεικέστε-
 5 ρον ἐπέθηκε βασιλεύς, οἷον οὐκ ἂν ἕτερον, ἔμοι δοκεῖν.
 θανάτῳ μὲν γὰρ οὐδένα, φνυγῇ δὲ δύο, πληγαῖς δὲ οὐ |
 R 146 πολλαῖς ἐποίησε τοὺς ἄλλους βελτίονας, ἔμοι δὲ
 γίννεται τις ἐτέρωθεν ταραχὴ τῆς ἐν τῷ διδασκαλείῳ
 νεότητος οὐ πάσης ἐν τῇ τάξει μενούσης, ἀλλ' ἐν σω-
 10 φρονοῦντι τῷ πλεονι μοίρας τινὸς θρασυνομένης, τῷ
 λυπεῖν φιλοτιμουμένης, ἐνδεικνυμένης, ὥς εἰ ἐθελήσουσι,
 καὶ πλέον τι δράσουσιν. 242. ἔμοι δὲ μὴ ἀλγεῖν μὲν
 οὐκ ἦν, σιωπᾶν δὲ ἤξουν, ἕως αὐτῶν ἀδικεῖν κατα-
 γνόντες ἦσαν ἐν τοῖς προτέροις. τῆς γνώμης δὲ οὐκ
 15 ἀρκούσης εἰς πίστιν προσεγένετό τι τὸ τὴν ἀνάγκην
 ἔχον, ὥστε μὴδὲ (βουλομένοις) ἀπεῖναι ἐξῆναι. ὅ τι
 δὲ τοῦτο ἦν, ἐδοξέ μοι μὴ λέγειν.

243. Τὸ δὲ πάθος ἐκείνο τὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρ-
 χαῖον, ὃ βροντῆς ἔργον ἐργόνει, διαλιπὸν ἐκκαίδεκα
 20 ἔτη, πάλιν ἐνέκειτο καὶ ἦν χαλεπώτερον ἀρξάμενον
 εὐθὺς μετὰ τὴν μερίστην ἐορτήν, ἥ γε κοινὴ τῶν ὑπὸ
 Ῥωμαίοις ὄντων, δέος τε ἦν, μὴ κατενεχθεῖν ἐπὶ
 συνουσίᾳ τῶν παίδων καθήμενος, ἦν δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης

6 Themist. l. l. p. 278, 25 sq. 19 p. 85, 3 sq.

2 ἀντὶ τοῦ τῶν L 4 'κείνω B κείνω VL 5 ἐτέρω
 conī Re 6 ἐκόλασε aut ἐξημίωσε post δύο excidisse putat Re,
 fortasse recte | δ' PVL Re 8 ἐτέρω L 11 καὶ ante ἐν-
 δεικνυμένης excidisse videtur 12 τί BV 13 αὐτῶν VL
 15 εἰς scripsi e VL coll. 194, 15 πρὸς ACPB edd | τὸ scripsi
 coll. 166, 13 ὃ libri, quod delere aut cum καὶ mutare vult
 Re 16 ὃ τι scripsi e B ὅτι reliqui libri edd 18 τὸ secun-
 dum om V 20 ἐπέκειτο VL 21 γε scripsi τε libri edd
 τις conī Re

κειμένῳ δέος, ἡμέραι τε ἅπασαι πικραί, νυξὶ δὲ χάριν
 ἥδειν τοῦ ὕπνου, φανείσα δὲ ἡμέρα τὸ κακὸν ἐκόμιζεν,
 ὥστε καὶ ἦτουν παρὰ τῶν θεῶν ἀντ' ἄλλου τινὸς
 ἀγαθοῦ τὸν θάνατον, καὶ πιστεύειν μὲν οὐκ εἶχον, ὥς
 οὐ διαφθερεῖ μοι τὸν νοῦν ἢ νόσος. 244. οὐπω δὲ 5
 τοῦτο, ὅτε ταῦτα ἔγραφον, ἐπεπόνθειν, θαρροῦσαι δὲ
 ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐ παρῆν. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτό μοι
 τὸ μήπω παρὰ τῶν θεῶν, οἷ διὰ μάντεώς με αἶμα οὐκ
 εἶων ἐξάγειν φλέβα τεμόντα, καίτοι σφόδρα γε ὥρμη- ■
 κότα. ἔλεγε δὲ ὁ | ἱατρός, εἰ ταῦτα ἐγερόνει, διὰ τοῦ R 147
 ῥύνεντος αἵματος ἰσχὺν λαβόντος τοῦ ρεύματος ἡττη-
 θείσαν τὴν κεφαλὴν πάντως ἂν με καὶ καταβαλεῖν.
 245. ἐν τούτοις δὲ ὄντι μοι γίνεται ὄναρ τοιοῦδε·
 ἐδόκουν μοί τινες θύσαντες δύο παῖδε τοῖν νεκροῖν
 τὸν ἕτερον θεῖναι ἐν ἱερῷ Διὸς ὀπισθεν τῆς θύρας, 15
 ἀγανακτοῦντος δέ μου τῇ τοῦ Διὸς ὕβρει φάναι τινὰς
 μέχρι τῆς ἑσπέρας τοῦθ' οὕτως ἔξειν, ἡκούσης δὲ δο-
 θήσεσθαι τάφῳ. φάρμακα δὲ καὶ μαγικανεύματα καὶ
 πόλεμον ἀπὸ γοήτων ἀνδρῶν ταῦτα ἐδόκει δηλοῦν.
 246. καὶ εἶπετο δὲ τὸ ἔργον, φόβοι τε ἐκείνοι καὶ 20
 πλὴν τελευτῆς οὐθενὸς ἐπιθυμία. ἀλλὰ περὶ τούτου
 λόγοι τε πρὸς τοὺς αἰὶ παρόντας εὐχὰς τε πρὸς
 θεοὺς. ἐχθρὸς μὲν ὁ λουτροῦ μεμνημένος, ἐχθρὸς δὲ
 ὁ δελπνου, καὶ φυγὴ μὲν ἀπὸ βιβλίων ἐν οἷς οἱ τῶν
 ἀρχαίων πόνοι, φυγὴ δὲ ἀπὸ γραφῆς τε καὶ ποιήσεως 25

1 κειμένῳ τὸ δέος L 5 οὐ om B 7 μοι τὸ μήπω] τὸ
 μήπω μοι B 8 μάντεων B | αἶμα om L 11 ρεύματος scripsi
 cum Gasda coll. 173, 1 et 167, 13 πνεύματος libri edd 12 μου
 VL Ferr Mor et corr in με C^p 13 ἐν om L 14 τινες θύ-
 σαντες] θύσαντες τινες B | παῖδας Mor 18 μαγικανεύματα B
 Ferr Mor 21 πρὶν L 23 μεμνημένος — 24 δελπνου Ferr
 in marg 24 δειπνα L 25 ἀπὸ γραφῆς corr ex ἀπογραφή
 C^v | τε om L | π in ποιήσεως in ras P²

λόγων, κατελέλυτο δὲ τὸ λέγειν, καὶ ταῦτα τῶν νέων
 βοαῖς τοῦτο ἀπαιτούντων. ὁπότε γὰρ δὴ πρὸς αὐτὸ
 γιγνοίμην, ἀπεφερόμην, ὥσπερ ἀκάτιον ἐναντίῳ πνεύ-
 ματι, καὶ οἱ μὲν εἶχον ἀκροάσεως ἐλπίδας, ἐγὼ δ' αὖ
 5 ἐσίγων. λατροὶ δὲ τὴν τούτων ἱάσιν ἄλλοθι ζητεῖν
 ἐκέλευον, ὥς οὐκ ὄντων σφίσι τῶν τοιούτων ἐν τῇ
 R 148 τέχνη φαρμάκων. | 247. ἐδόκει δὲ καὶ τούτοις καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ δῖς, ὃ μήπω πρότερον,
 νοσήσαί μοι τὰ ἄρθρα, χειμῶνός τε καὶ θέρους, δοῦναί
 10 τε τοῖς ἐπισκοπομένοις αἰεὶ λέγειν, ὥς τῆς ἐπιούσης
 οἰχήσομαι. ταῖς δὲ δὴ ἄλλαις πόλεσι καὶ ἐδόκουν τε-
 θνάναι, καὶ τὰς πολλὰς δὴ ἡρώτων πρεσβείας, εἰ τοῦτο
 ᾧδε ἔχοι. 248. ἦσαν μὲν οὖν τῶν φίλων οἱ ἐμέ τε
 καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τινὰς ἐκίνουν, οἷς δόξα τούτων
 15 εἶναι τεχνίτας, ἐγὼ δὲ οὐτ' αὐτός τι τοιοῦτον ἐπάσχον
 ἐκείνους τε κατεῖχον, εὐχεσθαι δεῖν εἰπὼν μᾶλλον ἢ
 τινὰς ἔλκειν ὑπὲρ τῶν ἐν σκότῳ συντεθέντων. 249. καί-
 R 149 τοι | χαμαιλέων ἀναφανείς, οὐκ οἶδ' ὁπόθεν, ἐν τῷ τῶν
 λόγων χορῷ, πολὺς μὲν τούτῳ τῷ χαμαιλέοντι χρόνος
 20 καὶ μηνῶν ὁ νεκρὸς οὐκ ὀλίγων, ποδῶν δὲ ἐν μέσῳ
 τῶν ὀπίσσω κειμένην ἑωρῶμεν τὴν κεφαλὴν, τῶν δὲ
 ἐτέρων ὁ μὲν ἦν οὐδαμοῦ, τὸ στόμα δὲ ἄτερος εἰς
 σιωπὴν ἔκλειεν. 250. ἀλλ' ὅμως οὐδ' ἐπὶ τηλικούτοις

1 καταλέλυτο B | δὴ VL 2 δὴ om A inser P^s 3 γι-
 νοίμην V | ἀπεφερόμην Ferr Mor 4 αὖ scripsi ἂν libri edd
 6 τῶν] om V κατὰ τῶν Re Anim 10 τοῖς] τὰ L | ἐπισκοπον-
 μένοις scripsi e libris (ἐπισκοπούμενα L) et γο Mor in marg,
 coll. Dem. c. Neaer. § 56 p. 1364, 11 ἐπισκεπτομένοις edd 12 ταῖς
 πολλαῖς — πρεσβείαις Gasda | δὲ V 13 ο in ἔχοι in ras P²
 ἔχει L 15 αὐτό Ferr Mor 17 ἐν τῷ σκότῳ L 19 χρό-
 νος scripsi e L auctore Re χρόνων reliqui libri edd 21 κει-
 μένην scripsi e V auctore Re κειμένων reliqui libri edd | τῶν
 δὲ τῶν ἐτέρων L 23 οὐδὲ L

τοῖς ἀποκεκαλυμμένοις ὀνομά τινος ὑπῆγον τῷ φανέντι,
 δέος μέντοι μοι ἐδόκει τοὺς αὐτοῖς τι συνειδότας |
 εἰσελθεῖν καὶ τοὺς μὲν ὑφείναι τῆς συνεχείας, ἐμοὶ δὲ R 150
 αὐθις ἐγγενέσθαι κινεῖσθαι. τύχης τολῶν εὐμενεστέ-
 ρας ἂ κατωρώρυντο κεῖσθαι ὑπὲρ γῆν τοῖς βουλο- 5
 μένοις ὁρᾶν.

251. Ἦκεν ἐπὶ τούτοις ἄρχων, ἥμιστα τὸν αὐτοῦ
 πάππον ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ μιμούμενος. ὁ μὲν γὰρ οὐκ
 ἐπαύσατο τιμῶν, οἷα ἀνὴρ ἐπιστάμενος λέγειν, ὁ δὲ
 οὐκ ἐβουλήθη με εἰδέναι, ἐν αἰτήσῃ τε χάριτος δικαίας 10
 τε καὶ οὐ μεγάλης ἐξελεγχθεὶς ἀνόητός τε εἶναι δο-
 κῶν. καὶ τῶν μὲν ματαίων ἐπιμελῶς, τῶν δὲ ἀναγ-
 καίων ἀμελῶς εἶχετο, | διαμένων ἡμετέρων ἄγευστος R 151
 λόγων· οὐ γὰρ μοι τοῦδε τοῦ γέρωσ ἄξιος ἐφαίνετο.
 μὴ μὲν ἦδε δίκη, ἑτέρα δὲ πρὸς τὰ τέρματα τῆς ἀρ- 15
 χῆς, ὑπάρχου πέμποντος ἥκων ἐν ἐρημίᾳ τε καθῆστο
 καὶ ἡλίφ φλέγοντι διψῶν τε ἀεὶ καὶ πίνων. 252. ἕτερος
 ἄρχων, ἐφ' οὗ τὰ δεινότατα πολέμῳ πονηρῶν δαιμόνων

7 Τισαμενός or. XXXI t. II 239 sq. R

18 ἦκε δηλονότι V

1 „malim ἐπῆγον“ Re 2 μέντοι reposui e libris μὲν
 τι edd | αὐτοῖς supra αὐτοὺς C^v αὐτοὺς VL | τί V 3 τοῖς |
 τοῖς L | inter duo ε in συνε εἰας rasura unius vel duarum lit-
 terarum in L δυσμενείας coni Re, fortasse recte | ἐμὲ AP γο
 ἐμοὶ P² 5 κατωρώρυντο BL Mor Re | γῆς VL 7 τούτοις
 scripsi e VL τούτων ACPB edd | αὐτοῦ libri edd 9 α in
 ἀνὴρ in ras P² 10 με Re μὲν libri Ferr Mor 11 ἐξ-
 ελεγχθεὶς περιεῖδεν ἀνόητός τις coni Re 12 ἐπιμελῆς L
 13 ἀμελῆς L | εἶχετο scripsi auctore Gasda coll. 82, 1 ἤρχετο
 libri edd ἤρχε vel ἤρχε τὸ ἔτος coni Re 14 ὡς in γέρωσ
 corr in οὖς A² 15 τὰ inserui e libris lacunam hoc loco
 statuit Gasda

δόξαντα κεινῆσθαι, λίθοι τε ἐπὶ τοὺς ἐν ταῖς γρα-
 φαῖς βασιλέας ἐκ χειρῶν ἐρχόμενοι, καὶ ἦν πολλὸς ὁ
 ψόφος, χαλκαὶ τε εἰκόνες διὰ γῆς ἐλκόμεναι δῆματά
 τε ἐπὶ τοὺς τῶν ὄλων κυρίους πικρότερα παντὸς
 5 ἀφιέμενα λίθου· δι' ἃ πολλὰ δὴ μεταναστώσεις, ὥς
 οὐκ ὄν μένοντι σωθῆναι, καὶ ὁ φεύγων τὸν οὐ φεύ-
 γοντα ἐθρήνει. ἐν μὲν οὖν ταῖς ἐλπίσι κατασκαφαί, τὸ
 δὲ ἐλπίδος ἔξω σωτηρία. 253. τούτου δὲ καὶ αὐτὸς
 9 αἴτιος εἶναι ἐδόκουν· λόγοις τε ἡμερώσας καὶ δάκρυσι
 R 152 τοὺς ἐπὶ τὴν κρίσιν ἦκοντας γραμμάτων | ἐρᾶν ἔπει-
 θον, καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πανταχοῦ γράμματα. καὶ
 τοῦτο ἔργον ἡγούμεθα τῆς Τύχης καὶ προσέτι γε τοὺς
 πολλοὺς λόγους περὶ μὲν τὴν αὐτὴν πεποιημένους
 ὑπόθεσιν, μορφήν ἄλλην ἄλλος ἔχων, δόξαντας δὲ εὖ
 15 ἔχειν. 254. θεάτρα δὲ ἡμῖν, οὐχ οἷα πρότερον, ἄρχων
 τε καὶ οὐς τότε συνῆγε πολλοὺς ἀπὸ πολλῶν τῶν
 ἐθνῶν. τὸ δὲ αἴτιον, ἐν μὲν τῷ δουλείαν ἐνέώρων,
 τὸ δ' εἶχεν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ μὲν φίλους, τὸ δὲ καὶ
 R 153 οὐ | φίλους, ζημίαν τῷ λέγοντι. 255. ἄλλος δὲ τις

13 or. XIX sq. t. I 626 sq. — II 27 R

1 δόξαν τὲ L | τε inserui e VL 2 βασιλέως L 5 ἀφιέ-
 μενα C (sed ἀ supra ε s) et L 9 τε γὰρ ἡμ. con. Re 11 παν-
 ταχοῦ τὰ γράμματα L 12 ἡγούμεθα libri Re 14 ἄλλην ἄλλος
 ἔχων] ἄλλην ἄλλον (v m² in ras) ἔχοντα (m² corr ex ἔχων) P
 ἄλλον ἄλλην ἔχοντα B δ' ἄλλην ἄλλον ἔχοντα con. Re, at de
 nomin. partic. absol. cf. Franc. Zambeccari p. 212 15 θεάτρα
 scripsi e VL θεάτρον ACPB edd | ἄρχειν Ferr Mor 16 τότε
 P³ τοῦτο L τὰ τότε con. Re, fortasse recte συνῆγε P sed ~
 et γε m³ | πολλοὺς ἀπὸ P sed οὐς ἀπὸ in ras 3 litterarum m³ |
 πολλῶν A in marg 17 δ' ACP Mor Re | ἐώρων AC (sed in
 hoc ἐν suprascr. s) PB 18 τό δ' VLB | γε φιλανθρωπίαν Mor
 in marg (et Patm, sed γε ἐλευθερίαν in marg) | δ' L | καὶ om
 VL 19 ἄλλος — 193, 1 τοῦ om L

ἀντὶ τοῦ οὐκ εἰδότος θεούς, εἰδὼς οὐδ' αὐτὸς θεούς,
 παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τρυφῇ μὲν εἰς σάρκα εἰπιδούς,
 οἷα ἐκ πολλῆς οὐσίας, (ἡ δὲ ἀδικίας ἔργον ἦν,) ὦν
 τοῦδε ἀνοητότερος, ἀκούσας μὴ χεῖρω ποιεῖν τὴν
 Δάφνην μηδὲ ἐπιφέρειν κυπαρίττοις σίδηρον ἐχθρός
 τε ἦν καὶ ἐπειρᾶτο τὰ μὲν καθελείν, πρῶτα μὲν Ἰταλῶν
 φωνῇ, μετὰ ταῦτα δὲ καὶ Ἑλλάδι, καὶ τινα ἀσθενέ-
 στατον, ὥς δὴ ἰσχυρότατον, ἀποδύσας ἐκέλευε θείν.
 256. ὁ δὲ ἄρα ἐπεπέδητο καὶ ἦν ἄφρωνος εὐθύς ἐν
 προοιμίῳ, κερδαίνων μὲν ἐν τῇ σιωπῇ, κινεῖν δὲ 10
 ὅμως γλῶτταν ἀποθανοῦσαν πειρώμενος. ἡ δὲ ἔκειτο,
 καὶ | ἀχλὺς ἐν ἑκατέρῳ τοῖς ὅμμασι, τοῦ μὲν ἀπιόν- R 154
 τος, τοῦ δὲ καθημένου. ταύτης τῆς δίκης οὐδ' ἂν τὴν
 διὰ θανάτου προτέραν ἐποιησάμην.

257. Περὶ δὲ τοὺς χρόνους τούτους ὑποψία μὲν 15
 τις ἄδικος τῶν τινα ἔμοι πεπλησιακότων ἐξέμνηεν
 ἐπ' ἐμέ, καὶ προσπεσὼν ὕβριζε μόνον-οὐχ ἔλκων τὸν
 ἐξ ἐμοῦ. διέφυγον δὲ αὐτὸν οὐδὲ ἐγὼ καὶ ταῦτα
 ἀπὼν) λέγοντά γε ἀδικεῖν με τῇ ἀτελείᾳ τὴν βουλὴν,
 ἢ μοι μετὰ συγχῶν ὑπῆρχε παρὰ τοῦ νόμου. 258. καὶ 20
 πρεσβεύων μὲν ἐπὶ τούτοις ὦχετο, ταῖς δ' εἰς ἐμέ τοῦ
 βασιλέως τιμαῖς ταπεινωθεὶς ἐπανήρχετο, καὶ ἡκέ τις

5 Cf. p. 195, 9 sq.

2 παραλαβὼν τὴν βασιλείον ἀρχὴν citant Georg. Lacap.
 Mosqu. fol 56 (cf. p. 73) et auctor libelli de constr. ed. Herm.
 de emend. rat. gramm. 381, 15 | σάρκα VL 3 γε οἷα Mor
 in marg | ἡ] δ BV & L | δὴ V | ἦν om B | ὦν B et Re ὦν
 C ὦ AV Ferr et per rasuram corr in δ P ὦ L Mor 8 ἡδὴ
 VL 10 γῆ L 11 γλῶσσαν ACPB 12 οὐ in ἑκατέρῳ in
 ras P² 14 πρότερον L 15 δὴ VL | μὲν delere vult Re
 16 ἐξεμείν L 19 γε scripsi auctore Re Anim τε ACPBV
 edd om L delere vult Re in edit. 20 ἡ L | παρὰ in lacuna
 trium litterarum P³ | καὶ del Ferr in marg om Mor 21 δὲ
 L 22 ἡκέ] ἡνίκα L | τις] τῆς ἀνυβρίστου L

LIBANIUS ed. Foerster.

13

μετὰ τῶν συμπρέσβων βασίλειον ἡμῖν κομίζων ἐπιστο-
λὴν αὖξουσας τὸν δεξάμενον, ἡύξημένον πως καὶ τοῖς
Εὐσεβίου, (τῶν πρέσβων δὲ καὶ οὗτος) λόγοις, ὧν τῷ
4 μὲν τὸν πατέρα, τῷ δὲ ἐκόσμησε τὸν υἱόν, ὥστε τοὺς
R 155 Ἀθῆνηθεν ἀντὶ τοῦ ἐρίζειν θαυμάζειν | αὐτόν τε ἐκεί-
νον καὶ ἐμέ, τοῦ δοῦναι μὲν ἐμέ, τοῦ λαβεῖν δὲ
ἐκείνον.

259. Γνωίη δ' ἂν τις κἀντεῦθεν τὴν περὶ ἐμὲ τῶν
θεῶν εὐνοίαν. ἐπανήγειν ποτὲ λελουμένος ἐσπέρας·
10 ἵπποι δὲ εἰκοότες μὲν θηρίοις, τοῦτο δὲ οὐ δοκοῦντες,
εἰστήκεσαν περιμένοντες τοὺς δεσπότης, οἱ μὲν εἰς
τοὺς κίονας ὄρῳντες, οἱ δ' εἰς τὸν τοίχον τετραμμένοι.
καὶ ἦν οὐδὲν κακὸν εἰκάσαι, τὸ δ' ἄρα ἦν μέγα.
χωροῦντι οὖν μοι διὰ μέσου τοὺς ὀδόντας ἐδεικνύσαν
15 ἀντὶ βελῶν τοῖς ποσὶ χρώμενοι, τὸ δ' ἤρκεσεν ἂν εἰς
θάνατον. νῦν δ' ὁ ἵπποκόμος με ἐξαρκάσας, μεθεῖς
ὄν ἦγεν ἵππον, φέρων εἰς ἀσφάλειαν κατέστησε. τοῦ
ἵπποκόμου μὲν αἱ χεῖρες, τὸ βούλευμα δὲ τῶν θεῶν·
260. οἱ δὲ καὶ πόλεως γείτονος ἐξήλασαν ἀνθρῶπον
20 ὀλίγα μὲν εἰδότα, πολλὰ δὲ φάσκοντα, χρώμενον δὲ
αὐτοῖς οἷς εἶχεν ἐπὶ τὸν δόντα, ἐφ' ᾧ τις ἀλγῆσας
νεανίσκος τῶν μὲν ἡπατημένων τὴν ἀχλὺν ἀφείλε, τὸν
δὲ ἐλέγχους ἐξέβαλεν.

261. Ἐξεβέβλητο δὲ καὶ Σαβῖνος οὐ πόλεως τινος,

24 p. 169, 9 sq.

2 τοῖς] τὰ L 3 λόγοις, ὧν scripsi ὁ λόγος ὦν ACPBV
edd λόγων. ὦν L ὁ λόγος, ὦν coni Re | 3 et 4 accentus in
τῷ P³ 9 λελουμένος voce desinit in A fol 36, ab ἐσπέρας in-
cipit fol 6 11 σ prius in εἰστήκεσαν in ras P² | περιμένον-
τας B 13 τόδ' VL 14 οὖν om L | διαμέσου A 15 ε
secundum in ἤρκεσεν in ras C^a 16 ὁ om Ferr Mor | μὲν L
17 κατήντησε L 21 α in ἐπὶ in ras P² | τίς V 22 ἀνεῖλε
L 24 δὲ scripsi e VLB δὴ ACP edd

ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ξῆν, εἰς κομιδῇ βραχύ τι συσταλῆς οὐτως, ὥσθ' ὁπότ' ἀμείβοι κλίνην, ἔξαρκεῖν χεῖρα μίαν εἶναι τε αὐτῷ δεινὸν τὸ μὴ τεθνάναι. καίτοι δεσπότην αὐτὸν τῶν ἑμῶν ἐπεποιήκει πολλάκις τὴν αὐτὴν 4 ἡμέραν ἑμὲ μὲν εἰς Αἶδου λέγων | ἄξειν, αὐτὸν δὲ R 156 εἰς τὴν οὐδ' ἄν μοι γῆν.

262. Ἀρχὴ πικρὰ τοῦ μεγίστην ἔχοντος τὴν γαστέρα, δι' ἀπάτης παρωξυμμένου. ἦν δὲ ἡ ἀπάτη, κυπαρίττοις μὲν ἐν τῇ Δάφνῃ σίδηρον ἐπενεργεῖν ἐγνώκει, τουτὶ δὲ εἰδὼς ἐγὼ τῷ τέμνοντι τελευτήσον οὐκ 10 εἰς ἀγαθόν, πρὸς τινα τῶν αὐτοῦ συμποτιῶν ἔλεγον, ὥς οὐ παροξυντέον τὸν Ἀπόλλω διὰ τῶν κυπαρίττων, καὶ ταῦτα αὐτῷ τῆς οἰκίας ἀφ' ὁμοίας πεπληγμένης αἰτίας, καὶ παρακαλέσειν δὲ ἔφην τὸν βασιλέα πρόνοιαν τῆς Δάφνης ἔχειν, μᾶλλον δὲ μελίζω ποιῆσαι τὴν οὐδ' ἄν 15 εἶναι γὰρ δὴ καὶ νῦν. 263. οὗτος ὁ ἄνθρωπος ψευδέσει γράμμασιν εἰς Φοινίκην ἐλθοῦσιν, ἀπειλῆσαι [καὶ] γὰρ δὴ με ἔλεγε κινήσειν τὸ σκήπτρον ἐπὶ τὴν τοῦδε |

9 Cf. p. 193, 5 sq. 13 or. LXI t. III 333, 10; 336, 9.

2 ὁπόταν L | ἀμείβει B 3 δεῖν L 4 ' in αὐτὸν in ras P^s αὐτὸν L 5 αὐτὸν CP αὐτὸς L 7 ἀρχὴ πικρὰ corr ex ἀρχῇ πικρᾷ A ἀρχῇ πικρᾷ τε L 8 παρωξ^μυμένον A παρωξυμένον V | num ἀπάτη αὐτῆς? 9 κυπαρίττων L 10 τελευτήσον V τελευτήσαι B 11 αὐτοῦ B 12 τῶν om L 13 αὐτῷ scripsi αὐτοῖς libri Ferr Re αὐτῆς Mor | πεπληγμένης scripsi e V auctore Mor πεπληγμένης ACPB Ferr Re πέπλησμαι L 14 γο παρακλεῖσθαι Mor in marg | ἔφην scripsi auctore Re ἔφη libri edd 16 verba εἶναι γὰρ δὴ καὶ νῦν num prorsus integra sint, dubitaverim, etiamsi εἶναι pro ἐξεῖναι dictum statuam 17 ἀπειλῆσαι scripsi e libris (ἀπειλῆσας A sed alterum σ parum perspicuum) auctore Wyttenb ἀπειλήσας Re | καὶ om L cancellis inclusi auctore Wyttenb 18 τὸ] τὲ L | σκήπτρα VL

13*

R 157 κεφαλὴν, τοῖς οὖν οὐκ ἀληθέσι τούτοις ὀργὴν ἐν αὐτῷ
 φυτεύσας ἤγεν εἰκότα σὺ θήγοντι τὸν ὁδόντα. καὶ
 οὔτε ἀπόντα ἐπόθει παρόντα τε εἶδεν ἂν ἡδέως ἀπι-
 όντα. 264. καὶ πολὺ πανταχοῦ τοῦτο τὸ τὸν ἄρχοντα
 5 ἐκπεπολεμῶσθαί μοι. ὃ δὴ καὶ γέροντί τιμι καταπε-
 πωκότι μὲν πολλὴν οὐσίαν αὐτοῦ τε καὶ ἀδελφῶν, ἐν
 δὲ συκοφαντίᾳ τῆς τροφῆς ἔχοντι τὰς ἐλπίδας θάρσος
 τε ἐνέβαλε καὶ κατήγορον ἐποίησεν. 265. ἔπειτα καὶ
 R 158 ἦν τῆς αὐτοῦ κατηγορίας | κατήγορος· οὕτω σφόδρα
 10 ταῖς πίστεσιν ἔρωτο. καὶ ὁ μὲν ἐπ' ὄνομα κατέφεν-
 γεν εἰσφορῶν, ὁ δ' αὐτὸν ἐν τοῖς βασιλέως ἐγκλήμασι
 καθίστη τούτου εἶναι ἐθέλων, ἀλλ' οὐκ ἐκείνους τὸν
 γέροντα. καὶ αὐτίκα γράμματα ἦει, τὰ μὲν ὥς τὸν
 τῶν ὄλων κύριον, τὰ δὲ πρὸς τὸν πρῶτον τῶν μετ'
 15 ἐκείνους, καὶ ἀνέγνωσάν τε ἄμφω τὰ γράμματα κατε-
 γέλασάν τε ἄμφω τοῦ τρόπου τοῦμοῦ τὴν αἰτίαν ἀπο-
 κρουομένους. τῷ δὲ τούτῳ ἦν λύπη μελίζων ἢ εἰ νόσημά
 τι τῶν ὥρων τὰς ἐν τῇ γῇ διεφθάρκει Τυρίων οἴνου
 μητέρας αὐτῷ. 266. τὸ οὖν μηδὲ κρίσει τό γε τοιοῦ-

2 Il. v 474. 2 416 18 Eur. Alc. 757. Aesch. Pers. 612
 19 ep. 760

1 αὐτῷ V 2 θήγοντα B 4 τὸ om L 5 ἐκπεπολε-
 μῶσαι L ἐκπολεμῶσαι Re Anim | καὶ om L 6 αὐτοῦ BVL
 7 τροφῆς L 8 τ' BVL | καὶ om VL 9 αὐτοῦ libri edd
 10 ἔρωτο „c. Ro.“ Ferr in marg et coni Mor ἔρωτι Ferr et
 Mor in textu 11 ὃδ' BVL 12 κατήγορον ante ἐθέλων ex-
 cidisse puto, ἐμοὶ πολέμιον Re, ἐφείναι vel ἐνεῖναι pro εἶναι
 coni MSchmidt Philol. X 613 | ἐθέλων L 14 πρὸς] ὥς πρὸς
 ACPB edd ὥς VL | τῶν inserui ex A et P, in quo m^s circum-
 punctum τὸν VL om CB edd 15 ἀνέγνωσαν coni Re ἔγνω-
 σαν libri edd | καὶ κατεγέλασάν τε L 16 num ὥς τοῦ?
 17 νόσημά τι corr ■ νοσήματι A νοσήματι L 18 ἄρων Cobet
 Mnem. III 253, at cf. I 280, 4; 7; 13; 621, 15 R 19 μητέ-
 ρας corr e μητρὸς C^s

τον δοθῆναι, (κεκρίσθαι γὰρ καὶ πρὸ δικαστηρίου R 159
 τῇ τοῦ δικαστοῦ μωρία) μείναι τέ με κατὰ χώραν δια-
 φνυρόντα μακρὰν τε ὁδὸν καὶ χαλεπὴν τῶν τε ἡδίστων
 ἐμοὶ μὴ στερεηθῆναι διατριβῶν, θεῶν τε ἔργον καὶ
 ὑφ' ἧ τὰ πάντα, Τύχης. 267. ὁ μὲν οὖν αὐτὸν τι- 5
 μωρίαν εἰσπραττόμενος, ἐννοῶν, οἷος εἰς οἶον γεγένηται,
 ᾧχετο ποιήσων ἐτέρους κακῶς, ὁ πλούτῳ μὲν εἰσελ-
 θὼν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀπειρία δὲ λυμηνάμενος ταῖς
 πόλεσιν. ὁ δὲ δὴ μετὰ τόνδε χρόνος, τιμαὶ μὲν εἰς 10
 ἐμέ, τιμαὶ δὲ εἰς λόγους. καὶ ἐδείκνυντο κατὰ τὸν 10
 παλαιὸν νόμον τῆς ἀρχῆς μοι δεχομένης τοὺς λόγους,
 ἀνδρὸς μὲν εὖ εἰδότος δικάσαι δίκην, πλεόν δὲ πράττειν
 δυννηθέντος ἢ ἕτεροι ξίφεσι, πέλσαντος δὲ ἐρᾶν αὐτοῦ
 καὶ ἄνδρα καὶ οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ ἔθνος βουλᾶς τε
 καὶ δῆμους καὶ ὧν αἱ χεῖρες περὶ τὴν γῆν. 268. τοῦ- 15
 τον δὴ τὸν χρόνον τὰ μὲν τῶν εἰωθότων ἡμῖν πολε-
 μεῖν τόξα ἦν ἐν παττάλοις, ἡ κεφαλὴ δὲ ἰσχυρῶς ἐπο-
 λεμεῖτο τῷ παλαιῷ κακῷ. καὶ δὴ καὶ τοῦ καταπεσεῖσθαι
 ὁ φόβος οἴκοι παρήνει μένειν χαλεπὴν εἰπόντα τῷ περὶ
 τοὺς νέους ἔργῳ. ἀλλὰ κἀνταῦθα θεῶν τις χεῖρα 20
 ὑπερέσχε δι' ἀγαθοῦ μάντεως λύσας ἐλπίδι τὸν φόβον·
 μᾶλλον δὲ ὁ μὲν προσέπιπτεν, ἡ δὲ ἐμάχετό | τε καὶ R 160
 ἐπειρᾶτο νικᾶν.

269. Ἀρχων ἕτερος, ὀργή, θυμός, δαίμων τε φόβος

24 Π. λ 37. ο 119

1 δοθῆναι scripsi δοῦναι libri edd 2 τέ με] τε μὲν
 L 5 post ἧ et πάντα rasura ternarum litterarum in A | αὐτὸν
 APVL αὐτῷ B 7 ὁ om L 9 δ V | τόνδε τὸν V | χρόνος^g
 A χρόνον VL | τιμὴ L 11 γε δεδομένης Mor in marg
 12 μὲν εὖ] εὖ μὲν L (et Par) | εὖ om B 13 ἕτερος L 16 μὲν]
 μετὰ L 18 τοῦ inser m. rec. A 22 ἡ] ὁ L | τε om B
 24 φόβος τε] καὶ φόβος L

τε, ὕβρις, ἀσέλγεια, πᾶν μὲν φθιγγέσθαι, πᾶν δὲ
τολμῆσαι, τὰ τυράννων ἐν νόμοις ἐργάσασθαι. οὗτος
οὐ δοκεῖν μὲν τολμᾶν ἐβούλετο, πᾶν δὲ τοῦναντίον
ἐπραττεν, ἐν ἐτοίμοις ὑποσχέσεσι πανταχοῦ ψευδόμενος,
5 ὥστε μετὰ τινος ἡμέρας καὶ τοιαύτην ἐπ' ἐμὲ δόξαν
ἐλθεῖν, (πλάττοντα λόγους ἔξω κομίζειν) ἀκηκοότα οὐδέν.
270. αἰτοῦμεν δὴ παρὰ τοῦ Διὸς ἀπαλλαγὴν, ὃ δὲ
ἤκουσέ τε καὶ ταχέως ἔδωκε προσθεῖς τὸ μετ' αἰσχύνης.
R 161 καὶ γὰρ ἤρχετο καὶ εἴλκετο, καὶ φυλακαὶ | καὶ ὕπνος
10 νικώμενος, ἐκεῖτό τε τὸν πανδοκέα πριάμενος, οἱ θη-
ραταὶ δὲ καὶ οὗτοι τῶν λόγων ἠρήκεσαν, ἐν τε τῇ
μεγάλῃ πόλει μέσος ὢν πρακτόρων ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς
σφαίρας δίκην πανταχοῖ πανταχόθεν ἐπέμπετο. τού-
των δὲ τὰ μὲν ὀρθῶν, τὰ δὲ ἀκούων ἐγὼ προσεκύνουν
15 τὴν Τύχην, δι' ἣν οὐκ ἔστιν ὅτε μοι δίκης ὀφειλομέ-
νης ἔστερήθην.

271. Τὰ δ' αὖ μετὰ τοῦτον, ἀνὴρ τὴν ἑαυτοῦ μὲν
ἐκλιπών, ἐτέρωσε δὲ οἰκῶν, κέρδεσι δὲ τοῖς ἐν τρισὶν
ἀρχαῖς ἐκ πενίας εἰς πλοῦτον ἐλθὼν, καὶ λογογράφος
20 ἤμιστα μὲν ὢν, πάννυ δὲ εἶναι νομίζων εὖχετο μὲν

17 Εὐστάθιος or. LV t. III 125 sq. R.

18 ἐτέρωσε] ἐτέρωθι στάσιμον. <ἐτέ>ρωσε ἐπὶ κινήσεως.
ὡς τὸ ἐκασταχοῦ καὶ πάλιν ἐκασταχόσε· τὸ γοῦν ἐτέρωσε
οἰκῶν ἐνταῦθα τόπον οὐκ ἔχει. τὸ γὰρ οἰκῶν στάσιμον εἴημα V
(lin. 1 vocabula στάσιμον et κινήσεως in ras m. rec., quae etiam
verba inde ab ὡς usque ad finem addidit)

2 τῶν ante τυράννων Ferr in marg Mor | ἐν νόμοις A | οὗτος
om L 6 ἔξω κομίζειν] ἐγκωμιάζειν B | κ alterum in ἀκηκοότα
in ras P² 9 num ὕπνω scribendum coll. Aesch. Ag. 277 et
876 K? 10 οἱ] ἡ B 11 καὶ οὗτοι τῶν λόγων] τῶν λόγων καὶ
οὗτοι L 13 πανταχοῦ V πανταχῇ L 17 ἀνὴρ τις τὴν L |
μὲν om L in lacuna sex vel septem litterarum 20 ἤρχετο L

τὴνδε παραλαβεῖν τὴν ἀρχήν, ὅπως, ἔφη, διδάσκαλος
γενοίμην τοῖς ἄρχουσιν, ὁποίους τινὰς εἶναι
χρὴ πρὸς τοὺς διδάσκοντας λέγειν. καὶ λέγων
ταῦτα συνῆν τε τὸ πλεόν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός 4
οὐκ ὀλλέγον ἀνήλiske, καὶ εἴ τῳ διακωλυθείη, | *ξημία* R 162
τοῦτο ἦν. 272. ὁ δὲ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ τῶν τοιούτων
παρὰ τῶν ὅ τι ἂν ἐθέλωσι δοῦναι κυρίων αἰτῶν, λα-
βῶν καὶ ἔχων οὐκέτ' ἦν αὐτός. ἀλλὰ πέντε μὲν ἡ.
μικρῷ τῳ πλείους ἡμέρας μόλις κατέχων αὐτὸν οὐκ
ἐγνυμοῦτο. ἔπειτά ποτε θημάτων ὑπ' ἐμοῦ θηθέντων 10
τῶν περρωμένων ἀμύνειν ὀρφανία τε καὶ πενία καὶ
νεότητι μαθητοῦ τινος ἡμετέρου (πῦρ ἐν καμίνοις δη-
μοσίᾳ τρέφοντος) τότ' οὖν θυμῷ καλυφθεὶς καὶ τῷ
τε ὀφθαλμῷ κινήσας τὴν τε θίνα χειρὶ πιέσας μέγα
φθεργάμενος, ἔα με, εἶπεν, ἄρχειν, ὥς νῦν γε οὐκ 15
ἔῃς. τῷ δ' ἄρα καπηλεύειν ἐδόδοκτο καὶ ταλάντων ἔμε-
λεν, ᾧ τὴν ἐμὴν ἥδει φύσιν ἐναντιωσομένην. 273. ἐγὼ
μὲν οὖν αὐτὸν εἶων ἄρχειν καὶ γίνεσθαι Κινύραν,
ὁ δὲ τοιαύτην κρηπίδα βαλόμενος ἐπρωκοδόμει, πᾶσι
μὲν οἷς ἐνῆν ὑβρίζων, μηχανώμενος δὲ καὶ θάνατον, 20
ξίφος μὲν οὐκ ἀναιρούμενος ἐπ' ἐμέ, ὃν δ' ὥρετο πει-

21 'Ρωμόλον. Cf. or. LV t. III 151, 11 sq. ep. 764.

1 παραλαβῶν B 4 συνῆν scripsi auctore Re Anim σύν
libri excepto V qui om | τε om V | τῷ πλεόν P, sed ω et ω in
ras m² et ὁ et ον m³ quae etiam in marg scripsit τὸ πλεόν |
τῆς alterum om L 6 τὰ om B 8 ὁ αὐτός? 9 litteris κα
verbi κατέχων des. fol 6 in A, quae sequuntur usque ad ἀχθη-
δόνα 206, 2 uno folio amisso perierunt | αὐτὸν L 11 τῶν om
L 13 κρατηθεὶς vel καταληφθεὶς? 14 κινήσας Re Anim, at
cf. Soph. Phil. 866 | θίνα] θάχιν L | χειρὶ πιέσας] χεῖρα ποιήσας
C χείρω ποιήσας L χειροποιήσας P, sed o prius et η inser
m³ quae eadem χειρὶ πιέσας suprascr. 18 ἄρχειν τε καὶ L |
γίνεσθαι VL 19 βαλλόμενος Ferr Mor

νῶντα συκοφαντήσιν, πεινῆν ποιῶν. ἦκε δ' ἡ <δίκη>
 παρὰ τῶν θεῶν πάλιν, καὶ οὐκ ἀπεροίμην, ἀλλ'
 R 163 ἀπεδεικνύμην ὦν αὐτοῖς | ἐν ἐπιμελείᾳ. 274. τὸ
 γὰρ σκότος ἀφελόντες πως τῆς δωροδοκίας ὑπ' αὐγὰς
 5 ἤγαγον τὴν μισθαργίαν, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα· ὦν
 τὰ μὲν εἰς χεῖρας αὐθις ἦκε τῶν παρακεκρουσμένων,
 οὐ φάδῶς, ἀλλὰ βοῇ τε καὶ ἀπειλαῖς, τὰ δ' ἦλθεν εἰς
 Τύρον, ἥδος τῷ κεκτημένῳ. ὁ δ' ἦλθεν, ὡς ἀναφυγῆς
 αὐτόθι τευξόμενος, γενόμενος δὲ ὑπὸ χεῖρα Τυρίοις,
 10 τοὺς λίθους μόλις διαφυγών, κλείσας τὰς θύρας ἐπο-
 λιορκεῖτο, χρήμασι δὲ αὐτοὺς διαλλάξας τὴν πολιορκίαν
 ἔλυσε, τὰς ὀφρῦς ἐκείνας κατενεγκών. ἐδίδου δὲ ἐν
 Τύρῳ Τύρῳ τε αὐτῇ δίκην καὶ Ἑρμῇ, τῶν λογίων θεῶν
 ταῦτα πρυτανεύοντων [ἄγαν] ἀγανακτούντων τῇ κατὰ
 15 τῶν λόγων ὕβρει (καλοῖς αἰσχυρῶν ἐπιθεμένων διὰ τὴν
 τοῦδε παροινίαν.).

275. Ἔτι δὲ τοῦδε ἄρχοντος Ὀλύμπιος τελεντᾷ,
 πάνν μὲν φίλος εἶναι δοκῶν, διὰ παντὸς δὲ τοῦ χρόνου
 R 164 γονεῦσιν ἀκολονθῶν· ἐπεὶ κἀκεῖνος τῶν ἐμῶν | ἀμαρ-
 20 τῶν δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τῇ τιμῇ, γράφει μὲν γὰρ κλη-

14 Dem. de Rhod. lib. § 3 p. 191, 15 20 ep. 971

1 δ' ἦ] δὴ L | δίκη inserui 2 πάλιν] πάλῃ Ferr Mor πα-
 λάμῃ Re Anim 3 ἐπεδεικνύμην L 4 πως om L 7 ἦλθον
 CPB Ferr Mor 8 ' in ἥδος in ras P^s ἥδος CL Mor
 11 δὲ scripsi τε libri edd | αὐτοὺς scripsi auctore Re αὐτοῦ
 CV et in αὐτῷ corr P^s αὐτῷ B αὐτοῦ L edd 12 ἐκείνου
 VL 13 δίκη L 14 ἄγαν cancellavi auctore Re 18 δια-
 παντὸς B | δὲ om L 19 οἷα γονεῦσιν coni Re Anim, fortasse
 recte, cf. or. pro Olymp. ed. Siebenkees p. 88, 23 et 26 sq., sed
 etiam ἐμοὶ ante οἷα excidisse et sequentia labem concepisse
 videntur | τῶν ἐμῶν om L post ἀμαρτῶν, excidisse videtur
 ἡμαρτε 20 τῇ τιμῇ] τῇ 'μῇ Ferr Mor | μὲν γὰρ inser Ferr in
 marg με Re Anim

ρονόμον, ὃ τὸν φθόνον ἡγείρε, δώσειν δὲ φίλοις
καὶ οὐ φίλοις εἶπεν ἐνδον οὐκ ὀλίγοις, ἐν οἷς ἦν καὶ
δυσμένεια. καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος ἐν τοῖς γράμμασι
διετριπτεῖτο πολὺς, ἥξων ἐπὶ κεφαλὴν ἐμήν· χρήστας
μὲν γὰρ ἐδόκει καταλειπέναι χρημάτων, τοῖς δὲ 5
ὑπῆρχε πολλαχόθεν ἀντειπεῖν, καὶ ἦν ὀνόματα ταῦτα
χρεῶν, οὐ | χρεά. 276. ἐγὼ μὲν οὖν τὴν ἐμαντοῦ R 165
πορευόμενος (καὶ ἅμα τοῦ πράγματος παραινοῦντος)
χαίρειν ᾧμην δεῖν τὸν κληρὸν ἑάν, οἱ δὲ σεμνολογού-
μενοι πλείους ὄντες καὶ πιθανώτεροι στένοντες, εἰ 10
ἄτιμος Ὀλύμπιος κείσεται φυγόντος ἐμοῦ τό τε ὄνομα
τό τε ἔργον. καὶ προσῆν τις ἐλπίς εἶναι τι ἐν τοῖς
δανείσμασιν ἰσχυρόν, ἦν δὲ οὐδὲν οὐδαμοῦ. 277. ἐμ-
βαλὼν τοῖνυν εἰς τὴν πυράν, καὶ πολὺ τὸ ξυροῦν καθ’
ἡμέραν ἐπέργει, καὶ ἐξεπεπτώκειν δὲ τῶν ὄρων τῶν 15
ἐμαντοῦ διατρίβων μὲν οὐκ ἐν ἐμοῖς χωροῖς, διατρίβων
δὲ ἐν ἀλλοτρίοις, λόγοις εὐχομένοις | δικαστὰς ἐν R 166
αἰδοῖ τὴν Θέμιν ἔχειν, καὶ πολλὰ ταῦτα τὰ οὐκ ἐμά,

9 Dem. de fals. leg. § 255 p. 421, 19

10 αἱ μετοχαὶ ἀντὶ ὀνομάτων V

1 δῶσειν P δόσειν B δόσειν L | δὲ scripsi auctore Re Anim
τε libri edd 2 ἐκ τῶν ἐνδον coni Re num εἶπε τάνδον? |
ἐνδον] ἐν δ’ L | ἐν οἷς ἦν] ἐνῆν L 3 ἐνδομενία MSchmidt
Philol. X 611 4 ἥξων scripsi ἥξιν libri (om L in lacuna
5 litterarum) edd μέλων ἥξιν Re 6 ἵσως ὀνόματα Ferr
in marg Mor Re ὄνομα libri Ferr | ταῦτα] τῶν L 9 σεμνο-
λογούμενοι L γε Ferr in marg Mor Re σεμνολογούμενον
CPBV, in quo schol. suprascr. ἐμοῦ δὴ, probante Gasda
10 στένων L 12 τό τε ἔργον τό τε ὄνομα L τό τε ὄνομα P³
in marg | τε L | ἐν Ferr in marg 14 ξυρ οὖν L συρρέον V
ἐνστορὸν Re Anim | καθημέραν BV 17 comma ante λόγους
posui | εὐχομένους Mor 18 τοιαῦτα edd

καὶ ἐδάκρυσα ὥς δὴ μετακεκινημένον μοι τοῦ βίου
καὶ τῆς τέως περὶ τοὺς λόγους σπουδῆς ἐπ' ἄλλα με-
ταβάσης. 278. καὶ τοῦτο μὲν δὴ τοιοῦτον, πολλὰ <δὲ>
πωλεῖν ἐπαναγκαζόντων <τῶν> ἀπὸ τῆς διαθήκης ὁρμω-
5 μένων, ἐπὶ τοῦνομα πηδώντων οὐδὲ ἀναπνεῖν διδόν-
των ἕτερον πολὺ μείζον εἰς λύπην, ἐξ ἧς ἐτύγχανον
πεπαιδοποιημένος, νόσῳ μακροῦ τελευτῇ, γυναικὸς πολ-
λῶν ἀνταξίας διακόνων. ἀντὶ τοῦ τὴν δραμονομένην
ἔχειν ἐλείπετό μοι βοᾶν. τῇ δὲ ἦν μὲν ἀνιαρὰ τὰ
10 γεννησόμενα, καὶ γὰρ εὖ ἤδει, ἦν δὲ τὸ μὴ τὸν νῖδον
ὁρᾶν. 279. ὁ δ' ἄρα ἦν ἐν Θράκῃ τε καὶ Θράκης
πόλει τῇ τῶν ἄλλων πόλεων τρυφώσῃ τοῖς ἰδρωσιν.
κατηγόρουν δὲ τῆς ὁδοῦ καὶ προδομένης ὕθλῳ φίλλας
R 167 ὕβρεων τε κατακλυζομένης | ῥεύματι. πονηρᾶς μὲν

2 ὁ γραφεὺς ὄντως μεταβέβηκε (μεταβέβηκας V) τὸν πάντα
τοῦτον λόγον ἀτεχνῶς κατακηρυγίσας καὶ οὐδαμῶς δοὺς αὐτοῦ
λαμβάνεσθαι, ὅτι μὴ ἀπορίας ἐξ ἀποριῶν, ὥς ἐκ τοῦ ἀνομοίου
τέλους καὶ τὴν τοῦ προδιηγουμένου λόγον ἡδονὴν συγχέαι τῷ ἀνα-
γινώσκοντι: V 14 εἰκότως τὸ τοῦ λόγου τοῦτο πᾶν χωρίον
τοῦ ὁρθοῦ ἐκπέπτωκε τῆς τέχνης· ὁ γὰρ δὴ δῆτ' οὗτος ὃ ἐμέ-
λησε σοφίας ταύτης τῆς μωρᾶς, εἰς τὴν ἀμείνονα ἐκτυφλωθεὶς
σοφίαν, λέγω δὴ τὴν τοῦ ἔχειν (ἰδεῖν V) περὶ θεοῦ τὴν καθαρὰν τε

1 ἐδάκρυσαν L | δεῖ coni Mor | μετακεκινημένον scripsi auc-
tore Re μέγα περὶ μὲν οὖν CPBL edd μέγα περὶ τε V 2 καὶ
om V | τέως scripsi auctore Re τε αὐ libri edd | τοὺς om L |
μεταβαίης L 3 δὲ inserui 4 πωλεῖν] καὶ ζητεῖν P γρ ζητεῖν
V in marg | τῶν inserui auctore Re 5 κἀπὶ? 7 μακροῦ τε-
λευτῇ restitui e libris (μακροῦ τελευτᾷ V) μακροῦ· τελευτῇ Ferr
Mor μακροῦ τελευτησάσης Re 8 ἀνταξίας Re e coniectura
Morelli ἀντάξιος libri Ferr Mor | τοῦ τὴν δραμονομένην Re
τούτων δραμονομένης libri Ferr Mor 10 ἦν δὲ ἐν τοῖς μάλιστα
τὸ coni Re | νῖδον in ras P³ 11 Θράκης] Θράκη L
12 τῇ] τὰ L 13 δὲ scripsi τε libri edd | προδομένης scripsi
προδομένου L προδιδομένης reliqui libri edd | ὕθλῳ scripsi
ὑπὸν libri edd 14 κατακλυζομένης scripsi auctore Re κατακλυ-
ζόμενος libri edd | πονηρᾶς scripsi auctore Re πονηρὰ libri edd

καὶ ταῦτα δὲ τύχης ἔργα, ἐπειδὴ τῆς ἀπήνης ἐξέπεσεν, περὶ τὸν πόδα ζημία, χρηστῆς δὲ καὶ βελτίονος οἰκία τε τῶν Κιλικίων ἀδελφῶν ἀνεργημένη τῷ πάθει πληθὺς τε ἱατρῶν (ἐκένεον εἰσαγόντων) περὶ [τε] τὴν κλίνην καθημένων οὐκ ἑόντων τι ποθεῖν εἰς ἱάσιν λόγων τε 5

3 Ep. 943

καὶ ἐστῶσαν δόξαν, ἐπὶ τῆς τοῦ λόγου τελευτῆς, ἔνθα ἦν ἀνάγκη κατακλείοντα τὸν λόγον δεῖξαι ἑαυτὸν τῶν εὐδαιμόνων, ὃ ἐσπούδαζέ πως καὶ ἀρχόμενος τοῦ λέγειν, ἐξεκρούσθη τοῦ σκοποῦ τοῦ ἐπιλόγου τούτου (τούτω V) συγγυθέντος ἅπαντος, ὥς τουλοιοῦ μῆτε περὶ δυστυχοῦς αὐτοῦ μῆτε τούναντίον ἔχοντος ὑπάρχειν τοῖς ἀκούουσιν ὥς ἐκ τοῦ τέλους δόξαν ἔχειν, ἀλλὰ οὕτως εἰς μῦθον ἐξεῶσθαι, τοῦτ' αὐτὸ παθόντας τὸ τῷ μαροσόφῳ τούτῳ διαβίου σπουδασθὲν καὶ πάντα πλὴν ὀλίγων γράψαντι πρὸς πλάσμα. ἐξέστω τοιγαροῦν ἡμῖν τοῦ θεοῦ σοφοῖς καὶ οὐρανοῦ αὐτὸν καὶ γῆς ἐκβάλλειν, εἰ θεοῦ τοῦ ταῦτα ὑποστησαμένου οὐδὲ κατολίγον ἔσχε γνῶσιν: V

1 καὶ delere vult Re | δὲ om L | ἔργα delere vult Re | ἐπειδὴ scripsi ἐπεὶ δὲ libri edd ἔτι δέ, ἐπεὶ conī Re | ἐξέπεσον VL et conī Mor ἐξέπεσεν, ἡ conī Re 3 τε ἡ τῶν L 4 εἰσαγόντων] συναγόντων εἰσαγόντων CPBV εἰσυναγόντων L συναγόντων del Cobet Mnem. III 254 | τε inserui 5 οὐκ ἑόντων τι ποθεῖν εἰς ἱάσιν scripsi auctore Wyttenb οὐκεντων τίποτιν ἱάσαι CP οὐκ ἐντῶν τι ποτινηνίσαι B lacuna fere 32 litterarum, cuius initium litteris οὐκεν m. rec. expl V lacuna 6 litterarum L οὐκεν ante lacunam 10 litterarum quae manu correctrice expleta est vocabulis τῶν τι ποτινη Ferr οὐκ ἐν τῶν τι ποτινηνίσαι Mor Re | λόγων τε ἐστιάματα scripsi coll. et ep. 943 τούτων δὴ τῶν τε λόγων καὶ ἔργων Ἰσθι κεισόμενην ἐν ἐμοὶ μνήμην ἀθάνατον et Plat. Tim. 27 B ἀνταπολήψεσθαι τὴν τῶν λόγων ἐστίασιν πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα C πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα P πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα B πολλῶν τε ὧν ἐστὶ τὰ ἀλ (post λ lacuna 4 vel 5 litterarum) μενα L in V loco horum verborum est lacuna quam supra indicavi πολλῶν τε λῶν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα Ferr πολλῶν τε λῶν ἐστὶ τὰ ἀλλόμενα Mor πολλῶν τε λόγων τὰ λειπούμενα („magna etiam orationis est materia in rebus iis quas silentio praetereo“) Wyttenb

ἑστιάματα. 280. ἔμοι δὲ ἀκούοντι ταῦτα καὶ μετὰ
 ταῦτα ὀρῶντι δεῦρο κεκομισμένον περιειστήκει μὲν ὁ
 R 168 τῆς τοῦδε μητρὸς θάνατος, περιειστήκει | δὲ τὸ μηδὲ
 † ἐπὶ κλίνης τὸ γένος ἐξεῖναι ἀπ' ἐκείνης κινεῖσθαι† πόδες
 5 τε καὶ χεῖρες, εἰπὲρ ποτε, ἀπειρήκεσαν. θεῶν δὲ δω-
 ρεαί, λόγων ἔμενον ἐν τῷ στόματι τύποι, ὅποιοι πρό-
 τερον, καὶ τοῦτ' ἦν τὸ μὴ παρασχὸν τοῖς πολεμίοις
 λαμπρῶς ἤδη παιανίζειν. θεάτροις μὲν οὐκ ἦν χρῆσθαι,
 ἃ δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῷ μανθάνειν, ἐπληροῦτο κατὰ τὸν
 10 νόμον. 281. πολλῶν δὲ ἀπὸ πολλῶν φερομένων πη-
 γῶν δακρῶν ἀσθενέστερός τε ἄτερος γίνεται τοῖν
 ὀφθαλμοῖν καὶ παρεῖχε δέος οἰκήσεσθαι τελέως. τουτονὶ
 μὲν οὖν οἱ [θεῶν] τῶν ἀστέρων ἅπαντα ἐξαρθῶντες οὐκ
 ἀπολείσθαι φασιν Ἄρεος εἰς διαλλαγὰς ἐλθόντος, τὰ δ'
 15 ἄλλα προσεγένοντο μὲν ὁμιληταὶ πολλαχόθεν, λόγοι δὲ
 ἐργασθέντες ἔμειναν εἰσω θυρῶν. 282. ἄρχουσι δὲ οὐ
 μάλα συνεγενόμην, τὸν μὲν ὀρῶν ὄντα κάπηλον καὶ
 οὐδὲν ὅ τι οὐ πωλοῦντα, τὸν δὲ ἀναπετάσαντα τὴν

4 ep. 946. 970 10 ep. 959 17 Εὐτρόπιον (or. IV t. I
 216, 6 sq. R)

1 ἀκούοντί τε ταῦτα L 4 κλίνης om L | τὸ om L | ἐξεῖ-
 ναι ἀπ' ἐκείνης] ἀπ' ἐκείνης ἐξεῖναι L aut ἀπ' ἐκείνης ut dit-
 tographia vel lectio varia antecedentis ἐπὶ κλίνης aut saltem
 ἀπ' cancellandum et τίθεσθαι pro κινεῖσθαι legendum τὸ ἀπ'
 ἐκείνης coni Re 6 λόγοι VL et coni Mor | τύποι scripsi
 auctore Re τόποι libri edd an hoc delendum et λόγοι pro λό-
 γων scribendum? 7 τοῦτο P edd 8 παιανίζειν C et P, in
 quo α m^s suprascr. | μὲν οὖν οὐκ L 9 τὸν om L 10 νόμ
 in νόμον ini ras P^s | φερομένων πηγῶν] πηγῶν φερομένων B
 12 τουτονὶ scripsi τουτὶ libri edd τοῦτον coni Mor 13 θεῶν
 e θεῶν corr C^s θεῶν P sed ὦν m^s suprascr. cancellavi auctore
 Re θεῶντων Gasda | ἅπαντα] οἱ πάντα L 14 Ἄρεος ex ἄρεος
 corr C^s P^s 15 πανταχόθεν B 18 οὐδὲν ὅτι οὐ scripsi e
 PBVL cum Cobeto Mnem. III 253 οὐδ' ὅ τι οὐ C Ferr Re
 οὐδοτιοῦν Mor | α (ult.) in ἀναπετάσαντα corr ex ι C^s

καταγωγὴν καὶ περιφόβους οἷς ἦσαν δίκαι ποιοῦντα, . . .
 τοῦ δὲ ἀμαρτάνων τὸν Μούσαις ποιητὸν ἐν λόγῳ καὶ †
 τὸν διὰ τῆς γαστρὸς οὐσίαν ὡς πλείστην ἀνηλωκότα,
 ζῶντα δὲ ἐν λύσσει τῇ κατ' ἐμοῦ ἐλέγχων | ἀπήλασεν, R 169
 ὥστε ἐκείνον ταπεινωθέντα μηκέτ' εἶναι ἐν τοσαύτῃ 5
 μανίᾳ. κὰν τοῖς ἐπαῖνοις τοῖς εἰς τὸν Ἰβήρα τοῦτο †
 ὡς μέριστον ἦδετο αὐτός τε αὐτῷ συγχαίρειν ἔφασκε
 τούτων δὴ τῶν πρὸς ἐμὲ, καὶ ταῦτα αὐτῷ τῆς τραπέζης .
 ἐντεῦθεν οὐδὲν ἐπιδούσης παρ' ἄλλων τοῦτο ἐχούσης.
 283. ἔστω δὴ καὶ τοῦτο τῆς ἀγαθῆς τύχης, ἔστω δὲ 10
 κἀκείνο τῆς αὐτῆς. καίτοι με πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ †
 δοθέντος ὕκνος ἔχει τὸν λόγον. ἀλλ' ὅμως, ὡς μὴ
 ἀδικοῖμεν τῇ σιωπῇ τὴν δοῦσαν, τολμητέον εἰπεῖν.
 κατηφείας γὰρ κατεχούσης τοὺς φίλους ἐνθυμουμένους
 τῆς παροινίας τῆς περὶ τὸν Κίμωνα, καθ' ἣν αὐτοῦ 15
 τοῖν χεροῖν ἡρπάσθη τὸ γραμματίον, ὃ αὐτὸν ἐφίστη

2 locum esse corruptum et lacunosum ne librarios quidem fugit, nam C in marg habet ἀπὼ σφάλμα κακόν in quibus primum vocabulum parum perspicuum fortasse ἀπωτέρω significat 2 τὸν Μούσαις ποιητὸν PB et V, in quo m. rec. (r) τῶν μούσαις ποιητῶν corr τοῦ μούσαις ποιητὸν C Ferr τοῦ μὸν ποιητῶν L τοῦ μούσαις ποιητῶν Ferr in marg Mor 3 τῆς scripsi e L ut conī Mor τε reliqui libri edd γαστρὸς (καὶ τῶν ὑπὸ τὴν γαστέρα) οὐσίαν Cobet Mnem. III 254; V 105 (= Coll. 101)

4 post ἐμοῦ est λεγντά in P et cum rasura unius litterae post prius ε in C, lacuna litterarum quinque vel sex in B, quattuor in V, sex in Ferr quam manus recentior explevit vocabulo τελευτά, in textum recepto a Mor qui in marg conī τελευτῶντα. ortum est e scholio ληρντά. ἀπήλασεν] ἀπήλαυνεν L 6 Ἰβήρα καὶ τοῦτο Ferr in marg et Mor, qui καὶ delendum conī | τοῦτον? 7 ἦδετο L | αὐτῷ V 9 ἐντεῦθεν οὐδὲν] μηδὲν ἐντεῦθεν L | ἐπιδιδούσης B 10 καὶ om VL, fortasse recte | ἔστω — 11 αὐτῆς om B 11 μοι conī Mor num μὴ scribendum et ἦ post δοθέντος inserendum? | πρὸς] διὰ Cobet Mnem. III 254, at cf. t. I 193, 1 R et Plat. Phaed. p. 102 C σμικρότητα ἔχει πρὸς τὸ ἐκείνου μέγεθος 12 πρὸς τὸν λόγον Cobet l. I. coll. 97, 7 16 ταῖν BV | ἀνηρπάσθη Par „malim ἐξηρπάσθη“ Re

† τῇ Κύρῳ, ἐλθὼν οὖν τε καὶ αὐτός, τῶν ἐπιτη-
 δείων εἰδὼς τὴν τε ἀχθηδόνα καὶ ὄθεν ἔφν, ἀλλ' ὥ ἄν-
 δρες ἄριστοι, λήξατε, ἔφην, τῆς λύπης, ἔχοντες δ
 4 παύειν πέφυκε λύπην. τοῦτο δέ ἐστι δίκη, ἣν μείζω
 R 170 ποιεῖ τὸ διὰ τῶν θεῶν | αὐτῆς τυγχάνειν τὸν πε-
 πουνθότα. 284. ἴστε, οἶόν τι τὸ τῶν εἰς Κρήτην
 ἀγομένων Ἀθήνηθεν δεῖπνον ἐσομένων τῷ ἐν λαβυ-
 ρίνθῳ τέρατι. περὶ δὲ τοῦ βέλους τοῦ κεκοιμηκότος
 τοῖς Ἀχαιοῖς τὴν νόσον καὶ παρὰ τῶν πρώτων τῆς
 10 Ἰλιάδος ἠκούομεν, ὥς ἀντὶ τῆς εἰς ἕνα ὕβρεως πολλῶν
 ἔδει πυρῶν τοῖς Ἑλλήσιν εἰς τοὺς ἀποθνήσκοντας.
 καὶ ἦν μακάριος ὁ Χρύσης τοσοῦτον κακῷ τιμώμενος.
 285. ἕτερος τολύην οὗτος ἱερεὺς θεῶν λιμῷ μεγάλῳ
 τιμάται. Δήμητρος, οἶμαι, τοῦτο ἔργον οὐδὲ ἀράς
 15 κατ' αὐτῶν γεγεννημένης, ᾧ τότε Ἀπόλλων ἐκινήθη· καὶ
 ἡ μὲν ἡμερῶν ἐννέα, μῆνας δὲ οὗτοσι τέτταρας ἀνα-
 λίσκει τὴν πόλιν. εἰ δὲ καὶ ἀνὴρ δοὺς δίκην μέγα
 παραμύθιον τῷ τετραμένῳ, πόσον ἔν τι πόλεως καὶ
 τηλικαύτης εἴη.

6 Diod. Sic. IV 60 sq. Plut. Thes. 15, 1. 10 Il. α 51 sq.
 15 Il. α 53

1 Κύρῳ Re Anim, at cf. ep. 932 ἐγκαλῶ τοῖς θεοῖς ἀφελόμε-
 νοις με παῖδας, οὓς εἶχον ἄν οὐκ ἀδικηθείσης Κύρῳ | hic quoque
 locus labem concepit | τε] ποτε Re Anim 2 vocabulis καὶ
 ὄθεν rursus incipit A (fol 1) 3 λήξατον L | ἔφην scripsi e
 B et P, in quo v m² additum est, cum Sieversio (p. 200) ἔφην
 reliqui libri edd 4 ἐστι — 6 πεπονθότα om B | ἐστι δίκη scripsi
 e VL τῇ δίκῃ ACP edd τί; δίκην μείζω coni Re 6 ἴστε
 scripsi auctore Re ἴσως libri edd 7 Ἀθήνησι Ferr in marg
 Mor 13 ἱερεὺς θεῶν scripsi auctore Re ἱερῶν ACVL edd
 ἱερῶν B et ex ἱερῶν corr P² 14 οἶμαι om V | τοῦτο τὸ
 ἔργον B 15 αὐτὸν L | ᾧ τότε] ὅτι τὲ L 16 οὗτοσι] ἡμε-
 ρῶν L 17 καὶ εἰς ἀνὴρ Cobet Mnem. III 254 18 ἔν τι
 scripsi e PBVL ἀντὶ m. rec. corr in ἄν τι A ἄν τὸ C edd

Vitae, ut ex ordine in vetustissimis diversarum familiarum codicibus servato elucet, auctor archetypi succedere iussit nonnullas orationes vel potius scriptiones quibus velut cardo persona Libanii ipsius est. Quarum agmen ducit

II.

oratio πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας a Libanio anno aetatis sexagesimo septimo (p. 240, 8) id est anno 381 p. Chr. Theodosio et Arcadio imperantibus scripta.

Quae etsi non una e vulgatissimis est, tamen ut in eclogas recepta crebrius quam *Bíos* legebatur, unde evenit ut etiam numerus codicum superstitem duplo maior sit quam in illo. Sunt enim 29. E quibus primum nomino qui corpus orationum plus minusve integrum continent atque iam in praefatione *Bíov* descripti sunt.

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 72. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 1. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 175^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 165. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 33^v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 145. Vide supra p. 39 sq. E parte contuli.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 274^v. Vide supra p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 144^v. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 326. Vide supra p. 48 sq. E parte contuli.

10. Parisianus gr. 3016 saec. XV fol. 145^v. Vide supra p. 53 sq.

11. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 445. Vide supra p. 59 sq.

Sequantur codices qui cum *Βλον* non contineant, hic primum recensentur:

12. Vaticanus gr. 81, qui quando in bibliothecam 16 Apostolicam illatus sit, incertum est. Nam inter codices quidem inventarii latini codicis Vaticani lat. 3954 (vide supra p. 44) nullus est qui idem atque hic certo dici possit. In parte autem priore catalogi codicis Rehdigerani (cf. supra l. l.) sub numero 101¹⁾ occurrit quidem ita descriptus: *Λιβανίου ῥήτορος λόγος Ἀντιοχικός α^{ος}. πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν β^{ος} — Σωκράτους ἀπολογία λθ'*, sed hic catalogus ad quamnam aetatem referendus sit, nondum constat. Codex chartaceus formae octavae maioris scriptus saeculo XV e foliis 291 constans continet:

fol. 1 *θέσπισμα καὶ διάταξις τοῦ ἐν βασιλεῦσιν ἀγίου κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα ῥώμης*
et inde a fol. 3 alia manu scriptas Libanii orationes, quarum *πλναξ* inscriptus:

λιβανίου σύρου σοφιστοῦ λόγοι est in folio 3.

fol. 4 *βλος λιβανίου· εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοι σοφιστῶν*

fol. 6 *λιβανίου ῥήτορος λόγοι;*

λιβανίου ῥήτορος λόγος ἀντιοχικός (= Neap. II E 17 fol. 1)

32 *πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν* (= Neap. fol. 5 λόγος β')

49 *πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας κωνσταντίνον καὶ κώνσταντα* (= Neap. fol. 17 λόγος γ')

72 *πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον γενόμενον* (= Neap. fol. 35^v λόγος δ')

81 *εἰς τὸν αὐτὸν προσφωνητικός* (= Neap. fol. 44 λόγος ε')

86 *πρὸς τὸν ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους* (= Neap. fol. 48 λόγος ς')

1) Serap. XII 156.

LIBANIUS ed. Foerster.

- 93 πρὸς τὸν ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων πρεσβευτικός
(= Neap. fol. 53^v λόγος ζ')
- 102 πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῆς βασιλέως ὀργῆς
(= Neap. fol. 60^v λόγος η')
- 108 μονοθία εἰς ἰουλιανόν (= Neap. fol. 65 λόγος θ')
- 112 εἰς τὸν αὐτὸν ἐπιτάφιος (= Neap. fol. 67^v λόγος ι')
- 144 μονοθία εἰς νικομήδειαν (= Neap. fol. 94 λόγος ια')
- 146 ὑπὲρ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ (= Neap. fol. 97
λόγος ιγ')¹⁾
- 151 περὶ ἀπληστίας (= Neap. fol. 100^v λόγος ιδ')
- 152 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
(= Neap. fol. 102 λόγος ιε')
- 153 περὶ πενίας (= Neap. fol. 102^v ις')
- 154 πρεσβευτικός πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον (= Neap.
fol. 103^v ιζ')
- 160 πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς (= Neap.
fol. 108^v λόγος ιη')
- 166 πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν (= Neap. fol.
113 ιθ')
- 173 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
(= Neap. fol. 119)
- 181 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας (= Neap.
fol. 125^v ια')
- 187 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν (= Neap. fol. 130^v ιβ')
- 191 ἄρτεμις (= Neap. fol. 133 ιγ')
- 194 περὶ δουλείας (= Neap. fol. 136^v ιδ')
- 202 περὶ δεσμοτῶν (= Neap. fol. 144 ιε')
- 207 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου (= Neap. fol.
146^v ις')
- 210 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος (= Neap.
fol. 149 ιζ')
- 214 πρὸς τὰς καλάνδας (= Neap. fol. 152^v ιη')
- 215^v κατὰ ἱκαρίου πρῶτος (= Neap. fol. 153^v ιθ')
- 221 κατὰ ἱκαρίου δεύτερος ιθ' (= Neap. fol. 158 λ')
- 224^v κατὰ τισαμενοῦ (= Neap. fol. 161 λα')

1) De hoc numero vide infra p. 212.

- 230 κατὰ σιλβανοῦ (= Neap. fol. 165^v λβ')
- 233 κατὰ φλωρεντίου λβ (= Neap. fol. 168 λγ')
- 239 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμου κατὰ τῶν εἰσιόν-
των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς (= Neap. fol. 173 λδ')
- 246 κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν (= Neap.
fol. 178^v λόγος λε')
- 250^v περὶ τῶν φαρμάκων (= Neap. fol. 182 λς')
- 252^v περὶ τῶν συνθηκῶν (= Neap. fol. 183^v λς')
- 256 ὑπὲρ θαλασσίον (= Neap. fol. 186 λη')
- 263 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίχον συνηγορίαν λη
(= Neap. fol. 192 λθ')
- 268 σωκράτους ἀπολογία (= Neap. fol. 195^v μ').

Hic illic manus secunda correctrix cernitur. Codex usurpatus est a Leone Allatio lectionesque eius ad nonnullas orationes easque plures quam quae ab ipso in nota folii 5^v enumeratae sunt, in margine codicis Barberini¹⁾ repositae. Ego codicem annis 1868/69 examinaui atque e parte contuli.

13. Neapolitanus II E 17 (olim III D 14, CLII in 17 catalogo Cyrilli, LXXVIII in indice Baffiano²⁾), bombycinus formae quartae saeculo XIV duabus manibus descriptus ex eodem exemplari quo Vaticanus gr. 81, quem modo recensuimus. Quoniam numeros foliorum quibus singulae orationes incipiunt, iam in illo simul enotavimus, nunc ea tantum in quibus ab illo discedit, exponere opus est. Initio mancus et in superiore parte foliorum 1 et 2 mutilus est. Folium enim 1^r in medio Ἀντιοχικῷ incipit verbis τὰ μείζω οὕτως ἀπὸ τῆς (349, 16 R), desinit vocabulo στάδιον 351, 8; fol. 1^v nunc incipit voce μετεληγομένων 352, 4, desinit vocibus φερόμενον οὐκ ἂν (353, 6); fol. 2 incipit vocibus χαρί[εντα, τῷ κάλλει (354, 3); fol. 3^v desinit voce κεραιήκαμεν 365, 2, fol. 5³⁾ incipit vocabulis quae hanc sequuntur τὴν αὐτὴν δὴ. Desinit oratio ultimis vocabulis οὐδὲ εἰς ἐξισώσει (365, 21) in folio 5^r. Succedit,

1) Cf. p. 33.

2) Fabricius-Harles, Bibl. gr. V 779

3) Folium 4 chartaceum vacuum est.

ut in Vaticano, πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν λόγος β'¹) reliquaeque quae sunt in illo orationes usque ad: μονωδία εἰς νικομήδειαν πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτριβεῖσαν — λόγος ια', inter hanc autem et eam quae in illo sequitur orationem ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ — λόγος ιγ' (fol. 97) posita est a fol. 95^v usque ad 97 quae in illo deest μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος λόγος ιβ'.

A folio 103^v altera incipit manus, quae scripsit reliquas orationes quae sunt in Vaticano, inter has fol. 125^v — 130^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας — κα'. Ultimam autem quae est σωκράτους ἀπολογία μ' sequuntur inde a folio 215 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κοιὰ-στορος μελέται νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν α' (R. IV 198 sq.)

fol. 220 δύο τις ἔχων παιδας (p. 687 sq.) β'

227 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον (p. 512 sq.) γ'

235^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν (430 sq.) δ'

240^v μετὰ τροίας ἄλωσιν (110 sq.) ε'

247^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὀδυσσεύς (14 sq.) ς'

257 τίμων ἐρῶν (181 sq.) ζ'

262^v ὁ κίμων αἰτῶν (335 sq.) η'

266 φήμη ἣν συνεῖναι (568 sq.) θ'

270 μετὰ τὴν ἐν σαλαμῖνι — ὁ νεοκλῆς (374 sq.) ι'

275^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς (388 sq.) ια'

280^v δικάζεται ποσειδῶν ἄρει (402 sq.) ιβ'

283 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης (410 sq.) ιγ'

286^v νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα (582 sq.) ιδ'

et progymnasmata

295^v τοῦ αὐτοῦ ψόγος ὀργῆς ιε'

297^v βοδὸς ἐγκώμιον ις'

298^v σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως ιζ'

299^v ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων ιη'

300 ἑτέρας γραφῆς ιθ'

300^v ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι κ'

301 καλανδῶν κα'

302 μέθης κβ'

1) Tituli omnes rubricati sunt.

302^v πεξομαχίας κγ'

303 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ κδ'.

In orationibus rarissime, in declamationibus crebro manus secunda correctrix cernitur.

Codicem anno 1869 examinavi et e parte adiuvante Ervino Rohde contuli.

14. Marcianus gr. 437 (= M), olim Bessarionis¹⁾, 18 chartaceus formae folii minoris constans e 183 foliis vel κγ' quaternionibus quorum numeri in angulo dextro marginis inferioris scripti sunt, saeculo XV bene exaratus manuque altera scholiis ditatus continet:

fol. 1 βασιλικὸς²⁾ εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα:

17 πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν

24 προσφωνητικὸς εἰς ἰουλιανόν

27^v καὶ οὗτος πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους

32^v πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων

39 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

43 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ περόντι

46 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ

70 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

71 μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος

72^v ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν

90^v πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα πρεσβευτικὸς περὶ τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ στάσεως

95 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

99^v πρὸς καיסάριον μάγιστρον

102 πρὸς ἐλλέβιχον

106 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ τοῦ πα-
ραβάτου

109 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἱερῶν

115 κατὰ τῶν ἐγκαταλιπόντων τὴν πόλιν ἀντιόχειαν διὰ
φόβον (= κατὰ τῶν πεφευγόντων Π 296 R)

117^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

1) Cf. Omont, Inventaire des manusc. de Bessarion p. 32 n. 293.

2) Tituli sunt rubricati.

- 122 *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
 124^v *ἄρτεμις*
 127^v *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας*
 133^v *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*
 137 *ὑπὲρ θαλασσίον*
 142^v *πρὸς τὴν βουλήν*
 146^v *περὶ τῶν προστασιῶν πρὸς τὸν βασιλέα*
 150^v *εἰς τὰς καλάνδας*
 151^v *πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα*
 152 *περὶ δουλείας*
 158 *πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας*
 162 *ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συνηγορίαν*
 164^v *πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν*
 167^v *καὶ οὗτος πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευ-
 όντων τοῖς ἄρχουσιν*

171 *ἀντιλογία πρὸς ἐριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν.*

Ordo orationum etsi non plane idem est, tamen prope ad Barberinum accedit, unde quod conicias utrumque saltem e parte ad idem exemplar redire, id lectionibus ipsis confirmatur. Duabus manibus correctus est. Raro (fol. 9^v. 86^r) dispicitur tertia, fortasse Bessarionis, quae voce *κάλλιον* praemissa coniecturas in margine posuit. Primus ex eo et altero Marciano mox a nobis describendo (n. 21) Antonius Bongiovanni 16¹) orationes quae deerant in editione Morelliana publici iuris fecit.²) Ego codicem Venetiis anno 1869/70 examinavi et partim Vratislaviae a Krollio adiutus partim Romae anno 1895 totum contuli.

- 19 15. Urbinas gr. 125³) bombycinus formae octavae diversis manibus alternis vicibus male scriptus, madore in inferiore parte foliorum valde affectus, post Aristotelis qui

1) Oratio κατὰ Σεβήρου sub alio titulo πρὸς τὴν βουλήν in editione Morelliana (II 618) exstat. Cf. Reiskium t. III 227 not. 1.

2) *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγοι* εἰς. *Libanii Sophistae orationes XVII. Ant. Bong. nunc primum ex mss. codicibus eruit, latine vertit notisque illustravit, Venetiis 1754.*

3) In inventario vetere bibliothecae Urbinatis est n. 95 (Catal. codd. graec. Urbin. p. CLXIX).

fertur περὶ κόσμον libellum (fol. 1—12) orationes Libanii continet manu saeculi XIV scriptas:

fol. 12 ἀντιοχικός

- 29^v εἰς κωνσταντίον καὶ κόνσταντα βασιλικός
 44^v μονωδία ἐπὶ τῷ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀφανισθέντι
 περὶ τοῦ ὄντος ἐν τῇ δάφνῃ
 46 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας δ'
 50^v περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν ε'
 53 ἄρτεμις ε'
 56 προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ ζ'
 60 πρὸς ἐλλέβιχον Η'
 64 περὶ τιμωρίας ἰουλιανοῦ
 67^v πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
 74 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 78 ὑπὲρ θαλασσίου
 83^v πρὸς τὴν βουλὴν
 88^v περὶ τῶν προστασιῶν
 92^v εἰς τὰς καλάνδας
 93 πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα

et manu saeculi XV:

- 94 πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως ιε'
 100 πρὸς θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς ις'
 105^v περὶ δουλείας
 114 πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ιη'
 120^v πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 124 κ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συνηγορίαν
 128^v πρὸς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν βουλῶν κα'
 132^v πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσιν κβ'
 136^v πρεσβευτικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανόν
 142 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς κδ'
 147^v λιβανίου ὑπὲρ ὀρχηστῶν κε'
 161^v λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδεία.

Sequuntur orationes Aristidis.

Ordo orationum etsi valde variatus tamen codicem ad exemplar unde Barberinus et Marcianus 437 fluxerunt, redire demonstrat. Correctus est manu secunda. Codicem

anno 1868/69 examinavi atque quatenus necessarium visum est contuli.

- 20 16. Urbinas gr. 126 (= U)¹⁾ bombycinus formae octavae maioris anno 1316 diligenter exaratus, e 358 foliis vel με' quaternionibus constans, quorum numeri bis in margine inferiore primi ultimique cuiusque folii positi sunt aequae ac numeri foliorum quibus unaquaeque oratio comprehensa est, continet:

fol. 1 λιβανίου ῥήτορος λόγοι:

- βιβλίον α̃ ἀντιοχικός· ἦτοι ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν
 33^v περὶ δουλείας
 45 περὶ πενίας
 46^v περὶ ἀπληστίας
 48^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 49^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 57^v πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας
 68^v ὑπὲρ ὀρχηστῶν πρὸς ἀριστείδην
 91^v πρὸς κωνσταντίον καὶ κωνσταντα
 123^v σωκράτους ἀπολογία
 158^v εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα ὕπατον
 173^v ταυτῶ προσφωνητικός
 181 πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικός ὑπὲρ ἀριστοφάνους
 192 πρὸς τὸν αὐτὸν πρεσβευτικός ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων
 206 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
 215 μονωδία εἰς νικομήδειαν
 219 μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος
 221 μονωδία εἰς τὸν κατάρατον Ἰουλιανὸν
 226^v περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ πρὸς τὸν οὐάλεντα
 233^v ἀντιόχῳ παραμυθητικός
 238^v πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως
 248 πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
 257 πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν
 269 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 274^v πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου

1) In inventario vetere bibliothecae Urbinatis est n. 96 (Catal. codd. graec. Urbin. p. CLXIX).

- 279 ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἄθλιον ἰουλιανὸν
 332 ἄρτεμις
 338^v πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν
 346 ὑπὲρ ξαντοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλογον συνηγορίαν
 353 πρὸς πολυκλέα
 357 πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα.

Finem huius orationis in fol. 358 sequitur subscriptio
 ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἰνδικτιῶνος ἰδ^{ης} ἔτους ςωκδ Ϻ,
 hanc manu secunda scriptus titulus orationis quae iam
 non exstat πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος.

Per totum codicem qui e genere mixtorum est, manus
 secunda cernitur corrigendi quidem munus obiens, sed haud
 semel media in via id est in radendo subsistens. Codicem
 contuli annis 1869/70.

17. Codex Marcianus Appendicis XCI 2. class. VIII 21
 cod. IX (= I), olim bibliothecae coenobii Ss. Ioannis et
 Pauli n. LVI, cui a Ioachimo Turriano Veneto huius
 coenobii praeposito annoque 1486 Ordinis Praedicatorum
 Generali electo vel ab Hieronymo Vielmio episcopo († 1582)
 donatus esse videtur¹⁾, anno 1789 Marcianam ingressus,
 chartaceus formae octavae saeculo XIV una manu eleganter
 exaratus, secunda manu ex altero codice correctus, constans
 e 368 foliis vel μς' quaternionibus, quorum numeri
 in parte sinistra marginis inferioris ultimi cuiusque folii
 positi sunt, continet post πίνακα (fol. 1—2) et vitam
 Eunapii (Βίος Λιβανίου· Εὐνάπιον ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπι-
 γεγραμμένου βλοι σοφιστῶν) (fol. 3—4), quae manu saeculi
 XV scripta postea codici praefixa sunt, has orationes:

fol. 6²⁾ λιβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς κωνσταντίνον καὶ
 κώνσταντα

1) Cf. Berardellum in Nuova Raccolta d' opuscoli scientifici e filologici t. XX (Venezia 1770) p. 163 et p. 205—209. Foscari, Archiv. Stor. Ital. V 275. Valentinelli, Bibl. Manusc. ad S. Marci Venet. p. 36 et 98. Tomasini, Biblioth. Venet. Manuscr., Utini 1650 p. 20: *Libanii Progymnasmata*.

2) Folium 5 vacuum relictum est.

- 28 πρὸς ἰουλιανὸν ὕπατον β
 38 τῷ αὐτῷ προσφωνητικός γ
 44 πρεσβευτικός πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους δ
 51^v πρεσβευτικός πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων ε
 62 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς ς
 68^v μονωδία εἰς νικομήδειαν ζ
 71 ἑτέρα εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος η
 72^v ἑτέρα πρὸς ἰουλιανόν θ
 76^v ἐπιτάφιος πρὸς τὸν αὐτόν ι
 113^v περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ πρὸς οὐάλεντα ια
 118^v πρὸς ἐλλέβιχον ιβ
 124 ἀντιοχικός ιγ
 149 πρὸς καισάριον μάγιστρον ιδ
 153^v πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν δητόρων ιε
 160 πρὸς νικοκλέα περὶ θρασυδαίου ις
 164^v πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας ιζ
 168^v πρὸς πολυκλέα ιη
 171^v πρὸς εὐμόλπιον ιθ
 175^v πρὸς τιμοκράτην κ
 178^v πρὸς εὐστάθιον τὸν κᾶρα κα'
 179 πρὸς τὸν βασιλέα περὶ τῶν δεσμωτῶν κβ'
 184^v πρὸς τὸν βασιλέα εἰσφορὰ νόμον κατὰ τῶν εἰσιόν-
 των εἰς τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγὰς κγ'
 192 πρὸς εὐστάθιον περὶ τῶν τιμῶν κδ
 201^v πρὸς ἀναξέντιον κε
 206 πρὸς ἰκάριον κς
 204¹⁾ κατὰ ἰκαρίου ᾱ κζ
 217 κατὰ ἰκαρίου β' κη
 220^v κατὰ τισαμενοῦ κθ
 227 κατὰ τῶν πεφευγόντων λ
 230^v κατὰ σιλβανοῦ λα'
 233^v κατὰ λουκιανοῦ λβ'
 237^v κατὰ σεβήρου λγ'
 244^v κατὰ φλωρεντίου λδ'

1) Ordo foliorum, quia 211° locum cepit folii 204, perturbatus est: debebat esse: 203. 211. 205. 206—210. 204. 212—216.

- 251 ἀντιόχω παραμυθητικός λε΄
 254 ὑπὲρ τῶν γεωργῶν περὶ τῶν ἀγγραρειῶν λς΄
 258 περὶ τῶν φαρμάκων λξ΄
 260 περὶ τῶν συνθηκῶν λη΄
 263 περὶ τῶν ἐν ταῖς ἑορταῖς κλήσεων λθ΄
 266^ν πρὸς τὰς καλάνδας μ΄
 267^ν περὶ τοῦ πλέθρου μα΄
 270 περὶ δουλείας μβ΄
 277 περὶ πενίας μυ΄
 278 περὶ ἀπληστίας μδ΄
 279^ν ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτε-
 ρον με΄
 283¹⁾ ἄρτεμις
 286 πρὸς τὴν βουλὴν
 291 ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίλοχον συνηγορίαν
 295 πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας
 298^ν πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως
 303^ν πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
 308^ν περὶ τῶν προστασιῶν
 313 ὑπὲρ θαλασσίον
 319 πρὸς τὸν βασιλέα
 322^ν πρὸς τὸν αὐτὸν κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς
 ἄρχουσιν
 326^ν πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 332 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 335 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
 344 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 348^ν πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου
 351^ν ψόγος ὀργῆς
 353 βοὸς ἐγκώμιον
 354 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 355^ν ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 355^ν ἑτέρας γραφῆς
 356 ἕκρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 356^ν καλανδῶν

1) Fol. 280^ν—282 vacua relictæ sunt.

357^v ἔκφρασις μέθης

358 πολέμου

359 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

361¹⁾ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰς τὸν βασιλέα θεοδόσιον.

Ordo orationum, magis tamen lectiones partem codicis ex eodem quo Urbinas gr. 126 exemplari fluxisse ostendunt. Manus altera (= I²) primae proxima textum recensuit ex altero codice modo corrigens modo supplens; praeter hanc etiam manus recentior (= I³) correctrix cernitur.

Ut iam supra (p. 214) commemoravi, Ant. Bongiovanni complures orationes primus ex hoc codice edidit. Ego Venetiis annis 1868/1870 eum examinavi et anno 1895 partim Vratislaviae partim Romae totum contuli.

Ut 18, 19, 20, ad genus codicum 'eclogariorum', in quibus monodiae, orationes ad Iulianum ipsumque Libanium pertinentes, *Βασιλικός*, *Ἀντιοχικός*, 'ethicae', *ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν*, *Σωκράτους ἀπολογία* praevalent, referendi sunt:

22 18. Codex Monacensis gr. 101 (= Mo), olim signatus: Stat: 7 N° 36²⁾, chartaceus formae folii una manu scriptus saeculo XVI³⁾, continet post excerpta Memnonis et Diodori inde a folio 64 usque ad 269 has Libanii orationes:

fol. 64⁴⁾ Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ: *λιβανίου σοφιστοῦ*:⁵⁾

103^v *Μονωδία Ἰουλιανοῦ*

107^v *Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*:

1) Fol. 359^v et 360 vacua, post haec duo folia excisa sunt.

2) Catal. graec. Manuscr. codd. qui asservantur in bibliotheca Bavariae Ducis, Ingolstadii 1602 p. 77 CCXIII. *Libanii oratio funebris in Iulianum. Opera Libanii*.

3) Reiskius qui hunc codicem Bavaricum tertium (213) nuncupavit, cum t. I p. 251 not. 8 eum a Georgio Darmario exaratum esse dixit, erravit. Nam ut omittam Georgium cum Andrea Darmario confusum esse, alia manus librarii codicis, alia Darmarii mihi visa est conferenti exemplum huius, quod est apud Graux-Martin, Facsimilés de manuscrits grecs d'Espagne t. 63.

4) Adscriptus est numerus quaternionis α, ut in folio 72 β et sequentibus usque ad 232 πβ.

5) Tituli sunt rubricati.

- ἐγκώμιον
 113 βασιλικός, εἰς κωνσταντίον καὶ κόνσταντα
 139^v Πρὸς τὴν βουλὴν:
 146^v Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαν-
 τας: ~ et in margine: ἑτέρα ἐπιγραφὴ· Πρὸς τοὺς λέγοντας
 μὴ τινὰς τῶν ὁμιλητῶν ὠφεληθῆσαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις¹⁾
 156^v Πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν:
 161^v Πρὸς Ἰκάριον
 166^v Κατὰ Ἰκαρίον
 173 Πρὸς τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας:
 177^v Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας: ~
 182^v Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν δητόρων:
 Desinit scriptura symmetrice reducta in fol. 189^v.
 Nova pars incipit folio 190: Λιβανίου λόγος, ὑπὲρ
 ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς Ἀντίοχον συνηγορίαν: ~
 195^v Περὶ δουλείας λόγος Λιβανίου: ~
 205^v Πρὸς Ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν: ~
 225 Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος: ~
 230^v Εἰς Καισάριον μάγιστρον: ~
 235 Πρὸς Ἑλλέβριον: ~
 241^v Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 248^v ΠΕΡΙ ΠΕΝΙΑΣ:
 249^v Ἐγκώμιον θεοσίτου: ~
 252 Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν: ~
 256 Πρὸς πολυκλέα
 259^v Μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὸν τοῦ ἀπόλ-
 λωνος: Desinit iterum forma artificiosa in folio 260^v.

Folium 261 vacuum est.

Folium 262 incipit verbis ὡς ἐνὶ τούτῳ ψεύδει quae sunt Ἀντιοχικοῦ 294, 6 R, qui desinit folio 269^v verbis τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν (ib. 321, 3). Initium et finis huius orationis quae hic desiderantur, reperiuntur in alio codice Monacensi: gr. 113²⁾) non solum exarato

1) Cf. Laur. LVII 20 (n. 6) fol. 33^v (supra p. 40) et Ath. Laur. 2 123 fol. 32 (infra n. 36).

2) Catal. graec. Manusc. I. l. p. 67: CLXXIV. Libanii orationes. Est Bavaricus primus apud Reiskium (cf. infra n. 62).

illo quidem ab eodem librario, verum etiam eandem exhibente latitudinem et foliorum totorum (23 centim.) et partis exaratae (12 cent.) eundemque in una quaque pagina linearum (30) numerum, denique etiam eandem manum secundam correctricem inserenda signo \wedge indicantem. Utrumque codicem artissime cohaerere inde patet quod Monacensis 113 fol. 196^r praetermissis iis ipsis verbis quae sunt in altero codice nulla lacuna indicata post vocem ἀγνοοῦντες (294, 6) media in linea perrexit scribendo τέθεινται κτλ. (321, 3).¹⁾

Multae lectiones variae praemisso γρ in margine manu librarii positae sunt, sed etiam quam modo commemoravi manus secunda correctrix haud raro dispicitur.

Apographo codicis ad orationes κατὰ τῶν προσεδρευνόντων τοῖς ἄρχουσιν (1610), περὶ δουλείας²⁾, ὑπὲρ τῶν ῥητόρων alias edendas usus est Fed. Morellus.

Codicem anno 1770 Lipsiam missum³⁾ Reiskius adiutrice uxore contulit et praeter Augustanum in editione paranda potissimum ducem secutus est. Ego codicem anno 1895 Vratislaviae excussi.

- 23 19. Codex Vaticanus Ottobonianus gr. 69, olim Guilelmi Sirleti († 1585)⁴⁾, deinceps Ascanii de Columna cardinalis († 1608), (1611) Ioannis Angeli Ducis ab Altemps, Petri Ottoboni cardinalis, anno 1746 in Vaticanam illatus, olim

1) Manus recentior statim sub initium folii 262 in codice 101 haec scripsit: *Desiderantur hae sequentes octo chartae in oratione quae inscribitur Ἀντιοχικός statim post sex chartas post haec verba πληροῦντες τοῖς ἀνθρώποις τὴν χάριν ἀγνοοῦντες*. Fr. Iacobsius autem (cf. p. 78) in margine folii 196 codicis 113 haec adnotavit: *magna lacuna, quam supplet Cod. nr. 101 p. 262 sqq. Cf. Reisk. ad Liban. T. I p. 294 not. 69*. Plura de codice 113 et ratione quae ei cum 101 est infra (n. 62) dicentur.

2) Cf. Philol. LIX 403.

3) Cf. Reiske's Briefe n. 407 p. 824. 409 p. 827. 418 p. 842. 427 p. 855. 434 p. 873.

4) In indice codicum Sirleti e codice Escur. X. 1. 15 a Millero (Catalogue des Manuscrits grecs de la bibl. de l'Escorial p. 304 sq.) edito est n. 3: *en papier de coton. Libanios* (p. 328).

signatus: Codex singularis H. V. 8, chartaceus formae folii saeculo XVI exeunte vel XVII ineunte bene exaratus, passim in margine manu secunda correctus, constans e 201 foliis continet:

- fol. 1 λιβανίου ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία
 23 λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός
 51 πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης:
 μενέλαος
 55 λιβανίου λόγος εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα
 55^v λιβανίου πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς δι-
 αλλαγαῖς λόγος ε'
 63 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως
 ὀργῆς ἡ'
 70 τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικός ἰουλιανῷ ι'
 76 νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παιῖδας
 ἀποσφάττεσθαι
 88 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος κόρην ὥραϊαν
 103 λιβανίου λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντί-
 χον συνηγορίαν
 108 περὶ δουλείας λόγος λιβανίου
 117^v πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν
 137 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος
 142^v εἰς καיסάριον μάγιστρον
 147 πρὸς ἐλλέβιχον
 153 πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας
 160 περὶ πενίας
 161 ἐγκώμιον θερσίτου
 163 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν
 167^v πρὸς πολυκλέα
 171 μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλ-
 λωνος
 173 μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος ὑπισχνού-
 μενος — ἀξιοῖ δὲ δημοσθένους ἐκδίδοσθαι
 178^v ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι
 183^v μετὰ τροίας ἄλλωσιν κτλ. ὀρέσσης
 193 φήμη ἦν ξυνεῖναι τὸν πατέρα τῆς τοῦ παιδὸς
 γυναικί

199 ὅτι πλάσματα λόγων ἑρωτικῶν οὐδὲν λυμαίνεται κτλ.
(= Choric. ed. Boiss. p. 198¹⁾)

199^v ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν (ib. p. 201)

ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν (ib. p. 202)

200 ἡ διάλεξις πεπολιγται μὲν πρὸς τὸ δεῖν (ib. p. 203).
Desinit fol. 201^v vocibus ἡμιτελῇ τὸν λόγον ὑφάντας (ib.
p. 204, 17).

Codicem ex eodem fonte quo Monacenses gr. 101 et
113 fluxisse vel ordo orationum etsi paululum variatus
demonstrat, sed multo neglegentius librarium munere suo
functum esse lectiones ipsae probant.

Codicem anno 1869 examinavi.

Choriciana mihi contulit Augustus Mau.

- 24 20. Codex Laurentianus LVII 44 (= La), mem-
branaceus, formae quartae constat e duabus partibus, qua-
rum prior saeculi X declamationes, altera saeculo fere
XIII exarata orationes Libanii continet.

Pars prior comprehensa est 100 foliis vel $\gamma\gamma'$ quater-
nionibus, quorum numeri in parte sinistra marginis infe-
rioris primi cuiusque folii manu librarii ipsius scripti sunt,
e quibus hodie dispiciuntur β' in fol. 9, ξ in fol. 39, ζ
in fol. 47, η in fol. 55, ι in fol. 72, α' in fol. 80, $\iota\gamma$ in
fol. 96 (sed in parte dextra). Altera quaternionum no-
tatio per utramque partem uno volumine comprehensam
facta est manu posteriore in parte dextra marginis supe-
rioris primi cuiusque folii, e quibus hodie dispiciuntur β'
fol. 9, γ' fol. 17, δ' fol. 25, ϵ fol. 33, ς fol. 39, ξ fol. 47,
 η fol. 55, θ fol. 64, ι fol. 72, α fol. 80, β fol. 88, $\iota\gamma$
fol. 96, $\iota\delta$ fol. 101, μ fol. 108, $\mu\varsigma$ fol. 112, $\iota\zeta$ fol. 120,
 $\iota\eta$ fol. 128, $\iota\theta$ fol. 136, $\kappa\alpha$ fol. 148, $\kappa\beta$ fol. 157. Tertia
denique notatio item per totum codicem in medio margine
superiore omnium unius quaternionis foliorum etiam pos-
teriore manu quae saeculo XV codicem correxit (= γ) facta

1) Dialexes ex hoc codice primum editae sunt ab Angelo
Maio Spicil. Rom. t. II 388 sq. Cf. Cod. Laur. LVII 20 fol. 170^v
—171^v (supra p. 41) et Athoum Laur. Q 123 fol. 112 (infra n. 36).

est: e quibus numeris vel hodie dispiciuntur: ε in fol. 32, η in fol. 55—60, θ in fol. 62—68, ι in fol. 69—71, ια in fol. 73—75, ιβ in fol. 76—81, ιγ in fol. 82—84, ιδ in fol. 85—95, ιε in fol. 96—97, ις in fol. 98—100, ιζ in fol. 102—127, ιη in fol. 128—129, ιθ in fol. 131, κ in fol. 132, κα in fol. 132—143. Numeri arabici 1—166 in unoquoque folio, verum non sine mendis, positi recentioris aetatis sunt.

Codex varia perpessus est fata.

Prior pars (fol. 1—100) una manu exarata est, sed folia 11—14, 48 et 53 manu demum saeculi XVI qualis illa aetate Florentiae erat, in membrana multo tenuiore suppleta sunt. Scriptura in margine folii 92^r quippe quae evanuisset, manu saeculi XIV redintegrata est.

Altera pars (fol. 101—166) diversis manibus saeculi fere XIII scripta est.

Folium 101 et pars dimidia folii 102^r et folia 148—156 una manu, reliqua pars folii 102^r, folia 102^v—111 et 120—127 altera manu exarata sunt.

Tertia manus conspicitur in foliis 112—119 et 128—135, quarta quae antiquitatem manus primae saeculi X imitari studuit, in foliis 136—143, quinta quae similis est secundae, in foliis 157—164. Folia 144—147 et 165—166 eadem manu saeculi XVI qua 11—14 et 48 et 53, suppleta sunt.

Titulus *λιβανιον ξήτορος μελέται* in folio 1 ut primo valde detrito manu recenti redintegratus est.

Incipit: *σκέμμα ὃ πομπηیانὸς προύβαλεν· Ἐχων τις γυναικα καὶ ὦν κτλ.* IV 639 sq. R

6 *φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας* (622 sq.); in margine: *μελέτη [β']*

13 *νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως* (707 sq.)

18^v *νόμος τὸν τύραννον* (447 sq.); in margine: *μελέτη Δ'*

23^v *νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν* (198 sq.); in margine: *μελέτη ε*

29^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὀφθέντα (478 sq.);
in marg.: μελέτη ς' (man. post. in ε corr.)¹⁾

36^v φήμη ἣν συνεῖναι (552 sq.); in marg.: μελέτη ζ'
(m. post. in ς corr.)

42^v τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως (459 sq.);
in marg.: μελέτη Η (m. post. in ζ corr.)

50 μετὰ τροίας ἔλωσιν (110 sq.); in marg.: μελέτη Θ'
(m. post. in η corr.)

59^v φθονερός τοῦ γείτονος αὐτῷ πλουτήσαντος (159 sq.);
in marg.: μελέτη Ι (m. post. in Θ corr.)

67^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ (654 sq.); in
marg.: μελέτη ΙΑ (m. post. in Ι corr.)

73 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς (150 sq.); in marg.:
μελέτη ΙΒ' (m. post. in ΙΑ corr.)

75^v δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα (134 sq.); in marg.:
μελέτη ΙΓ' (m. post. in ΙΒ corr.)

81^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν (216); in marg.:
μελέτη ΙΔ (m. post. in ΙΓ corr.)

85 πρὸς τὸν ὀδυσσεῶς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντιλογία
(47 sq.); in marg.: μελέτη ΙΕ' (m. post. in ΙΔ corr.)

95^v πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης με-
νέλαος (3 sq.); in marg.: μελέτη ΙΣ' (m. post. in ΙΕ corr.)²⁾

98 τίμων ἐρῶν ἀκκιβιάδου (181 sq.)³⁾; in marg.: με-
λέτη ΙΖ (m. post. in ΙΣ corr.)

Folium 100 desinit media in declamatione vocula τὸν
(193, 2). Reliqua eius pars periit duobus fere foliis com-
prehensa simul cum alia declamatione et initio monodiae
in Iulianum succedentis, quae omnia unum quaternionem
complevisse videntur.

Pars altera codicis supplementum est prioris, sive e
parte huius quae periit, sive tantum ad membranas in

1) Inter folium 35 quod desinit verbis ὅφ' ὦν (494, 15) et
36 quod incipit voce κρινόμενον (499, 14), duo exciderunt.

2) Inter folium 97 quod desinit voce ὑπῆρξεν (10, 2) et 98
quod incipit δοῦναι ταῦτα (13, 9), unum excidit.

3) Inter folium 98 quod desinit vocibus τὴν γῆν (185, 22)
et 99 quod incipit ὡς ἀπηλλάττετο (188, 8), unum excidit.

codice vacuas relictas explendas ex alio codice, sed ad exemplum partis prioris descripta.

Folium 101 incipit voce αἵματι monodiae in Iulianum (I 519, 7) quae folio averso ultima voce οὐκ ὄρνιν (521, 8) desinit.

Succedit λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ ιουλιανῶι αὐτοκράτορι

127^v μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ σεισμῷ ἀφανισθείσῃ

129^v περὶ ἀπληστίας

130^v περὶ πενίας

131^v βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα

151 [πρὸς πολυκλέα]¹⁾

153 [ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν]

cum oratione antecedenti coniuncta

156 περὶ τιμωρίας [ιουλιανοῦ]

159 περὶ τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

163 πρὸς τοὺς ἐγκαλούντας ὅτι μὴ μελετῶη i. e. πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου.

Plurimas codex expertus est manus correctrices, quarum duae (p¹ et p²) atramento pallido, tertia (f) aetate secundae fere par fusco, quarta (i), eadem atque quae folium 101 (cf. p. 225) exaravit, livido, quinta (q) lurido, sexta (n) nigro, septima saeculi XV (s) subnigro, octava denique (y) atramento coloris e pallido et fusco mixti usa est.

Codicem examinavit et partem declamationum contulit Richardus Schoene, qui quae notaverat liberalissime meum in usum transscripsit. Ego codicem anno 1869 tractavi totumque contuli.

21. Laurentianus XXXII 13, unus e numero codi- 25
cum Mediceorum qui anno 1495 in bibliothecam Marcianam transierunt²⁾, bombycinus formae quartae saeculo XIV una manu exaratus continet

1) Cancellis titulum abesse significo.

2) In indice horum codicum ab Aenea Piccolomini (Intorno alle condizioni ed alle vicende della libreria Medicea Privata, Firenze 1875) p. 63 sq. edito est num. 349: *Libanii et Luciani opera simul in papyro* (p. 81).

- fol. 1 *λιβανίου μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ*
 3^v *ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ*
 26^v *μονωδία ἐπὶ νικομηδεῖα*
 28 *εἰς κωνσταντίον καὶ κωνσταντα*
 42^v *ἀντιοχικός*
 59 *πρεσβευτικός πρὸς ἰουλιανόν*
 64 *πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*
 67^v *εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὑπάτον*
 73^v *προσφωνητικός ἰουλιανῷ*
 76^v *ὑπὲρ ἀριστοφάνους*
 81^v *πρὸς θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως*
 85^v *πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς*
 89^v *πρὸς ἐλλέβιχον*
 92^v *περὶ τῆς τιμωρίας ἰουλιανοῦ*
 96 *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*
 100 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*
 101^v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*
 104 *πρὸς πολυκλέα*
 106 *πρὸς ἀντίοχον συνηγορία*
 109 *περὶ δουλείας*
 115 *εἰς καיסάριον μάγιστρον.*

Inde a folio 118 sequuntur opuscula Luciana.

Epilogum orationis *περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς* in editione principe (Fabric. bibl. graec. VII 207—223) omissum Philippus Angelicus Becchetti Bononiensis in Amadutii Anecdotis Litterariis ex Manuscr. codd. erut. vol. I (Romae 1773) p. 9—22, epilogum orationis *περὶ δουλείας* qualis a Libanio scriptus, non qualis a Fed. Morello¹⁾ fictus erat, ex hoc codice edidit Amadutius ipse (l. l. vol. II, Romae 1773) p. 3—16.

Codicem Florentiae anno 1869 examinavi.

- 26 22. Vaticanus gr. 941 chartaceus formae octavae minoris duabus manibus²⁾ saeculi XV exaratus constans

1) T. II p. 658 sq. Cf. Philol. LIX 400 sq.

2) Prior exaravit folia 1—52, 59—74, 88—94, 101—190, altera reliqua.

e 213 foliis quae nunc valde mutilata ac detrita vacuis foliis illita sunt. In folio primo manu recenti scriptum est: LIBANII ORATIONES. Initio mutilus est. Perit enim initium orationis primae *πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκόψαντας*, quae incipit verbis *τῶμε υς αὐτοῖς χαρίζονται* (III 435, 12).

fol. 14^v *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος*; in marg. λόγος β'

22^v *τοῦ αὐτοῦ σωκράτους ἀπολογία*; in marg. λόγος γ'; titulus aequae ac sequentes rubricatus est.

57 inc. *τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικός*; in marg. λόγος δ'

93^v *πρεσβευτικός πρὸς ἰουλιανὸν* titulo et duabus primis lineis nunc privus incipit verbis *ἐφάμην καὶ νενικηκότα* I 451, 3

104^v *πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς*

112^v *πρὸς αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ὕπατον*; in marg. λόγος ζ'

126^v *προσφωνητικός ἰουλιανῷ*; in marg. λόγος η'

132^v *ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς ἰουλιανόν*; in marg. λόγος θ'

143 *Ἰουλιανοῦ τῷ ἐταίρῳ λιβανίῳ· Ἀ]πέδωκας ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβὰς (= ep. 74 Hertl.)¹⁾*

144 *λιβάνιος ἰουλιανῷ· Ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= ep. 670)*

144^v *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας*

154 *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*

158^v *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν*

164^v *Μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ*

170 *Ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ.*

Desinit folio 213^v.

Allatius lectiones varias huius codicis ad quas orationes in codicis Barberini margine adnotaverit, supra p. 33 indicavi. Ego codicem anno 1895 examinavi.

23. Bodleianus Baroccianus gr. 219, olim Fran- 27

1) Cf. supra p. 28 et 40.

cisci, tum nepotis huius, Iacobi Baroccii Veneti et Academiae Oxoniensi a Guilelmo Herberto comite Pembrochia archiepiscopo Cantuariensi anno 1629 donatus, bombycinus formae quartae saeculo XIV exaratus constans e 267 foliis has continet orationes Libanii

fol. 1 *ΤΗΕΡ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΙΑΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ*

5 πρὸς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον

13^v προσφωνηματικὸς Ἰουλιανῷ

17^v πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

22^v ὑπὲρ ἀριστοφάνους πρὸς Ἰουλιανόν

28^v π[ρ]οσεβευτικὸς πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων

36^v πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Desinit fol. 39^v voce *φρονιζόντων* (I 498, 9).

40^v incipit vocibus *ἐπιθυμεῖν ἐκείνο* quae sunt *Ἐπιταφίου Ἰουλιανοῦ* I 534, 18; folium 45^v desinit vocibus *ἐξήρητο τὸ λοιπὸν* (554, 15), quae excipiuntur vocibus *ὁ μὲν ὄγλος* quibus fol. 62 incipit. Hoc enim locum habere debet ante fol. 46 quod incipit verbis *τὰ μὲν ἀναμνήσας* (558, 12), quae excipiunt ultimam vocem (*ἐστηκότας*) folii 61. Desinit folio 68^r.

68^v inc. *Βασιλικὸς εἰς κώνσταντα καὶ κωνσταντίον* titulo privus.

91 ὑπὲρ ὀρχηστῶν. Desinit folio 108^v.

Sequuntur inde a folio 109 *οἱ λόγοι συνεσίου κυρηναίου*. Codicem Oxonii anno 1880 examinavi.

Ex hoc quidem codice apographum orationum a Morrello omnino non vel parum integre editarum factum est a Gerardo Langbainio, quod continetur

28 24. codice Bodleiano Langbain. Advers. 20 chartaceo formae duodecimae, in cuius fronte scripta sunt haec: *ἐν τῷ παρόντι βιβλία κατέχεται ταῦτα*

pag. 4 *Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ λόγος ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ*

p. 23 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας

p. 56 τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. *μείλουρος*

p. 76 τοῦ αὐτοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ ἀκέφαλος. ἐν-
θῆνδε τὰ τοῦ τετυπωμένου χάσματα συμπληροῦσθαι ἐξείη ἄν.

p. 573 Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima
est Ἄ μὲν ἐδεήθημεν, ultima (κξ) in p. 616 Ἄρχον δὴ
καί, sed quae continuantur in volumine secundo (Advers.
21). Sunt epistolae descriptae e codicibus Bodleianis:
Baroccianis gr. 4, 9, 56, 50, Laudiano 16 — bibliotheca
Laudii archiepiscopi Cantuariensis anno 1636 Bodleianam
intravit — Bodleiano Misc. 38.

Inspexi anno 1880.

Hoc apographum Langbainianum bis transcriptum est.

25. Ac prius quidem apographum a Godofredo Olea-
rio¹⁾ factum et cum Io. Alberto Fabricio communicatum per-
iisse videtur. Nam in codice bibliothecae Universitatis
Havniensis (Collect. Fabric. n. 90), in quam codices a
Fabricio relictī intraverunt, tantum pars apographi, epis-
tularum collectio quam supra indicavi, exstat.²⁾ Ex hoc
vero apographo Olearius orationem ὑπὲρ τῆς Ἰουλιανοῦ
τιμωρίας Lipsiae 1701, ex eodem, ita tamen ut in hac
oratione etiam apographum Wolfianum adhiberet, Fabri-
cius Bibl. graec. T. VII p. 145—378 (Hamburgi 1715)³⁾
quattuor illas orationes publicavit.⁴⁾

Alterum apographum anno 1708 factum ab Ioanne
Christophoro Wolfio⁵⁾ integrum continetur

1) Olearius scribit Fabricio Lipsia anno 1695: *Accedent
(Anecdotis) orationes tres Libanii ineditae sc. ὑπὲρ τῆς Ἰουλιαν-
οῦ τιμωρίας una, πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας altera,
tertia vero πρὸς Ἀντιοχείς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς. Quibus
forte addam quartam in necem Iuliani, quam Morellus T. II
270 mutilatam edidit, quam integritati suae restitutam et emen-
datam ex MS. dare non abs re fore existimo* (Reimar, De vita
Fabr., Hamburgi 1737 p. 313).

2) Cf. Graux, Notices sommaires des manuscrits grecs de
la Grande bibliothèque royale de Copenhague p. 103.

3) In editione altera ab Harlesio curata desunt.

4) Cf. quae p. 381 et 396 dixit.

5) Scribit is Fabricio *Cantabrig. 6 Mart. 1708: Praeter
300 et amplius epistolas Libanii tres eius orationes hactenus*

- 30 26. codice Hamburgensi inscripto: *Collectanea Wolfiana. Collectio variorum opusculorum ex codd. Bodleianis potissimum descriptorum a Ioh. Christoph. Wolfio* p. 401: *Ex Cod. Langb. XX descripsi sequentia:*

Λιβανίου λόγος ὑπὲρ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ
cum lectionibus variis editionis Olearianae

p. 407 Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας ex MS. f. 17^b
421: In eodem volumine descripserat Langb. Libanii λόγον Ἐπιτάφιον εἰς Ἰουλιανόν ἀπεφάλως, et μειούρως: descripsit, ut lacunae in edit. exstantes, ex Ms. suppleri possint, et sane fieri potest feliciter simulque variis locis.

p. 437 Ex eodem Codice Langb. descripsi sequentes Libanii epistolas etc.

Inspexi anno 1885.

Sed iam antequam codex Baroccianus 219 bibliothecam Bodleianam intravit, anno 1629 excerptus est Londini a viro docto cuius nomen traditum non est, sed quem Patricium Iunium fuisse conicio.¹⁾ Cuius opera continetur

- 31 27. codice Cantabrigiensi Collegii Trinitatis (Gale Collection O. 2. 54), olim signato 130. B. 64²⁾ chartaceo formae quartae, qui exhibet

ἀνεκδότους descripsi (HSReimarus, De vita et scriptis I. A. Fabricii p. 353).

1) Is enim inde ab anno 1612 fuit bibliothecarius Regius et codices Baroccianos, ut antea (1627) Arundelianos anno 1628 Londinum advectos recensuit. (Cf. Kemke, Patricius Iunius, Lips. 1898 p. XVI.) Ac revera in epistula die 12. februarii anni 1651 ad Lucam Holstenium data citat *epistolam Libanii nondum editam*, quae ut in Barocciano gr. 219 ep. 146 ita in hoc apographo exstat (Ὁ γὰρ, ut verbis Libanii in epistola ad Aca-cium nondum edita finem faciam) εἰς ἀχάριστον καταθήσῃ τὴν χάριν, ἀλλὰ εἰς βοῶντα καὶ κηρύττοντα, ὃ λάβοι (= ep. 565). (Kemke l. l. p. 115. Cf. p. 76.)

2) Fuit olim Thomae Gale (Catal. codd. Angl. et Hibern. p. 189 n. 5970: *Libanii Epistolae collatae cum diversis MSS.*) et ab huius filio Rogerio cum tota manuscriptorum collectione bibliothecae Collegii Trinitatis donatus est.

Fol. 1^v: *Ex cod. Arund. Ms^o [= Arund. 517 fol. 58]¹⁾*

Βασιλείῳ τῷ μεγάλῳ

Εἰ ταῦτα γλώττης κτλ. (= ep. 1588)

fol. 2 ὑπὲρ τῆς τιμωρίας τοῦ ἀνθρώπου (sic) cum nota marginali: Ση^α in Volumine unde hanc descripsimus haberi duas alias Libanii orationes nondum editas. una est ad Antiochenos Ἀ μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως [= περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς], altera inscriptionem non habet, εἰς δὲ βαρὺς ὥς δὲ ἐπαχθῆς etc. [= πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας].

Sequitur oratio πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας cum subscriptione: *Londini in palatio Divi Iacobi Feb. 13. 1629: ~*

fol. 14 *Orationis funebris in necem Iuliani Imp. lacuna pag. 300.²⁾ ~*

πῶγωνας ἐκείσε usque ad παρεκάλει τὰς πόλεις etc. quae sequuntur in impresso codice pag. 304.

Sequitur oratio πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς desinens voce φρονιζόντων³⁾ cum nota: *Desiderantur reliqua huius orationis.*

Inde a folio 23 sequuntur epistolae primum exscriptae e Barocciano 4, non omnes quae leguntur in apographo Langbainiano, sed tantum 251 (ultima in fol. 106^v τῷ μεγάλῳ βασιλείῳ ὃ χρόνων ἐκείνων (= ep. 1603); deinde nonnullae exscriptae e Baroccianis 9, 56, 50, denique una fol. 113 λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ὁμολογῶ καὶ λεληπῆσθαι (= ep. 1226) e Bodl. Misc. 38. Inspexi anno 1880.

1) Thomas Arundel anno 1627 codices graecos a Guilelmo Petty ex Oriente transportatos acceperat. Eodem autem anno etiam tomus secundus operum Libanii Morellianus prodierat. Iam cum paulo post etiam codices Barocciani in Britanniam venissent, proclive erat quaerere, quid inediti hi quidem thesauri continerent. Fortasse hoc exemplo Langbainius incitatus est, ut codices Bodleianos denuo de anecdotis perscrutaretur.

2) Numeri sunt editionis Morellianae. Sunt verba editionis Reiskianae I 576, 2—585, 3.

3) = I 498, 9 R.

- 32 28. Codex Parisinus Suppl. gr. 656 bombycinus formae octavae (21 × 14), saeculi XV a Minoide Myna ex Oriente advectus continet post Pliadis lib. II 158—V et Dionysii Catonis disticha a Maximo Planude versa:

fol. 83 μελέτη λιβανίου τῆς λάλου¹⁾

89 ἀφαιρεθεὶς τῆς βρισηίδος, in marg. ἡ μελέτη ᾧ, cum protheoria (IV 81 sq.)

100 λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας λόγος β̄

106^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου λόγος γ̄

110 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν λόγος δ̄

114 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας λόγος ε̄

115^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῶ λόγος ζ̄

120^v μονωδία εἰς ἰουλιανὸν λόγος ἐνδέκατος

124 ἐπιτάφιος εἰς τὸν αὐτὸν ἰουλιανόν λογ ιᾱ

161 τοῦ αὐτοῦ περὶ φαρμάκων; (ιθ add. Mynas)

163^v τοῦ αὐτοῦ ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς (κ' add. Mynas)

167 τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κᾶρα (κα' add. Mynas)

168 τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ νικομηδεῖα (κβ̄ add. Mynas). Desinit folio 171.

In margine lectiones variae et scholia manu librarii ipsius vel huic aequali posita sunt.

Ordo orationum et numeri singulis manu librarii appositi lectionesque mea causa ab Henrico Lebègue humanissime exscriptae demonstrant codicem nisi e Vindobonensi ipso, certe ex eodem quo hic exemplo, sed neglegentissime deductum neque ullius pretii esse.

Codicem meum in usum examinaverunt Alfredus Iacob et Henricus Lebègue.

- 33 29. Codex Vaticanus gr. 1835 bombycinus formae octavae (19 × 13) saeculi XIII exeuntis vel XIV ineuntis, vermibus corrosus et tenui membrana reparatus, post tractatum physicum acephalum et imperfectum continet

1) Tituli sunt rubricati.

primum epistulas Libanii inde a folio 86 usque ad 117^v, quarum prima est ὃν ἐξήτουν ἔγω (358), ultima διπλὴν ἀνῆρησαι (372), item interposito carmine sex versuum inscripto περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος στίχοι ἡρωικοί iterum a folio 118 λιβάνιος φλωρεντίω· ἐπειδὴ σου (ep. 59) usque ad 159^v οὐκ ἔσχε μὲν σῶσαι (ep. 925); deinde:

fol. 160 Λιβανίου μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος; des. fol. 161^v.

Quae foliis 162—165 scripta sunt fere omnia evanuerunt, nisi quod in extremo folio 165^v exitum vitae Aristidis rhetoris a Philostrato vit. soph. II 9 conscriptae certo dispicere mihi licuit.

Fol. 166 Ἰουλιανὸς μαξιλω φιλοσόφω· Ἀλέξανδρον μὲν
(= ep. 15 ed. Hertl.)

τῷ αὐτῷ· ὁ μὲν μῦθος (= ep. 16)

λιβανίω σοφιστῇ καὶ κοιαιστῶρι· ὥς ὤνησε
(= ep. 72)

Ὀδυσσεὺ μὲν (= ep. 34)

γεωργίῳ ὑπάτῳ· Ἥλυθες τηλέμαχε (= ep. 8)¹⁾

167^v Ἰουλιανοῦ φάλαρις πρῶτος (= Lucian. t. II 103
ed. Iac.) et δεύτερος (ib. 111)

172^v λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ

175 συνεσίου κατάστασις

176 τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία

179 γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης περὶ τῆς τοῦ σώματος
τῶν ἡμῶν κατασκευῆς

187 πλουτάρχου περὶ τῆς ἀλεξάνδρου τύχης ἢ ἀρετῆς

193 λόγος β'

204 λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν
καλέσαντας

211^v Τρεῖς με τυραννήσαντα κτλ. (= Anth. Pal. XI
442).

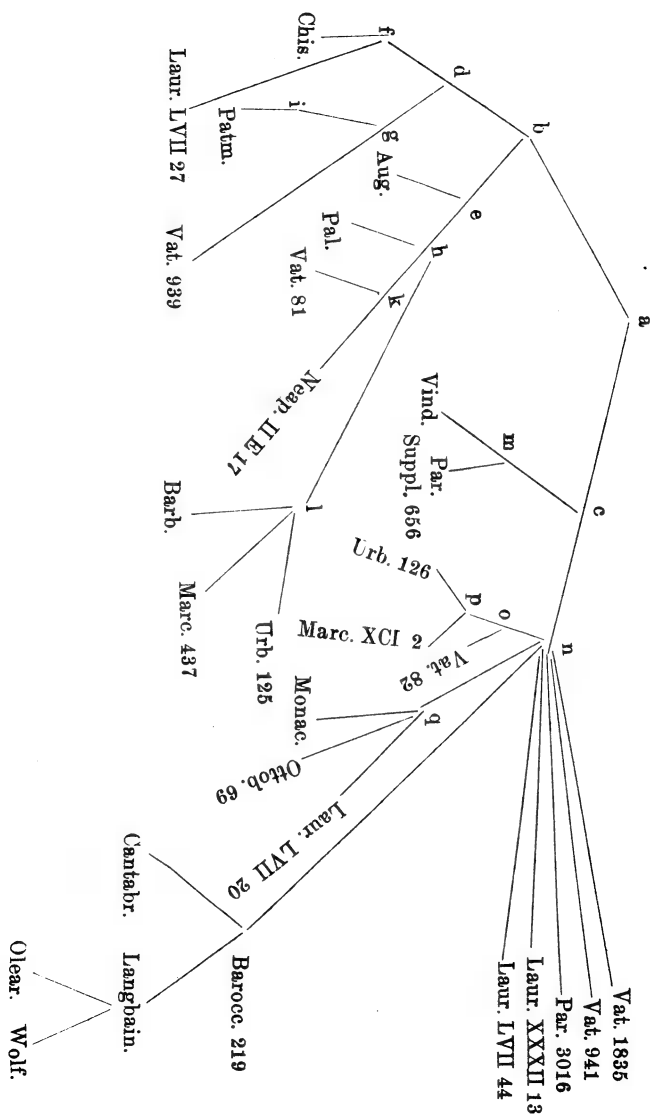
Leo Allatius lectiones varias ex hoc codice ad oratio-

1) De hac classe codicum qui epistulas Iuliani continent cf. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition manuscrite des lettres de l'empereur Julien p. 68 sq.

nem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτ. καλ.* in margine codicis Barberini (v. supra p. 33) adnotavit, quae non solum eum cum multis aliis ad exemplar deperditum *n* redire sed etiam singularibus vitiis inquinatum et interpolatum esse evincunt. Ego anno 1895 eum tractavi.

Iam si quaerimus quo necessitudinis vinculo hi 29 codices qui orationem *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* continent, cohaereant, lineas cardinales stemmatis easdem quas in *Blφ* (cf. p. 70) esse facile apparet. Itaque potissimum qui locus iis codicibus qui *Blφ* non continent, dandus sit eruamus necesse est.

Omnes igitur codices ad duo apographa (*b* et *c*) archetypi (*a*) redeunt. Utrumque apographum periit; item apographa duo *e* *b* facta (*d* et *e*); item apographa duo *e* *d* facta (*f* et *g*). Servati autem sunt codices Chisianus et Laur. LVII 27 deducti *e* *f*, Patmius et Vat. gr. 939 deducti *e* *g*. Ex *e* apographa facta sunt duo: Augustanus et codex deperditus *h*, fons trium codicum: Palatini et duorum deperditorum, *e* quorum uno (*k*) Vaticanus gr. 81 et Neapolitanus II E 17, ex altero (*l*) Barberinus, Marcianus gr. 437, Urbinas 125 fluxerunt. Etiam duo *e* *c* facta apographa perierunt, quorum ex uno (*m*) fluxerunt Vindobonensis et Parisinus Suppl. gr. 656, ex altero autem *n* plurimi codices. Quorum unus (*o*) periit, fons communis codicis deperditi (*p*), *e* quo fluxerunt Urbinas gr. 126 et Marcianus XCI 2, et Vaticani gr. 82; periit alter (*q*), fons codicis Monacensis 101, Ottoboniani 69 Laurentiani LVII 20. Reliqui codices Laur. LVII 44; XXXII 13; Parisinus 3016, Vaticani 941 et 1835, denique Baroccianus 219 via directa *e* *n* manasse videntur. E Barocciano excerpti sunt codices Cantabrigiensis (anno 1629) et Langbainianus, *e* quo duo apographa facta sunt, unum ab Oleario, alterum a Wolfio. Huius necessitudinis imaginem hoc tibi stemma ante oculos proponet.

Ad apographum autem *b* restituendum sufficiunt codex Chisianus, Augustanus, Palatinus, Barberinus, Marcianus 437; item ad *c* codices Vindobonensis, Urbinas gr. 126, Marcianus XCI 2, Monacensis gr. 101. Aetate sane reliquos qui e *n* fluxerunt codices superat Laurentianus LVII 44. Sed quoniam tam neglegenter et inscite descriptus est, ut in unaquaque fere voce sit peccatum, quamquam totum collatum habeo, tamen his sordibus apparatus criticum onerare nefas duxi. Neque Baroccianus ullis splendet luminibus, ut denuo conferendus fuerit; satis est lectiones eius ex editione principe Fabriciana (= Fabr) attulisse, etsi tenendum est hanc minime in omnibus codicis ipsius scripturam reddere. Neque, quantum e speciminibus iudicare licet, meliores sunt reliqui eiusdem familiae codices.

In universum prior familia codicum (*b*) alteram (*c*) fide superat.

Quamquam oratio non 'corporis' finibus circumscripta mansit, sed etiam in eclogas recepta est, tamen, si excipis locum p. 254, 6sq. qui fortasse ab auctore florilegii paululum mutatus est, et mentionem genetivi *ἐπιπάπιον* qui p. 241, 14 occurrit, in lexico Vindobonensi anno 1343 ab Andrea Lopadiota consarcinato p. 57, 3 factam, nullus locus in florilegiis vel apud grammaticos citatur.

Reiskius textum editionis principis cum versione latina Olearii a Fabricio (cf. p. 231) factae ex ingenio¹⁾, postea etiam codicibus Augustano et Monacensi adhibitis multis locis emendavit; quo magis dolendum est quod nihilominus textus editionis culpa uxoris²⁾ hic illic editione principe deterior est.

Monnerius cuius de editione impressa sed nunquam foras missa supra (p. 15) rettuli, p. 194—235 nihil nisi textum praebet Reiskianum hic illic tentatum, sed nusquam emendatum. Nonnulla vitia Sintenis, Cobetus, Gasda³⁾ sustulerunt.

1) Animadv. V 201 sq.

2) Cf. p. 76.

3) Cf. p. 78.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΒΑΡΥΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΛΕ- R 171
ΣΑΝΤΑΣ.

1. Ὡς δὲ βαρύς, ὡς δὲ ἐπαχθής, εἴρηται τισι
περὶ ἡμῶν. ὁ δ' ἀπαγγέλλων Ἀνδρόμαχος ἦν ὀμνύς,
ἐπιστεύετο δ' ἂν καὶ οὐκ ὀμνύων καλὸς τε ὦν κἀγα- 5
θὸς καὶ ἡμῖν ἐταῖρος καὶ οὐχ ἡδέως τὰ τοιαῦτα ἀκού-
σας· οὕτω πλείστον ἀπεῖχε τοῦ | τὰ οὐκ εἰρημένα πλά- R 172
σαι ἂν ποτε κατ' ἐμοῦ. προκαλοῦμαι τολύην αὐτοῦς
εἰς ἔλεγχον καὶ ἀξιῶ δεῖξαι τοῖς εἰρημένοις ἀληθείας
τι μετόν· ἀλλ' οὐχ ἔξουσι. 10

<i>A</i>	= codex Augustanus (Monacensis gr. 483)
<i>C</i>	= codex Chisianus
<i>P</i>	= codex Palatinus 282
<i>B</i>	= codex Barberinus
<i>M</i>	= codex Marcianus 437
<i>V</i>	= Vindobonensis
<i>U</i>	= Urbinas 126
<i>I</i>	= Marcianus (olim S. Ioannis et Pauli) XCI 2
<i>Mo</i>	= Monacensis 101
Fabr	= editio Fabriciana
Re	= Reiskius

4 καὶ δεικνυμι καὶ δεικνύω *V*

4 ^{ἀπ} ἀγγέλλων *A* 7 ἀπεῖχεν, sed *v* erasum *A* | τὰ] *τ* cum
rasura unius litterae *U* | οὐκ om *U* inser *I*² 10 τῷ *ABVI*
Mo | μετόν corr in μεστόν *C*^s με τὸν *Mo* μεστόν Fabr quod
corr Toupus, Emend. in Suidam et Hesych. t. IV 177

2. Καὶ πρῶτον μὲν ἐκείνο θαυμάσαι τις ἂν
δικαίως, πῶς εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον οὕτως ὄντα
μακρὸν οὐκ ἤλθε ταυτὶ τὰ ἐγκλήματα. ἑτέρα μὲν γὰρ
εἴρηται πολλὰ ψευδῇ μὲν καὶ αὐτὰ καὶ παρὰ ἀνθρώ-
5 πων ἐχθρῶν, οἷς αἰσχύνεσθαι τε ὕστερον συνέβη καὶ
μόνον οὐκ εἰς γόνυ κατενεχθεῖσιν ἰκετεύειν συγγνώμην
ἔχειν αὐτοῖς μωράνασι, καὶ ἔσχον, τουτὶ δὲ νῦν εἰσῆλ-
θεν ἀναμειναν ἑβδομον καὶ ἐξηκοστὸν ἔτος. 3. οὐ γὰρ
δὴ ἔστιν εἰπεῖν, ὥς λεγόμενον ἐλάνθανεν, ὥσπερ οὐδὲ
10 τᾶλλα. τῆς τε γὰρ τῶν λεγόντων ἀσελγείας ἦν μὴ
κρύπτειν, εὐνοί τε ἡμῖν πολλοί, παρ' ὧν ἂν ἐπυνθα-
R 173 νόμην. 4. | τί οὖν; χορὴ νομίζειν, ὅτι νεώτερος μὲν
ὦν ἡπιστάμην σωφρονεῖν, προϊούσης δὲ τῆς ἡλικίας
διεφθάρην; ἀλλὰ τοῦναντίον εἰκὸς ἦν, λῆξαι με νῦν,
15 εἰ καὶ πρότερον ἐπαχθῆς ἦν. δεινὸς γὰρ παιδεύειν
καὶ ἐπανορθοῦν ὁ χρόνος. 5. ἀλλ', οἶμαι, τοιοῦτόν ἐστιν.
ἅπαντα τᾶλλα διεξέληλυθότες, καθ' ἕκαστον αὐτῶν ἐρυ-
θριάσαντες, ἐπειδὴ σιγᾶν οὐ δύνανται, φροντίσαντες
οὐδέν, εἰ μὴδὲν ἐροῦσι πιθανόν, ἐπὶ τοῦτο ἐξηνέχθη-
20 σαν, ὅπως αὐτοῖς φεύγουσι τὰς ἐμὰς συνουσίας εἴη
λόγος.

6. Βαρὺς ἐγώ; τί οὖν ἔστιν ἀκούειν τῶν ἐπὶ τῶν
ἐργαστηρίων, ὅποτε παρίοιμι, λεγόντων; οὐχ ὁ μέ-

1 θαυμάσαι A in marg αὐτοῖς ἐροῖτο CAV et in marg
P³ et Mo Re | τίς PMo 4 παρ' BMIMo edd 6 μόνον
ονκ eraso acuto et spiritu leni A μονονονκ CB 7 ω in
μωράνασι in ras P² 9 ἐλάνθανεν ἂν Monnier 10 τᾶλλα C
et m. rec. in τᾶλλα corr A 11 ante πολλοί duae litterae (sine
dubio quae in Vat. 82, οἱ) erasae in I 12 τί — 13 ἡπιστάμην
Mo² in marg | τί οὖν χορὴ libri Fabr corr Re 14 με Mo in
marg et m. rec. corr e μὲν A et P² in ras μὲν VMo 17 καὶ
ante καθ. V et Fabr καθ' ἕκαστον V

τριος; οὐχ ὁ κοινός; οὐχ ὁ καὶ τὰς τῶν πενεστώ-
 των προσρήσεις ἀμειβόμενος τοῖς ἴσοις; ἔστιν
 οὖν ὅστις ἂν ἐκείνοις αὐτὸν ἴσον ἐν οἷς ἔξεστι ποιῶν
 τῶν ἐν τέλει καὶ δυνατῶν κρείττων ἂν ἀξιώσειεν εἶναι;
 οἱ φιλοῦσι μὲν μου καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλὴν καὶ 5
 χεῖρας, εἰ καὶ μὴ σφόδρα φιλοῦσιν αὐτόν, ἔχοντες δ'
 οὐδὲν ἔλαττον ἀπέρχονται. 7. ποῦ τοίνυν ὁ βαρὺς;
 ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ἄρχοντας; ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες, οἳ
 τε εἰσιὼν καθιζάνω παρὸν ἔς τι κάλλιον, καὶ μεθ' ὧν
 ἅπαντῶ καὶ προπέμπω, καὶ τίνων ἀποσχιζόμενος, ὧν 10
 ἐλκόντων με παρ' | ἑαυτοὺς πολλάκις οὐδὲν μᾶλλον R 174
 ὑπακούσας φαίνομαι. 8. καὶ τί ταῦτα λέγω, λέγειν
 ἔχων τὸ γραμματεῖον ἐκεῖνο, ὃ διεωσάμην, ὅπως μὴ
 σεμνότερος γεγενῆσθαι δόξαιμι; καίτοι γε ὑπῆρχε λα-
 βόντι δεινὰ πάσχειν λέγειν οὐχὶ βαδίζοντων παρ' ἐμὲ 15
 τῶν τὰς ἀρχὰς ἐχόντων καὶ θορύβου γε ἐμπιπλάναι
 τὰς τῶν ἀρχόντων καταγωγάς, ὅποτε παρ' αὐτοὺς ἐρ-
 χοίμην. ἀλλ' οὐδέτερον ἐβουλήθην οὐδέ γε ἡγησάμην
 μέγα οὐδὲ ταῖς διὰ τὸν τρόπον μου τιμαῖς | ἡξίωσα R 175
 προσθεῖναι τὰς ἀπ' ἐκείνων τῶν γραμμάτων. 9. ἡθὲ- 20
 λησεν Ἀρχέλαος ὁ γέρον ἐλθεῖν ὡς ἐμέ, διεκώλυσα·
 Δομνίκος μετ' ἐκείνον, καὶ τοῦτο ἐκώλυσα προαισθό-

13 Cf. Eun. vit. p. 7, 23 sq. cum nota 21 I 161, 5 sq.

5 μ in μου in ras I² ον cum rasura unius litterae ante ο
 U ποῦ BMMo Fabr 7 signum interrogationis posui auc-
 tore Cobet Mnem. V 103 (= Coll. crit. 99) 8 ἅπαντες om
 U, inser I² | οἷός Fabr 9 παρ' ὧν A (posteriore manu
 aliquid de ω rasum est) CPBMV et in marg Mo παρὸν Fabr |
 ἔς τι] ἐστι CAPBMV εἰς UIMo Fabr 10 ἅπαντῶ I |
 ὧν om Fabr ὧν U ὡς I 12 πάντα CAPV et in marg Mo
 13 διεωσάμην e διεωσάμην corr CAP²I² διεωσάμην Mo
 in marg 22 Δομνίκος Fabr

LIBANIUS ed. Foerster.

16

μενος. ἦλθεν Ἀρχέλαος ὁ ἀδελφιδοῦς Ἀρχελάου λαθῶν γε καὶ ἐλύπησεν ἐλθὼν καὶ τοῦτ' ἤκουσεν αὐτὸ καὶ εἶξε. Σαπῶραι δὲ καὶ Ἰούλιοι καὶ Βίκτωρες ἀρρωστοῦντος οὐκ ἔχοντος φυγεῖν ἤκον, ἐγὼ δὲ εἰς γῆν
 5 ὑπ' αἰσχύνης ἔβλεπον, ἐργῶ δῆλον ποιῶν, ὅτι τῇ τιμῇ βαρυνοίμην.

10. Ἀλλὰ βαρὺς εἰμι τοῦ γένους μεμνημένος. ἐμοὶ δὲ ὑπῆρχε μὲν πλὴν ὀλίγων κομιδῇ λέγειν πρὸς ἅπαντας, ὥς ἔνεκα γένους οὐδ' ἀντιβλέπειν ἔχοιεν ἂν
 10 πρὸς ἐμέ, εἶπον δὲ οὐδεπώποτε οὐδὲ ἐπήρθηταις εἰκόσιν αὐτῶν οὐδὲ ταῖς λειτουργίαις, ἀλλ' ἀρκεῖν ἡγησάμην τὸ ταῦτα ἡμῖν συνειδέναι τὴν πόλιν, τοῖς δ' ἄλλοις ὥς οὐδὲν φανυτοτέροις εἰς γένους λόγον ὁμιλῶν διατελῶ. 11. πάππον δὲ καὶ ἐπιπάππον μνησθῆναι μὲν
 15 ὁμολογῶ καὶ πολλάκις, μνησθῆναι δὲ οὐκ ἐπὶ τούτοις, ἀλλ' ὅτι τῷ μὲν καὶ μαντικῇ γένοιτο τέχνη πρὸς ἑτέροις ἀγαθοῖς, παρ' ἧς προμάθοι τὸ βιαίως αὐτῷ τοὺς
 R 176 νίεις ἀποθανεῖσθαι | τοὺς καλοὺς, θατέρου δὲ τὴν περὶ τοὺς παῖδας ἐπιμέλειαν πολλάκις διηγουμένη· δι'
 20 ἣν ἦλθε μὲν εἰς Ἀπάμειαν αὐτός, ἥγαγε δὲ πείσας πολλοῖς χρήμασι σοφιστοῦ σθένος, ἀπέφηνε δὲ θανμαστοὺς

9 cf. p. 80, 10 sq. 16 cf. p. 81, 4 sq.

3 αὐτός *Mo* (sed in marg αὐτό) edd | καὶ in marg *Mo*

num ἤκουσε καὶ αὐτός? 3 Σαπῶραι Re βίκτορες *A*
 num Βίκτορες? | os in ἀρρωστοῦντος *P*⁵ in ras 4 εἰ in φυγεῖν
 in ras *I*³ 7 μεμνημένος; Re 8 μὲν om *U* inser *I*² | κο-
 midῆι *AC* 10 οὐδὲ πώποτε libri edd | οὐδὲ] δὲ *B* 11 i alte-
 rum in λειτουργίαις ex ei corr *I*² 14 ἐπιπάππον γράφει
Λιβάνιος lex. Vindob. s. v. p. 57, 3 15 καὶ om Re 16 τέχνη
 om *U* 17 η in ἧς in ras *P*² 18 νίεις] ὡς εἰς *Mo* 21 σοφι-
 στῶν σμῆνος MSchmidt Philol. X 409 at cf. 86, 12

οὓς ἐγέννησε, τοὺς τῆς ἐμῆς μητρὸς ἀδελφοὺς. καὶ ταῦτα διεξήειν οὐ ψιλῆς χάριν εὐφημίας, ἀλλ' ὅπως πατήρ τις ἀκούσας ζηλώσειεν.

12. Ἐν τολύμῃ νεότητι διεφύγομεν ἂ μὴ πᾶν ῥάδιον, καὶ τούτου μάρτυρες πρὸς τοῖς πάντα ἐπίστα- 5 μένοις θεοῖς εἰσὶ μοι τῶν ἡλικιωτῶν οἱ ζῶντες ἔτι, νῦν μὲν σαπροί, τότε δὲ ἡνθοῦμεν. ἡνώχλησα οὖν ἐγὼ τῇ μνήμῃ τῆς σωφροσύνης; εἶπον ἄξιός ἐστιν διὰ τοῦτο τιμῶν; ἢ οὓς ἐξῆν μάρτυρας καλεῖν, ἐκάλεσα; 13. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, τῶν περὶ τοὺς λόγους ἐμνημόνευσα 10 πόρων ἢ τῶν ἐνταῦθα ἢ τῶν ἐτέρωθεν; ἢ ὥς ἀρόμενος Ἀθήνησιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ἐπὶ τὸν θρόνον ἔφηνον; τούτων οὐκ οὔσης ἀνάγκης ἐμνημόνευσα, λαμπρύνων ἄλλως ἐμαυτόν; οὐκ ἔστι, παρακλήσεως δὲ εἵνεκα τοῖς νέοις πολλάκις· ᾧ τοῦνομα τοῦτο ὁ βαρὺς ἦμιστα ἂν 15 προσήκοι.

14. Ἀλλὰ τοὺς παρ' ἐτέρων λόγους ὄντας ἢ σπουδαίους ἢ οὐ τοιούτους ἐκβάλλω ταῖς εἰς ἐμαυτὸν εὐφημίαις· ἐγὼ τὸν δεῖνα σοφιστὴν ἐνί-

12 or. I § 24 sq.

14 ἔνεκα καὶ εἵνεκα Πλάτων, Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι, Θουκυδίδης δὲ ἀεὶ ἔνεκα B² (= Thom. M. s. v. ἔνεκα p. 151, 4). 19 λέγων δηλονότι V

2 διεξήει Mo 4 διεφύγον μὲν Cobet Mnem. V 103 (Coll. crit. 99) 8 ἄξιός I, sed σ in ras ἄξιον BMU | διατοῦτο BMI Mo 9 καλεῖν μάρτυρας V 10 τῶν] rasura duarum litterarum U | ἦμο in ἐμνημόνευσα in ras I² 12 Ἀθήνησιν Re | τούτων I sed acutus et ω in ras m² 14 ἔνεκα Fabr 15 πολλάκις τοῖς νέοις V | ᾧ ὥστε? | ἦμιστ' V 17 ἐτέρους U | σπουδαίους Mo 18 τοιούτους Mo 19 post εὐφημίαις signum interrogationis delevi cum Gasda

κησα καὶ τὸν δεῖνα ἐπεστόμισα καὶ τὸν δεῖνα
κατέβαλον καὶ τὸν δεῖνα κατεπάλαισα καὶ τὸν
δεῖνα φεύγειν ἠνάρκασα καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ
τοὺς πολλοὺς καὶ τοὺς Ἀθήνησι τοὺς τρεῖς εἰς
5 φόβον κατέστησα, καλούμενος ὑπὸ τῆς ἐν ἐκα-
τέρῳ βουλῆς; 15. οὐχ ἐτέρων ταῦτα ἀπαγγελλόντων
μεμαθήκατε; εἰ δ' οὐκ ἀπήγγελλον, ἡγνοεῖτ' ἂν ἔνεκά γ'
ἐμοῦ τὰς νίκας. ἐπεὶ καὶ περὶ τῶν εἰκόνων καὶ ὧν ὑπὲρ
9 αὐτῶν ἔγνωσαν οὐ μικρὰ τινες οὐδὲ ὀλίγα πόλεις, οὐπω
R 177 μὲν | ἀκηκόατε, πέυσσεσθε δ' ἴσως, οὐ μὴν ἐμοῦ γε λέ-
γοντος. 16. καίτοι τοιούτου γε οἶδονπερ οἶδε φασὶν
ἀνθρώπου τί ποτ' ἦν; πάντα τόπον καὶ καιρὸν ἐμπι-
πλάναι τῶν τοιούτων ῥημάτων καὶ ἡμέρας γε ἐκάστης,
τοτὲ πρὸ μεσημβρίας, τοτὲ μετ' ἐκείνην.
15 17. Καὶ μὴν καὶ ὅστις γε εὖ ποιήσας πολλὰκις
μνημονεύει τῆς χάριτος, βαρὺς, εἴπερ ἐγγὺς μὲν τοῦτο
τοῦ ὄνειδίζειν, λυπηρὸν δὲ ἐκείνο. σκοπῶμεν τοίνυν,
εἰ μὴ εὖ πεποίηκα τὴν ἑμᾶντοῦ, δεσμὸν μὲν ἰσχυρὸν
ἀπορρήξας, ᾧ με κατέδησε βασιλέως ψῆφος οὐ πάντες

4 cf. or. I § 25

19 cf. p. 120, 5; 132, 5 sq.

11 οὐ καλῶς ἔχει V

1 ἀπεστόμισα Mo | κατέβαλλον UI 3 τῇ Διονύσου? i. e.
Nicaea cf. p. 107, 8 5 κατέστησαν eraso v Mo 6 ταῦτ' V |
ἐπαγγελλόντων Mo 7 ἀπήγγειλον Mo | γέ· μου A et in γε
ἐμοῦ corr P² 10 δὲ Re 11 τοιούτου scripsi τοῦτο libri Fabr
τοῦ Re | οἶδε V 12 loco vocis ἀνθρώπου rasura quattuor
litterarum in U | ἐμπιπλάναι in marg, ἐμπιπλάναι in textu Mo
13 τοιου in τοιούτων in ras P³ | γε om U inser I² 14 τοτὲ
scripsi bis cum I το τε U τό τε reliqui libri edd | πο in πρὸ
in ras P³ 15 μὴν καὶ om U καὶ in ras I² 16 βαρὺς Fabr
Re βαρὺ libri 19 οὐ] οὐ Mo δν I Fabr

ἴστε, δραμῶν δὲ ὡς ὑμᾶς οὐκ ἀκίνδυνον δρόμον [δρό-
μον], ἐναντίον τῇ τοῦ βασιλέως ἐπιθυμίᾳ, ἐπίδοσιν δὲ
λαμπρὰν τοῖς λόγοις ἐνεργασάμενος. ταύτην οὖν προ-
φέρων τῇ πόλει τὴν εὐεργεσίαν οὐδοτιοῦν | ἀνήκα; R 178
καὶ τίς οὕτως ἀναιδής, ὅστις εἰπεῖν τολμήσειεν ἄν; 5

18. Ἄλλ' ἢ βάδισις φορτικῇ. ποῖα, πλὴν εἰ τὴν
παρὰ τοῦ νοσήματος λέγοι τις; ἀλλὰ τὸ βλέμμα, ἀλλ'
αἱ ὀφρῦες, ἀλλ' ἡ φωνή. οὐ τὸν ἐπὶ χάριν με καλεῖν
εἰώθατε; ταῦτ' οὖν οἶόν τε τὰ ὀνόματα συνελθεῖν,
ᾧστε τὸν αὐτὸν τοῦτό τε καὶ βαρὺν ἐν δίκῃ καλεῖσθαι; 10

19. εἰς τολύπην τινές, οἱ τῷ τὸν γέλωτα καθάπαξ φυ-
γεῖν ταύτην ἠνέγκαντο τὴν προσηγορίαν. πότ' οὖν ἡ
διεκώλυσα γελῶντας ἢ νέφος ἐπήγαγον εὐφροσύνη;
ποσάκις δὲ αὐτὸς ἡγεμῶν ἐγενόμην γέλωτος ἐν οἷς
ἔξῃν; ἐπεὶ σπουδῆς γε καὶ προνοίας πραγμάτων ἐπι- 15
στρεφούσης πρὸς ἐαυτὴν πονηρὸν ἂν ἦν γελᾶν τε αὐτὸν
καὶ γελᾶν ἑτέρους ποιεῖν. 20. τοσοῦτον δὲ ἀπέχω
ταύτης τῆς αἰτίας, ᾧστ' οὐδὲ πρὸς τοὺς φοιτῶντας
τοιούτος γεγένημαι, ἀλλ' ἡδονὴν τινα τὴν ἀπὸ τῆς
ἡμερότητας καταμιγνύω τῷ πράγματι, δι' ἣν οὐδὲν δέο- 20
μαι πληγῶν ἐκόντων ἅπαντα ποιούντων, ἑτέρους δὲ
ἴσμεν μυρίας ῥάβδους ἀνηλωκότας, οἱ οὔτε τοσοῦτον
ἐδυνήθησαν οὔτ' ἐκλήθησαν ὃ νῦν ἐγώ.

1 εἰς ἡμᾶς *M* | δρόμον alterum cancellavi 3 ἐνεργασά-
μενον *Mo* 4 οὐδ' ὅτι οὖν acuto supra ὁ et spiritu leni supra
v eraso *A* οὐδ' ὅτι οὖν *C* οὐδ' ὅτι οὖν *PBMUI* | signum inter-
αι ὅες

rogationis om *Re* 6 εἰ] ἡ *Mo* 7 ἀπὸ *Re* 8 ἡ ὀφρῦς *Mo*
ἡ ὀφρῦς *UI* ὀφρῦς *Fabr* 10 τοῦτον *Fabr* 11 τῷ inser *I*²
15 ἐπὶ *Mo* | γε in ras *I*³ ante ε una littera erasa in *U*
δὲ *Mo* | πραγμάτων προνοίας *BM* 18 ᾧστε *BM* | τοὺς om *UI*
22 τοσοῦτο edd 23 οὔτε *Mo*

21. *Τί δ'*; ἐν ταῖς ἀρρωστίαις ἔστιν εἰπεῖν, ὥς τοὺς μὲν ἄλλους δι' ἐκάστης ἡμέρας ἤξιουν παρ' ἐμὲ βαδίζειν, τοὺς δὲ καὶ νυκτός, ἐνίοις δὲ μηδ' ἀπαλλάττεσθαι τῆς κλίνης, αὐτὸς δὲ ταύτην ἐλλείπων τὴν φορὰν
 5 εἰκὸς τι ποιεῖν ἐνόμιζον; τοῖς μὲν γὰρ πρόκειν τὴν λειτουργίαν, ἐμὰντῳ δὲ τὴν περὶ ταῦτα ἀτέλειαν.
22. καὶ μὴν πάλοι μὲν ἐωρώμην θέων ἐπὶ τὰς θύρας
 R 179 τῶν ἀσθενοῦντων καὶ κλῖμακας, | νῦν δὲ φερόμενος,
 τὰ μὲν ἵππῳ, τὰ δὲ χερσὶν οἰκετῶν. καίτοι τίς οὐκ
 10 ἂν ἱκανὴν ἔχειν ἀπολογία ἡγησάμενος τό τ' ἐν τοῖς ποσὶ κακὸν τό τε γῆρας ταύτης αὐτὸν ἀφῆκε τῆς ταλαιπωρίας; ἀλλ' οὔτε τοῖς οὐκ ἐπισκεψαμένοις με κάμνοντα τοῦτο πάποτε ἐμεμψάμην αὐτός τε καὶ παρὰ δύναμιν πολλάκις ἤκον ἐπισκεψόμενος.
- 15 23. *Τί λοιπόν*; ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν εἰμι βαρὺς, τὸν μὲν ἀεὶ γιγνόμενον κρότον, καὶ ἥ πολὺς, ὥς ἐλάττω τοῦ δέοντος κλιτῶμενος, ταῖς δ' εἰσδυταῖς φωναῖς προστιθέναι καινὰς ἀξιῶν, τὰς δὲ εὐφημίας, ὥσπερ λίδινος, δεχόμενος καὶ οὔτε ὀφθαλμοῖς οὔτε χειρὶ τοὺς
 20 ἐπαινέτας οὔτε μειδιάματι τιμῶν; 24. ἐγὼ δὲ αὐτοὺς οἶδα καὶ φήμασιν ἐπισχῶν, δεόμενος μὴ οὕτω λίαν κόπτειν αὐτοὺς μηδ' ἐν οἷς ἐμὲ κοσμοῦσι ταλαιπωρεῖν. ἃ δ' ἡγανάκτησα πολλάκις ὑπὲρ Πλάτωνος καὶ Δημο-

22 Dem. prooem. 29 p. 1439, 18 et 37 p. 1446, 15

1 post δ' signum interrogationis inser Re 3 μηδὲ BM
 4 ἐλλείπων in marg, ἐκλείπων in textu Mo prius ε in ἐλλείπων in ras P² | 5 εἰκὸς τί Mo 6 ἐμὰντῳ τῷ δὲ Mo
 7 μὴ Mo | acutus et ην in ἐωρώμην in ras P³ | τρέχων BM
 8 φέρομαι? 9 καίτοι] καὶ BM 10 ἔχειν ἱκανήν BM
 12 οὐκ inser Fabr μὴ inser I² 13 ὅπερ? 15 εἰμι] εἰ μὴ Mo
 16 γινόμενον BMUV | ὥς om U inser I² 18 δ' Re
 21 οὔτε Mo 22 αὐτοὺς BMV | μηδὲ BM

σθένους, ὅποτε ἀδικοῖντο ὑπὸ τοῦ θεάτρου, τὰ πολὺ διεστηκότα συναγόντων ταῖς βοαῖς, οἶμαι πάντας εἰδέναι, καὶ γὰρ δὴ καὶ προλόγῳ ταῦτα ἔπαυσσα, μᾶλλον δὲ ἐβουλήθη μὲν, ἔτι δὲ ταῦτόν ἐστιν οὗ | τολ- R 180
μᾶται. 5

25. Αὐτὸ τοίνυν τὸ πλῆθος τῶν ἐπιδείξεων, ἐπειδὴ τινὰς ἡσθόμην δυσχεραίνοντας, ᾤμην δέ γε αὐτοῖς ὁ ἡλίθιος χαρίζεσθαι τῇ πυκνότητι, κατέλυσσα καὶ ἃ πρότερον ἐν πλείοσι, ταῦτ' ἐν τοῖς φοιτῶσι δεικνύω. οὕτω πᾶν δέδοικα <καὶ> τὸ δοκεῖν εἶναι βαρὺς. 10

26. Νῆ Δ', ἀλλὰ τούτων μὲν οὐδὲν οὐδεὶς αἰτιᾶται, ἐκείνο δὲ τὸ τὰ πάλαι μὲν ὄντα ποθεῖν τε καὶ ἐπαινεῖν, τῶν παρόντων δὲ κατηγορεῖν, καὶ τότε μὲν φάσκειν εὐδαίμονας εἶναι τὰς πόλεις, νυνὶ δὲ δυστυχεῖν, καὶ τοῦτον αἰεὶ τε καὶ πανταχοῦ καὶ καθ' ἡμέραν 15 λέγεσθαι μοι τὸν λόγον. 27. εἰσὶ δὲ οἱ ταῦτα μεμφόμενοι καὶ οἱ τοῖς λόγοις ἀνιῶμενοι τούτοις, οἷς τὰ παρόντα συνήνεγκεν· οἷς δ' ἐλυμήνατο, τῶν ἐπαινούντων. γερόνασι δὲ οὗτοι μὲν ἐξ ἐνδόξων ἄδοξοι καὶ ἐξ εὐπόρων ἄποροι, ἐκείνοι δὲ τοῦναντίον ἐν δόξῃ καὶ 20 πλούτῳ καὶ δυνάμει, ὧν τοσοῦτον ἀπείχον ταῖς ἐλλπίσιν, ὅσονπερ τοῦ πτήσεσθαι. 28. οὐκοῦν τοῖς μὲν εὖ

22 ἦται πετάσειν V

4 δὲ om U inser I² | οὗ supra ὁ P³ γρ οὗ supra ὁ M ὁ VUI Mo Monnier γρ ὁ in marg A 8 τῇ πυκνότητι om U inser I² 9 ταῦτ' ταῦτα νῦν I (νῦν tamen inser m²) et Fabr 10 καὶ inserui e V 11 οὐδεὶς οὐδὲν V οὐδὲν om Mo inser I² οὐδ' cum rasura duarum litterarum U | οὐδεὶς om U 14 νῦν Mo 15 τε om BMV | καὶ καθ' ἡμέραν om BM καὶ om UI Fabr καθ' ἡμέραν e καθ' ἡμέραν corr Mo², post λέγεσθαι μοι Fabr καθ' ἡμέραν AV 17 οἱ del ? 18 οἷς] εἰς Mo | ἐλυμήνατο Mo 19 δ' Re 20 ἐν δόξῃ] ἐνδοξοι U 22 ὅσονπερ] ὅσονπερ καὶ Fabr ὅσον πῶς Mo

πράττουσι παρὰ τὴν ἀξίαν ἀηδὴς εἰμι καὶ βαρὺς ταῦτα
 R 181 λέγων, | τοῖς δ' ἐξ εὐδαιμόνων κατενεχθεῖσι κεχα-
 ρισμένος, οἷα δὴ συναχθόμενός τε καὶ πεπληγμένος
 ταῖς ἐκείνων συμφοραῖς. διὰ τί οὖν, ὅταν με βαρὺν
 5 καλῶσιν, οὐ προσδιορίζουσι μικρόν τι προστιθέντες
 τὸ σφίσιν· οὐ γὰρ ἅπασί γε ἐγὼ βαρὺς, ἀλλ' οἷς τὰ
 κακὰ τῶν πολλῶν ἀγαθὰ. πᾶσι μὲν οὖν ὦν βαρὺς
 ἡσχυνόμην ἂν τοῖς λεγομένοις, εἰ δὲ τοῖς οὕτως εὐτυ-
 χηκόσι, σεμνύνομαι· 29. οὓς ἡδέως ἂν ἐροίμην, πό-
 10 τερά με ψεύδεσθαι φασὶ τοῖς ἐπαίνους τουτοισί καὶ
 τοῖς ψόγοις ἢ οὐ. εἰ μὲν γὰρ ψεύδεσθαι, δευξάτωσαν,
 ὥς οὐκ ἀμείνω ταῖς πόλεσι τὰ πρόσθεν· εἰ δ' ἀληθεύ-
 ει, τί χαλεπαίνουσι; τί δ' οὐχὶ τὴν ἀληθειαν βαρεῖαν
 καλοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἐπόμενον ἐκείνη βαρὺν; οὐ γὰρ ὁ
 15 ἕμους λόγος τὰ πράγματα πεποίηκεν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πραγ-
 μάτων οἱ λόγοι τοιοῦτοι γηγένηται. 30. εἶπον, ὅτι
 πάσαι πολλαὶ θυσίαι καὶ μεστὰ τῶν θυόντων τὰ ἱερά
 καὶ θαλλαὶ καὶ αὐλοὶ καὶ ᾠδαὶ καὶ στέφανοι καὶ πλοῦ-
 τος ἐν ἐκάστῳ κοινὴ τις οὗτος τοῖς δεομένοις ἐπικου-
 20 ρία. τί οὖν ἐψευσάμην; καὶ νῦν τοὺς νεῶς ἴδοι τις
 ἂν τοιούτους; μᾶλλον δέ, ἴδοι τις ἂν πενίαν ἐτέρωθι
 τοσαύτην; 31. εἰσὶ μὲν οὐ ὥς ἡδιστ' ἂν θεοὺς ἀναθήμασι
 τιμῆσαιεν, ἴσασι δ', ὥς εἰ κομίσαιεν ἐκεῖσε, ταῦτα ἐτέρων
 ἐστίν, ὅπου γε καὶ τὴν πολλὴν ἐκάστων τῶν θεῶν γῆν

2 δὲ BM 4 ὅτ' ἂν A 7 βαρὺς ὦν UI Fabr 13 χα-
 λεπαίνουσι: per ras e χαλεπαίνουσιν BM | δὲ BM 15 ἀλλὰ
 BM 17 πολλαὶ <αἱ> Re Anim | ἐστὰ in μεστὰ in ras P² et
 I² μετὰ U et in marg Mo 20 signum interrogationis post
 οὖν posuit Gasda post ἐψευσάμην delens 21 τίς A τίς
 Mo 22 inter μὲν et οὐ habent οὖν BM γὰρ inser I² |
 ὥς om BMU inser I² | ἡδιστα MoU et corr in ἡδιστ' I² |
 ἀναθήματι B 23 τιμῆσαιεν ἂν BM | δ' inser I² 24 γε
 om Fabr

ἔτεροι γεωργοῦσι καὶ τῆς προσόδου μέτεστι τοῖς βωμοῖς οὐδοτιοῦν. 32. εἶπον, ὅτι τοῖς περὶ τὴν γῆν πονουῦσιν ἦν καὶ κιβώτια πάλαι καὶ ἐσθῆς καὶ στατήρες καὶ μετὰ προικὸς οἱ γάμοι. νῦν δὲ διὰ πολλῶν μὲν ἐρήμων ἦξεις 4 ἀγρῶν, οὓς τὸ πιέζεσθαι | ταῖς εἰσπράξεσιν ἐκένωσε R 182 προστεθέντος ἑτέρου κακοῦ μελζονος, τῶν τὰ ἄντρα σφῶν αὐτῶν ἐμπεπληκότων, τῶν μέχρη τῶν ἱματίων σωφρόνων. ὅσοι δὲ καὶ μένουσιν ἐν ἀγροῖς, οὐδὲν δέονται κλεῖειν θύρας· οὐδεὶς γὰρ φόβος ἀπὸ ληστῶν τῷ γε οὐδὲν ἔχοντι. 10

33. Ἀλλὰ τὰς βουλὰς ἐρεῖς. ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο διέκειτο κακῶς, τοῦτό γ' ἂν ἔπειθε μόνον λέγειν οἰά- περ λέγω. ἀντὶ μὲν ἐξακοσίων τῶν τότε οὐδὲ ἐξή- κοντα νῦν. ἐξήκοντα εἶπον; οὐδὲ μὲν οὖν ἐξ παρ' ἐνίοις. 34. ἀλλ' εἰσὶ τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὁ αὐτὸς 15 εἰσπράττει, λούει καὶ πάλιν λούει. τί τοῦτό ἐστι τὸ αἰνιγμα; λούει τε τῇ χορηγίᾳ τῶν ξύλων καὶ τὸν ἀμφορίσκον λαβὼν βαλανεὺς ὁ λειτουργῶν γίγνεται. εἰδ' ὁ μὲν θερμόν, ὁ δὲ ψυχρὸν ὕδωρ ἐξήτησε, τῷ δέ, οὐκ ἔνι γὰρ μερισθῆναι, τὴν θατέρου φέρειν ὀργὴν ἀνάγκη. 20

16 cf. or. I. t. II 586, 12 sq.

6 ^μση (om V) περὶ μοναχῶν τοῦτο λέγει (om A) *AMV Mo* qui addit: καθὼς καὶ ἡ (ἐν Re) τῷ ὅπῃ ἐρῶν καταφέρεται μοναχῶν.

2 οὐδ' ὅτιοῦν *CAPBMUI* 3 καὶ om *I* (sed in rasura 2 litterarum) et Fabr. inser *P^s* | μετὰ τῆς προικὸς *B* 4 μὲν om *Re* 5 ταῖς Fabr. τε libri, sed in γε corr *I²* 6 προ- τεθέντος *Mo* 7 μπε in ἐμπεπληκότων *C^v* in ras 9 γο ἐν ἄλλω: κλεισὶ *A* in marg 11 ἐξαιρεῖς Gasda 12 διέκειντο *B* | ἂν om *Re* | μόνον ἐπειθε *BM* 14 νῦν — 15 τῶν *I* in marg, postea inser *U* 17 λούειν *B* 18 ὁ βαλανεὺς λειτουργῶν Fabr. | γίγνεται *BMV* 19 ὕδωρ om *BM* | ἐξήτησε Fabr. | τὸν *V* | δ' *Re*

R 183 35. ἀλλ' οὐ παρ' | ἡμῖν ταῦτα. μηδέ γε, ὦ Ζεῦ,
 γένοιτο, ἀλλ' οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, οὗ ταῦτα οὐκ
 ἔστιν, ἀλλ' ὅτι, οὗ ταῦτα ἔστιν, ἐνι. καὶ μὴν αἷς μὲν
 τῶν βουλῶν ἢ γῇ πονηρά, τῷ μεγέθει τῶν φορτίων
 5 ἀπολώλασιν οὐδενὸς τῆς τοιαύτης ἐρῶντος γῆς οὐδὲ
 ὠνούμενου, παρ' οἷς δὲ βελτίων, ἀντὶ τῶν κεκληρο-
 νομηκότων ἔχουσι τοὺς πρίσθαι δυναμένους δεσπό-
 τας. εἴθ' οἱ μὲν πολιτευόμενοι ταπεινοὶ καὶ ὀλίγοι καὶ
 οὐ πένητες μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ πτωχοί, οἱ δ' οὐκ οἶδ'
 10 ὁπόθεν εἰσπесόντες, θέντες τιμὴν, τὸ γὰρ ἀληθὲς εἰρή-
 σεται, τρυφῶσιν ἐν τοῖς ἐκείνων, οἱ μὲν οἰκίας, οἱ δὲ
 ἀγρούς, οἱ δὲ ἀμφοτέρω κεκτημένοι. 36. καὶ τὸ μὲν
 τῆς βουλῆς ἀξίωμα οὐδαμοῦ, σοβοῦσι δὲ οἱ ξένοι καὶ
 γαμοῦσιν, ἡμεῖς δὲ ὀφῶμεν καὶ συνδειπνοῦμεν καὶ συν-
 15 ευχόμεθα γῆρας, βουλευόντι δὲ οὐδεὶς ἂν δοῇ κόρην.
 οὐχ οὕτω μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ. μὴνός ἂν θέοι τῷ γε δι'
 ἀκριβείας εἰπεῖν βουλομένῳ τὰς τῶν ἐν ταῖς βουλαῖς
 συμφοράς.

37. Οἶδα καὶ ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν, ὥσπερ ὑπὲρ
 20 τῶν βουλευόντων, στενάζας οὐδὲ τούτων ἴσως ἀδίκως,
 πεινῶντων καὶ διγούντων καὶ οὐδ' ὀβολὸν ἔχοντων
 διὰ τὴν τῶν λοχαγῶν καὶ στρατηγῶν δικαιοσύνην, οἱ
 τοὺς μὲν ἀθλιωτάτους ποιοῦσιν, αὐτοὺς δὲ πλουσιω-
 τάτους. πεινῶσι δὲ καὶ οἱ τῶν ἱππέων ἵπποι, ὁ δὲ

13 Dem. c. Mid. § 158 p. 565, 29

1 ἀλλὰ *BM* 2 δεῖ om *BM* 6 αἷς *UIB* et in marg
M Fabr 9 δὲ *UIMo* 10 εἰσπαίσαντες Cobet Mnem. V 103
 (Coll. crit. 99) 11 et 12 δ' Re 13 οὐδαμῇ *U* 16 ἔτω *C* | τῆς
 Fabr | δ' ἂν? 17 ἀκριβείαν Fabr 19 ὥς *UIMo* Fabr | περὶ
 Fabr 20 βουλευτῶν *I* | τούτων] περὶ τούτων Fabr τοῦτο Cobet
 Mnem. V 104 (Coll. crit. 100) 21 διγούντων bis *A*, prius e
 διγώντων corr *f*, alterum erasum διγώντων *Mo* et e διγούντων
 corr *I*² | καὶ om *U* inser *I*² 23 αὐτοὺς *Mo*

λιμὸς οὗτος χρυσὸς ἐκείνοις πρὸς τῷ | παρὰ τοῦ R 184
 βασιλέως, ὅς διὰ τῶν χειρῶν τῶν στρατιωτῶν εἰς τὰς
 ἐκείνων ἔρχεται. 38. καὶ καλὸν μὲν ἐμέσαι καὶ μεθυ-
 σθῆναι καὶ συνάψαι τούτοις εὐθὺς ἐδωδῆν ἑτέρων καὶ
 πόσιν, αἰσχροὺν δὲ αἰ μελέται καὶ τὸ ἐν τῷ πεδίῳ πρέ- 5
 πουςι πόνοις αὐτὸν γυμνάσαι. τοιγαροῦν ἐν ταῖς μά-
 χαις ἀρκεῖ βοῆσαι τοῖς πολεμίοις, καὶ οἱ μὲν ὄχοντο
 ἀπίνοντες, ὁ δὲ μένων πεισόμενος ἔμεινε. καὶ περιδε-
 εῖς μὲν αὐτοῖς αἱ ψυχαί, σκιῶν δὲ οὐ πολὺ διαφέροντα
 τὰ σώματα. 39. πικρὰ δὲ καὶ ἡ γῆ τοῖς ποσὶν ὑπο- 10
 δημάτων ἀπορίᾳ· δεῖ γὰρ δὴ καὶ εἰς γύναιον ἀναλλ-
 σκειν καὶ παῖδας, ἔστι δὲ ἑκάτερον ἐκάστῳ καὶ οὔτε
 τοὺς γάμους κωλύουσιν οὐθ' ἢ τις ἂν γένοιτο τροφῇ
 καὶ ταῖς τικτούσαις καὶ τοῖς τικτομένοις, σκοποῦσι.
 τεμνομένου τοίνυν εἰς τοσαύτας τομὰς τοῦ σίτου τῷ 15
 στρατιωτῇ πόθεν ἐκείνῳ κόρος; ἡ δὲ ἀπὸ τούτου βλάβη
 ζημία τῷ πολέμῳ καθίσταται. 40. ἀλλ' οὐκ ἐν ἐκεί-
 νοις τοῖς καιροῖς οὐς ἐπαινώ, ταῦτα ἦν, ἀλλ' εὐδοξίας
 μὲν ἀντὶ χρημάτων ἤρων οἱ ἡγούμενοι, τὰ δὲ τῶν
 στρατιωτῶν οὐδεὶς ἦν ὁ ἀφαιρησόμενος. οἱ δ' αὐτοὶ 20
 καὶ ἰσχυροὶ καὶ ἀνδρεῖοι καὶ τεχνῖται πολέμων καὶ οὐκ

3 μεθυσθῆναι καὶ ἐμέσαι? 6 αὐτὸν ex αὐτὸν corr P² |
 ai in ταῖς et μάχαις in ras I² τ μάχ ἀρκεῖ cum rasura sin-
 gularum litterarum U 7 ἤρκει? | βοηθῆσαι Mo sed βοῆσαι in
 marg | ὄχοντο Mo, sed ω m² corr ex ε, supra ο acutus itemque
 aliquid post ο erasum (ἐχόντων?) ἔσχοντο Fabr 8 ὡς οὐ-
 δὲν χαλεπότερον πεισόμενος Gasda | ἔμεινε U 9 οὐ] οὐδὲ U
 10 καὶ om V 11 γύναια Re perperam hanc lectionem in A
 esse asserens 12 δὲ] γὰρ UIMo edd 13 οὔτε BM οὐτ'
 UMo Fabr | ἡ in ras I², εἰ UMo Fabr 14 καὶ om V |
 ταῖς inser P² | τεκνούσαις Re 15 τιμὰς V 17 ἐν om
 UMo 18 οὐς ex οἷς corr I² οἷς U 20 ἦει Re Anim | δ
 om Fabr

ἐράμουν, ἀλλ' ὅπως μὴδὲ δεήσονται γάμων, εὖρητο. οἱ δὲ
 γε ἵπποι φέροντες τοὺς ἵππείας ἡδίστον μὲν <τοῖς> οἰκείοις
 R 185 θάμα, φοβερόν δὲ τοῖς ἀντιπάλαις, καὶ | ἦν εἰρήνη
 παραινούντων ἑαυτοῖς τῶν βαρβάρων τὴν ἡσυχίαν
 5 ἄγειν. 41. εἰ δὲ δεῖ καὶ περὶ τῶν τὰ ἔθνη διοικούν-
 των ἀρχόντων εἰπεῖν, ἥρχον μὲν οἱ βέλτιστοι κριθέν-
 τες, τούτων δὲ οἱ μὲν ἐμμελῆντες τῷ τρόπῳ κατεργή-
 ρων ἐν τοῖς θρόνοις, οἱ δὲ ἐκπεσόντες ἑαυτῶν ἀπέ-
 θνησκον, καὶ οὐκ ἦν παραίτησις. τοῦτ' οὖν ἐποίει τοὺς
 10 νόμους κρατεῖν. 42. ἀλλὰ νῦν τρέχει μὲν ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν ὁ πρίσθαι δυννηθεῖς, μεταστρέφεται δὲ περι-
 σκοπῶν, μὴ οὐ πολλοὺς ἀπέχει σταδίου ὁ διαδεξόμε-
 νος. ὁμολογεῖ δὲ εὐθύς, ὥς ἦκε ληψόμενος, καὶ τοῦτο
 τῆς ἀρχῆς τὸ προόμιον, ἐν δὲ τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς
 15 τὰ πρότερον ἐν σκότει γιγνόμενα τολμᾶται, κὰν ἐξέλθῃ
 τῆς ἀρχῆς, μικρόν τι τοῦ παντὸς ἐξεμέσας τὸ πλεόν
 κατέπεψε. βαρὺς οὖν ὁ τὰ μὲν μισῶν, τὰ δὲ θαυμάζων;
 43. Εἶεν· εἰ δὲ δὴ καὶ ἄλλα με πάντα φίλον
 ἐποίει τοῖς παροῦσιν, οὐκ ἔν με καὶ μόνα τὰ περὶ
 20 τοὺς λόγους εἰκότως ἐξεπολέμωσεν; οἷ πάλαι μὲν
 ἥστραπτον, νῦν δ' εἰσὶ σκοτεινοί, καὶ πάλαι μὲν

16 Ar. Ach. 6. Eq. 1148

1 μη cum rasura duarum litterarum I | δεήσονται CA
 PBM Re 2 τοῖς inserui auctore Re Anim 6 ἀρχόντων
 delere vult Cobet l. l. 7 δὲ om Fabr 8 αὐτῶν I αὐτῶν U
 10 τρέχει μὲν scripsi eVUI in quo τρέχει inser m², Mo Fabr,
 ut etiam Sintenis proposuit · μὲν τρέχει CAPBM Re
 μετα
 11 περιστρέφεται M 12 σκοπῶν BM | ἀπέχει Fabr et Cobet
 l. l. ἀπέχη libri et Re 13 δ' Re | ἦκει Gasda, fortasse recte
 14 ἀρχῆς om Mo 15 πρότερον Mo, sed πρόσθεν in marg
 γινόμενα VUIMo 18 ε in εἶεν in ras C^v 20 τοὺς om Fabr
 λαι in πάλαι in ras I² πὰ cum rasura trium litterarum U

εἶλκον τὴν πανταχόθεν νεότητα, νῦν δ' οὐδὲν εἶναι
 κέκρινται. 44. ἀλλ' οἱ μὲν εἰκέναι δοκοῦσι πέτραις,
 εἰς ἃς ὁ σπείρων μάλνεται προσπολλὺς τὴν σποράν.
 καρποὶ δ' ἐτέρωθεν ἀπὸ τῆς Ἰταλῶν φωνῆς, ὧ δέσποινα 4
 Ἀθηνᾶ, καὶ τῶν νόμων. | οὗς ἔδει πρότερον φέρον- R 186
 τας τοὺς ἐπισταμένους ἐστάναι πρὸς τὸν ῥήτορα βλέ-
 ποντας, ἀναμένοντας τό· ὧ οὗτος ἀναγίνωσκε. ἥδη
 δὲ καὶ ὑπογραφεῖς ἐν ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς, ὁ δὲ τὸ
 λέγειν ἀντ' ἐκείνου μαθὼν ὑπ' ἐκείνων τε καταγελάται
 καὶ αὐτὸς ὁδύρεται. 45. πολλοὶ δὲ πολλοῖς οὐσίας ἐκ 10
 συνηγοριῶν σεσωκότες ἐκπηδήσαντες ἐκ τῶν δικαστη-
 ρίων ὀπλίται γεγνηνται, οὐ τῆς ἐκ τῶν χειρῶν δόξης
 ἐπιθυμοῦντες, ἀλλ' εἰδότες, ὅτι δόρυ ἐλοῦσιν εὐθὺς
 ὑπάρξει γαμεῖν καὶ τὰ τῆς γυναικὸς ἐσθλῆιν, πολέμιον
 δὲ ἐπελθόντος ἐν ἀκμῇ μάχης ῥᾶστον ἀντὶ τῶν χειρῶν 15
 χρήσασθαι τοῖς ποσίν, ὥς οὐκ ἐσομένων εὐθυῶν.
 46. τῶν τοίνυν καλουμένων σημείων τρεψαμένων μὲν τὸν
 Ἑρμῆν, | τρεψαμένων δὲ τὰς Μούσας, τὴν δ' οὐσαν R 187
 τοῖς περὶ ἐκείνας εὐδαιμονίαν εἰς αὐτὰ μεταθέντων,
 καὶ τῶν μὲν τεταπεινωμένων, τῶν δὲ τὰς γνάθους φν- 20
 σώντων ἀγανακτεῖ τις, εἰ τῆς τέχνης ἀχρήστου μοι
 γεγεννημένης ἀλγῶ;

4 p. 178, 6 sq. et 193, 6 20 Dem. or. 19 § 314 p. 442, 16.
 Cf. IV 634, 24 R

1 *λκ* in *εἶλκον* in ras *I*², εἰ cum rasura trium litterarum
U (videtur fuisse *εἶλον*, ut in Vat. 82) | *ἀπανταχόθεν V* | δὲ
 Re 5 *φέροντας* om *Mo* 8 *ὑπογραφὴν Mo* 9 *ἐκείνου*
Mo | *τε* om *UI* 10 *πολλὰς B* 13 *εἰδότες ὅτι δόρυ I*, sed
 εἰς ὅτι δο in rasura 5 litterarum m² 13 *ὅτι* om *U* | *ἐλοῦσιν*
 scripsi *λέγουσιν libri Re δορυλέγουσιν Fabr δεῦρο ἤκουσιν*
Gasda 15 *δ'* Re 16 *οὐκ* om *B* 18 *δὲ BM* 19 *τοῖς*
τ cum rasura unius et lacuna trium litterarum *B* | *αὐτὰ BMMo*
αὐτὰ U 20 *φυσσώντων UMo* 21 *τῆς* om *UI* | *μοι* om *B*

47. Ἄλλ' οὐχ ὑπὲρ ταύτης, φησί, μόνον ἀλ-
 γεις, ἀλλ' ὅλως ἐπιλαμβάνη μὲν τῶν νῦν,
 ὑμνεῖς δὲ τὰ πρότερα καὶ περιεργάζη. τίνα, ὦ
 βέλτιστοι, παραβαλὼν νόμον, τίνας ὑπερπηδῶν ὄρους
 5 τῇ περὶ ταῦτα λύπῃ; πῶς ἀδίκημα γίνεταί τοις
 πράττουσι κακῶς συνάχθεσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ χρηστό-
 τητος εἶναι νομίζω τὸ μὴ μόνον ὑπὲρ τῶν οἰκείων
 ἀνιᾶσθαι κακῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐτέρῳ συμβαλνόνσι
 ταῦτ' οὕτως. 48. καὶ οἶδα πολλοὺς οὐ μόνον τοὺς
 10 καθ' αὐτούς, εἰ ἀτυχοῖεν, ἐλεοῦντας, ἀλλὰ καὶ ταῖς τῶν
 τραγωιδῶν ἀναγνώσεσι δάκρυα κατὰ τῶν βιβλίων ἀφιέν-
 τας. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ τούτους κακίζετε; 49. ῥᾳδίον
 γέ τοι πρὸς αὐτοὺς λέγειν· τί δὲ ὑμῖν μέλει τῶν
 Νιόβης τέκνων, ἢ εἴ τις Κάδμου θυγάτηρ τὸν
 15 αὐτῆς ἀπέκτεινε; Λάιος δὲ ὑμῖν πατήρ; Οἰδί-
 πους δὲ ἀδελφός; Ἑκάβη δὲ μήτηρ; Κρέων δὲ
 ὁ Κορίνθιος θεῖος; Γλαύκη δὲ ἀνεψιά; πρῶν
 Ἰσπόλυτον τὸν Εὐριπίδου θορήων οὐκ ἤξιωσα τοσού-
 των, ὅσων περ ἄν, εἰ παρῇν καὶ ἑώρων τὸ πάθος; τί

1 φασί Fabr 2 ὅ ως cum rasura unius litterae U
 3 ὑμεῖς Mo | περιεργάζη Mo | οὖν Fabr 4 βέλτιστε BM | νό-
 μων A νόμων P | νόμους Mo sed ὄρους in marg 5 γίνεται
 BMV 6 κακῶς πράττουσι Re πράγμασι κακοῖς Fabr | ἐγὼ —
 9 ποιεῖν] fortasse ex hoc loco libavit auctor florilegii, quod
 suum in usum convertit Maximus confessor serm. VI 550 Comb.
 (e quo hauserunt Antonius meliss. I 24, Michael Apostol. prov.
 XV 81^d. Arsen. viol. XLVII 14) Λιβανίου· Συγκαίρειν χρὴ τοῖς
 φίλοις καλῶς πράττουσιν, ὥς καὶ συναλγεῖν λυπουμένοις | η alter-
 rum in χρηστότητος in ras I² χρηστότ' τοις cum rasura unius
 litterae (α) U 8 αὐτοῖς Mo sed καὶ τοῖς in marg 9 τὰ Fabr
 10 αὐτούς Mo | τύχοιεν BM 11 ἀφέντας B 13 μέλοι B
 15 αὐτῆς U αὐτῆς I 16 Ἐπικάστη? 17 πρῶν δὲ UI 18 i
 prius in εὐριπίδου in ras I² | οὐκ om V et delere vult Gasda
 19 ὅσων BM | εἰ παρῇν] εἴπερ ἦν U (sed er erasum) IMO Fabr

οὖν οὐκ ἐγκαλοῦμαι ταῖς | πρὸ τῶν Τρωικῶν συμ- R 188
φοραῖς πληττόμενος; 50. ὑμεῖς δέ, ὧ πρὸς Διός, νέων
ἐκφερομένων καὶ πατέρων ἀκολουθούντων συνεκφέρον-
τες οὐ θρηνεῖτε, καὶ ταῦτα οὐδεμιᾶς ἀναγκαζούσης
συγγενείας; τοὺς ἐπιτιμῶντας οὖν εἰκότως ἂν ἔχοιτε. 5
καὶ μὴν ἐν εὐεργέταις οἷς ταῦτα εἰσενηνόχατε γονεῦσιν
ἠρόδησθε. 51. εἰ δ' οὐδὲν δεινὸν τὸν οὐ προσήκοντα
ἀποθανόντα δακρύειν, πῶς δεινὸν τοὺς ζῶντας ἐν ὁδύ-
ναις, ὃ πολὺ τοῦ θανάτου πικρότερον; εἰ δ' ἄξιον
ἀθνμῆν κακῶς φερομένης πόλεως, διὰ τί μὴ καὶ 10
ἔθνους; εἰ δὲ ἑνός, διὰ τί μὴ καὶ πλειόνων; 52. ἀλλ'
ἐμοὶ μὲν τοὺς συναχθομένους, εἰ καὶ πλείστον ἀπέ-
χοιεν τῶν περὶ λόγους, φιλῶ, τοὺς δ' ἐν ἑτέροις ζῶν-
τας εἰ μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοίην, οὐκ ἀδικήσω; οὐκ ἐσμὲν
Κύπριοι οὐδέ, σὺν Ἀδραστείᾳ δὲ εἰρήσεται, τῷ σεισμῷ 15
κατενεχθεῖσαν ἐπείδομεν τὴν πόλιν, ἀλλ' ὅμως οἰώ-
μαι | καὶ ὁδορμοί, καὶ ὧ πόλεις, ποῦ ποτε ἄρ' R 189
ἔστέ; πολλῶν ἦν ἀκούειν λεγόντων, καὶ οὐδείς ἐπέ-
πληξεν, εἰ τοσαύτη τῆς νήσου διειργόμενοι τῇ θαλάσῃ
μετέχειν τῆς συμφορᾶς ἐνομίζομεν. 53. τί οὖν αὐτοῖς 20

8 Menand. monost. 296 M. Philem. com. fr. IV 63 (109)
M. III 532 (202) K. 15 Zosim. IV 18 ?

3 ἐκφερομένων] ἐπὶ ταφῇ· ὅθεν καὶ ἐκφορά V

1 συμφορῶν Fabr 6 μὲν Mo 7 δὲ BM 9 δὲ BM

10 ^{εἰ}φρομένης Mo | τῆς πόλεως U 11 δ' BM | διατί B 13 δὲ
BM 14 οὐκ delere vult Re 15 οὐδέ om Fabr 16 εἰ
in ἐπείδομεν in ras I² οὐκ ἐπ. Fabr 17 ποτ' Re | ἄρα
BUIMo Fabr 18 ἦν ἂν UI 19 τοσαύτης Fabr | διειργο-
μένης Fabr | τῇ om B | θαλάττῃ IMo Fabr 20 αὐτῶν B

ἡ περιεργία βούλεται; οὐκ εἰμὶ μὲν τῶν δυνάμεων
 ἡγεμῶν οὐδὲ ἐκοινωνήσα τῶν ἐν Θράκῃ παρατάξεων
 οὔτε ὥς στρατηγὸς οὔτε ὥς στρατιώτης, ἀλλ' οὐδ' ἂν
 ἀπὸ δένδρου ποθὲν ὑψηλοῦ τὴν θέαν ἤνεγκα ἂν τῆς
 5 μεγάλης ἐκείνης μάχης, ἀλλ' ὅμως ἀκούσας τῆς συμ-
 βολῆς τὸ πέρας τό τε μέτωπον ἔπληξα καὶ τῶν τριχῶν
 ἔτιλα καὶ τὰς αἰτίας πρὸς ἐμαντὸν ἐξήτασα τῶν κακῶν,
 ὧν τῆς ὑστεραίας καὶ πρὸς ἄλλους ἐμνήσθην. ἡμάρ-
 τανον οὖν τούτοις; καὶ τίς ὁ τοῦτο φήσων;

10 54. Οὐ βουλεύω μὲν, ἀλλ' ἀφείμαι ταῖς περὶ τοὺς
 λόγους φροντίσιν, ἄχθεσθαι δὲ ἔξεστί μοι καὶ τῇ τῶν
 βουλευόντων πενίᾳ καὶ τῷ τῶν τοῖς ἄρχουσιν ὑπηρε-
 τούντων πλούτῳ, ὧν ἔνιοι πέρυσι κρέα παλοῦντες, οἱ
 δὲ ἄρτους, οἱ δὲ λάχανα ταῖς ἐκείνων οὐσίαις μεγάλοι
 15 γεγένηνται περὶ τιμῆς οὐδὲν διενεχθέντες· τοσοῦτος |
 R 190 αὐτοῖς ἐστὶν ὁ χροσός. 55. οἱ δὲ καὶ τῷ μεγέθει
 τῶν οἰκῶν λυποῦσι τοὺς γείτονας οὐκ ἔδωτες τῆς ἡμέ-
 ρας ἀπολαύειν καθαρῶς. εἴτ' ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀδι-
 κεῖν σοι δοκοῦσι τῇ μεταβολῇ καὶ ταῖς τῶν πραγμά-
 20 των διορχαῖς, εἰ δέ τις ἐπὶ τούτοις οὐ δύναται σιω-
 πᾶν, φορτικὸς οὗτός ἐστι καὶ βαρὺς; 56. ἀλλὰ σὺ

5 Amm. XXXI 13

10 ἀφείμαι] τοῦ βουλεύειν ἔξωθεν νοουμένου V 20 διο-
 ρρχαῖς] ἦτοι ζητήσεσι καὶ περινοίαις V

1 περιεργία U(ε m² supra α) I | δυναμένων V 3 οὐδὲ
 UIMo Fabr | ἂν om UIMo Fabr 4 ποθὲν om UI 5 συμ-
 βολῆς Mo 6 τε om Re 7 ἔτιλα V (λ suprascr. r | ἐξήτασα
 scripsi e CAPBM ἐξήτησα Mo ἐξήτησα VUI edd 8 ἄλ-
 λους cum rasura 1 vel 2 litterarum post λ prius A 11 δ' Re
 12 τῷ om U inser I² | ἄρχουσι I 13 πέρυσιν CA πέρσην
 Mo 16 ἐστὶν ex ἐστι corr I² 18 καθαρῶς ἀπολαύειν
 BM | εἴτα BM 21 v in σὺ ex οι corr V^r

μέν, εἰ σοὶ τις τῶν συγγενῶν ἴσος γένοιτο κατὰ πλοῦτον, ἀποπνίγη, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἀνεκτὸν καὶ ἡδιστ' ἂν δίκην ἔλαχες τῇ Τύχῃ, ἐμὲ δὲ αὐτὴν ὥς δίκαια ποιοῦσαν ἐπαινεῖν ἡξίους, οὕτω πολλῇ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀδικίᾳ κεχρημένην καθ' ἑκάτερον, καθελούσῃ 5 μὲν οὕς εὖ ποιεῖν ἐχρήν, δοῦσαν δὲ τὰ παρ' αὐτῆς τοῖς καθάρμασιν. 57. ἢ καὶ τὸν τῶν ἡνιόχων πλοῦτον ἐπαινεῖν με προσήκει καὶ ὅς ἐστιν ἐτέροις τισὶν ἐπὶ τινι γέλῳτι καὶ τὸ πρόχειρον εἶναι ζώνης τυχεῖν καὶ τὸ τοὺς νεανίσκους ἀναισχυντεῖν, καὶ τὸ τοὺς πα- 10 τέρας ταῦτα ὀρῶντας ἀνέχεσθαι, καὶ τὸ τῆς μὲν ἡμέρας τὸ πλεόν καθεύδειν, τῆς δὲ νυκτὸς ἐν τῷ μέλλειν λοῦσθαι δαπανᾶν; ἐν ᾧ δὲ μέλλουσιν, ὅ τι καὶ ὅπου δρῶσιν, οὐ λέγω.

58. Τέτταρες ἦσαν ὑπογραφεῖς ἐκείνῳ, περὶ οὗ 15 λέγων τι καλὸν οἶδα λυπῶν, καὶ τὰς ἀγγελίας οἱ φέροντες ἑπτακαίδεκα, καὶ ὁ τούτοις ἐφεστηκώς ἄθλον εἶχε πολλῶν ἐτῶν τὴν περὶ τὸν χαλκὸν ἀρχήν, οἱ δ' ἄλλοι | τὰς πόλεις ἐποιοῦν λαμπράς. τὰ δὲ νῦν, R 191 οἱ μὲν εἰσιν εἴκοσι καὶ πεντακόσιοι, οἱ δὲ τῶν μυ- 20 ρίων πλείους, ᾧ δὲ μέλει τούτων, ὁπότε' αὐτῷ δόξειεν,

15 ἐκείνῳ] σ^η περὶ Ιουλιανοῦ A cf. t. I 567, 8 — 569, 4 R (O. Hirschfeld, Act. Acad. Berol. 1893, 435)

1 τίς ABVMo | * in ἴσος in ras P³ | γένοιτο corr e γένηται

οἶτο
U²I² γένηται Mo | κατὰ πλοῦτον inser I² 2 post ἀνεκτὸν
inserendum ducat quispiam ἡγή, sed cf. or. VI p. 242, 20 R
δεινόν τι τοῦτο 3 δ' Re 4 ἡξιοῦ Fabr num ἄξιοις?
5 κεχρημεμένην Mo 6 οὕς inser P³ | αὐτῆς corr ex αὐτῆς
P³I² αὐτῆς AUMo αὐτοῖς Fabr 11 ταῦθ' V | ταῖς B |
ἡμέραις B 12 τε Fabr 15 ἐκείνου BM 16 τί PBM
VIMo 18 τῶν χαλκῶν BM | οἷδ' Mo 20 ἦσαν I η σ ν
(singulis litteris erasis) U 21 αὐτοῦ Mo

LIBANIUS ed. Foerster.

17

ὑπαρχος ἀνεφάνη. 59. τούτοις κεντοῦμαι τὴν ψυχὴν, περὶ τούτων οὐ δύναμαι μὴ τὰ δίκαια λέγειν καὶ ἔχω γε τοὺς ἀποδεχομένους, ὥσπερ ὑμεῖς ἀλλήλους ἐν τοῖς καλοῖς συμποσίοις, ἐν οἷς πολλή μὲν ἡ χιών, πολλή δὲ ὕβρις, αἰσχροὶ δὲ ἄμιλλαι, πονηροὶ δὲ νῖκαι, ὕμνοῦνται δὲ ἀντὶ τῶν θεῶν οἱ τῶν κακῶν τῶν παρόντων αἵτιοι.

60. Τῷ πολλὰ κίς γάρ, φησί, τοῦτο ποιεῖν βαρὺς εἶ. τὸ πολλὰ κίς δὲ λέγειν ἃ καλῶς ἔχει λέγειν, τῷ λέγοντι μέμψιν [ἄν] ἐνεργεῖν δίκαιον; καὶ πῶς; ἢ γὰρ οὐ λεκτέα, ἃ μὴ χρῆν, ἢ καὶ πολλὰ κίς, R 192 ἃ προσῆκεν. 61. | ὁρᾷς, ὥς τοῖς αὐτοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην ἀλλήλους προσαγορεύομεν καὶ οὐκ ἐσμὲν βαρεῖς οὐδὲ λυποῦμεν τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ' ἡδIOUS ποι- 15 οῦμεν, ὃ δ' οὐ προσειπὼν ἠτίμασεν. οἱ δὲ περὶ τὰς τραπέζας ὑμῖν ἄδοντες νέοι καὶ ὑφ' ὧν τοῖς ἄσμασι πίνετε, οὐ τοῖς αὐτοῖς ὑμῖν παραπέμπουσι τὰς κύλικας καὶ εἰσιν ἡδIOUS αὐτοῦ τοῦ πόματος; πῶς οὖν ἐκείνο μὲν οὐ βαρὺ, τοῦτο δέ; εἰ γὰρ ἐκείνο τοῖς πότοις 20 πρέπει, καὶ τοῦτο ταῖς συμφοραῖς. 62. οἶδα δὲ ἔργω γε

4 Plut. de tuend. san. p. 124 F

6 τοὺς τὸν χριστιανισμόν εἰσαγαγόντας ὑβρίζει C^s

1 τούτους Mo 4 τοῖς — ἐν om V 5 δὲ ἡ? 6 τῶν (3) om BM

9 τὸ m³ supra τῷ P τῷ C τῷ A 10 ἄν om BMV et cancellavi, ut fortasse ortum e syllaba ultima lectionis variae δικαίαν | ἐνέγκη Mo | δίκαιον in marg, in textu δικαίαν Mo ἐνέγκη δικαίαν Re 11 ἢ] καὶ Fabr Re, qui tamen coniecit (quod etiam Sintenis proposuit) ἢ γὰρ οὐδ' ἄπαξ (sc. δεῖ λέγειν) λεκτέα scripsi δίκαια libri edd δίκαιον Gasda 12 καθ' ἐκάστην ἡμέραν BM 15 ἠτίμασεν Re | παρὰ Cobet Mnem. V 104 (Coll. crit. 100) 16 ὁμῶν UI Fabr 17 ἡμῖν V 20 δ' BM

πολλοὺς ἐπὶ δεινοῖς τισιν ἐν θρήνοις ἀποθανόντας,
 ὧν οὐδεὶς κατηγόρησεν, ὅτι μὴ προεπαύσαντο, ἀλλὰ
 καὶ καλῶς ἔδοξαν ἡσθῆσθαι τῶν κακῶν αὐτῶ τῷ συν-
 εκβεβιωκέναι τῇ λύπῃ. 63. στήσον τὴν λύμην τὴν
 περὶ ἕκαστον καὶ στήσεις μοι τοὺς περὶ αὐτῆς λόγους. 5
 εἰ δὲ ἐκέλευε χωρεῖ, τί μοι τὴν γλῶτταν ἀποφράττεις;
 αὐτὰ γὰρ με κινεῖ τὰ πράγματα πρὸς τὰ ῥήματα· σὺ
 δ' ὅμοιον τι ποιεῖς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἱατρὸς οὐκ ἔχων
 ἔλκος ἰάσασθαι τὸν ὀδυνώμενον ἐκέλευε μὴ στένειν.
 64. ἀπόδος τὴν παλαιὰν ἰσχύν τε καὶ ὥραν ταῖς πό- 10
 λεσι, καὶ τῆς παλινφθίας ἀκούσῃ. κατὰστησον εἰς τὴν
 ἔμπροσθεν τάξιν τοὺς λόγους, καὶ τότ' αὐτοὺς ἀπαίτει
 τοῦ καιροῦ τὴν εὐλογίαν. εἰ δὲ ἡ νόσος βαδίζει καὶ
 τὸ κακὸν αἰεὶ <μεῖζον> γίγνεται καὶ μικρὰ | τὰ πρὸ R 193
 τοῦ πρὸς τὰ νῦν καὶ τιμιώτερα τὰ φανυλότερα καὶ 15
 ἀτιμότερα τὰ κρεῖττω, τί με τὴν φθορὰν ἀναγκάζεις
 ἐγκωμιάζειν;

65. Μάλιστα μὲν οὖν τὰ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης
 ἔμμαντοῦ νενόμικα, βελτίω τε καὶ χείρω, καὶ γίγνομαι
 τοιοῦτος, οἷον ἂν με ποιῶσιν αἱ ἐκείνης τύχαι, μισεῖσθαι 20
 δὲ ὁ φιλῶν τὴν οἰκουμένην οὐκ ἄξιος. 66. εἰ δ' οὖν

21 ταῦτα οὐ καλῶς ἔχει V

1 τισιν e τι corr I² | θανόντας UI 3 ἡσθῆσθαι ex
 ἡσθῆσθαι corr I² ἡττήσθαι Gasda, fortasse recte | συνεκ-
 in συνεκβεβιωκέναι in ras P³ συμβεβιωκέναι A γο in marg,
 VUIMo Fabr 5 αὐτῆς P sed ἡ ex οὐ corr m⁴ et M sed
 αὐτ in ras m² 6 ἀποφράττεις scripsi ἀποστρέφεις libri edd
 8 ἱατρῶν UI | ω in ἔχων in ras P⁴ 14 μεῖζον ego ante, Fabr
 post γίγνεται, Gasda κάκιον ante αἰεὶ inser 16 ἐπαινεῖν BM
 19 γίνομαι BMVUI 20 ποιῶσιν BM 21 οὐ in οἰκουμέ-
 νην ex o corr P³ | οὐκ in rasura quattuor vel quinque littera-
 rum P³ οὐκ ἂν BMV et A γο in marg | ἄξιος εἶη BM

καὶ κατακλείοι μέ τις εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς ἐνεργούσης
 πρόνοιαν, ἀτυχεῖν μοι δοκεῖ ταῖς μετοικίαις αὕτη πολ-
 λῶν τινῶν, οἷ τὰς αὐτῶν καταλιπόντες πόλεις καὶ
 4 οἴκους, εἰ δὴ καὶ οἴκους, καὶ οὐδ' ἂν ὄναρ ἡδέως ἰδόν-
 R 194 τες οὐπερ ἔφρυσαν, | ξένοι πολιτῶν κρατεῖν οἴονται
 δεῖν, τρέμοντες, μὴ νόμον θῆ βασιλεὺς εἶναι τῶν
 παραδόξων πλούτων εὐθύνας. 67. οἷς οὐκ ἔξαρκεῖ
 τὰ ἡμέτερα ἔχειν, ἀλλὰ κἄν αἰτιάσῃται τις τὴν Τύ-
 χην, θυμοῦνται, καὶ βαρὺς ὁ μεμψάμενος· τὸ γὰρ εἰς
 10 τοῦθ' ὑμᾶς ἤκειν παρορησίας, ὅντας οἷοίπερ ἐστέ, πῶς
 οὐ πάνδεινον; 68. εἰ δὲ γεωργὸς ὢν ἀεὶ σπείρων οὐδὲν
 κομιζόμενος κατεβόων τῶν ἐτῶν τῶν τὸ μὲν λαβόντων,
 τὸ δὲ οὐ δεδωκότων, ὀχληρὸς ἂν ᾦν τοῖς ταῦτα καθ'
 ἕκαστον ἔτος ἀκούουσι; καὶ πῶς ἐνὴν μὴ θρηνεῖν ἐν
 15 ἀύχοις καὶ ἐπομβρίαις καὶ νοσήμασιν ἄλλοις καὶ τῇ
 περὶ τὴν σπορὰν αὐτὴν ζημίᾳ; 69. ἀλλὰ μητρὸς μὲν
 τηκομένης μήκεσι νόσων ἔδει κλάειν, πατρὶδος δέ, ἥ
 καὶ πρὸ τῆς μητρὸς ἂν εἴη, κακῶς διακειμένης ἐορτά-
 ζειν ἐχρῆν; ἥδειν ἀρέσκοντα ποιῶν τοῖς λαχοῦσιν αὐτὴν
 20 δαίμοσι, τοῦτο δὲ ἡπιστάμην δίκαιον ὄν. δίκαια τοίνυν
 ποιῶν οὐκ ἡδίκουν.

1 κατακλείει VI Fabr | μέ τις] μέμψις B | ὑπὲρ om UI
 2 ἀτυχεῖς Fabr | αὕτη CAPBMV Re 3 οἷ edd | αὐτῶν
 APBUMo Fabr 4 οἴκους, εἰ corr ex οἰκοῦσι Cⁿ οἰκοῦσι A
 et Mo in marg γρ οἴκους A in marg | δὴ corr in δεῖ Cⁿ et I²
 δεῖ PV | ους in οἴκους in ras P⁴ 6 οὐ ante τρέμοντες inser
 edd 11 δέ] δέ τις Fabr | post ὢν rasura quattuor litterarum
 in I 12 κατεβόα Fabr | νειῶν MSchmidt Philol. X 590
 13 καθ' ἕκαστον ἔτος] κατ' ἔτος Fabr 14 ἔτος om UI
 16 τὴν σπορὰν] τὸν σῖτον I et U sed in hoc ἔτ eras | αὕτη
 U αὕτη BIMo αὕτη M 17 κλάειν Fabr κλάειν Re
 18 πρὸς Mo | διακειμένην B 20 δαίμοσιν CABM | δ' Re
 τ' coni Monnier

70. Ἐν μὲν τοῦτο τοσοῦτον ἐπειθε λέγειν, ἕτερον δὲ οὐκ ἔλαττον· ἡλιπίζον δράσειν τι τὸν λόγον καὶ ἰάσεσθαι καὶ ἐπανορθώσιν | ἐτέρων πρὸς ἐτέρους R 195 αὐτὸν φερόντων, ἕως εἰς ὧτα τοῖς βασιλεῦσιν ἀφίκοιτο.
 71. δεδυστύχηται δέ μοι καὶ τοῦτο τὸ μάτην με ταῦτα 5 ἐλπίσαι. περὶ παντὸς γὰρ μᾶλλον διαλέγονται τοῖς βασιλεῦσιν οἷς τούτου μέτεστιν ἢ τῶν τηλικούτων, καὶ τὰ συμφέροντα ὑπερβάντες ἀφ' ὧν χαριόυνται λέρουσι.
 72. καὶ τί δεῖ τοῖς ἄλλοις ἐπιτιμᾶν; οὐδ' αὐτὸν ἐκί-
 νησα τὸν ὑπαρχον εἰς φροντίδα τῶν βουλῶν εἰπών, 10 (ὃ τίνα οὐκ ἂν ἐπεσπάσατο;) ὅτι τὸ γένος τοῦτο ἐκ-
 λείψει παίδων βουλευταῖς οὐκ ἐσομένων, γάμων αὐτοῖς οὐ γιγνομένων, τοῦ βουλευεῖν κακῶν εἶναι δοκοῦντος ἐσχάτου. 73. ὁ δ' ἐλέγχειν μὲν οὐκ εἶχέ μοι τὸν λό-
 γον, εἰπὼν δὲ κακῶς τρεῖς ἢ τέτταρας τῶν πολιτευο- 15
 μένων σὺν ὀργῇ μεγάλη πᾶν ὃ προσῆκεν ᾤετο πεπλη-
 ρωκέναι καὶ τῷ τρυφᾶν πάλιν αὐτὸν ἔδωκε.

74. Τί οὖν λοιπόν; εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς χεῖρα ὀρέ-
 ξαι καὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς γεωργοῖς καὶ ταῖς βουλαῖς
 καὶ τῇ τῶν Ἑλλήνων φωνῇ καὶ τὰ μὲν οὐ δικαίως 20

20 cf. p. 178, 7 sq.

1. ὃν post τοσοῦτον inser Re Anim | ἐπαθε U | ον in ἕτερον
 in ras P⁴ 2 τί APBI τί Mo 3 ἰάσεσθαι I sed ἰ et
 σεσθαι in ras m² et U sed ε in lacuna ἰάσεσθαι M

4 ἀφίκεται V 5 τῶι A τῷ Re 7 τούτου in τοῦτ' οὐ
 corr I² τούτων? an | μέλει? 11 ἂν om Fabr 13 οὐ in
 ras I² ου U | γινομένων VUI | κακῶν U et in κακῶν corr
 I² | δοκοῦντες Mo 14 ἐσχάτου in marg, ἐσχατον in textu
 Mo ἐσχατον ex ἐσχατον corr I² | μοι om UI Fabr 17 τρυ-
 φᾶν scripsi auctore Re γράφειν libri edd | αὐτὸν ex αὐτὸν
 corr I² 18 εὐχεσθε U et I sed in hoc ε ultimum in ras
 m² | ὀρέξειν BM

ἡὺξημένα μικρὰ ποιῆσαι, τὰ δὲ ἀδίκως καταφρονούμενα
τὰ αὐτῶν κομίσασθαι δοῦναι τε ἀφορμὰς ἐμοὶ χαρᾶς
ἀντὶ τῆς νῦν ἀνίας.

3 ἀλλ' ἡ ἀνία οὐ νῦν μᾶλλον ἢ ἀπελθόντι τηρηθήσεται καὶ πὶ
μεγίστοις τηρηθήσεται θεὸν μὴ γνόντι (καὶ inser ?) τὴν ὥς ἀλη-
θῶς πανήγυριν τῶν δηλαδὴ σεβόντων V

2 αὐτῶν BMI αὐτῶν U | δὲ edd

III.

Oratio πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου quae item de se ipso a Libanio sene post seditionem Antiochenam anni 387 (cf. p. 276, 11 sq.) scripta est, in universum quidem eadem fata habuit quae πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας, sed paulo minus lecta itaque paucioribus quam illa codicibus servata est. Sunt enim 21:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 77. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 5^v, sed mancus est; folio enim uno inter 5 et 6 amisso perierunt verba inde a διαλέξομαι p. 269, 7 usque ad φαίητ' ἂν p. 274, 4. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 164. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 193. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 39. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 150. Vide supra p. 39 sq.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 50^v. Vide supra p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 148^v iterumque fol. 195^v, ubi tamen statim post novem lineas verbis συνόντες δὲ p. 269, 3 desinit. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 330^v. Vide supra p. 48 sq.

10. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 153. Vide supra p. 53 sq. E parte mihi contulit Georgius Mayen.

11. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 269. Vide supra p. 59 sq.

12. Wolfenbütteleanus 511 Gudianus gr. 77 saec. XV fol. 299. Descriptus est a Laurentiano LVII 27. Vide supra p. 64 sq.

13. Escorialensis T II 9 saec. XVI. Descriptus est ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

14. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 207. Vide supra p. 209 sq.

15. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 146^v. Vide supra p. 211 sq.

16. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 274^v. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

17. Marcianus Appendicis XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 348^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

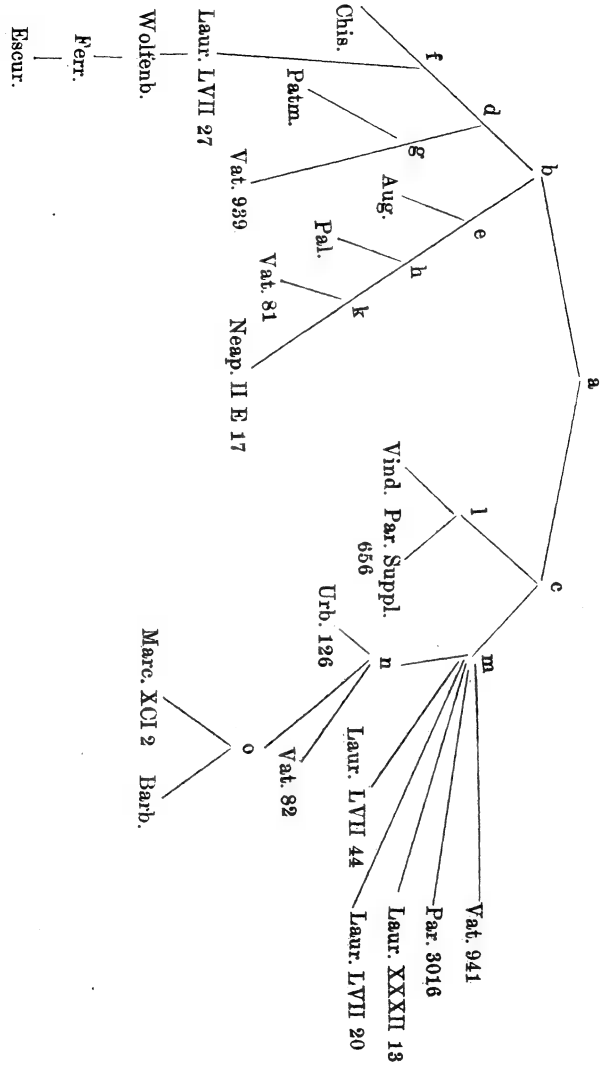
18. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 163. Oratio est inscripta: *πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας ὅτι μὴ μελετῶν*, sine dubio ad exemplum Aristideae *πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ὅτι μὴ μελετῶν* (II 571 Df.). Vide supra p. 224 sq. Contuli.

19. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 100. Vide supra p. 227 sq.

20. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 154. Vide supra p. 228 sq.

21. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 106^v. Vide supra p. 234.

Necessitudinis vinculum quo hi codices inter se coniuncti sunt hoc tibi ante oculos ponit stemma

Quod simillimum esse apparet ei quod supra in oratione II πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας stabilivimus excepto quod Barberinus ex eodem quo Marcianus XCI 2 (I) codice (o) fluxit, qui communem cum Urbinatē gr. 126 fontem habuit.

Laurentianus autem LVII 44 etiam in hac oratione tantopere vitiis scatet, ut lectiones eius ab apparatu critico exulare iusserim. Interpolatoris manus vel in titulo manifesta est. Ceterum ad ea quae de oratione πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας praefatus sum te delego.

Testimonia desunt.

Editio Ferrariensis (Ferr) (fol. 191^v—194^v) e codice Wolfenbittelano fluxit. Morellus editione singulari¹⁾ postea

1) Editio hodie rarissima cuius unum exemplar in bibliotheca nationali Parisina reperire contigit, inscripta: *Libanii Sophistae Sermo ad Iuvenes, de oratione seu apologia silentii*. [Federicus Morellus Professorum et interpretum Reg. Decanus Graeca recensuit et ex Mnssm. Coddm. fide emendavit, Latine vertit, ac notis illustravit. Lutetiae.] Apud Fed. Morellum Architypographum Regium. Non sine Reg. privilegio primum dat versionem latinam (p. 3—15), deinde textum graecum (p. 1—13), duas epistulas Λιβάνιος Ἀνδρονίκῳ· Ἀλλ' ἐγὼ σοι (= ep. 175) et Ὀλυμπιανῷ· Ὡσπερ οἱ τοὺς (= ep. 584) (p. 13—15) quae etiam in operum tomo II p. 575 et 576 huic orationi succedunt, denique: Σχόλια στοχαστικὰ σφαλμάτων διόρθωσιν (p. 16). Annus quo editio foras missa est, desideratur. In „Catalogue de la Bibliothèque du Roi, Belles Lettres T. I p. 107 n. 1727“ anno 1613 assignatur. Cautius erit dicere non ante hunc annum eam prodixisse, quippe quae vers. lat. p. 7 lin. 3 (consule *Ecfrasin Libanianam Iunonis pronube nuper a nobis διγλωττως editam*) editionis ἐκφράσεως Ἡρας hoc anno foras missae mentionem faciat. Fons quem sequeretur potissimus fuit editio Ferrariensis; praeter hanc quem vel quos adhibuerit codices, certo dicere non queo, cogitare tamen licet de Vaticano gr. 939 (cf. p. 68), praesertim cum *Index orationum* tomo secundo operum praemissus *Codicem Romanum et Bavaricum* nominet, et codicis Vaticani copiam iam ante annum 1614 ipsi factam esse Morellus in praefatione Βασιλικῷ testetur, Bavaricus autem id est Monacensis gr. 101 et 113 (cf. p. 220 sq.) hanc orationem non contineat. A Parisino autem gr. 3016 discedunt duae lectiones ἀπὸ et ἡμῖν cum compendio γρ in margine op. II 570 (= p. 272, 8 et 10) a Morello prolatae.

in operum tomum II 568—575¹⁾ recepta textum illius fere paucis, Reiskius²⁾ ex Augustano codice et suo ipsius ingenio multis locis correctum praebet. De incuria uxoris confer quae supra p. 76 dixi. Etiam hic nonnulla vitia detexit et sanavit Sintenis, plura ope potissimum codicis Vindobonensis Gasda.³⁾

1) Coniecturae a Morello in margine apposita voce *ἰσως* prolatae, quas item in editionem operum transire iussit, fere infelices sunt.

2) Nonnullos locos iam in Animadv. V 391 sq. tetigit.

3) Zu Libanius I p. 13.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΣ ΝΕΟΤΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

R 196 1. Οὐδ' ὑμᾶς ἄν τις αἰτιάσαιο τὸν εἰωθότα ἀπαι-
 τούντας λόγον, ὃ δόξης ἐπιθυμοῦντες ὑμεῖς, ἐμοί τε
 τὴν σιωπὴν ἔχειν ἡγοῦμαι λόγον· ὃν ἀκούσαντες συγ-
 5 γνώσεσθε μὲν ἐμοί, κατὰ δὲ τῶν παρεσχηκότων τὴν
 ἀνάγκην οὐκ ἄδηλον ὅτι καλέσετε τῶν θεῶν οἷς ἐστὶ
 μάλιστα κεχαρισμένον καὶ ποιεῖσθαι λόγους καὶ λέγε-
 σθαι. 2. θαυμάζω δέ, εἰ μὴ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλο-
 γίσασθε, τί τὸ κεινηκὸς τουτονὶ τὸν νόμον, καὶ πά-
 10 λιν, εἰ μὴ λογισάμενοι τοῦτ' αὐτὸ κατείδετε, καὶ πάλιν,
 εἰ μὴ κατιδόντες ἀντὶ τοῦ τὴν ἡσυχίαν ἔρειν ἢ μά-
 χεσθαι γε τοῖς τούτων αἰτίοις ἐτολμήσατε λόγου μνη-
 μονεῦσαι πρὸς ἐμέ. 3. εἰ δ' οὖν οὔτε ἐξητήσατε οὔτε
 εὐφρήκατε, λανθάνει δὲ ὑμᾶς τὰ παρὰ τῶν εἰς ἡμᾶς
 15 ἀδίκων, οὐδ' ὑμῖν ἐνι διαφυγεῖν τὸ μὴ ταῦτα ἀδικεῖν,

C = Codex Chisianus
A = Codex Augustanus Monacensis gr. 483
P = Codex Palatinus 282
V = Codex Vindobonensis
U = Codex Urbinas gr. 126
I = Codex Marcianus XCI 2
B = Codex Barberinus
Ferr = editio Ferrariensis
Mor = editio Morelliana
Re = Reiskius

10 αὐτοὶ Sintenis 11 μὴ cancellavit Re Anim 14 ἡμᾶς
 scripsi e *VIB* cum Gasda et Sint ὑμᾶς *CAU* et *P* sed in
 hoc ὁ m⁴ in ras et edd

εἰ δέον ἐργηγορέναι | καθεύδετε καὶ δέον εἰδέναι R 197
 τῶν περὶ ἡμᾶς ἕκαστον ἡγνοήκατε, καὶ ταῦτα ἐν ταῦτῳ
 μὲν χωρίῳ διατρέβοντες, συνόντες δὲ καὶ λαλοῦντες
 καθ' ἡμέραν ἀλλήλοις καὶ οὐ μᾶλλον γε ἕκαστος αὐτὸν
 ἢ τὸν πέλας εἰκότως ἂν ἐπιστάμενοι. οὐ γὰρ ἀπραγ- 5
 μοσύνης τοῦτ' ἂν εἴη μᾶλλον ἢ περὶ ἡμᾶς ἀμελείας.

4. Διαλέξομαι τοίνυν ὑμῖν ὥς οὐδὲν τούτων ἡσθη-
 μένοις, ὃ τίς ἂν πιστεύσειεν;

Εἰ μὲν οὖν ἀργίᾳ καὶ φραθυμίᾳ σιωπῶν ἡλεγχόμεν·
 ἡσχυνόμεν ἂν κακοῦ τινος ἀνδραπόδου νόσημα τοῦτο 10
 ἡγνούμενος, ᾧ τὸ κείσθαι καὶ ἡ μηδὲν ἢ μικρὰ κινεῖ-
 σθαι ἑορτῶν ἢ μεγίστη. 5. νῦν δὲ τίς οὐκ οἶδεν, ὥς
 ἐν αἰτίαις μὲν εἰμι παρὰ τοῖς φίλοις ἐπὶ τοῖς ἐν γήρᾳ
 πόνοις, τὸ ἀεὶ τι πλάττειν καὶ συντιθέναι λόγον μέ-
 λιτος ἥδιον ἄγων, καὶ τῆς περὶ τὰ ἄρθρα νόσου τοῦτ' 15
 ἔστι τὸ δεινότατον, ὅτι κωλύει γράφειν. τίνος οὖν
 εἵνεκα πολλοῖς λόγοις ἔχων πληροῦν τὸν νόμον οὐκ
 ἐβουλήθην, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσὶν, ἐγὼ δὲ οὐ δεικνύω;

6. Ἴσως μὲ τίς οἶεται τὴν περὶ τὰς ἀμοιβὰς ἐρεῖν
 ἀδικίαν. ἱκανὸν μὲν καὶ τοῦτο πρὸς ὀργὴν ἀνθρώπων 20
 ἀγαγεῖν καὶ ποιῆσαι σιωπᾶν, νέος χρήματα | παρὰ R 198
 τοῦ πατρὸς λαμβάνων, ὥς τῷ σοφιστῇ κοιμῶν, ὦν τὰ

2 ἡμᾶς I 3 λαλοῦντες et 4 ἀλλήλοις scripsi coll. 219, 2;
 211, 3 R καλοῦντες et ἀλλήλους libri edd 4 καθημέραν PVI
 αὐτὸν P sed m² in ras αὐτὸν I 5 ἂν om B et fortasse
 delendum 6 voce ἀμελείας A fol 5 desinit; quae sequuntur us-
 que ad φαίητ' ἂν p. 274, 4 uno folio amisso perierunt 10 νό-
 σημα om I 12 οἶδεν scripsi cum Sinteni εἶδεν libri edd
 14 τὸ] ποιεῖν IB τὸ δ' — ἄγω coni Sintenis 17 εἵνεκα reposui
 e libris ἔνεκα edd 18 ἐβουλήθην IB 21 παρὰ τοῦ πατρὸς
 λαμβάνων] παρὰ του προσλαμβάνων Mor 22 γρ κοιμῶν P^s supra
 κοιμῶν κοιμῶσαι IB et Wesseling Diodor. Sic. t. II p. 581
 ὦν del Cobet Mnem. V 104 (Coll. 100) τα I et in τὰ corr P^s

μὲν εἰς πότους ἔτρεψε, τὰ δὲ εἰς κύβους, τὰ δὲ αἰδοί-
 οῖς ἔδωκε θρασυτέροις ἔστιν οὗ τοῦ νόμου· ἔπειτα
 πρὸς αὐτὸν ὀνειδίσας τὴν ἀναίδειαν εἰσπηδᾷ, κέκραγεν,
 ἀπειλεῖ, τύπτει, πάντας ἡγρεῖται καθάρματα, μισθὸν
 5 ἀξιοῖ νομίζεσθαι τὴν εἰσοδὸν αὐτοῦ. 7. τῷ πένητι δὲ
 καὶ συγγνώμη καὶ μέμψις· τὸ μὲν γὰρ μὴ διδόναι τοῦ
 μὴ δύνασθαι, τὸ δὲ συντεταγμένους τοῖς ἑτέροις μετ'
 ἐκείνων ὑβρίζειν ποῦ φορητόν; 8. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μάλ-
 λον ἐκείνων παροινούσιν, ὥς ἐν τούτῳ κρύψοντες τὸ
 10 μῆδεν τεθεικέναι, εἴτ' ἐκείνοις ὑποπεπωκότες τὸν μὲν
 χρόνον εἰς τὴν καλὴν ταύτην κολακείαν ἀναλίσκουσιν,
 ἀπελθόντες δὲ οἱ μὲν αὐτῶν οὐδὲ ἴσασι τὸν σοφιστήν,
 οἱ δ' ὅ,τι καὶ δύναιτο, ποιοῦσι κακῶς.

R 199 9. Ἄλλος μὲν οὖν ἂν καὶ ταύτην ἐποίησατο | τοῦ
 15 μὴ λέγειν αἰτίαν, οὐκ ὀκνῶν βοᾶν, ὥς ἀμύνουτο τοὺς
 τοιούτους τῷ μὴ πάντα παρέχειν· ἐμοὶ δέ, πάλαι γὰρ
 ἐθὺς εἰμι τοῦ μὴ λαμβάνειν, ἴσως μὲν ἀμφοτέρους
 ζημιῶν, τὸν τε οὐ διδόντα τὸν τε οὐ λαμβάνοντα, πα-
 λαιὸν δ' οὖν τοῦτό γε καὶ ταύτῃ συγκεχωρημένον. τὰ
 20 μὲν οὖν περὶ ἀργύριον οὐκ αἴτια τοῦ μὴ τὰς τῆδε
 συνουσίας κατακλυσθῆναι λόγῳ.

1 Od. o 373

1 αἰδοίοις] τὴν παιδεραστείαν διὰ τούτου αἰνίττεται C¹P³
 16 οὐ καλῶς ἀποδέδοται V

1 bis τα I et in τὰ corr P³ 3 αὐτὸν PIB | ὀνειδίσας
 Mor Re ἀναιδέσας libri (ἀναιδεύσας V, cui in marg adscriptum
 est: κακὸν τοῦτο) et Ferr | ἀνανδρίαν Re 5 αὐτοῦ scripsi
 αὐτοῦ libri edd 6 καὶ prius om Re | μὴ inser P² 7 ad
 δύνασθαι Mor in marg ἴσως συγγνωστόν | τοὺς ἑτέρους IB
 8 πῶς? 9 ἐκείνον I | κρύψαντες IB 10 τὸν] νῶν IB
 13 ὅτι B 14 ἄλλως I 17 μὴ om B 20 αἰτία PVUIB
 η in τῆδε in ras P² τῆτες IB 21 κατακλεισθῆναι UIB et
 P sed in hoc ει in ras m⁴

10. Τί οὖν, εἰ μὴ ταῦτα; οὐχ ὁρῶ τοὺς νέους ἅπαν-
 τας ἐρῶντας τῶν ἐπιδείξεων οὐδὲ εἰδότες, ὃ τι ἐστὶ
 τὸ ἡμέτερον. καὶ τούτου λαμπρὰν ἐποιήσαντο τὴν ἀπό-
 δειξιν ἥρῳ τε καὶ χειμῶνος κἂν τοῖς ἐν ἑκατέρῳ λό-
 γοις. 11. σκοπεῖτε δέ· καλεῖν κελεύω τοὺς νέους ἐπ' 5
 ἀκρόασιν. δραμῶν ὁ παῖς τοῦτο ποιεῖ. οἱ δ' οὐ μι-
 μοῦνται τὸν ἐκείνου δρόμον, ὃν ἔδει τῷ παρ' αὐτῶν
 καὶ νικᾶν, ἀλλ' οἱ μὲν ἐν ταῖς ῥῥαῖς μένουσιν, ἄς
 ἴσασιν ἅπαντες, οἱ δ' ἐν φλυαρίαις, οἱ δ' ἐν γέλωσι,
 τῆς δὲ ἐν τούτοις βραδυνήτος παρὰ τῶν ὁρώντων 10
 κατηγορουμένης εἴ ποτε καὶ γνοῖεν εἰσελθεῖν, κατὰ τὰς
 νύμφας βαδίζουσιν ἢ, τό γε ἀληθέστερον, κατὰ τοὺς
 ἐπὶ τῶν κάλων ἰόντας, πρὶν τε εἶσω θυρῶν εἶναι καὶ
 εἰσελθόντες, ὥστ' εἶναι τοῖς | καθημένοις ἀγανακτεῖν R 200
 οὕτω βλακεύοντας ἀναμένουσι νέους. 12. καὶ τοιαῦτα 15
 μὲν τὰ πρὸ τοῦ λόγου, λεγομένου δὲ ἤδη καὶ δεικνυ-
 • μένου πολλά μὲν νεύματα πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ ἡνιό-
 χων καὶ μίμων καὶ ἵππων καὶ ὀρχηστῶν, πολλά δὲ
 ὑπὲρ μάχης ἢ γενομένης ἢ μελλούσης. 13. ἔτι τολύην
 οἱ μὲν ἐστᾶσι, λιθίνοις ἑοικότες, καρπῷ καρπὸν ἐπι- 20
 βάλλοντες, οἱ δ' ἑκατέρῃ χειρὶ τὰς εἵνας ἐνοχλοῦσιν,
 οἱ δὲ κἀθῆνται τοσούτων ὄντων τῶν κινούντων, οἱ

21 cf. Scriptt. physiogn. II 134, 15

1 ἅπαν I πάντας U 2 οὐδ' PVIB | ὅτι PIB 3 ἀπό-
 δειξιν scripsi ex UIB reliqui ἐπίδειξιν 4 ἥρος V | κἂν
 τοῖς V 6 οἷ P (acutus tamen m³ in ras) et V 7 αὐτῶν
 scripsi αὐτῶν libri edd 9 bis οἷ P (acutus tamen in ras)
 et V | γέλωσιν B 10 δ' Re | περὶ I 11 ποτ in pote ab-
 reptum et m. rec. (p) suprapos C 12 ἀληθέστερον εἰπεῖν V
 19 γινόμενης I 20 λιθίνοι I λίθοις Gasda ἀνδριάνται
 λιθίνοις coni Mor | ἑοικότες B ἑοικότες I | καρπὸν καρπῷ IB
 21 οἷ P (acutus m³) et VI | ἑκατέρῃ τῇ χειρὶ I | ἐνοχλοῦντες Re

δὲ βία καθίζουσι τὸν κεκινημένον, οἱ δ' ἀριθμοῦσι
 τοὺς ἐπεισερχομένους, τοῖς δ' ἀρκεῖ πρὸς τὰ φύλλα
 βλέπειν, τοῖς δὲ λαλεῖν ὃ τι τύχοιεν, ἥδιον ἢ παρ-
 χεῖν αὐτοὺς τῷ ῥήτορι. 14. τὰ δ' αὖ νεανικώτερα,
 5 τὸν γνήσιον τῷ νόθῳ βλάψαι κρότον καὶ βοήν κωλύ-
 σαι προελθεῖν καὶ διὰ τοῦ θεάτρον πορευθῆναι παν-
 τὸς ἀφέλκοντα τῶν λόγων ὁπόσους οἶόν τε, νῦν μὲν
 ἀγγελίαις ἐψευσμέναις, νῦν δ' ἐπὶ λουτρὸν κλήσει τὸ
 πρὸ ἀρίστου, δαπανῶνται γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτά τινες.
 10 οὐτ' οὖν ὑμῖν, ὦ κακοὶ νέοι, κέρδος οὐδέν, ὥσπερ
 οὐδὲ τοῖς ἀποῦσιν, οὔτε τῷ λέγοντι τό γε ἐφ' ὑμᾶς
 ἦκον, ὅταν ὅς μόνος ἐστὶ μισθὸς ἐπιδείξω, τοῦτον
 οὐκ ἔχη.

15. Καὶ οὐκ ἂν με φαίη τις συνοφαντεῖν καὶ νῦν
 15 αἰτίαν οὐκ οὔσαν ἐπιφέρειν· εὐθὺς γὰρ ἂν ἐν αὐτοῖς
 τοῖς πραττομένοις ὀργῇ χρήσασθαι καὶ λόγοις ὀργιζο-
 μένου κατὰ τῶν ἀδικούντων. ἴστε γὰρ δὴ πολλάκις
 τοῦτό μοι πεπραγμένον καὶ ὥς ἐκέλευσα βοήσας οὐκ
 R 201 ὀλιγάκις | ἐπιθέντα τινὰ τῷ τοῦ ῥαθυμουῦντος αὐχένι
 20 τὴν δεξιὰν ἐκρίψαι· εἰ δὲ μὴ γεγένηται, τῶν δεηθέν-
 των τοῦτο.

16. Τοῦ μὲν οὖν ἀμαρτάνειν ὑμᾶς εἰς ἐμὲ πίστις
 ἃ νῦν διῆλθον. τῶν δ' ἡνίκα ἤκουον οὐκ ἀξιούντων

15 οὐ καλῶς οὐδὲ τοῦτο ἔχει V

1 οὐ PVB 2 τοὺς om Mor 4 αὐτοὺς I 5 κωλύσαι ?
 cf. p. 90, 11 7 οἶονται IB 8 λουτρὸν — τὸ scripsi cum
 Re Anim qui postea coni λουτρὰ — τὰ λουτροῦ — τοῦ libri
 edd γρ ἀπὸ λουτροῦ Mor in marg 9 τὰ om V 10 γρ ἡμῖν
 Mor in marg 11 ἀποῦσι I 14 τίς B | καὶ νῦν] κενὴν IB
 15 οὐκ οὔσαν om IB | γὰρ ἦν ἐν coni Mor 18 α in βοήσας
 in ras P⁴ 20 ἐκρίψαι IB 22 οὐκ inser P³

προσέχειν ἣν δήπου τὸ μηδὲ ἐν τῇ ψυχῇ μηδὲν τῶν
 εἰρημένων ἀποφέρειν. 17. οὐ τοῦναντίον ἣν ἐπὶ τῶν
 πρὸ ἡμῶν ἐνταυθοὶ νεμομένων· ἄλλος ἄλλου του με-
 μνημένος ἀπῆει, εἴτα συνελθόντες συναρμόττειν καὶ
 ποιεῖν ἐπειρώοντο τὸν λόγον κὰν τοῖς διαφεύγουσι σφᾶς 5
 οὖσιν οὐ πολλοῖς ἡνιωῖντο, ἣν τε αὐτοῖς ἐν ἔργον τὰ
 εἰρημένα μέχρι τριῶν ἢ καὶ τετάρων ἡμερῶν οἴκοι τε
 πρὸς τοὺς πατέρας καὶ πολὺ πλεόν ἐνθάδε. 18. ὑμεῖς
 δὲ | ἐπὶ τὰ ἔσματα πάλιν, ὧν ἄριστα ἀπομνημο- R 202
 νεύετε, λήθη τὸν Δημοσθένη παραδόντες ὁμοίως ἅ τε 10
 τελευτάα γέγραπται καὶ ἅ πρώτα. κὰν ἐρηται τις
 ὑμᾶς, εἰ εἴπομι καὶ ὃ τι, τὸ μὲν ὡς εἶπον, ἀκούσεται,
 ὃ τι δὲ τοῦτό ἐστιν, οὐκ ἔτι.

19. Νῆ Δία, χείρων γὰρ ἐγὼ νῦν, καὶ τὰ νῦν
 οὐκ ἴσα τοῖς πρότερον. ἀλλ' οὐ ταῦτά φασι οἱ 15
 οὐπω τε γέροντες οὗτοι καὶ γέροντες, οἱ μὲν ἔτ'
 ὄντες ἐν τῷ συνδικεῖν, οἱ δὲ δι' ἐκείνων τῶν ἄδλων
 ἐπὶ τοὺς τῶν ἀρχῶν ἦκοντες, οὓς οὐδὲ μικρὸν ἐξ
 καθήσθαι τῶν λεγομένων ἕκαστον. ὧν ἔστιν ἀκούειν
 βοῶντων ὑπ' ἑμαντοῦ με νενικῆσθαι· καλῶν γὰρ ὅν- 20
 των τῶν προτέρων εἶναι τι πλεόν ἐν τοῖς νῦν καὶ τὸ
 γῆρας οὐ διακαλύειν. 20. οὐ τοίον ὑμῖν ἔστιν ἐπὶ

3 ἐνταυθὶ I edd | ἄλλου IB 4 ἀπελθόντες Re | καὶ ἔνα
 ποιεῖν Re Anim 6 οὗσι πολλοῖς B 7 ἡρημένα Ferr Re |
 ἀπαγγέλλειν post εἰρημένα inser Kayser Philostr. II p. VI ed.
 Teub., ἀναφέρειν post πατέρας coni Mor | ν in τριῶν in ras
 P⁴ | καὶ om B 9 πάλιν <ἔτε>? 10 Δημοσθένην IB 12 εἰ|
 καὶ I | ὅτι IB 13 ὅτι IB | οὐκ ἔστι P οὐκ ἔστι IB 14 νῦν
 ἐγὼ I 15 πρὸ in πρότερον abreptum et m. rec. (p) suprapos. C
 πρότερος Re 16 οὐπω τε scripsi auctore Re οὐπω τότε
 CPVU edd οὐποτε IB 17 ὅν in ὄντες in ras P⁴ | ν τ in
 ἐν τῷ in ras P⁴ 18 nam τοὺς <θεόνους>? 20 λεγόντων I |
 με in marg B² om edd | νενικῆσθαι Re Anim 21 nam
 πρότερον, ut l. 15?

LIBANIUS ed. Foerster.

18

τι τοιοῦτον καταφυγεῖν· ὁ γὰρ παρ' ἐκείνων ἔπαινος
μαρτυρίαν ἔχων τοῦ κρείττονος ὑμᾶς ἀποκλείει τῶν
κατὰ τῶν λόγων μέψεων. οὐ γὰρ δὴ δεξιώτεροι
φαίητ' ἂν ἐκείνων εἶναι κρῖναι λόγον· οὐς περι-
5 φανῶς καὶ αὐτοὺς ὑβρίζετε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐν τῇ
κινήσει τῇ 'κείνων ἡσυχίας. καίτοι χοῦν, εἰ καὶ τυφλοί
τινες ἦτε περὶ τοὺς λόγους, ἀντὶ χειραγωγῶν ἐκείνοις
χρωμένους κοινωνεῖν τῆς βακχείας. 21. ἀλλ' οὐκ ἐσχρή-
9 κατε ψυχὰς νέων ὃ τι ποτέ ἐστὶν ὁ σοφιστὴς εἰδότες, |
R 203 οἷς ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐκείνων πράγμασι καὶ τὸ μὴ σω-
φρονεῖν καλόν. ὁ γοῦν εἰπὼν αὐτοὺς ἐνταῦθα μαί-
νεσθαι φίλος, οὐκ ἐχθρός, καὶ κεκόσμηκεν, οὐ διαβέ-
βληκεν. 22. οἷους ἐγὼ τε καὶ πολλοὶ πολλαχοῦ γῆς
ἐωράκαμεν τοὺς μὲν τῶν Ἰσων ἀξιοῦντας τούτους τε
15 καὶ τοὺς γονεῖς, τοὺς δὲ καὶ μειζόνων τούτους γε,
καὶ ταῦτα <οὐκ> ἀγνοοῦντας τοὺς πατέρας τῶν τε πρατ-
τομένων χαιρόντας καὶ ταῦτα ἐν τοῖς σώμασι τῶν νείων
ὀρῶντας τεκμήρια τῶν ὑπὲρ ἐκείνων πολέμων, οὐλὰς
ἐν κεφαλαῖς, οὐλὰς ἐν προσώποις, οὐλὰς ἐν χερσίν,
20 οὐλὰς πολλαχοῦ. καὶ τοῦτ' ἐπὶ τὸ φίλτρον τὸ πολὺ τε
καὶ σφοδρὸν τοῖς οὕτω διατεθεῖσι καὶ συγκατεγέρρασε.
23. τίνα τίς ὑμῶν ὑπὲρ ἐμοῦ τοιαύτην εἰπεῖν ἂν
ἔχοι λειτουργίαν; ποίαν μάχην; ποῖον κίνδυνον; ποίαν
πληγὴν; μᾶλλον δὲ ποῖον ὄημα; ποίαν φωνήν; ποίαν
25 ἀπειλήν; ποῖον βλέμμα; 24. οἷ τὰς μὲν γνώμας

4 ab ἐκείνων rursus inc. A. (fol. 7) 7 τ in ἦτε in ras P⁴
9 ἐστὶ σοφιστὴς IB 10 ὥς IB | ἐκείνων? 11 γ' οὖν A |
μαίνεσθε I μένετε B 12 κεκόσμηκεν e καὶ κόσμηκεν corr m.
rec. (s) C 16 οὐκ inserui auctore Re om libri excepto V
qui τα οὐ in ras 2 litterarum habet, et edd | ἀκούοντας Sintenis
αἰνοῦντας vel ἐπαινοῦντας M Schmidt Philol X 590 | ας in πα-
τέρας in ras C^v 17 νείων IB 20 τε om I 21 συγκατε-
γέρρασατε B 23 ἐχη B 25 μὲν om B

ὑμῶν ἀπεσχίσασθε τοῦ σοφιστοῦ, μερισθέντες δὲ εἰς ἄλλους θρόνους καὶ προσηγορίας, μεταθέντες ἐκείσε τὰ χρέα τὸν μὲν ἀδικεῖτε, τῶν δὲ προβέβλησθε πάντα φθειργόμενοι, πάντα ἐργαζόμενοι, πάντα χαρι- 4
ζόμενοι, τὰ δεύτερα | πρότερα καταστήσαι βιαζόμε- R 204
νοι, μέγα ποιοῦμενοι τὰς δι' ὑμῶν ἀποστάσεις τῶν νέων καὶ τὸ ὅτῳ συντέταχθε, τοῦτον ἀνέξῃσαι ταῖς εἰς ἑτέρους βλάβαις. 25. ὑπὲρ δὲ τῶν ἐμῶν τοσοῦτ' ἀπέ-
χετε τοῦ τινα πόνον ὑπενεργεῖν, ὅσον οὐδ' ἂν εὐξά-
σθαι. καὶ οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο, ἀλλ' ἤδη καὶ καταρᾶσθε. 10
26. πόθεν τοῦτο πέπεισμαι; δύο τοῖς μεγίστοις σημεῖ-
οις, λύπη τε τῇ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν ἡδονῇ τε τῇ
παρὰ τῶν δυσκόλων. ἢ οὐ ταῦτα ποιεῖτε νέων τῶν
μὲν προστιθεμένων, τῶν δὲ ἐτέρωσε πλεόντων; διὰ
ταῦτ' ἄρα προσήκει με εἶρειν; 15

27. Πάντες οὖν, φήσιν τις, κακόννοι, χρηστὸς
δὲ οὐδεὶς οὐδὲ δίκαιος μαθητής; ναί. ἀλλ' οἱ |
τοιούτοι μὲν εὐαρίθμητοι, τὸ μοχθηρὸν δὲ πολὺ. εἰ R 205
δ' οὕτω τοῦτ' ἔχει, μᾶλλον τὸ μὴ λέγειν δι' ἐκείνους
εὐλογον ἢ διὰ τούτους τὸ λέγειν. εἰ μὲν γὰρ ἐνῆν 20
ιδίᾳ τούτοις χαρίσασθαι, πλείστον τοῦτ' ἂν ἐτιμησά-

12 ἢ παρὰ ἐπὶ ἐμψύχον· τοῦτο δὲ οὐκ οἶδα ὅπως ἐπῆλθε
τῷ ῥήτορι εἰπεῖν V

1 ἀπεσχίσασθε V ἀπεσχίσασθαι I 3 τὸν I 4 πάντα
χαριζόμενοι om C 5 πρῶτα I 7 συντέταχθε A sed in
marg γο συντέτα (reliqua abscisa sunt) et P sed αχθε in ras m³
συντέτακται UI | τούτων U 8 ἐταίρους B | τοσοῦτον I
9 ὑπενεργεῖν I | ὅσον οὐδ' scripsi auctore Re Anim ὅσω δ'
CAPV Ferr ὅσω γ' Mor ὥστ' οὐδ' UIB et γο in marg A
et Re | εὐξαισθε P sed αι in ras m², U et γο in marg A Re
εὐξεσθε IB 11 δνοῖν V 13 ἀρὰ τ in παρὰ τῶν in ras
m. rec. (p) C 14 προστιθεμένων I | ἐτέρωσε om IB
21 ἐ μνησάμην cum rasura duarum vel trium litterarum U

μην· ἐπεὶ δὲ ἀμήχανον, ἐνεγκάτωσαν οἱ βελτίους, εἰ μὴ δύναμαι δοῦναι χάριν ἣν ἐβουλόμην.

28. Ἄλλ' ἐγὼ δώσω πάλιν ἀφορμὰς εἰς ὅμοια τοῖς καταράτοις τούτοις, δι' οὓς ἐναγχος ἐν ἐγκλήμασιν οὕτω θεινοῖς γέγονα περὶ νέων ἀσσομίας, ὃ Ζεῦ, τοιούτους ἀκούων λόγους παρὰ τῶν ὡς μάλιστα χαιρόντων τῷ τι καθ' ἡμῶν ἔχειν λέγειν. καὶ εἰ μὲν μετὰ ἀληθείας αἰτιῶνται, λέγειν οὐκ ἂν δυναίμην, ἔδει πέντοι τῷ λίαν σωφρονεῖν ἅπαντας μὴδὲ σκιὰν εἶναι ἐμψεσιν.

29. Ἦν ἀνάγκη μεγάλη ταῖς γενομέναις αἰτίαις ταῖς πυκναῖς ἐπιδείξεσιν, ὅτ' ἔδει μὲν τὸν φιλόανθρωπον βασιλέα τῶν παρ' ἡμῶν δικαίων τυχεῖν, ἔδει δὲ πυθέσθαι πατέρας, ὡς ἐν ἔργῳ τε ἡμεῖς καὶ οὐ κατενεχθέντες τῷ μεγέθει τῶν κακῶν ἐν ἀφωνίᾳ κείμεθα. 30. νῦν δ' οὐχ ὁρῶ τὸ ποιοῦν τὴν ἐπίδειξιν. καὶ γὰρ αὖ κακείνο. μὴ καλῶν μὲν οὓς εἰώθειν, λυποῖσθαι ἂν οὓς | R 206 οὐ κάλλιον· καλῶν δὲ μᾶλλον ἂν ἐμπεύρους ποιοῖσθαι τῆς ὑμετέρας κακίας, οἱ δ' οὐκ ἂν ἀπελθόντες σιγῶεν. τί οὖν δεῖ τὰ τῆδε μᾶλλον ἐκδηλὰ ποιεῖν;

31. Καίτοι μετὰ τῶν ἐπιεικιστέρων, φαίη τις ἂν, ἥτουν κακείνων τινὲς τὸν λόγον. οἱ δὲ ἥτουν μὲν, ἥτουν δὲ τῇ γλώττῃ μόνον, ἢ γνώμῃ δὲ οὐ ταῦτα ἐβούλετο. ἐγὼ δὲ οὕτως ἡλθίς, ὡς μακροῦ χρό-

11 Cf. or. XIX. XX t. I 626 sq. R. Zosim. IV 41

1 δ' UB Re 2 ἦν ex ἦν corr m. rec. A 3 πάλιν δώσω I 4 περὶ I 7 τί APIB | μετ' ἀληθείας IB 10 ἦν I | μεγάλη om IB | γενομέναις V | <ἐν> αἰτία πυκναῖς? | τὰς γενομένας αἰτίας διαλύσασθαι conl Re 13 ἢ in ἡμεῖς m ras B² 17 δὲ οὓς μᾶλλον I 18 ὑμετέρας I | οἱ APVIB | σιγῶεν scripsi cum Gasda σιγῶσι libri edd 20 τίς A 21 κακείνον I | δ' Re 22 ταῦτα IB

νου καὶ πραγμάτων τοσούτων ἰσχυρότερον ποιήσασθαι ταύτην τὴν παιδείαν.

32. Τίς οὖν ἔσῃ, φησί, περὶ τοῦτ' ἐν τῷ μέρος, εἴ σε θεῶν τις ἐφ' ἑτερον ἔτος ἄξει; εἰ μὲν τι γένοιτο βέλτιον, μέριστον δὲ ἡ τύχη, τοῖς πράγμασιν ἔψομαι· εἰ δ' ἄπερ νυνί, μένει, τοῖς αὐτοῖς δῆπου χρή- 5 σομαι σκοπῶν, ὅπως δι' ἄλλης ὁδοῦ πλεονεκτεῖν ὑπάρξει τοῖς σώφροσιν.

33. Εἴτα θαυμάσεται τις, εἰ παρὸν ἀπηλλάχθαι τοιούτων ὁμιλητῶν, ξῆν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ τοιούτοις αἰροῦ- 10 μαι κακοῖς. ἀλλὰ τί δράσω; τοὺς μὲν ἀπελάσω, ποιήσω δὲ τὸ περὶ ἐμὲ βραχύ; καὶ πῶς ἂν μᾶλλον ἡσθεῖη Πρίαμός τε καὶ οἱ ἐκ τούτου; οὐ τέτανται πρὸς ἐμὲ βουλόμενοι τοῦτ' ἰδεῖν, ὀλίγοις ἐφεστηκότα ἐμὲ καὶ 14 τὴν ἀρχὴν ἐλάττω. | εἶδον δὲ γε καὶ στρατηγὸν φαύ- R 207 λων μὲν ἡγρούμενον στρατιωτῶν, πελθοντα δὲ αὐτὸν ἀνέχεσθαι, τοῦ μὴ τῶν πολεμίων γενέσθαι τούτους προνοοῦμενον. 34. γίνεταί δέ τι καὶ παρὰ τῆς ἐμῆς φύσεως ἀργότερόν πως εἰς τιμωρίαν ἐχούσης καὶ φέρειν μᾶλλον ἢ κολάζειν πεπαιδευμένης. τὸ δὲ μέριστον, 20 φιλία μὲν μοι πρὸς τοὺς τούτων γυνεάς, φιλία δὲ πρὸς πόλεις· καὶ δέδοικα δὴ, μὴ τὴν ἐκβολὴν ἀκούσαντες,

13 Π. α 255

13 τέτανται] ἦτοι ἀποσκοποῦσι V

1 καμάτων V | ἰσχυροτέρων Re Anim 2 παιδιῶν V
3 τί I 4 ἔθος coni Mor | ἄξει scripsi ἄξειεν CAPUIB edd
ἀγάγοι V | ι in τι in ras P² τοι IB Mor 7 ὑπάρξη B
Ferr Mor 12 γηθήσαι vel γηθήσεις MSchmidt Philol. X 626
14 ἐμέ. PIB 16 τα in πελθοντα del m. rec. A | αὐτὸν in
marg inser I 18 γίνεταί V 21 πρὸς τὰς πόλεις Re

ἄπερ ἂν ἐπὶ τεθνεῶσι ποιῶσιν ἢ καὶ πλείω γε, δεινο-
 τέραν τοῦ θανάτου κρίνοντες τὴν ἀτιμίαν, εἰδότες
 οὐσαν τὴν γε τοιαύτην τῆς ἐκ δικαστηρίων δεινοτέραν.
 35. ἐκείνη μὲν γε κἂν λυθείη, ταύτην δὲ μένειν ἀθά-
 5 νατον ἀνάγκη παρακολουθοῦσαν ἐκ νεότητος εἰς τελευ-
 τήν, ἐφ' ἐκάστης ἡλικίας τὴν παρρησίαν ἀφαιρουμένην·
 ἀναλίσχυντε, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, οὐ σὺ μέντοι
 τῶν περὶ λόγους ἱερῶν ἐξώσθης, ὥς μιαινὼν
 ταῖς Μούσαις τὸ χωρίον; 36. φειδόμενος τολῶν
 10 καὶ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ πόλεων καὶ τῶν ἐσομένων
 παίδων, ἐφ' οὗς ἔδει τὴν ἀτιμίαν διαβαίνειν, τὸ μὲν
 οὐκ ἐποίησα, τὸ δὲ ἐμαντῶ παρήνευσα, δίκαια παραινῶν,
 ὥς γε ἐμαντὸν πείθω.

37. Ἐστὲ δὲ κύριοι τοῦ μηδὲν ἔτι συμβῆναι τοιοῦ-
 15 τον. εἰ γὰρ ἀμείνους γένοισθε, ῥάδιον δὲ βουλομένοις,
 ὕψεσθε καὶ παρ' ἡμῶν πάντα ἐκπληρούμενα καὶ κα-
 λοῦντά με μᾶλλον ὑμᾶς ἐπὶ τὸν τοιοῦτον λόγον ἢ
 παρακαλούμενον.

7 Π. α 225

1 ποιήσωσιν B 2 κρίνοντες in κρίναντες corr I
 4 κἂν scripsi καὶ libri edd | λυθείη ἂν V 8 ἐξέωσθης CU
 Re at cf. I 128, 5; 488, 15 R 11 παίδων] πόλεων ἐσομένων
 καὶ τῶν παίδων IB 16 ὕψεσθαι I

IV.

Oratio *περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν* contra Eutropium a Libanio sene non ita multo post cladem Maximo tyranno a Theodosio die V Kal. Augustas anni 388 illatam¹⁾ conscripta, si de numero et necessitudine codicum superstitem quaerimus, medium quodammodo inter *πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας* et *πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ λόγου*, sed illi paulo propinquiorem tenet locum. Sunt autem codices quibus continetur:

1. Chisianus R. VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 80^v. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 7^v. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 179^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 168^v. Vide p. 24 sq. Leo Allatius in margine lectiones codicum Vat. 81. 939. 941. Pal. 282 adscripsit, quas excerpsi. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 41^v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 152^v. Vide supra p. 39 sq.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 46^v. Vide supra p. 41 sq. In titulo: *Τοῦ αὐτοῦ· Πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὡς ληρωδοῦντα* interpolatio est manifesta aequae atque in oratione III codicis Laurentiani LVII 44; cf. p. 264.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 193^v sine titulo. Vide supra p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 187. Vide supra p. 209 sq.

1) Cf. p. 291, 7 cum Hydatii chronico ed. Mommsen, Chron. min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 17.

10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 130^v. Vide supra p. 211 sq.
11. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 122. Vide supra p. 213 sq. Contuli.
12. Urbinas gr. 125 saec. XIII fol. 50^v. Vide supra p. 214 sq.
13. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 scriptus fol. 269. Vide supra p. 216 sq. Contuli.
14. Marcianus appendicis XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 332. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
15. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 252. Vide supra p. 220 sq. Contuli.
16. Vaticanus Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 163. Vide supra p. 222 sq.
17. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 101^v. Vide supra p. 227 sq.
18. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 158^v. Vide supra p. 228 sq.
19. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 110. Vide supra p. 234.
- 34 20. Parisinus gr. 1000, olim Colbertinus 5179, antea fortasse Memmianus¹⁾, anno 1732 in bibliothecam Regiam illatus, chartaceus formae octavae saeculi XV continet post τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου νύσσης ὁμιλίας inde a folio 149 usque ad 170 Libanii epistulas quattuor (891. 968. 1073. 494^a) et initia epistularum nonnullarum, ἔκφρασιν μέθης (150^v) excerpta e ψόγγῳ ὀργῆς (153), σπληνίου φιλοσόφου περὶ γενέσεως καὶ ὄθην τρεῖς καὶ ἑννὰ καὶ τεσσαρακοστά (170^v)²⁾, quibus succedunt fol. 171 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας
173 λιβάνιος εὐσταθίου (m^a)
τοῦ αὐτοῦ (rubr.). Οἷα τετόλμηται (= ep. 551)

1) Cf. Cod. Par. lat. 9364 fol. 11. Pulch, Herm. XVII 177 sq.

2) Cf. Jahrb. f. class. Philol. 1876, 215 sq. Wuensch praef. ad Lyd. de mens. p. XXV. Papadopoulos Kerameus Byz. Zeitschr. X 453.

174 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
τοῦ αὐτοῦ (rubr.)

175 τοῦ αὐτοῦ περὶ πενίας

176 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἢ ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ ἀθιωτάτῳ
μονωδία

181 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν: τοῦ αὐτοῦ (rubr.). De-
sinit fol. 184^v.

Codex ut ecloga orationum ostendit, propinquus est
classi codicum scholasticorum (= s) qui nullius in crisi
Libaniana pretii sunt. Collatus est a Boissonadio.¹⁾ Ipse
anno 1880 inspexi.

21. Vaticanus gr. 2243, olim Caroli Aretini teste 35
inscriptione folii 1^v: *Iste liber est Caroli Marsupini*, de-
inde Salviatorum et Columnensium (*Colonens.* 82), bom-
bycinus formae octavae saeculi XIV continet:

fol. 2 ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοῖ σοφιστῶν²⁾

3 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλίνης·
μενέλαος

6^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

7^v τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς

9^v βοὸς ἐγκώμιον

12 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

13 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

13^v ἐτέρας γραφῆς

14 ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι

14^v καλανδῶν

15^v μέθης

16 πολέμου

17 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

17^v Ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

18^v περὶ φίλων

19^v ἀριστείδου (rubr. in marg.) Τὸ μὲν τῆς ψυχῆς πρᾶον
(t. II 207, 8) des. τὴν πλάσιν ἔχουσα 209, 12; cf. Keil p. 201)

20 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν.

1) Cf. supra p. 78.

2) Vide supra p. 1.

Desinit fol. 20^v verbis τὸν ἴσον βεβίωκα χρόνον (289, 17). Reliqua pars huius folii vacua relictæ est.

21 Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Est collectio Lacapeniana 264 epistularum. Huic succedunt altera manu scripta:

128^v λιβάνιος ἰωάννη τῷ χρυσοστόμῳ (rubr.) ξέ (in marg.) Δεξιμένους σου τὸν λόγον (= ep. 1576)

Βασίλειος ὑπεργίω (ᾱ in marg.) Καὶ προσαγορεύω (ep. 328)

Βασίλειος ὀλυμπία (β in marg.) Ὡσπερ τῶν ἄλλων (ep. 13)

Βασίλειος ἀβουργίω (γ in marg.) Οὗτός ἐστιν (ep. 304)

γηργόριος νικοβούλω (ᾱ in marg.) Τὸ λακωνίζειν (ep. 3)

et priore manu scripta:

fol. 129 Πλουτάρχου πῶς ἂν τις αἰσθοίτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ

138 πῶς ἂν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου

165^v τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης

173 ἀριστείδου πανηγυρικός ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ

178 αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ ἀντωνίνῳ σεβαστῷ καὶ αὐτοκράτορι καίσαρι λουκίῳ αὐρηλίῳ κομόδῳ σεβαστῷ αἴλιος ἀριστείδης χαίρειν: (I 762 Dind.)

180 τοῦ αὐτοῦ παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ

182^v λιβανίου προσφωνητικός Ἰουλιανῷ. Des. fol. 186.

Hic quoque codex e genere scholasticorum neque ullius pretii est. Inspexerunt mea causa Augustus Mau et Hugo Linke; ipse anno 1895 examinavi.

36 22. Cheltenhamensis 10618 in „Thirlestaine House“, olim Phillippsianus, insignitus: *B 48. 556*, et in catalogo bibliothecae inscriptus: *Excerpta ex Sophistis graecis Libanio etc.* chartaceus in folio sub finem XVII vel initium saeculi XVIII exaratus a Leonardo Adami continet:

fol. 1 Λιβανίου Τοῦ Σοφιστοῦ κατὰ Σεβήρου λόγος. Inc. Πάρεσι μὲν οἱ δικάσοντες (III 227, 1 R), des. κείμενον ἐξέχεε (III 233, 6) cum versione latina in folio 3¹) scripta

5 Λιβανίου τοῦ Σοφιστοῦ κατὰ Φλωρεντίου λόγος. Inc.

1) Folium 2 est vacuum; item 4, 5^v, 6—8, 22, 32, 37, 55, 60^v et 61.

Οὐδέν καινόν, ὃ βασιλεῦ (II 463, 1); des. αὐτοῦς πεπρα-
κτῶν τοῖς ἐχθροῖς (II 465, 10)

9 Λιβανίου τοῦ Σοφιστοῦ Πρὸς Εὐστάθιον τὸν Καρ-
λόγος cum nonnullis lectionibus discrepantibus codicis Otto-
boniani 69 („*Ottob.*“) ¹⁾ et versione latina (10)

11 Πρὸς Νικοκλέα περὶ Θρασυδαίου ²⁾ λόγος ιβ' cum
versione latina (15—18).

Ad ἔτεροι (t. II 230, 1) in margine folii 12 scriptum est:
ἕτερον legitur in Cod. Pal. a quo hanc orationem accepi-
mus; in margine folii 13 ad p. 234, 4: *Ad oram Ms.*
Cod. legitur eadem manu οἶμαι οὕτως: καὶ παρατάξας.
ἐγκαλῶν δὲ.

19 πρὸς Εὐμόλιον λόγος ιδ' cum versione latina (23
—26). In fol. 19 ad πόνον (t. II 366, 16) legitur: *In*
Pal. Codicis textu est πόνον at eadem manu suprapositum
legitur πόρον.

27 περὶ τοῦ πλέθρου λόγος cum versione latina (29—31)

33 πρὸς Τιμοκράτην cum versione latina (35 et 36)

38 πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς
cum versione latina (42—45)

46 περὶ τῶν φαρμάκων, λόγος ιε' cum nonnullis lectio-
nibus discrepantibus codicis Vaticani 81 (*Cod. Vat.*) et
versione latina (48—49)

50 πρὸς Πολυκλέα λόγος ιθ' cum nonnullis lectionibus
discrepantibus codicum Ottoboniani 69 (*Ottob.*) et Pala-
tini 282 (*Pal.*) et versione latina inscripta: *Libanii Sophistae*
ad Polyclem Oratio Leonardo Adamo interprete (52—54)

56 ὑπὲρ Θαλασσίου λόγος Inc. Ὑβρισθέντι (t. II 388, 1)
des. τὸ πρῶγμα δοκεῖν (415, 6) cum versione latina (60)

62 κατὰ Ἰκαρίου δευτέρου cum versione latina in-
scripta: *Libanii Sophistae contra Icarium Oratio secunda*
Leonardo Adamo interprete (64—65)

1) Vide supra p. 222 sq.

2) Haec inscriptionis forma ut in Marciano XCI 2, e quo
Bongiovannius sumpsit, exstat, ita in subscriptione Palatini 282
fol. 129^v manui correctrici debetur.

66 κατὰ Σιλβανού

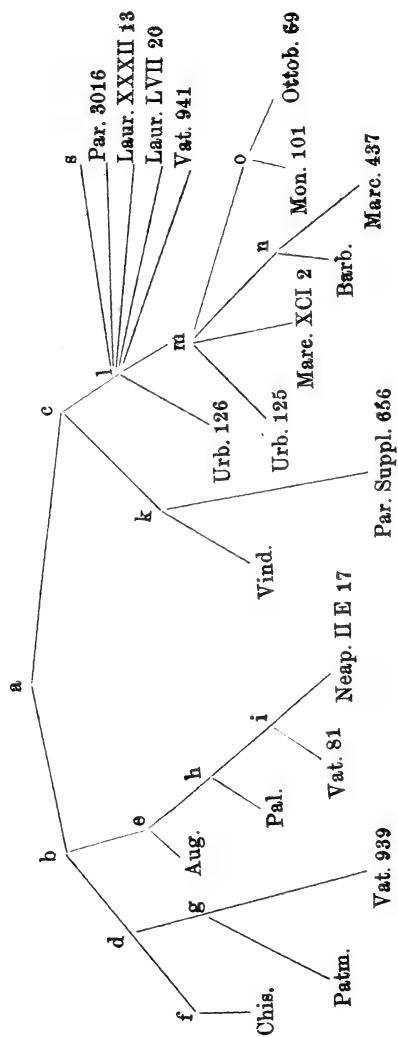
68 περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν

70 Ἀντιόχῳ παραμυθητικὸς des. fol. 71 οἶσθα τὸν
Ἀρχιλόχον.

Sunt igitur schedae Leonardi Adami († 1719), qui prius, similiter ac paulo post Bongiovannius, editionem orationum a Morello praetermissarum, postea operum omnium parabat, ut testantur Amadutius Anecd. litter. I 7: *Leonardus Adamius Vulsiniensis Libanii graeca opera auctiora atque emendatiora cudenda paraverat; eius schedas in Bibliotheca Card. Josephi Renati Imperialis, quae Romae est, adservatas nunc consulere haud liceat* et Fabricius Bibl. gr. VII 414, sed quominus propositum exsequeretur, morte vel alia causa impeditus est.¹⁾ Codices ab ipso adhibiti sunt Palatinus 282, Vaticanus 81, Ottobonianus 69. Codicem anno 1880 examinavi.

Necessitudinis qua hi codices coniuncti sunt vinculum hoc tibi stemma ante oculos ponit:

1) Cf. Wolf Lib. epist. praef. p. 3.

Adhibendos censui codices eosdem quos in oratione II, ad cuius praefationem te delego.

Testimonia desunt.

Primus hanc orationem e codice Marciano gr. 437 (*M*) adhibito etiam Marciano append. XCI 2 (*I*), sed propter inscitiam linguae graecae valde mendose Io. Ant. Bongiovanni (= Bong) Venetiis 1754 p. 15 sq. edidit¹), multo melius adhibitis codicibus Augustano (*A*) et Monacensi 101 (*Mo*) Reiskius, cuius ingenio et acumini iam Animadv. vol. V 493—501 multorum locorum explicatio vel emendatio feliciter cesserat. Nonnulla hic quoque Gasda (Zu Libanios I p. 13 sq.) bene expedit.

1) Cf. p. 214.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΛΗΡΕΙΝ.

1. Πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ λῆρος ὑπ' R 208
αὐτοῦ κεκλημένος ἐν τῷ ὑμετέρῳ τούτῳ πειράσσομαι
δεῖξαι πολὺ τοῦτο τὸ ὄῃμα τῆς ἀληθείας ἀφεςτηκὸς
οὕτω μεγάλους τοῖς ἐλέγχους, ὥστ' αὐτὸν τοῦτον τὸ
μὴ ἔχειν ἀντειπεῖν ὁμολογήσαι τῇ σιωπῇ. 2. εἰ μὲν
οὖν ἅπας ὅστις εἰς γῆρας ἦκεν, οὗτος ἐξέπιπτε τοῦ
φρονεῖν καὶ τῆς φύσεως οὗτος ἦν νόμος τὸν ἐκείνο
λαβόντα τοῦτο οὐκ ἔχειν, μάλιστα μὲν οὖν οὐδ' οὕτως
ἐχοῖν ὑπερφρονεῖν οὐδ' ὀνειδίζειν οὐδὲ κακίαν τοῦ 10

<i>C</i>	=	codex Chisianus
<i>A</i>	=	codex Monacensis gr. 483 (Augustanus)
<i>P</i>	=	codex Palatinus gr. 282
<i>V</i>	=	codex Vindobonensis
<i>U</i>	=	codex Urbinas gr. 126
<i>I</i>	=	codex Marcianus append. XCI 2
<i>B</i>	=	codex Barberinus II 41
<i>M</i>	=	codex Marcianus gr. 437
<i>Mo</i>	=	codex Monacensis gr. 101
Bong	=	editio Bongiovanniana
Re	=	Reiskius

2 *Εὐτροπίου* vid. § 16.

3 δεῖξαι πειράσσομαι *BM* 4 δεῖξαι om Bong 5 τοῖς
om *IBM* Bong | ν in αὐτὸν m. rec. (*p*) in ras *C* | τοῦτο *CAPIBM*
Bong | ὁ in τὸ corr in ὦ *P*⁴ τῷ *V* sed ω m. rec. (*r*) in ras
7 οὕτω *I* | ἐξέπεσε edd 9 οὖν om *PVIBM*, fortasse recte |
οὕτω σ' ἐχοῖν ex οὕτω σε χοῖ corr *A* 10 ὑπερφρονεῖν scripsi
φρονεῖν libri edd καταφρονεῖν coni Sinenis | κακία *Mo*

γέροντος τὴν ἀτυχίαν νομίζειν, ὥσπερ οὐδὲ τῶν μικρῶν
 ἢ σιμῶν ἢ κωφῶν ἢ τυφλῶν. 3. εἰ δ' ἔστι φρονεῖν καὶ
 πρὸς τοῦτο προβάντα χρόνον καὶ πολὺ πλείους τῶν
 4 τοῦτο παθόντων οἱ μὴ παθόντες εἰσὶ, τί δεῖ κατὰ τῆς
 R 209 ψυχῆς τὴν ἡλικίαν | λαμβάνειν καὶ νομίζειν τὸ γῆρας
 ἐν αὐτῷ καὶ τὸ ληρεῖν κομίζειν; 4. ἢ σὺ τολμήσεις
 εἰπεῖν, ὥς ἐλήρει μὲν Πλάτων, ἐλήρει δὲ Ἰσοκράτης,
 ἐλήρει δὲ Σοφοκλῆς, οὐκ ἐσωφρόνει δὲ Γοργίας, οὐκ
 ἥδαι δ' ἑαυτὸν ὁ Τυανεύς ἐκείνος; 5. Ὅμηρος δὲ τί
 10 μαθὼν εἰς Ἴλιον ἄγει τὸν Πύλιον γέροντα τὸν τοῖς
 τε Λακιδαῖς συνηγωνισμένον καὶ μετὰ τῶν Ἀτρειδῶν
 πλέοντα; ἢ ἵνα γέλωτα παρέχῃ τοῖς Ἀχαιοῖς ἐν ταῖς
 ὑπὲρ τῶν ὄλων βουλαῖς ἐκφερόμενος τοῦ θεόντος;
 6. ἀλλ' ἵνα μή τις τῶν σοὶ παραπλησίων ὑπολάβῃ τι
 15 τοιοῦτον ἀκούων τὸ μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσε,
 διὰ τῆς εὐχῆς Ἀγαμέμνονος ἅπαν τοῦτ' ἀνείλεν, ἣν
 ἐποίησατο πρὸς τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν
 Ἀθηνᾶν νίκην αἰτῶν. ἀφεις γὰρ Ἀἴαντα τὸν Λοκρὸν
 καὶ τὸν μέγαν καὶ τὸν Τυδέως καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα

3 Cf. [Lucian.] Macrob. § 21 | [Luc.] l. l. § 23 8 Cf.
 [Luc.] l. l. §§ 24 et 23. Plin. n. h. VII § 156 9 Philostr. vit.
 Apollon. Tyan. VIII 29 p. 171 10 Cf. [Lucian.] l. l. § 3
 11 Il. α 269 15 Il. α 252 16 Il. β 371 sq.

3 τοῦ χρόνου edd χρόνον Mo | πολλοὶ I 4 τούτῳ I
 6 αὐτῷ in textu, γὰρ ταυτῷ in marg A ταυτῷ PBMMo
 Bong ταυτὸ I 7 πλάττων I | ἐλήρει δὲ] καὶ BM | Ἰσοκράτης A
 Ἰσοκράτης M σωκράτης PIBMo 8 η in σοφοκλῆς in ras
 duarum litterarum C^v 10 παθὼν Bong 11 συνηγωνισά-
 μενον Bong 12 ἄγοντα Mo | ἢ scripsi ἢ libri edd 13 ἐκ-
 φερόμενος Mo ἐκφερόμενον Re 14 ὑπολάβοι BM sed in
 hoc oi in ras | τί CAIMo om V 15 δὲ om BM τ tertium
 in τριτάτοις in ras C^v 18 ἄντες vel Ἀλεάντες Gasda
 19 καὶ secundum inser P⁴ om CAVUMo Re

δέκα συμβούλων ἐμνήσθη Νέστορι παραπλησίων, ὥς οὕτω δράσων, ἐφ' ὅπερ ἤκεν.

7. *Εἶεν. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά, τί δαὶ Ἡρώδης ὁ Ἀθηναῖος ὁ πονεῖν εἰδώς, ὁ τῷ θη- 4*
σαυρῷ πλούσιος; τί δαὶ ὁ Σπαρτιάτης σοφιστῆς ὁ R 210
τῷ πίνειν εὐπορώτερος εἰς λόγους γιγνόμενος; τί δ' ὁ
παρ' ἐκείνων μὲν οὐ φοιτήσας, παρ' ἑνα δὲ τῶν ἐκεί-
νου μαθητῶν, ὁ Καππαδόκης, ᾧ καὶ τεθνεῶτι τῶν
βασιλέων τις τὸν νεκρὸν τιμήσας ἀπέπεμψε; 8. *τού-*
του μακροβιώτερος ἦν, ᾧ πολλή τις ἢ παρὰ τῶν προ- 10
λόγων δόξα παρενδοκιμούντων τοὺς ἀγῶνας αὐτῷ.
οὗτος τοίνυν ὁ Αἰγύπτιος οὐκ ἐν πλούτῳ μὲν ἀπῆλθεν,
ἀφῆκε δὲ τὴν ψυχὴν ἄνευ πλάνης.

9. *Ἀλλὰ τῶν ἐνταῦθά με βούλει μεμνήσθαι; οὐκοῦν*
ὕγιαίνων μὲν Αἰδέσιος τὰς φρένας ὥχετο, ταῦτό δὲ 15
ὑπῆρξε τοῖς μετ' ἐκείνων; ὧν ἐγὼ τῷ πρεσβυτέρῳ τὸν
ἴσον βεβίωκα χρόνον καὶ οἶδά γε θρηνησας αὐτὸν ὑπὲρ
τοὺς ἄλλους, νέος τῶν ἐκείνου ἡνεμάτων ἀποστερου-
μενος· καίτοι ληροῦντος ἀπελθόντος τί θρηνεῖν ἔδει;
ἀλλ' οἶμαι τὸν σοφιστὴν εὐρίσκομεν καθ' ἐκάστην ἡμέ- 20
ραν ἐπιδιδόντα.

4 Philostr. vit. soph. II 1, 15 p. 73 et 2 p. 56 8 Pausanias
Caesareensis (Philostr. l. l. II 13)? 12 Ptolomaeus vel Apol-
lonius vel Pollux Naucraticae (Philostr. l. l. II 15, 2; II 12)?
15 Eunap. vit. soph. 48, 8 sq. 16 Zenobius cf. p. 130, 15;
134, 11 et ep. 407

2 ~ et ω in οὕτω in ras P² τοῦτο U 4 δὲ VBMMo
Bong 5 δὲ VBMMo Bong Sintenis 6 εὐπορώτατος I |
γιγνόμενος IV | δαὶ I δὲ BM 9 τίς VBMMo | ἀπέπεμψε
B 10 διὰ BM Bong 11 δόξαν Mo sed ν erasum 14 με
scripsit Re e Mo μοι reliqui libri Bong 15 αἰδέσει ος cum
rasura unius vel duarum litterarum U 18 νέους Mo | ν in
ἐκείνων in ras P² | ἀπεστερημένος Re 19 καὶ τί I 20 καθε-
κάστην Mo

LIBANIUS ed. Foerster.

19

10. Ἄλλ' ἐγὼ ληρῶ καὶ παραφρονῶ καὶ γήρῳ
 R 211 τοῦτό μοι συμβέβηκεν· εἴτ' ἐν τοσαύτῃ πόλει | σοὶ
 μόνῳ τοῦτ' ἀνεφάνη, τοὺς δ' ἄλλους ἔλαθε τοὺς προσ-
 αγορεύοντας, τοὺς προσιόντας, τοὺς συγκαθημένους,
 5 τοὺς ὁμιλοῦντας, τοὺς λαλοῦντας, τοὺς ἐν ταῖς ἐπι-
 δελξεσι πάντα ποιοῦντας; οἱ πότ' ἂν ὑπήκουσαν ἀν-
 θρώπῳ μεθύνοντι καὶ πρὸ τῆς τῶν οἰκείων φροντίδος
 τὰς ἑμὰς φλυαρίας ἔθεντο;

11. Ἄλλ' ἐάσωμεν, εἰ δοκεῖ, τὴν εἰς χρόνον ζημίαν.
 10 περὶ δὲ τῶν παιδῶν τοὺς αὐτῶν εἰσαγόντων καὶ παρα-
 διδόντων, παῖδες δὲ καὶ πρὸ τῶν ψυχῶν τοῖς πατράσι,
 τί τις ἂν φάη; καὶ γὰρ εἰ τοὺς ἀπόντας τὸ πρᾶγμα
 διέφυγε, (καίτοι πῶς ἂν τοῦτό γε ἡγνοήθη;) τοῖς γε
 παροῦσιν ἐκδηλον ἂν ᾔη. 12. ἔστιν οὖν ὅστις εἴλετ'
 15 ἂν ὃν ἐγέννησε κατακρημνίσαι; καὶ βορβόρου μὲν οὐκ
 ἂν ἔδωκε πιεῖν, τῶν δὲ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀφροσύνης; οὐκ
 ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν· οὐδ' ἂν κρατήσῃς εἰς ὃν καὶ
 οὗτος πλῆθκος τοσοῦτων μὲν γονέων, τοσοῦτων δὲ
 πόλεων, οὕτω δὲ πολλῶν ἔθνων. οὐδὲ γὰρ εἰ Λάφυην
 20 ταύτην τὴν οὕτω καλὴν καὶ δένδρεσι καὶ κήποις καὶ
 πηγαῖς καὶ καταγωγαῖς ἀηδὲς εἶναι λέγοις χωρίον,
 περιέσση τῆς ἀληθείας.

R 212 13. Βούλεσθ' ἐμε προσθεῖναι | ταῖς ἀποδείξεσιν, ἢ

2 μοι τοῦτο IBM Bong | συμβέβηκε Re | εἴτα IBM
 4 προσιόντας in προσόντας corr A² 5 τοὺς λαλοῦντας om Bong
 6 οἱ <πῶς> ποτ' Cobet Mnem. V 105 (= Coll. 101), fortasse
 recte | ἤκουσαν ἀνθρώπου μεθύοντος Mo 7 μεθιέντι Gasda
 9 ἐάσωμεν Mo | ἐς I 10 ἐαντῶν I αὐτῶν APMo | εἰσα-
 γαγόντων B 12 τίς CAPMo 13 καίτοι γε IM Bong | τοῦ I
 14 δῆλον ᾔη ἂν Mo 17 σαις in κρατήσῃς in ras P³
 κρατήσας U 21 καὶ om Bong | λέγεις PBM (in hoc tamen
 ε in ras) Bong 23 εἰ et ε in ἀποδείξεσιν in ras P³ ex o
 γε ἢ
 et α ut videtur | εἰ A εἰ CPMo

καὶ τοῖς εἰρημένοις νενίκηκα; ἀλλὰ περιττὸν μὲν, τὸ
 δ' οὖν ὑμῖν ἀρέσκον οὐ φεύξομαι· οὐκοῦν, ὥσπερ
 ὑμῶν ἕκαστος, οἶδα μὲν τὸ πρεσβύτερον τῆς πόλεως
 μέρος, οἶδα δὲ τὸ νεώτερον καὶ ποτέρῳθι μὲν τὸ θεία- 5
 τρον, ἐν ποτέρῳ δὲ ὁ ἱππόδρομος, καὶ τῶν πυλῶν
 ἑκάστη ποὶ φέρει, καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς ἄνευ ταλαιπωρίας
 καθεῖλε τὸν τύραννον, καὶ ὡς ὁ παῖς αὐτῷ μέγας ἐστὶν
 ἐν παιδί. ἐπίσταμαι δέ, πόσοι μὲν ἄρχοντες ἡμῖν, πό-
 σον δὲ ἑκάστῳ τὸ μέτρον, καὶ τί τὸ αἰ παρὸν τῆς
 ἡμέρας μέρος, καὶ τί μὲν ἐμόν, τί δ' οὐκ ἐμόν, καὶ 10
 τῷ μὲν χρῶμαι, τοῦ δ' ἀπέχομαι. 14. τί δαί; τοὺς
 φοιτῶντας ὡς ἡμᾶς οὐκ οἶδα, καὶ τίνος ἕκαστος καὶ
 πόθεν, ὀνόματά τε αὐτῶν καὶ τύχας, καὶ τίνι μὲν
 αὐτῶν ἐνι χρήματα, τίνι δὲ οὐ; ἀλλ' ἐπὶ τὸ δειπνεῖν
 ἐρχόμενος ἐμνήσθην τοῦ σιτίου μὲν ὡς ποτοῦ, ποτοῦ 15
 δὲ ὡς σίτου; καὶ τί δεῖ περὶ τὰ τοιαῦτα διατρίβειν,
 ἀλλ' οὐκ ἐξ ὧν αὐτῶν δεῖ, καλῶς τὴν κατηγορίαν
 ἐλέγχειν; ἐὰν γάρ με λάβῃς ἀγνοοῦντα, τίς εἰ σὺ καὶ
 τίνων γέγονας, μαίνεσθαί με μᾶλλον ἢ τὸν Ὀρέστην
 λέγειν.

20

7 Μάξιμον cf. Zosim. IV 47. Oros. VII 35. Pacat. Paneg.
 Theod. c. 40 sq. | Ἀρκάδιος cf. Hydat. chron. ed. Mommsen
 Chron. Min. saec. IV—VII t. 2 p. 15, 14

20 λέγειν ἦτοι λέγε· τῆς ἀττικῆς καὶ τοῦτο συνηθείας· καὶ
 ποιηταὶ τοῦτω χρῶνται· Σοφοκλῆς· τότε ἤδη φάσκεν ἐμὲ μαν-
 τικῇ μηδὲν φρονεῖν (Oed. R. 462. Cf. Bruhn, Sophokles, Anhang
 § 123), καὶ Ἀριστείδης πολλαχοῦ τῶν ἐαυτοῦ λόγων τοῦτω χρῆται V

1 τοῖς cum rasura unius litterae U 2 οὖν om Mo |
 ἡμῖν I 4 ποτέρῳθεν Mo 6 πῇ I 7 ὡς om Bong
 10 δὲ B 11 δὲ VBMo Sintenis 14 δ' Re | ἀλλὰ I
 15 μὲν τοῦ σιτίου Re | τοῦ om Mo 16 σιτίου V 17 αὐτῶν
 Re e Mo αὐτῶν reliqui libri Bong 20 εἰν in λέγειν in
 ras P^a λέγειν A sed γε supra γειν m^a λέγει U

19*

R 213 15. Κώμη τις ἤνεγκέ σοι τὸν πατέρα, φυχρὸν | δὲ
 ἐκεῖνος πόνους τοὺς τῷ γεωργῷ προσήκοντας καὶ κατὰ
 τοῦτο τὴν τε γῆν ἀδικήσας οἷς τε τῶν καρπῶν μέλει
 θεοῖς θυρωρὸς ἄρχοντος κιναίδου καθίσταται καὶ ᾧ
 5 κιναίδων ἔδει, καὶ τὸ τὰ τοιαῦτα τοῦτον ὑπηρετεῖν
 δύνασθαι δοῦλον αὐτῷ τὸν ἄρχοντα ποιεῖ, τοῦτο δὲ
 τούτῳ χρυσίον. 16. γενόμενος δὲ Εὐτροπίου τοῦδε
 πατὴρ, δέον τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι δικέλλη καὶ σμινύη
 καὶ βουσί καὶ ἀρότρῳ, καὶ διὰ τοῦδε τὴν γῆν ἀδικεῖν
 10 ἡξίου μεταθεῖς αὐτὸν ἐπὶ μουσεῖα καὶ λόγους οὐκ
 οὔσης τοῖς διδασκάλοις ἐξουσίας οἷς βούλονται κλεῖν
 τὰς θύρας. 17. καὶ πάλιν αὐτὸς ἦν ὁ πατὴρ, διὰ μὲν
 τῶν προτέρων τὴν Λήμητραν ἀδικῶν, τῷ δὲ τῶν μισθῶν
 ἀποστερεῖν τὰς Μούσας. οὐκ οὐν ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν
 15 τὸν λαβόντα. καὶ ταῦτα ἐπολεῖ παρόντων χρημάτων
 ἀπὸ τῆς διακονίας ὧν ἔφην, τῆς μὲν τῶν οὐκ εἰσπρα-
 τόντων ἀπολαύων ἐπιεικείας, τῆς δὲ τῶν δεινὰ πάσχειν
 λερόντων καταφρονῶν ὀργῆς. 18. ὦν δὲ οὗτος ὁ λίθος
 R 214 μεγάλης αἵτιος | τοῖς διδάσκουσι ταλαιπωρίας ἔχων
 20 αὐτὸς οὐδὲν ἄγεται μὲν ἐπὶ τὴν τῶν νόμων μάθησιν,
 ὃ τῶν τὴν διάνοιαν βραδυτέρων ἐστίν. ὦν δὲ καὶ ἐν
 ἐκείνοις λίθος διφθέρας μὲν παχείας τε καὶ πλατείας
 τὰ γόνατα βαρυνούσας ἔφερεν, ἥδη δὲ τοῦ τῶν συνη-

1 τις CAPIB 2 ἐκεῖ I 5 ι prius in κιναίδων
 in ras M² | τὸ scripsi e VMo τῷ C τῷ P sed ὁ m³
 suprapos. τῷ reliqui libri edd | τὰ om V 6 αὐτῷ edd
 αὐτὸν τῷ ἄρχοντι m² supra αὐτῷ τὸν ἄρχοντα P τῷ ἄρ-
 χοντι U 7 τοῦ δὲ Mo 8 ἀποδοῦναι τὸν υἱὸν Re | σμινύη M
 9 νοί in βουσί in ras P³ 10 ἐπὶ τὰ μουσεῖα Mo 11 acu-
 tus supra α et οἷς in διδασκάλοις in ras P³ 13 ν in δήμε-
 τραν in AP erasum Λήμητρα Re 14 ἔχει CAPI | τις CAI
 19 διδασκάλοις Re 23 δὲ om Mo

γόρων μετεσχηκῶς ἀριθμοῦ συνείπεν οὐδενὶ τῶν πάντων, οὐ ξένοις, οὐ πολλταῖς, οὐκ ἀνδράσιν, οὐ γυναιξίν, οὐκ ἀπόροις, οὐκ εὐποροῦσιν· οὐ γὰρ ἐδόκει χρήσιμος ἂν γενέσθαι. διόπερ οὐκ εἶχε τοὺς αὐτοῦ δεη-
σομένους. 5

19. Ἄρα σοι δοκῶ ληρεῖν ἐν τούτοις ἢ τῶν ἀληθῶν ὑπὸ τῆς ἡλικίας ἐκφέρεσθαι, ἀλλ' οὐκ αὐτὰ τὰ ὄντα διὰ πάσης ἀκριβείας ἐν τούτοις εἰρηκέναι τὰ τε τοῦ πατρὸς τὰ τε σά; καίτοι τοῦ γε παραφρονοῦντος ἦν ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων λέγειν καὶ μηδ' αὐτὸ τοῦτ' εἰδέναι, 10 ὅτι ἀνθ' ἑτέρων ἔτερα. εἰ μὲν οὖν τοῦτο πέπονθα, δεῖξον καὶ οὐκ ἀδικεῖς· εἰ δ' οὐκ ἂν δύναιο, πῶς οὐκ ἡσέλγαινες;

20. Εἴμι δὴ καὶ διὰ τῶν λοιπῶν, σὺ δέ με παρα-
τηρεῖν. ἐδόκεις εἶναι δίκαιος Κυνηγίῳ λειτουργεῖν καὶ 15
τῇ 'καίνου ψήφῳ | τῶν βοηθούντων ἦσθα. ταύτης R 215
τῆς ψήφου τὸ δίκαιον βοηθείαις ἀδίκους ποιήσας
ἀσθενὲς καὶ καταναγκάσας τὴν βουλὴν εἰς ἑαυτὴν
γενέσθαι κακὴν ἄρχων ἡμῖν ἀφίξει, οὐ μισθὸν ἀρετῆς
τὴν ἀρχὴν λαβών. οὐτε γὰρ ἐν πολέμῳ σύ γε λαμ- 20
πρός, οὐδὲ γὰρ στρατιώτης σύ τις, οὐτ' ἐν τοῖς διὰ
λόγων ἀγῶσιν, ὀλίγον γὰρ δὴ τῶν ἐν ταῖς εἰκόσι φη-

15 Cf. Hydat. chron. ed. Mommsen chron. min. saec. IV—VII
t. 2 p. 15, 18. Gothofr. Pros. Theod. p. 356.

1 συνείπε δὲ Mo 3 ἐδόκει τισὶν (τίσιν B) ἂν γενέσθαι
χρήσιμος BM Bong 4 αὐτοῦς Mo 7 ἀληθείας I 9 τοῦτο
γε Mo 10 ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου Re | μηδὲ IM | τοῦτο IBM
Bong | γινώσκων I 11 α in πέπονθα in ras ex ε P^s
12 δὲ IB 13 ἢ in ἡσέλγαινες in ras M² 14 δὴ | δεῖ I
δὲ Bong 16 βουλευόντων Mo | ἦσθα C 17 ἐποίησας Re
18 α ultimum in καταναγκάσας in ras C^v | ἑαυτὴν τε V
19 γενέσθαι | εἶναι U 21 γὰρ om V 22 ο in ὀλίγον ex ω
corr C^u ὀλίγων Bong | εἰκόσι ex εἴκοσι corr C^s

τόρων διήνεγκας. 21. ἀλλ' ἦκεις ἐωνημένος, ὅπερ ἂν
καὶ σοῦ τις φανλότερος, καὶ τὴν τιμὴν οἴκοθεν ἄπασαν
οὐ καταβαλὼν δοῦλος εἴ τῶν δεδανεικότων συγκαθημέ-
νων, συνδιπνούντων, ἐπικειμένων, ὃ τι βούλοιντο κε-
5 λευόντων, νυττόντων, εἰς κλοπὰς ἐπεγείροντων. 22. καὶ
διὰ τοῦτο τὸ δάνεισμα νόμοι τε παραβαίνονται καὶ
χάριτες πονηραὶ δίδονται, καὶ νίκας καὶ ἥττας οὐ συμ-
βαινούσας τοῖς νόμοις δέχεται τὸ δικαστήριον, καὶ ὁ
τοῖς ὑπηρέταις ἐπιτάττων καὶ θυμούμενος ὑπ' ἐκείνοις
10 τέ ἐστι καὶ ταῖς ἐκείνων ὁργαῖς, κἂν μὴ τὸ δοκοῦν
σφίσι καταπραχθῇ καὶ ταχέως, ἐβρόντησαν. 23. φημὶ
R 216 δέ σε καὶ ταπεινὸν εἶναι καὶ ὑβριστήν· τὸ | μὲν
γὰρ ἂ σὺ νομισθῇ σαυτῷ ποιεῖ, τὸ δ' ἔν' ἐκείνο κρύ-
πτηται, γίνεταί, καὶ ἔστι τὸ προπηλακίζειν παραπέ-
15 τασμα ταῖς κλοπαῖς. μᾶλλον δὲ οὐδὲ κλοπὰς τό γε
σὸν ἄξιον καλεῖν· ὁ μὲν γὰρ κλέπτῃς ὅπως ὑφαιρού-
μενος λήσει, ζητεῖ καὶ τὴν ἴσῃν ποιεῖται σπουδὴν περὶ
τε τὸ λαβεῖν καὶ τοῦτο· σὺ δὲ τὰ τῶν ἀπαιτούντων
ἂ δεδώκασι μιμῇ καὶ διὰ τῶν πόλεων χωρεῖς ἀγείρων,
20 ἔχων τοὺς προδορῶντας πρὸς τὰς βουλὰς βοῶντας· ἢ
δότ' ἢ ἀπολείσθαι· ὁ γὰρ ἀντίκα ἡξίων οὗτος
πρῶτος μὲν τοῖς διδοῦσι καὶ πατήρ, χαλεπὸς δὲ
τοῖς τοῦτο μὴ ποιοῦσι καὶ σκορπίος. 24. καὶ ὥς
οὐ ψεύδομαι, μαρτυροῦσαν μὲν ἔχω Χαλκίδα τὴν δε-
25 ξαμένην πληγὰς πεπραμένης, μαρτυροῦσαν δὲ τὴν Ἀπα-

3 καταλαβὼν Bong 4 ι prius in ἐπικειμένων corr ex
ei C* 7 ἥττας καὶ νίκας I 9 καὶ om Mo | ἐκείνους Mo
11 παραχθῇ Mo 13 σὺ νομισθῇ cum rasura 1 litterae post
α Mo | δὲ I edd | ἔνα IBM Bong | ἐκείνοις M 14 γίνεταί
BM | ἔστιν A | τὸ — 15 κλοπαῖς versum comoediae agnoscit
Kock Fr. com. Att. III p. 500, 499 τὸ om Bong 17 λήσῃ
M Bong 19 χωρὶς I 24 μὲν om Bong 25 πεπραμένης
Re e Mo πεπραγμένης reliqui libri (sed γ erasum in V) et Bong

μέων τὴν ἄνδρας μὲν ἀρίστους ἡδικηκυῖαν, φίλην δὲ
 σοί, καὶ κακῶς μὲν ὑπ' ἄλλων ἀκούουσιν, ἐπαίνων δὲ
 παρὰ σοῦ τυγχάνουσιν διὰ τὴν εἰς τὴν εὐλογίαν |
 ἀνάγκην τὴν ἀπὸ τοῦ πάντα λαβεῖν. οὐδὲ γὰρ R 217
 ὁσπρίων ὁ σεμνὸς οὗτος ἀπέσχετο, ὧν ἐνέπλησε τὸν 5
 ἀγρὸν τὸν ἐαυτοῦ πιέσας τοὺς ὧμους τῶν τοῦτον
 αὐτῷ γεωργοῦντων. 25. καὶ περὶ τεττάρων δὲ ἐτέρων
 πόλεων οὐχ οὕτω μὲν μεγάλων, πόλεων δὲ καὶ αὐτῶν
 ἡκουσα παραπλήσια τοῦ πευθῆντος ἐλεοῦντος μὲν τοὺς
 δεδωκότας, ἀπειλοῦντος δὲ τῷ λαβόντι, ἕως αὐτὸν 10
 διήλλαξεν ἡ κοινωνία τῶν λημμάτων. 26. ἡσθόμην δὲ
 αὐτὸν καὶ τῇδε χειρὰς μὲν | ἐπὶ τὴν βουλὴν ἀφέντα, R 218
 ἐλκύσαι δὲ οὐ δυνηθέντα τοῖς χειροτέχναις ἐπιθέμε-
 νον. μελλήσεως δέ τινος γενομένης τὰς πληγὰς ἐκέ-
 νας ἡκουσα τὰς ἀμυνθήτους γενέσθαι, παρ' ὧν περ 15
 ἤλπισε καὶ θανάτους ἔσεσθαι. 27. οὐ γὰρ ὑπὲρ τῶν
 ἰχθύς ἐσθιόντων ἀγανακτῶν οὐδ' ὑπὲρ τῶν ἔλαιον
 ὠνουμένων καὶ ξύλα τοὺς μὲν ὅλως ὧν ἐπώλουν ἔπαυε,
 τοῖς δὲ τῶν τιμῶν ἀφῆρει, ἀλλ' εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ
 προᾶσιν ταῦτα ἄγων ἐκακοτέχνει, καὶ τὸ μὲν σχῆμα 20
 εὐπρόσωπον, τὸ δ' ἔργον χρηματίζεσθαι βουλομένου.
 28. χρημάτων τολῖνν εἵνεκα λέγει τε ὅσα λέγει, πρῶτ-

9 πευθῆν ὁ τὰ μακρόθεν μανθάνων καὶ ἀπαγγέλλων V
 19 ἀφῆρει] τι δηλονότι· ἀφαιρεῖται δὲ τὴν ἀρχὴν τις τὴν τοῦ
 δεινός ἦτοι μετὰ ἐξουσίας ἀρπάζει καὶ ὡς ὑπερέχων V

5 ὁσπρίων Re ὁ σπείρων libri (sed in P pro ὁ est rasura
 unius litterae) et Bong 8 μὴ Mo 10 ω in δεδωκότας
 corr ex o Cⁿ 12 αὐτοῦ I | ἐφέντα conicio coll. II. α 567
 Od. α 254 Eur. Hec. 1128 17 ἐσθιόντων ex ἐστιόντων corr
 B | οὐδὲ IBM Bong | ὧ in τῶν corr ex ol P^s 18 ὅλως om
 IBM Bong 19 τοὺς C | αὐτοῦ Re αὐτοῦ libri Bong
 20 στάσιν I 21 δὲ IBM 22 τοῖνν] τε IBM Bong

τει τε ὅσα πράττει, κἂν τοῖς ὀνείρασιν οὐ πόλεις, ἃς
 οὐκ εἶδεν, ὁρᾷ οὐδὲ πηγὰς καὶ λίμνας καὶ πελάγη καὶ
 ποταμούς, ἀλλ' ἀργύριον, χρυσίον, ἐσθῆτας, βαλλάντια,
 R 219 νῦν μὲν ἐν | ταῖς χερσὶ κείμενα, νῦν δὲ διαφεύγοντα,
 5 μεθ' ἡμέραν δὲ καθ' αὐτόν τε ὧν ἐκεῖσε βλέπει κἂν
 λαλῇ τῷ, τὴν ψυχὴν ἐν ἐκείνοις ἔχει κἂν ταῖς ἐωθιναῖς
 εὐχαῖς ἀνθ' ὑγείας καὶ εὐδοξίας καὶ παίδων σωτηρίας
 τὸν δώσοντα φανῆναι παρὰ τοῦ Διὸς αἰτεῖ. ῥύεται
 δὲ οὐδένα τῶν ὑπηρετῶν οὐδ' ἡ λίαν πενία. ταῦτα
 10 ὁ ληρῶν ἐγὼ παρὰ τῶν ἐξεπισταμένων ἀκούσας καὶ
 μέμνημαι καὶ δεινὰ νομίζω.

29. Νομίζω δὲ κἀκεῖνο δεινὸν τὸ δυστυχεῖς τινὰς
 ἀρτοπόπους εἰσπράττειν ἐθέλειν χρυσίον, ὥς τινος
 ἀλοῦντος αὐτοῖς τὸν σῖτον ὕδατος. ὧν ἐπ' ἐμὲ κατα-
 15 φρονόντων καὶ λεγόντων δίκαια κατηγορῶν οὗτος ἄλλα
 τε καὶ ὥς ἐμὲ παρακρούοιντο, (τοῖς δὲ ἐβοήθει τάλη-
 θές), οὐ πρότερον ἀπέσχετο, πρὶν ἢ ἔσεισε. τότε δὲ
 ἔλεγον δίκαια, οὓς οὗτος ὑφ' ἑαυτῶν ἔφασκεν ἐξελη-
 λέγχθαι.

20 30. Ἄλλ' οὐδ' ὅταν Σκύλλαν σε καλῶ, παραφρο-

20 Cf. p. 93, 8. Aesch. Ag. 1232. Eur. Med. 1342. 1358.
 Cic. in Verr. V 146

1 καὶ BM Bong 2 οἶδεν M Bong 3 χρυσὸν Re |
 βαλλάντια VM Bong cf. I 244, 13 R 4 δὲ καὶ διαφεύγοντα B
 5 μεθ' ἡμέραν V | δὲ scripsi τε libri edd | τε C sed τ m. rec.
 (v) in ras om Mo 6 τῷ e τῷ corr P³ τῷ Mo | ἐν om Mo
 7 ὑγείας V edd cf. I 466, 5 R 8 ο in δώσοντα in ras m. rec.
 (n) C 10 ἐπισταμένων I Bong 13 ἀρτοπόπους CA (sed in
 hoc in marg γρ ἀρτοποιούς) P (sed in hoc acutus et πους in
 ras m⁸) Re ἀρτοποιούς VUIBMMo Bong Cf. Cobet Miscell. 148
 14 ἀλοῦντος BM 16 post τάληθες in A erasum καὶ
 17 σε in ἔσεισε in ras C^v ἔσεισεν AM 18 αὐτὸς B | ἔλεγεν
 ὑφ' ἑαυτῶν BM Bong | ὑτῷ in ἑαυτῶν in ras C^v 20 σκύλλαν V

νῶν καὶ ἀμαρτάνων τοῦτο ποιῶ, ἀλλ' εἰπέρ τις ἕτερος,
 νοῦν ἔχων. περὶ γὰρ δὴ τὴν σὴν ὁρῶ κεφαλὴν |
 ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐτέρας οὐκ ὀλίγας συγγενεῖς, ἀκρι- R 220
 βῶς συγγενεῖς, ταῦτά ζητοῦντας, τῶν αὐτῶν ἐπιθυ-
 μοῦντας, περισκοποῦντας, ἐφ' ὃν χρὴ τοὺς ὁδόντας 5
 ἐνεργεῖν. σὺ δ' εἰς εἶναι δοκῶν πολλαπλοῦς τις ὢν
 ἐλέγχῃ, καὶ οἱ μὲν κήρυκες μόνου, τὸ δὲ ἄρχειν κοινὸν
 τοῦ γένους. 31. καὶ οὐδὲ αἱ γυναῖκες ἕξω τοῦ καὶ
 ἀπειλεῖν καὶ κερδαίνειν. καὶ διὰ τοὺς πολλοὺς ἄρχον- 10
 τας οἱ τοῖς προσαιτοῦσι πρότερον διδόντες τῶν προσ-
 αιτούντων γεγέννηται καὶ βοηθοῦντες τέως ἐν τῷ δεῖ-
 σθαι τῶν βοηθησόντων εἰσὶ. 32. παρὰ τούτων ἴσως
 ἐπάλιν εἰς ταῖς ὑβρεσιν αἷς ὑβρίζεις ἀκούεις, ἐλάτ-
 τους μὲν, ὅταν εἰς τοὺς ἄλλους, μεῖζους δέ, ὅταν εἰς
 ἐμέ· εὖ γε, ὦ οὗτος· τοῦτ' ἄρχων, τοῦτ' ἀνὴρ, 15
 τοῦτ' εἰδῶς αὐτόν. | οὕτως ἂν γένοιο μέγας, εἰ R 221
 τὰ τοῦδε κατέλοις, εἰ μὴ πορευθείης ὡς αὐτόν
 μηδὲ τὴν τῶν τοῦτο παθόντων μιμήσαιο τα-
 πεινότητά, τῶν μὲν εἰς τὴν οἰκίαν ἐλθόντων
 αὐτῷ, τῶν δ' εἰς τὸ διδασκαλεῖον. 33. καὶ οὐχ 20
 ἤκέ γε. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ λαμπρόν, κἂν τις αὐτόν
 ἔρηται· σὺ δὲ δὴ τῷ ποτε τῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς σε-
 μνύνη μάλιστα; τοῦτ' ἂν εἴποι τὸ τῶν τετιμηκότων
 με ταύτῃ πολλὴν κατεγνωκέναι μωρίαν.

4 ταῦτα *Mo* 8 καὶ alterum om *B* 13 ὡς *Re*, quod e *Par*
 1000 corr *Boissonade* An. IV 352 16 αὐτόν *I* 17 κατέλειψ
I | εἰς *BM Bong* 18 τὴν in marg pos. m. ant. (*p*) *C*
 suprapos. m. ant. *A* om *VIBM Bong* 20 αὐτῶν *I* 21 καὶ
 τοῦ τοῦτο *I* 23 τὸ] τῷ *BM Bong* | κατεγνωκότων *M Bong*
 24 μοι *B* | ταύτην *Mo* | ante μωρίαν rasura duarum litterarum
 (ut videtur *ei*) in *I*

34. Οὕτως οἶδά σου τὰς πολλὰς κεφαλὰς, αἱ πᾶσαι
 δίκην ἂν ἔδοσαν, εἰ μὴ τοῦτο ὁ ληρῶν οὗτος ἐκάλυ-
 σεν. ὥς γὰρ ὁ φόβος ἐνεποίησεν αὐτῷ νόσον δι' ἀγρυ-
 πνίας καὶ ἦν δῆλον, ὥς οὔτε δεδιὼς καθευδήσοι, μὴ
 5 καθεύδων δὲ ἀπολείται, λέγει πρὸς ἐμὲ ταῦτα ὁ προ-
 σβύτης ἱατρὸς καὶ ὥς, εἰ μὴ τις σβέσει τὸν φόβον,
 οὐδὲ αὐτὸς δυνήσεται τὴν νόσον, ἐλεεινὸν τε ἔφασκεν
 εἶναι θέαμα γυναικα καὶ παιδία. 35. κάρῳ πᾶσι μὲν
 λόγοις, ἀπάσῃ δὲ τέχνῃ τοὺς δικαίως ἂν ἀπολομένους
 10 ἐξήρπασα. ὁ δ' ἀπαλλαγείς τοῦ τὸ σῶμα νοσεῖν ἐνόσει
 R 222 τὴν ψυχὴν πάλιν καὶ τὴν ἀγορὰν ἐτάραττεν | οὐδα-
 μοῦ στήναι τὰς ἐφ' ἐκάστῳ τιμὰς ἔων, εἰδώς, ὥς ἀπὸ
 νοσοῦσης καὶ αὐτῆς καὶ φθειρομένης γένοιτ' ἂν τις
 καὶ πρόσσδος αὐτῷ τε καὶ τῷ γένει. τοῦτ' αὐτὸν
 15 ἐποίει κινεῖν τὰ τεταγμένα [καὶ] παρὰ τῶν εὐ φρο-
 νούντων καὶ νενομοθετημένα. 36. ὁ δ' ἄλλους οὐκ
 ἐρρωσθαι τὰς φρένας λέγων αὐτός, οὐκ ὦν γέρων, ἐν
 μάχῃ τῇ πρὸς αὐτὸν ζῶν οὐκ οἶδε. ξίφει μὲν γὰρ
 τοὺς ἄξια θανάτου δεδρακότας οὐ παραδίδωσιν εὐλα-
 20 βῆς εἶναι λέγων καὶ πρὸς τοὺς τοιούτους ὀκνηρὸς θα-
 νάτους, μάστιγι δὲ ταῦτ' οὐ ποιεῖν οὐκ οἶται δρᾶν, ὃ
 φησι φεύγειν. 37. ὃς καὶ χθὲς πληγῶν εἶδος πολὺν

2 οὗτος] ἐγὼ Bong | ἐκάλυσε I 3 φόβος V sed v erasum
 4 καθευδήσει coni Re, recte, ut videtur 5 ταῦτ' BM Bong
 6 σβέσει BM Bong 9 ἀπάσῃ] πάσῃ V | ἀπολομένους scripsi
 ex AVUI et P in quo tamen o alterum in ras m² ἀπολουμέ-
 νους CBMMo edd 10 νοσεῖν] νοσῇ Mo 13 καὶ alterum
 om I | φθειρομένης scripsi, ut suprascriptum est m² supra
 φερομένης in P φερομένης libri edd 14 τοῦτο IBM Bong
 15 καὶ cancellavi 16 καὶ scripsi τὰ libri edd | οὐδ' I
 18 ἐαντὸν P et m. ant. ex αὐτὸν corr A αὐτὸν IMo 19 εὐλα-
 βεῖς I 21 αὐτὸ Mo 22 ὥς Mo

ἤδη χρόνον ἐξεληλαμένον ὥς ὑβρίζον τὸ σχῆμα τῆς πολιτείας, ἀνενεώσατό τε καὶ πάλιν τοῖς ἀπάντων ὀφθαλμοῖς ἔδειξε κρύπτων τὸ τοῦ ξαινομένου πρόσωπον ὅφ' ἐτέρῳ, πῖλος τοῦτ' ἔστιν εἰς ὄνου πρόσωπον πεποιημένος, μιννὺς τῷ τοιούτῳ κακῷ γέλῳτα καὶ 5 προστιθεὶς διὰ τῆς τέρψεως τῇ συμφορᾷ ποιούντος τι καὶ τοῦ κώδωνος καὶ τὸν γενόμενον ἂν διὰ τῶν δακρύων ἔλεον ἐξορίζων. 38. καὶ ταύταις ταῖς πληγαῖς πολλοὺς ἀποκτείνοντας οὐκ ἀποκτεῖναι φησι, διότι πληγαῖς. ἔστι δὲ τοῦτο πολλῷ δεινότερον βραδὺν ἀντ' ὀξέος 10 ποιοῦν τοῦ θανάτου τὸν τρόπον. καίτοι | χρηστοὶ R 223 μὲν οὐκ ἦσαν οὗτοι, πονηροὶ δὲ οὐχ οὕτως ἐν κλοπαῖς τισι μικραῖς ὄντων αὐτοῖς τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνιοὶ ναῦται μετὰ ναυαγίαν ταῦτα ἠναγκασμένοι. ἀλλ' ὅμως [καὶ] ἀπέθνησκον καὶ μαστιγούμενοι. 15

39. Τίνες οὖν οἱ μισθοὶ σου τῆς πολλῆς συνέσεως; οἱ ληροῦντες ἡμεῖς ὀρωμέν σε τρέμοντά τε καὶ σαντῶ φυγὴν ἐπιβάλλοντα καὶ ζητοῦντα πόλιν ἔξω Συρίας τῆς ἀρχθείσης. οὕτως ἤρχθη καλῶς. ὑπὸ δὲ φρονησεως κηρύττεις ὃ ποιήσεις, κύριος ὢν σιωπᾶν. 40. ἐγὼ 20 δὲ ἔσως ἔξω τὸν οὐ τοιαῦτα περὶ ἐμοῦ λέγοντα, οἶα

6 προστιθεὶς] ἦτοι αὐξων V

1 ο in ἐξεληλαμένον in lacuna inser *M*^s | ὑβρίζων *Mo*
 ὑβρίζων *I* 5 τοιῷδε *BM Bong* 6 ὀψεως *BM Bong* 9 ἀπο-
 κτείνοντας πολλοὺς *IBM Bong* 10 τοῦτο] τὸ οὕτω *Mo* | πολὺ
BM Bong | spiritus et ξ in ὀξέος in ras *P*^a 11 χρηστὸν *Mo*
 12 οὕτως ex ὅτως corr. *C*^a 15 καὶ om *UP* sed in hoc
 rasura trium litterarum cancellavi 17 ἡμεῖς om *Bong* |
 τε om *Mo* 18 γῆ in φυγὴν in ras *P*^a 19 ἀρχθείσης *Mo* |
 ἤρχθη *I* 21 ἔξω *UMo* | τὸν οὐ in textu, γὰρ τοῦ νοῦ (accentus
 perit) in marg *A* τοῦ νοῦ *UMoB* sed in hoc τ ν in ras *m*²
 τὸν τοῦ νοῦ οὐ *I* τοιαῦτα scripsi ταῦτα libri edd

R 224 σὺ, | πρότερον μὲν, ἡνίκα τῶν ἐταίρων τινὰ πέμψας
 ἡξίουν γραῦν τινὰ δίκην δικάσαι πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν
 ἀνηλωκυῖαν, ὕστερον δέ, ἡνίκα μέ τις τῶν ὑπηρετῶν
 ἐφησεν ἔπεσθαί σοι. καὶ ὁ μὲν ᾤετό σε πῆδημα συνά-
 5 ψειν τοῖς πρώτοις φήμασι, σὺ δὲ τὸν μὲν ἀπειλῆς
 ἄξιον ἡγήσω, τὸν ἡνίοχον δὲ τῷ ποδὶ πρὸς τάχος ἐκ-
 νησας, πρὸς δὲ τὸν παρακαθήμενον εἶπες, ὅτι πάλιν
 οὗτος ἥκει κόψων ἡμᾶς οἷς φλυαρήσει· ἐγὼ δὲ
 τὰκριβὲς μὲν ὕστερον ἐπυθόμην, τότε δὲ ἐκ τῶν ὁμμά-
 10 των τὴν γνώμην εὐρῶν ὥς τάχιστα ἀπῆλθον, ἀφείς τὸ
 περὶ ὧν ἀφίγμαι διαλεχθῆναι.

2 ἀριθμῶν I 4 σου Mo 8 κόψω cum rasura unius
 litterae U 9 δ' BM Bong 11 ἀφίγμην Gasda, at cf. or.
 I p. 97, 10 ἀπολογήσομαι. or. VI § 9 p. 243, 12 R ἡγείται et ib.
 § 17 p. 245, 10 οἶεται.

V.

Oratio *Ἀρεμῆς* inscripta qua deae rhetor senex ob se auditoresque e mortis periculo servatos grates agit, tradita est 16 codicibus. Sunt autem hi:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 83^v. Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 10^v. Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 182^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 200. Vide supra p. 24 sq. Contuli.
5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII fol. 45. Vide supra p. 35 sq. Contuli.
6. Patmius 471 saec. XIV fol. 53^v *Ἐπαινος ἀρεμῆδος. ἐπιγράφεται δὲ ὁ λόγος Ἀρεμῆς*. Vide supra p. 41 sq.
7. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 150. Vide supra p. 44 sq.
8. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 191. Vide supra p. 209 sq.
9. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 133. Vide supra p. 211 sq.
10. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 124^v. Vide supra p. 213 sq. Contuli.
11. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 283. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
12. Urbinas gr. 125 saec. XIII fol. 53. Vide supra p. 214 sq.

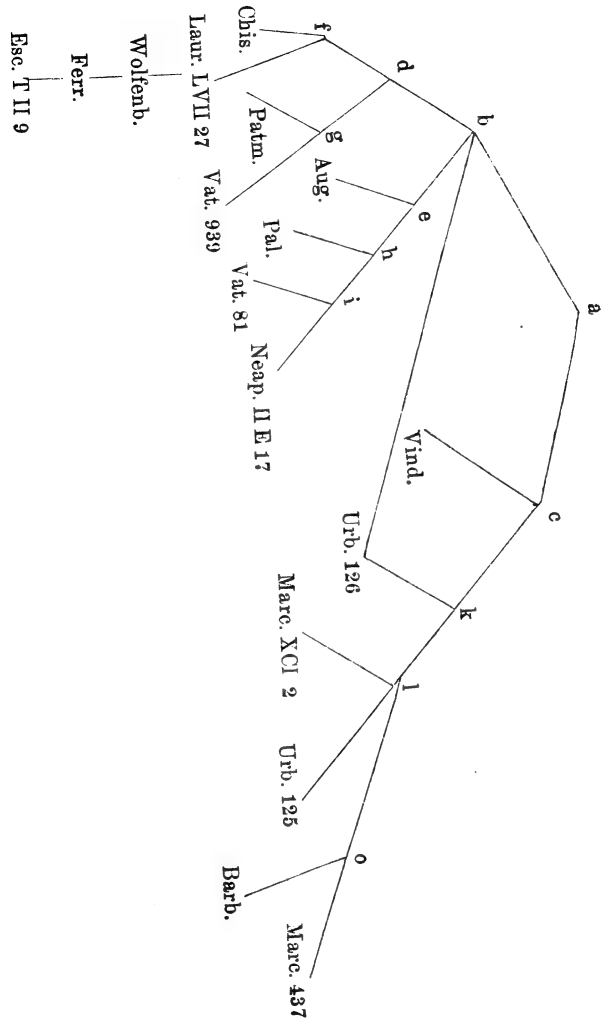
13. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 332. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

14. Laurentianus LVII 27 anno 1392 exaratus fol. 272^v. Vide supra p. 59 sq.

15. Wolfenbottelanus 511 (Gud. gr. 77) saec. XV fol. 303, descriptus e Laurentiano LVII 27. Vide supra p. 64 sq.

16. Escorialensis T II 9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide p. 67.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt hoc tibi stemma prodit:

Utraque codicum familia (*b* et *c*) suam habet auctoritatem.

Prioris familiae (*b*) memoriae restituendae idonei sunt codices *CAP*, alterius (*c*) *VIBM*. Codex *U* recensionem praebet ex utraque familia mixtam. Cf. p. 217.

Testimonia desunt.

Editio Ferrariensis (fol. 194^v—199) fluxit e codice Wolfenbottelano; quam repetivit Morellus (t. II 661—670) usus exemplari paucis in margine coniecturis ornato quod nunc penes me est (= Ferr in marg).¹⁾ Reiskius praeter has duas editiones codicibus Augustano et Wolfenbottelano adhibitis multos locos correxit, nonnullos codice usus Vin-
dobonensi Gasda.²⁾

1) Cf. supra p. 68 not. 3.

2) Zu Libanios I p. 14—15.

ARTEMIS.

1. *Αὐτὸ τοῦτο τὸ νῦν ἐμὲ καὶ ξῆν καὶ λέγειν καὶ* R 225
ὄραῖν τε ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν ὄρασθαι παρὰ τῆς Ἀρτέ-
μιδος μοι σαφέστατα, ὧ ἄνδρες, ἥ μ' ἐξ αὐτῶν τῶν
τοῦ θανάτου πνλῶν ἐρρύσατο καὶ διέσωσεν. οὐ δὴ 5
ἀχάριστον χρή γενέσθαι περὶ τὴν ταῦτα δοῦσαν θεόν,
ἀλλὰ δίκαιον δεικνύμενον τηρεῖν τὸν περὶ ταῦτα νόμον.
 2. *ὁ δὲ νόμος ἐστὶν εὔ παθόντα ὑπὸ του τῶν κρειτ-*
τόνων τιμᾶν τοῦτον τὸν εὔ πεποιηκότα. τιμᾶ δὲ ὁ
μὲν κρατήρας ἀνατιθείς, ὁ δὲ χρυσίδα, ὁ δὲ ἑτερόν 10
τι σκεῦος, ὁ δὲ στέφανον, ποιμὴν δὲ αὐλὸν καὶ θηρα-
τῆς θηρίου κεφαλὴν καὶ ποιητῆς ὕμνον ἐν μέτρῳ καὶ
ῥητορικὸς ὕμνον ἕνευ μέτρου. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τοῖς

C = Codex Chisianus

A = Codex Monacensis gr. 483 (Augustanus)

P = Codex Palatinus gr. 282

V = Codex Vindobonensis

U = Codex Urbinas gr. 126

I = Codex Marcianus append. XCI 2

B = Codex Barberinus II 41

M = Codex Marcianus gr. 437

Ferr = editio Ferrariensis; Ferr in marg = lectiones margini
 exemplaris mei editionis Ferrariensis adscriptae

Mor = editio Morelliana

Re = Reiskius

5 Π. α 290. ε 646.

2 τὸ om *U* 3 ἐφ' *I* 4 ἥ μ' ἐξ in ras *P*³ 5 δὴ
καὶ ἀχάριστον B 6 γενέσθαι χρή *M* | θεάν Mor 7 δια-
κείμενον Gasda 10 ἀναθείς Ferr Mor 11 θηρευτῆς Ferr
 Mor 13 ὕμνον om *V*

LABANIUS ed. Foerster.

θεοῖς ὕμνος χρυσίου προκεκριῖσθαι, εἰ δὴ καὶ ἀνὴρ
 R 226 ἀγαθὸς τήνδε ἂν θεῖτο | περὶ τοῦτον τὴν ψῆφον,
 σεμνότερος τοῦτω μᾶλλον ἢ κείνῳ γιγνόμενος. 3. ἀμει-
 βόμεθα δὴ σωτηρίαν λόγῳ, δοῦναι δὲ μὴ τοῦ παντός
 5 ἀμαρτεῖν ἐν τῷ λόγῳ τῆς καὶ τὸ ἔτι εἶναι δούσης θεοῦ,
 λαβεῖν δὲ αὐτῇ τοῦτο παρὰ τοῦ μυνσηγέτου τε καὶ
 ἀδελφοῦ ῥάδιον.

4. Ἀρτεμὶς Διὸς καὶ Ἀθητὺς θυγάτηρ, πατρὸς μὲν
 τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν, μητρὸς δέ, ἣν ἐκείνος εἰς
 10 τοιαύτας ἐξελέξατο γυνάς, Ἀθήλου δὲ ἀνασχούσης καὶ
 σταθείσης τε καὶ στησάσης τὴν Ἀθητὴν προεκτρέχει μὲν
 ἢ Ἀρτεμὶς τοῦ Ἀπόλλωνος, βοηθεῖ δὲ τῇ μητρὶ πρὸς
 τὸ καὶ τὸν Ἀπόλλω τεκεῖν. 5. καλὸν μὲν δὴ καὶ τὸ
 ἐκτραφεῖντα χρόνῳ ὕστερον ἐκτίνειν τροφείᾳ τοκεῦσιν,
 15 ἢ δὲ ἅμα τε ἐγερόναι καὶ ἡμεῖβετο τὴν τεκοῦσαν ἐν
 καιρῷ μάλιστα δὴ δεομένῳ βοηθοῦ. ὥστε καὶ ὧν Ἀπόλ-
 λων αἷτιος ἀγαθῶν ἀνθρώποις, ἀμφοτέροις ἰστέον χά-
 ριν, τῷ τε ἐπειδὴ ἐγένετο δόντι τῇ τε μαιευσαμένῃ.

6. Καὶ ὥς μὲν καὶ εὐθὺς ἐν ταῖς πρώταις ἡμέραις
 20 ἀνδρειότερα ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὰ ἐκ τῆς Ἥρας
 δεύματα, ὅθεν δὴ καὶ ὀνόματα τῇ μὲν Ἀρτεμιν, τῷ δὲ
 γενέσθαι Λοξίαν, ταυτὶ μὲν ἑτέροις ἔδειν ἀφείσθω.

7. γίγνεται δὲ αὐτῇ γενομένη παρὰ τῆς Γῆς τόξα τε
 καὶ βέλη δῶρα καὶ τὸ εὐθὺς ἐπίστασθαι τὴν τέχνην,
 25 ἔλαφοι τε εὐθέως ἐφάνοντο, παρὰ τῆς Γῆς, οἶμαι, καὶ

12 [Apollod.] bibl. I 4, 1. Serv. ad Aen. III 73. ecl. IV 10.

20 Cf. Paus. II 7, 7. Lemma Anth. Pal. III 6

2 τοῦτο Re 3 τοῦτω om M | γινόμενος V | ἀμειβόμεθα
 Mor, fortasse recte 6 τε om BM 12 ἢ om Mor
 14 χρόνῳ om I 16 δεομένον B 19 καὶ alterum om V
 22 ἔδειν ἑτέροις IBM 23 γίνεται VI

τοῦτο, καὶ ἐβάλλοντο ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις μελέτης εἵνεκα
τῆς περὶ τὴν τοξικὴν. | τοῦτο δὴ φαίνεται πεποιηκὸς R 227
καὶ τὸν Ἀπόλλω τοξότην, ἡ μύμησις τῆς Ἀρτέμιδος,
ὥστε εἶη <ἄν> Ἀρτέμιδος Ἀπόλλων ἐν τοξικῇ μαθητής.

8. Ἀυξομένη δὲ ἡ θεὸς κάλλει τε ἥστραπτε καὶ
ἔφενγε γάμον καὶ ὤμνυ τὴν τοῦ πατρὸς κεφαλὴν ἢ
μὴν παρθένος μενεῖν. τοῦ μὲν οὖν κάλλους ἄλλοι τε
ποιηταὶ μάρτυρες καὶ ὁ σοφώτατος Ὅμηρος, τοῦτο μὲν
τὴν Ἀλκίονου θυγατέρα τῇ ταύτης εἰκόνι τιμήσας, τοῦτο
δὲ τὴν Ἰκαρίου, προσθεῖς τῇ Ἀρτέμιδι τὴν Ἀφροδίτην
εἰς ἴσον ταῖν θεαῖν ἔργων τὰ κάλλη. 9. Παρθενίον τε
τὸν ἐν Παφλαγόσι ποταμὸν ὄντα καλὸν καλὸν δὴ εἶναι
λόγος, ὅτι λουτρὸν Ἀρτέμιδι γένοιτο. τοῦ γε μὴν ἀπο-
διδράσκειν τὴν πρὸς τὸ ἄρρεν κοινωνίαν μάρτυς Ἰκα-
νὸς ὁ δυστυχῆς Ὠρίων σκορπίῳ κατενεχθεὶς ὁ τηλι-
κούτος, ἐπειδὴ ὦν οὐκ ἐξῆν ἥπτετο. 10. τὴν μὲν δὲ
Ἀθηνᾶν οὐδὲν θανμαστὸν παρθένον ἐλέσθαι εἶναι,
φῦσαν ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς, ἡ δὲ ἐκ γάμου γενομένη

6 Hom. h. in Ven. 26 sq. 8 Od. ζ 102 10 Od. ρ 37.
τ 54. 11 Il. β 854 15 [Eratosth.] Catast. 32. Serv. ad
Aen. I 535. Lucan. IX 836. Od. λ 572

1 ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις scripsi auctoribus Iacobsio (Philostr. 562.
Seebodes Krit. Bibl. III 1, 457. Lectt. Stob. 104) et MSchmidtio
Philol. X 590 ἄλλαις πολλαῖς libri edd, nisi quod in V ἄλλαις
m. rec. (g) in ἄλλαις corr et in marg adscriptum est: ἄλλη ἢ
πλάνη ἄλλοις πολλοῖς coni Mor 2 δὲ I 4 εἶναι V | ἄν
inserui ex IBM, quod etiam Sintenis deesse adnotavit | Ἀπόλλω
V | μαθητὴν V 5 ἥστραπτο B 7 μενεῖν e μένειν corr P^s
coni Mor μένειν CAPUVIB Ferr Mor | τε πολλοὶ B 8 μάρ-
τυρες ποιηταὶ BM 9 τὴν τοῦ ἀλκίονου IBM γρ Ἀλκινόου
Mor in marg 12 Παφλαγονία Re | ὄντα] λόγος εἶναι IBM |
λ in καλὸν (2) in ras m. rec. V | δὴ scripsi auctore Gasda δὲ
libri edd, delendum censuit Re δέον MSchmidt Philol. X 635
καλεῖσθαι pro καλὸν δὲ εἶναι coni Sintenis 15 ὦρίων C

τὴν παρθενίαν ὅμως ἐδίδωξε. καὶ ἡ μὲν Ἀφροδίτη διὰ
τὸ κάλλος αὐτῇ τε ἀνδρὶ συνεζύγη καὶ ἐπέστησεν αὐτὴν
γάμοις τε καὶ ὑμεναίοις, τὴν δὲ οὐκ ἔπεισε τὸ κάλλος
συνουκεῖν τε θεῶ καὶ κύειν καὶ τέκτειν οὐδὲ ὑπέθηκεν
5 αὐτὴν τοῖς τοῦ γήμαντος βουλήμασιν.

11. Οὐ μὴν οὐδὲ ἰστὸν καὶ ἔρια καὶ ταλασίαν καὶ
ἔργα γυναικῶν ἠξίωσεν ἐφορᾶν, ἐλάττω ταῦτα τῆς ἑαν-
τῆς κοίναςα φύσεως, ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ θηρία,
9 νάπας τε καὶ ὄρη καὶ ἄλσιν καὶ θρυμοὺς ἐπιούσα, τέρ-
R 228 ψιν ἔχουσα τὴν θήραν. οὐ γὰρ | δὴ πόνον δεῖ τῇ
Ἀρτέμιδι πρὸς τὸ βάλλειν, ἀλλ' ὅσα ἡμεῖς ταῖς καθειργ-
μέναις ὄρουσι, χρῆται ἐκείνη κάπροις τε καὶ ἐλάφοις
καὶ ὅτῳ ἄλλῳ θηρίῳ δόξειε. 12. καὶ ἔστιν ἀκριβῶς
δέσποινα τῶν θηρίων μᾶλλον ἢ ἡμεῖς τῶν οἰκετῶν.
15 τῶν μὲν γε ἀντέβλεψεν ἤδη τις καὶ ἐλύπησε φήματι καὶ
ἀποδρᾶς ὄχετο, τὰ δὲ ὅ τι περ ἂν ἐκείνη δοκῇ, πάσχει
τε καὶ στέργει τοῖς ἀπὸ τῆς θεοῦ. 13. ἡ δὲ τέρεται
μὲν ὀρώσα αὐτὰ θέοντα, τέρεται δὲ διώκουσα, τέρ-
πεται δὲ τοξεύουσα. τῇ τέρπει δὲ αὐτῇ τῷ γένει τῷ
20 τῶν ἀνθρώπων ἀμύνει, τὰ δυσμενῇ τῷ γένει ποιοῦσα

6 Od. α 356

2 ἐπέστησεν· ἦτοι ἐπιστάτην ἔταξεν αὐτὴν V 18 τὸ
διώκειν καὶ ἐπὶ ἐτέρου τρόπου τοῦ ζητεῖν καταλαβεῖν τι V

2 ἀνδρὶ θνητῷ MSchmidt Philol. X 635 5 αὐτὴν I
6 ταλασίαν M 8 αὐτὴν I 10 τὴν θήραν ἔχουσα τέρεψιν
IBM 11 ταῖς οἰκίσκῳ καθ. MSchmidt Philol. X 635 12 τε
inserui ex AUVIBM 14 ἡμεῖς] αὐτοὶ M 15 γε m. post.
(p) corr in γὰρ CA γε P sed ε m³ in ras et γρ γὰρ in marg
m⁴ vel ⁵ | ἀντέβλεψεν CAP sed in hoc α alterum in ras m², U
et Re | ἤδη om U 19 τ in τοξεύουσα in ras P⁴ | τῷ alterum
om VBM 20 ποιοῦσαν I

ἐλάττουνα, δοκεῖν δέ μοι, καὶ τῷ μὴ χωρεῖν αὐτὰ ἐπὶ
τὰ ἄσκη μὴδὲ προσπίπτοντα σπαράττειν τε καὶ κατε-
σθίειν καὶ κενοῦν τὰς πόλεις ἀνθρώπων. 14. τίς γὰρ
ἂν ἤνεγκεν ὁμοθυμαδὸν ἐπιόντα τῶν θηρίων τὰ φύλα,
ὅπου γε καὶ ἦν ἐν τι τούτων δὴ τῶν ἐν τοῖς ζωργείοις 5
τεταλαιπωρημένων ὑπερβὰν τὸ ἐρκίον θέη διὰ πόλεως,
βλέμματι μόνῳ ταράττει τε καὶ ἐκπλήττει καὶ ποιεῖ
σκοπεῖν ἢ ἂν τις σωθελή, θύραι τε κλείονται καὶ βοή.
πρὸς ἀλλήλους καὶ θόρυβος, ὅσος ἂν ἐκ πολεμίων
εἰσπεσόντων γένοιτο; 15. τί δὴ ἂν οὖν οἰόμεθα συμ- 10
βῆναι ἐν θηρίων ἐπιστρατείαις ἡγουμένων λεόντων;
τῆς θεοῦ | τοίνυν χάρις τὰ νῦν γινόμενα, τὸ μένειν R 229
ἐν ταῖς ὕλαις, ἃ οὐκ ἦν ἐνεργεῖν ἐπιόντα.

16. Φήσει τις μεγάλῳ ἔργῳ, τοῖς πολεμικοῖς,
ἐπιστατεῖν τὸν Ἄρη τε καὶ τὴν Ἀθηνᾶν. ἔστι δὲ οὐκ 15
ὀλίγη μοῖρα τῶν ἐν πολέμοις Ἀρτέμιδος, εἰ μὴ μικρὸν
τῷ δοκεῖ τοῖς πολεμοῦσιν εἶναι τόξα καὶ βέλη, δι' ὧν
ἔστι πόρρωθεν τῶν ἐναντίων κρατεῖν δρωντας ἄνευ

8 σημειῶσαι τὸ ξενίζον τοῦ σχήματος· ἀφελὶς γὰρ πρὸς τὸ
ἔμφυχον θηρίον ἐπάγειν τὰ ἐξῆς κῶλα παρενέβαλε τὸ ἄφυχον·
θύραι τε κλείονται εἰπὼν· καὶ ἔτι ἐξένισε τῷ σχήματι βοῆς
ἀνθρώπων μνησθεῖς καὶ ὧν ἄλλων καταλέγει V

1 δοκεῖν Re δοκεῖ libri Ferr Mor | τῷ Re τὸ libri Ferr
Mor 2 εἰ in κατεσθίειν m. rec. (n) in ras (ι ex ει corr) C
4 τὰ φύλα τῶν θηρίων BM 5 τούτων δὴ] δὴ τούτων
IBM | ρει in ζωργείοις in ras P³ ζωργίοις C (sed ι m. rec. (n)
in ει corr) AUI 6 ὑπερβᾶς B 10 οὖν in ras P³ om U |
οἰόμεθα I 11 σ in ἐπιστρατείαις in ras P² ἐπι στρατεί-
αις I 12 τανῦν V | γινόμενα VIB 13 ἐπεξιόντα MSchmidt
Philol. X 635 14 τίς APIB | μεγάλων ἔργων e μεγάλῳ ἔργῳ
corr B et coni Re cf. p. 100, 5 | ἐν ante τοῖς inserendum coni
Re | ἐπιστατεῖν τοῖς πολεμικοῖς V 15 τὸν τε Ἄρη Re |
ἄρην V 16 ἀρτέμιδι U 17 εἶναι om U

τοῦ παθεῖν. 17. εἰ γοῦν τοῖς μὲν εἶεν τῶν μαχομένων
 τοξόται, τοῖς δὲ μή, τάχιστ' ἂν ἀναλωθεῖη τὸ ὀπλιτικὸν
 ὑπὸ τῶν τοξευμάτων, πρὶν συμπεσεῖν, καὶ ἀπίοιεν ἂν
 καθαροὶ τραυμάτων νευικηκότες οὗτοι δὴ οἱ τοξόται, καὶ
 5 πολιορκῶν δὲ τοξότης κατενέγκαι ἂν τὸν ἐπὶ τείχους πολ-
 λάκις, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους δ' ἂν τὸν τειχομαχοῦντα ῥα-
 δίως ὁ πολιορκούμενος. ὀπλίτου δὲ πόσον ἂν ἐνταῦθα εἴη
 τὸ ἔργον. 18. μάθοι δ' ἂν τις καλῶς παρ' Ἡρακλέους,
 ὁπόσον τι δύναται τόξον, ὅς ὀρμήσας καθαίρειν τὴν
 10 γῆν, οὐ θώρακα ἐνδὺς οὐδὲ ἀσπίδα λαβὼν ἐχώρει πρὸς
 τὸ ἔργον, ἀλλὰ τόξα καὶ φαρέτραν, οἷς τὰ πολλὰ κατειρ-
 γάξετο. 19. τῶν δὲ ἐκείνου τόξων ἀπέλυσεν εἰς νύκην
 καὶ ὁ μετ' ἐκείνου ἐπὶ Ἴλιον ἦκων στρατός. εἰ δὲ μή
 ἦλθεν ἐκ Αἴημον Φιλοκτῆτης μετὰ τῶν τόξων Ἡρα-
 15 κλέους, μικρὰ ἂν ἦν τὰ τῶν ὀπλιτῶν. 20. ὅλως δὲ
 R 230 ὅστις | θηρᾶν ἀγαθός, οὗτος καὶ πολεμεῖν ἀγαθός.
 ἀγαθὴ γὰρ πολέμου διδάσκαλος ἢ θήρα. καὶ ὁ μὲν
 ἐκεῖθεν δεῦρ' ἦκων θαρραλέος, εἰδὼς σωθῆναι τε καὶ
 διαφθεῖραι, ὁ δ' ἄνευ θήρας δειλός τε καὶ κακός καὶ
 20 πολεμίοις χαρά.

21. Ἀριθμεῖ δὲ ὁ χρηστὸς Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ
 κυνηγεσίῳ λόγῳ τοὺς ἀπὸ τοῦ θηρᾶν μακαρίους τε

21 Xen. Cyneg. 1

1 π in παθεῖν in ras P⁴ 4 σ in νευικηκότες in ras P⁴
 5 δὴ I 6 ἐπὶ τοῦ τείχους IBM | δ' om BM 7 σ in
 πόσον corr in σ P⁴, supra σ rasura | ἐνταῦθεν I 9 τί IB |
 τὸ τόξον I 11 ἀλλὰ καὶ τόξα B 12 ἀπέλυσεν conl Ferr
 in marg et Mor ἀπέλυσαν libri Ferr Re 13 ἐπ' Re
 16 ἀγαθός alterum delet Cobet Mnem. V 105 (Coll. 101) contra
 usum dicendi Libanianum 18 δεῦρο Re 21 ρ in ἀριθμεῖ
 in ras P² 22 κυνηγεσίας Re at cf. Paus. VIII 20, 3

καὶ θανμαστοὺς καὶ οἷους λύειν κινδύνους γεγενημέ-
 νους. καὶ ἴστε, ὦ νέοι, τοὺς ἄνδρας οὓς ἀριθμεῖ Ξε-
 νοφῶν. 22. θανμασται δὲ ἐντεῦθεν καὶ γυναικες, ὅσας
 ἐφίλησεν Ἀρτεμῖς καὶ ἔσχεν ἐν θήρᾳ διατριβούσας· αἱ
 μοι δοκοῦσιν ἄνδρας ἀπείρους θήρας ἐν πολέμῳ λα- 5
 βοῦσαι δεῖξαι ἂν καλῶς, ὥς νόθος ἄπας ὁ στρατιώτης ὁ
 πολέμου πρὸ θήρας ἀπτόμενος. 23. δηλοῖ δὲ ἡ τῶν
 Λακεδαιμονίων πόλις· μάλιστα δὴ δοκοῦσα φροντίσαι
 <τῶν> πολεμικῶν μάλιστα δὴ φαίνεται φροντίσασα τῶν
 περὶ θήραν. νόμος γοῦν αὐτοῖς ἐν τῇ τῆς Ἀρτέμιδος 10
 ἑορτῇ τὸν ἥκοντα ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ τεθηρευκότα δοκεῖν
 τε ἀδικεῖν καὶ διδόναι δίκην. ἡ δὲ δίκη, ἀμφορέα τις
 ὕδατος κομίσας καταχεῖ τῆς τοῦ παιδὸς κεφαλῆς, ἣν
 παῖς οὗτος ἦ, ἄνδρὸς δὲ τῆς χειρὸς | ὁ δάκτυλος R 231
 τοῦτο ὑπομένει, καὶ ἔστιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ τοῦτο τὸ 15
 ὕδωρ ἀτιμία. ἐπιθυμοῦντες γάρ, οἶμαι, τοῦ νικᾶν ἐν
 τοῖς ὅπλοις ἐν τούτῳ μέγιστον εὕρισκον εἰς νίκην ἐφό-
 διον, θηρίων περιεῖναι.

24. Ἐχοι δ' ἂν τι λέγειν οὐ πρὸς Ἀρην καὶ Ἀθην-
 νᾶν μόνον, εἰ βούλοιο, Ἀρτεμῖς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαν- 20
 τας θεούς, οἱ τέχνας παραδόντες ἀνθρώποις ἔχουσί
 τε αὐτοὺς ἐργαζομένους αὐτὰς τάς τε ἀπὸ τούτου καρ-
 ποῦνται τιμάς. μὴ ὄντων μὲν γὰρ ἀνθρώπων ἀπώλ-

2 Xen. Cyn. 13, 18

6 δεῖ in δεῖξαι in ras P² | ὁ prius om VU 7 πρὸς C
 sed σ erasum | ἡλ in δηλοῖ in ras P² | δὲ καὶ ἡ Re | τῶν om
 CA 8 δὴ] γὰρ vel γὰρ δὴ coni Re 9 τῶν inserui
 10 γ' οὖν A 12 ε in τε in ras P² | ε in ἀμφορέα in ras
 P² | τίς APVIB 15 τὸ ὕδωρ τοῦτο BM 16 ἀτιμίαν I |
 τοῦ om PU | ἐν om M 19 ἔχει B 20 καὶ om B 21 ἀν-
 θρώποις in marg inser I² 22 τε (alt.)] τ' Re 23 μὲν
 in marg inser I²

λυντ' ἂν αἱ τέχναι, ἄνθρωποι δὲ οὐκ ἂν ἦσαν ἐν
 ὠδίσι διαφθειρομένων τῶν τε φερουσῶν ἅ τε φέροιτο·
 κοινὸς γὰρ ἀμφοῖν ἐν τῷ τοιῷδε ὕλεθρος, ἐκράτει δ'
 ἂν οὗτος οὐκ ὄντος τοῦ ἀρήγοντος. 25. τίνες ἂν οὖν
 5 οὐκ ὄντων τῶν τικτομένων ἢ θάλατταν ἐπλεον ἢ γῆν
 εἰργάζοντο ἢ λόγους ἐποιοῦν ἢ σώματα ἐθεράπευον ἢ
 ἐχάλλεον ἢ ᾠκοδόμουν ἢ ἐνανυμάχουν ἢ ἐπεξομάχουν
 ἢ ἀπ' ἵππων ἐμάχοντο θανάτου τὴν γένεσιν φθάνον-
 10 τος; ἢ γὰρ οὐδὲν ἐγίγνετο ἂν ἢ κομιδῇ τινα εὐαρίθ-
 14 μῆτα οὐδὲ αὐτὰ ἄπηρα. 26. ἐπεὶ καὶ ὅσα πάποτε ἢ οὐ
 διέφυγε τὸν κλύδωνα ἢ ἤκεν εἰς φῶς ἀνάνηρα, ὥστε
 αὐτοῖς γενέσθαι τὸ μὴ τεθνάναι ζημίαν, ταῦτα ἄνευ
 τῆς θεοῦ τῆσδε τὴν ὁδὸν ἐκείνην τὰ μὲν οὐδὲ ἤλθε,
 18 τὰ δὲ οὐ καλῶς. οὕτω πάντῃ τὸ τὴν γῆν ἐσχηκός τε
 R 232 γένος ἀνθρώπων | καὶ ἔχον καὶ ἔξον ἐν ἡλικίαις
 ἀπάσαις παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος δέδοται τῇ γῇ, τό τε ὅν
 τό τε οὐκ ὄν τό τε ἐσόμενον. 27. καὶ ἃ δὴ τὸν Γάμον
 ὕμνεῖν ἐν γάμοις εἰώθαμεν, ὥς ὄντα πατέρα ἀνθρώπων,
 20 τὰ τε τούτου τοῦ θεοῦ τὰ τε τῆς Ἀφροδίτης μάταια
 24 ἂν ἦν, εἰ μὴ Ἀρτεμις χεῖρα ἐν ὠδίσιν ὥρεγεν. ἐπεὶ
 καὶ τὴν Εἰλεῖθνιαν ὅταν ἀκούσης, ἀκούεις τὴν Ἀρτε-
 μιν. 28. οὕτω καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἢ σπουδῇ, ἔστι δὲ

17 Cf. Nonn. Dion. XL 402. Choric. epithal. Procop. p. 19, 19

1 δ' Re 2 ε in τε (1) ex ι corr P² | φέροινο V 3 δ' ἂν
 in ras P² 4 οὖν inser P³ om U 6 ι alterum in εἰργά-
 ζοινο inser C^p 9 ἐγίγνετο V ἐγένετο IBM 11 ἴσ. ἤκεν
 Ferr in marg, ἤμεν Ferr et Mor (qui ἤλθον coni), quod in ἤκεν
 correxit Koen Greg. Cor. p. 146 Sch. 13 οὐδὲ om IBM |
 οὐ διῆλθε Ferr Mor 14 οὐ καλῶς scripsi e VU et P in quo
 m⁴ in rasura sex litterarum οὐ reliqui libri οὕτω Ferr Mor
 τὰ δ' οὐ διέμεινεν coni Re | οὕτω in ras P⁴ οὕτω corr ex
 οὐ C^p 21 εἰλεῖθνιαν M εἰλεῖθειαν B εἰλήθνιαν V | ὅτ' ἂν A

αὕτη παίδων εἵνεκα, διὰ ταύτης εἰς τέλος ἔρχεται, καθάπερ τοῖς τὰ πελάγη πλέουσι διὰ τῶν λιμένων. εἰ δὲ ἀλλόμενα πάντα ἦν καὶ οὐκ ἦν τὸ δεξιόμενον, ἄκαρπον ἂν ἦν τὸ πεπλευσμένον περιρρηγνυμένων τοῖς προβάλοις τῶν πλοίων. λιμὴν δὴ καὶ ἤδε ἡ θεὸς τοῖς 5 τὸν ἐν τῇ νηδύι πλέουσι πλοῦν. 29. Διὰ τοῦτο ἐν τιμαῖς πανταχοῦ τε καὶ παρὰ πᾶσι, καὶ νεώ τε μεγαλοπρεπεῖς καὶ βωμοὶ καὶ θυσαίαι καὶ ἑορταί. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ μνητὸς ὀνόματι γεραίρουσι τὴν θεόν, ὃ γὰρ δὴ Ἐλαφηβολίων τοῦτό ἐστιν. ἐν ἐτέρῳ δέ γε μνητὶ, Μου- 10 νυχίων οἶμαι, καὶ τὰς παρθένους αὐτῇ πρὸ γάμων ὑπάρχουσιν, ὅπως προτεθεραπευμένης Ἀρτέμιδος οὕτως | ἐπὶ τὰ Ἀφροδίτης ἴωσι. 30. δοιοῖν δὲ ὄντοιν σφίσι R 233 πλείστον ἀξίον χωροῖν, Πειραιῶς τε καὶ τῆς ἀκροπόλεως, ἡ μὲν ἐστὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος. 15 Ἐφεσίοις δὲ καὶ τὸ νόμισμα [καὶ] τὴν ἔλαφον ἔφερεν ἀμοιβὴν τῇ θεῷ τῶν μεγάλων ἀγαθῶν.

31. Ὅτι μὲν οὖν καὶ ὑγίεια παρὰ τῆς Ἀρτέμιδος ἀνθρώποις, αὐτὸ μνηύει τοῦνομα, καὶ τὸν Αἰνείαν ἴσμεν

16 Xen. Hell. II 4, 11. Paus. I 1, 4. Mionnet Descr. de méd. III p. 85 n. 159 sq.; 207 sq. Suppl. VI p. 111 n. 184 sq. 19 Cornut. theol. c. 32

1 ἔνεκα M 4 ἦν ἂν V ἂν om BM | πεπλευσμένον scripsi e V πεπλευμένον reliqui libri edd | ι in περιρρηγνυμένων in ras P² περιρρηγνυμένων VBM 5 δὲ IBM | ἡδε A 6 διατοῦτο PVIBM 7 ε in τε ex ι corr P² 10 τοιοῦτό sed to erasum U | ἐστὶ B | Μουννυχίων scripsi auctore Gasda μουννυχίων libri (μουννυχίων B μουννυχίων M) edd 11 ων in γάμων in ras C^v 12 οὕτως] εἶτα BM 15 ὃ scripsi ex APIBM cum Gasda et Cobeto Mnem. V 105 (Coll. 101) ἡ reliqui libri edd 16 καὶ cancellavi om BM et P sed in hoc rasura trium litterarum 19 Αἰνείαν CA et P sed in hoc ι post ε inser m⁴

παρ' Ὀμήρου μαθόντες ὑπό τε Αἰητοῦς καὶ ταύτης ἐν
μεγάλῳ ἀδύτῳ φωννύμενον· 32. τοῦ γε μὴν ὅλως
αὐτῇ μέλειν ἀνθρώπων καὶ τόδε μέγα τεκμηρίον. θνόν-
των γὰρ αὐτῇ τῶν ἀνθρώπων ἀνθρώπους οἰομένων
5 δεῖν μερίστοις ἀντὶ μερίστων τιμᾶν, μετέστησε τὸν νόμον,
ἐπεὶ καὶ παρ' οἷς αἵματι τιμᾶται ἐπὶ τοιούτῳ, ζῶντι
τιμᾶται αἵματι· 33. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ φιλόανθρωπος καὶ
φιλέλλην. ἦλθεν οὖν ὡς Ἑλληνας ἀφείσα Σκύθας.
καὶ τὰ ἀπὸ Σελήνης δὲ ἀγαθὰ, τὰ τε εἰς φρυτὰ τὰ τε
10 εἰς ἀνθρώπους, Ἀρτέμιδος δόσεις, καὶ τὴν τῆς Ἑκάτης
δὲ ἀρχήν, τοὺς δαίμονας τοὺς πολλούς, Ἀρτέμιδος
ἀρχὴν νομιστέον· Ἀρτεμις γὰρ δὴ καὶ ἐκεῖνα.

34. Ἐπισταμένη δὲ εὖ ποιεῖν ἀνθρώπους ἡ θεὸς
ἐπίσταται καὶ κολάζειν ἀνθρώπους, τὰ τοῦ πατρός,
15 οἶμαι, ποιοῦσα, παρ' οὗ καὶ πλοῦτος καὶ κεραινοί, τὸ
μὲν τοῖς δικαίοις, τοῖς δὲ οὐ τοιούτοις τὸ πῦρ. 35. ὁρᾷ
δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἄμφω ποιοῦντα, ὥσπερ ἐπὶ τῶν
πολεμῶντων τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Ἑλλήνων,
οἷς λοιμὸν ἐνέβαλέ τε καὶ ἔλυσε τὸν αὐτόν, ἑκάτερον
20 τῷ ἱερεῖ χαρισάμενος, τὴν μὲν νόσον, ἐπειδὴ ὕβριστο, τὴν
R 234 δὲ ἀπαλλαγὴν, | ἐπειδὴ τὴν παῖδα ἀπειλήφει. 36. τοι-
αῦτα δὴ καὶ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος· ἡ παρέπεμψε μὲν διὰ

1 Π. ε 447 5 Eur. Iph. T. 1460 7 or. I § 23 p. 93, 15
18 Π. α 8 sq.

1 Ὀμήρου B sed ov in ras ὁμήρῳ IM 6 ἐπὶ om
VUP sed in hoc rasura 3 vel 4 litterarum post τοιούτῳ inter-
puncti cum VBM, post τιμᾶται reliqui libri edd τιμᾶται ἐτι,
τῷ τῶν ζώντων τιμᾶται αἵματι Gasda 9 gravis supra α et
ε in τὰ ἀπὸ in ras P^s | ὑπὸ U | δὲ om IBM 10 δόσεις B
13 δ' BM 18 τῆς om BM | ἑλένης C 19 λοιμὸν IB
21 ἐπειδήπερ ἀπειλήφει τὴν παῖδα V

κυνὸς τὴν ἀποικίαν εἰς Ἰωνίαν, συνεφήψατο δὲ Ἀλεξ-
άνδρῳ τῆς στρατείας εἰς τὴν Ἀσίαν διαβάντι. 37. Ὡς
δὲ ἄμεινον αὐτὴν τιμᾶν ἢ καταφρονεῖν, ἔδειξε μὲν ἡ
Ταντάλου Νιόβῃ θρηνήσασα κόρας ἕξ τετοξευμένας,
ἔδειξε δὲ Ἀκταίων ἰδῶν, ἃ μὴ θέμις, ἔδειξε δὲ ὁ τῶν 5
Αἰτωλῶν ἄρχων Οἰνεύς, ὃς θυσίας αὐτὴν ἀποστερησας
τινὸς ἔστεινεν ἐπὶ τοῖς δένδροις τοῖς ἑαυτοῦ κειμένοις
ἡττωμένων τῶν ῥιζῶν σὺς ἐνὸς ἐμβολῆς. κρατηθέν-
τος δὲ τοῦ θηρίου μόλις τε καὶ σὺν τῷ τῶν ἐλόντων
κακῷ, (τοσοῦτους ἄνδρας ἀνάλωσεν), ἕτερον δ' ἔτεκε 10
κακὸν ἢ δορά τε καὶ ἡ κεφαλὴ, πόλεμον, ὅπως μηδεὶς
Ἀρτέμιδος ἐν θεῶν τιμαῖς μὴδ' ἐκὼν ἀμελοῖ μὴτ' ἐπι-
λανθάνοιτο.

38. Καὶ παιδεύει δὲ τοὺς ἀνθρώπους μηδὲν ἔξω
τοῦ μέτρου μήτε λέγειν μήτε δοῦν, τὸν μὲν Ἀγαμέ- 15

1 sq. cf. Arr. Anab. I 17, 10 sq. 4 Π ω 602 sq. 15 cf.
διήγημα a me editum Act. Acad. Berol. 1885, 917

15 σημειῶσαι καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο· τὸν μὲν Ἀγαμέμνονα
ἀναγκάσασα, ἄλλον δὲ ποιήσασα τὸ καὶ τό. οὕτως ἦν τὸ
κατάλληλον, ὥς τὸν μὲν τῆς μετοχῆς ἀποδοθῆναι πρὸς σύνδεσμον
πάλιν μετοχῆς. ὁ δὲ ῥήτωρ καὶ πάντῃ ἐνῆλλαξεν εἰπὼν ἕτερον
δὲ ὁμοιόν τε καὶ οὐχ ὁμοιον V

1 σὺς ut scribatur, suadere videtur fragmentum ex Ἐφε-
σίων Ὄροις Creophyli servatum apud Athenaeum VII 361 C
(Mueller Fr. hist. IV 371) ἢ ἂν ἰχθὺς δειξῇ καὶ ὃς ἄγριος ὑφη-
γήσεται Ἰανός vel Νηλέως G. Cuper Harpocr. 199 3 τιμᾶν
αὐτὴν I 5 ἃ μὴ θέμις om B | ε in θέμις in ras P² | ἔδειξε
δὲ scripsi e V ἔδειξεν reliqui libri (nisi quod δ' in marg inser
M²) edd 8 ν in ῥιζῶν in ras P² | σ in σὺς in ras P⁴ |
σ in ἐμβολῆσ erasum in CAI ἐμβολή P sed ἡ m³ corr in ἡ
ἐμβολῇ UV 10 δ' in ras P² om U cancellavit Re δη
Sintenis 12 ἀμελοῖ scripsi ἀμελῇ libri edd | ἐπιλανθάνη-
ται IBM

μνονα κάλλιον αὐτῆς εἰπόντα βαλεῖν τὴν ἔλαφον ἀναγκάσασα τῷ βωμῷ τὴν παῖδα προσαγαγεῖν ὑπὲρ τῆς ἀναγωγῆς, ἣν ἐπεῖχεν ἡ θεὸς ἀπλοῖα τὴν ὑπερφηφανίαν
 4 κολάζουσα πειθομένων αὐτῇ τῶν ἀνέμων οὐχ ἦττον ἢ
 R 235 τῷ Αἰόλῳ, τῷ σφῶν αὐτῶν ταμίᾳ, οὗ | δὴ καὶ φιλαν-
 θρωπίαν κατέμειξεν ἡ θεὸς μετενεγκοῦσα τὸ ξίφος ἀπὸ
 τῆς κόρης ἐπ' ἔλαφον, καὶ ἡ μὲν ἠφάνιστο, ἡ κόρη,
 ἡ δὲ ἦν ἐν χερσίν, ἡ ἔλαφος. 39. ἕτερον δὲ ὁμοίον
 τε καὶ οὐχ ὁμοιον· ἀνὴρ τις περὶ Ἰταλίαν συὸς χοῆμα
 10 μέγιστον ἐλὼν, ἀλλ' οὐ νῦν γε, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν
 λέγων, τῆς Ἀρτέμιδος ἔσται τοῦ συὸς ἡ κεφαλὴ,
 τῷ δ' ἡρῆκότι τοῦτο ἀνακέλσεται ἐμοί. ταῦτα
 εἰπὼν ἐκ δένδρου τὴν κεφαλὴν ἀναρτήσας ὑπ' αὐτῇ
 καθεῦθε μεσημβρίας ἡκούσης, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ
 15 δεσμοῦ λυθέντος πεσοῦσα κτείνει τὸν τιμιώτερον τῆς
 θεοῦ κυνηγέτην.

40. Τιμωμένη δὲ ἦτις ἐστίν, εἰ πάλιν ἀκούειν ἐθέ-
 λοιτε, μέλλοντες Ἀθηναῖοι τρέχειν ἐπὶ τοὺς εἰς τὴν
 χώραν ἀποβαίνοντας τῶν βαρβάρων, τὸν Δαρείου στό-
 20 λον, εὔξαντο τῇ Ἀγροτέρᾳ θύσειν αὐτῇ <χιμάρους>,
 ὅσους ἂν κτείνωσι τῶν βαρβάρων. καὶ ἀπέκτειναν
 ὁπόσους ἀκούομεν. ἦν μὲν γὰρ καὶ Ἡρακλῆς ἐν τοῖς

9 Her. I 36, 1 17 Xen. Anab. III 2, 12. Plut. de malign.
 Her. 26 p. 862 B. Schol. ad Ar. Eq. 660. Ael. v. hist. II 25
 22 Polem. or. II § 41. 62. Paus. I 15, 3

ζου.
 1 φ in ἔλαφον in ras P² 3 ἀποπλοῖα B 4 κολάσασα A
 γε κολάσασα m^s supra κολάζουσα P κολάσασα CB 8 χεροῖν
 BM 9 τι M 10 ἀλλὰ IBM ἄλλω νῦν γε CA sed in hoc
 m. post. in ἀλλ' οὐ νῦν γε corr | 'ν in ἑαυτὸν in ras C^v
 12 δὲ IBM | τοῦτον BM 14 καθεῦθε V ἐκάθευθε PUIBM
 20 χιμάρους inserui 21 β m^s, βάρ in βαρβάρων m² in ras P

μυρίοις τούτοις, ἦν δὲ καὶ ὁ Πάν, αὐτὸν παρακαλέσας, τὸ πλεόν δέ μοι δοκεῖ τῆς Ἀρτέμιδος γενέσθαι, δυνατωτέρας θεοῦ. 41. καὶ τί δεῖ τὰ ἐτέρων λέγειν; ἀλλ' ἦδε ἡ πόλις ἡ πολλὴ Σκυθῶν ἂν ἐγερώνει καὶ ἀνήρ- 5 παστο κατὰ τὴν πάλαι στρατεῖαν, εἰ μὴ ἦδε τὸν ἀδελφὸν παραλαβοῦσα τοξεύουσα φεύγοντας | ἔδειξε Φλέ- R 236 γρας ἥδη ταύτας ἔχοντας· στρατὸς δὲ ἡμῖν ὁ δεξιόμενος τοὺς ἐπιόντας οὐκ ἦν, οἱ δὲ ἅ τῶν βαλλομένων ἦν, βοῶντες ἀπήεσαν, οἱ Σκύθαι, δύο τοξότας οὐ φέ- 10 ροντες.

42. Καὶ τὸ ἱερὸν δὲ τουτὶ τὸ μέγα, τὸ πρὸς ἔω, τὸ ἐν τῷ προαστείῳ, γυναικὸς ἐστὶ τῆς Καμβύσου δαπάνη, μισθὸς ὀφθαλμῶν αὐτῇ παρὰ τῆς θεοῦ σεσωσμένων. 43. ἐγὼ δέ γε οὐκ ὀφθαλμῶν μόνον οὐδ' αὖ χειρῶν ἢ ποδῶν ἢ τινος ἄλλου μέρους οἶδα μισθὸν 15 ὀφείλων, ἀλλ' ὅλον τε ἔμαντοῦ καὶ τοῦ χοροῦ. ἦν μὲν γὰρ μὴν ὁ ἐπώνυμος τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ γε μηνὸς ἐβδόμη ἰσταμένου, ἐν ᾗ νόμος ἐν Μερόῃ ταύτη ποιεῖσθαι τῇ θεῷ τὴν ἑορτήν, ἥς καὶ τὸ κεφάλαιον αἶμα ἀπὸ πυγμῆς. πύκται δέ, ὁπόσαι φυλαὶ τῆς πόλεως, 20 εἰς ἅφ' ἐκάστης, καὶ ἕρις ὑπὲρ νίκης θαυμαστή, οὐχ

1 Her. VI 105 Polem. or. I § 35. II l. 1. 12 t. I p. 291, 4 R sq.

15 ὡς ἀθιωτέρος συμπάντων σύ γε ὦν διὰ τοῦτο καὶ μισθὸν εἰδώλοισι μάλλον ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους ἀπαντας ὀφείλειν λέγεις V

1 αὐτὸν m² ex αὐτὸν M αὐτὸν VIB 6 Φάγρας
OMueller Antiqu. Antioch. p. 14 Πάγρας Gasda, fortasse recte,
sed cf. p. 129, 4 οὗ λόγος κατακαυθῆναι τοὺς Γίγαντας (Sievers
l. l. p. 63 et 91) 7 ο in δεξιόμενος in ras P² et ex α corr I
δεξιόμενος CAVM 8 & m. post. (p et s) corr ex ἂν C
ἂν A (sed ν erasum) IM 18 ἕκτη Roscher Philol. LX 362

19 καὶ om M 20 ὑπὸ B 21 ἅφ' in ras P³ ἅφ' A

ὕπερ μεγάλων μὲν τῶν ταῖς φυλαῖς εἰς αὐτοὺς ἀνη-
 λωμένων, μανία δὲ τὸ πρᾶγμα ἔοικε τῇ θεῷ χαρίζομέ-
 νων. 44. πάλαι μὲν οὖν δρόμος ἦν ἀπάντων ἐπὶ τὴν
 R 237 θέαν καὶ τὸ μὴ ἐλθεῖν οὐκ | εὐσεβές, τῷ καιρῷ δὲ
 5 ἀμβλυνθείσης τῆς ἐορτῆς οἱ μὲν ἐπύκτενον, διδάσκαλοι
 δὲ λόγων ἐν συνουσίαις, διδόντες μὲν δίκην οὐ δοκοῦν-
 τες τοῖς πολλοῖς, καιρῷ δὲ εἰκόντες. 45. πρῶην τολύνην
 οἱ μὲν ᾤχοντο εἰς Μερόην, οἱ πύκται, ἐγὼ δὲ εἰσεκά-
 λουν τοὺς νέους. οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον· εἶναι γάρ τι
 10 τὸ τὸν ὄκνον ἐμποιοῦν, ὃ οὐκ ἔχειν μὲν εἰπεῖν ὃ τι
 εἴη, δεινῶς δὲ ἀποκωλύειν. ῥαθυμίαν δὲ ἐμοῦ τὸ
 πρᾶγμα καλοῦντος, εἰ τὰ τῆς προτεράλας αὐθις ζητοῖεν,
 ἡ δὲ οὐκ ἦν ἔργων, δειματός τινος θορυβοῦντος σφίσι
 R 238 τὰς ψυχὰς ὥμνυσαν | εἶναι τῆς συνουσίας τὴν φηγήν.
 15 46. οὕτω δὲ συνεχώρουν. τὸ δὲ ἦν ἄρα τῆς Ἀρτεμίδος
 ἄρωγῇ τὸν γενόμενον ἂν κωλυούσης ὕλεθρον. ὥς γὰρ
 δὴ ἀπηλλάγησαν οἱ πεφοβημένοι καὶ ἦν μόνος ἐν τῷ
 βουλευτηρίῳ τούτῳ, λόγον τις οὐ πολλῷ ὕστερον φέρων
 ἔρχεται νέος εἰρημένον οἱ πολλάκις, εἰ παρέχοι καιρός,
 20 ἥκειν σὺν τῷ βιβλίῳ, καὶ γὰρ ἦν τις περὶ τοῦ λόγου
 λόγος. εἰλήφθαι δὴ καιροῦ νομίσας ὁ νεανίσκος ἤκεν.
 47. οὕτω δὲ ἀναστὰς ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θύραν ἐστῶς
 ἐστῶτος ἡκροώμενη. καὶ ἀνέγνωστό τε ἔπη πλείω ἢ
 διακόσια, καὶ με ἔννοια τῆς νόσου τῆς τῶν ποδῶν

1 οὐ καλὸν τὸ ἀνηλωμένον ἐνταῦθα V

1 λων μὲν τῶν τὰς φυλα in ras P² | ταῖς φυλαῖς scripsi
 auctore Re τὰς φυλάς libri edd | αὐτοὺς P sed in ras m⁵
 αὐτοὺς CAVBM 4 post δὲ rasura duarum litterarum in P |
 5 ἀμβλυνθείσης in textu, γε ἀναβληθείσης in marg B 7 δὲ
 post δοκοῦντες VUBP et manibus post. (p) C et A Ferr Mor
 del Re 10 ὅτι PIM 11 ἀπειώλυε coni Mor 13 ἔργον
 CUVIB et in ras P³ 15 δὲ (prius)] δὴ V 18 τίς APB
 19 οἱ CA 24 τῆς (1) Ferr Mor τις libri τις τῆς Re

εἰσῆι καὶ ὥς πολὺ βέλτιον καθήμενον ἀκούειν. 48. ἀπελ-
θὼν οὖν καὶ καθεζόμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου κελεύσας
ἐκείνον ταῦτό ποιεῖν ἐπὶ θατέρου, τετταράκοντα ἐπὼν 4
οὕτω ἀνεγνωσμένων ὁρῶ κόνιν ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς θύρας 4
τῆς μερίστης τε καὶ μέσης φερομένην. ἔπειτα | ἀπορ- R 239
ραγὲν κῦμα λίθων ἐφέρετο μέγα καὶ ἦν ἐπὶ γῆς τῶν
πολλῶν συντριβέντων. 49. ἐγὼ δὲ οἷς μὲν εἶδον ἐξε-
πεπλήγμην, ἐπεπόνθειν δ' ἄν τι καὶ πλέον, εἰ τὸν
κτύπον ἅπαντα τοῖς ὥσιν ἐδεδέγμην. νῦν δὲ προῦ-
νοήτην τε καὶ ἤρασαν αἱ χεῖρες. 50. ὁ δ' ἐπιτετραμ- 10
μένος τὰς τῶν φοιτητῶν εἰσόδους οὗτος εἰσιῶν πως
τότε τῇ σκιᾷ τοῦ κατιόντος σώζεται βλέψας τε ἄνω καὶ
ἐπὶ πόδα ἀναχωρήσας ἥδη εἶσω τὸν ἕτερον ἔχων, ὥστε
αὐτῷ καὶ ἐπέπληκτο τὸ τοῦ ὑποδήματος ἄκρον. 51. τὸ
δὲ ἀπορραγὲν τοῦτο ὄφρως ἦν ὥρας εἵνεκα ὑπὲρ τῆς 15
θύρας τεταμένη λίθου τοῦ στίλβοντος ἐγκειμένου τῷ
μὴ τοιούτῳ· ὃν κοιλάναντες εἰς ὑποδοχὴν τοῦ κρείττο-
νος τὸ μὲν ἐνέθηκαν αὐτοῦ, τῷ δὲ προῦχειν ἔδοσαν
τέρψιν εἶναι ὁρῶσι. τέως μὲν οὖν ᾧ συνέιχετο ἰσχύ-
οντος, ξύλον τι σμικρότατον τοῦτο ἦν, ἔμενε, χρόνῳ 20
δὲ ἐκείνου καμόντος ἐξίστατό τε τὸ ἐνηρμοσμένον, καὶ |
ἦν χαμαὶ σωρὸς λίθων μεγάλων οὐκ ἂν εἰκασθέντων R 240

4 τοῦ ὑπερθύρου λέγει C²A²P³ ἦτοι τοῦ ὑπερθύρου V
10 χεῖρες] τὸ στρογγύλον τῆς γλώττης κἀνταῦθα διεφάνη καὶ τὸ
δι' ὀλίγων πολὺ δηλώσαι V

2 ε prius in καθεζόμενος corr ex ι P² καθιζόμενος CA
3 ἐκεῖνο I 4 θύρας in marg I 5 τε om I 10 τε om BM
12 σωίζεται CA 13 ἐπὶ πόδα] ὑποπόδα V 15 ὄφρως
CAPU | ἔνεκα BM 16 λίθου του V num λίθου του ?
18 τὸ] τὸν UI | οὐ in αὐτοῦ in ras P² αὐτῷ U | τὸ M
19 ἰσχύοντι^{OS} I 20 ξύλον δέ τι V | μικρότατον V 21 ἐξίστατο
VU et ex ἴστατο m. rec. (s) C et P⁵ ἴστατο AIBM

- πρὸ τοῦ πάθους, οἶμαι, τοσούτων, οἷ μὴ ὅτι νέους ἐν
 εἰσόδοις τε καὶ ἐξόδοις διέφθειραν ἂν ἐπιπεσόντες,
 ἀλλ' οὐδὲ καμῆλων τε καὶ ἐλεφάντων κεφαλὰι διέφυ-
 γον ἂν τὸ μὴ οὐκ ἀντίκα κείσθαι. 52. ἀλλ' αὐτὴ
 ἐσάωσε, εἶπεν ἂν Ὀμηρος, καὶ παῖδάς τε γονεῦσιν
 ἀπέδωκεν ἐμέ τε ἐξέλλυνσε σαφῶς τῆς ἐγγυὸς οὔτω
 πληγῆς τῇ περὶ τοῖν ποδοῖν φροντίδι τῷ τε πατρὶ τῷ
 Διὶ καθαρὸν θανάτων διετήρησε τὸν νεών. εἰ δ' οὐκ
 ἐπεκούρει, πόσας ἂν οἴομεθα δεῦρ' ἐλθεῖν κλίνας ἀναι-
 10 ρησομένους [τότε] τὸ τῆς πόλεως ἄνθος. 53. ἔξεστιν
 οὖν μοι φιλοτιμείσθαι κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ἀδελφοὶ
 δὲ ἀκκείνον ἔσωζον Ἀρτέμιδος ὁμοπάτριοι. Σιμωνίδῃ
 μὲν οὖν ἀντ' ᾧδῆς ἐκεῖνα παρὰ τοῖν Διοσκούροιν, ἐμοὶ
 δὲ ταῦτα καὶ πρὸ ᾧδῆς.
 15 Ἀλλ' ἰδοὺ νῦν γε ἀποδεδώκαμεν, τοῦ δὲ μὴ λέξαι
 κακῶς αὐτῇ τε καὶ Ἀπόλλωνι τῷ μουσηγέτῃ μελήσει.

5 Il. 2 752 Od. δ 513 11 Cic. de or. II 86 § 352 sq.

8 σημείωσαι καὶ ταῦτα καὶ διὰ τὴν γλῶτταν καὶ διὰ τὸ
 δεισίδαιμον τοῦ λέγοντος V

1 τοὺς νέους C 5 Ὀμηρος ἂν εἶπεν (εἶπε M) BM 6 τ' M
 7 τοῖν] τὴν M 7 et 8 inter τῷ et Διὶ rasura duarum
 litterarum in C 7 τῷ alterum om I 8 θανάτων scripsi
 θανάτω CAPUIBM Ferr Mor θανάτων V Re | δὲ IBM
 9 οἴομεθα IB 10 τότε cancellavi auctoribus Gasda et Cobeto
 Mnem. V 105 (Coll. 101) et Sinteni τό γε V | τὸ om V 11 ἐμοὶ
 Re 12 ἔσωζον CA | Σιμωνίδῃ Gasda in exemplari program-
 matis I p. 15 manu ipsius correcto ex impresso Σιμωνίδῃς σιμων-
 νίδῃ libri excepto V qui habet σιμωνίδῃς, et edd ω in σιμωνίδῃ
 in ras P² 13 ἀντ' ᾧδῆς Gasda l. l. corr ex impresso ἀντῶ-
 νῇθῃ ἀντῶννησεν CA ἀντῶννησεν PUIBM ἀντῶδῃσεν V |
 ταῖν BM 16 μελήσει τῷ μουσηγέτῃ BM

**BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM
TEUBNERIANA.**

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

**VOL. I. FASC. II.
ORATIONES VI—XI.**

**LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMII.**

BIBLIOTHECA SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM TEUBNERIANA.

	geb.	geb.		geb.	geb.
	M. 1	M. 2		M. 1	M. 2
Aelianus ed. Hercher. 2 voll.	9. —	10. 05	Boetius de inst. arithm. ed. Friedlein	5. 10	5. 60
— varia historia.	— 90	1. 30	— de consolatione ed. Peiper	2. 70	
Aeneas ed. Hug.	1. 35	1. 75	— comm. in libr. Aristoteli regl		
Aeschines ed. Franke.	— 90	1. 30	— εἰρηναίας rec. Meiser. 2 voll.	8. 70	9. 70
— ed. Blass	2. 40	2. 80	Buccolici Graeci ed. Ahrens. Ed. II	— 60	1. —
— Ed. mai. c. Ind. Aeschin.	8. —	8. 60	Caesar ed. Dinter. Ed. II min.	1. 50	2. 10
[—] Ind. Aeschin. comp. Preuss.	6. 40		— bell. Gall. Ed. II min.	— 75	1. 10
Aeschyl. tragoediae ed. Weil	1. 50	2. —	— bell. civile Ed. II min.	— 60	— 90
— Singulae tragoediae	— 30	— 60	— ed. Kübler. bell. Gall. Ed. min.	— 75	1. 10
[—] Schol. in Pers. ed. Dahnhardt	3. 60	4. 20	— Ed. maior	1. 20	1. 60
Alexander Lycop. ed. Brinkmann	1. —	1. 25	— bell. civ. Ed. min.	— 60	— 90
Ammianus M. ed. Gardthausen. 2 voll.	7. 20	8. 40	— Ed. maior	— 90	1. 30
Anacreon ed. Rose. Ed. II	1. —	1. 40	— b. Alex., b. Afr. Ed. mai.	1. —	1. 40
Andocides ed. Blass. Ed. II	1. 20	1. 60	— Ed. min.	— 60	1. —
Anna Comnena ed. Reifferscheid. 2 voll.	7. 50	8. 60	— b. Hisp. fragm. Indices	1. 50	1. 90
Anthimus ed. Rose	1. —	1. 25	Callinici vita S. Hypatii	8. —	3. 40
Anthologia Gr. ed. Stadtmüller. I	6. —	6. 60	Calpurnii Flacci declamationes		
— II, 1	8. —	8. 80	— ed. Lehnert	1. 40	1. 80
— Lat. I, 1 ed. Riese. Ed. II	4. —	4. 60	Cassius Felix ed. Rose	8. —	8. 40
— II ed. Buscheler. 2 fascic.	9. 20	10. 35	Cato ed. Keil	1. —	1. 40
Antiphon ed. Blass	2. 10	2. 50	Catullus ed. Müller	— 45	— 75
Antoninus ed. Stich	2. 40	2. 80	— Tibull., Propert. ed. Müller	2. 70	3. 20
Apollonius Perg. ed. Heiberg. 2 voll.	9. —	10. —	Cebotis tabula ed. Praechter	— 60	— 90
Apollonius Rhodius ed. Merkel	1. —	1. 40	Chronica min. ed. Frick. 2 voll. Vol. I	6. 80	7. 40
Appianus ed. Mendelssohn. 2 voll.	9. —	10. —	Cicero ed. Müller. 5 partes (= 11 voll.		
Apulei metamorph. ed. v. d. Vliet	3. —	3. 50	— = 37 fascic.). Pars I, 1. 2. M. 3. 45.		
— Apologia, Florida ed. v. d. Vliet	4. —	4. 50	geb. M. 4. 40. Pars II, 1—3. M. 6. 30.		
Archimedes ed. Heiberg. 3 voll.	18. —	19. 80	geb. M. 7. 80. Pars III, 1. 2. M. 7. 80.		
Aristaeae epist. ed. Wendland	4. —	4. 50	geb. M. 9. —. Pars IV, 1—3. M. 6. 30.		
Aristophanes ed. Bergk. 2 voll. Ed. II	3. —	4. —	geb. M. 7. 80.	28. 85	29. —
— Singulae comoediae	— 45	— 75	— oratt. sel. ed. Müller. 2 partes	1. 50	2. 20
Aristoteles, de partibus animal.			— add. Eberhard-Hirschfelder	2. —	2. 50
— ed. Langkavel	1. 80	2. 20	— epistolae ed. Wesenberg. 2 voll.	6. —	47. 20
— de arte poetica ed. Christ	— 60	— 90	— sel. ed. Dietsch. 2 partes	2. 50	3. 40
— physica ed. Prantl	1. 50	1. 90	Claudian carmina ed. Koch.	3. 60	4. 20
— ethica Eudemia ed. Susemihl	1. 80	2. 10	Cleomedes ed. Ziegler	2. 70	3. 20
— Nicomachea ed. Susemihl	1. 80	2. 10	Commodianus ed. Ludwig. 2 voll.	2. 70	3. 50
— de coelo, al. ed. Prantl	1. 20	1. 60	[Constantinus] Inc. I. de C. Magno		
— de coloribus, al. ed. Prantl	— 60	— 90	— ed. Heydenreich	— 60	— 9
— politica ed. Susemihl. Ed. III	2. 40	2. 80	Cornelius Nepos ed. Fleckeisen	— 30	— 1
— magna moralia ed. Susemihl	1. 20	1. 60	Cornutus ed. Lang	1. 50	2. —
— de anima libri III ed. Biehl	1. 20	1. 60	Curtius Rufus ed. Vogel	1. 20	1. 60
— ars rhetorica ed. Römer. Ed. II	3. 60	4. —	Damasus ed. Ihm	2. 40	2. 80
— metaphysica ed. Christ	2. 40	2. 80	Demetrius Cydonius ed. Deckerhmann	1. —	1. 40
— fragmenta ed. Rose	4. 50	5. —	Demosthenes edd. Dindorf-Blass		
— oeconomica ed. Susemihl	1. 50	1. 90	— 3 voll. (= 6 partes). Ed. IV min.	4. 50	6. —
— de plantis ed. Apelt	3. —	3. 40	— 3 voll. Ed. IV maior.	7. 20	9. —
— pol. A. 9. v. ed. Blass. Ed. III	1. 80	2. 10	Dietys ed. Meister.	1. 50	2. —
— parva naturalia ed. Biehl	1. 80	2. 10	Dinarchus ed. Blass	1. —	1. —
Arriani expeditio Alex. ed. Abicht	1. 20	1. 70	Dio Cassius ed. Meib. 5 voll. Vol. I. II	8. 10	9. —
— scripta minora ed. Eberhard	1. 80	2. 10	Dio Chrysost. ed. Dindorf. Vol. I	2. 70	
Athenaeus ed. Kaibel. 3 voll.	17. 10	18. 90	Diodesius ed. Vogel. 5 voll. Vol. I.—III	11. 20	13. —
Augustini de civ. dei ed. Dombart			Dionysius Halic. ed. Jacoby. Vol. I.—III	9. 60	11. 40
— Ed. II. 2 voll.	6. —	7. 20	— opusc. rhet. edd. Usener et Rader-		
— confessionum II. XIII ed. Knoll	2. 70	3. 20	— macher. Vol. I	6. —	6. 60
Aulularia ed. Peiper	1. 50	2. —	Diophantus ed. Tannery. 2 voll.	10. —	11. —
Ausonius ed. Peiper	6. 60	7. 20	Donatus rec. P. Wessner. Vol. I	10. —	10. 80
Autolyens ed. Hultsch	3. 60	4. —	Epic. Gr. fragm. ed. Kinkel. I	3. —	3. 50
Avien. Aratea ed. Breysig	1. —	1. 40	Epic. poes. Gr. ludi. corpusc. I		
Babrius ed. Schneidewin	— 60	1. —	— edd. Brandt et Wachsmuth. 2 voll.	6. —	7. —
— ed. Crusius. Ed. maior	8. 40	9. —	— Epietetus ed. Schenkl. Ed. minor	6. —	6. 60
— Ed. minor	4. —	4. 60	— Ed. maior	10. —	10. 80
Bacchylidis carmina ed. Blass. Ed. II	3. 40	2. 90	Euclidis Elementa ed. Heiberg. 5 voll.	94. 60	27. 40
Benedicti regula ed. Wölflin	1. 60	2. —	— Data ed. Menge. Optica ed. Heiberg	10. —	11. 2

LIBANII OPERA

RECENSUIT

RICHARDUS FOERSTER.

VOL. I. FASC. II.

ORATIONES VI—XI.

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.
MCMIII.

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

VI.

Quinque primis orationibus quae de Libanio ipso agunt, succedunt tres generales vel ethicae, quae primo quidem aspectu declamationibus haud dissimiles esse videntur, revera autem et ipsae propositum habent monstrare, quid Libanius ipse de fortuna, de divitiis iniustis, de bono amicorum sentiat. Quae omnium maxime etiam in scholis tractatae et excerptae plurimis codicibus ad nostram aetatem pervenerunt. Qui si nihil aliud nisi has tres orationunculas coniunctas cum certis quibusdam aliis orationibus, declamationibus, progymnasmatis continent, nullius se esse pretii critici produnt. Hae enim tres orationunculae *περὶ ἀπληστίας*, *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*, *περὶ πενίας* vel, ut inscribi coepta est *περὶ φίλων*, et *προσφωνητικὸς Ἰουλιανῶ*, declamatio *προσβετυτικὸς πρὸς τοὺς Τρωᾶς ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Μενελάου*, progymnasmata *ψόγος ὀργῆς*, *βοῆς ἐγκώμιον*, *σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*, *ἐκφράσεις δρόμου τῶν ἡρώων*, *ἑτέρας γραφῆς*, *ἕκτος συγγραφικῶν χαρακτήρι*, *καλανδῶν*, *μέθης*, *πολέμου*, *αὐτῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*, epistularum collectio Lacapeniana prae ceteris Libanii operibus digna iudicata sunt, quae praemissa vita Eunapiana in eclogam vel chrestomathiam reciperentur. Codex autem e quo haec fluxit, deterioris erat generis, suspensus ex apographo illo *l*, quod in stemmate quartae orationis indicatum est. Sed ne haec quidem opuscula omnia in codicibus huius generis exstant: modo *προσφωνητικὸς*, modo *προσβετυτικὸς*, modo progymnasmata sive omnia sive pleraque omissa sunt. Multo rarius evenit, ut una alterave oratio, veluti monodiae vel *Προσβετυτικὸς πρὸς Ἰουλιανὸν* vel *Προσβετυτικὸς Ὀδυσσεύς* vel *ἡθοποιία τίνος* *ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα*, adderetur. Quod genus codicum scholasticum (*s*) appellandum duco.

Oratiuncula contra obtrectatores Fortunae aequae atque
duae sequentes a Libanio sene composita et *περὶ ἀπληστίας*
inscripta quibus servata est codices hi sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 87^v.
Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 13^v. Vide
supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV
fol. 225^v. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 58. Vide
supra p. 24 sq. Contuli.

5. Vindobonensis phil. gr. XCIII (= V) saec. XII
fol. 48^v. Vide supra p. 35 sq. Contuli.

6. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol.
46. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol.
278. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

8. Laurentianus LVII 44 saec. XIII fol. 130. Vide
supra p. 224 sq. Contuli.

9. Patmius 471 saec. XIV fol. 58^v. Vide supra
p. 41 sq.

10. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 153. Vide supra
p. 44 sq.

11. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 151. Vide supra
p. 209 sq.

12. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 100^v. Vide
supra p. 211 sq.

13. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 353. Vide supra
p. 48 sq.

14. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 77. Vide
supra p. 39 sq.

15. Laurentianus LVII 27 scriptus anno 1392 fol. 277. Vide supra p. 59 sq.

16. Wolfenbottelanus 511 saec. XV fol. 309. Vide supra p. 64 sq.

17. Escorialensis T—II—9 saec. XVI descriptus ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

18. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 241^v. Vide supra p. 53 sq. Verba *γλῶτταν* 241, 16 — *διὰ πολλῶν δὲ* 244, 7 R desunt. Contulit Gasda.

19. Parisinus Suppl. gr. 656 saec. XV fol. 114. Vide supra p. 234.

20. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 171. Vide supra p. 280 sq. Collatus est a Boissonadio. Vide p. 78.

21. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 6^v. Vide supra p. 281 sq.

22. Athous Laurae S. Athanasii *θέσεως* Ω num. 123, 37 olim 4¹), chartaceus formae folii minoris (26 × 18 cent.) saeculi XIII²) continet haec:

fol. 1 *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικὸς*

16 *Σωκράτους ἀπολογία*

32 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας μὴ τινὰς τῶν ὁμιλη-
τῶν ὠφελεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις i. e. πρὸς τοὺς εἰς
τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας³)

36 πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος

39 πρεσβευτικὸς πρὸς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν

44 πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὁργῆς

48 εἰς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὑπατον

54 προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ

57 πρὸς αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους

1) In catalogo bibliothecae a Chrysantho Notara sub initium saeculi XVIII facto et a Constantino Satha *Μεσαιων. βιβλιοθήκη*. I 273 sq. publici iuris facto obiter descriptus est (p. 273).

2) Alexander Lauriotes bibliothecarius gratiosissimus saeculo XI vel XII codicem tribuere vult.

3) Cf. Laur. LVII 20 (n. 6 supra p. 40) fol. 33^v et Mon. 101 (n. 22 supra p. 221) fol. 146^v, quocum in parte prima (fol. 1—72) omnino consentit.

62 ἀντοκράτωρ ἰουλιανὸς τῷ ἐταίρῳ λιβανίῳ· ἀποδέ-
δωκας ἀριστοφάνει (= ep. 74 Hertl.)

62^v λιβάνιος ἰουλιανῷ· ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= ep. 670¹)

63 πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στάσεως

68 πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

72^v τὰ ὀνόματα τῶν ἰβ μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπὸ ῥω-
μαίων, μακεδόνων, ἐβραίων, αἰγυπτίων, ἐλλήνων, ἀθηναίων.

73 Λιβανίου μελέται

ἔχων τις γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

75^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν

78 νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν

82 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πλούσιον

86 δύο τις ἔχων παῖδας τὸν ἕτερον

91 φθονερός τοῦ γέλτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος

96 δύσκολος λάλον γήμας γυναικα

100 νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

103 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως αἷτιον

107 νόμος τὸν ἀποκτείναντα τύραννον (= Choric. p. 49
ed. Boiss.). In margine scriptum est: τοῦ χωρικίου ἔστιν,
ὥς ἐγὼ οἶμαι.

112 Ὅτι πλάσματα λόγων ἐρωτικῶν (= Chor. p. 198).

ἡ διάλεξις εἰς τὸ μὴ δεῖν καταλεῖψαι τὸν λόγον
(= Choric. p. 201)

ἡ διάλεξις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον (ib. p. 202)

ἡ διάλεξις πεποιήται μὲν πρὸς τὸ δεῖν (ib. p. 203)

113 τῷ κατορθώσαντι πόλεμον

120 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεάν

123 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει

126 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης

128 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ

136 τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν

139 μετὰ τὰ ἐν χαιρωνεῖα ἔπεμψε φίλιππος

142 οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλίππῳ γενομένῳ ἀμφικτύονι ὁ
αἰσχίνης (III 396 R)

1) Cf. Barber. (n. 4 supra p. 28), Laur. LVII 20 (n. 6 p. 40),
Vat. 941 (n. 26 supra p. 229), Neapol. II E 19 (n. 40 p. 332).

148^v μετὰ τὰ ἐν χαιρωνείᾳ φίλιππος ἐξήγησε δημοσθένην (IV 240 R)

151^v μετὰ τροίας ἄλωσιν

156 μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι

161 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς

166 ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεθῆναι

170 φήμῃ ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα

175 ἐξήγησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην (IV 253)

178^v ἐπιτάφιος ἐπὶ μαρία μητρὶ μαρκιανοῦ (= Choric. p. 37) cum nota in margine adscripta: *Μὴ τοῦτο ἐστὶ τοῦ Χωρικίου ὡς ἐγὼ νομίζω*

181^v ἐπιτάφιος ἐπὶ προκοπίῳ σοφιστῇ γάξης (Choric. p. 1) cum nota in margine adscripta: *τοῦ χωρικίου τοῦτο ἐστὶν ὡς ἐγὼ νομίζω*

187 ἐγκώμιον ἐκ τοῦ προχείρου εἰς σοῦμμον τὸν ἐνδοξότατον στρατηλάτην (Choric. p. 25) cum nota in margine adscripta: *τοῦ χωρικίου ἐστὶν ὡς οἶμαι*

190 λιβανίου περὶ ἀπληστίας

191 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

192 περὶ πενίας

193 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς

196 ἡθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους πόρνη σωφρονήσασα

ἀφαιρεθεῖς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος des. fol. 203.

Sequuntur post ἐπιστολὰς φαλάριδος (fol. 204) ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως (215), βρούτου (219), συνεσίου κυρηναίου ἐπιστολὰς καὶ λόγους (224) inde a folio

272 λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima ἕτερον τοῦτον δέχον (= ep. 1160), ultima (251) οὐ μόνον ἐπὶ τὴν χρησιμότητα (= 826) folio 323 desinit. Abscisa sunt reliqua folia 36 continentia Libanii quae sequebantur in exemplari epistulas, fortasse etiam alia.

Inspexerunt mea gratia codicem anno 1879 Manuel Gedeon, 1894 Alexander Lauriotes bibliothecarius, qui etiam partem orationum et declamationum Libanii et Choriciana contulit simul cum Ottone Kern et Parthenio Pappajannopulo (1886).

- 38 23. Escorialensis 482 (Ψ—IV—12) chartaceus formae quartae saeculi XVI exeuntis continet post πίνακα (fol. 1—4)

fol. 5 λιβανίου σοφιστοῦ ῥητορικῶν προγυμνασμάτων μελέται·

μῦθος ἡθικός αῶς· Οἱ λύκοι (IV 853 R)

5^v σεμνὸς ἦν ib.

6 ἔδοξε τῷ διὰ

7 διήγημα δ]ραματικόν· Δ]ημιάνειραν (855)

διήγημα τὸ κατὰ τὴν πλὴν Inc. "Ἡρα τῆς Πίτνος·

des. θρῆνον εἶναι (1108)

7^v διήγημα τὸ κατὰ τὸν ἀγαμέμνονα, descriptum et editum a me Act. Acad. Berol. 1885, 917

8 ἐγένοντο Δαναῶ (1106)

8^v ἔ]τερον· ἀ]κούεις ἄνθος (855)

ἔ]ρως ἄπτεται (855)

9 χ]ρεία π]ρακτική· ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς (856)

des. folio 16, cuius pars reliqua vacua relicta est

17 ἐ]τέρα χρεία· Δ]ιογένης μειράκιον (862)

22^v 'Ι]σοκράτης τ]ῆς παιδείας (867)

32 ἐτέρα χρεία· Θεόφραστος (1122)

36 γ]νώμη προτρεπτική· δεῖ δὲ χρημάτων (1125)

38^v γ]νώμη ἀποτρεπτική ο]ὐ χρή παννύχιον (875)

43 εἰς τὸ αὐτὸ (879)

46 ἀ]νασκευὴ δ]τι οὐκ εἰκὸς τ]ὸν χρόσην (881)

47^v ἀνασκευὴ δ]τι εἰκότα τ]ὰ κατὰ τὴν κ]ρίσην (884)

51 κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν ἀ]χιλλέως ῥ-γὴν (888)

54^v ἀνασκευὴ ὅτι οὐκ εἰκότα τὰ κατὰ τὸν Αἴαντα (1127)

60 κατασκευὴ ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὸν Αἴαντα (1131)

63^v τόπος δὲ λέγεται τὸ περιέχον des. διακειμένους τῷ κατηγορουμένῳ

68^v κοινὸς τόπος κατὰ προδότου (901)

70^v κατὰ ἀνδροφόνου (893)

79 κατὰ τυράννου (916)

83 ὑπὲρ τυραννοκτόνου (921)

87 κατὰ ἱατροῦ φ]αρμακείας (908)

95	ἐγκώμιον Ἀχιλλέως
101	ὁ]δυσσέως
107 ^v	δ]ιομήδους
114 ^v	δικαιοσύνης
117 ^v	γεωργίας
120 ^v	βοὸς συγγραφικῷ χαρακτήρι
124	θ]ερσίτου
129	ψ]όγος ὀργῆς ¹⁾
135	πλούτου
138	ἀ]μπέλου
141	ἐ]κτορος
145	φ]ιλίππου
148 ^v	α]ίσχολινου (sic)
151	σ]ύγκρισις ἀ]γροῦ καὶ πόλεως
155 ^v	ν]αυτιλίας καὶ γ]εωργίας
158	ἀ]χιλλέως καὶ δ]ιομήδους
161	α]ἴαντος καὶ Ἀχιλλέως
163	δημοσθένους καὶ αἰσχύλου
167	ἡ]θοποιίαι
	τίνας ἂν εἴποι λόγους Μήδεια μέλλουσα (1009)
169 ^v	τί ἂν εἴποι Μήδεια ἑτέραν (1033)
171	τίνας ἂν εἴποι λόγους Νιόβη
173	Βελλεροφόντης
174	Χείρων
175 ^v	Ἀχιλλεὺς ἐρῶν Πενθεσιλείας
177	Ἀχιλλεὺς ἀφαιρεθεὶς Βρι-
σηίδος	
178	Ἀχιλλεὺς καταπονουμένων
τῶν ἐλλήνων	
181 ^v	Ἀχιλλεὺς πεσόντος πατρό-
κλου	
182	ὁ Αἴας ἀφαιρεθεὶς τὰ ὄπλα
(1038)	
183	ὁ Αἴας μετὰ τὴν μανίαν
(1039)	

1) Haec et sequentia progymnasmata lacunosa sunt.

- 184^v τὸ αὐτὸ (1041)
 186^v Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Κύ-
 κλωπα (1030)
 187^v Ὀδυσσεὺς κατατροπώσαμε-
 νος τοὺς μνηστῆρας (1031)
 189^v Μενέλαος (1023)
 191 Ἀνδρομάχη (sic) (1011)
 192 τί ἂν εἴποι Πολυξένη
 193 τίνας ἂν εἴποι λόγους π]όρνη σωφρονήσασα
 194 μενοικεὺς
 195 δειλὸς ἰδὼν πόλεμον
 196 ζωγράφος γράφων
 197^v δ]ειλὸς φιλάργυρος εὐρῶν
 198^v ἐκφράσεις
 ἐκφράσεις πεξομαχίας
 200^v γραφῆς
 202^v ἐτέρας γραφῆς
 203^v λιμένος
 204^v κήπου
 205^v θήρας
 206^v ναυμαχίας
 207^v λέοντος κατέχοντος
 208^v Ἡρακλέους καὶ ἀνταίου (1082)
 210 ἐτέρα τῶν αὐτῶν (1083)
 213 Ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ
 214 Τ]ρωίδος ἀ]πεστραμμένης (1093)
 215^v Ἡ]ρας
 217 Π]ολυξένης
 219 Προμηθέως
 222 δρόμου τῶν ἡρώων
 223 πανηγύρεως
 225 καλανδῶν
 228 μέθης
 229^v ἕαρος σ]υγγραφικῶ χαρακτῆρι
 232 θ]έσεις εἰ γαμητέον
 238^v ἐγκώμιον δημοσθένους
 242^v ἐγκώμιον φοίνικος

- 245^v ψόγος ἀχιλλέως
 251^v πενίας
 254^v ἡθοποιία· τίνας ἂν εἴποι λόγους ὀδυσσεὺς ἐν τῷ
 σπηλαίῳ
 257 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 259 περὶ φ]ίλων
 262^v ἔκφρασις ἡρακλέους βαστάζοντος τὸν Ἑρμῆνδιον
 κάπρον
 263^v ἔκφρασις μηδείας
 264^v περὶ ἀπληστίας des. 268^v.
 Folia 269—271 vacua sunt.
 272 Ἀρχὴ τῶν λόγων· Α]ιβανίου σοφιστοῦ κ]αὶ
 κοιαιστόρος λ]όγοι.
 272^v βασιλικὸς εἰς κωνσταντῖον καὶ κώνσταντα cum
 προθεωρίᾳ, sed desinit folio 304^v verbis τὸ συμβεβηκὸς
 θήσεται· ὥσπερ γὰρ τοῖς ἀρίστοις (III 305, 5).
 Folia 305—311 vacua sunt.
 312 π]ρὸς τοὺς εἰς παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας
 Folium 335 vacuum est.
 336 Αἰ μελέται.

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἐλένης.
 μενέλαος

345^v πρεσβευτικὸς δεύτερος πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς
 ἐλένης· Ὀδυσσεύς

378 ἀριστείδου ξήτορος πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα

394 ἀπολογία παρὰ ἀχιλλέως

429 [μελέτη πατρόκλου] cum προθεωρίᾳ, sed desinit
 fol. 430^v verbis ἵππουλον ἔχειν· οὐ μὴν τῇ (82, 20).

Folii 431—434 alia charta aliaque manu exaratis
 continentur εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου
 βλοι σοφιστῶν.

Inspexit mea causa anno 1876 Carolus Graux; ego
 anno 1880 progymnasmata nonnulla contuli, unum de-
 scripsi atque edidi.

24. Vaticanus gr. 937 chartaceus formae octavae 39
 saeculo XV duabus manibus alternis exaratus, qui quando

in bibliothecam Apostolicam illatus sit¹⁾, incertum est, continet

- fol. 1 λόγος ἰσοκράτους πρὸς δημόνικον
 8 λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδεία
 10 μελέται λιβανίου· πραγματικὴ δύσκολος γήμας λάλον
 17 φθονερὸς τοῦ γέλτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος
 26^v νόμος τὸν εὐρόντα θησαυρὸν
 35 ἔκφρασις μέθης.
 Fol. 36 incipit altera manus
 ἀντιρρητικός πρὸς τὸν ἀριστείδου ὀδυσσεά· ἀχιλλεύς
 50 ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς βρισηίδος
 62 οἱ ποτιδαϊάται ἀλλήλων ἐγεύσαντο
 72^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν
 80 νόμος ἐν λακεδαίμονι τὸν εἶσω λ' ἐτῶν
 85 νόμος τὸν θορύβου
 92 νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα
 97 πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς· μενέλαος
 101^v δικάζεται ποσειδῶν
 104^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ἄρης
 109 πλούσιος ἀριστεύσας τυραννίδος ἐπιθυμίας κρίνεται
 115 ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ
 121 φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα
 127^v φήμη ἣν συνεῖναι πλούσιον τῇ πένητος γυναικὶ
 134 φιλαργύρου παῖς θαλλοῦ στέφανον
 143 τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ (ρκ)
 180^v εἰς ἑτεωνέα ἐπικήδειος²⁾
 184 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας
 187^v βοὸς ἐγκώμιον
 189 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 191 ἔκφρασις ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 192 καλανδῶν
 193^v πολέμου
 195 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

1) In indice Serap. XII p. 262 est n. 581. De inventario latino idem quod supra p. 209 dicendum est.

2) Folia 180—183 bombycina alia manu exarata sunt.

- 195^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 196^v περὶ φίλων
 198^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ
 205^v πρεσβευτικὸς εἰς τὸν αὐτοκράτορα
 218 ἐπιστολαὶ λιβανίου σοφιστοῦ (σο')
 334^v λιβανίου ἡθοποιία· τίνας ἂν εἶπε λόγους πόρνη
 σωφρονήσασα

336 συνεσίου κυρηναίου ἐπιστολαὶ ἐπισκόπου πτολε-
 μαίδος. Desinit fol. 377.

Codicem anno 1869 examinavi. Initium orationis περὶ
 ἀπληστίας contuli.

25. Neapolitanus II E 19, CLIV in indice a Cyrillo 40
 confecto, chartaceus formae octavae saeculi XV, olim Iani
 Parrhasii, qui testamento reliquit familiari et discipulo
 suo Antonio Seripando teste subscriptione (fol. 178^v:
Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento), ab huius
 fratre et herede cardinale Hieronymo Seripando in biblio-
 theca monasterii Neapolitani S. Ioannis ad Carbona-
 riam ordinis Augustinensium anno 1550 repositus¹⁾ et
 ex hac anno 1799 in Regiam bibliothecam translatus
 continet

fol. 1 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίου
 σοφιστῶν

2	λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας	α'
4	ψόγος ὀργῆς	β'
6	βόος ἐγκώμιον	γ'
7	σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως	δ'
9	ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων	ε'
9 ^v	ἐτέρως γραφῆς	ς'
	ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι	ζ'
10 ^v	καλανδῶν	η'
12	μέθης	θ'

1) In indice codicum graecorum huius bibliothecae a
 Fabricio-Harles, Bibl. graec. V 797 sq. edito est n. 32 (p. 797):
Libanii sophistae, declamationes cod. bomb. s. XIV. In hac
 bibliotheca codicem vidit Montfaucon Bibl. Mst. I 232 d. Cf.
 H. Keilium Charis. praef. p. VIII.

- 12^v ἔκφρασις πολέμου ι'
 13 ἀνάλῃς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ια'
 13^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτε-
 ρον ιβ'
 14^v περὶ φίλων ιγ'
 16 προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ ιδ
 21^v πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανόν ιε'
 31^v περὶ δουλείας ις'
 41 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφά-
 νους ιζ
 47^v Ἰουλιανὸς λιβανίῳ ἀποδέδωκας (= ep. 74)
 48 λιβάνιος Ἰουλιανῷ ἐγὼ μὲν ἀριστοφάνει (= ep.
 670)¹⁾
 48^v εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸν ὕπατον ιη'
 58 μετὰ τροίας ἄλωσιν — ὀρέστης ἀ'
 66^v δύσκολος ἄλλον β'
 72^v Τίμων ἐρῶν γ'
 79^v μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι δ'
 85^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς ε'
 91^v ὁ κίμων αἰτῶν ε'
 96 δύσκολος ὤλισθεν ζ
 99 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης
 μενέλαος η'
 102^v πρὸς τὸν ὀδυσσεύς ἐν λιταῖς πρεσβευτικὸν ἀντι-
 λογία ἀχιλλέως θ'
 113 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 119 ἡθοποιία περὶ τοῦ μενέλαου μαθόντος τὴν τελευ-
 τὴν ἀγαμέμνονος (IV 1023 R)
 120^v πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν
 141 μελετῶμεν τὸν πάτροκλον ια'
 154 παρὰσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς ιβ'
 158 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ιγ'
 161^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ιδ'
 166^v ἐξήγησεν ὁ φίλιππος — βωμόν
 172 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας. des. fol. 178.

1) Cf. supra p. 324 n. 1.

Examinavi codicem et ἔκφρασιν ἐτέρας γραφῆς contuli anno 1869.

26. Parisinus gr. 963 chartaceus formae octavae 41 maioris saeculi XV exeuntis vel XVI ineuntis, olim cardinalis Nicolai Ridulphi¹⁾ († 1550), deinceps Petri Strozzae († 1558) et Catharinae de Medicis, cuius codices anno 1599 bibliothecam Regiam intraverunt, continet

fol. 1 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων: λόγος $\bar{\alpha}^{\circ}$

14^v λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ: λόγος $\bar{\beta}^{\circ}$

23 αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ — αἴλιος ἀριστείδης χαιρεῖν: ἐπιστολή λόγος $\bar{\gamma}^{\circ}$

26^v τοῦ αὐτοῦ παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ: λόγος $\bar{\delta}^{\circ}$

31 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ ἑλένης, μενέλαος: λόγος $\bar{\epsilon}^{\circ}$

37 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας: λόγος $\bar{\zeta}^{\circ}$

39 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου περὶ φίλων: λόγος $\bar{\xi}^{\circ}$

41 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου ἔκφρασις ἕαρος συγγραφεὶ καρακτῆρι: λόγος $\bar{\eta}^{\circ}$

42^v ἐπιστολαὶ Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος: ~

quarum prima

Ἰουλιανὸς ἱαμβλίῳ φιλοσόφῳ: ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς (= ep. 41 Hertl.), ultima (κβ) ἱαμβλίῳ φιλοσόφῳ: Ὀδυσσεῖ μὲν ἐξήρκει (= ep. 34)

51^v λιβάνιος ἀκακίῳ: Ὅτι τὲ ὑγιαίνεις (= ep. 42)

ὑγίνω· Οὐδὲν ἄτοπον (= ep. 67)

53 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ αὐτοκράτορι Ἰουλιανῷ

110 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου, μονωδία ἐπὶ τῷ ἐν δάφνῃ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀναλωθέντι πυρὶ· ὥς φασὶ δὲ κεραινεῶ

1) In catalogo codicum e Parisino gr. 3074 latine reddito a Montefalconio Bibl. Manusc. II 766 sq. est: *Libri greci — Oratori et altri autori in prosa de umanità N 6: λιβαρίων προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ* etc. (p. 771 a). In codice ipso infra praefixum πίνακας legitur: *No VI*:

112 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ des. fol. 116^v.

116 στίχοι τοῦ σοφωτάτου μητροπολίτου ἀθηνῶν κυροῦ μιχαήλ τοῦ χονιάτου ἐπὶ τῇ ἀρχιετύπω ἀνιστορήσει αὐτῶν, τουτέστι τῆς πόλεως τῶν ἀθηνῶν:

multaque alia quae hoc loco recensere longum est.

Codex a Morello adhibitus est, ut elucet e nota in margine apposita fol. 15 ad προσφωνητικοῦ verba γὰς οὐκ ἐλεφαντίνῃ κτλ. I 406, 9 R: *F. Morel* γρ. παρ ἡφαιστ. γὰς ἐλεφαντίναν λαβὰν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων, quam idem in editione huius orationis e duobus¹⁾ *Regis codicibus* anno 1610 facta et in Oper. t. II 173 repetivit, et e nota in marg. fol. 70 ad ἐπιτάφιον Ἰουλιανοῦ apposita: *F. Morell.* ἀνιτάλλουσα. Etiam lectiones ad orationem περὶ ἀπληστίας in margine compendio γρ. indicatas sine dubio ex hoc codice sumpsit. Etiam Boissonadius eum contulit. Ipse anno 1880 inspexi.

42 27. Parisinus gr. 2577 A chartaceus formae octavae maioris saeculi XV unus e codicibus qui anno 1740 Constantinopoli in Regiam bibliothecam illati sunt, continet post Manuelis Moschopuli schedographiam

fol. 101 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν: ~ λιβάνιος (rubr. ut omnes tituli sequentes)

102 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας

103 ψόγος ὀργῆς

105^v βόδς ἐγκώμιον

107 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

108 ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

108^v ἐτέρας γραφῆς

109 ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

109^v καλανδῶν

110^v μέθης

111 πολέμου

111^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

112 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

1) Alter fuit Par. gr. 3035, olim Fonteblandensis.

113 *περὶ φίλων*

114 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία εἰς τὸν θεοστυγῆ ἰουλιανόν*:

117 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ (σζα')*. Est collectio Lacapeniana.

208 *διάλεξις ἣτις ἔχει μὲν τὸ ῥόδον ὑπόθεσιν, ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ἡμᾶς ὄντας τοῦ μύθου καινότερον τί συνεισφέρειν διήγημα* = Choric. ed. Boiss. p. 202.¹⁾

Succedunt aliae epistulae Libanii, quarum prima *σξβ' ἀκακίῳ· καινή γε ἡ κλοπή* (= 57), ultima *νιέ λιβάνιος βασιλείῳ· εἰ μὲν τι περὶ τοὺς λόγους* (= ep. 1591).

248^v *λιβανίου προσφωνητικὸς τῷ θεοστυγεῖ καὶ παραβᾶτῃ ἰουλιανῷ*.

253 *λιβανίου πρεσβευτικὸς εἰς τὸν καταρατότατον ἰουλιανόν*: β. Desinit fol. 254^v verbis *ἡμάρτομεν ὁμολογοῦμεν καὶ γεγόναμεν* (I 458, 6 R).

255 *ψαλμὸς α^{ος} etc.*

Examinavit codicem mea causa anno 1874 Car. Graux; ipse anno 1880 inspexi et *διάλεξιν* fol. 208 contuli.

28. Sinaiticus monasterii S. Catharinae 1198, bombycinus formae quartae saeculo XIV diligenter exaratus, olim unum volumen effecit cum codice hodie bibliothecae Paulinae Lipsiensis Tischendorffiano VII, qui continet foliis 21 initium, scilicet: *ἀριστείδου πανηγυρικὸν ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ, αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ ἀνρηλῳ ἀντωνίνῳ, τοῦ αὐτοῦ παλινωδίου ἐπὶ σμύρνη, πλουτάρχου πῶς ἂν τις αἰσθόιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ, τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης et foliis 11 finem, scilicet Libanii duas declamationes ἀποκηρυττομένου λόγον (IV 639 R) et *Ἀημοσθένους ἀποθανεῖν ἀξιοῖ* (IV 817) et *Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά λόγον προσφωνηματικὸν εἰς τὸν βασιλέα*.²⁾ Sinai-*

1) Vide supra p. 41 et 324.

2) Cf. Tischendorf, Wiener Jahrb. 1845 Anzeigebl. p. 40—42. Westermann, Excerptorum ex bibl. Paulin. Lips. libr. manuscr. pars prima, Lips. 1865, p. 3 sq. et quae exposui in annal. Fleckeis., 1876, 635 sq. quae neglecta sunt a Gardthauseno,

ticus vero continet initio privum *πρεσβευτικὸν πρὸς τοὺς Τρωῶας ὑπὲρ Ἑλένης Μενελάου* incipientem a verbis *πῶς ἂν τις χρήσαιο* (IV 6, 22)

2^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

3^v τοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἐθλιώτερον

4^v περὶ φίλων

5 τοῦ αὐτοῦ προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ

9 *λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπιστολαί*, quarum ultima (583) codex fol. 115 desinit. Inter 111 et 112 duo folia exciderunt quae hodie sunt in bibliotheca universitatis Cantabrigiensis Ms. Add. 1880, 7.¹) Codex cum Friderico Francisco principe hereditario magni ducatus Mecklenburgici Sverinensis gratiosissime intercedente in eo esset ut anno 1875 mihi Rostochium mitteretur, in monasterio S. Catharinae Cairensi retentus ibique a Guilelmo Spitta meo rogatu inspectus et a N. Gregorio Bernardaki descriptus est, qui paulo post mihi apographum *πρεσβευτικοῦ, προσφωνητικοῦ*, epistularum dono misit.

- 44 29. Vaticanus gr. 1534 A membranaceus formae octavae parvae saeculi XIV unus ex iis codicibus quos Pontifex Sixtus V anno 1585 a Fr. Accida dono accepit. Fol. 1 incipit *εἰς τί χρήσεσθε — τὸ ἄχρηστον* (= ep. Bruti Cois 29 ed. Hercher).

κῶι βρούτω· Τοὺς μὲν ἰδίους (= ep. 30) aliaeque huius commercii epistulae succedunt.

Fol. 3 nova incipit manus

λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί (σξγ'). Est collectio Lacapeniana.

158 τοῦ μεγάλου βασιλείου· πρὸς τοὺς νέους· ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων

169^v *Πλουτάρχου πῶς ἂν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ.*²)

Catal. codic. Sinait., Oxonii, 1886 p. 246 et Catal. codd. graec. bibl. univ. Lips. p. 51.

1) Cf. Annal. Fleckeis. l. l. p. 636 et Act. Acad. Berol. 1885, 916.

2) Cf. Vat. gr. 2243 (supra p. 282) et Sinait. (p. 335).

- 182^v τοῦ αὐτοῦ πῶς ἂν τις διακρίνειε τὸν κόλακα
 213^v τοῦ αὐτοῦ περὶ πολυπραγμοσύνης
 222^v ἄριστειδου πανηγυρικὸς ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ
 230 αὐτοκράτορι μάρκῳ ἀνρηλίῳ κτλ.
 233 ἄριστειδου παλινωδία ἐπὶ σμύρνη
 237^v λιβανίου προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ cum scholiis
 244^v epigrammata Palladae
 251 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
 ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος
 255^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας. Des. fol. 256.
 Examinavi anno 1895.

30. Vaticanus gr. 1704 chartaceus in folio saeculi 45
 XVI, olim Aloysii Lollini episcopi Bellunensis¹), con-
 tinet post *Πρόκλου διαδόχου εἰς τὸν πλάτωνος πρῶτον*
Ἀλκιβιάδην (fol. 1), *γεμίνου εἰς τὰ φαινόμενα* (des. 58),
συνεσίῳ φιλοσόφου πρὸς διόσκορον εἰς τὴν βίβλον δημο-
κρίτου ὡς ἐν σχολίοις (71), *διονυσίου ἀλικαρνασέως περὶ*
τῆς δημοσθένους φάσεως πρὸς ἄμμαϊον (78) inde a folio
 133: *λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ cum scho-*
liis iisdem atque cod. Vat. 1534 A (n. 44).

- 139^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας²)
 137 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων ψόγος ὀργῆς
 141 βοδὸς ἐγκώμιον
 142 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 143 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 144 ἔαρος συγγραφικῷ χαρακτῆρι
 144^v καλανδῶν
 145^v μέθης
 146 πολέμου
 147 αὐλῆς τοῖς (sic) ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 147^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 148 περὶ φίλων. Des. fol. 149^v.

Examinavi anno 1895.

1) Hic e Patmo insula potissimum graecos codices nactus
 est. Cf. Serap. II 44. Foscarini Archiv. stor. Ital. V 275.

2) Bibliopecti culpa folium quod 140 esse debebat, post
 136 locum cepit.

- 46 31. Marcianus append. XCII 7 (olim classis XI codex II) chartaceus formae folii minoris saeculo XV nitidissime exaratus, sed male habitus, olim bibliothecae coenobii SS. Ioannis et Pauli codex graecus X¹), continet post Aesopi vitam et fabulas, Athonii Progymnasmata, Hermogenis *περὶ εὐρέσεως* cum scholiis, Theophrasti Characteres, Dionysii Halic. de compos. verborum

fol. 174 ἐκ τῶν προγυμνασμάτων λιβανίου· ψόγος ὀργῆς

175 βοῶς ἐγκώμιον

175^v σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

176 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

ἑτέρας γραφῆς

176^v ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

καλανδῶν

177

μέθης

πολέμου

177^v ἀνλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

178 περὶ φίλων

178^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας.

Sequitur fol. 179 titulus *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος* sine declamatione.

Examinavi et ὅτι τὸ πλουτεῖν contuli anno 1870.

- 47 32. Vaticanus gr. 113 chartaceus formae octavae saeculo XV una manu exaratus, qui quando in bibliothecam Vaticanam illatus sit, incertum est²), continet post τοῦ Φιλῆ εἰς τὸν καταπαθῆ λωβόν, Βίον Αἰσώπου, Αἰσώπου μύθους, Πλανούδους περὶ γραμματικῆς, παροιμίας συλλεγείσας παρὰ τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου κυροῦ γρηγορίου τοῦ κυπρίου κατὰ ἀλφάβητον

inde a fol. 91 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βλοι σοφιστῶν

92 λιβανίου σοφιστοῦ *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης· μενέλαος*

1) Nuova Raccolta d'opuscoli scientifici e filologici t. XX (Venezia 1770) p. 179. Cf. supra p. 217 not. 1.

2) In indice Rehdigerano Serap. XII p. 148 est n. 72. Cf. p. 44.

- 95 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας
 96 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς
 98 βοὸς ἐγκώμιον
 99^v σύγκρισις ἄγρου καὶ πόλεως
 101 ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 101^v ἑτέρας γραφῆς
 102 ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 102^v καλενδῶν
 104 μέθης
 104^v πολέμου
 105 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 106 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 106^v περὶ φίλων
 107 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Est collectio Lacapeniana teste subscriptione fol. 186 αὐται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ λιβανίου ἦσαν γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κυροῦ γεωργίου τοῦ λακαπηνοῦ
 187 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων
 193 λιβανίου σύγκρισις ναυτιλίας καὶ γεωργίας
 195 ἐξήγησις ποιητικῶν δημάτων
 203 ἐπιστολαὶ λακαπηνοῦ κυροῦ γεωργίου καὶ τοῦ ξαρίδου κυροῦ ἀνδρονίκου
 307 συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαίδος.
 Contuli anno 1869 fol. 92—106.
 33. Vaticanus gr. 1588 chartaceus formae octavae 48 saeculi XV, olim *Prosperi Podiani Perusini*¹⁾, cuius nomen folio praefixo inscriptum est, deinde Collegii Graecorum Romani, unde in Vaticanam venit, continet post συνεσίου κυρηναίου ἐπιστολὰς (fol. 1), κατὰ ἀνδρονίκου (19), γεργορίου τοῦ θεολόγου ἐπιστολὰς (117), διαφόρων φιλοσόφων ἐπιστολὰς (187)
 fol. 196 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπι-(πι m² corr. in γ)γεγραμμένου βλοι σοφιστῶν

1) Cf. Franc. Zambecari und die Briefe des Libanios p. 53.

- 198 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
 ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος
 203^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας
 205^v τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς
 209 βόδς ἐγκώμιον
 211 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
 213^v ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
 214 ἐτέρας γραφῆς
 214^v ἕαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 215^v καλενδῶν
 217 μέθης
 218 πολέμου
 219 αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
 220 ὅτι τὸ πλοντεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
 221^v περὶ φίλων
 223 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί (σξδ'). Est collectio

Lacapeniana cum glossis interlinearibus et marginalibus et subscriptionibus: ὁ χριστὸς αὐτός ἐστιν ἀρχὴ καὶ τέλος καὶ αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ λιβανίου, αἱ ἐκλεγείσαι τῇ κυρῇ γεωργίῳ τῷ λακαπηνῶ· ὁμοῦ αἱ πᾶσαι, διακόσαι ἐξηκοντατέσσαρες (fol. 348^v)

349 βασιλείου τοῦ μεγάλου πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων. Des. fol. 360.

Pars codicis fol. 196—360, ut ordo opusculorum et lectio καλενδῶν ostendit, e fonte cum Vaticano gr. 113 (47) et Mutinensi LV (49) et Barocciano LXVIII (50) communi fluxit. Dum autem in Collegio Graecorum Romae est, collectio epistularum Libanii anno 1597¹⁾ a Leone Allatio puero undecim annorum descripta est, id quod ipse testatur in diatriba de Georgiis p. 364: *Ex innumeris Libanii Sophistae epistolis elegantiores selectioresque numero CCLXIV in unum volumen digessit* (Georgius Lacapenus), *quarum prima illa est ad Clearchum* ἔμελλον γράφων δεήσεσθαι *namque in fine adnotabatur: αὐταὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ*

1) Cf. Rodotam apud Satham *Νεοελλην. φιλολογ.* p. 268 not. 1.

λιβανίου αἱ ἐκλεγείσαι τῷ κυρῷ Γεωργίῳ τῷ Λακαπηνῷ
 δμου αἱ πᾶσαι σξδ'. *Eas puer adhuc undecennnis in Grae-*
corum Collegio, nimium tunc temporis Libanii scriptis ad-
dictus ex antiquo codice mihi furtim exscripseram.

Examinavi anno 1895.

34. Mutinensis gr. codex LV (Ms. III B 3) char- 49
 taceus formae octavae maioris saeculi XIV, olim Georgii
 Vallae († 1499) secundum inscriptionem in fine epistu-
 larum Georgii Lacapeni et Andronici Zaridae positam
 γεωργίου τοῦ βάλλα ἔστι τὸ βιβλίον παρόν¹⁾, a cuius here-
 dibus emit Albertus Pius princeps Carpensis (fol. 81^v:
 ἀλβέρτου πίου ἄρχοντος καρπαίων τὸ βιβλίον²⁾), e cuius
 hereditate testamento anno 1531 accepit eius nepos Rodul-
 phus Pius Cardinalis, quo mortuo emerunt cardinales
 Hippolytus et Ludovicus Estenses³⁾, anno 1796 Parisios
 transportatus, 1815 redditus, continet post Synesii epistulas
 ρνς' initio privas⁴⁾ alia manu scriptas inde a

fol. 82 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου
 βίου σοφιστῶν

82^v λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρεῖς
 ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενέλαος

85 τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

86 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς

88 βοὸς ἐγκώμιον

89 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

90 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

90^v ἑτέρας γραφῆς

91 ἕαρος συγγραφικῷ χαρακτήρι

1) Manus recentior ἔστι correxit in ἦν et παρόν delevit.

2) Cf. Puntoni, Stud. Ital. di filol. class. IV 421.

3) Cf. Memorie di Religione, di Morali e di Letteratura
 Ser. III tom. XVII (Mutinae 1854) p. 212 sq. Heiberg, Philol.
 XLII 432 sq. Beitr. z. Gesch. Georg Vallas (16. Beiheft z.
 Centralbl. f. Bibl.) p. 108. In indice codicum Georgii Vallae
 est n. 41 (Heiberg l. l. 121).

4) Incipit fol. 1 verbis τοὺς φύλακας εἶναι = ep. 131
 p. 718, 18 ed. Hercher.

91^v ἔκφρασις καλενδῶν

92 μέθης

92^v πολέμου

93^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

94 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

94^v περὶ φίλων. Des. fol. 95^v.

Sequitur sed alia manu exarata subscriptio, cuius prima et secunda linea dimidia erasae sunt *ιανὸς ὁ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθεὶς θεοφάνης μοναχὸς ἐν ἔτει ς̅ω̅π̅ (= 1372) ἡμέρα κυριακῇ· φευρ. κθ'.* τῆς σταυροπροσκυνήσεως.

96 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ* (σξδ). Est collectio Lacapeniana teste subscriptione (fol. 160) *αὐται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ λιβανίου, ἦσαν γεγραμμέναι εἰς τὸ βιβλίον κυροῦ γεωργίου τοῦ λακαπηνοῦ· ἦτοι ὁμοῦ αἱ ὅλαι διακόσιαι ἐξήκοντα τέσσαρες*, quae monocondyliis repetita est.

161 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους πῶς ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.

Alia manu exarata sunt:

168 *ἐπιστολαὶ τοῦ λακαπηνοῦ κυροῦ γεωργίου καὶ τοῦ ζαρίδου κυροῦ ἀνδρονίκου* cum glossis interlinearibus et commentario

τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου τοῦ πλανούδη διάλογος περὶ γραμματικῆς et περὶ μέτρου

300 *βίος αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ* et Aesopi fabulae. Des. fol. 315.

Codex ex eodem fonte quo Vaticani 113 et 1558¹⁾ fluxit.

Codicem anno 1870 examinavi.

50 35. Bodleianus Baroccianus gr. LXVIII chartaceus formae quartae minoris saeculo XV nitidissime scriptus continet post *Λεξικὸν Ἀρμενοπούλου* inde a

fol. 101 *Εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν*

102 *λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας· ὑπὲρ τῆς ἑλένης μενέλαος*

1) Cf. supra p. 338 et 339 sq.

- 105^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας
107 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων· ψόγος ὀργῆς
109 βουδὸς ἐγκώμιον
110^v σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως
112 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων
ἐτέρας γραφῆς
112^v ἔκφρασις συγγραφικῶ χαρακτῆρι
113^v καλενδῶν¹⁾
114^v μέθης
115 πολέμου
115^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ
116 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον
117 περὶ φίλων
118 καλλιστάτεον ἔκφρασις εἰς σάτυρον ὃς ἦν ἐν τῷ
χωρίῳ ἔνθα ἡσκαίτο (= eeph. 1).

Codicem anno 1880 examinavi.

36. Taurinensis CCCLVI (b I 27) chartaceus formae 51
sedecimae saeculi XV continet post τοῦ ἀγωνιάτου καὶ
σοφωιάτου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως γρηγορίου τοῦ
κυρίου ἐπιστολὰς foliis 1—204^v quae paucis exceptis
bombycina sunt saeculo XIV exaratas

inde a fol. 204^v: *λιβανίου σοφιστοῦ ἐκφράσεις*

ἔκφρασις καλάνδων.

207 μέθης

207^v ἀυλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

208^v ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον

210 περὶ φύλων

212 λιβανίου προσφωνητικὸς ἰουλιανῶ

219^v λιβανίου πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς

ἐλένης ὁ μενέλαος

225^v τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας

228 τοῦ αὐτοῦ ψόγος ὀργῆς· ἐκ τῶν προγυμνασμάτων.

des. 230^v ξέων, πανταχοῦ τε (= IV 988, 23 R)

fol. 231 postea insertum est; incipit a verbis

ἀπόλλυσι, καὶ θανάτω (988, 23); sequitur τοῦ ἐν ἁγίοις

1) Cf. *supra* p. 340.

πατρός ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου λόγος παραινετικὸς πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων

245 ἀριστείδου πανηγυρικὸς ἐν κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ.

Codicem anno 1870 inspexi.

- 52 37. Parisinus gr. 2209 chartaceus in folio, saeculi XV, olim Colbertinus (2152) continet post Paulum Aeginetam (fol. 1—198) alia eaque nitidissima manu scripta titulis plerumque priva:

fol. 199 [ψόγος ὀργῆς]

200 βοὸς ἐγκώμιον

201 σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

202 [ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων]

[ἐκφρασις ἐτέρας γραφῆς]

202^v [ἐκφρασις ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι]

[ἐκφρασις καλανδῶν]

203^v [ἐκφρασις μέθης]

[ἐκφρασις πολέμου]

204 [ἐκφρασις αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ]

204^v [ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον]

205 [περὶ φίλων]

205^v [περὶ ἀπληστίας.] Des. fol. 206^v.

Inspexi anno 1880.

- 53 38. Barocceianus gr. LVI chartaceus saeculo XIV neglegenter exaratus, olim Demetrii Tribolis Spartani teste inscriptione in fol. 87^v ἡ βίβλος ἥδ' ἐστὶν ἐμοῦ δημοτρίου τοῦ τριβόλου πελοποννησίου ἐκ σπάρτης, continet post Synesii epistulas et orationes et Pythagoreorum carmina fol. 27^v ἐκ τῶν λιβανίου διήγημα δραματικὸν Δηιά-
νειραν τὴν οἰνέως

ἕτερον· Ἀκούεις ἄνθος ὑάκινθον

ἕτερον· Ἐρως ἄπτεται

ἀπολλώνιος δομετιανῶ (= ep. 20 Hercher)

- 28 ἰσίδωρος ὠφελίῳ γραμματικῶ (= Isidor. Pelus. II 42, qua continetur etiam epistula Libanii ἰωάννη· δεξιμέ-
μενός σου τὸν λόγον i. e. ep. 1576)

29^v ἐπιστολαὶ ἀμοιβαῖαι τοῦ πατρὸς (?) σοφοῦ
[βασιλείου] καὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ

33 ἰουλιανὸς μαζίμω φιλοσόφω· Ἀλέξανδρον (= ep.
15 Hertl.)

τῷ αὐτῷ· ὁ μὲν μῦθος (= 16)

λιβανίω σοφιστῇ καὶ κοιαιίστωρι· Ὡς ὤνησέ γε (= 72)

γεωργίῳ ὑπάτῳ· ἤλυθες τηλέμαχε (= 8)¹⁾.

34^v Ἐρρέτω μοι γένος προαγωγῶν i. e. ἡθοποιία· τίνας
ἂν εἶπε λόγους πόρνη σωφρονήσασα (IV 1044 R)²⁾

λιβάνιος μοδέστω (rubr.) Τίς ὁ ἐξαπατήσας (= ep. 1113)

διοφάντῳ· εἰ μὲν ἡγνόεις (= 629)

35 συνεσίλου κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἢ περὶ
βασιλείας κτλ.

99 Sequitur collectio epistularum Libanii, quarum
prima (ᾱ) λιβάνιος ἀκακίῳ (rubr.) = 726, ultima (κῆ)
κρήσκειντι· ἐμὸν τὸ γράμμα = 480 est.

107^v ἀριστείδου ἐκφράσις εἰς νέον. Inc. Τὸ μὲν γε τῆς
ψυχῆς des. τὴν πλάσιν ἔχουσα i. e. fragmentum Ἀπελλᾶ
γενεθλιακοῦ t. II 207, 8 — 209, 12 K, ut Keilius p. 201
perspexit. Cf. supra p. 281.

107^v λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας (rubr.)

108^v τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων (rubr.)

ψόγος ὀργῆς

110 βοὸς ἐγκώμιον

111 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀδλιώτερον

111^v περὶ φίλων.

Alia manu scriptae sunt

112^v λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί, quarum prima ἰὸν
ἰὸν τῆς πλεονεξίας (1125), ultima c^s (1128) desinit fol.

131^v verbis καὶ τιμᾶν δάκνουσι (l. 11).

Sequuntur dialogi Luciani usque ad finem (fol. 175).

Pars epistularum apographo Langbainiano continetur
Advers. 21 (vide supra p. 230 sq.).

Examinavi anno 1880.

1) Cf. supra p. 235 et Bidez et Cumont, recherches sur la
tradition manuscrite des lettres de Julien p. 68.

2) Cf. quae Mus. Rhen. L 168 contra Cumontium Rev. de
philol. XVI 161 dixi.

- 54 39. Laudianus gr. 16 chartaceus formae quartae, saeculo XV nitidissime exaratus, olim *Guilelmi Laud Archiepiscopi Cantuariensis et Cancellarii Universitatis Oxoniensis*, anno 1638 in Bodleianam translatus continet post Moschopuli erotemata et Platonis Alcibiadem primum inde a

folio 124 *πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα* (rubr.) cum nota marginali: *αἰλλὸν ἀριστείδου δῆτορος πρεσβευτικός πρὸς ἀχιλλέα Ὀδυσσεύς* (rubr.)

133 *λιβανίου ἀντιρρητικός ἀχιλλεύς ἀντιλογία παρ' ἀχιλλέως πρὸς Ὀδυσσεά πρεσβεύοντα ἀποθέσθαι τὴν μήνιδα: τοῦ λιβανίου*

152^v *εἰς ῥώμην ἀριστείδου*

176 alia manu *ἐπιστολαὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ* (rubr.), quarum prima (α') est *κλεάρχῳ* (1), ultima (οε') *ἀνατολίῳ*· οὐκ ἔσχε μὲν σῶσαι (925) desinit folio 215

216 *τοῦ αὐτοῦ πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης: μενέλαος*

221 *τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπληστίας*

222^v *τοῦ αὐτοῦ ψόγος ὀργῆς*

225^v *βοδὸς ἐγκώμιον*

227^v [*σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*]

229^v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

231 [*περὶ φίλων*]

232^v *λόγος παραινετικός Ἰσοκράτους πρὸς δημόνικον*.

Examinavi anno 1880.

- 55 40. Laurentianus LXX 13 bombycinus formae duodecimae saeculo XV diligenter exaratus continet foliis tribus primis quae sunt chartacea saeculi XVI:

fol. 1 *εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου ἐπιγεγραμμένου βίῳ σοφιστῶν*

3 *βασίλειος Ὀλυμπίῳ ὥσπερ τῶν ὠρίμων* (= ep. 13)

γρηγόριος νικοβούλῳ τὸ λακωνίζειν (= ep. 3)¹⁾,
deinde inde a folio 5²⁾ usque ad 183 Libanii epistu-

1) Cf. de codice Vaticano gr. 2243 supra p. 282.

2) Folium 4 est vacuum.

larum collectionem Lacapenianam (261), deinde alteram (εξβ' usque ad τπ = ep. 1588)¹⁾

183 τοῦ μεγάλου βασιλείου πρὸς τοὺς νέους ὅπως ἂν
ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων λόγος α'

195 λιβανίου σοφιστοῦ προσφωνητικὸς Ἰουλιανῷ λόγος β

202^v αὐτοκράτορι καίσαρι μάρκῳ αὐρηλίῳ — αἴλιος ἀρι-
στείδης χαίρειν

204^v ἀριστείδου παλινωδία ἐπὶ σμύρνῃ

209^v λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
ὑπὲρ ἑλένης μενέλαος

215 λιβανίου σοφιστοῦ περὶ ἀπληστίας

217 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου περὶ φίλων des. κοσμεῖ τὰ
ῥήματα ταῦτα τὸν (= I 253, 1 R).

Ex eodem fluxit exemplari quo Vat. gr. 1534 A
(v. supra p. 336). Contuli anno 1869.

41. Denique hoc loco nominandus est codex qui olim 56
Antonii Augustini archiepiscopi Tarraconensium fuit,
sed hodie iam non exstare videtur, sive quia cum pleris-
que illius codicibus in bibliothecam Escorialensem illatus
incendio anni 1671 consumptus est sive alibi periit.²⁾
Describitur in catalogo bibliothecae qui anno post Augustini
mortem prodiit, *Antonii Augustini Tarraconensium Antistitis
bibliothecae M. S. Graecae anacephaleosi, Tarracone apud
Philippum Mey MDXXCVII*³⁾, sub philologicorum nu-
mero 237:

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsal. et Lincop. p. 14.

2) Nam non omnes codices Augustini bibliothecam Escu-
rialensem intrasse ostendit Valentinelli, Delle biblioteche della
Spagna (Act. Acad. Vindob. XXXIII) (1860) p. 135. Sed etiam
inter codices illius graecos, quos ab Ioanne Baptista Tolra
anno 1594 comparatos bibliotheca monasterii Cisterciensium
Santas Cruces hodie diruti accepit (Villanueva, Viaje literar. a
las Iglesias de España t. XX 120—130) hic frustra quaeritur.
Dubitatio prius solvi non poterit, quam catalogus bibliothecae
Escorialensis a Nicolao de la Torre compositus integer publici
iuris factus sit.

3) Repetita est in Augustini opp. t. VII p. 29—161.

*Philostrati Sophistae ex Heroicis Phoenix cum scholl.
inter lineas*

*Eiusdem imaginum liber perfectus. Manuelis Moschopuli
epistula et hyposchesis*

*Libanii Sophistae Antiocheni ex Coelesyria vita ab
Eunapio conscripta*

Eiusdem Libanii oratio prosphonetica ad Iulianum

Eiusdem oratio ad Troianos de Helena

Alia de insatiabilitate

Alia ex progymnasmatibus de irae vituperatione

Alia de bovis encomio

Eiusdem ruris et urbis comparatio

Eiusdem ecphrasis cursus heroum

Ecphrasis altera descriptionis

altera veris

altera kalendarum

altera ebrietatis

altera belli

altera aulae in senatu.

*Eiusdem quod ditescere iniuste infelicius est quam in-
opem fieri.*

eiusdem de amicis.

Euripidis epistulae ad diversos

Hippocratis epistulae XIV et Artaxerxis

*Democriti epistulae ad Hippocratem et Hippocratis ad
Democritum et ad Thessalum*

*Heracliti epistulae VIII ad Hermodorum et Darium et
alios et Darii ad Heraclitum*

Diogenis Cynici epistulae XXIX

Cratetis epistulae XIV

Platonis epistulae VI

Aeschini Rhetoris epistulae IV

Libanii Sophistae monodia ad Imperatorem Iulianum

Aesopi fabulatoris vita

Eiusdem fabulae CXXVII

*Basilii Magni ad iuvenes de utilitate quae percipi
potest ex libris gentilium*

Proverbia ordine litterarum diversorum auctorum forte Gregorii Patriarchae Cypri et alterius.

Catonis Romani sententiae a Maximo Planude conversae cum scholiis in margine.

Basilii Magni epistulae XI ad Libanium

Libanii ad Basilium epistulae XIV.

Iuliani Apostatae epistulae ad Libanium et Iamblichum.

Gregorii Theologi epistula ad Basilium Magnum.

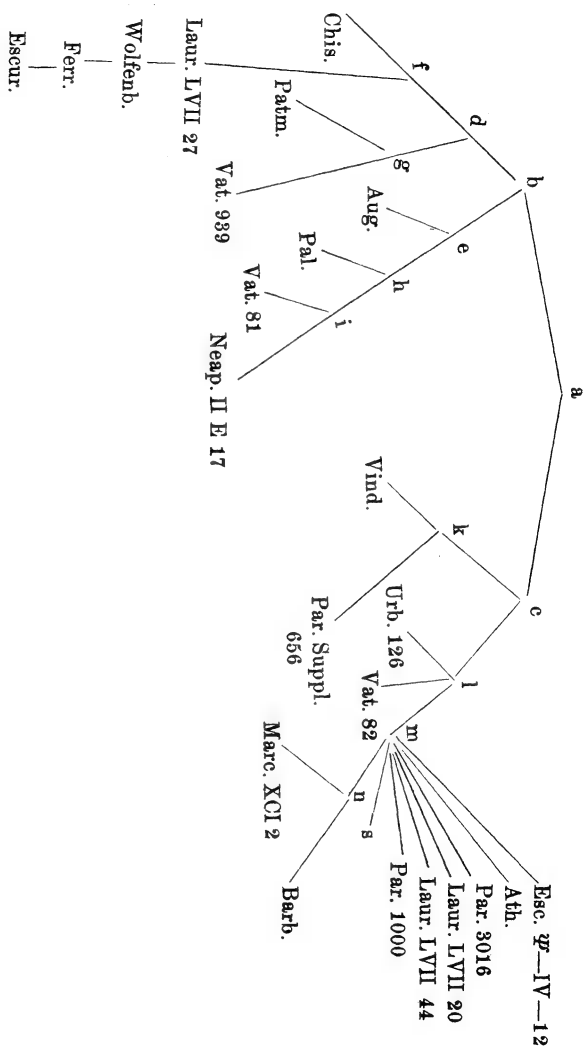
Epicteti Philosophi enchiridii fragmentum.

Liber in veteri charta annor. CCC forma quadrati.

Patet codicem e genere fuisse scholasticorum (cf. p. 321).

Iam si quaestio movetur, quo necessitudinis vinculo codices quos enumeravi inter se coniuncti sint, fieri non potest, ut scholasticorum¹⁾ cuique suus certus atque fixus locus assignetur, sed nisi te erroribus implicari vis, archetypum eorum s ad apographum *m* quod ipsum e *l* fluxit redire dices et in hoc fere stemmate acquiesces:

1) Ex horum genere etiam Vaticanum gr. 2243 (35) esse supra p. 282 dixi.

Neque lectiones codicum scholasticorum quamquam e Vaticano gr. 113 (n. 47) et Laurentiano LXX 13 (n. 55) omnes exscriptas habeo, in apparatus criticum recipere e re visum est. Sunt enim in universum multo peiores Urbinatæ 126 et Marciano XCI 2, quin etiam Barberino, qui ex eodem fonte fluxerunt. Satis habui lectiones a Morello ex huiusmodi codice Parisino 963 (n. 41) enotatas et cum γρ. in margine editionis positas ex hac repetivisse.

Neque de sordibus lectionum codicis Laurentiani LVII 44 a me collati communicandis alia mihi fuit sententiâ atque in orationibus II et III (cf. p. 238 et 266).

Ad archetypum (a) duarum familiarum (b et c) restituendum prorsus sufficiunt codices quos omnino ut potissimos duces sequendos esse duximus Chisianus (C), Augustanus (A), Palatinus (P), et Vindobonensis (V), Urbinas 126 (U), Marcianus XCI 2 (I), qui manu recentiore (3) è codice simili Barberini correctus est, Barberinus (B). Raro lectiones aliorum codicum attuli.

Si autem de testimoniis quaerimus, nominanda est una *ῥοδωνιά* Macarii Chrysocephali, metropolitæ Philadelphiensis, conscripta fere anno 1345¹⁾ et servata codice Marciano gr. 452 chartaceo formæ octavæ sæculi XIV exeuntis vel XV ineuntis, olim Bessarionis, inscripto: *flores ex diversis auctoribus per quendam macarium monachum liber b. card. Tusc.*, qui ut e magno numero scriptorum graecorum, ita etiam e Libanio et Chorio per multos flosculos sententiarum decerpserit (fol. 77^v—95 et 96—104)²⁾ usus in Chorio codice simili Matritensis N—101, in Libanio pariter atque qui Barberinum consarcinavit pluribus. Incipit autem fol. 77^v *λιβανίον σοφιστοῦ ἐκ τοῦ ῥοδωνητικοῦ ἰουλιανῶ: λόγος α̃*, sed hunc sequuntur primum *μελέται*, quarum prima (*τῆς μελέτης*) *ἐν ᾗ πτωχὸς πλούσιον κρίνει μοιχείᾳ μελετ. α̃*, ultima *ἐν ᾗ*

1) Cf. Aloysium de Stefani, Stud. ital. di filol. class. VIII 492 sq.

2) Cf. quæ post Villosionum Anecd. II 4 sq. dixi in annalibus Fleckeisen. anni 1876 p. 210 sq.

καλύοντος τινος ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ σωκράτην διαλέγεσθαι ἀντιλέγει τις· μελέτ. λῆ, tum (fol. 88) ἐκ τοῦ πρεσβευτικοῦ ἰουλιανῷ: λόγος β̃, τοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν ἔπα-
τον λόγ. δ̃, τοῦ πρὸς (suprascriptum est εἰς) καισάριον:

λόγ. ε̃ κτλ. usque ad τοῦ περὶ δουλείας	λόγ. λῆ
Τοῦ πρὸς ἀριστείδην περὶ τῶν ὀρχηστῶν	λόγ. λῆ
Τοῦ περὶ ἀπληστίας	λόγ. λῆ
Τοῦ ψόγου ὀργῆς	λόγ. μ̃
Τοῦ ἐγκωμίου βοός	λόγ. μα
τῆς ἐκφράσεως μέθης	λόγ. με
Τοῦ περὶ φίλων	λόγ. μῆ

Τοῦ εἰς κωνστάντιον καὶ κόνσταντα λόγ. ν̃ (fol. 94).

Succedunt fol. 95 pauca ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ λιβανίου et ἐκ τῆς ἀντιλογίας παρ' ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσέα πρεσβεύοντα.

In orationibus περὶ ἀπληστίας et περὶ πενίας eum e cōdice scholastico libasse ut ordo opusculorum supra allatorum et titulus περὶ φίλων, ita lectiones ipsae documento sunt.

Omnia quae ad Libanium spectant ipse anno 1870 contuli vel descripsi, quae ad Choricium, Constantinus Sathas.

Editio Ferrariensis (fol. 199—200) e codice Wolfenbottelano fol. 309 fluxit. Hanc Morellus t. I 945—948 repetivit nonnullis locis emendatam ope codicis *Regii* i. e. Parisini gr. 963 (n. 41), cuius lectiones passim in margine cum γρ. adnotatae sunt. Eodem anno 1606 quo tomus ille primus cuius in fine tres illae oratiunculae exstant, prodiit, sed paulo post hunc¹⁾ Morellus eas latine versas edidit dedicatas Nic. Brulartio, Franciae procancellario, hoc titulo: *Libanii Sophistae dissertationes tres. I De opibus et inopia. II de amicis. III de inexplebili cupiditate. Fed. Morellus interpret Reg. Latine convertit et notulis illustravit. Lutetiae, Apud Federicum Morellum, Architypographum Regium MDCVI.* Editio hodie raris-

1) Cf. quae infra de oratione VIII exponam.

sima 16 paginis comprehensa nihil nisi versionem latinam (p. 3—14) et *notata* i. e. notas exegeticas (p. 15—16) continet.¹⁾

Reiskius textum Morellianum multis locis emendavit ope potissimum codicis Augustani quem praeter Wolfenbuttelanum contulit; Reiskianum hic illic Gasda²⁾ adiutus codicibus Vindobonensi et Parisino 3016 ab ipso collatis. Exemplar Reiskianum cum codicibus Parisinis 963 et 1000 Boissonadius contulit.³⁾

1) Usus sum exemplari bibliothecae Regiae Berolinensis. Cf. Maittaire, *Ann. typogr.* III 850. Parum recte in *Catalogue de la Bibl. du Roi. Belles Lettres T. I* p. 107 n. 1724 A haec editio tres oratiunculas *graece et latine* praebere dicitur.

2) *Kritische Beiträge zu Libanios II* (Lubani 1870) p. 1.

3) Vide supra p. 78.

ΠΕΡΙ ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ.

R 241 1. Οὐ ῥάδιον ἐντυχεῖν, ὧ ἄνδρες, ἀνθρώπων μὴ
 λαιδοροῦντι τὴν Τύχην καὶ τὴν μὲν ἄδικον, αὐτὸν δὲ
 ἀτυχή καλοῦντι. καλεῖ δὲ αὐτὴν ἄδικον καὶ ἡγείται
 ἀτυχεῖν ὁ μὲν ὢν καλός, ὅτι μὴ καὶ μέγας, ὁ δὲ μέγας,
 5 ὅτι μὴ καὶ καλός, ὅτῳ δὲ ταῦτα ἄμφο, ὅτι μὴ καὶ
 ἰσχυρός, καὶ ὅτῳ δὲ ἐνὶ τὰ τρεῖα, διὰ τὸ μὴ καὶ ταχὺς
 εἶναι αἰτιᾶται τὴν θεόν. 2. ἀλλ' οὐδ' εἰ πάντα αὐτῷ
 παρελή τὰ τοῦ σώματος ἀγαθὰ, στέργοι ἂν οὐδ' ἂν
 ἐπὶ τούτοις εἰδείῃ τῇ θαλμονι τάντῃ χάριν, ἀλλ' οὐκ
 10 εἰμι δῆγορικός, ἐρεῖ πρὸς αὐτόν, οὐδὲ λατρικὴν

<i>C</i>	= Codex Chisianus
<i>A</i>	= Monacensis gr. 483 (Augustanus)
<i>P</i>	= Palatinus gr. 282
<i>V</i>	= Vindobonensis
<i>U</i>	= Urbinas gr. 126
<i>I</i>	= Marcianus append. XCI 2
<i>B</i>	= Barberinus II 41
Ferr	= editio Ferrariensis
Mor	= editio Morelliana
Re	= Reiskius

1 Οὐ — 3 καλοῦντι citat Macar. Chrysoc. fol. 93, ita ut
 addat τοῦτο δὲ γίγνεται, ἐπειδὴ ἀπληστόν τι χοῖμα ἀνθρώπος
 καὶ ἀχάριστον (cf. infra p. 357, 3) | ἐντυχεῖν, ὧ ἄνδρες] ὧ ἄνδρες
 ἐντυχεῖν IB Macar 2 καὶ] ἢ Laur. LXX 13 et γε Mor in
 marg | αὐτόν ex αὐτόν P² 3 αὐτόν γε Mor in marg 4 μὴ
 καὶ U sed erasum, I sed m³ e καὶ μὴ, B Par 3016 et Re καὶ
 μὴ CAP (sed in ras m²) V Ferr Mor 5 μὴ καὶ in ras P²
 καὶ μὴ V | ὅτῳ] ὁ I sed in rasura quattuor litterarum, B γε δ
 Mor in marg 7 τὴν θεὸν αἰτιᾶται IB Mor | πάντ' B
 8 στέργοι ἂν e στέργοιεν C²A² 9 τάντῃ om IB

ἐπίσταμαι οὐδὲ κρατῶ διαλεγόμενος οὐδὲ οἶδα
 κιθαρίζειν οὐδὲ ἡγεῖσθαι στρατοπέδων. ὑπερ-
 βαίνων οὖν ἂν ἔστιν αὐτῷ, ἂν μὴ ἔστιν ἀριθμῶν οὐ
 τυχάνειν οἶεται τῆς Τύχης, ἀδικῶν, οὐκ ἀδικούμενος.
 3. κὰν τούτοις μὲν ἦτιον ἂν καταβοήσεις τῆς Τύχης, 5
 ἐν δ' αὖ τῇ χρημάτων τε πέρι καὶ ἀρχῶν ἐννοία φεῦ
 ὥς πολλή γε ἡ καταδρομή, καὶ οὐδὲν αὐτοῖς στήσει
 τὴν κακήγορον γλῶτταν. μέμφεται | δὲ ὁ μὲν ἕνα R 242
 γεωργῶν ἀργόν, ὅτι μὴ δύο, ὁ δ' αὖ δύο, ὅτι μὴ
 τρεῖς, ὁ δὲ τρεῖς, ὅτι μὴ τέτταρας, ὁ δὲ δέκα, ὅτι μὴ 10
 εἴκοσιν, ὁ δ' αὖ τοσοῦτους, ὅτι μὴ δις τοσοῦτους, ὁ
 δὲ δις τοσοῦτους, ὅτι μὴ πολλάκις τοσοῦτους. παύει
 δὲ οὐδεὶς ἀριθμὸς οὔτε τὴν ἐπιθυμίαν οὔτε τὰ ἐργαλή-
 ματα. 4. πάσχουσι δὲ ταῦτόν καὶ ὁπόταν ἐννοήσωσιν,
 ὥς ὧν κέκτηνται χρημάτων ἔστι τι πλεόν, καὶ διὰ τοῦτο 15
 ταῦτό σμικρόν τε αὐτοῖς καὶ μέγα, μέγα μὲν, πρὶν
 παραγενέσθαι, σμικρόν δέ, ἤδη ὅν ἐν χειρσί. σμικρόν
 δὲ χίλια χρυσοῦ τάλαντα διὰ τὰ δισχίλια, καὶ αὖ τὰ
 δισχίλια διὰ τὰ δεκάκις τοσαῦτα. 5. καὶ ὅλως οὐκ
 ἔστιν ὃ ποιήσειεν ἂν ἐπαινεθῆναι τὴν Τύχην. ὁποῖον 20

6 Plat. Hipp. mai. p. 287 B

8 Plat. Phaedr. p. 254 E

2 κιθαρίζειν οἶδα IB | στρατοπέδων ἡγεῖσθαι IB 5 κὰν]
 ἀλλ' ἐν IB | καταβοήσεις scripsi e V καταβοήση PU et e κατα-
 βοήσει corr CP^Δ καταβοήσαι IB καταβοήσει edd 6 τε om B
 Ferr Mor 7 ἂν post οὐδὲν B et inser I³ et Boiss. Anecd. V 392
 e Par 963 | αὐτῷ B et in ras I³ et γε Mor in marg αὐτοῦ
 Gasda e Par 3016 | στήσει scripsi e V στήσαι reliqui libri sed
 in P acutus m² in ras, et edd 8 κη in κακήγορον in ras C²
 κατήγορον VB et γε Mor in marg | μέμφεται γε Mor in
 marg | δὲ om B et γε Mor in marg | ὁ μὲν] μὲν ὁ B et γε
 Mor in marg 15 διατοῦτο PB 16 ταυτὸν e ταυτὸ corr
 V² | 16 et 17 (bis) μικρόν V 18 δὲ in dubitationem vocavit
 Sintenis

δὴ τι καὶ τὸ τῶν ἀρχῶν. ἄρχει τις πόλεως· ὅτι μὴ
καὶ ἔθνους, ἀτυχεῖ. ἔθνους ἕτερος· ὅτι μὴ πλειόνων,
ἄθλιος· πλειόνων ἄλλος, ὅτι μὴ ὑπαρχος. μηδεὺς
ἦντων ἢ μόνου τοῦ τὸ σχῆπτρον ἔχοντος ἀτυχῆς τις
5 παρ' ἑαυτῷ κέκριται. ἀτυχῆς δὲ καὶ ἐκείνος ὁ μέγας
ὑπαρχος, εἰ μὴ καὶ ἐν ὑπάτου σχήματι καθήμενος
φανεῖν. ἡκεὶ καὶ τοῦτο, ὁ δὲ καὶ πάντα πελθεῖν ἄγειν
τε ἢ δοκοῖ τὸν βασιλέα βουλόμενος, εἰ οὐκ ἂν οἶός τε
εἶναι, δεινόν τι τοῦτο, καὶ ἡ Τύχη δυσμενῆς καὶ οὐδ'
10 ὅτιοῦν τῶν ἑαυτῆς δέδωκεν.

6. Ὡς προκατὰ γε ἦδε ἡ θεός, ὦ νέοι, καὶ ἴσως
που καὶ γελᾷ πρὸς τὴν τῶν οὐ μέγα εἰληφέναι λεγόν-
των ἀγνωμοσύνην, ὥς οὐκ ἀγανακτήσασα εὐθὺς ἀφαι-
ρεῖται τὰ δεδομένα, διδάσκουσα, ὅποσα ἦν σφίσι, οἱ
15 δὲ οὐκ ἡσθάνοντο. 7. δοκεῖ δέ μοι καὶ Κύρος καὶ
Δαρεῖος καὶ Ξέρξης στρατεύοντες ἐφ' ἣν οὐπω εἶχον,
μεμφόμενοι τῇ Τύχῃ τοῦτο ποιεῖν, ὅτι μὴ καὶ τούτων |
R 243 ἐκράτουν, καὶ εἰ ἐγερόναι τῆς Ἑλλάδος δεσπότης
οὗτος ὁ Πέρσης, δοκεῖ μοι καὶ τὴν ὅλην γῆν ἀπαι-
20 τῆσαι τὴν Τύχην ἢ κακῶς ἂν εἰπεῖν, ὥς οὐκ εὐμενῶς
πρὸς αὐτὸν ἔχουσιν. 8. καὶ διὰ πάντων δὲ ἀνθρώπων
ἀπολαύσῃ τῆς τύχης, κάθηται στένων ἀνάγκης οὔσης

1 τι U τίς PIB | ὅτι μὴ — 2 ἕτερος om B 3 καὶ post
μὴ B et inser I³ Mor Re 3 punctum post ὑπαρχος delendum
censuit Sintenis 4 μόνο cum rasura unius litterae U | τις
om B 5 καὶ om VB 6 καὶ om V | ὑπαρχος Ferr et
Mor (sed γε ὑπάτου in marg) 7 καὶ prius om U 8 ἢ
δοκοῖ om B | δοκεῖ VU et C^p supra δοκοῖ et edd | οὐκ ἂν
οὐχ I sed χ m⁸ in ras trium litterarum, B | οἶόν B 10 τὸν
UI 11 γε om B | ἦδε ex ἦδε corr A^p ἦδη B | ἀνδρες
I⁸ in ras B et γε Mor in marg cf. or. V p. 311, 2 13 ὥς —
15 ἡσθάνοντο om B 19 δοκεῖ μοι καὶ scripsi praeunte
Sinteni qui tamen καὶ servavit ἐδόκει μοι καὶ ACPUI edd
ἐδόκει ἂν μοι καὶ V ἐδόκει μοι om B

ἀποθανεῖν ἀνθρώπων καὶ μακαρίζει δὴ τὸν οὐρανὸν καὶ
τὸν ἥλιον τοῦ ἀεὶ τε ἔσεσθαι καὶ μηδέποτε ἀπολείσθαι.
οὕτως ἄπληστον τι χρῆμα ἄνθρωπος καὶ ἀχάριστον.
9. διὰ τοῦτο καὶ Ἐκτωρ τιμώμενος οἷς εἰκὸς στρατηγὸν
τε ἄνδρα καὶ ἐπίδοξον μετὰ τὸν πατέρα βασιλεύσειν, 5
τῶν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀθηνᾶς εὖχεται τιμῶν
τυχεῖν, ὥς δὴ καὶ τούτων ἄξιος ὢν τοῖς Τρωσίν. οὐκ-
οῦν ἐλάττωσιν ἢ οἷς ἡγρεῖται χρῆναι τιμώμενος ἀτυχεῖν
ὑπελάμβανε. 10. πότε οὖν, ὃ τᾶν, ἐπαινέσεις τὴν
Τύχην, εἰ θεὸς μὲν οὐκ ἔσῃ, τοῦτο δὲ ἐθελήσεις, καὶ 10
εἰ βωμῶν μὲν καὶ θυσιῶν οὐ τεύξῃ καὶ ταῦτα ἔτ' ὢν
ἄνθρωπος, μικρὰ δὲ τὰ ἄλλα πάντα εἶναι σοι δόξει;
11. Ἦν δέ τις ἀνὴρ ἐν Αἰγύπτῳ φιλοχρήματος.
οὗτος ἐποιεῖτο φίλους, οἷς παῖδες οὐκ ἦσαν, ὅπως αὐτὸς
αὐτοῖς εἴη παῖς. γενόμενος δὲ ἐξ ἀπόρου πλούσιος εἰς 15
τὰ τῶν τελευτώντων εἰσιῶν ἡχθετο τοῖς ἔτι ζῶσι του-
τωνὶ τῶν πατέρων. μακαρίζοντος δὲ αὐτόν ποτε ἄν-
δρὸς ἐτέρου τὰ αὐτὰ νοσοῦντος τῆς τύχης, δι' ἣν
αὐτῷ πλοῦτος εἰς μέγας ἐκ πολλῶν ἀθροισθείη, μή πο

6 Π. Θ 540.

3 ἄπληστον — ἀχάριστον citat Macar. v. supra p. 354, 1—3
4 οἷο cum rasura unius litterae U 5 εἰν in βασιλεύσειν
in ras Cp 7 οὐκοῦν — 9 ὑπελάμβανε om B 8 ἐλάττωσιν
ἢ οἷς corr ex ἐλάττωσιν Ap; ex ἐλάττωσιν Cp, ἐλάττωσ' ἢ οἷς
P, ἐλάττω ὢν V, ἔλαττος ἢ οἷς U, ἐλάττωσιν ἢ οἷς I sed sin
m^s in ras 9 γε γοῦν Mor in marg | τῶν ACB edd
10 ἐθέλεις IB et γε Mor in marg 11 ταῦτ' B | ἔτι B
et ex ἔτ' I^s in ras et Mor 12 τᾶλλα B | πάντ' B
14 αὐτὸς om Ferr αὐτοῖς αὐτὸς B Mor 17 δέ ποτε αὐτόν
ex δέ αὐτόν ποτε corr I^s et Mor δέ ποτ' αὐτόν B 18 ταυτὰ
B 18 δι' — 19 ἀθροισθείη om B 19 εἰς μέγας in dubi-
tationem vocavit Sintenis

γ', ἔφη, μὴ μακάριόν με καλεῖν, πρὶν ἂν καὶ οἷδε ἀπέλθωσιν, εἰπών, ὧν εἰς τὰς οὐσίας ἐκεχήναι.

12. Τοιοῦτον ἂν τι πάθοι καὶ στρατηγὸς τύχη μὲν μάχην νενικηκώς, οὐ συλλαβεῖν δὲ αὐτὴν οἱ λέγων δια-
 5 τὸ μὴ καὶ διαπορθῆσαι τῶν πολεμίων τὴν πόλιν. τὸ
 R 244 δὲ κλῖναί | τε φάλαγγας, ὧ γὰρ τε, καὶ καταδιῶξαι
 τρωῶσαι τε καὶ κατενεργεῖν, ἔτι δὲ σκυλευῶσαι τε καὶ
 δοῦναι νεκροὺς ἀνελέσθαι μὴ βουλομένης ἂν ἐπέπρακτο
 τῆς Τύχης;

10 13. Οἶδα δὲ ἔγωγε καὶ ἐμπόρους πολλοὺς μὲν ὠμικηκότας λιμέσιν, ἐνίοις δὲ οὐχὶ δυνηθέντας οὐκ ἀγαθῇ τύχῃ πεπλευκέναι λέγοντας, ὅτι μὴ καὶ ἐκε-
 νοις. τὸ δὲ πολλὴν μὲν, ὧ βέλτιστε, θάλατταν ἐξ
 οὐρίων διαδραμεῖν, διὰ πολλῶν δὲ ἐμπορίων μείζω
 15 καταστῆσαι τὰ ὄντα οὐκ εὐτυχές; 14. καὶ τί ἂν νο-
 μισθεῖεν οἱ ἅμα τε ἀνηγμένοι καὶ καταδύντες, οἷα
 πολλὰ δρᾶται τοῖς ἐξάλφνης ἀνέμοις; εἰ γὰρ δὴ τόδε
 ἐλεεινόν, ὃ πελάγη τε διαβαλὼν καὶ πολλάκις μὲν κατηρ-
 κώς, πολλάκις δὲ ἀναχθεὶς πράσσει τε τῇ τῶν φορτίων
 20 τὸ βαλλάντιον ὑψηκώς πῶς οὐκ ἂν μετὰ Τύχης ἦφθαι
 τῆς ἐμπορίας δοκοίη; ἀφ' ὧν τοίνυν καταψεύδονται

13 Soph. Ai. 1083

1 γε UI 2 εἰς om U 4 μάχην] ἐν μάχῃ B et I sed
 in hoc ἐν m^s inser μάχῃ Ferr Mor 6 τε] τὰς B 7 ἔτι
 — τε om UI 9 τῆς τύχης ἐπέπρακτο IB 10 οἶδα δέ]
 old' B et in ras trium litterarum I 13 μὲν om B | ἐξουρίων P
 15 τίνες B et ex τί corr I^s et γε Mor in marg 16 τε om
 IB 17 ἀν'μοις U 18 κατηρτηκώς Mor 19 τὲ corr e
 τῇ I^s τῇ om IB | ν in τῶν in ras C^p | φορτί ν U
 20 βαλλάντιον CAPV cf. p. 296, 3 | ποιείσθαι post ἂν B et in
 ras I^s et γε Mor in marg | μετὰ τῆς τύχης B | ἦφθαι om IB
 et γε Mor in marg 21 τὰς in ras I^s et γε Mor in marg |
 δοκοίη corr e δοκοῖ C δοκοῖ V δοκῇ B | καταψεύδονται μὲν
 τῆς B

τῆς Τύχης ἀρκεῖ τε οὐδὲν αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων λῦπαι τε αὐτοῖς καὶ ἀνία καὶ τὸ τήκειν σφᾶς αὐτούς.

15. Ἄλλ', ὦ ἄνθρωπε, προσκύνει τὴν θεόν, ὥς εὐτυχίης, ἣν ὑγιαίνης μὲν τὴν ψυχὴν, ἀκέραιον δὲ ἡ 5 σοι τὸ σῶμα, ἣ γυνὴ δὲ σωφρονῇ, κόσμιοι δὲ ὧσιν οἱ παῖδες, μένη δὲ τὰ πατρῶα, φίλων δὲ ἀπολαύης σαφῶν. 16. καὶ σὺ δέ, ὦ τὸν βίον ἀπὸ τῶν χειρῶν ποιούμενε, μέγα οἶον τὸ χρῆσθαι ταῖν χερσίν, καὶ σὺ δέ, ὦ σύνδικε, τὸ τοῖς λόγοις, κἂν μηδεὶς ἀρχὴν διδῶ, καὶ σὺ 10 δέ, ὦ πόλεως ἄρχας, κἂν μηδεὶς ἐτέρων διδῶ, καὶ σὺ δέ, ὦ διδάσκαλε, τὸ ζῆν ἐν ἀτελείᾳ. | καὶ πᾶς δὲ ὅστις R 245 λατρῶν οὐ χρήζων λελουμένος ἐστιασόμενος ἔρχεται καθαρὸς φρόβων οὓς ἐπιφέρει σνκοφάντης, καὶ οὗτος γε ἐν τοῖς δικαίως ἂν ὑμνοῦσιν εἴη τὴν Τύχην. 17. ὃ 15 δὴ καὶ πρόην πρὸς τινα τῶν ἐπιτηδέων ἔλεγον. ὥς γὰρ δὴ ἤμεν ἐν μόνοις ἤδη τοῖς χιτωνίσκοις λουσόμενοι καὶ τὴν τε Ἀφροδίτην παρεκάλουν καὶ τὸν Σάτυρον ἡσθέντα με ἀπελθεῖν, οὐκ εἶναι οὐ δυστυχεστέρον ὃ ἐταῖρος ἔφασκεν. ἐγὼ δὲ ἐπέπληττον ἀκούσας, 20 εἰ ἐξουσίᾳς οὔσης λοῦσθαι τε καὶ δειπνεῖν καὶ ἡκεῖν

1 δὲ BI sed in hoc δ in ras m^s | τούτων om U, inser I^s
 5 ἦν' BI sed in hoc ἴ in ras m^s 7 ἀπολαύσης BI sed
 in hoc σης in ras m^s, Mor sed in marg γρ ἀπολαύσης | in σα-
 φῶν supra α m. rec. (Sambuci?) ο pos. V 9 ταῖν corr e
 τοῖν A^s τοῖν C 10 ἀρχὴν — 11 μηδεὶς om B ἀρχὴν in
 ras I^s 11 ὦ om Mor | πόλεως scripsi coll. p. 356, 1
 πόλεων libri edd | ἐτέρων scripsi coll. l. l. ἐτέρων ACPVU
 Ferr Re | τάξιν post ἐτέρων I^sB Mor 12 δέ om B
 15 τὴν τύχην εἴη IB Mor 16 πρόην CUIB 17 ἤμεν AC
 ἤμεν B et ex ἤμεν corr I^s 18 γε V 19 οὐ scripsi
 auctore Re οἱ libri edd | δυσχερέστερον BI, sed in hoc χερ in
 ras m^s, γε Mor in marg 20 γρ ἕτερος Mor in marg (et Laur
 LXX 13) 21 λελοῦσθαι B | ἡκεῖν scripsi auctore Gasda
 ἡξείν ACPVU edd πίνειν BI^s in ras et γρ Mor in marg

ἐπ' οἶνον, οὐ φάρμακον, ἔπειτα ἀτυχεῖν οἴεται. ψηφί-
ζεται δὴ με δίκαια λέγειν κἀντεῦθεν ἐπάδων αὐτῷ τὸ
εἰρημένον, ὅποτε πληγείη τὴν ψυχὴν, οὕτως ἐρίγνεται
ῥάων.

3 Plat. Symp. p. 218 A

1 ἐπ' om *IB* et γρ Mor in marg | εἴτα *B* et ex ἔπειτα
corr *I*^s et γρ Mor in marg 3 πληγείη] τρωθείη *I* sed τρωθ
in ras m^s τῷ τρωθείη *B* τῷ τρωθείη γρ Mor in marg ἤλγει
V (et Patm in marg) | οὕτως om *B* | ἐρίγνεται *V*

VII.

Oratiuncula vel ut accuratius dicam libellus inscriptus
ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον,
compositus ille quidem a Libanio sene non ita multo post
*ὅπερ τῶν ἱερῶν orationem*¹⁾, quibus continetur codices
hi sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 89.
Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. X fol. 14^v et
saec. XIII/XIV fol. 37. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV
fol. 226. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 56.
Vide supra p. 24 sq. Contuli.

5. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus
fol. 48^v. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol.
279^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

7. Patmius 471 saec. XIV fol. 44^v. Vide supra
p. 41 sq.

8. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 192. Vide supra
p. 44 sq.

9. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 152. Vide supra
p. 209 sq.

10. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 102^v. Vide
supra p. 211 sq.

11. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 353^v. Vide supra
p. 48 sq.

12. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 78. Vide
supra p. 39 sq.

1) Cf. p. 375, 17 sq.

13. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 211^v. Vide supra p. 53 sq. Contulit Gasda.

14. Escorialensis T—II—9 saec. XVI, descriptus ex editione Ferrariensi. Vide supra p. 67.

57 15. Matritensis N-XLIX bombycinus formae quartae maioris saeculo XIV exaratus, posteriore manu correctus, madore valde affectus, continet post *πίνακα τῶν ἐνθάδε μελετῶν λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ* a Constantino Lascari factum (fol. 1 et 2)

fol. 3 *εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφιστῶν*.

4 *λιβανίου σοφιστοῦ μελέται*
Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ (739 R)

14 *φήμη τις ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα* (568) β' (m²,
ut sequentes numeri)

18 *φήμη τίς ἣν συνεῖναι τὸν πλούσιον* (552)

22^v *ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα βουλευσέως* (841)

27 *νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας*
(799, 22)

34^v *νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα* (582) ε

42^v *μετὰ τροίας ἄλλωσιν*

49 *οἱ ποτιδαιάται ἀλλήλων ἐγέυσαντο* ἦ

55^v *Τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου*

60^v *ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταῖρα τίς*

64^v *ἔχων τις παῖδας δύο πρὸς τὸν ἔτερον* (669)

68^v *φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας* (827)

73^v *Νόμος ἐν λακεδαιμονί τὸν εἶσω τριάκοντα* ἰγ

76 *Νόμος τύραννον μὴ θάπτεσθαι* ἰδ

79 *Ἀφαιρεθεὶς ὁ ἀχιλλεύς τῆς βοιωτῆδος* ιε

86 *Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας· μενέλαος*

88 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ ἑλένης· ὀδυσσεύς*

95 *ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην — βωμόν*

98^v *Δικάζεται ποσειδῶν ἄρει*

100 *ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης* κ

102^v *ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὧν ὑπὸ πατρὶ*

106 *τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν*

109 *μετὰ τὰ ἐν χαιρωνείᾳ ἔπεμψε*

- 112 Λουκιανοῦ τυραννοκτόνος (rubr.)
 115 τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ ὀρχηστῶν
 127 Ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα
 131 ἀντιρρητικὸς πρὸς τὸν προηγησάμενον λιβανίου
 139^v νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα
 142 ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένους ἀφεθεὶς
 152 Οὐκ ἀντεῖπε τῷ φιλίππῳ
 159^v παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν
 161^v καλοῦ βίου γέρας εἶναι ἀμφισβητοῦσι
 169 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ κέφαλος
 175 κωλύει τις σωκράτην ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ
 178 [Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος] Inc. *Βιάζεται*
καὶ πατέρα (= 771 R. Choric. 205). In margine man.
 rubr. adscriptum est *αὕτη μελέτη χορικίον ἐστίν.*
 186 Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον (514)
 193 μετὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν [ὁ νεοκλῆς]
 (374) λξ'
 197 λιβανίου (rubr.) ἐπὶ τῷ κομισθέντι παρὰ τοῦ λή'
 202^v πρὸς τὸν ἀξιώσαντα λέγειν ἐκ τοῦ παραχοῆμα (rubr.)
 208^v εἰς τοὺς σοφιστὰς τοῦ αὐτοῦ.
 Hae tres orationes non Libanii sunt, sed Themistii.
 211^v σωκράτους ἀπολογία
 228 ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλι-
 ώτερον μβ

Des. fol. 228^v verbis ἐπικείμεται *ζημία.*

Codicem examinavi et declamationes inde a folio 152—159, 161^v—186 contuli, postquam lacunam in Aristophontis declamatione a me e Parisino gr. 2998 edita ex apographo codicis Matritensis fol. 168 a Carolo Graux facto in Hermae volumine XII p. 217—222 supplevi. Quinque declamationes (fol. 22^v, 106, 142, 159^v, 193) a me rogatus Henricus Schenkl anno 1897 contulit.

16. Ambrosianus I 49 sup. (T. 215) chartaceus 58 formae quartae, scriptus anno 1488 a Michaele Suliardo Naupliota secundum subscriptionem folii 350 δόξα σοι ὁ θεὸς διότι τέλος τῆς παρουσίας νυν δέλδου· λιβανίου σοφιστοῦ καὶ διδασκάλου ξένου· ἐν ἔτει ς·Ϟ·ζ'ω μηνὸς ὀκτω-

βρίον· ξ ἡμέρα σαββάτου, ὥρα δ'· ἰνδικτιῶνος ξ· παρ' ἐμοῦ
 μιχαήλ σουλιάρδου ἐκ ναύπλου ἄργους, ex eodem exemplari
 quo Parisinus gr. 3017 (infra n. 83), olim *Ioannis Vincentii*
*Pinelli*¹⁾ Paduani († 1601) et a Friderico Borromeo
 cardinale pro collegio Ambrosiano emptus continet post
 πίνακα τοῦ βιβλίου (fol. I):

fol. 1 λιβανίου λόγος πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, ὑπὲρ ἀρι-
 στοφάνους λόγος ις m. post. in marg. add. (= Par. gr.
 3017 fol. 4)

9 τοῦ αὐτοῦ πρὸς θεοδόσιον τὸν βασιλέα περὶ τῆς στά-
 σεως· λόγος β^{ος} (= Par. 3017 fol. 12)

16^v λιβανίου σοφιστοῦ ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία λό-
 γος γ^{ος} (m. post. in νδ corr.) (= Par. fol. 20^v)

14^v λυσίου ῥήτορος ἐπιτάφιος τοῖς κορινθίωι βοηθοῖς
 δ^{ος} (= Par. fol. 55^v)

54 εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα εἴ' (= Par. fol. 65)

55 τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς
 διαλλαγαῖς ε^{ος} (= Par. fol. 66)

62 τοῦ αὐτοῦ λόγος πρεσβευτικὸς, πρὸς τὸν αὐτοκρά-
 τορα ἰουλιανὸν ζ' (= Par. fol. 73^v)

72^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως
 ὀργῆς ἥ' (= Par. fol. 85)

80^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἰουλιανὸν θ'
 (= Par. fol. 92^v)²⁾

92^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς φωνηματικὸς ἰουλιανῷ· ιζ^{ος}
 (= Par. fol. 106)

99 πολέμωνος σοφιστοῦ εἰς κυναίγειρον καὶ καλλίμαχον
 ἀναγκαῖοι πάνν ια^{ος} (= Par. fol. 114)

103 εἰς τὸ ἐναντίον ὁ καλλιμάχου πατήρ ιβ (m.
 post.) (= Par. fol. 117)

Fol. 111 inc. παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον α^{ος} λόγος (= Par. fol. 122 inc. α^{ος})

1) Cf. Mai, *Iliadis fragmenta antiquissima* p. V.

2) In margine inferiore folii 81 manus posterior scripsit:
 διαρραγέτησαν τὰ σά καμπόνηρα χεῖλη βδελυκτὲ φλύαρε.

114 τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως β̃^{ος}
(= Par. fol. 124^v β')

123 δύσκολος γήμας λάλον γ (= Par. fol. 131 γ')

131 νόμος ἐν λακεδαίμονι δ^{ος} (= Par. fol. 136^v δ')

135^v ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεύς τῆς βρισηίδος ε̃ (= Par.
fol. 140 ε')

148 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ ξ^{ος} (= Par. fol. 149 ζ')

161^v φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν ζ^{ος} (= Par.
fol. 158^v ζ')

168^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν ἑταῖρα τίς ἥ^{ος} (= Par.
fol. 163^v η')

176 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα θ^{ος} (= Par.
fol. 169 θ')

181^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς ι^{ος} (= Par.
fol. 173 ι')

188 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν (sic) ια̃^{ος} (= Par.
fol. 178 ια')

193^v ἡ διάλεξις πεποίηται μὲν, πρὸς τὸ δεῖν ἀποδοῦναι
τῆς μελέτης τὸ λείπον· βραχέα δὲ φθέγγεται τῷ λόγῳ χαρι-
ζομένη· Τοῖς Ἀχαιοῖς ἐκκλησίαν κτλ. — τὸν λόγον ὑφάνας
(= Choric. p. 203—204 ed. Boiss.) (= Par. fol. 182^v)

194 φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ ἐξαίφνης ιβ' (= Par.
fol. 183 ιβ')

203^v μετὰ τροίας ἄλωσιν ιγ^{ος} (= Par. fol. 190^v ιγ')

213 τίμων ἐρῶν ἀλκιβιάδου ιδ^{ος} (= Par. fol. 197^v ιδ')

220^v σκέμμα, ὃ πομπημανὸς προῦβαλεν· ἔχων τις γυ-
ναῖκα ιε̃^{ος} (= Par. fol. 204 ιε')

227 δικάζεται ποσειδῶν ἄρει ις' (= Par. fol. 208^v ις')

230 'κ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης ιξ^{ος} (= Par. fol.
211^v ιξ')

234^v ὁ κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ιη̃^{ος} (om.
Par.).

Desinit fol. 239^v verbis γέννησθε προῖοι.

Folia 240—242 vacua sunt.

243 ἐξήτησεν ὁ φιλιππος τὸν δημοσθένην — βωμόν
ιη (= Par. fol. 215 ιη')

Folii 249^r dimidia pars et 249^v vacua sunt.

250 παράσιτος τοῦ τρέφοντος ιθ' (= Par. fol. 219^v ιθ')

254 ἔχων τίς παιῖδας δύο, πρὸς τὸν ἕτερον κ' (= Par. fol. 222^v κ')

261^v νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα κα' (= Par. fol. 228 κα')

274^v νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράννου κβ^{os} (= Par. fol. 238 κβ')

285 Τύραννος ἤτησεν ἐξαστυγέιτονος κόρην κγ^{os} (= Par. fol. 246 κγ')

298 Οἱ ποτιδαῖται ἀλλήλων κδ^{os} (= Par. fol. 256 κδ').

Folium 308^v vacuum est.

309 ῥήτορος ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα om. Par.

316 λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιρρητικὸς ἀχιλλέως πρὸς ὀδυσσεά κε' (= Par. fol. 264 κε').

333 μενέλαου πρὸς τρῶας περὶ ἐλένης om. Par.

337^v ὑπόθεσις λόγου τοῦ πρὸς τὴν φιλιππου ἐπιστολήν· δημοσθένους. ὁ λόγος ια', desinit post 8 lineas verbis ἐκείνου δύναμιν, μή (= I p. 131, 2 Dind.). Om. Par.

338 inc. πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἐλένης· ὀδυσσεύς· κς^{os} (= Par. fol. 273^v κς'),

cuius ultimis verbis τοῦθ' ὑμῖν ἀρέσκει fol. 350 succedit subscriptio quam supra in medium protuli.

Post spatium vacuum septem linearum exstat carmen περὶ τῶν ἐπὶ σοφῶν, quod incipit

ἐπὶ σοφῶν ἔρῳ κατ' ἔπος πόλιν, οὖνομα, φωνήν
μέτρον μὲν κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον (Anthol. Pal. IX 366) (= Par. fol. 283)

351 inc. Τοῦ αὐτοῦ λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία, ἐπὶ νικομηδείᾳ τῇ πόλει κς'

353^v τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν κη'

358 inc. Ἐν τοῖς ῥητόρων λόγοις, διατὶ προτέτακται τὸ προοίμιον τῶν ἄλλων κτλ.

Τῷ κατορθώσαντι πόλεμον des. fol. 368^v verbis οὐ γὰρ χρυσίον οὐ χρήματα (= IV 538, 7 R).

Reliqua pars folii 368^v et folium 369 vacua sunt.

370 inc. νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

376 πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν

381^v λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν

389 δύσκολος ᾤλισθεν

393 μετὰ τὰ ἐν καιρῶνείᾳ, ἔπεμψε φίλιππος des. fol. 398^v voce πλείω† (IV 279, 25 R).

Folium 394 vacuum est.

400 πόνοι σοφιστοῦ, καὶ διδασκάλου ξένου; posteriore manu suprascr. λιβανίου

[Νεοκλῆς] Inc. Ἄνδρες δικασταί

407^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς

416 inc. ἐπιτάφιος ἐπὶ τῷ Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ (sic), revera μονῳδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ I 507—521 R.

420 Luciani dialogi mortuorum quorum primus inscriptus πλούτων καὶ πρωτεσιλάου est 23.

Folio 428 incipit manu saeculi XIV exaratus Ἐπιτάφιος ἐπὶ Ἰουλιανῷ; desinit folio 438^v verbis βασιλείοις ἱερὸν μὲν οἰκοδομεῖται (I 564, 24 R).

Folium ultimum 439 continet post nonnulla ascetica item scripta manu saeculi XIV λιβανίου· ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον, sed desinit verbis ἐγὼ δὲ οὐκ ἔφην οἷς ἐστὶ (247, 7 R); folium 439^v continet epistulas Iuliani

διογένει· σὸς υἱὸς ὁφθεῖν μοι διόγενες (70 ed. Hertl.)

Μικροῦ με ὑπῆλθε (ep. 33)

λιβανίω· ἀνέγνων χθὲς λόγον (ep. 14)

λιβάνιος Ἰουλιανῷ· εἰ ταῦτα (ep. 1588).¹⁾

Angelus Maius ex hoc codice apographum fecit dialέξεως folii 193^v quod codice Vaticano lat. 9539 58^a continetur inscripto illo quidem *Angeli Mai Miscellanea graeca et latina. Iuliani Imperatoris et Libanii sophistae*

1) Cf. Annal. Fleckeis. 1876, 498. Bidez et Cumont, Recherches sur la tradition des lettres de l'empereur Julien p. 126.

Epistolae et orationes, graece. Libanii Fragmentum orationis pro templis, graece nec tamen eo usus est, cum hanc cum reliquis διαλέξεν ex Ottoboniano gr. 69 in Spicilegio Romano t. II p. 391 sq. ederet. Ex eiusdem codicis folio ultimo ibidem etiam Iuliani et Libanii epistulas descripsit.

Ipse codicem Mediolani annis 1870 et 1895 examinavi et nonnulla quae necesse visum est contuli.

17. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 191. Vide supra p. 323 sq.

18. Escorialensis Ψ—IV—12 (482) saec. XVI fol. 257. Vide supra p. 326 sq.

A classe codicum scholasticorum prope abest

19. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 174. Vide supra p. 280 sq. Contulit Boissonadius.

Scholastici sunt:

20. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 17^v. Vide supra p. 281 sq.

21. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 195^v. Vide supra p. 329 sq.

22. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 13^v. Vide supra p. 331 sq.

23. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 112. Vide supra p. 334 sq.

24. Sinaiticus 1198 saec. XIV fol. 3^v. Vide supra p. 335 sq.

25. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 147^v. Vide supra p. 337 sq.

26. Marcianus append. XCII 7 saec. XV fol. 177^v. Vide supra p. 338. Contuli.

27. Vaticanus gr. 113 saec. XV fol. 106. Vide supra p. 338 sq. Contuli.

28. Vaticanus gr. 1588 saec. XV fol. 220. Vide supra p. 339 sq.

29. Mutinensis gr. LV saec. XIV fol. 94. Vide supra p. 341 sq.

30. Baroccianus gr. LXVIII saec. XV fol. 116. Vide supra p. 342 sq.

31. Taurinensis CCCLVI saec. XV fol. 208^v. Vide supra p. 343 sq.

32. Parisinus gr. 2209 saec. XV fol. 204^v. Vide supra p. 344.

33. Baroccianus gr. LVI saec. XIV fol. 111. Vide supra p. 344 sq.

34. Laudianus gr. 16 saec. XV fol. 229^v. Vide supra p. 346.

35. Vaticanus gr. 481 chartaceus formae octavae 59 maioris pluribus manibus saeculo XV, anno, ut videtur, 1438 exaratus secundum inscriptionem folii 159^v *ἐν ἐτει ͵ϞϞμϞῃ* *ινδ. β' ἐν μηνὶ νοεμβρίου κτλ.*, qui quando in Vaticanam illatus sit, incertum est¹⁾, continet post *γορίου τοῦ θεολογία ἐνδιαπρέψαντος ὑπόθεσιν δραματικὴν κατ' εὐριπίδην περιέχουσιν τὴν δι' ἡμῶν τοῦ σωτήρος ἡμῶν ἄροητον σάρκωσιν καὶ τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐν αὐτῇ κοσμοσωτήριον πάθος* nova manu inde a

fol. 56 *λιβανίου σοφιστοῦ ψόγος ὀργῆς*

59 *βοὸς ἐγκώμιον*

61 *σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως*

63 *ἔκφρασις τοῦ δρόμου τῶν ἡρώων*

63^v *ἐτέρας γραφῆς*

64^v *ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι*

65 *καλανθῶν*

67 *μέθης*

67^v *πολέμου*

69 *αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ*

69^v *ὅτι τὸ πλουτεῖν ἀδίκως τοῦ πένεσθαι ἀθλιώτερον*

71 *τοῦ αὐτοῦ περὶ φίλων*

72^v *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης μενέλαος*

76 *πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ἐπὶ τροίαν ὑπὲρ ἐλένης ὀδυσσεύς*

1) In indice vetere bibliothecae Vaticanae Serap. XII p. 263 est num. 592.

84^v ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

89 ἐπιστολαὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, quarum prima
βρασίδα· οὐδὲν θαυμαστὸν (ep. 978), ultima (ρλδ) fol. 157^v
σωζομενῶ· πολλά με τὰ πεποιηκότα (= ep. 1145) est.

Fol. 158^v εἰς τοὺς ἰβ μήνας

160 δημηγυρίου τοῦ κυδῶνι τῷ ἀσάνῃ κυρῷ κών-
σταντι· ἐγὼ δὲ πρότερον ὥμην inedita, ut videtur.

Codicem anno 1869 examinavi et initium declamatio-
nis ἔχων τις γυναῖκα contuli.

60 36. Vaticanus Palatinus gr. 209 chartaceus formae
octavae saeculi XIV/XV continet post Basilii et Gregorii
Nazianzeni epistulas (fol. 3—58) et πρὸς τοὺς νέους πῶς
ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων orationem (fol. 59—72)
fol. 75 εὐναπίου ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐγγεγραμμένου βίῳ
σοφιστῶν

77 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς
ὑπὲρ τῆς ἑλένης· [Μενέλαος]

86 τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν προγυμνασμάτων

ψόγος ὀργῆς

89 τοῦ αὐτοῦ βοὸς ἐγκώμιον

91^v τοῦ αὐτοῦ σύγκρισις ἀγροῦ καὶ πόλεως

93 ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων

94^v ἑτέρας γραφῆς

96 καλανδῶν

99 πολέμου

100^v αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ

101^v ὅτι τὸ ἀδίκως πλουτεῖν τοῦ πένεσθαι ἀθλι-
ώτερον

102^v περὶ φίλων

104^v λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί. Est collectio Laca-
peniana, sed desinit in folio 129 epistula νη εὐφημίῳ· τί
τοῦτο νομίσαι χρῆ (= ep. 210) et in folio 130^v epistula
νθ' ἀμβιανῶ· οὐτ' ἐγὼ σε χάριν (= ep. 215).

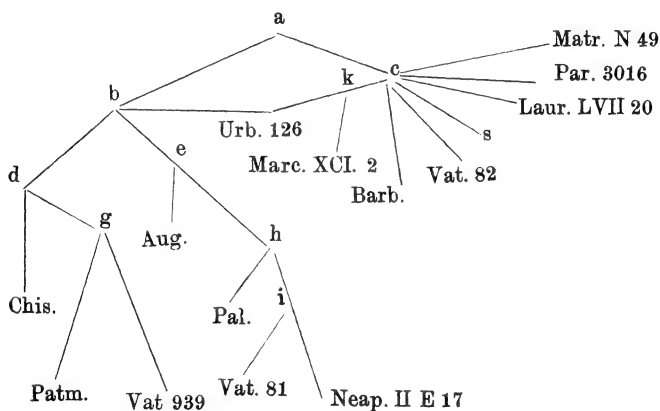
Folia 130^v—135 vacua sunt.

Inde a folio 136 sequitur ἀλκινόου λόγος διδασκαλικὸς
τῶν πλάτωνος δογματῶν multaue alia quae recensere huius
loci non est.

Codicem anno 1869 examinavi et *πρεσβευτικὸν Μενελάου* contuli.

Denique ad hanc scholasticorum classem etiam codex pertinet qui fuit Antonii Augustini (n. 56. Vide supra p. 347 sq.)

Necessitudinis vinculum quo codices superstites coniuncti sunt stemma tibi ostendit simile eius quod in oratione V statuimus, nisi quod codices Vindobonensis, Urbinas 125, Marcianus 437, Laurentianus LVII 27 cum Wolfenbottelano omnino desunt et editio Ferrariensis¹⁾ e codice scholastico fluxit:

1) Vide supra p. 66.

Codicum scholasticorum (*s*) satis erit attulisse testem unum Marcianum append. XCII 7 (n. 46) (= Ma). Qui ut cum codice Barberino (B) ad archetypum familiae *c* restituendum sufficit, ita alteri familiae (*b*) repraesentandae pares sunt codices Chisianus (C), Augustanus (A), Palatinus (P). Urbinas (U) hic quoque recensionem ex utraque familia mixtam praebet. Ad eundem fontem redit Marcianus XCI 2, sed manu tertia e codice scholastico correctus est.

Testimonia desunt.

Editio princeps Ferrariensis (fol. 246) (= Ferr) e codice scholastico fluxit; cuius textum Morellus (= Mor) paucis locis non e codice — nam in Parisino gr. 963, qui ei in oratione VI praesto erat, deest — sed coniectando correctum praebet t. I p. 939—941 ¹⁾, pluribus locis Reiskius (= Re) usus codice Augustano.

1) De eius versione latina cf. supra p. 352.

ΟΤΙ ΤΟ ΠΛΟΥΤΕΙΝ ΑΔΙΚΩΣ ΤΟΤ ΠΕΝΕΣΘΑΙ ΑΘΛΙΩΤΕΡΟΝ.

1. Χθές τις ἐσπέρας ἤλγει τε καὶ ἔστυνε τοὺς R 246
προσαιοῦντας ἀριθμῶν, τοὺς μὲν ἐστῶτας, τοὺς δὲ οὐδὲ
τοῦτο δυναμένους, τοὺς δὲ οὐδὲ καθῆσθαι, καὶ τοὺς 5
μὲν ἠκρωτηριασμένους, τοὺς δὲ μᾶλλον τετηκότας ἢ
πολλοὶ τῶν τεθνεώτων. ἐλεεινὸν δὲ ἔφασκεν εἶναι καὶ
τὸ ἐν ῥακίοις τοιοῦτοις ψῦχος τοιοῦτον διαφέρειν τοῖς
μὲν ὄντων μόνων διαζωμάτων, τοῖς δὲ ἐκ βουβώνων
τε καὶ ὤμων ἄκρων χειρῶν τε καὶ ποδῶν γηγυμνωμέ- 10
νων. 2. ἐφαίνοντο δέ τινες καὶ οἷς οὐδ' ὅτιοῦν ἐκε-
κάλυπτο τοῦ σώματος, δεήσεις τε ἤσαν ἀφ' ἐκάστου
συχναὶ | δοῦναί τι τὸν παριόντα, καὶ μέγα ἦν οὐκ R 247

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
U = Urbinas gr. 126
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
Ma = Marcianus append. XCII 7

3 Χθὲς τίς *B* 5 τοῦτό γε *BMa* Ferr Mor 6 τετυχη-
κότας Patm, sed γρ τετηκότας in marg „malim συντετηκότας“
Re 8 διαφέρειν τοσοῦτον *BMa* Ferr Mor et e τοιοῦτον δια-
φέρειν corr *I*^s | ὑποφέρειν conl Mor 9 μόνον *U* | διαζω-
μάτων] χιτωνίσκων καὶ τούτων σαρκῶν *BMa* Ferr Mor et in
ras *I*^s 11 δὲ καὶ τινες Gasda, at cf. p. 386, 16 | οὐδοτιοῦν
UIBMa Re | ἐπεκεκάλυπτο *IMa* Ferr Mor ἐπεκάλυπτο *B*
12 ἐφ' *CAPU* 13 τι om *CAPU*

ἄρτον μόνον λαβεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ ὀβολόν. 3. ἐν δὲ τῷ στένειν καὶ ἀποκαλεῖν ἀθλίους ὄντος ἐκείνου τοῦ ἀνθρώπου λελουμένοι τινὲς σοβοῦντες ἤεσαν ὑπὸ λαμπάδων ἐπὶ δειπνα πάντα ἔχοντα πλήν ἀμβροσίας καὶ 5 νέκταρος. ὁ δέ, ὡς εὐδαίμονες οἱ ἄνδρες, ἐβόησε καὶ διεξήκει χρυσὸν πολὺν τίκτοντα χρυσόν. 4. ἐγὼ δὲ οὐκ ἔφην οἷς ἐστὶ πλοῦτος, τούτους πάντως δεῖν καὶ μακαρίους νομίζειν. εἶναι γὰρ ἐνόους τῶν ἄγαν πλουσίων μᾶλλον ἀξίους ἐλεῖσθαι ἢ οἷς ἡ δεξιὰ διὰ 10 πάσης ἡμέρας ὑπὲρ τέταται προκαλουμένη τὸν δάσονται. 5. τοῖς μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ κακὸν ἐν τῷ τὸν δάσονται ζητεῖν, οὐ μὴν ἀποροῦσί γε τοῦ δάσονται, ξῶσι γοῦν, δικαστὴς τε οὐδεις οὔτε ἐπὶ γῆς οὔτε ὑπὸ γῆς δίκην ἂν πτωχὸν ἀπαιτῆσαι πτωχείας τῆς κατὰ τὴν τύχην. 15 6. οὐδὲ εἰσι νόμοι κείμενοι κατὰ τῶν ἢ οὐ μεγάλας ἐκδεξαμένων οὐσίας ἢ οὐκ αὐτῶν κτήσασθαι δυνηθέν-
R 248 των, κατὰ δέ γε τῶν κτησαμένων | αὐτῶν, οὐ μὴν σὺν τῷ καλῷ, γραφαί τε καὶ κρίσεις καὶ κατηγορίαι καὶ δίκαι καὶ μίσση παρὰ τε ἀνθρώπων καὶ θεῶν. 20 7. καὶ αὐτοῖς τὰ τῇδε φεύγουσι δικαστήρια πλέον

1 ἄκολον Naber Mnem. XVI 116 coll. Od. ρ 222 αἰτίζων ἀκόλους 2 τῷ inser B² | ὄντως ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους Mor 3 τανθρώπου B | λελουμένοι U Mor Re λελουμένου CA (sed in hoc ω supra ου m²) P λελουμένω I sed ω in ras

m³, BMa Ferr | τινὲς A τινὲ I sed ι (2) in ras m³, BMa Ferr | ἄνδρες inter σοβοῦντες et ἤεσαν I³ BMa Ferr Mor | λαμπάσιν I sed σιν in ras m³, BMa Ferr Mor 4 πάντ' I sed apostrophus in ras m³, BMa Ferr Mor 5 εὐδαίμον U cum ras duarum litterarum | οἱ om U 6 τίκτοντα χρυσόν] χρυσὸν τίκτοντα I³ B Ma Ferr Mor 7 πλοῦτον B 8 ὀνομάζειν B et e νομίζειν corr I³ 11 τὸ om Mor 12 γ' οὖν CA γὰρ B 13 οὔτ' IBMa Ferr Mor | οὐδ' IBMa Ferr Mor | γῆν B 14 τὴν om BMa Ferr Mor 16 αὐτάς coni Mor 17 κτησαμένων voce des. fol. 14 in A, αὐτῶν inc. fol. 37 | αὐτάς coni Re 20 δικαστήρια φεύγουσι BMa Ferr Mor

οὐδέν, ἀλλ' ὃν οὐχ οἶόν τε ὑπερπηθῆσαι, κάθηται
δικαστῆς Μίνως ὁ Διός, διαγιγνώσκων εὐθὺς ἰδὼν
ψυχὴν ἄδικόν τε καὶ δικαίαν· συμμαχία δὲ οὐδαμῶθεν
τῇ κακῇ οὔτε ἀπὸ λόγων δεινότητος οὔτε ἀπὸ χρημά-
των πλήθους οὔτε ἀπὸ συγγενείας ἢ φίλων, ἀλλ' ὥσθ' ἐ- 5
σαν οἱ τέτακται φέρειν ἀνάγκη κολαζομένην.

8. Ὅστις οὖν ὀρθῶ ἐλέφ' ἰσχύεται, μᾶλλον αὐτῷ
δόξουσιν οἷδε οἱ πλούσιοι τῶν πτωχῶν ἐκείνων ἐλε-
εινοί, κἂν πάνν πεινῇν ἐκείνοι λέγωσιν ὁμνύντες. πολὺ
γὰρ δήπου δεινότερον τοῦ μετὰ τῶν κυνῶν ἐν φορυτῷ 10
καθεύδειν τὸ ἐν ἀργυραῖς κλίναις οὐ καλῶς πεπορι-
σμέναις. 9. τούτων τοίνυν τῶν τοὺς μεγάλους εἰργα-
σμένων πλούτους οὐκ ὀλίγους εὗροις ἂν ἐτέρους ἐκδε-
δυκότας, οὐ κατὰ τοὺς λωποδύτας τουτουσὶ τοὺς τὰ
μικρὰ ἀδίκους, ἀλλὰ πολλοὺς μὲν οἰκέτας, πολλὰς δὲ 15
συνοικίας ἀφελομένους, πολλοὺς δὲ ἀγρούς, πολλὰς δὲ
ὀλκάδας, χρυσόν, ἄργυρον, ἐσθῆτα. 10. οἱ δὲ καὶ
τεμένη τε καὶ νεῶς κτήματα ἑαυτῶν ἐποιήσαντο, εἴτα
μέλα εὐχερῶς ἐκρίψαντες τὰ ἔδη ξύλων, οἱ δὲ ἀχρύων

19 ἔδη τὰ ἀγάλματά φησι τῶν δαιμόνων Max. Plan. cod.
Palat. 129 fol. 38 (cf. p. 73).

1 ὑπερπηθῆσαι οὐχ οἶόν τε *B*Ma Ferr Mor 2 καὶ διαγι-
γνώσκει γε *I* sed καὶ inser m³, γ post ι eras et ει in ras, *B*Ma
Patm (in marg) Ferr Mor 4 οὐτ' *B*Ma Ferr Mor | ἀπὸ λόγων
δεινότητος om *B* 4 et 5 οὐτ' *B*Ma Ferr Mor 6 ἢ *UI*
7 ὀρθῶς *Ma* et coni Mor 9 λέγουσιν *B* 10 τῶν eras *I* om
*B*Ma Ferr Mor | ἐν om Mor | ἀκαθάρτῳ φορυτῷ *B*Ma Ferr Mor

δν
13 ἐκδεδυκότας *AC* sed in hoc δν suprascr. p 17 ἄργυρον
scripsi cum *UIB*Ma Ferr Mor coll. p. 385, 4 ἀργύριον *CAP* sed
in hoc corr ex ἄργυρον, et Re 18 τε om *B*Ma edd | κτήματα
ἑαυτῶν scripsi κτήματά τε αὐτῶν *CAP* sed in hoc spir. asper
m³ in ras κτήματά γε αὐτῶν *UI* κτήματα αὐτῶν *B*Ma edd
19 μέλα om *B* in lacuna octo litterarum | γε ἐκρίψαντες
Patm in marg | τὰ eras *I* | οἱ δὲ scripsi e *CAP* ἢ *IB*Ma
edd om *U*

τοὺς νεῶς ἐνέπλησαν, οἱ δὲ αὖ ἀνδρειότεροι καὶ καθε-
 R 249 λόντες | οἰκίας ᾠκήσαν τῶν ἐκείθεν λήθων πεποιη-
 μένας.

11. Ὡν οἱ μὲν ἔδοσαν ἤδη δίκην, οἱ δὲ οὐπω μὲν,
 5 οὐκ ἔστι δὲ ὅ, τι αὐτοὺς ἐξαιρήσεται. λέγων δὲ
 αὐτούς, αὐτοὺς λέγω καὶ παῖδας καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων.
 ὧν ἐφ' ὅτινα ἂν ἔλθῃ τὸ πληττον, ὁ γεννάδας ἐκείνος
 πέπληκται. 12. τούτους οὖν οἰκτερεῖν χρεῶν ἂν εἴῃ
 μᾶλλον ἢ ὅσοι βλέπουσιν εἰς τοὺς ἐτέρων δακτύλους·
 10 ὥς τοῖς μὲν ἡ τελευτὴ λύσει τὸ χρήζειν τῶν ἐπαρκε-
 σόντων, τοῖς δὲ ἀντὶ μικροῦ χρόνου τοῦ τῆς ἡδονῆς
 ἀθάνατος ἐπικεῖσεται ζημία.

1 ἐπλησαν *B* *Ma* *Ferr* *Mor* 2 ᾠκισαν vel ᾠκοδόμησαν *coni*
Re 5 δὲ (2)] δ' *B* *Ma* *Ferr* *Mor* 6 αὐτοὺς alterum om
B *Ma* *Ferr* *Mor* | λέγω καὶ παῖδας] καὶ παῖδας λέγω *B* *Ma* *Ferr*
Mor 8 χρεῶν *C* et m. rec. in χρεῶν corr *A* 9 μᾶλλον
 χρεῶν ἂν εἴῃ *B* *Ma* *Ferr* *Mor* 10 τῶν ἐπαρκεσόντων χρήζειν
B *Ma* *Ferr* *Mor* et e χρήζειν τῶν ἐπαρκεσόντων corr *I*^s
 11 μικροῦ, sed α in ras *I* | τοῦ inser *I*^s, om *U* 12 ἀθά *P*
 (in fine lineae) | ἡ ζημία *Ma*

VIII.

Oratiuncula *περὶ πενίας* vel ut in codicibus scholasticis inscripta est *περὶ φιλων*, quibus continetur codices hi sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 90.
Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 37.
Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 227. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 44.
Vide supra p. 216 sq. Contuli.
5. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 277. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
6. Patmius 471 saec. XIV fol. 45^v. Vide supra p. 41 sq.
7. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 193. Vide supra p. 44 sq.
8. Vaticanus gr. 81 saec. XV fol. 153. Vide supra p. 209 sq.
9. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 102^v. Vide supra p. 211 sq.
10. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 79. Vide supra p. 39 sq.
11. Laurentianus LVII 44 (= La) saec. XIII fol. 130^v.
Vide supra p. 224 sq. Contuli.
12. Monacensis gr. 101 (= Mo) saec. XVI fol. 248^v.
Vide supra p. 220 sq. Contuli.
13. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 160. Vide supra p. 222 sq. Contuli.
14. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 192.
Vide supra p. 323 sq.
15. Parisinus gr. 1000 saec. XV fol. 175. Vide supra p. 280 sq.

- 61 16. Oxoniensis collegii Lincolniensis 25 chartaceus formae octavae saeculi XV ineuntis, olim Georgii Wheleri canonici Dunelmensis¹⁾, continet:

fol. 1 τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μελέται ἢ (?) τὰ τῆς ρ.....

κῆς (ῥητορικῆς?) προγυμνάσματα (rubr.)

Οἱ λύκοι παρὰ τῶν προβάτων in marg μῦθος ἡθικός
Ἔτερος ἡθικός (rubr.): Σεμνὸς ἦν ὁ ἵππος (sic)

1^ν Ἔτερος ἡθικός (rubr.): Ἔδοξε τῷ δι

2 διήγημα δραματικόν (rubr.): Δημιουργία

Ἔτερον δραματικόν (rubr.): Ἀκούεις ἄνθος ἰακινθον

ἔτερον δραματικόν καὶ αὐτό (rubr.): Ἐρως ἀπτεται.

χρεῖα πραγματική: Ἀλέξανδρος ἐρωτηθεὶς παρὰ τινος,

ποῦ ἂν ἔχοι τοὺς θησαυροὺς, τοὺς φίλους ὑπέδειξεν.

Inter fol. 2^ν quod desinit verbis ἡγούμενον δὲ πλήθει 857, 1 et fol. 3 quod incipit verbis φαίην μέγιστα 858, 29 unum folium excidit, inter folium 3^ν quod desinit verbis φρονῆσαι παραπλήσια 860, 25 et folium 4 quod incipit verbis τοῖς δέ γε οὐδέ 869, 14 quinque folia exciderunt, quorum paenultimo initium chriae Ἰσοκράτης (867, 3) continebatur. Haec desinit fol. 7 ultimis verbis ἂ δὲ θανμάζομεν 875, 13. Succedit ἑτέρα χρεῖα (rubr.) μικτὴ ἡγουν πραγματική καὶ λογική· Διογένης μειράκιον ἰδὼν ἀτακτοῦν, τὸν παιδαγωγὸν ἔπαισεν εἰπὼν, τί γὰρ τοιαῦτα παιδείας.

9^ν γνώμη ἀποτρεπτική· οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα (875—879)

12 ἀνασκευή, ὅτι οὐκ εἰκὸς τὸν χρόσῃν εἰς ναύσταθμον ἐλθεῖν τῶν ἐλλήνων (881—884)

13 κατασκευή, ὅτι εἰκότα τὰ κατὰ τὴν κοῖσιν τῶν τοῦ ἀχιλλέως ὄπλων (884—888)

14^ν κοινὸς τόπος κατὰ προδότου (901—908)

17^ν ἔτερος κοινὸς τόπος κατὰ ἱατροῦ φαρμακείως lacunosus desinit verbis νόμιζε ἐξεῖναι 910, 1.

18^ν ἐγκώμιον γάμον· Inc. Ἐπὶ πολλῶν μὲν i. e. θέσεις, εἰ γαμητέον des. verbis γαμεῖν προσῆλθεν 1062, 8

1) Catal. cod. Angl. et Hibern. II n. 9114. 43. Act. Acad. Berol. 1885, 903.

- 20^v ἐγκώμιον δικαιοσύνης cum lacuna
 21^v ἐγκώμιον βοῶς συγγραφικῶ χαρακτῆρι
 23 ψόγος ἔκτορος
 24^v ψόγος φιλιππου
 26 ἡθοποιία (sic)· τίνας ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς πε-
 σόντος πατρόκλου
 27 ἑτέρα ἡθοποιία· τί ἂν εἴπε λόγους ἀχιλλεὺς ἀφαι-
 ρεθεὶς βρισηίδα
 27^v ἑτέρα ἡθοποιία· τί ἂν εἴποι λόγους ἀχιλλεὺς καταπονον-
 μένων ἐλλήνων (cum lacuna) .
 28^v [Ἀνδρομάχη 1011]
 29 [Αἴας 1038]
 29^v [Αἴας 1039]
 30 [Πολυξένη 1037]
 30^v [πόρνη σωφρονήσασα 1044]
 31 [δειλὸς θεασάμενος πόλεμον 1021]
 31^v [Ὀδυσσεὺς 1031]
 32 [ἔκφρασις πεζομαχίας 1046]
 33 [ἔκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων 1056]
 33^v [σύγκρισις δημοσθένους καὶ αἰσχίνου
 1000]
 35 Inc. II]λούσιον ἄνθρωπον i. e. περὶ
 πενίας.

Des. fol. 36 εἶναι τὸν πάτροκλον: ~

37 Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί: Est collectio Lacapeniana cum epistulis amoebaeis Libanii et Basilii, quae desinunt fol. 152^v verbis ὁμηρος οὗτος ἀνὴρ (ep. 1600 lin. 6)¹⁾.

153 Συνεσίον σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ ρνζ'

236^v Inc. μετὰ τὸ Πυθαγόραν ἐξ ἀνθρώπων γενέσθαι.

Des. 238 εἰ δὲ μή, τέθνακας μοι. i. e. non, ut Coxius Catal. codd. Mss. Colleg. et Aul. Oxon. Lincoln. p. 15 ait, *tractatus de philosophia*, sed Lysidis Pythagorei ad Hipparchum epistula (Hercher epistologr. 601).

Codicem anno 1880 examinavi; denuo inspexit a me rogatus A. B. Poynton.

1) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsaliensibus p. 9.

Περὶ φίλων inscriptionem exhibent codices:

17. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 57. Vide supra p. 24 sq. Contuli.
18. Parisinus gr. 3016 saec. XV fol. 212^v qui in hac parte e codice scholastico fluxit. Vide supra p. 53 sq. Contulit Gasda et codices scholastici:
19. Escurialensis Ψ—IV—12 (482) saec. XVI fol. 259. Vide supra p. 326 sq.
20. Vaticanus gr. 2243 saec. XIV fol. 18^v. Vide supra p. 281 sq.
21. Vaticanus gr. 937 saec. XV fol. 196. Vide supra p. 329 sq.
22. Neapolitanus II E 19 saec. XV fol. 14^v. Vide supra p. 331 sq.
23. Parisinus gr. 2577 A saec. XV fol. 113. Vide supra p. 334 sq.
24. Sinaiticus 1198 saec. XIV fol. 4. Vide supra p. 335 sq.
25. Vaticanus gr. 1704 saec. XVI fol. 148. Vide supra p. 337 sq.
26. Marcianus append. XCH 7 (class. XI n. II) saec. XV fol. 178. Vide supra p. 338.
27. Vaticanus gr. 113 (= Va) saec. XV fol. 106. Vide supra p. 338 sq. Contuli.
28. Vaticanus gr. 1588 saec. XV fol. 221^v. Vide supra p. 339 sq.
29. Mutinensis gr. LV saec. XIV fol. 94^v. Vide supra p. 341 sq.
30. Baroccianus gr. LXVIII saec. XV fol. 117. Vide supra p. 342 sq.
31. Taurinensis 356 saec. XV fol. 210. Vide supra p. 343 sq.
32. Parisinus gr. 2209 saec. XV fol. 205. Vide supra p. 344.
33. Baroccianus gr. LVI saec. XIV fol. 112^v. Vide supra p. 344 sq.
34. Laudianus gr. 16 saec. XV fol. 231. Vide supra p. 346.

35. Vaticanus gr. 481 saec. XV fol. 71. Vide supra p. 369 sq.

36. Vaticanus Palatinus gr. 209 saec. XV fol. 102^v. Vide supra p. 370.

37. Laurentianus LXX 13 saec. XV fol. 217. Vide supra p. 346 sq. Contuli.

38. Parisinus gr. 963 saec. XV fol. 39. Vide supra p. 333 sq.

39. Leidensis Ms. Vulcanii F. 2 chartaceus in folio 62 saeculi XV manu Georgii Hermonymi Spartani exaratus¹⁾, olim Pauli Aemilii canonici Parisiensis²⁾, deinde Ioannis Arcerii Theodoreti testibus inscriptionibus folii 1^v: *Ioan: Arc. Theodoreti A. 1565 et: fuit Liber pauli Aemilii Canonici paris: nunc Ioannis Arcerii Theodor.,* denique Bonaventurae Vulcanii († 1614), continet post ξενοφώντος ῥήτορος λακεδαιμονίων πολιτείαν (fol. 2), ἀπομνημονεύματα (7^v), οἰκονομικόν (51^v), συμπόσιον (73) et excerpta Polybii (fol. 87) πολυβίου τοῦ ε' λόγου περὶ διαφόρων πολιτειῶν; 100^v περὶ δυναστειῶν καὶ οἷα καλλίστη; 106 τοῦ ιη; 108^v τοῦ ι λόγου; 109^v περὶ μηδίας (= X 27) et μαξιμίον Τυρίου πλατωνικοῦ φιλοσόφου τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ διαλέξεων περὶ ἡδονῆς κτλ. (fol. 111) inde a

fol. 122 λιβανίου σοφιστοῦ πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ ἑλένης, μενέλαος

125 λιβανίου ἡθοποιῖα (rubr.) Inc. Οἷμοι τῶν συμφορῶν, ἡτυχήσαμεν i. e. Severi ethopoia τινὰς ἂν εἴπε λόγους Μενέλαος τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἑλένην ἀρπάσαντος (Rhet. gr. I 543 Walz)

125^v περὶ πρεσβείας Inc. Πρεσβεις ἢ παρ' ἡμῶν ἢ πρὸς ἡμᾶς ἀποστέλλονται (= Excerpt. de legationibus ed. Bonn. p. 6. Anonymi Byz. strat. c. 43 ed. Koechly et Rüstow, Griech. Kriegsschriftsteller II 2, 192).³⁾

126^v λιβανίου περὶ φίλων

1) Cf. Omont, Bulletin de la Société de l'Histoire de Paris t. XIII 111.

2) Cf. Omont, Georges Hermonyme (Paris 1885) p. 33 sq.

3) Cf. Annal. Fleckeis. 1876, 214.

127 ἔκφρασις ἔαρος συγγραφικῶ χαρακτῆρι

128 Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος ῥωμαίου διάλογος περὶ γήρωσ· κάτων ἢ περὶ γήρωσ: ἐρμηνεία Θεοδώρου: ἐννίου στίχοι

fol. 143¹) inc. nova manus: εἰκόνες τοῦ φιλοστράτου cum scholiis quibus manus recentior adscripsit: *Μοσχοπόλου ταῦτα εἶναι ὑπολαμβάνω*. Des. fol. 163 voce *πιμελῆς* i. e. ultima libri I.²)

163 πάλου σιλεντιαρίου. εἰς τὰ ἐν πυθίοις θερμὰ. ἡμιάμβια δίμετρα, καταληκτά cum scholiis et glossis interlinearibus. Des. fol. 164^v.

Codicem anno 1875 examinaui et de eo in annal. Fleckeisen. l. l. rettuli.

40. Escorialensis T—II—9 saec. XVI ex editione Ferrariensi descriptus. Vide supra p. 67.

41. Antonii Augustini codex deperditus. Vide supra p. 347 sq.

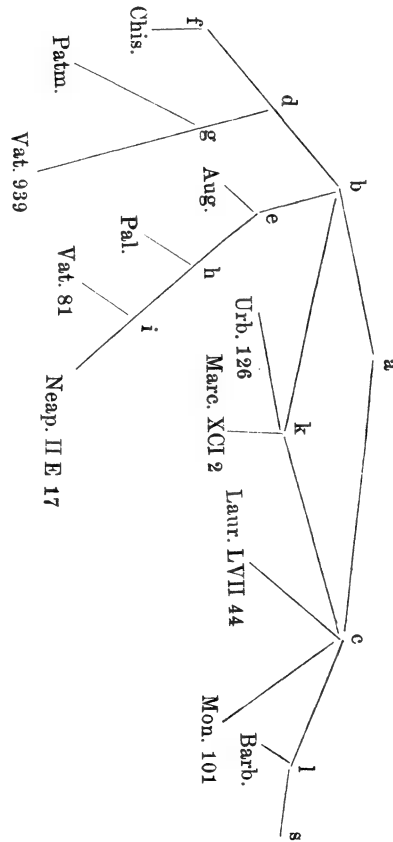
Signum quo utramque in hac oratiuncula familiam dignoscas lacuna est in paragrapho § 9 p. 388, 5. Verba enim manifesto genuina καὶ κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν Ἀλέξανδρον desunt in codicibus *CAPUI*, exstant in *La Mo B* et scholasticis (s) ita quidem ut in *Mo* ordo tantum paululum mutatus sit in hunc modum: τὸν ἀλέξανδρον ταῦτα τὰ ῥήματα. Contra non titulum modo περὶ φίλων, sed etiam multas lectiones (cf. p. 386, 13 sq. et 389, 8 sq.) tantum auctoris archetypi codicum scholasticorum conamina reddere suo Marte corrigendi scripturas corrupte traditas documento est codicum *La Mo* in his cum codicibus *CAPUI* consensus. *U*vero et *I* e codice mixtae recensiois fluxerunt. Memoriam familiae secundae meram repraesentant Laurentianus LVII 44, Monacensis, Barberinus, ad quem proxime accedunt scholastici. Ex his sufficit attulisse lectiones unius codicis Vaticani 113 et manu tertia correctas

1) Folium 142 vacuum est relictum.

2) Cf. cod. Wolfenbittel. 511 fol. 363 sq. (supra p. 64 sq.)

codicis *I*. Nam is in hac quoque oratiuncula manum correctoris codicem scholasticum adhibentis passus est.

Necessitudinis vinculum quo hi codices coniuncti sunt, hoc tibi stemma simillimum eius quod in oratione antecedenti cognovimus ante oculos ponit:

De Macario Chrysocephalo unius loci (p. 387, 14—16) teste cf. supra p. 351 sq.

Editio princeps Ferrariensis (fol. 246^v—248) (= Ferr) e codice scholastico fluxit; quam Morellus (= Mor) t. I p. 942—944 paucis locis correxit ex parte ope codicis, quem ipse indicat in versione latina eodem anno 1606 edita (v. supra p. 352), ubi p. 10 haec (ad § 13) adnotavit: *Pag. 9 superiore, li. antepen. praestantiores iis qui vulgo nominantur segnes. Asteriscum apposui huic loco, qui dignum vindice nodum habet; cum in graecis editis et mns. Reg. legatur βέλτιους ὄντας τῶν ἐν λόγοις ἀργῶν. idque novum ac prope absurdum videatur, ut nihilo mancipiis meliores, praestare famosis inertibus dicantur. ergo coniectura sola nixus scribendum autumo τῶν ἐν λόγοις Ἀργείων meliores iis qui vulgo memorantur Argivi. ex veteri Argiva paroemia Ἀργεῖοι φῶρες. Quem hoc loco dicit Mns. Reg., sine dubio est Par. gr. 963¹), unus e scholasticis (vide supra p. 333 sq.), qui anno 1599 bibliothecam Regiam intraverat. Quod autem ἀργῶν legi etiam in Graecis editis dicit, non Ferrariensem — haec enim praebet ἀργύρων —, sed suam ipsius editionem spectat, quippe cuius in textu ἀργῶν, in margine γρ. ἀργυρῶν, coniectura vero Ἀργείων omnino non exstet. Unde simul discimus editionem illam singularem versionis latinae post operum tomum I prodiisse.*

Reiskius (= Re) nonnulla correxit ope codicum Augustani (A) et Monacensis 101 (Mo), sed titulo περὶ πλούτου in Augustano postea adscripto decipi sese passus est. Boissonadius contulit codices Parisinos gr. 963 et 1000, Gasda²) Par. gr. 3016.

1) Reliqui codices Parisini in censum venire non possunt, utpote qui anno 1606 nondum *Regii* fuerint.

2) Kritische Beiträge zu Libanios II 1.

ΠΕΡΙ ΠΕΝΙΑΣ.

1. Πλούσιον ἄνθρωπον ἄνθρωποι νομίζουσί R 250
 τε καὶ ὀνομάζουσιν, ὅτῳ πολὺς μὲν χρυσός, πολὺς
 δὲ ἄργυρος καὶ γῆ καὶ ἀνδράποδα καὶ οἰκία καὶ
 συνοικίαι καὶ νῆες καὶ βοσκήματα. καὶ ὅτῳ γε μὴ 5
 πάντα ἐνὶ μὲν ταῦτα, ἐν δὲ τι τούτων ὅτι πλεῖστον,
 καὶ τοῦτον οὕτω καλοῦσι, καὶ ἄλλον δὲ ἄλλον πλου-
 σιώτερον καὶ ἕτερον ἥττον ἐτέρον καὶ τὸν αὐτὸν
 δὲ ἐκάτερα πρὸς τε τὰ προστιθέμενα πρὸς τε τὰ
 ἀπογινγόμενα. 2. καὶ χαίρει τε αὐτὸς ἀυξομένων αὐτῷ 10

C = codex Chisianus
 A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
 P = Palatinus gr. 282
 U = Urbinas gr. 126
 I = Marcianus append. XCI 2
 Mo = Monacensis gr. 101
 La = Laurentianus LVII 44
 B = Barberinus II 41
 Va = Vaticanus gr. 113

1 περὶ πενίας titulus in A postea repositus, tum oblitus
 et pone eum περὶ πλούτου positus περὶ πενίας I, γε περὶ
 φίλων adscr. m³ περὶ φίλων B Va Ferr Mor περὶ πλούτου Re
 2 ἄνθρωπον ex ἄνθρωποι corr I^s | ἄνθρωποι inser I^s om
 Mo | νομίζουσί τε καὶ ὀνομάζουσιν] νομίζουσιν Mo 4 οἰκία
 ILa B Va Ferr Mor et ex οἰκία corr P^s 5 συνοικία La 6 μὲν
 delendum censuit Sintenis 7 δὲ] οὐδὲν B 8 ον in ἕτερον in
 ras I^s | ἥττον om IB 9 δὲ om Ferr Mor 10 ἀπογινγόμενα
 Mo | αὐτῷ] τὲ αὐτῷ (αὐτῷ La) CAPUMoLa sed in hoc τὲ
 m² del.

τῶν ὄντων ἢ πάντων γε ἐφεξῆς ἢ μέρους ἑνός τινος
 ἔρχονται τε συνησθησόμενοι καὶ συνεορτάδουσιν, ὅπόσον
 R 251 ἔν τε | φίλοις καὶ γένει. 3. ἀφαιρουμένης δὲ τῆς
 Τύχης καὶ τὸν αὐτῆς ἰστὸν ἀναλυνούσης πολλοὶ μὲν οἱ
 5 συναχθεσθησόμενοι, λύπη δὲ ἀντίπαλος τῇ πρόσθεν
 ἡδονῇ κατέχει μὲν αὐτὸν ἐκείνου, κατέχει δὲ οἰκείους
 τε καὶ ἐπιτηδείους, λόγος τε πολὺς ἐν ταῖς πόλεσι πρὸς
 ἔλαττον ἰέναι τῷ δεῖναι τὴν οὐσίαν νῦν μὲν οἰκείων
 πονηρίᾳ, νῦν δὲ κακούργων ἐπιβουλῇ, νῦν δὲ ἀρχόν-
 10 των ψήφοις· ἐργάσασθαι δ' ἂν τι καὶ ἐγγυῆ τοιοῦτον
 ὁλκάδες τε οὐκ εὐτυχῶς ἐπὶ κέρδη θαλάττια πλεύσασθαι.
 4. ἔν τε δὴ οὖν λουτροῖς ἔν τε ἐργαστηρίοις οἶκοι τε
 ἀνὴρ ἕκαστος πρὸς γυναῖκά τε καὶ τέκνα λέγει τι περὶ
 † τῆς μεταβολῆς τὸ ἐν τῇ μεταβολῇ λογιζομένων τῶν
 15 ἀνθρώπων· οἷος ἀνθ' οἷου γεγέννηται· μέγας, εἴτα
 R 252 μικρός· | μακάριος, εἴτα ἄθλιος. εἰσὶ δὲ οἷς καὶ
 θανάτου πικρότερον τοῦτο εἶναι φαίνεται. μάρτυρας

4 Od. β 105 et 109

2 δὲ AP Mor τὲ I sed τε m³ in ras | ὅπόσοι Gasda,
 at cf. I 409, 9; 3, 7 R 4 αὐτῆς Mo 5 συναχθεσόμενοι
 CPUMo συναχθεσόμενοι La συναχθεσθησόμενοι Va et in
 ras A³ γε συναχθεσ μένοι cum ras quattuor litterarum in
 marg A² συναχθεσθησόμενοι corr e συναχθεσόμενοι I³ συνα-
 χθεσόμενοι Cobet Mnem. V 106 (= Coll. 102); at cf. Aeschin.
 or. III 242 | πρόσθε Mo 7 πρὸς om U in lacuna duarum

litterarum 8 μὲν bis Mo 12 οὖν om Mo | οἰκοῖ' Mo
 13 πρὸς τὴν γυναῖκα La | τε inserui ex AILa | verba inde a
 τι quod om B, labem contraxerunt: videntur τι περὶ τῆς μετα-
 βολῆς delenda ut lectio varia sequentium τὸ ἐν τῇ μεταβολῇ
 et pro τὸ scribendum δ 14 τὸ] ἐγκείται τὸ Mo post
 lacunam 5 litterarum ται τὸ La in C lacuna 4, in A 2 litte-
 rarum ante τὸ | τὸ — 15 ἀνθρώπων] delenda censuit Sintenis
 ἔτοιμοι δὲ λογίζεσθαι ἀνθρώποι BVa Ferr Mor | οἷα τὰ ἐν τῇ
 μεταβολῇ coni Re 15 οἷων I 17 τοῦτ' BVa Ferr Mor et
 e τοῦτο corr La² | νρας in μάρτυρας in ras duarum litte-
 rarum I μάρτυς CAPULA

δὲ εἶναι τῇ δόξῃ τοὺς πενομένους αὐτοὺς στένοντας, ὅτι μὴ τεθνήκασιν.

5. Πρὸς μὲν οὖν ταῦτα οὐ μαχοῦμαι οὐδ' ἂν ἐπιλαβοίμην οὔτε λύπης τῆς περὶ ταῦτα οὔτε λόγων· ἀλλ' ἔστι καὶ ἕτερος πλοῦτος καὶ ἑτέρα πενία, τοῖς πολλοῖς 5 οὐ δοκοῦντα εἶναι τοιαῦτα. οὐκ οὖν οὔτε παρόντων πλουτεῖν λέγουσιν ἄνθρωπον οὔτε οἰχομένων πένεσθαι.

6. τίνα δὴ ταῦτά ἐστι; φίλοι. φημὶ γὰρ δὴ τὸν μὲν πολύφιλον εἶναι τε πλούσιον καὶ δεῖν οὕτω καλεῖσθαι, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος τοῦτο ἀφηρημένον γεγο- 10 νέναι πένητα. 7. ἢ οὐ πλουσίον καὶ μακαρίου πολλοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, πολλοῖς δὲ ὤσιν ἀκούειν, πολλὰς δὲ χρῆσθαι χερσὶ καὶ ὄλοις γε σώμασί τε καὶ γνώμας ταῖς ἀπὸ τούτων; ἢ τυράνῳ μὲν μέγα εἰς φυλακὴν εὐνοιά τε καὶ πληθὸς δορυφόρων, ἀνδρὶ δὲ ἰδιώτῃ 15 μικρόν τι καὶ φαῦλον εὐνοιά τε καὶ πληθὸς ἐπιτηδείων;

11 Xen. Cyr. VIII 2, 10 sq.

14 Plat. Rep. VIII 18 p. 567

2 ὅτι μὴ τεθνήκασιν στένοντας Mor 4 παρὰ Mo 5 ἕτερον
 ἕτερος Mo | ἕτερος del La² | πλοῦτος om La | πλοῦτος ἕτερος
 BVa Ferr Mor 6 οὐκοῦν CAU|La Va Ferr Mor | παρόντων
 παρόντος τούτου BVa Ferr Mor 7 λέγουσι πλουτεῖν Mo | οὐτ'
 PUI | οἰχομένου BVa 8 τίνα δὴ ταῦτα | τίς δὴ (δὲ Ferr Mor)
 ὁ πλοῦτος οὗτος BVa Ferr Mor | μὲν om Ferr Mor 9 πλούσι
 cum rasura 6 vel 7 litterarum U 11 καὶ οὐ μακαρίου Patm
 sed in marg γε καὶ μακαρίου om B 13 καὶ ὄλοις γε σώμασι
 om B | τε καὶ γνώμας scripsi γνώμας τε καὶ libri (et Re), sed
 καὶ del A, eras I om BVa Ferr Mor 14 ἀπὸ] ἐκ I³ in
 ras BVa Ferr Mor | τούτων] τούτων ὀφελείας Mo Re num
 πολλῶν? | τυράνῳ — 16 ἐπιτηδείων citat Macar. Chrysoc.
 fol. 93^v 15 δορυφόρων — p. 388, 1 ἀδικοῦν in ras 15 littera-
 rum, partim in marg P³ 16 μικρόν τι καὶ φαῦλον] μεῖζον
 Macar.

8. Ἀδικεῖν οὖν μοι δοκοῦσι καὶ οὐδὲν ἐπίστασθαι
περὶ πραγμάτων οἱ μὴ καὶ ταῦτα ὧδε καλοῦντες, καὶ
ταῦτα ὅπου τῆς ἀποκρίσεως ἀκηκόασιν, ἣν περὶ τῶν
4 ⁴ θησαυρῶν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐποιήσατο. 9. εἰ
R 253 δὲ θησαυροὶ οἱ φίλοι καὶ | κοσμεῖ τὰ δῆματα ταῦτα
τὸν Ἀλέξανδρον οὐχ ἦττον ἢ τὰ πολλὰ τροπαια, διὰ
τί καὶ μὴ ὅτῳ μὲν πολλοὶ φίλοι, τοῦτον ἡγοῦμεθα
πλούσιον, ὅτῳ δὲ ἦττους, τοῦτον ἦττον πλούσιον, ὅτῳ
δὲ οὐδεὶς, τουτονὶ πτωχόν; σωφρονοῦντων δ' ἂν εἴη
10 καθ' ἑκάστην τελευτὴν ἀποφέρουσαν φίλον πενέστερον
γεγενῆσθαι λέγειν ἐκείνῳ, ᾧ τοῦτο ἀπόλωλε. 10. νῦν
δὲ οἰκετῶν μὲν ἀποθνησκόντων λέγεται τουτὶ τὸ δῆμα
καὶ ζημία δοκεῖ μὴ ὅσοις πρότερον, ἐπιτάττειν ἔχειν
οἰκέταις· φίλους δὲ ἐπὶ φίλοις ἀνθρωπος ἐξενεγκῶν
15 καὶ καταθάψας μετὰ τῆς ἴσης οὗτος ἂν οὐσίας ὑπο-
στρέφοι; 11. καὶ πῶς; εἰ γὰρ δὴ μήτε ὕψεται ἔτι τοὺς
ἐν ταῖς θήκαις ἐκείνους μήτε λεγόντων τι καὶ παραι-
νούντων ἀκούσεται μήτε συμμαχοῦντων ἀπολαύσεται
μηδὲ τὰ μὲν κελεύοντος ποιοῦντων, τὰ δὲ καὶ σιω-

4 t. IV 856 R sq.

1 περὶ πραγμάτων ἐπίστασθαι B Va Ferr Mor 2 περὶ m²
supra παρὰ Mo | ταῦθ' B Va Ferr Mor 3 ὅπου scripsi ὅσοι
libri (ὅσοιπερ cum lacuna unius litterae U) edd | περὶ τῆς I
5 καὶ κοσμεῖ — 6 τὸν Ἀλέξανδρον om CAPUI | 6 τὸν ἀλέξαν-
δρον ταῦτα τὰ δῆματα Mo 7 μὴ καὶ B Va | ἡγώμεθα Mo
8 ἦττους — ὅτῳ δὲ om Mo | ἦττον] ἦττω La 9 τοῦτον
B Va Ferr Mor et ex τουτονὶ corr I³ | δ' om Mo 10 καθε-
κάστην AILa 11 ὅς Mo | ἀπόλωλεν Re 14 οἰκέτας La
15 οὐσίας οὗτος ἂν B Va Ferr Mor | ἀνουσίας La 16 μήτ'
ἔτι ὕψεται ἐπὶ τοὺς B Va Ferr Mor | ἔτι] ἐπὶ La Mo 17 θήκαις
scripsi e B et Par 1000 auctore Boissonadio Anecd. IV 31
συνθήκαις reliqui libri edd | τί B γε τὲ Mor in marg
19 μήτε Re | καὶ om B

πῶντος, οὐκ ἂν αὐτῷ περιγεκομένον τηλικούτου κτή-
ματος | ἐν ἐλάττοσι ζῳή; 12. οὐδὲν δ' ἂν κωλύει R 254
τὸν ἄνδρα καὶ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν, ὅταν περὶ τὸν
αὐτὸν ἄμφω, χρήματα μὲν μεγάλα, φίλοι δὲ ἀντὶ πλειό-
νων ἐλάττους, ὥστ' ἦν ὁ μὲν αὐτὸν λέγῃ πλουτεῖν, 5
ἕτερος δὲ ἀπορεῖν, οὐδέτερος ἂν τὸν γε ἕτερον ἐξ-
ελέγξειε ψευδόμενον· ἐπεὶ κἂν περὶ τοὺς λόγους τὸ
ἴσον γένοιτο. 13. ὁρῶμεν γὰρ δῆπουθεν ἐν μὲν τοῖς | †
ὄντας ἄνευ χρημάτων, τοὺς δὲ ὧν ἐώνηται δούλων R 255
ταυτησί βελτίους. ᾧ ἀργύρῳ δὲ οὗτοί γε. βελτίους 10
δὲ ἀργύρῳ. οὗτοι δὲ δύνανται καὶ γεφυρῶσαι ποτα-
μούς. κἂν τις αὐτοὺς εἴπῃ πένεσθαι, παρὰ τοὺς ἱατροὺς
τοῦτον ἄξει τις λαβῶν, ἵν' ἐλλεβορίζοιτο. ὁ δὲ μειδιῶν

1 αὐτὸν περιγεκομένον τηλικούτου εἵπωμεν κτήματος ἐν ἐλάτ-
τοσι ζῶντα Mo 2 ἐν ἐλάττοσι ζῳή om Va | ζῳή e ζῶν corr A
ζῶν La et C sed in hoc ζῳή in marg p | δ' inserui
auctore Gasda | ἂν om Va Ferr Mor | κωλύειν Mo 3 γρ
τὸν αὐτὸν καὶ Mor in marg | fortasse scribendum τὸν αὐτόν,
ὅταν παρῇ ἄμφω 4 μὲν ᾗ B Va Ferr Mor 5 αὐτῶν B |
λέγειν La Mo | τεῖν in πλουτεῖν in ras P² 7 ψευδόμενον
ἐξελέγξειεν B Va Ferr Mor | κἂν scripsi καὶ libri edd 8 ἂν
post ἴσον B Va Ferr Mor et inser I³ | ὁρῶ μὲν A ὁρῶ UI |
verba ἐν μὲν — 11 ποταμούς reliqui, ut corrupte leguntur
in CAPUIMoLa quae praebent I³ in ras B Va Ferr Mor
τοὺς μὲν ἐν τούτοις ὄντας ἄνευ χρημάτων, τοὺς δὲ ὧν μὲν
(om Mor) ἐώνηται δούλων οὐδαμῇ βελτίους· βελτίους δὲ ὄντας
τῶν ἐν λόγοις ἀργύρῳ (ἀργῶν Mor e cod. Reg. i. e. Par. 963;
in marg γρ ἀργυρῶν; in vers. latina anni 1606 coni Ἀργείων;
vide p. 384) καὶ δύναιντ' ἂν οὗτοί γε καὶ ποταμούς γεφυρῶσαι
(οὗτοι δὲ δύνανται καὶ γεφυρῶσαι ποταμούς I), interpolata et
a sententia Libanii aliena sunt; qui fortasse scripsit ἐν τούτοις
τοὺς μὲν ζῶντας ἄνευ χρημάτων, τοὺς δὲ ὧν ἐώνηται δούλων
οὐδαμῇ βελτίους· ἀργύρῳ δὲ οὗτοί γε δύνανται καὶ γεφυρῶσαι
ποταμούς. MSchmidt Philol. X 635 coni τοὺς δὲ ὧν ἐώνηται
δούλων ταυτηλ ἀβελτερωτέρους. ἀργύρῳ δύνανται 10 ταυτησί
— βελτίους δὲ om U in ras | ταυτησί — 11 ἀργύρῳ om Mo
12 ἀλλ' ἂν αὐτοὺς εἴποι τίς (τις Va) B Va Ferr Mor εἴποι UI |
περὶ Mo 13 τοῦτον om La | λαβῶν om B Va Ferr Mor, qui
in marg habet: ἄξει, ἵνα | ἵνα B Ferr Mor et ex ἵν' corr I³

ἄμα καὶ διδάσκων περὶ τῆς κατὰ τοὺς λόγους πενίας
τάχα ἂν πολλοὺς πείθοι νομίζειν αὐτὸν ὑγιαίνειν, ὥστε
μηδὲν ἐλλεβόρου δεῖν.

14. Ἐξέσται ἄρα ἡμῖν τοὺς πολυχρούς πένητας
ἀποκαλεῖν κατ' ἐκεῖνο ὃ μὴ ἐκτῆσαντο μηδὲ ἔχουσιν.
ἐξέστω δὲ καὶ ἐμὲ πενέστερον γεγενῆσθαι λέγειν. μᾶλ-
λον δὲ ὅστις οὐ τοῦτό φησιν, οὗ μοι δοκεῖ τὰμὰ ἱκα-
νῶς ἐξητακέναι οὐδ' ὥς ἡμέρας ἂν δέοι πρὸς ἀριθμὸν
τῶν ἐμοὶ τεθνεώτων φίλων. 15. ἐργόνει δὲ ἄρα καὶ
10 ὁ Ἀχιλλεύς πενέστερος τοῦ Πατρόκλου πεσόντος οὐ
δι' ἃ συγκατέκανσεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι τὸν Πάτροκλον
ἔκλαε. καὶ ἔρωγε αὐτὸν ἐπαινῶ ποιήσαντα ἢ ποιῆσαι
φησιν αὐτὸν Ὅμηρος ἀκούσαντα μηκέτι εἶναι τὸν Πά-
τροκλον.

11 Il. ψ 165 sq. et 224

13 Il. σ 22 sq.

1 τοὺς inser *I*² om *Mo* 2 τάχ' *BVa* Ferr Mor | πείθοι
πολλοὺς *BVa* Ferr Mor | νομίζων *Mo* γρ νομίζων Mor in marg
3 ἔτ' ἐλλεβόρου Re 4 ὃ' ἄρα Sintenis 5 μὴ] μήτ' *B* Ferr
Mor et e μὴ corr *I*⁵ μηδὲ scripsi μήτε *ACULaMoP* sed in
hoc τε in ras m² Re μή τ' *I* cum ras. post τ' *BVa* Ferr Mor
8 ὥς *La* | ἂν δὲ *BVa* Ferr Mor 10 ὃ inserui e *CAMoLa*
om reliqui libri edd 11 αὐτὸν *La* 12 ἐκλαε *BVa* Ferr Mor
13 μηκέτ' *BVa* Ferr Mor et e μηκέτι corr *I*⁵ | τὸν om *B*

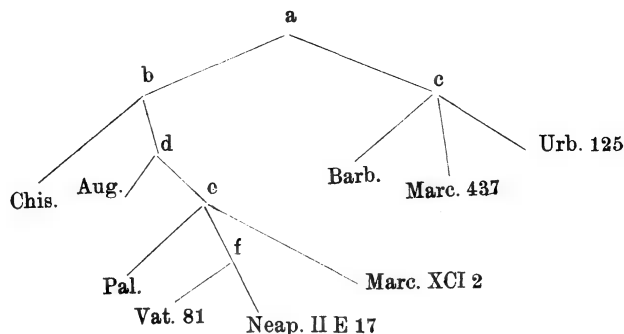
IX.

Oratio εἰς τὰς καλάνδας vel laus kalendarum Ianuariarum a Libanio sene composita nec querelarum de aevo sub Theodosio mutato expers¹⁾ paucis lecta paucisque codicibus ad nostram aetatem propagata est. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 91. Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 38. Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 185. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 214. Vide supra p. 209 sq. Contuli.
5. Neapolitanus II E 17 (= N) saec. XIV fol. 152^v. Vide supra p. 211 sq. Contuli.
6. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 266^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
7. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 202. Vide supra p. 24 sq. Contuli.
8. Marcianus gr. 437 saec. XV fol. 150^v. Vide supra p. 213 sq. Contuli.
9. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 92^v. Vide supra p. 214 sq.

Necessitudinis vinculum quo inter se coniuncti sunt ex hoc disces stemmate:

1) Cf. p. 393, 12 sq. et 398, 2 sq. Fortasse hac oratione Asterius Amasenus permotus est, ut λόγον κατηγορικὸν τῆς ἐορτῆς τῶν καλανδῶν (Patrol. graec. ed. Migne t. XL 215 sq.) scriberet.

Vides igitur hic quoque codices in duas discedentes familias, quarum prior primis 6, altera reliquis tribus codicibus continetur. Sed prior alteri utique praestat. Quamquam ne haec quidem libera est corruptelis, ut p. 398, 1 crucem apponere necesse fuerit. Contuli omnes codices excepto Urbinatate 125, qui ex eodem quo Barberinus et Marcianus 437 fonte fluxit.

Testimonia desunt.

Primus orationem protraxit Leo Allatius in Excerptis variis Graecorum Sophistarum ac Rhetorum, Romae 1641 editis p. 115—124 descriptam e codice Barberino, ita tamen ut etiam Vaticanum gr. 81 inspiceret, e quo p. 396, 13 *θανάτω* vocem in illo omissam et p. 397, 20 *ἂν* post *ἥδε* petivit. Quod vero inscripsit *ἐκφράσιν Καλανδῶν*, in hac re codicum auctoritatem dereliquit deceptus similitudine quam orationcula cum *ἐκφράσει καλανδῶν* (vol. IV 1053 R) praebet. Emendationi corruptelarum fere non operam dedit, ut largam messem relinqueret Reiskio, qui adiutus est codice Monacensi Augustano, non nusquam tamen parum recte a lectionibus Allatii recessit. Nonnulla acute observavit Sintenis. Orationem e parte in Germanicum sermonem libere versam illustravit Gustavus Bilfinger, *Das germanische Iulfest*, Stuttgartiae 1901 p. 41 sq.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΛΑΝΔΑΣ.

1. Ἡ μὲν οὖν ἑορτὴ καὶ αὐτὴ προσάγει τὸ αὐτῆς R 256
 εὖ ποιήσουσα ἡμᾶς, ἡμεῖς δὲ οὕτω πρότερον αὐτῇ
 πεποιθήκαμεν ἐγκώμιον, καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι τιμὴ μὲν
 τοῦτο καὶ αὐτοῖς τοῖς δαίμοσιν ὧν ἑορταί, δαίμονος 5
 δὲ μέγαλον τήνδε εἶναι συμβαίνει τὴν ἑορτήν. 2. πρὸς
 ὃν τί ἂν ἀποκρινάμεθα μεμφόμενόν τε καὶ καταιτιώ-
 μενον, εἰ τοσαῦτα ἀνθρώπους ἐπαινέσαντες ἑορτῆς
 τοσαύτης ἡμελήκαμεν, καὶ ταῦτα εἰδότες τῶν πρὸ ἡμῶν
 τινας τοῦτο οὐ πεπονθότας. 3. ἐπεὶ οὖν οὐκ ἂν οὐκ 10
 ἐπαινοῦντες ἀπελογησάμεθα — τί γὰρ | ἂν καὶ λέγοι- R 257
 μεν; — ἐπαινοῦντες ἀπολογησώμεθα. βέλτιον γὰρ ἀπο-
 δόντας τελευτᾶν τὸν βίον ἢ ὀφείλοντας.

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
Va = Vaticanus gr. 81
N = Neapolitanus II E 17
I = Marcianus append. XCI 2
B = Barberinus II 41
M = Marcianus gr. 437

5 Ovid. Fast. I 115 sq.

1 ἑκφρασις Καλανδῶν Allat. | *Εἰς*] πρὸς *IVa N* 2 αὐτῆς *I*
 3 ποιῶσα *BM All* 4 ὅτι in ras *P*^s 5 ὧν inser *A* in
 marg | αἱ ἑορταὶ edd 9 ἡμελήσαμεν *BM All* 10 οὐκ
 alterum om *All* | οὐκ ἐπαινοῦντες *N* sed οὐκ ἐ in ras *m*^s
 11 ἀπελογησάμεθα *I* ἀπολογησαίμεθα coni Sintonis

4. Ταύτην τὴν ἑορτὴν εὖροι' ἄν, ὃ νέοι, τεταμέ-
 νην ἐφ' ἅπαν ὅσον ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ τέταται, καὶ κι-
 νεῖται τε ἕκαστος καὶ χαίρει καὶ γέγηθε. καὶ εἰ δὴ
 ἦν οἶδόν τε κατεπελγεῖν χρόνον ἀνθρώποις, ὃ περὶ τὸν
 5 ἥλιον γενέσθαι φησὶν ὑπὸ τῆς Ἥρας [ὁ] Ὀμηρος, κατή-
 πειγον ἄν ἔθνη τε ἅπαντα καὶ πόλεις ἅπασα καὶ οἶκος
 ἅπας καὶ ἀνθρώπων ἕκαστος. 5. ἀνθεὶ δὲ ἐν ἅπασι
 μὲν ἡ ἑορτὴ πεδίοις, ἐν ἅπασι δὲ γηλόφοις, ἐν ἅπασι
 δὲ ὄρεσι καὶ λίμναις καὶ ποταμοῖς, ἐν οἷς πλοῖά τε καὶ
 10 πλέοντες, καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ δ' ἄν, εἰ μὴ ἄπλους ἦν
 ὑπὸ τῆς ὤρας ἡ θάλαττα, ναυτῶν τε καὶ ἐμπόρων
 τεμνόντων τε ὁμοῦ τὰ πελάγη καὶ ἑορταζόντων. 6. παν-
 ταχοῦ δὲ πότοι καὶ τράπεζαι Συβαριτικαὶ καὶ γέλωτες.
 αἱ μὲν τῶν εὐδαιμόνων τοιαῦται, τῆς εἰωθυίας δὲ καὶ
 15 ἡ τοῦ πένητος ἀμείνων. ἔρως γὰρ τις λαμβάνει τοὺς
 ἀνθρώπους δαπάνης, ὥστε τὸν ἄλλον χρόνον τῇ συλ-
 λογῇ χαίροντες τότε ἐν κέρδει τὴν ἀνάλωσιν ποιοῦνται,
 πρότερον δὲ εἰωθότες τὴν γαστέρα κολάζειν τότε ὁπό-
 σον αὐτῇ δύνανται χαρίζονται. 7. καὶ τὸ ἔτι κάλλιον,
 20 οὐδὲ μετεμέλησε κεχαρισμένοις, ὥς δὴ τὰ δίκαια πρὸς
 αὐτὴν οὕτω πεποιηκόσιν. εἶναι γὰρ ἐκ τοῦ νόμου
 φαργεῖν τε πλεόν καὶ πιεῖν, καὶ τοὺς τοῦτο δρῶντας
 ἱκανῶς τούτους εἶναι τοὺς ἃ βούλοιτ' ἄν ἡ ἑορτὴ πε-

1 cf. IV 1053, 5
 15 cf. I. l. 1053, 10

3 cf. I. l. 1053, 7
 21 cf. I. l. 1055, 9

5 II. σ, 239

1 εὖροι τις B All 3 δὴ P sed ἡ in ras m³ δ' Va
 om N in ras duarum litterarum 5 η in φησὶν ex α corr
 I² | ὁ in dubitationem vocatum a Sinteni cancellavi 9 καὶ
 (3) om I 10 α in πλεόντας ex ε corr I² 15 ις in τις
 in ras P³ τι A VaN 21 ν in πεποιηκόσιν add I² 22 πλεόν
 om BM | ποιεῖν I 23 ἐορ in ἑορτῇ in ras P²

ποιηκότας. 8. τιμῶν τε ἡ γῆ πλήρης τιμώντων ἀλλή-
 λους ἀνθρώπων δώροις τε καὶ ξενίοις, τοῖς μὲν ἐκ
 πόλεων εἰς πόλεις ἐρχομένοις, | τοῖς δὲ ἐξ ἀγρῶν R 258
 εἰς ἀγρούς, τοῖς δὲ ἐξ ἀγρῶν εἰς ἄστυ, τοῖς μὲν τεθη-
 ραμένοις, τοῖς δὲ ἐκτεθραμμένοις. πλήρεις δὲ ἀτραποί 5
 τε καὶ λεωφόροι φορτίων, ὧν τὰ μὲν ἀνθρώπων, τὰ
 δὲ τετραπόδων, τούτων δέ γε αὐτῶν ἐτέρων τε τιμιω-
 τέρων ὁδοί τε ἐν ἄστυ κατὰστεργοι στενωποί τε μεστοί.
 9. καὶ τοῖς μὲν ἴση ἡ τέρψις δοῦναί τε καὶ λαβεῖν,
 τοῖς δέ, εἰ καὶ μὴ λαβεῖν ἐνείη, τό γε δοῦναι ἡδὺν 10
 κατ' αὐτό γε τοῦτο τὸ δυνηθῆναι δοῦναι. ποιεῖ δὲ
 καλὴν τὴν γῆν τῷ μὲν ἦρι τὰ ἄνθη, τῇ δὲ ἐορτῇ τὰ
 δῶρα πανταχῇ πανταχόθεν ἰόντα. 10. καὶ τοῦτό γε
 ἔτους τὸ ἡδιστον εἶναι λέγων τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι,
 ὥστ' εἰ πάντα τὸν χρόνον ζῆν ὑπῆρχεν ἐν ἴσοις, οὐκ 15
 ἂν ἦσαν ἐν ὄσῳ περ νῦν λόγῳ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις
 αἱ μακάρων νῆσοι. ἡδὺν μὲν γὰρ καὶ ἡ πρώτη χελι-
 δών, ἀλλ' οὐ καλύει πονεῖν, ἡ δὲ ἀξιοῖ τὰς αὐτῆς
 ἡμέρας ὅτι περ πόνου μετέχει, πᾶν τοῦτο ὑποχωρεῖν ἐπι-
 τρέπει τε ταῖς γνώμας καθααῖς ἀπολαύειν. 11. αὐταὶ 20
 φόβους νέων ἀγέλαις λύνουσι διττούς, ὧν ὁ μὲν ἐκ
 διδασκάλων, τὸν δὲ ἐπάγει παιδαγωγός. αὐταὶ δούλοις

8 cf. l. l. 1055, 13 17 Ovid. l. l. 157 21 cf. l. l. 1055, 21

3 δ' PIB edd 4 δ' PB edd | in τεθηραμένοις
 suprapos. γ supra θ I² 6 τε om I 8 καὶ στενωποί τε M |
 νν in δοῦναι in ras P² 12 ἦρει B All 13 ἰόντα praeter
 ι in ras paulo maiore N² 14 τοῦ ἔτους Re | post ἡδιστον
 erasum τοῦτο in C 18 αὐτῆς scripsi αὐτῆς Re αὐτῆς libri
 All 19 ante πᾶν rasura unius vel duarum litterarum in
 A 20 ι in καθααῖς erasum in N 21 ἀγέλαις M om
 I | πο in ἀπολύουσι in ras I²

ὥς οἶόν τε ἐλευθερίαν φέρουσι. καὶ πού τι καὶ ῥα-
 θυμήσας οἰκίτης ἔδοξε μὲν ἀδικεῖν, πληγὴ δὲ οὐδαμοῦ,
 ἀλλὰ καὶ ἔργον φυγῶν προσκαθίζηται κύβοις, ἢ πρὸς
 τὰς ἡμέρας αἰδῶς ἐξητήσατο τὸν ἄνθρωπον. 12. καὶ
 5 δὴ καὶ δίκας ἀνέβαλον καὶ γραφὰς καὶ τιμωρίας κλεί-
 σασαι δικαστηρίοις μὲν θύρας, κατηγοροῖς δὲ τὰ στό-
 ματα. ἡδονῆς τι καὶ ἐπ' αὐτά μοι δοκοῦσι τὰ δεσμο-
 τήρια πέμπειν. καὶ ποτε τὸν ἐπ' αὐτοῖς τεταγμένον
 R 259 ἡρόμην, εἴ | τι καὶ ἐκεῖσε τῆς ἑορτῆς ἔρχεται. ὁ δὲ
 10 ἔφησέ τε ἰέναι καὶ δεικνύναι τὴν ἑορτὴν καὶ τοῖς
 δεσμώταις τὴν ἑαυτῆς δύναμιν νέφους τε ἀφαιροῦσαν
 τοῦ κατὰ τῶν προσώπων καὶ τινα αὐτῶν καὶ μειδιᾶσαι
 πελθουσαν. 13. ἔπεισε δὲ καὶ πατέρα θανάτῳ παιδὸς
 κείμενον αὐτόν τε ἐσθίοντα τροφὴν τε δυσχεραίνοντα
 15 διαλλαγήναι τε πρὸς αὐτὴν ἀποθέσθαι τε τὴν ἀχλὺν
 λῆξαι τε ἀχμῶντα καὶ ἐλθεῖν ἐπὶ λουτρά, καὶ ἃ μὴ-
 δεις τῶν δεινοτάτων πελθεῖν ἐδυνήθη λέγων, ταῦτα
 ἐδυνήθη τῆς ἑορτῆς ἢ ῥώμῃ. 14. διήλλαξε δὲ καὶ
 πολίτην πολίτην καὶ ξένῳ ξένον καὶ παῖδα παιδὶ καὶ
 20 γυναῖκα γυναικὶ τὰ τε ἐν ταῖς συγγενείαις διεστηκότα

2 cf. l. l. 1055, 24

3 cf. l. l. 1055, 18

14 Arist. Vesp. 286

1 ὥς inser C^p 3 σ in προσκαθίζηται inser I²
 προσκαθίζηται BM All 5 ἀνέβάλοντο BM All 6 δικα-
 στηρίον B All 7 δοκοῦσι inser I² 12 αὐτὸν I 13 δὲ
 inser P³ om VaN | καὶ om M | θανάτῳ om B (inser All
 e Va) 14 αὐτὸν AI et ex αὐτὸν corr P³M² Re | μὴ ante
 lineam qua ἐσθίοντα incipit inser A et Re, quod delendum
 vidit αὐτὸν restituens Cobet Misc. 165 collato Arist. Vesp. 286
 μὴδ' οὕτως σεαυτὸν ἐσθίει, cui addas Lib. ep. 833 or. II 424, 4 R |
 ραῖνο in δυσχεραίνοντα in ras P⁴ 17 λόγων M | ταῦτ' BM
 All 18 ἡδυνήθη Re | δὲ Re τε libri All 19 πολίτην
 πολίτη BM All 20 ἐν corr e τέκ cum rasura unius vel
 duarum litterarum I²

συνέστησε τῶν εἰς διαλλαγὰς ἀρόντων τοῦτο μόνον λερόντων, τὴν ἐορτήν, τῶν ἄλλων σφίσι τῶν πρότερον καταπεφρονημένων.

15. *Μέγα δὲ αὐτῆς καὶ τόδε· διδάσκαλος ἀνθρώποις γίνεταί τοῦ μὴ σφύδρα ἔχεσθαι χρυσίου, προῖεσθαι* 5 *δὲ καὶ εἰς ἄλλων ἐντιθέναι δεξιᾶς. παιδεύεται δὲ ταύτην τὴν παιδείαν ὑπ' αὐτῆς καὶ βασιλεὺς ὑπακούων μὲν τῆς νυκτὸς ἀλεκτρούσιν ἐγείρουσι, τοὺς θησαυροὺς δὲ αὐτῷ ποιῶν ἐλάττους ταῖς δόσεσι, τῇ χειρὶ κοσμῶν τὸ διδόμενον, αὐτουργῶν, ἀλλ' οὐ κελεύων.* 10

16. *Τί δέ; τοῖς διδασκάλοις οὐ φίλη; φιλιότη μὲν οὖν καὶ οὐχ ἡτιόν γε ἢ τὸ θέρος τοῖς σπείρασι. χρυσᾶ γέ τοι μῆλα παρέχει τρυγᾶν ἐπαινεῖν τε σφῶν αὐτῶν τοὺς περιττοὺς πόρους, ὥς οὐ τηνάλλως ἀνηλωμένους, ὅταν ἐφ' ὅτῳ ἐρίγνοντο, ἥδη παρῇ καὶ βᾶθρον δέχεται* 15 *τὸν καρπὸν.* 17. *κοινὸν δὲ ἄρα τὸ τῆς ἐντεῦθεν εὐφροσύνης | τῷ τε λαβόντι τῷ τε δόντι. ἔστι γὰρ δὴ R 260 καταθέντι τοὺς μισθοὺς δικαιοσύνης δόξα καὶ ἅμα παρακέκληκε τὸν εἰληφότα καὶ πεποίηκε βελτίονα. οὕτω καὶ περὶ κτήσιν παιδείας ἥδε ἂν λυσιτελοῖ.* 20

18. *Κόσμος δὲ αὐτῇ καὶ τὸ τῶν ὑπᾶτων ὄνομά τε καὶ σχῆμα καὶ ἔργον· ὧν τοὺς μὲν ἀφίησι, τοὺς δὲ*

11 cf. l. l. 1055, 6

21 cf. Ovid. l. l. 81

2 πρότερον scripsi ex CAPIVaN προτέρων BM edd
4 αὐτοῖς BM 5 γίνεταί Re 9 αὐτῷ AVaNIBM All |
δόσεσιν CA 10 δίκαιον M 11 δαὶ M et cum rasura
duarum litterarum (τε, ut videtur) A 14 περ in περιττοὺς
in ras A² | τηνάλλως AI 16 ἄρα] καὶ Sintenis num ἄρα καὶ ?
17 διδόντι τῷ τε λαβόντι BM All | δόντι scripsi auctore
Sinteni διδόντι libri edd 20 ἂν παιδείας ἥδε BM ἂν παι-
δείας ἥδε ἂν All

† ἀντικαθίστησι. διὰ τοὺς πορευσομένους. ἔπειτα ἦκε
 τὸ αὐτό, βωμοί τε θεῶν νῦν μὲν οὐ πάντα ἔχουσι τὰ
 πρόσθεν νόμου κεκωλυκότες, πρὸ δέ γε τοῦ κωλύματος
 ἦδε ἡ νομηνία πολὺ μὲν πῦρ, πολὺ δὲ αἶμα, πολλήν
 5 δὲ ἐποiei κνίσσαν ἀπὸ παντὸς χωρίου πρὸς τὸν οὐρα-
 νὸν ἀνιούσαν, ὥστε καὶ τοῖς θεοῖς εἶναι λαμπρὰν ἐν
 τῇ ἑορτῇ τὴν δαῖτα.

5 Π. α 317. cf. or. I p. 140, 16.

1 Locum reliqui ut est in libris corruptelae signo apposito.
 Nonnulla excidisse „de profectione novi consulis et turba ante
 ambulante“ putavit Re. Equidem potius verba διὰ τοὺς —
 2 αὐτό ut e scholio corrupta delenda censeo, id quod visum est
 etiam Sinteni πορευσομένους in nota marginali librarii Christiani
 e πονηρευομένους corruptum dicenti | ἦκεν αὐτὸς coni Re
 2 τε] δὲ? | ε in ἔχουσι in ras P⁵ 5 κνίσσαν C κνίσσῃν All
 6 ἀπιούσαν B M All 7 δαῖταν B

X.

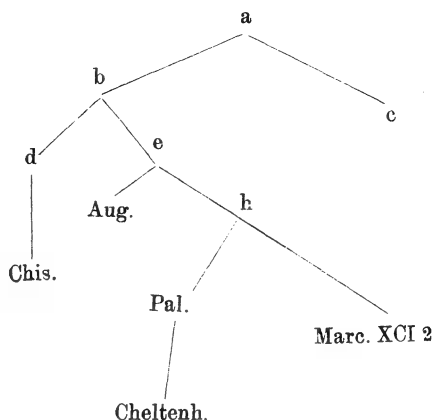
Oratio *περὶ τοῦ Πλέθρου* anno 383/84 Proclo Comite Orientis scripta paucorum nacta est admirationem. Non pluribus igitur quam quattuor vel si dis placet quinque codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. codex Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 93. Vide supra p. 10 sq. Contuli.
2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 39. Vide supra p. 15 sq. Contuli.
3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 234. Vide supra p. 20 sq. Contuli.
4. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 267^v. Vide supra p. 217 sq. Contuli.
5. Cheltenhamensis 10618 fol. 27. Vide supra p. 282 sq.

At quem supremum nominavi vix veri codicis loco habendus est, quippe qui saeculo demum XVII vel XVIII a Leonardo Adami e Palatino descriptus sit. Ex apparatu igitur critico exulare iubendus est.¹⁾

Marcianus autem ex eodem quo Palatinus codice fluxit, ut singularis in lectionibus potissimum pravis consensus demonstrat. Codices secundae familiae desunt. Necessitudinis igitur quo coniuncti sunt vinculum hoc ex stemmate palam fit:

1) De apographo Augustani codicis Peirescio ab Ehingero misso cf. supra p. 19 sq.

Testimonia deesse facile ex orationis argumento intelligitur.

Qui primus in lucem protraxit Bongiovannius (p. 138—150) codice Marciano XCI 2, quamquam eum non nominavit, usus est atque ita quidem ut omnia fere eius vitia manifesta in textu relinqueret. Quorum magnam partem nullius codicis ope sanavit Reiskius Animadv. V 546—552, etiam maiorem, ubi copia ei codicis Augustani facta est, in editione. Nonnulla emendanda reliquit Carolo Sintenis et Augusto Gasda.¹⁾

1) Kritische Beitræge zu Libanios II p. 2.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΕΘΟΥΣ.

1. Ἐπειδὴ πολλοὺς ὁρῶ χάριν εἰδότας Πρόκλῳ R 261 τῆς προσθήκης, ἣ μείζον ποιεῖ τὸ θέατρον, ᾧ πλευραὶ μὲν τέτταρες, τὸ δὲ ἐν μέσῳ Πλέθρον δέχεται τὸ μετὰ μεσημβρίαν ἔργον τῶν ἡκόντων ἀθλητῶν ἐπὶ τὰ Ὀλύμπια, βούλομαι δεῖξαι τὸν μὲν ἀμαρτάνοντα τῇ προσθήκῃ, τοὺς δ' ἃ χρῆν αἰτιᾶσθαι, ταῦτα ἐπαινεῖν προηγμένους.

2. Ἐγκαλέσαι δ' ἂν τις οὐ Πρόκλῳ μᾶλλον εἰκότως ἢ τοῖς πολιτευομένοις. οἷς ἐξῆν μὲν ἀντειπεῖν ἐπὶ τῷ 10 συμφέροντι καὶ βουλευόμενον ἐπισχεῖν, οἶδε γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐπεσθαι τοῖς παρ' ἐκείνων πολλαχοῦ, οἱ δὲ κολακεῦσαι τῷ θανμάσαι τὸ γενησόμενον εἴλοντο μᾶλλον ἢ διαλεχθῆναι τὰ πρόποντα. 3. εἰ μὲν οὖν ἦν μοι

C = codex Chisianus
A = Monacensis gr. 483 (Augustanus)
P = Palatinus gr. 282
I = Marcianus append. XCI 2
Bong = editio Bongiovanniana

2 Cf. p. 177, 14 sq.

1 τοῦ inser P^s 3 ᾧ — 5 Ὀλύμπια glossema censuit Gasda 4 δέχεται δὲ τὸ C A (sed δὲ erasum) P (sed δὲ inser in ras m³) 7 τοὺς δ' P I et e τοὺς δ' corr A² | χρῆν C | προηγνομένων Bong 11 βουλόμενον in βουλευόμενον corr A² et coni Gasda et Cobet Mnem. V 106 (Coll. crit. 102), fortasse recte | ὁ inser C^s eras P 12 spiritus lenis in ἀνὴρ P^s | οἱ δὲ C^s | post κολακεῦσαι eras δὲ C

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

26

φιλία πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ δμιλία καὶ λόγοι, καθάπερ
ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦδε τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐσχηκότων, ἐπει-
R 262 ρώμην ἂν τοῦτό τε | διακωλύσαι καὶ τῶν ἄλλων ὅσα
οὐκ ὀρθῶς ἐδόκει μοι πράττεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἦκε μὲν
5 ἐκ Φοινίκης πεπεισμένος μὴ πάνν τοις παρ' ἐμοῦ
προσέχειν, ὥς ὑπερβολῇ φιλανθρωπίας πολλὰ διαφθεί-
ροντος, ἐγὼ δὲ τοῦτο αἰσθόμενος ἐπὶ μὲν προσηγορίᾳ
χρῶμαι ταῖς εἰσόδοις αἰ τοῦ μηνὸς γίνονται τετράκις,
τοῦτο δὲ ποιήσας ἄφωνος καθέξομαι δεικνύς, ὥς οὐ
10 τοῦ πολλὰ πράττειν ἐπιθυμῶ, καὶ γὰρ τοῦτ' ἀκήκοε
καὶ τὸν εἰπόντ' οὐκ ἐμέμψατο, λοιπὸν ἦν τὸν μὲν ἔαν
ποιεῖν τὸ δοκοῦν, διδάξαι δὲ τοὺς βουλομένους ἀκούειν,
ὅτι χεῖρω γένοιτ' ἂν ἡμῖν τῇ περὶ ταῦτα σπουδῇ τὰ
'Ολύμπια. 4. τῶν γὰρ ἐν αὐτοῖς δρωμένων ὁ μὲν σαλ-
15 πιγκτὴς καὶ ὁ κήρυξ ἀπάντων ἦν ἀκοῦσαι, τουτὶ δὲ
ὑπὲρ οὗπερ ὁ νῦν λόγος, ἐδέχετο μὲν τοὺς ἀθλητὰς
ῥωαν ὀγδόην τε καὶ τὴν ἐπὶ ταύτῃ, ἐδέχετο δὲ τοὺς
θεατὰς ἀσίτους, ὃ καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ καύματος διεκώλυε
19 βλάβην, ἥσαν δὲ οὗτοι μαστιγοφόροι τε καὶ ἐφ' οἷς ἡ
R 263 κρίσις καὶ τῶν λειτουργηκότων οἷς | ἥδιον. ἥλθεν
ἂν τις καὶ σύνδικος καὶ διδάσκαλος. 5. ἔδραι τε λίθου
δύο, τοῦ ἐδάφους ὅποσον τῆς πρώτης πλησίον· οὐδὲν
γὰρ ἔδει πλείονος οὐ πολλοῦ γε τοῦ εἰσιόντος ὄντος.
οὔτε γὰρ οἰκέτης οὔτε ἔτι φοιτῶν νέος οὔθ' οἷς ἀπὸ
25 χειρῶν ὁ βλός οὔθ' οἷς ἔργον τὸ μηδὲν ἐργάζεσθαι.

3 τε inser I² | διακωλύσαι? cf. p. 272, 5 7 δ in δὲ in
ras P³ τε I 10 ου in τοῦ in ras m. rec. A 13 χείρων
I Bong 15 κήρυξ e κήρυξ corr P³ κήρυξ AI 20 λει-
τουρηγῆκότων. οἷς ἥδιον ἥλθεν libri Bong corr Re 22 ὅποσον
τι ὑπερτεταται (vel ὑψηλότεραι), τῆς coni Re Anim 23 ὄντος
om Bong 24 οἰκέτης εἰσῆμι coni Re | φοιτῶν νέος] φοιτῶν
γένος Bong φοιτῶντες Re perperam hoc in A legi asserens
simulque coniciens τὸ ἔτι φοιτῶν γένος

τριχῶν τε τῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἷς σφόδρα ἔμελεν,
 εἶργοντ' ἂν ἰσχυραῖς ταῖς περὶ τὰς θύρας φυλακαῖς ἢ
 μὰ Δία γε οὐδὲ προσήεσαν εἰδότες, ὥς ἔστι τὸ κωλύ-
 σον. 6. μυστηρίων τε τιμὴν εἶχε τὰ ἐν τούτῳ τῷ
 Πλέθρῳ. τοσαύτη μὲν αἰδῶς ἦν, ἣν ἀλλήλους τε καὶ 5
 τοὺς ἀθλητὰς οἱ παρόντες ἡδοῦντο, τοσαύτη δὲ ἡσυχία,
 τοσαύτη δὲ σιωπή· καὶ γὰρ εἴ τι πάλαισμα θανάματος
 ἦν ἄξιον, σιγῇ τοῦτο ἐθανμάζετο. τῆς βοῆς δὲ ἔδει
 τοὺς θεωμένους κρατεῖν τοῦ σκήπτρου | παρέχοντος R 264
 τὸν φόβον. 7. ἰσχυρότερον δὲ καὶ κρείττον τοῦτο ῥα- 10
 δίως ἐρίγνετο <τὸ> τῶν οὐ πολλῶν. οὐ πολλοὶ δὲ
 ἦσαν τῷ μὴ πολὺ τὸ δεχόμενον εἶναι. πολλῶν δὲ
 οὐδὲν ἐδείτο τουτὶ τῶν Ὀλυμπίων τὸ μέρος, ᾧ κόσμος
 ἦν ἀντὶ τοῦτο, τὸ μὴ πολλῶν εἶναι. τοιοῦτον δὲ ἄρα
 τι καὶ τὸ τῶν τελετῶν, αἷς οὐκ ἂν συναχθεσθείης 15
 ἐλάττωσιν ἀντὶ πλειόνων ἑαυτὰς παρεχούσαις. 8. οὐδὲν
 τοίνυν ἐνταῦθα μεῖζον ἐδύνατο τοῦ νόμου, τοῦ νόμου
 δὲ ἦν ἀπειναι κραυγὴν καὶ τοῦ χείρονος καὶ τοῦ βελ-
 τίονος. ὑπῆρχε μὲν γὰρ ἐκάτερον εἰδέναι, πρὸς δὲ τὸν
 πέλας εἰπεῖν τι ἕξῃν περὶ τε τούτου περὶ τε ἐκείνου 20
 καὶ ταῦτα ἡρέμα, τὸ δ' ὑπὲρ τοῦτο παράνομον.

9. Τί οὖν τὸν κόσμον τὸν περὶ τοῦτο, ὃ πλείστης
 σωφροσύνης μετείχε, συνέχεεν; ἀγνοοθετεῖ μὲν Ἀργύ-
 ριος μετὰ τὸν ἕτερον τοῖν ἑμοῖν θείοιν τὸν πρεσβύτε-
 ρον, ἀνὴρ τῇ μὲν ἄλλῃ πολλοῦ τιнос ἄξιος, ταύτην δὲ 25

24 Πανόλβιον cf. t. III p. 110, 6 R sq. or. I § 13 p. 88, 3

1 ἔμελεν I Bong 3 κωλύσον? cf. p. 402, 3 4 δὲ?
 6 τοὺς om I Bong 11 τὸ inserui | πολλοὶ] πολὺ I Bong
 16 αὐτὰς Re 17 ἐνταῦθα coni Re 18 χείρωνος I Bong
 20 τί I 23 συνέχεε P

βλαβεράν δούς τοῖς Ὀλυμπίοις τὴν χάριν. ποιεῖ γὰρ
 δὴ διπλάσιος τὰς ἔδρας τὰς λιθίνας τῷ προσθεῖναι
 τοσοῦτον, ὅπόσον ἦν πρότερον. ποιεῖ δὲ καὶ διπλα-
 4 σίους τοὺς ἐπὶ τὴν θείαν λόντας. 10. καὶ ἦσαν μὲν
 R 265 οἱ περιμόντες ὥς ἐπ' ἔργῳ γενναῖῳ | τὸν Ἀργύριον
 ἐπήνουν, νευκῆσθαι τοὺς πρὸ αὐτοῦ λέγοντες ἅπαντας
 τῷ πεποιημένῳ, τουτὶ δὲ ἄρα ἔμελλέ τι κινήσειν τῶν
 ἐνταῦθα νομίμων, καὶ συνεισῆει τοῖς πλείοσι θεαταῖς
 πολλὰ τῶν ἐμπροσθεν οὐκ ὄντων. ὁ δὲ μετ' ὀργῆς
 10 ἐπιὼν τῷ θορυβοῦντι τὸ μὲν ἔπαυεν ἄν, τὸ δ' οὐκ
 εἶχεν, ἦν δ' ἂν βελτίων τηρῶν τὸ καθεστῆκος μᾶλλον
 ἢ χρεῖαν φαρμάκου ποιῶν. 11. ὅμως δ' ἦν τις αὐτῷ
 καὶ ἐκ τούτων ἡδονὴ πρὸς τὸ πλεόν βλέποντι καὶ τῶν
 ὑμνησόντων τὸ προσγενησόμενον οὐκ ἠτόρει, οἱ τὸ μὲν
 15 ἀπολωλὸς ἰδεῖν οὐκ ἐδύναντο, <δι'> δὲ ἀπωλώλει, τοῦτο
 μέγα ἦγον καὶ χρήστην αὐτῷ τῆς χάριτος ἔφασκον
 εἶναι τὸν Δία. 12. ἡξίουν μὲν οὖν ἔργω Φασγάνιον,
 τῶν θείων μοι τὸν νεώτερον, μηδὲν πρὸς ταῦτα παθεῖν
 καὶ ταῦτα φρονήσει δοκοῦντα διαφέρειν, ἀλλὰ τὸν μὲν
 20 ἀντ' ἀγαθοῦ κακόν τι πεποιημέναι νομίζειν, τῶν δὲ
 καταγελαῖν, ὥς ἀπολελειμμένων τῆς ὀρθῆς περὶ τοῦ
 πράγματος κρίσεως. 13. νῦν δ' ὁ συνετὸς ἐκείνος
 ἐδήχθη τὴν ψυχὴν, ἐξηλοτύπησεν, ἐμιμήσατο, τὴν οὐ

2 δὴ om I Bong 3 δὴ AP 5 περιμόντες e περιόντες
 corr C^v παριόντες Re perperam παριόντες in A legi asserens,
 cf. p. 407, 18 6 ἢ in ἐπήνουν in ras P^s 7 κινήσει I Bong
 8 συνεισῆει scripsi auctore Re συνῆει libri Bong γὰρ συνεισῆει
 Gasda 13 τὸ ras corr e τῷ C^v 14 προσγενησόμενον CP
 sed in hoc γενῇ et acutus supra ultimum ε in ras m^s
 15 <δι'> δ scripsi δ libri Bong aut ὅφ' οὐ ἀπολώλει aut
 δ προσεγγόνει coni Re φ Sinentis | prius ω in ἀπωλώλει ex
 o cort P^s ἀπολώλει Bong | τοῦτον μέγαν Sinentis 18 τὸν
 θεῖον I Bong | πρὸς om P

καλὴν ἤρισεν ἔριν, καὶ προσθήκη πάλιν ἐτέρα, δυνα-
 μένη τοσοῦτον, ὅσον ἀμφοτέρω, τό τε ἀρχαῖον καὶ τὸ
 δεύτερον, καὶ πλείων μὲν ὁ ὕψλος, πλείων δὲ ὁ θόρυ-
 βος. τὸ πρόσωπον δὲ ἐκείνο τὸ καταπλήξαι | δεινὸν R 266
 ὠφέλει μὲν, μικρὰ δὲ ταῦτα, καὶ καθ' ἐκάστην Ὀλυμ- 5
 πιάδα τὴν ἀκοσμίαν ἦν ἰδεῖν ἀξιομένην. 14. τελευ-
 τώντων μὲν τῶν παρὰ τῶν ἀθλητῶν εἰς ἡλίου δύσιν
 διὰ τὸ καὶ τὸν τῆς ἀρχῆς τουτωνὶ τῶν ἔργων κεκι-
 νῆσθαι χρόνου, ἀνάγκη γὰρ ἦν βραδύτερον ἀρχομένους
 βραδύτερον πεπαῦσθαι, τολμώντων φανερώς ὁμολογεῖν 10
 τῶν πολλῶν μὴ ἂν δύνασθαι τὸ καῦμα ἀνέχεσθαι τῶν
 προτέρων ἐπὶ τῷ πάνν δύνασθαι φιλοτιμουμένων, φωναὶ
 δὲ αἱ τῶν ἄλλων θεατῶν εἰσῆλθον ἐκείσε πᾶσαι μεμιγ-
 μέναι ταῖς τῶν Ἑλλήνων αἱ Ῥωμαίων τῶν μὲν φασκόν-
 των ἐκτετάσθαι τὸν παλαιστήν, τῶν δὲ οὐ. ὥστε τοῖς 15
 τὰ πρότερα εἰδόσι ταῦτ' ἐλεεῖν ἐπῆει ὄνομά τε αὐτοῖς
 ἐτίθεντο τὸ τῆς ἐορτῆς ἐκελῆς, ἐν ᾗ τὸ μηδὲν ὀκνεῖν
 πολὺ. 15. ὑβρισμένων δὴ καὶ καταπεφρονημένων τῶν
 ἐν τῷ Πλέθρῳ, τῶν ἐντιμοτάτων τε καὶ σεμνοτάτων,
 ῥᾶον ἤδη τὰ ἄλλα μεθίστατο κελεύοντων μὲν τινων 20
 [τὰ] ἄριστα ποιεῖν τὰ δεῖπνα τὸν τε ἀγωνοθέτην τοὺς
 τε ἑλλανοδίκας καὶ πειθόντων, ἀνισταμένων δὲ ἐκεί-
 νων καὶ διασπειρομένων οἰκαδε ἐκάστου, δεικνύντων

17 Μαῖονμα. cf. O Müller, Ant. Antioch. 33.

5 num ὠφέλει? 9 τὸν χρόνον Bong | ἀρχομένους scripsi
 e CA ἀρχομένοις PI edd 16 αὐτῶν Bong 18 καταπε-
 φρονημένων scripsi e CA et γρ in marg P καταπεπατημένων
 PI edd cf. p. 397, 3 19 τῶν cancellavit Re Anim, at cf.
 p. 408, 15 sq. 21 τὰ cancellavi auctore Re 22 ἑλλανοδίκας
 A ἑλλανοδίκας CP sed in hoc ἑλληνο in ras m^s

ἐν τοῖς προσώποις ὑπὸ τῇ δάφνῃ τὸν οἶνον. 16. καὶ |
 R 267 ταῦτα δὴ φημι τὴν γένεσιν ἐκείθεν λαβεῖν, ἀπὸ τῆς
 ἐν τῷ Πλέθρῳ παροινίας. ἐλογίζοντο γὰρ οἱ ταῦτα
 ἀξιούντες, ὅτι οὐδὲν δεινὸν ἐπὶ τοῖς τηλικούτοις ταῦτα
 5 ἀμαρτάνεσθαι. τῆς δὲ ἐν ἐκείνοις πλημμελείας αἵτιον
 τὸ πλῆθος, τούτου δὲ αὐτὸ τὸ ἔχειν, οὗ τοσοῦτοι καθ-
 εδοῦνται. 17. οὕτως ἡμῖν ὁ καλὸς Πρόκλος πονηρό-
 τερα τὰ ἐκεῖ ποιεῖ, καὶ ὁ χαίρων, εἰ τοῦτο μείζον ἔξο-
 μεν τὸ θέατρον, ἐπὶ τῷ μείζῳ τὴν ἀσέλγειαν ἔσεσθαι
 10 χαίρει. χαίρων δὲ τοῦτο πολεμεῖ τοῖς Ὀλυμπίοις καὶ
 δείκνυσιν, ὥς οὐκ ἂν τελείσθαι βούλοιο τὰ γε ὥς
 ἀληθῶς Ὀλύμπια. 18. ἐγὼ δὲ ἡξίουν Πρόκλον μαθεῖν
 τε ἅπαντα τὸν περὶ τὸν τόπον λόγον βοηθῆσαι τε τοῖς
 πάλαι νενομισμένοις. τοῦτο δὲ ἦν ἀφελεῖν τὸ νεώτερον
 15 καὶ καθίσει τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῦ πρεσβυτέρου
 μόνου καὶ μὴ φροντίσαι τῶν διαβαλούντων τὸ ἔργον,
 ὥς συνοφαντούντων. τὸν γὰρ τῷ νόμῳ συνηγωνισμένον
 οὐκ ἡδικηκέναι, οὐδέ γε πανταχοῦ τὸν μὲν ἀφαιροῦντά
 τινος ἀδικεῖν, τὰς προσθήκας δὲ εὐδοκιμεῖν, ἀλλ' εἶναι
 20 καὶ προσθέντα βλάψαι καὶ ἀφελόντα ὀνῆσαι. 19. τοῦτο
 δὲ ἴδοι τις ἂν μάλιστα ἐν τοῖς σώμασιν, ἐν οἷς αἱ
 προσθήκαι τῶν ἀποκοψόντων δέονται, καὶ ὁ ἱατρὸς
 τοῦτο φαρμάκοις ἢ καὶ τῷ σιδήρῳ δυνηθῇ, τὸν μισθὸν
 ὧν ἀφείλεν ἔχει. μάλιστα μὲν οὖν ἐχρῆν τὸν καλὸν
 25 κἀγαθὸν Πρόκλον οὕτω τὴν περὶ τὸν *Δία* σπουδῇν
 ἅπασιν ἐπιδείξαι. 20. πάντως γὰρ εἰ καὶ μὴ πάνν |
 R 268 πολλούς, ἀλλὰ τούς γε σπουδαίους ἔπειθεν ἂν αὐτὸν

5 πλημμελείας PI 6 αὐτὸ scripsi αὐτοῦ libri edd „malim
 αὐτὸ“ Re | ἔχον Bong 7 πρόκλος in marg C² | πονηρότατα
 I Bong 8 ὁ delendum censet Re | οὕτω ? | ο in ἔξομεν ex
 ω corr C² 10 τούτω C et e τοῦτο corr P³ et Re 26 γὰρ
 inser C² 27 ἔπεισεν Bong

ἐγκωμιάζειν. εἰ δ' ὥκνει τοῦτο ποιῶν ὁφθῆναι, οὐκ
 εὐλογον μὲν τὸ πάθος, ἔστω δέ τις τῷ ὥκνῳ τῷ περὶ
 τοῦτο λόγος. ὁ δὲ τί μαθὼν λίθους ἐπὶ λίθοις δει-
 κνύει καὶ πόνον ἔτερον καὶ δαπάνην ἄλλην καὶ προ-
 θυμίαν πολλὴν πειρωμένην νικῆσαι τὰ τρία; 21. τίς 5
 γὰρ οἴσει τὰ γενησόμενα; τίς τὸν ἐσπεσούμενον ὄχλον;
 τίς οὐχ ἡγήσεται ληρεῖν τὸν κήρυκα μεμνημένον ἡσυ-
 χίας; τίς δείσει τὸ σκῆπτρον; τίς αἰσχυνεῖται τὸν στέ-
 φανον; τίς τὴν ἀρχὴν αὐτήν; 22. εἴσονται γὰρ, ὥς
 ἦν μὴ δουλεύῃ τοσοῦτοις οὔσι τοῖς θεαταῖς, ἐμβρον- 10
 τηθεὶς ὑπὸ τῆς βοῆς ἅπεισιν, ἀρκεῖν ἡγούμενος σώζειν
 ἑαυτόν, τῇ 'κείνων ἀφελὲς βουλήσει τὸ περὶ τοὺς ἀθλη-
 τὰς· αὐτὸ γὰρ τὸ τοῦ θεάτρον μέγεθος ἐπισπάσεται
 τοὺς οὐ δικαίους τῶν αὐτόθι γινομένων μετέχειν. μετ-
 έχουσι μὲν γὰρ καὶ νῦν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτοι, μεθέξουσιν 15
 δὲ ἐκ τῶν προστιθεμένων πλείους, ἡ ζημία δὲ ἐν αὐτῷ
 τῷ πλείονι.

23. Τί οὖν περιόντες λέγετε; μικρὰν ὁ Πρόκλος
 τὴν πόλιν παραλαβὼν μεγάλην ἐποίησεν. ἐγὼ
 μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ μέρει, καὶ μαρτυρεῖ μοι τὰ 20
 πράγματα, μικροτέραν αὐτόν φημι ποιεῖν τὴν πόλιν.
 ἐν γὰρ τῷ τοιαῦτα οἰκοδομεῖν καταλύει τῇ πόλει τὸ
 κεφάλαιον τῆς δόξης, μᾶλλον δὲ προσδιαφθείρει μετὰ
 τῶν λίθων τῇ λύμῃ τῇ παρὰ τῶν ἐμπροσθεν | 24
 προστιθεῖς, ὥς μηδενὶ τὸ λοιπὸν διεστάναι τό R 269
 τε τοῦ Διονύσου θεάτρον τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμ-
 πίου. 24. ἔδει μὲν γὰρ ἐξ ἀπάντων τῶν τῆς ἐορ-
 τῆς χωρίων ἐκβεβλήσθαι τοὺς ἀσχήμονας τούτους

6 τὸ γενησόμενον Bong
 18 τὴν πόλιν ὁ πρόκλος C

11 σωίζειν C

12 αὐτόν Rē

θορούβους καὶ ἐν μηδενί γε τῶν τριῶν τούτων μηδὲν
 ἰσχυρότερον εἶναι τοῦ νόμου, εἰ δὲ πᾶν ἀσθενέστε-
 ρον τῆς ἐν ἐκάστῳ θεραπειᾷ, τοῦτο γοῦν ὑγιαῖνον
 παρέρχεται. 25. νῦν δ' εἰ μὴ μελίων καὶ αὐτὸ
 5 καθέξει νόσος, ἀτύχημα τοῦτο κέκριται. ἐπέδωκε γάρ,
 φασί τινες, εἰς πολυανθρωπίαν ἢ πόλιν. ἐγὼ δὲ ἐβου-
 λόμην μὲν μὴ τὰς ἐν ταῖς ἄλλαις συμφορὰς ἠϋξηκέναι
 σώμασι τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν, ἀλλ' ἔχειν μὲν ἐκά-
 στην τοὺς ἐαντῆς, εἶναι δὲ ἡμῖν ἐλάττους ἢ οὕτω
 10 πλείους· ἐπεὶ δὲ οὓς ἐξέβαλεν οἰκοῦν τὸ κακῶς
 πράττειν, οὗτοι δεῦρο συνερρυνήκασιν, μὴ διὰ τοῦτό γε
 ἡμῖν αἰρεσθαι τουτὶ τὸ θέατρον. 26. οὐ γὰρ ἄξιον τὴν
 ἐκείνων ὥς ἡμᾶς καταφυγὴν τοῖς Ὀλυμπίοις γενέσθαι
 R 270 βλάβην. | ἀλλ' ἰδρυσέσθω μὲν τῇδε τὸ φεῦγον ἐτέ-
 15 ρωθεν, μὴ προσπολλύσθω δὲ τῆς ἐορτῆς ὃ τῶν ἐν
 αὐτῇ δρωμένων πλείστην ἔχει τὴν σεμνότητα. 27. ἔτι
 τοίνυν οὐδ' ἐπὶ τῶν πρώτων ἐκείνων οἱ καθιζάνοντες
 μόνοι τὴν πόλιν ᾤκουν, ἀλλ' ὄντων οὐκ ὀλίγων, οὐ
 γὰρ ἔστιν ὅτε οὐ πολλοὶ τὴν πόλιν ᾤκουν, οὐ πλείους
 20 ἢ προσῆκον ἤρχοντο ταῦτα ὁψόμενοι. πῶς οὖν ἐκεί-
 νων εἰκόντων τοῖς τεταγμένοις τούσδε τιμήσομεν τῇ
 τοῦ πράγματος ἀτιμίᾳ; πῶς δ' ἡμᾶς ἀναγκάσουσιν οὗτοι
 μείζον ποιεῖν τοῦ θεάτρον τὸ μέτρον οὐκ ἀναγκάσαν-
 τος τοῦ τότε πλήθους τοὺς τότε ἄρχοντας μείζον ποιῆ-
 25 σαι τὸ θέατρον; 28. οὐ τοίνυν οὐδ' ὀπόσον μέλλει

19 cf. p. 493, 4 sq.

2 εἰ — 3 θεραπειᾷς verba videntur labem contraxisse
 1 η in μὴ in ras P^s 7 μὲν om I Bong 9 ἢ οὐ γε Gasda
 11 διατοῦτο PI 12 αἰρεσθαι ἔδει coni Re αἰρέσθω Gasda
 et Sintenis 17 καθίζοντες Bong 23 ποιεῖν — 24 μείζον
 om I Bong 24 ποιεῖν Re

δέξασθαι πάντας, ἐνὶ τῷ Πρόκλῳ ποιεῖν, οὐδ' εἰ πάντα
 ἀξιολογῇ δύνασθαι. ἀλλ' οὐ διὰ τοῦτ' ἡδίκηται τὸ μὴ
 θεώμενον | ἔχρον εἰπεῖν τοὺς θεωμένους. οὐκοῦν οὐδ' R 271
 εἰ μὴ τοῦτο θεῶτο, δύναιτ' ἂν ἐγκαλεῖν. ἦσαν, ὦ
 Πρόκλε, καὶ πάλαι λίθοι καὶ τό γε ἦν ὄρος τουτὶ τὸ 5
 τεμνόμενον καὶ τεκτόνων τέχνη καὶ χεῖρες ἑτεραί καὶ
 ἄμαξαι καὶ δοκοὶ καὶ κάλῳ, ἀλλ' οὐδεις ἦν λογισμὸς
 ὁ πέλσων πλείονων ποιῆσαι τὴν θῆαν. 29. σὺ δ' οἶει
 τῷ πλήθει φαιδρότερον καταστήσειν τὸ Πλέθρον, κακῶς
 ὑπολαμβάνων. ὁρᾷς γοῦν, ὥς Ὀλυμπίων ἀρχομένων 10
 ἔλαττον ποιοῦμεν τῇ πόλει τὸ πλήρωμα τῶν τε ἐπὶ τῆς
 σκηνῆς τοὺς πολλοὺς ἐξελαύνοντες καὶ πόρνας καὶ
 ἑταίρας καὶ πόρνοους. καίτοι χρῆν, εἰ ἐν τῷ πλείονι
 τὸ βέλτιον ἦν, ὅπως ἄλλοθεν ταῦτα ἐπεισοίσομεν, σκο-
 πεῖν. 30. νῦν δ' ὅταν ἀνδρῶν μόνων ποιῶμεν τὴν 15
 Δάφνην, τὰς γυναῖκας δὲ ἔξω τῶν ἐκείνης ὁρίων, τί
 ποιοῦμεν; φανυλότεραν τὴν Δάφνην; ἱερωτέραν μὲν
 οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ ἐδακρύσαμεν εἰς τὸ μὴ πάσας ποτὲ
 σχεῖν ἐκβαλεῖν ὑπ' ἀνδρὸς ἀσεβοῦς βιασθέντες. καί-
 τοι πλεον ἐρίγνέτο παρὰ τὰς γυναῖκας τὸ τότε ὅν ἐν 20
 Δάφνῃ, ἀλλ' ὅμως κατηρώμεθα τῷ παροινοῦντι, καὶ
 οὐ τηνᾶλλως, ὥς ἔδειξε τῆς τελευτῆς ὁ τρόπος. συμ-
 βαλὼν ἄκροις τοῖς τῶν ποδῶν δακτύλοις | τὸ μέτω- R 272

15 cf. Paus. V 6, 7. Leonardos, 'H Ὀλυμπία p. 24 sq.

1 ε alterum in δέξεσθαι in ras P⁵ δέξασθαι CI Bong
 contra usum Libanii 2 διατοῦτ' I 3 ο in οὐδ' in ras P²
 5 τότε Re perperam id in A legi asserens | ἦν Re οὖν
 libri sed in ras P³, Bong 7 ὁ λογισμὸς ὁ AIP edd, sed in
 P prius ὁ erasum, quod delendum vidit Gasda 10 ὑπο-
 λαμβάνων Re, quod correxit Sintenis 11 οἱ in ποιοῦμεν in
 ras P² | τε om Bong τ' Re 16 τῶν] τῆς Bong 21 παρ-
 οικοῦντι Bong 22 prius λ in τηνᾶλλως in ras P³ τηνᾶλλως CI

πον χρόνον πολὺν ὃδ' ἥδει τε ἐν οἷς ἔκειτο καὶ τὸν θάνατον ἐκάλει.

31. Καὶ μὲν δὴ κακὰ τῶν ἀθλητῶν τοῦτ' ἴδοι τις ἄν, ὅταν τοὺς μὲν ὁ κήρυξ· εἰσάγῃ τῇ φωνῇ, τοὺς δὲ μὴ τῇ σιωπῇ τῆς περὶ αὐτοὺς βασάνου τούτων ἐκάτερον ποιούσης. καίτοι πλεοὺς ἂν ἦσαν οὐκ οὔσης ἐξετάσεως. ἀλλ' ἦν ἂν μετὰ τοῦ βελτιόνος τὸ χεῖρον· ἐγένετ' οὖν τοῦλαιτον τοῦ πλεονος ἄμεινον. 32. ταῦτα εἰδότες Ἥλαιοι μεγαλοφρονοῦσι τῷ μόλις ἐπτά παρ' αὐτοῖς ἀποδύεσθαι. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ τῶν Δελφῶν. παρ' ἄλλοις δέ γε ἀθλητῶν ἀγέλαι δευτέρως ἡμέρας εἰς τὸν ἀγῶνα δεόμεναι, τοῦνομα μέντοι γε οὐκ ἴσον, οὐδ' ἔστιν οὕτως ἀναιδὴς οὐδείς, ὅστις ἂν τοὺς ἀθλητὰς ἀνταριθμῶν ἀξιῶσαι ἂν πρὸ ἐκείνων R 273 τετάχθαι τῶν τοῖς ὀλίγοις χρωμένων. | 33. ὅλως δὲ εἰ φιλόανθρωπόν τις οἶεται τὸ πάντων εἶναι ταῦτα ὀφθαλμῶν, τί δεῖ πράγματα ἔχειν ἕτερα ἐφ' ἑτέροις τιθέντα, ἐξὸν ἂν δέλλης δοῖται, τοῦ προμήκους ποιῆσαι θεάτρον τοῦ γέλτονος καὶ τὸ νῦν τῶν τριῶν ἡμερῶν ὅλῳ δοῦναι 20 τῷ μηνὶ καὶ μηνὲ περὶ τῆς ἐσθῆτος πρὸς μηνέναι διαφέρεσθαι; γένοιτο γὰρ ἂν οὕτω πλείους. 34. μᾶλλον δὲ ἔστι τι καὶ τούτου πρότερον εἰς τὰ τοιαῦτα. τί τοῦτο; τὸ ὑπὸ τῷ ὄρει θεάτρον, ἄλλως θ' ὅτε καὶ αὐτὸ τὸ ὄρος ἀντὶ θεάτρον καθίσταται. ἀλλ' ἔξω

23 Archaeol. Jahrb. XII 106

1 ὃδ' corr ex ὁ δ' P³ ὁ δ' CAI Re 3 τοῦτο C 4 κήρυξ
e κήρυξ P³ 5 τῆς σιωπῆς, Bong | βασάνους I Bong 7 ἂν
om I Bong 9 Ἥλαιοι om I Bong | τὸ I Bong 13 ἴσον ex
ἴσον corr P³ ἴσον A 14 ἀξιῶσαι I Bong | ἂν τούτους πρὸ
coni Re 15 τοῖς om I Bong 17 πρᾶγμα Bong | ἕτερον
Re 18 τοῦ om Bong 22 ι in τι in ras P³ τοι AI
Bong Re qui tamen coni τι 24 αι in καθίσταται in ras C²

τοῦ νόμου ταῦτα. τὸ δὲ νῦν τοῦτο, εἰπέ μοι, κατὰ τὸν νόμον; ἢ τὸ μὲν ἄλλοσε τὸ πρᾶγμα μετενεγκεῖν ἄτοπον, τὸ δὲ τῷ πρᾶγματι ποιῆσαι θέατρον ἀπᾶδον καλόν;

35. Πρόκλος οὐκ οἶεται μὲν ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι, 4
πολλὰς δ' ἂν αἰτίας οὐκ | εἶχεν ὧν ἔχει νῦν, εἰ μὴ R 274
τὰς παρ' ἐμοῦ συμβουλάς ὑπώπτευν. ὃ δὴ με μὴδὲ
συμβουλεύειν ἔπεισε. καὶ νῦν ἐπαίνους μὲν ἐπὶ τοῖς
περὶ τὸ Πλέθρον πολλοὺς αὐτῷ καὶ μεγάλους ἔσσεσθαι
φασί τινες, τῷ δ' ἂν ἦν κέρδος, εἰ μὴ στήσῃ τοὺς
ἐπαρασσομένους ἔμελλεν. 36. οἶδα ἐγώ, πόσον τι τοῦτο 10
ἔσται, ὅταν κλύδωνος γέμῃ τὸ Πλέθρον, ὅταν εἰς
σπουδὰς τὸ πλῆθος διηρημένον ἐκβαίνωσι καθ' ἑκάτε-
ρον τὸ δίκαιον, οἷς τε βοηθοῦσι καὶ δι' ὧν ἐναν-
τιοῦνται, ὅταν αἱ μὲν χεῖρες πανταχοῦ φέρονται, ἢ
βοή δὲ ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, προὔωσι δὲ τινες καὶ 15
ἐπὶ τὸ συρίττειν. τότε τῶν γενηρακῶτων οὐκ ὀλίγοι
τῶν ταῦτα μὲν ὁρώντων, τὰ πάλαι δὲ ἑωρακῶτων
ἀλγοῦντες τῇ πολλῇ μεταστάσει τίνος ἀφέξονται ῥήματος,
ἐρασταὶ παλαιοὶ τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπίων; 37. ταῦτα
οἱ μισθοὶ τῆς καλῆς ταύτης προσθήκης. καὶ διαβή- 20
σονται οὗτοι διὰ τοῦ παιδὸς ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν οὐδὲν
ἐνταῦθα ἡδικοκῶτα, τῶν λυπουμένων δὲ οἶμαι καὶ
τοῦτο, θαυμαστόν γε τὸ ἄθλον Ὀλυμπίων προσαγόντων
καθησθαι φοβούμενον, εἰδότεα οἷα ἀκούσεται.

21 Τατιανόν cf. t. II 467, 5 R

2 τὸν om I Bong 3 inter ἀπᾶδον et καλὸν excidisse
puto τῶν καλῶν. ἀπαθόντων καλόν libri Bong, ἀπᾶδον, τῶν κα-
λῶν Re 9 μὲν Bong 14 πανταχοῖ? 17 ἂ in τᾶ in ras paulo
maiore P³ τῶν AI Bong Re, qui tamen τὰ coni 21 δ' οὗτοι
Sintenis 22 τῶν λυπούντων δὲ οἶμαι καὶ τοῦτο (θαυμαστόν
γε) τὸν ἄθλιον Re Anim, qui tamen in editione quavis muta-
tione abstinuit post τοῦτο fortiter interpungens.

XI.

Ἀντιοχικός, oratio in laudem patriae anno, ut videtur, 360 conscripta et e parte in ludis Olympiis huius anni recitata¹⁾ atque posteriore aetate²⁾ multum lectitata, triginta octo (vel si duo Monacenses 101 et 113 pro uno habentur, septem) codicibus ad nostram aetatem pervenit. Qui sunt:

1. Chisianus R VI 43 (= C) saec. XI/XII fol. 96. Vide supra p. 10 sq. Contuli.

2. Monacensis gr. 483 (= A) saec. XIII/XIV fol. 42. Vide supra p. 15 sq. Contuli.

3. Vaticanus Palatinus gr. 282 (= P) saec. XIV fol. 272. Vide supra p. 20 sq. Contuli.

4. Vaticanus gr. 81 (= Va) saec. XV fol. 6. Vide supra p. 209 sq. Contuli.

5. Neapolitanus II E 17 saec. XIV fol. 1 continet tantum finem orationis inde a p. 518, 13 ac ne hunc quidem integrum. Vide supra p. 211 sq.

1) Cf. p. 498. 1 sq.; p. 531, 3 sq.; ep. 34 *τῆς ἡμετέρας εὐφημίας* (cf. p. 438, 1; 441, 4). Orationem sub Constantio esse scriptam primus Reiskius Anim. V 225 coniecit, etsi dubitanter, nam alio loco (p. 216) *quī (Valens)*, inquit, *si est, neque in eo fallor, necesse est, ut haec oratio sub Theodosio sit conscripta* (= t. I p. 323 not. 17; cf. p. 332 not. 88 et p. 365 not. 65). De Iuliano imperatore, qui ep. 27 p. 517, 2 ed. Hertl. anno 363 eius mentionem fecit, cogitavit Mueller Ant. Antioch. p. 17, sed annum 360 Sieversius l. l. p. 245 sagaci computatione extricavit. Cf. Archaeol. Jahrb. XII 110 et Album Gratul. in hon. Herwerd. p. 47.

2) Mentio eius facta est etiam a Manuele Chrysolora in comparatione veteris et novae Romae per epistulam ad Ioannem Imperatorem data (Georg. Codin. excerpt. de ant. Constant. Venet. 1729 Hist. Byz. t. XXI p. 81) *ἀκούομεν δὲ τὸ τῆς Ἀντιοχείας κάλλος παρὰ πολλῶν τε ἄλλων καὶ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου ἐν οἷς ἐπὶ τοῦ ὁμωνύμου ταύτῃ λόγον ἐγκώμια τῆς πατρίδος γράφει.*

6. Urbinas gr. 126 (= U) anno 1316 exaratus fol. 1. Vide supra p. 216 sq. Contuli.

7. Marcianus append. XCI 2 (= I) saec. XIV fol. 124. Vide supra p. 217 sq. Contuli.

8. Marcianus gr. 437 (= M) saec. XV fol. 72^v. Vide supra p. 213 sq. Contuli.

9. Barberinus II 41 (= B) saec. XV fol. 135^v. Vide supra p. 24 sq. Contuli.

10. 11. Monacenses gr. 113 et 101 (= Mo) saec. XVI, quos unius quasi corporis instar esse supra p. 221 sq docui. Ac quoniam de altero quae necesse erat illic exposui, hoc loco prioris succincta danda est descriptio.

Monacensis gr. 113 chartaceus in folio saeculi XVI 63 tribus manibus exaratus est, quarum prima in foliis 1—76 (τὰ Πινθαγορικὰ ἔπη χρονῶ cum commentario Hieroclis) et 234—263 (Ἰουλιανοῦ καίσαρος, εἰς τὸν βασιλέα ἡλίον, πρὸς σαλουζῖνον), secunda in foliis 77—115 (Θεμιστίου περὶ τῶν ἡτυχηκότων aliaeque orationes) et 211—224, tertia eadem quae Monacensem gr. 101 exaravit¹⁾, in foliis 116—210 et 225—233 (Φιλωνος Ἰουδαίου περὶ τῆς ἐβδόμης) versata est. Ac

fol. 116 inc. Αἰβανίου σοφιστοῦ λόγος πρὸς Θεοδόσιον βασιλέα περὶ τῆς στάσεως λόγος β': ~

123^v τοῦ αὐτοῦ εἰς εὐστάθιον τὸν κάρα: ~

124^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἐπὶ ταῖς διαλαγαῖς: ~

132 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀντιοχέας περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς

139^v Τοῦ αὐτοῦ προσφωνηματικὸς Ἰουλιανῶ. Desinit in folio 145^v, cuius pars vacua relicta est.

146 inc. Φήμη ἣν συνεῖναι τὸν πατέρα

152 Νόμος ἣν μετὰ τοῦ τυράννου καὶ τοὺς παῖδας

163^v Τύραννος ἥτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος κόρην

179 Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ: καὶ τοῦ ἐνὸς αἴφνης

1) Vide supra p. 220 sq.

πεπλουτηκότος. Desinit in folio 189^v, cuius reliqua pars aequae ac folium sequens haud numeratum vacua est.

Fol. 190 inc. *Λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός*: In folio 196^r librarius media in linea post vocem *ἀγνοοῦντες* (458, 6) nulla lacuna indicata perrexit scribendo *τέθεινται, τὴν μὲν* (485, 22) omissis omnibus mediis, quae exstant in uno quaternione codicis Monacensis gr. 101 fol. 262—269. Sine dubio in exemplari describendo quaternionum ordine confuso factum est, ut quaternio qui incipit verbis *ὥς ἐνὶ* (458, 6) et desiit verbis *τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν* (485, 22) in fine demum totius codicis a librario describeretur. In fine orationis fol. 210^v scriptum est *τέλος τοῦ ἀντιοχικοῦ*. Reliqua pars huius folii aequae atque unum sequens vacua relicta est.

A folio 211 altera incipit manus, qua exarata sunt: *Ὁ Κίμων αἰτῶν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς δεδῆναι*. Desinit in folio 215^r; folium 215^v vacuum est.

216 *Ἐγκώμιον φοίνικος καὶ μηλέας*:

217 *Ἐμφρασις ναυμαχίας*

217^v *κήπου πόλεως /· ναυτιλίας* (i. e. *λιμένος* IV 1078)

218 *θήρας*

218^v *λέοντος κατέχοντος ἔλαφον*

219 *ἡρακλέους καὶ ἀνταίου*

220 *ἑτέρα τῶν αὐτῶν*

221 *ἡρακλέους ἐστῶτος ἐν τῇ λεοντῇ*

221^v *Τρωίδος ἀπεστραμμένης*

222 *ἥρας*

222^v *πολυξένης σφαττομένης ὑπὸ νεοπολέμου*

223^v *προμηθέος*.

Desinit in folio 224^v, cuius pars cum uno folio sequenti vacua relicta est.

Qui codicum Monacensium gr. 113 folia 116—210 et 101 folia 190—269 exaravit, idem secutus est exemplar atque librarius codicis Ottoboniani gr. 69¹), atque ita

1) Vide supra p. 222 sq.

quidem, ut inciperet ab *Ἀντιοχικῷ* — nam videmus positos numeros quaternionum *α' β' γ'* in foliis 190^r, 198^r, 206^r codicis Mon. 113 — pergeret oratione *πρὸς θεοδόσιον περὶ τῆς στάσεως* — nam huius in titulo videmus scriptum *λόγος β'* — reliquisque quae hanc sequuntur in codice 113 orationibus et declamationibus inde a folio 123^v usque ad 189^v, transiret ad orationes quae sunt in 101 fol. 190 — 260 et ad partem residuam *Ἀντιοχικοῦ* (fol. 262—269). In parte priore codicis 101 (fol. 64—189) aliud exemplar secutus est.

Codicem 113 etiam eandem manum correctricem passum esse atque 101 supra¹⁾ commemoravi.

Reiskius codicem quem Bavaricum primum appellavit anno 1770 collatum primus adhibuit. Declamatio *Φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα* ex eo descripta primum in huius editione vol. IV p. 771 sq. exstat; altera *Τύραννος ἤτησεν ἐξ ἀστυγέιτονος πόρην ὥραϊν* ibidem p. 798 sq. repetita est, postquam primum per Reiskiam²⁾ Lipsiae anno 1775 lucem vidit. Ipse codicem anno 1895 contuli.

12. Athous Laurae Ω 123 saec. XIII fol. 1. Vide supra p. 323 sq. Contulit meum in usum gratiosissime Alexander Lauriotes.

13. Laurentianus LVII 27 anno 1392 scriptus fol. 391. Vide supra p. 59 sq.

14. Patmius 471 saec. XIV fol. 83^v orationem tantum usque ad verba *ὅπὸ τῶν κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν* (455, 1) continet. Vide supra p. 41 sq.

15. Vaticanus gr. 939 saec. XV fol. 117^v. Vide supra p. 44 sq.

16. Vaticanus gr. 84 chartaceus in folio nitide exaratus anno 1425 teste subscriptione in fine (fol. 254^v) posita *ἐτελειώθη μηνὶ ἰουλίῳ δωδεκάτῃ ἰνδικτιῶνος γ' ἔτους*

1) Cf. p. 222.

2) Eine Rede des Libanios. Zum erstenmal aus einer Handschrift der Churfürstl. Bibliothek zu München abgedruckt, Leipzig 1775.

ῥ^{ου} Ν^{ου} λ^{ου} iam sub Nicolao V in bibliothecam Apostolicam illatus¹⁾ continet

fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαί: quarum prima κλειόρχω· ἐμελλον γράφων (1), ultima (ρι) ἀνδρονίκω· ἀλλ' εἰ καὶ μὴ (61). Ecloga est collectionis Lacapenianae.²⁾

- 41 λιβανίου ῥήτορος μελέται
 δύσκολος ὤλισθεν· ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασε
- 43^v δύσκολος γήμας λάλον
- 48^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεῖς
- 51 δύο γελτονες ἦσαν πτωχοί (= φθονερός τοῦ γεί-
 τονος ἐξαίφνης πλουτήσαντος)
- 57 φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν
- 62 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ
- 72 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας μενέλαος
- 75 ὀδυσσεύς
- 84 ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς τὸν ἀχιλλέα ὀδυσσεύς
- 89 λιβανίου ἀντιρρητικὸς· ἀχιλλεύς
- 99 μετὰ τὴν τροίαν ἄλωσιν ὀρέστης
- 106 μονωδία ἐπὶ νικομηθεία
- 108 ἐπὶ τῷ ἐν τῇ δάφνῃ νεῶ
- 109 ἐπὶ ἰουλιανῷ
- 112 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ
- 139 εἰς κώνσταντα καὶ κωνστάντιον
- 157^v εἰς ἰουλιανὸν ὑπάτον γενόμενον
- 165^v προσφωνητικὸς ἰουλιανῷ
- 169 πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀριστοφάνους
- 175 πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀντιοχέων
- 182 πρὸς τοὺς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς τοῦ βασιλέως ὀργῆς
- 187 πρὸς θεοδόσιον ὑπὲρ τῶν ἀντιοχέων
- 193 πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς
- 198 πρὸς τοὺς ἀντιοχέας ὑπὲρ ῥητόρων

1) In inventario latino inter *Libros rethorices* ita describitur: *Item unum volumen de forma media de papiro, copertum corio rubeo, et intitulatur Libani Epistole, declamationes et orationes alie* (Muentz et Fabre, *La Bibliothèque du Vatican au XVe siècle* p. 335). In catalogo Rehdigerano (Serap. XII p. 147) est n. 69.

2) Cf. De Libanii libris manuscriptis Upsal. p. 14.

203 πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν ἀποσκόψαντας

210 ὑπὲρ θαλασσίου

216 πρὸς ἀριστείδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηστῶν

229 ἀντιοχικός

251 κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσιν.

Secunda pars codicis quae orationes continet (fol. 106—254), e Palatino gr. 282 manu tertia correcto vel certe ex eodem fonte fluxit. Examinaui et orationem εἰς ἰουλιανὸν ὑπατον γενόμενον contuli anno 1869.

17. Urbinas gr. 125 saec. XIV fol. 12. Vide supra p. 214 sq.

18. Ottobonianus gr. 69 saec. XVI fol. 23. Vide supra p. 222 sq.

19. Vaticanus gr. 82 saec. XIV fol. 230. Vide supra p. 48 sq. Initium orationis (p. 437—441, 12) contuli.

20. Laurentianus LVII 20 saec. XV fol. 1. Vide supra p. 39 sq. Inter folium 1 quod vocibus ὡςπερ τῶν (442, 11) desinit, et 2 quod vocibus δὲ ἡμῶν (447, 19) incipit, unum folium excidisse l. l. monui. Initium orationis (p. 437—456, 18) contuli.

21. Laurentianus XXXII 13 saec. XIV fol. 42^v. Vide supra p. 227 sq.

22. Vaticanus gr. 941 saec. XV fol. 57. Vide supra p. 228 sq.

Fuit autem Ἀντιοχικός etiam in orationum numero quae pro exemplo ἐγκωμίου in eclogas reciperentur. Ita modo cum Basilico in Constantium et Constantem conscripto modo cum monodiis et epitaphio Iuliani modo cum singulis aliis orationibus vel cum eclogis epistularum et declamationum codicibus traditus est.

Huic quidem classi tribuendi sunt:

23. Laurentianus LIX 30 formae octavae post varia 65 quae Bandinius recensuit, continet in charta manu saeculi XIV exaratas

fol. 151 epistulas amoebaeas Basilii et Libanii.

157^v alia manu aequali:

μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὸν τοῦ ἀπόλλωνος
 158^v τοῦ αὐτοῦ διάλεξις· ἥτις ἔχει μὲν τὸ ξόδον ὑπό-
 θεσιν· ἐπισταμένη δὲ διακορεῖς ὑμᾶς ὄντας τοῦ μύθου και-
 νότερόν τι συνεισφέρει διήγημα (= Boissonad. Anecd. nov.
 p. 346. Choric. p. 202 sq.)

Folio 160¹) incipit pars bombycina codicis scripta
 saeculo XV quae continet

λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑαυτοῦ
 πατρίδα ἀντιόχειαν,

180^v εἰς κώνσταντα καὶ κωνσάντιον, cuius finis (fol.
 196—202) in charta alia manu suppletus est

fol. 202^v τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοκράτορα θεοδόσιον περὶ
 τῆς στάσεως

208^v τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς διαλλαγαῖς

214^v περὶ δουλείας

222 ὑπὲρ τῶν ἱερῶν.

Folium 228 alia manu exaratum continet ἔκφρασιν
 μέθης et δρόμον τῶν ἡρώων.

Inde a folio 229 rursus manu priore exaratae in
 charta sequuntur:

μελέται τοῦ λιβανίου
 μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῦ νεοκλῆς τὸν θεμι-
 στοκλέα

235 ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς

240^v γ ὁ κίμων αἰτῶν

247 δ πλούσιος ἀριστεύσας

253 ε δικάζεται ποσειδῶν

256^v ς ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης

261^v ζ ἐξήτησεν ὁ φίλιππος τὸν δημοσθένην. κατέ-
 φυνγεν ἐπὶ τὸν ἑλέου βωμόν

267 η σκέμμα ὃ πομπηιανὸς προὔβαλεν· ἔχων τις
 γυναικα καὶ ὦν ὑπὸ πατρὶ

273^v θ φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν
 δωρεάν

281 ι φθονερός τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος

1) Folium 159^v vacuum est.

291 ια πρεσβευτικός πρὸς τοὺς τρώας ὑπὲρ τῆς ἐλέ-
νης μενέλαος

295^v ιβ νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι

301^v ιγ νόμος τὸν θορόβου καὶ στάσεως αἴτιον ἀπο-
θνήσκειν

Inde a folio 309 in charta manu saeculi XIV ineuntis
scripta sunt:

ιδ (add. m²) μετὰ τὰ ἐν χαιρωνεία φίλιππος
ἐξήγησε (IV 817 R)

313^v ιε' (add. m² saeculi XV eadem quae α usque
ιγ, ις et ιζ in margine scripsit) ἐκδοθεὶς φιλίππω δημο-
σθένους ἀφεθείς δὲ μὴ πολιτευόμενος

325^v ις ἀντιρρητικός πρὸς τὸν ἀριστείδου ὀδυσσεά·
ἀχιλλεύς (titulus manu recentiore scriptus est)

Folio 335 alia incipit manus saeculi XIV qua scripta sunt
ιζ ἀφαιρεθείς ἀχιλλεύς, cuius ultima septem
folia (340—346) eadem manu qua 196—202 suppleta sunt.

Codicem anno 1870 examinavi et e parte contuli.

24. Marcianus gr. 438 chartaceus formae octavae 66
saeculo XV diligenter exaratus olim Bessarionis, qui anno
1468 basilicae S. Marci Venetae dono dedit¹⁾, continet:

fol. 2^v λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ Ἰουλιανῷ πεσόντι

8^v τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιτάφιος

58 λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν

95 τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα

127^v τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν ὑπὲρ ἀρι-
στοφάνους

138 μονωδία ἐπὶ νικομηδείᾳ πυρὶ καὶ σεισμοῖς ἐκτρι-
βείσῃ

141^v μονωδία ἐπὶ τῷ νεῷ τοῦ ἀπόλλωνος ἀφανισθέντι πυρὶ.

Des. fol. 143. Sequuntur orationes Demosthenis.

Ex eodem quo Matritensis N—78 (n. 67) fluxit fonte.

1) In indice codicum ab Henrico Omont, Inventaire des
manuscripts grecs et latins donnés à Saint-Marc de Venise par
le cardinal Bessarion, Parisiis 1894 (Revue des Bibliothèques
Mai-Juin 1894) publici iuris facta est n. 298: *Item orationes
quaedam Libanii et Demosthenis, in papyro* (p. 32).

Codicem anno 1869 examinavi.

- 67 25. Matritensis N—78 chartaceus formae quartae saeculi XV continet:

fol. 1 *λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ πεσόντι*
6 τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιτάφιος, cuius in fine (52^v)
legitur τέλος. δόξα σοι ὁ θεός † ἀμήν

53 *λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὴν ἀντιόχειαν*. In folio 83 verbis τὰ πρὸς τρυφὴν ἐξευρημένα (526, 18) statim succedunt ἡ τύχη τὰ (529, 4) sed interpositum est signum ~ et in margine adnotatum ~ ζήτει τοῦτο τὸ σημεῖον ὅτι λάθος ἐγένετο, et verba illic omissa sequuntur in folio 85^v, ubi adnotatum est ἐνταῦθα ἐστίν, et 86. In fine (86) positum est τέλος: ἀντιοχικοῦ. Folia 86^v—91 vacua sunt.

Codex olim pars fuit codicis Matritensis N—86 qui declamationes continet. Nam non solum manus, forma, charta plane cum hoc concinit¹⁾, sed etiam tres quas ille praebet olim in hoc fuisse monstrat *πῖναξ* huic praefixus fol. 3: *Πῖναξ τῆς βίβλου*

Τάδε περιέχεται ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ,

Λιβανίου σοφιστοῦ μελέται καὶ λόγοι διάφοροι

qui post octo (γ—ι) quae in hoc codice exstant declamationes enumerat tres orationes quae in hoc desunt, in illo exstant:

ια τοῦ αὐτοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

ιβ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐπιτάφιος

ιγ τοῦ αὐτοῦ ἀντιοχικός· ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα.

Codicem anno 1880 inspexi.

- 68 26. Casanatensis 197 (olim G. V. 4; antea I. II. 3) chartaceus in folio saeculi XV²⁾, olim Hieronymi Casanatensis cardinalis (1620—1700)³⁾ continet:

1) Cf. Iriarte, Catal. codd. graec. Matrit. p. 354.

2) Franciscus Bancalari Stud. ital. di filol. class. II 167 saeculo XVI eum assignat.

3) Penes quem vidit Schurzleischius, Epist. arcan. t. II ep. 69 p. 102.

- fol. 1 ἐπιστολαὶ φαλάριδος τοῦ τυράννου
 31 μιθραδάτου τῶν βρούτου ἐπιστολῶν συναγωγή et
 βρούτου ῥωμαίων ὑπάτου ἐπιστολαὶ
 41 λιβανίου σοφιστοῦ καὶ κυέστορος ἐπιστολαί¹⁾
 128 λιβανίου μονωδία ἐπὶ νικομηθεία — λόγος γ^{ος}
 φύλλων γ
 131 βασιλικὸς εἰς κωνσταντίον καὶ κώνσταντα λόγος δ^{ος}
 φύλλων κζ
 157^v λιβανίου ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν λόγος ε
 φύλλων λα'
 188 πρεσβευτικὸς πρὸς ἰουλιανὸν λόγος ς^{ος} φύλλων ια'
 199 πρὸς ἀντιοχεῖς περὶ τῆς βασιλέως ὀργῆς λόγος ζ^{ος}
 φύλλων ζ' Des. fol. 199.²⁾

Codicem anno 1868/69 examinavi orationesque contuli.

27. Mutinensis graecus 236 (III F 18) chartaceus 69
 in folio miscellaneus diversis manibus saeculi XV et XVI
 exaratus continet post varia Michaelis Pselli, Symeonis
 Thessalonicensis, Euthymii Zigabeni, Sexti Empirici, Ioannis
 Chrysostomi quae recenset Victorius Puntoni in catalogo
 codicum graecorum Mutinensium³⁾, inde a folio 156 manu
 saeculi XV exarata

ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ: λιβανίου σοφιστοῦ (rubr.)

196 μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ (rubr.). Desinit statim
 folio 196^v verbis οὐ γὰρ τοὺς μὲν εὐώχει (I 508, 15 R).

Reliqua amissa sunt.

197 λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικὸς (rubr.).

Desinit fol. 225. τέλος τοῦ ἀντιοχικοῦ. In marginibus
 inferioribus foliorum 197, 213, 221 numeri quaternionum
 ᾠ^{ον}, β', γ' positi sunt.

Pars codicis quae Libaniana continet (fol. 156—225),
 non solum eadem manu exarata est qua codex Mutinensis
 gr. 181 (III F 3), sed etiam latitudo (12 cent.) et longi-

1) De hac collectione fusius egi in libro Francesco Zam-
 beccari und die Briefe des Libanios p. 89 sq.

2) Folia 25—30, 39—40, 127^v vacua sunt.

3) Studi italiani di filologia class. IV 517.

tudo (22 cent.) foliorum exaratorum plane concinit; quin etiam eadem manus secunda in margine supplens in utroque codice cernitur, vix ut dubitari queat quin ambo ex eadem fabrica prodierint atque inter se cohaereant.

Codicem annis 1870 et 1895 examinavi.

- 70 28. Vaticanus gr. 1152 chartaceus formae quartae parvae miscellaneus plurima e parte saeculi XVII continet post ἀναστασίου πατριάρχου διήγησιν περὶ τῆς ἐν περσίδι γενομένης συνόδου (fol. 1—31 saec. XV) et πρακτικὰ τῆς ἀγίας συνόδου συγκροτ. ἐν κωνσταντινουπόλει (fol. 33—49 saec. XVII), περὶ αἱρέσεων (51—89), λόγον συνοδικὸν ἀνώ-
νυμον (94), ἰουλιανοῦ πρὸς τὸν Σαλλούστιον εἰς ἥλιον τὸν βασιλέα (108—124), τοῦ αὐτοῦ μισοπάγωνα ἢ ἀντιοχηκὸν (125—146) (saec. XVII) manu alia eaque deterrima saeculi XVII

fol. 147 λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ

151 ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ θεομάχῳ cum glossis marginalibus

168¹⁾ ἀντιοχικός. Des. fol. 179.

Codicem anno 1868 inspexi.

- 71 29. Monacensis gr. 495 chartaceus formae octavae maioris miscellaneus continet manu saeculi XV nitide sed mendosissime exarata foliis 1—8:

fol. 1 Λιβανίου μονωδία ἐπὶ τῷ ἰουλιανῷ

6 λιβανίου σοφιστοῦ ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν, sed iam desinit fol. 8^v verbis τὴν δευτέραν ἀσμένως δέχεσθαι (447, 7).

Mea causa inspexit initiumque Antiochici contulit Franciscus Boll.

- 72 30. Vaticanus gr. 914 chartaceus formae octavae maioris saeculi XV continet post diversa opuscula: (fol. 1 Inc. οὕτως γίνεται ἡ χρυσογραμμία; fol. 2 σκευασία μελανίου μαύρου τοῦ καταστατοῦ βαρζίου; fol. 4 φωνυλίδου ποιήσεις ὠφέλιμος; Πυθαγόρου ἐπη χρυσᾶ; 8 Γεωργίου οὐ

1) Folia 166 et 167 vacua sunt.

τὸ ἐπικύλημα χοιροβόσκου περὶ τρόπων ποιητικῶν; 12 ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ δῆτορος Πηλέως τοῦ ἐπιγεγραμμένου κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα; 20 καλλιστράτου ἐκφράσεις (εἰς Σάτυρον — τοῦ Ἑρωτος); 21^v Ἰουλιανοῦ ἀντοκράτορος ἀντιοχικὸς ἢ μισοπάγων; 28^v λύσεις εἰς τὰ προβληθέντα ἱπποκράτεια ἱατρικὰ καὶ φυσικὰ ζητήματα)

fol. 36 λιβανίου μονωδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεῶν τοῦ ἀπόλλωνος

et post alia (36^v πλουτάρχου παραμυθητικὸς εἰς ἀπολλώνιον; 38 αἰσώπου τοῦ σοφοῦ μῦθοι; 40 λουκιανοῦ δῆτορος λόγοι; 45 Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου ὅτι μέγιστον κακὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἢ περὶ θεοῦ ἀγνωστία; τοῦ αὐτοῦ ὑμνωδία κρυπτή; 47 ποιμανδρος; 50 Ἰσιδώρου ἱερομονάχου ἐπιστολαί; 56 τοῦ αὐτοῦ εὐχαί; 59 τοῦ αὐτοῦ ἔτεροι ἐπιστολαί; 63 Ἀριστείδου γένος καὶ βίος συγγραφεῖς παρὰ φιλοστράτου; 67 ἀριστείδου δῆτορος μονωδία ἐπὶ σμύρνῃ; Ἀπελλὰ γενεθλιακός κτλ.)

144 λιβανίου λόγοι. ἀντιοχικός

160 βασιλικὸς εἰς κωνστάντιον καὶ κώνσταντα.

Des. fol. 161 verbis ἐξ ἀγορᾶς ὀνίων III 277, 9 R.

Sequuntur fol. 162 λουκιανοῦ λόγοι; 180 λέξεις ἀναγκαῖαι εἰς τὸ κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον aliaque multa usque ad finem (fol. 192).

Codicem inspexi anno 1868.

31. Vaticanus gr. 1898 chartaceus formae octavae 73 miscellaneus ex diversis pannis consutus continet post varia (homilias, Theodoretum, Hieroclem in carmen aureum, Polybium, Clementis διατάξεις, Theodori Studitae epistulas) inde a fol. 85 usque ad 108^v manu saeculi XVI exaratum:

λιβανίου σοφιστοῦ λόγος ἀντιοχικός.

Librarius ipse se indicavit hac quidem epistula in fine fol. 110 subiecta¹⁾:

ἀπέστειλά σοι τὸν τοῦ σοφιστοῦ λιβανίου ἀντιοχικὸν λόγον λογιώτατε δέσποτα. ὃν τηρικαυτὰ ποτε συναντήσας σέ

1) Fol. 108^v et 109 vacua relictia sunt.

καθ' ὁδὸν ἰππότην¹⁾ ὑποσχέθην καὶ κατένευσα. ἁρμονίᾳ ὄντως παιδιακῇ τοῦτον ὁ σοφιστὴς κατακοσμήσας ἐξετέλεσε· λέξω γὰρ εἰ καὶ δεινὸν, ἅπασαν τὴν τῆς ἑαυτοῦ ἐπιστήμης παιδείαν, ὥς κἀντὸς ὕστερον ὅψει, ἐνταυθοῖ προσθήκην ἡβουλήθη ποιῆσαι· τοῦτο δὲ ἄρα ἐποίησα, τὸ μὲν, κατὰ χάριν. τὸ δὲ, ἵν' ὅπως ἐπ' ὅψια ὑμῖν αὐτοῖν τὰ γράμματα γένηται· καὶ εἰ μὲν δοκεῖ τῷ κυρίῳ καρδηναλίῳ²⁾ καὶ αὐτῷ, γενήσομαι παρὰ τῇ παγκάλλῳ ὑμῶν δμῆγνύρει καὶ ἀθροίσει, τὸ τῆς ἐμῆς ἐπιστήμης ποιῶν κατὰ δύναμιν. ἐπέπερ μεθ'

οὔτινος δεσπότην συνοικοῦντα με τυγχάνω, τὸν ἐξῆς ὑπουργεῖν χρόνον οὐ βούλομαι· ἢ δ' αἰτία, οὐ . . . μ³⁾ λεπτέα· περὶ δὲ τοῦ μισθοῦ, ὅπως ὑμῖν καὶ τοῦτο δῆλον ποιήσω, οἷον ἂν βουληθεῖν ὁ κύριος, καὶ ἐμοὶ καταθύμιον. καίτοι, δὲ καὶ τρεῖς τοῦ κόπου ἤνυσεν οἶδε τοῦτο θεὸς τοῦνομα κύριος χρυστόφορος⁴⁾ παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καρδηναλίῳ (ῥεδόλφον⁵⁾) πεμπόμενος προσκαλῶν με συνοικήσειν μετ' αὐτῶν.

ἀλλὰ δὴ καὶ παρὰ τοῦ σαλβιάτη⁶⁾ καρδηνά μάλιστα, τῆς γραφικῆς ἐπιστήμης οὔνεκα. ἀλλ' οὐκ ἔνευσα, ἕως ἵνα τὸ ὑμέτερον ἴδω βούλημα· ἔρρωσο λογιώτατέ μοι δέσποτα: ~ σὸς οἰκέτης, φραγκίσκος γραϊκός⁷⁾: ~

τὸ πλέον τοῦ λόγου νυκτὸς ἔγραψα τῇ ἀσχολλίᾳ⁸⁾: ~

Post⁹⁾ varia, ut idyllium Xenophontis et Philemonis nominibus inscriptum fol. 115 et 116¹⁰⁾ et scholia in Hesiodi

1) = Via lata (Corso).

2) Santa Croce vel Sirletus vel Columna?

3) Post οὐ tres fere litterae abreptae sunt, quas κ ἐστὶν fuisse coniecit I. Sturm. Byz. Zeitschr. V 561, cuius ceterum leves errores tacite correxi.

4) Christophorus Auer. Cf. Omont, Manusc. grecs de la bibl. Nat. introd. p. XXXVII.

5) Ridolfi.

6) Ioannes de Salviatis.

7) Num Franciscus Cladius Cretensis qui anno 1552 Venetiis descripsit codicem Monacensem gr. 104?

8) Cf. I. Sturm, Byz. Zeitschr. V 560.

9) Folia 110^v et 111 vacua relicta sunt.

10) Ex hoc codice edidit I. Sturm, Byz. Zeitschr. X 433 sq.

theogoniam, incipit manus saeculi XIV quae inde a fol. 166 scripsit *Γεωργίου πόνημα τοῦ καὶ πισσίδους*

et inde a fol. 215 (bombyc.) alia manus aequalis quae scripsit:

λιβανίου σοφιστοῦ μονωδία ἐπὶ ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ.
Des. fol. 216^v.

Sequitur post diversa (fol. 217 Nicephorus Gregoras; 219 *ἐπιγραφαὶ Ὀδυσσεΐας*¹⁾; 220 *πολέμωνος σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς κυναγειρον* (chart. s. XV); des. verbis *τέθαπται καλλίμαχος ὑπὸ τῶν βελῶν* (= p. 16, 14 Hinck); 224 *vita Platonis*²⁾; 226 *εἰσαγωγή εἰς τὴν πλάτωνος βίβλον*: ~ *ἀλβίνου πρόλογος* (saec. XV) etc.)

pars codicis gravissima foliis 324 usque ad 341 bombycinis saeculi XIV comprehensa, quae continet nomine auctorum privas *διαλέξεις εἰς ῥόδον, ἡθοποιίας, ἐκφράσεις* Procopii Gazaei, quas sub Choricii nomine ex hoc codice ediderunt Angelus Maius Spicil. Rom. V 410 sq. et Boissonadius Choric. p. 129 sq., Procopii esse evicit Curtius Kirsten, Quaest. Choric. p. 51 sq., denuo meum in usum collatas a Guilelmo Kroll ipse edam.

Atque has inde a folio 332 usque ad 334 excipit item *ἀνεπίγραφος* monodia quam sub Choricii nomine ediderunt Maius l. l. V 449 et Boissonadius l. l. p. 179 sq., Nicephori Basilacae esse ostendi³⁾. Sequuntur *τὸ τοῦ μέμνονος ἄγαλμα* i. e. Callistrati ecphrasis 9 et sequentes usque ad ultimam, denique inde a fol. 335 *φιλοστράτου εἰκόνες*, quae desinunt fol. 341 verbis *ἐγγεῖν τῷ χαλκῷ* (I 28 p. 54, 6 ed. Vind. Cf. praef. p. XI).

Codicem postquam mea causa inspexerunt Augustus Mau et Guilelmus Kroll, qui Procopiana, monodiam Basilacae, magnam partem Callistrati contulit, ipse anno 1895 examinaui.

1) Ex hoc codice edidit I. Sturmius ann. philol. Fleckeis. 137, 810.

2) Edidit I. B. Sturm, Biographisches über Plato, Kaiserslautern 1901.

3) Philol. LIV 93.

74 32. Ambrosianus L. 64 chartaceus formae octavae maioris pulchre, sed mendosissime saeculo XIV exeunte scriptus, olim (anno 1400) Ioannis Chortasmeni patriarchalis notarii teste inscriptione folii 1 τὸ βιβλίον ἰωάννου πατρι-
αρχικοῦ νοταρίου τοῦ χορτασμένου· μηνὶ ἀυγούστῳ. ἰνδικτιῶ-
νος η' τοῦ ς^{του} τοῦ η' οὐ ἔτους¹⁾, anno 1467 venum datus Venetiis, deinde scholae Hieronymi Calchi Mediolanensis
testibus inscriptionibus folii praefixi hisce:

1467 die VI Iulii Venetiis.

Meletae. hoc est declamationes Libanii Sophistae.

precii ducatorum quattuor.

Declamationes XXXII.

.1479.

Hic liber est scholae Domini Hieronymi Calchi

continet:

fol. 1 λιβάνιον εἰσιν αὗται αἱ μελέται: (m. rec. add.)

εὐναπίων ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἐπιγεγραμμένου βίοι σοφι-
στῶν: λιβάνιον ἀντιόχεια μὲν

3 διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ

16 πλούσιος ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν

22^v φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πλούσιον

30 ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ παῖδα δ

38 νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως μελέτη ε'

47 σκέμμα ὃ πομπηιανὸς προὔβαλε

ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὧν ὑπὸ πατρὶ κτλ. add. m²:
μελέτη ε' φύλλ. η

55^v φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτῷ πλουτήσαντος κτλ.

add. m²: μελέτη ζ φύλλ. ια

66^v μετὰ τὰ ἐν χαιρωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος κτλ. add. m²:
μελέτη η φύλλ. ζ

73^v φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ κάμνοντος

add. m²: μελέτη θ φύλλ. ζ

81 φήμη ἦν συνεῖναι τὸν πατέρα μελέτη ι φύλλ. ζ

87^v ἀκρίπτη θυγάτηρ ἄρεος ἦν μελέτη ια φύλλ. δ

1) Fortasse hic etiam codicem exaravit; nam manus huius inscriptionis par est ei quae codicem ipsum exaravit.

91^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ ἄρης μελέτη ιβ φύλλ. ε
multis locis correcta

97 παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον παρακληθεὶς μελέτη ιγ'
φύλλ. δ item multis locis correcta

100^v ὁ κίμων αἰτῶν μελέτη ιδ' φύλλ. ε.

106^v προθεωρία. βιάζεται καὶ πατέρα πολλάκις ἢ πρὸς
τὸ κοινὸν εὐνοια παίδων ὑπερορᾶν· αὕτη τὰς τοῦ λεῶ
θυγατέρας ἀπέκτεινεν κτλ. Ἡ μελέτη αὕτη χορικίου, οὐ
τοῦ λιβανίου: μελέτη ιε. φύλλ. ις'; est declamatio IV 771 R.
Choric. p. 205 Boiss. Multi loci manu recentiore sup-
pleti sunt.

123 μετὰ τὰ ἐν σαλαμῖνι ἀναλαμβάνειν ἀξιοῖ νεοκλῆς
add. m²: μελέτη ις' φύλλ. η'

130^v ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ θεμιστοκλῆς. add. m²: μελέτη
ις φύλλ. η'.

138^v Νόμος ἦν τὸν ξενίας ἀλόντα add. m²: μελέτη
ιη'. φύλλ. ζ'

145 λιβανίου λόγος πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν
ἀποσκώψαντας (rubr.). post rasuram: φύλλ. ιγ'

157^v ἀριστείδου πρεσβευτικὸς πρὸς ἀχιλλέα

165 ἀχιλλέως ἀπολογία, ὅτε ἦκον οἱ πρέσβεις ὑπὲρ τοῦ
ἀγαμέμνονος αὐτῷ πρεσβευσόμενοι: λιβανίου. μελέτη κ'
φύλλ. ις

182^v (add. m²: λιβανίου λόγος) ἀντιοχικός λόγος κα
φύλλ. ξβ

217 σωκράτους ἀπολογία λόγος κβ. φύλλ. λ' de-
sinit in fol. 244^v verbis παιδὰς ἐποιήσατο νομίζων οὐκ
εἶναι τῆς αὐτοῦ (III 59, 12 R). Reliqua pars folii 244^v
et tria sequentia vacua sunt.

248 παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφῆσαντος
desinit medio in folio 253 cuius reliqua pars vacua est,
aversa continet ἐπιστολὴν πρὸς γεώργιον τὸν βλάχον.

Folio 254 nova incipit manus eiusdem aetatis λιβα-
νίου σοφιστοῦ μελέται (rubr.) Νόμος ἦν μετὰ τοῦ τυράν-
νου add. m² μελέτη κγ φύλλ. ιγ.

267^v Νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχευθείσης
μελέτη κδ φύλλ. ιγ

- 281^v μετὰ τροίας ἄλωσιν μελέτη κε' φύλλ. ι'
 290^v Οἱ ποτιδαῖάται ἀλλήλων μελέτη κς' φύλλ. ι.
 301^v νόμος τὸν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὁφθέντα μελέτη
 κς' φύλλ. θ' cum multis lacunis
 311 Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δω-
 ρεᾶν μελέτη κη φύλλ. ς'
 316^v Τύραννος ἐξ ἀστυγείτονος ἤτησε πόλεως μελέτη
 κθ' φύλλ. η'
 324^v ἐν κορίνθῳ γέγονεν μελέτη λ φύλλ. δ
 328^v ἔχων τίς παιδας δύο πρὸς τὸν ἔτερον μελέτη
 λα' φύλλ. ιβ'
 341 δύσκολος γήμας λάλον μελέτη λβ φύλλ. η'.

Desinit fol. 349.

Examinavi annis 1870 et 1895.

- 75 33. Matritensis—N—130 (olim 2050)¹) chartaceus
 in folio saeculo XVI in Italia a librario diligenti quidem
 sed graecae linguae parum gnaro, in prima parte ex eodem
 quo Monacensis gr. 96 codice, descriptus continet

I. inde a fol. 1 λιβανίου σοφιστοῦ μελέται (rubr.)²)

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρωᾶς ὑπὲρ τῆς ἑλένης

μενέλαος

- 5^v Φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας ἤτησεν (= Mon. gr. 96
 fol. 1)
 13 Πλούσιος ἐν λιμῷ θρέψειν ὑπισχνεῖτο (= Mon.
 fol. 8^v)
 18^v Οἱ Ποτιδαῖάται ἀλλήλων ἐγεύσαντο (= Mon. fol. 13^v)
 29^v Ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος (= Mon. fol. 24^v)
 43 Μετὰ τὴν τῆς τροίας ἄλωσιν — ὀρέστης (= Mon.
 fol. 43)
 53^v Μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος (= Mon.
 fol. 48)
 59^v Μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ — δημοσθένους ἀποθανεῖν
 ἄξιον (= Mon. fol. 54)

1 Cf. Miller, Notices et Extraits des Manuscrits t. XXXI
 (1886) 2 p. 10 sq.

2) Etiam sequentes tituli omnes rubricati sunt.

65^v ἐκδοθεὶς φιλίππῳ δημοσθένους ἀφεθεὶς (= Mon. fol. 59^v)

82^v Διέσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου (= Mon. fol. 75^v)

96^v Φθονερός τοῦ γείτονος (= Mon. fol. 90)

107 Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἐταίρας (= Mon. fol. 108)

115 Νόμος τὸν ξενίας ἀλόντα πιπράσκεσθαι (= Mon. fol. 116^v)

120^v Ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα (= Mon. fol. 121^v)

127^v Νόμος τὸν θορύβου καὶ στάσεως (= Mon. fol. 128)

135 Νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι (= Mon. fol. 136)

140^v λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν (= Mon. fol. 142)

Desinit fol. 147^v: τέλος (= Mon. fol. 149).

II. Folii 148—165 alia manu scriptus est *λιβανίου ῥήτορος λόγος Ἀντιοχικός* α^{ος}. Folium 165^v vacuum est.

III. Folio 166 (quaternione ᾱ) incipit nova manus qua scripta sunt e codice Laurentiano olim Marciano 308¹)

λιβανίου ῥήτορος μελέται

Αὐσκολος ὤλισθεν (= Marc. fol. 104^v)

169^v παράσιτος ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς (= Marc. fol. 118)

173 Δύο γείτονες ἦσαν πτωχοὶ καὶ τοῦ ἐνὸς ξφνης πεπλουτηκότος ὁ ἕτερος προσιών τοῖς δικασταῖς αἰτεῖ κώ-
νειον (= supra fol. 96^v sq. = Marc. fol. 123)

182^v Ἐπιστολαὶ *λιβανίου σοφιστοῦ* (= Marc. fol. 134).

Sunt epistolae septem 442, 447, 320, 415, 280, 271, 464.

Quarum in fine (fol. 184) scriptum est: *τέλος ὁ θεὸς διδούς τὴν χάριν: ~ δόξα αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας*. Folium 184^v et 185 vacua sunt.

Inde a folio 186 (quaternione ᾱ) alia manu exaratae sunt *Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ* 107 (= Marc. fol. 40). Desinunt folio 243; in fine legitur: *τέλος*. Eaedem epistolae ex eodem exemplari deductae etiam in Monacensi gr. 51 exstant.

1) Cf. Act. Acad. Berol. 1885, 904 et Rostagno e Festa, Indice dei codici greci Laurenziani non compresi nel catalogo del Bandini, Stud. ital. di filol. class. I 181.

Codicem mea causa inspexit Carolus Graux, ipse anno 1880 examinavi et e parte contuli.

- 76 34. Escorialensis Σ—III—16 (112) chartaceus formae quartae saeculi XV, fortasse olim Matthaei Danduli Veneti († 1570)¹⁾, e codice Marciano Append. XCI 2 (= I) secunda manu correcto descriptus, continet post Aristidis, Demosthenis, Themistii, Gregorii Nazianzeni orationes inde a fol. 183: *λιβανίου λόγος Ἀντιοχικός* (inscriptio posteriore manu, teste Carolo Graux Nicolai Turriani bibliothecarii, addita est

202^v τοῦ αὐτοῦ λιβανίου μελέτη πρὸς τὸν ὀδυσσεά ἐν λιταῖς πρέσβιν. ἀντιλογία ἀχιλλέως.

212 πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἐλένης. ὀδυσσεύς. Desinit folio 220^v verbis *κινῆσαι τὴν πελοπόνησον· ἔδει δὲ πολέμου* (IV 46, 17 R). Reliqua pars codicis amissa est.

Inspexit anno 1876 Carolus Graux, examinavi anno 1880, *Ἀντιοχικὸν* Carolus Galland et ego contulimus.

- 77 Vaticanus gr. 1883 membranaceus in folio saec. XIV continet post *Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥμιον πρὸς σαλουστίνον* (fol. 1), *Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος καίσαρος ἀντιοχικὸν ἢ μισοπάγωνα* (7), *Θεμιστίου φιλοσόφου βασιανιστὴν ἢ φιλόσοφον* (15), *τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα* (21) fol. 23^v: *λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικός*. Des. fol. 32^v.

Codicem anno 1895 inspexi.

- 78 36. Vaticanus gr. 1448 membranaceus formae octavae pulchre exaratus saeculo XV a Caesare Stratego, ut observavit Henricus Schenkl, olim Guilelmi Sirleti cardinalis († 1585), ut monstrat inscriptio involucri (*emptum ex libris Card. Sirleti*), deinde bibliothecae Altempsianae unusque e centum codicibus huic a Paulo V „exceptis“ et postea in Vaticanam illatis²⁾ continet post fol. 1: *Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς*

1) Cf. Graux, Les origines du Fonds grec de l'Escorial p. 102 sq. et 473.

2) Cf. inscriptionem codicis Ottoboniani gr. 122 (n. 79) p. 431.

τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλλούστιον; 19 ἀντιοχικὸς ἢ μισο-
πώγων; 42 θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστῆς ἢ φιλόσοφος;
58 τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα

fol. 64 λιβανίου σοφιστοῦ ἀντιοχικὸς

95 θεμιστίου σοφιστοῦ καὶ ἐπάρχου λόγος περὶ τῶν
ἡτυχηκότων κτλ.

175 ἰσοκράτους ἐπιστολαί des. fol. 194.

Themistii orationes exceptis duabus e codice Vaticano
gr. 936 descriptas esse Henricus Schenkl¹⁾ contendit.
Libanii Antiochicus e Vat. gr. 1883 (n. 77) fluxisse videtur.

Codicem anno 1868 inspexi.

37. Vaticanus Ottobonianus gr. 122 chartaceus 79
formae quartae anno 1620 exaratus secundum inscriptio-
nem folii 1: „*Unus ex codicibus bibliothecae Altempianae a*
Paulo quinto manu regia exceptis nunc vero a Io. Aug.
ab Altaemps Duce propriis sumptibus fidelissime ex ori-
ginalibus transscriptis, ut bibliotheca praedicta tanto honore
iam decorata quoad potuit non careret“²⁾, et subscriptionem
folii 459^v Τὸ τέλος τοῦτου βιβλίου γεγραμμένου, ἔτει τοῦ
Παύλου πέμπτου ἄκρου ἀρχιερέως τῆς ἀρχιερωσύνης ἐς³⁾ con-
tinet „*Iuliani Apostatae quaedam grece*“ (εἰς τὸν βασιλέα
ἥλιον πρὸς Σαλουστίνον, ἀντιοχικὸν ἢ μισοπώγωνα), Θε-
μιστίου Φιλοσόφου βασανιστὴν et εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα
et fol. 128—209^v ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΝΤΙ-
ΟΧΙΚΟΣ quem sequuntur iterum θεμιστίου σοφιστοῦ
περὶ τῶν ἡτυχηκότων ἐπὶ οὐάλεντος aliaeque orationes et
Ἰσοκράτους ἐπιστολαί.

Codex non, ut Henricus Schenkl³⁾ contendit, e Vaticano
936, sed e Vaticano gr. 1448 descriptus est.

38. Bodleianus Miscellaneus 57 (Auct. E 4 12) 80
(Mus. 71. olim MS. e Museo 123) bombycinus formae
quartae saeculi XIV, mutilus ac valde corrosus continet

1) Stud. Vindob. XX 212.

2) Cf. Catal. codd. graec. Ottobon. praef. p. XXVI. Zanelli,
la biblioteca Vaticana p. 48.

3) Stud. Vindob. XX 212.

post Iuliani in Solem orationem et Misopogonem, Themistii Basanisten inde a folio 42 usque ad 53^v Ἀντιοχικόν titulo et initio privum inde a verbis οἱ μὲν ἅπαντι τῷ κύκλῳ (447, 10) usque ad finem exceptis p. 456, 18—474, 7 quae uno folio inter 43 (des. κρείττω) et 44 (inc. ἀνασχόμενοι) amisso continebantur. Sequuntur Synesii calvitii laus et Aristidis Platonius III et πανηγυρικός ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ.

Codicem anno 1880 examinavi.

Hi vero codices 'eclogarii' quovis fere pretio critico carent. Aut enim e codicibus quos adhuc habemus descripti sunt, ut Escorialensis Σ—III—16 (34) e Marciano append. XCI 2 (7), aut ad exemplar redeunt eiusdem quidem familiae, cuius sunt Marcianus gr. 437 (M), Barberinus (B), Monacensis (Mo), sed multo his ipsis mendosius. Atque hoc quidem etiam in codices Urb. gr. 125 (17), Ottob. gr. 69 (18), Vat. gr. 82 (19), Laur. LVII 20 (20), Laur. XXXII 13 (21), Vatic. gr. 941 (22) cadit. Quin etiam Athous Laurae Ω 123 (12) qui ad idem exemplar atque Laurentianus LVII 20 redit et ex eodem quo Ottob. gr. 69 et Monacensis fonte fluxit, aetate quidem hos superat, fide cedit. Nam propter temeritatem non minus quam incuriam librarii adeo vitiis scatet, ut nisi apparatus criticum plane inutili ratione onerare quam instruere mavis, lectiones eius exulare iubendae sint.

Nec plus lucri e codicibus Laurentiano LVII 27 (13), Patmio (14), Vaticano gr. 939 (15) in hac oratione quam in Vita capi posse memor eorum quae de illa p. 70 sq. exposuimus facile intelleges.

Vaticanus autem gr. 84, quippe qui si minus e Palatino gr. 282 ipso, certe ex eius fonte manaverit, relegandus est.

Denique ne Vaticani quidem gr. 81 (4) et Neapolitani II E 17 (5), quorum uterque, etsi prior paulo melius quam alter, ex eodem codice gemello Palatini gr. 282 fluxit, lectionibus suppressis quicquam pretio apparatus

detrahi testari possum. Plerumque enim Vaticanus, quem collatum habeo, cum Palatino congruit; ubi vero ab eo recedit, fere improbandus est.

Restant igitur qui in censum vocandi sint codices:

Chisianus (*C*)
 Augustanus (*A*)
 Palatinus (*P*)
 Urbinas gr. 126 (*U*)
 Marcianus app. XCI 2 (*I*)
 Marcianus gr. 437 (*M*)
 Barberinus (*B*)
 Monacensis gr. 113 + 101 (*Mo*).

Qui in duas discedunt classes, quarum prior (b) codicibus *CAP*, altera (c) *IMBMo* continetur. Vides enim habentes

	<i>ACP</i>	<i>IMBMo</i>
441, 15	μεσσεύειν	μεσεύειν
443, 11	αὐτῆς	ταύτης
445, 7	λοετροῖς	λουτροῖς
453, 3	λαὸν	λεὼν
454, 13	καὶ	om.
455, 16	ναὸν	νεὼν
497, 4	om.	κρεμαμέναις
498, 18	om.	τε
501, 4	τὸν λόγον	τῶν λόγων
506, 6	Ὀρόντου	Ὀρρόντου
520, 3	ἀπόλλω	ἀπόλλωνος
523, 13	λειπόμενον	λειπόμενα
524, 11	ὠθησμός	ὠθισμός

lectiones modo probas modo pravas.

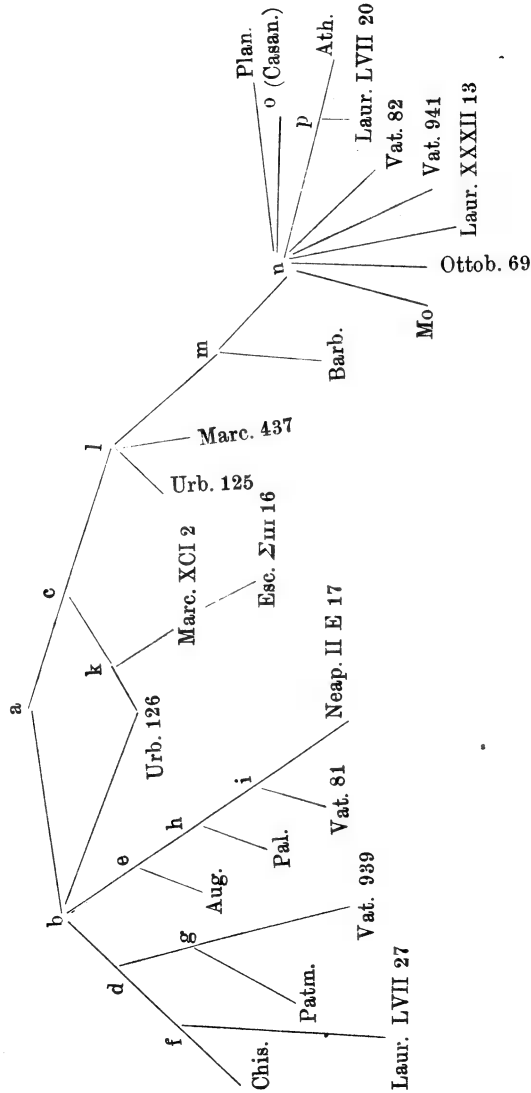
U vero hic quoque recensionem ex utraque classe mixtam praebet. Nam ut lectiones quas modo recensuimus plerasque congruenter codicibus *IMBMo* exhibet, ita cum *ACP* in falsis lectionibus, ut τῆς ante πόλεως 441, 6, οὐ ante τετραγόνου 509, 12, in verbis καὶ τέταρτος ὁ νῦν ἐστηκώς

ἔστιν prave ante ὥσπερ γὰρ ὁ τοῦ Πυθίου νεὸς πολλαῖς εἶξε τύχαις 516, 14 collocatis concinit. Plerumque autem cum codice *I* facit.

Altera classis in duas distinguitur familias, quarum prior codice *I*, altera codicibus *MBMo* continetur. Sed *I* quoque crebro secunda manu e codice alterius familiae correctus est. *M* et *B* ad idem redeunt exemplar, ita tamen ut *B* non directe ex eo fluxerit, sed per medium codicem hodie deperditum (*m*), qui idem fons fuit et codicis *Mo* et archetypi codicum 'eclogariorum' (*o*) et codicis quo Maximus Planudes¹⁾ usus est. Codicum 'eclogariorum' satis erit attulisse testem unum Casanatensem (= *Ca*).

Necessitudinis igitur quae inter codices intercedit vinculum hoc tibi stemma ostendet:

1) Vide p. 73.

Praeter Planudem paucos locos citavit Thomas Magister.

Primum oratio edita est a Morello (= Mor) t. II p. 332—388 *e codice bibliothecae Vaticanae*, ut ipse in praefatione testatur, qui Vaticanus gr. 939 fuisse videtur¹⁾, tam mendose, ut in omnibus eius lectionibus afferendis operam meam lectorumque perdere noluerim. Quorum vitiorum postquam magnam partem suoapte ex ingenio Reiskius (= Re) Animadv. V 205—225 sanavit, ope codicum Augustani (Monacensis 483) et Monacensium 113 et 101 fundamenta novae recensiois iecit, quae etiam magis Morellianam superasset, si Reiskia editionem ipsam (t. I p. 275—365) maiore cum diligentia et religione curasset. Nunc haud pauca in illa melius quam in hac leguntur. Nonnulla correxerunt Iacobsius²⁾, Sintenis, Cobetus, Gasda³⁾ adiutus ille quidem nova codicis Augustani collatione. Praeter hos qui singulos locos tentaverunt, eorum nomina suis locis proferentur.

1) Cf. supra p. 68.

2) Cf. supra p. 76 sq.

3) Kritische Beiträge zu Libanios II p. 2—5.

ANTIOXIKΟΣ.

1. Ἀμφοτέροις ἂν τις εὐκότως ἐπιτιμήσειεν, ἔμοι τε R 275
 τῷ ζῶντι περὶ τοὺς λόγους καὶ τοῖς ἀκροαμένοις ὑμῖν·
 ὑμῖν μὲν, εἰ τὴν ἡμετέραν δύναμιν ἐν ταῖς ἄλλαις
 ὑποθέσειν ὥς ἥδιστα ὀρῶντες καὶ παρακαλοῦντές γε 5
 ἐπ' ἐνίας αὐτῶν ἐν τούτῳ οὐκ ἐπετάξατε, κοσμήσαι
 λόγῳ τὴν πόλιν, ἔμοι δέ, εἰ πλείστα δὴ τῶν νῦν ὄντων
 συγγράμματα πεποιηκῶς καὶ τοὺς μὲν ἐπαινέσας, τοῖς
 δὲ συμβουλευσας, οὐκ ὀλίγα δὲ ἡγωνισμένος ἐν πλά-
 σμασιν εἰς γε τὸν τῆς ἐνεργουσύης ἔπαινον ἄφρωνος 10
 γέγονα. 2. μᾶλλον δὲ ὑμῖν μὲν οὐκ ἔστιν ἐπιτιμῆσαι

<i>C</i>	=	codex Chisianus
<i>A</i>	=	Monacensis gr. 483 (Augustanus)
<i>P</i>	=	Palatinus gr. 282
<i>U</i>	=	Urbinas gr. 126
<i>I</i>	=	Marcianus append. XCI 2
<i>Mo</i>	=	Monacensis gr. 113 fol. 190—196 + 101 fol. 262—269 + 113 fol. 196—210
<i>M</i>	=	Marcianus gr. 437
<i>B</i>	=	Barberinus II 41
<i>Ca</i>	=	Casanatensis

1 ἀντιοχικός· ἦτοι ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν *U* ἐγκώμιον
 εἰς ἀντιόχειαν *MCa* ἐγκώμιον εἰς ἀντιόχειαν τὴν ἐαυτοῦ πα-
 τρίδα *B* 3 τοὺς om *U* eras *I* 5 ὥς om *Ca* ὥς ἦμισα
Mor, ἴσ. οὐχ ἦκ. in marg 6 ἐπατάξατε sed primum α ut
 corrigereetur, oblitum *C* 8 τοῖς corr m^s in τοῖς, m⁴ in τοὺς *P*
 τοῖς *U* | τοῖς corr e τοῖς *P*^s 9 δ' Re 10 ἐνεργουσύης γῆς
Mor, γρ σῆς ἔπαινον in marg | ἔπαινον *C*^s in marg

μὴ τὸν ἐπαινέτην ζητοῦσιν, εὐφημίαν γὰρ ἡδὺ μὲν
 ἀκούσαι, μνηστεύσαι δὲ ἴσως ἀβέλετον· ἐμὲ δὲ τὸ
 ἐγκλημα καταλαμβάνει σαφῶς, ὅτι δὴ χρέα πάντων
 ἐντιμότερα καταθεῖναι δέον εὐθύς εἰς τόδε ἐμέλλησα
 5 καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐπανσάμην ἐν τῇ πόλει
 λέγων, τὸν δ' εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν ἀναβέβλημαι λόγον,
 ὥσπερ τις ἑτέρους μὲν ἐν ὀφθαλμοῖς τῆς μητρὸς θερα-
 πεύων, αὐτῆς δὲ ἐκείνης καταμελῶν. 3. καὶ μὴν οὐδ'
 R 276 ἐκείνῳ | γε εὐλογον παρὰ μὲν ὑμῶν ὁμολογεῖν τὴν
 10 τέχνην ἔχειν, ὑπὲρ δὲ τῶν δεδωκότων μὴ χρῆσθαι τὸν
 λαβόντα τῇ τέχνῃ, ἀλλ' ἐν μὲν ταῖς ἐπ' ἀγορᾶς συνου-
 σίαις, ὅσῃ τὰς ἄλλας νικᾷ, δεικνύειν, ταύτας δὲ τὰς
 ἀποδείξεις μὴ τολμᾶσαι ποιῆσαι βιβλίον.

4. Οὕσης δὲ τοσαύτης ἀφθονίας τῷ βουλομένῳ
 15 μέμφεσθαι τὴν σιγὴν ὅμως ἐνι τις ἀπολογία τῇ σιωπῇ.
 οὐ γὰρ τὸ μὴ λέγειν ἐγνωκότες ἦν διὰ τέλους μὴ
 λέγειν, ἀλλ' ἐκράτει μὲν εἰπεῖν, ἐν δὲ τῷ διαμέλλειν
 ἦν τις ἐλπίς μείζω τὴν δύναμιν ἐσεσθαι τοῦ χρόνου
 προστιθέντος τῇ τέχνῃ. 5. τιμῶντος οὖν ἦν, οὐ ῥαθυ-
 20 μούντος, καὶ κοσμεῖν ἐπιθυμοῦντος κάλλιον, ἀλλ' οὐχ
 ὅλως τὸ κοσμεῖν φεύγοντος ἢ μέχρι τοῦδε σιγῇ, καὶ
 πέπρακται μὲν εἰς τοὺς λόγους πλέον οὐδέν, ὥς ἀρκέσαι

2 ἀνόητον supra ἀβέλετον B² 3 χρῆ Mor 4 ο in
 ἐντιμότερα in ras P² | ἐς Ca | τόδε A, γε τοῦτο in marg
 8 δ Re | οὐδ' ex οὐδὲ corr I² οὐδὲ MB 9 μὲν] καὶ
 Mor 12 " et ας in ἄλλας, νικ in νικᾷ et δει in δεικνύειν P²
 in ras 15 τίς AIB 16 τοῦ Re e Mo τὸ reliqui libri
 Mor et restituerunt Iacobs in exemplari et Lect. 339 et Cobetus
 Mnem. V 106 (Coll. 102) | διατέλους Mo 18 τίς AIMo
 19 οὖν] μὲν οὖν MBCa μὲν Mo 20 ἀλλ' om M 21 καὶ
 Iacobs l. l. 22 μὴ Mor quod corr Re Anim | οὐδ' C sed del.
 et in marg οὐδὲν pos. s, M sed οὐδὲν suprascr. m², B sed
 rasura corr ex οὐδὲν, MoCa

τοῖς παροῦσι, τὴν δ' οὖν παραίτησιν τοῦ μὴ πρότερον εἰρηκέναι παρὰ τῆς γνώμης ἔχειν ἔσται μοι.

6. Κοινὸν μὲν οὖν τῶν ἐγκωμιαζόντων ἔθος λεῖπεσθαι φάσκειν τὴν αὐτῶν ἀσθένειαν τοῦ μεγέθους τῶν ἔργων οἷς προσάγουσι τὸν λόγον, καὶ συγγνώμην 5 αἰτεῖν παρὰ τῶν ἀκουόντων, εἰ βουλόμενοι τῆς ἀξίας | ἐγγὺς ἐλθεῖν ἄκοντες ἐλάττους γίγνοιτο· ἐγὼ δὲ R 277 ταύτην ἐμαυτῷ ἀπανταχόθεν ἡγοῦμαι προσήκειν, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδ' ὅθεν οὖν, ὁπόσοι πρὸς τήνδε τὴν ὑπόθεσιν ὥρμησαν. 7. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοθεν ἐπελθοῦσιν 10 οὐκ ἦν ἀνάγκη τοῦ λόγου, ἀλλὰ λέγοντες μὲν τεχνικῶς ἐχαρίζοντ' ἄν, τοῦτο δὲ μὴ ποιοῦντες οὐκ ἄν ἐδόκουν φορὰν ἀναγκάαν ἐκλείπειν· ὁ δὲ κύριος ὢν εἰπεῖν τε καὶ μὴ, τυγχάνων μὲν τῆς σπουδῆς ἐπαλνου ἄξιος, ἀμαρτάνων δὲ οὐδὲ συγγνώμης. 8. ᾧ γὰρ ἐξῆν μηδὲ 15 καταστῆναι τὴν ἀρχὴν εἰς παραιτήσεως χρεῖαν, οὗτος ἐκὼν εἰς τὴν χρεῖαν ἐμβὰς δικαίως ἂν τῆς παραιτήσεως στέροιτο. ἐμοὶ δὲ πρὸς τὸν λόγον ὑπὸ τῶν τῆς πατρίδος ἐλκομένῳ δικαίων καὶ ᾧ δυοῖν ἦν ἀνάγκη θάτερον, ἢ λέγειν ὁπωσοῦν ἀπὸ τῶν παρόντων ἢ κακῶ 20

1 τὴν γοῦν Iacobs num τὴν δὲ γοῦν? 3 μὴ Mor
4 αὐτῶν libri add 5 τοὺς λόγους BMo τ λόγ Ca 8 ἀπαν-
ταχοῦ μὲν Re | οἶμαι BMo Ca 9 δ' e δὲ corr I et Re |
οὐδ' ὅθεν οὖν scripsi e P et I sed in hocθεν in ras m²
οὐδ' ὅθεν οὖν U οὐδὲν οὖν C sed ὅθεν οὖν suprapos. s,
et Mor οὐδὲν οὖν Mo οὐδ' ὅτι οὖν A sed ὅτιον in ras trium
vel quattuor litterarum, B sed γε οὐδαμῶς· οὐδὲν οὖν in marg
m², Ca et Re οὐδοτιοῦν M 13 ἐκλείπειν MBMoCa cf. Paus.
X 11, 2 ὡς δὲ ὑπὸ ἀπληστίας ἐξέλιπον τὴν φορὰν 14 ἐπαί-
νων UI sed in hoc on suprascr. m² MoCa τιμῆς B 15 οὐ
MoCa 16 ταναρχὴν B et e τὴν ἀρχὴν corr I² | οὕτως Mor
17 γε ἔχων Mor in marg | γε τις Mor in marg | ἐς Mo
18 στεροῖτο Re 19 καὶ om Mor | ἦν om UI sed in hoc
rasura duarum litt

δοκεῖν εἶναι πολίτη, πῶς οὐ πανταχόθεν ἔτοιμος ἡ
 συγγνώμη; 9. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν μοι χρήματα χορηγεῖν
 ἀποχρῶντα, καλῶς ἂν εἶχεν ἴσως ἐκείνως τὸ δίκαιον
 σῶσαντι μὴ τὸν διὰ τοῦ λόγου κίνδυνον αἰρεῖσθαι.
 5 ἐπεὶ δὲ τὰς ἐκείνῳ μὲν τῷ τρόπῳ λειτουργίας ὑπὸ τῆς
 Τύχης ἀφήρημαι, δεῖ δέ τι φανῆναι καὶ αὐτὸν φέροντα
 τῇ πόλει, τῷ φόβῳ τῆς σιωπῆς ἢ περὶ τὸ λέγειν τόλμα
 τὴν συγγνώμην ἔχει.

9 10. Οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν ἡκόν-
 R 278 των τὴν μὲν παροῦσαν | τύχην τῆς πόλεως ὀρῶντες,
 τῆς δὲ ἄνωθεν σεμνότητος οὐδὲν εἰδότες καὶ τὰ μὲν
 θανμάζοντες, τὰ δὲ οὐκ εἶναι νομίζοντες οἴονται με
 τοῦ μερέθους εὐθὺς ἄψεσθαι καὶ τῆς ἐν τούτοις ὑπερ-
 οχῆς, ὥσπερ καὶ αὐτὸν ὁμολογοῦντα τοῖς μὲν νέοις
 15 νικᾶν τὴν πόλιν, τοῖς δὲ ἀρχαίοις νικᾶσθαι. 11. δεῖ
 δέ με ἐκεῖνα πρότερον ἀξιῶσαντα μνήμης ἔπειτα οὕτως
 ὑπὲρ τῶνδε λέγειν, ὥστε φανῆναι συμφωνίαν τῶν
 ὄντων πρὸς τὰ πάλαι καθεστῶτα καὶ ὅτι οἷς γε ἐκεῖνα
 προὔπηρξε, καὶ ταῦτα ὀφείλεται, ἢ δὲ νῦν λαμπρότης
 20 οὐκ ἀπὸ χειρόνων ἡρτηται.

12. Πρὶν δέ, οἳ τινες πρῶτοι κατέσχον τὴν χώραν,
 διδάξαι, περὶ φύσεώς τε τῆς χώρας καὶ ὅπως μὲν ἀέρων
 εἰληγεν, ὅπως δὲ ἔχει πρὸς θάλατταν, ὅπως δὲ ὑδάτων

1 ἔτοιμος εἰς συγγνώμην *Mo* 3 ἴσως εἶχεν *CBM^{Ca} Mor*
 ἴσως *om Mo* 5 τὰς — 6 δέ *om Ca* | ἐν ἐκείνῳ μὲν *B*
 6 καὶ αὐτὸν φανῆναι *UIBM^{Ca}* 9 μὴ *Mor* 10 τὴν *om*
Mor | μὲν *inserui e BM^{Ca}Ca auctore Re* 12 με] *μετὰ Mor*
 13 ἄψεσθαι *scripsi ex I in quo tamen s in ras m², auctore*
Re ἄφρασθαι reliqui libri edd 15 δ' *UIM* 17 τῶν νῦν
 ὄντων *Cobet Mnem. V 106 (Coll. 102) num παρόντων?* 19 ὀφεί-
 λεται *scripsi cum Gasda ὀφείλετο libri (ὡ ex ὁ corr M²)*

21 κατεῖχον *Mor* | γρ πόλιν *M* πόλιν *BM^{Ca}* 22 τε *in ras*
P⁴ | τῆς] καὶ *Ca* | ἄλλο *Mor*

μετείληφεν, ἥτις δὲ αὕτη καρποὺς ἐκτρέφειν, καὶ ὅλως περὶ τῆς ἐνταῦθα πλεονεξίας διαλεκτέον. ὥσπερ γὰρ ἡ χώρα πρεσβύτερόν τι τῶν ἐνοικούντων, οὕτω καὶ τὴν ὑπὲρ ταύτης εὐφημίαν προτέραν εἶναι δεῖ τῆς εἰς τὸ γένος ἐσομένης. 5

13. Καὶ ἅμα πρῶτον καὶ μέγιστον [τῆς] πόλεως ἐγκώμιον γῆς ἀρετῇ, καθάπερ, οἶμαι, νεώς, ὅταν ἐπ' ἰσχυρὰν τὴν τρόπιν τὰ ἄλλα ἢ συμπεπηγότα. τοῦτο δὴ πρὸ τῶν ἄλλων ἐξεταστέον. 14. καὶ οὐ ταῦτόν γε πέλισμα τοῖς πολλοῖς, οὐ πᾶν ὅτι ἂν ἐπαινῶσι χωρίον 10 μέσον τῆς | οἰκουμένης βιάζονται δεικνύειν. πρῶτον R 279 μὲν γὰρ εἰ ὅτῳ τοῦτο ὑπάρχει, καὶ τὸ καλῶ γε εὐθὺς εἶναι προσυπάρχει, μιᾶς πόλεως γίγνεται, ὅτι ταῖς ἄλλαις οὐκ ἔστιν εἶναι μέσαις. ὥστε οἱ πλείους ληροῦσι τῶν λόγων. 15. ἔπειτα εἰ μὲν τὸ μεσεύειν τοῖς ὅλοις 15 ἐδίδου κρατεῖν, εἶχεν ἂν τινα νοῦν ἢ σπουδὴ τοῖς ταῦτα φιλονεικοῦσιν. εἰ δ' οὐ ταῦτόν εἰς καρπῶν φορὰν Αἰγυπτὸς τε καὶ ἡ πέτρα Δελφῶν, τί δεῖ

18 Cf. Suidas s. v. εἴ τις ἐν Αἰγύπτῳ σίτον ἄγει et s. v. Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχει, δίδει δ' ἀπόλλυται (corr ἀπό-

1 αὐτῇ Re 3 τι om Mo ἐστι Iacobs lect. 339 4 φημι et αν in εὐφημίαν in ras P³ 5 πρότερον BMo 6 verba καὶ μέγιστον — 8 συμπεπηγότα citat Plan fol. 99^v 6 τῆς cancellavi om P sed in hoc rasura trium litt, BMMoCa et Plan 6 τῆς — 7 γῆς in ras 12 vel 13 litterarum I² 8 verba τοῦτο δὴ — 442, 2 ἐπαινῇ τις citat Plan fol. 103 9 περὶ τῆς χώρας titulus in marg C | καὶ om Mor 10 ὃ in ἐπαινῶσι P⁵ in ras trium litt ἐπαινέσωσι A Re 12 οὕτω Mo | α̅ alterum in τοῦτο in ras P² 12 καὶ — 13 προσυπάρχει inser A² 13 προσυπάρχει U | ὅτι scripsi καὶ libri Plan edd καὶ γὰρ Gasda 14 μέσαις] μετόχοις (sc. τοῦ καλαῖς εἶναι) M Schmidt

Philol. XII 279 εἶναι μέσαις I μέσαις εἶναι U | πλείστους Mor, γρ πλείους in marg 15 μεσεύειν ACP | ἐδίδου τοῖς ὅλοις B 17 φιλονεικοῦσιν ἢ σπουδὴ UI sed in hoc phil inser m² 18 ἡ δελφῶν πέτρα BMoCa Plan

μέσῃν δεικνύειν ἀντὶ τοῦ καλὴν ἀποφαίνειν ἣν ἐπαι-
νεῖ τις;

16. Τοῦτο τοίνυν ἔξεστί μοι περὶ τῆς ἐμαντοῦ
φθέγγεσθαι, ὅτι τῆς ὑπ' οὐρανῷ καλλίστης τὸ κάλ-
5 λιστον ἦδε ἐστίν. ὁμολογεῖται μὲν γὰρ τῆς γῆς ἄριστον
εἶναι τοῦθ' ὁ πρῶτον [ᾧ] ὁ θεὸς ἀνίσχων προσβάλλει.

17. καὶ βασιλεῦσί τε κτῆμα περιμάχῃτον ἦδε ἡ μοῖρα,
καὶ ὅτῳ γέγονεν, οὗτος παρὰ τοῦτο μείζων, πᾶσι τε
ἀνθρώποις εἰς ἀκοὴν ἐρχόμενον τοῦνομα χάριν τινὰ
10 κομίζον ἔρχεται καὶ τὰς ψυχὰς ἡδονῆς ὑποπύμπλησιν,
R 280 ὥσπερ τῶν ὀνειράτων ὀπόσα κήπων εἰκόσι | τοὺς
καθεύδοντας εὐφραίνει. 18. οὕτω δὲ ἀπάσης τῆς ἐφ' ἡμῶν
ἐχοῦσης τὰ πρῶτα εἰς ἡμᾶς ἔρχεται. τοῖς μὲν γὰρ
ἄλλοις ἡ χώρα τὸ μὲν δίδωσι, τὸ δὲ οὐ δίδωσιν, ἡ νῆ
15 Δία γε παντοδαπὰ δίδωσι μὲν, ὑπερβολαῖς δὲ ὥρων
τὸ λυπηρὸν οὐκ ἐκπέφυγεν, ἡ διαφεύγει μὲν καὶ τοῦτο,
σπάνει δὲ ὑδάτων καὶ τὴν ἄλλην εὐκαιρίαν ἀμβλύνει.
19. ἡμῖν δὲ πάντα ἀλλήλοις ἐφάμιλλα, ἡ γῆ, τὰ νάματα,

λωλεν e Lib. ep. 208 vel ἀπολωλώς e Schol. Ar. Eq. 534). cf. Soph.
O. R. 463. Eur. Andr. 998. Paus. X 16, 2. Schol. Pind. Pyth. IV 6

3 μοι] μὲν Mor 4 τοῖς BCa γῆς Iacobs lect. 339 | ou
in οὐρανῷ in ras P⁵ | καλλίστοις BCa 5 ἦδε] τότε Gasda |
μὲν om Mo 6 τοῦθ' ὁ scripsi praeunte Morello qui in marg
habet ἴσ. τουθ' ὁ, coll. or. I p. 99, 14 ἀνίσχει ἥλιος διὰ νεφῶν
προσβάλλων τὴν θάλασσαν et Π. η 421 = Od. τ 433 ἥλιος μὲν
ἐπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας τοῦτο libri edd | πρῶτον inser
A² post ᾧ ponere voluerunt Re et Gasda | ᾧ P sed m² et
post ω ras unius litterae (ut videtur ν) delevi | σ in προσβάλλει
inser P⁶ M² B² 7 δὲ MBMoCa, fortasse recte | χοῆμα Mo
8 verba πᾶσι τε — 12 εὐφραίνει citat Plan fol. 103 | δὲ Ca
10 κομίζων Mo | μ in ὑποπύμπλησιν in ras A, inser MP²
ὑποπύμπλησιν C 12 ἔω MoCa | ἔω ἀνεχοῦσης Mor, γε
ἐξεχοῦσης in marg 14 τὰ (bis) MoCa 15 ὑπερβολῇ MoCa |
ὥρων Mo

τῶν ὠρῶν ἢ κρᾶσις. γῇ τολύνην ἢ μὲν ὑπτία τοῖς
 πελάγεσι παρισυμένη, βαθεῖα καὶ πλείρα καὶ μαλακή,
 ῥαδίως μὲν ἀρότροις εἰκονσα, γεωργῶν δὲ ἐπιθυμίας
 ἐπιεικῶς ὑπερβαλνουσα, ὁμοίως μὲν ἀγαθὴ σπείρειν,
 ὁμοίως δὲ ἀγαθὴ φυτεύειν καὶ πρὸς ἐκατέρων τὰς 5
 γονὰς εὖ ἡρμοσμένη, δένδρα μὲν ὑψηλὰ μεθ' ὥρας
 παρεχομένη, τοὺς δὲ ἀστάχους τῶν παρ' ἄλλοις δένδρων
 ὑψηλοτέρους, τοὺς δὲ καρποὺς εἰς πλῆθος, τὸ δὲ κάλ-
 λος ὑπὲρ τὸ πλῆθος. 20. ἄπεστι δὲ οὐδὲν ὃ παρεῖναι
 βέλτιον, ἀλλ' ἂν τε τὸν Διόνυσον εἴπῃς, πολλὺς παρ' 10
 ἡμῖν βακχεύει, ἂν τε τὴν Ἀθηνᾶν, τῷ φυτῷ αὐτῆς ἢ
 γῇ κομᾷ· ὥστε πολλὺς μὲν οἶνος εἰς τοὺς ὁμόρους ἐν-
 θένδε ρεῖ, πολλῶν δὲ ἔτι πλέον ἔλαιον ἐν ὀκνάσιν ἄρεται
 πανταχοῖ. 21. Δημήτηρ δὲ οὕτω δὴ τι τὴν ἡμετέραν
 ἡγάπησε μᾶλλον ἢ Σικελίαν, ὥστε Ἥφαιστος μὲν ἐπὶ 15
 τῆς ἀσπίδος χρυσὴν ἄρουραν ἐποίησεν, ἡ δὲ μοῖραν
 ἡμῖν τῆς γῆς οὐ|μικρὰν χρυσῷ προσόμοιον ἐποίησε R 281
 τῇ τε χροᾷ καὶ ἄμα ὁ καρπός, οἷος οὐκ ἄλλοθεν, καὶ τὸ
 δῶρον ξανθῆς ὄντως θεοῦ. 22. ὕβρις δὲ ἡμῖν τὰ μὲν
 ἐν τῇ χώρᾳ, τὰ δ' αὖ περὶ τὴν χώραν, τὰ μὲν τὴν 20

14 Schol. Theocr. I 65

16 Il. σ 549

19 Il. ε 500

1 ὠρῶν Mo 2 πελάγεσιν ἐξισουμένη MoCa 3 ἡδέως
 Mo et γο Ca in marg 5 δὲ] μὲν Mo 6 μετ' ὁπώρας
 M Schmidt Philol. XII 292 7 verba τοὺς δὲ — 9 πλῆθος A²
 citat Plan fol. 103 7 δένδρον Mo 8 τὸ — 9 πλῆθος A²
 in marg delere vult Gasda | ἄπεστιν οὐδὲν MoCa 10 εἴποις
 Ca εἴποις Mo | παρ' om M 11 ταύτης UIMB MoCa
 12 ἐνθένδε corr ex ἐνθεντε P² 14 πανταχῇ UIM πανταχοῦ
 B MoCa | δημήτρα MoCa | τοι B MoCa 16 ἐποίησεν P sed ν
 in ras m² om B MoCa | ἡ δὲ in ras P² 16 μοῖραν — 18 τῇ
 τε infra textum add P² 17 ἐποίησεν ἥ τε γὰρ χροᾷ Re Anim
 18 ἄλλοθεν corr in ἄλλοθι P² I² | καὶ τὸ] ἐστὶ vel καλεῖται?
 19 οὕτω Mo

πεδιάδα τέμνοντα, τὰ δ' εὐρέα τὴν εἴσοδον, τὰ δὲ πρὸς
 τοῖς τέρμασι περικλείοντα. τούτων δὲ τὰ μὲν τῷ σχή-
 ματι διέστηκε τῆς ὑπτιᾶς εἰς ὕψος ἡρμένα, τὰ δὲ τῷ
 εὗρω ἀμιλλᾶται τοῖς κάτω, καὶ οὐκ ἐν ἀτιμοτέροις
 5 γεωργοὶ πονοῦσι ξενίῃ περὶ τὰς κορυφὰς ἐλαύνοντες,
 ἀλλ' ὅσα μὲν ἡ ἔπεδος ἀλλαχοῦ τρέφει μόνη, ταῦτα
 παρ' ἡμῖν καὶ τὰ ὄρη γεννᾷ, ὅσα δὲ τῶν ὀρῶν ἐστὶν
 ἀλλαχοῦ δοῦναι μόνων, ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τῶν
 πεδίων τίκτεται. 23. οὐ γὰρ διήρηται τὸ μὲν εἰς φυ-
 10 τῶν αὐξήσιν, τὸ δὲ εἰς σπερμάτων ὑποδοχὴν, ἀλλ' ἴδοις
 ἂν ἐν τοῖς αὐτοῖς δένδρα τε ἀναθραμόντα καὶ ὑπὸ |
 R 282 τοῖς δένδρεσι λήμα θάλλοντα, μᾶλλον δὲ καὶ μεμε-
 ρισμένως ταῦτα δείκνυσιν καὶ κατὰ σύννοδον φέρει.
 τουτὶ μὲν <γὰρ> τῆς γῆς πολὺν πυρρον, τουτὶ δὲ πολυνο-
 15 νότατον, τουτὶ δὲ πάντα συνείληφε. 24. καὶ τὸ τὰ
 ὄρη μὴ λείπεσθαι τῶν πεδίων εἰς γονὰς οὐ δίδωσι
 χώραν λιμῷ ῥαδίως συμβῆναι. ἐν γὰρ ταῖς τῶν ὀρῶν
 ἀταξίαις οὐχ ἡ αὐτὴ κατ' ἀμφοτέρων βλάβη. τὸ γὰρ
 ἐνδεέστερον πρὸς τὰ κάτω τοῦτο πολλάκις πρὸς τὰ
 20 μετέωρα μέτριον καὶ τὸ 'κείνοις ἐπιζήμιον πολλάκις

1 τὰ — εἴσοδον inserui ex A² (εν et α in εὐρέα rasuram passa
 sunt) P² (partim in rasura sex litterarum antecedentium *μοντα*,
 partim in marg) UI in quo tamen puncta superposita sunt,
 om reliqui libri edd cf. Her. III 117 3 τῆς in ras P² |
 τῷ δ' εὐρέα Mo Re 4 εὐγαῖα U εὐγέω reliqui libri et Re
 6 ἔπεδος scripsi e C auctoribus Re Anim et Gasda εἰπε-
 dos AP² (supra ξμπεδος) I (sed v in rasura paulo maiore) et
 Mor ξμπεδος U πεδίας BMMoCa 7 καὶ — 9 τίκτεται
 partim in rasura 22 fere litterarum partim in marg P³ 7 καὶ
 om MoCa 8 μόνον UBMCa | ταῦτα παρ' ἡμῖν καὶ om
 Mor 10 εἰ in ἴδοις in ras P² 11 ἐν in ras I² ἐπὶ U |
 καὶ om Mor | παρὰ Ca 14 γὰρ inserui auctore Re | δὲ om
 Mo | πολυνοινότερον MoCa 20 ἐκείνοις UBMMoCaI sed in
 hoc ε erasum 20 ἐπιζήμιον — 445,1 διαφεύγει C² in marg
 in ras ἐπικείμενον Mor

διαφεύγει τὰ κάτω, ὥστ' ἐπ' ἀσφαλοῦς ἐξεῖναι τὰ πολλὰ
 βιοτεύειν ἢ πάσης εὐθηνούσης ἢ πάντως γε τῶν ἐτέ-
 ρων. 25. τῶν δὲ ὀρῶν ὁπόσα οὐ κάρπιμα τὴν φύσιν,
 ἐτέρωθι συντελεῖ. τὰ μὲν γὰρ ταῖς λιθοτομίαις ἴστησι
 τῇ πόλει τοὺς τοίχους, τὰ δὲ ταῖς ὕλαις ἐρέπτει τε 5
 καὶ τᾶλλα συνεργάζεται καὶ χωρὶς τούτων σιτοποιοῖς
 τε καὶ λουτροῖς παρέχει τὸ πῦρ, ὅθεν περιεῖναι τε καὶ
 τροφᾶν ὑπάρχει. 26. ποίμνιά τε καὶ αἰπόλια τῶν
 βοσκημάτων εἰς τὴν ἀνθρώπου τροφήν τελεῖ, καὶ οὐδέν,
 ὥσπερ ἐν τοῖς πεπηρωμένοις σώμασιν, ἀργὸν ἐρριπται 10
 τῆς χώρας, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀμείβεται τοὺς πόνοους μεγαλο-
 πρεπῶς, τὰ δ' ἔνεν πόνων δωροφορεῖ.

27. Ποταμοὺς τολυνν ὁπόσοι διαρρέουσι τὴν γῆν,
 τίς ἂν ἐξαριθμήσειε τοὺς μὲν μέλζους, τοὺς δὲ ἐλάττους,
 καὶ τοὺς μὲν ἀενάους, τοὺς δὲ τοῦ χειμῶνος ἐκρόνους, 15
 πάντας δὲ ὁμοίως χρησίμους, | τοὺς μὲν ἐκ τῶν ὀρῶν R 283
 ὀρμωμένους, τοὺς δὲ ἐκ τῶν πεδίων ἀνίσχοντας, τοὺς
 μὲν εἰς ἀλλήλους ἐμβάλλοντας, τοὺς δὲ εἰς λίμνην
 λόντας, τοὺς δὲ εἰς θάλατταν στείχοντας;

15 Hes. op. 737

1 ταπολλὰ BMMo 2 ε alterum in εὐθηνούσης in ras I²
 εὐθηνούσης MoCa 3 ὀρῶν BMo et in ὀρῶν corr P² | τὴν
 φύσιν οὐ κάρπιμα Mo 4 ἐτέρωθεν Mor ἐτέρωσε Gasda
 at cf. § 28 p. 446, 3 ἐνταῦθα 5 τὰ τείχη coni Mor | ἐρέπτει
 citat Plan fol. 103 ἐρέπτει τε I sed supra ei circumflex. eras
 et m² gravis supra τε 6 γ in συνεργάζεται in ras P²
 7 λουτροῖς A sed λουτ in ras m², P sed ν in ras m⁴ λουτροῖς
 C et Mor | τε om Mor 9 ἐς Mo | συντελεῖ BCa 10 ὥσπερ
 om B 12 δωροφορεῖ e δωροφορεῖ corr C² 13 περὶ ποταμῶν
 titulus CB in marg 15 ἀενάους A sed prius ν erasum,
 P sed m³ corr in ἀενάους, UICa Re 16 ο in ὀρῶν in ras
 P² 18 ἐμβάλ in ἐμβάλλοντας in ras P² ἐμβάντας Mor |
 ν in λίμνην inser Mo² 19 δ' Re | θάλασσαν M

28. Αἴ γε μὴν πηγὰ καὶ τὸ τούτων ἄφθονον ἡμέτερον ἀκριβῶς γνῶρισμα, καὶ οὐδεὶς οὕτω θρασὺς οὐδὲ ἐπὶ Νύμφαις μεγαλοφρονῶν, ὅστις ἂν ὡς ἴσον ἐνταῦθα ἔχων παρρησιάζαιτο.

5 29. Ὅτι δὲ τοιαύτης τῆς ἡμετέρας γῆς αἱ Ὠραὶ χορεύουσιν ἐμμελῶς οὐ διαφθείρουνσαι τὴν ἀπὸ ταύτης χάριν τῷ παρὰ σφῶν ἀηδεῖ· οὔτε γὰρ ὁ χειμῶν ὑπὸ πλεονεξίας ἐπιλαμβάνει τὸν τοῦ ἥρος χόονον μεθαρμότιων εἰς αὐτὸν τὴν ἐκείνου τέρψιν οὔτε τὸ θέρος
10 ταῦτά ποιοῦν ἐκτείνεται πρὸς τὸν χειμῶνα τὴν αὐτοῦ τε κἀκείνου μέσσην ὥραν ἐκβάλλον, ἀλλ' ἐκάστη τε ἐν ὄροις μένει καὶ τοῦ ἔτους ἴσον ἀποτεμνεται μέτρον καὶ τῆς δευτέρας προσσιούσης ἐξίσταται. καὶ τὸ μέγιστον, αἱ γὰρ ἐκ τῶν ὑπερβολῶν ἀνιῶναι τοῖς σώμασιν, ἡ μὲν
15 τοῦ ψύχους, ἡ δὲ τοῦ θάλλους τὸ ὑπερβάλλον δεῦρο κολάζουσαι ταῖς ἡμερωτέραις ἐοικέναι βούλονται. 30. καὶ μοι δοκοῦσι καθάπερ πρὸς ἀλλήλας συνθέμεναι τῆς ἀλλήλων μεταλαμβάνειν δυνάμεως, ὁ μὲν χειμῶν μετουσίαν τινὰ θέρους ἐμφαίνειν τῷ προσηγεῖ καὶ ἀλύπτω,

5 Philostr. im. II 34

γε ἀληθῶς
1 μὲν Mor 2 ἀκριβῶς M ἀληθῶς BMoCa sed in hoc γε ἀκριβῶς in marg | οὐδ' P 3 μέγα φρονῶν I | ἔχων ἐνταῦθα BMoCa 5 ταύτης A sed in lacuna m², P sed prius τ in ras m⁴, UIBMoCa Re 6 ἀπὸ erasum U | η in ταύτης erasum U 7 ὑποπλεονεξίας Mo 9 spir. asper in αὐτὸν A² αὐτὸν PU | κείνου Re 10 ταῦτα U | τὴν om Mor | αὐτοῦ PUBMMoCa 13 προσσιούσης scripsi auctore Re ex UIM sed in hoc σ suprapos et P sed in hoc σιούσης in ras m⁴ προσιούσης reliqui libri edd 14 ἐκ om B | τῶν ὑπερβολῶν] τῶν ὥρων ὑπερβολαὶ UIP sed in hoc τῶν ὥρων et αἱ in ras m² ἐκ τῶν ὥρων ὑπερβολαὶ C^a in marg, quod e scholio ortum videtur | ἄλλως ἀνιῶναι A. Hug, Antiochia p. 26 n. 24 | ιαφ in ἀνιῶναι in ras P² | μὲν ἐκ τοῦ ψυχῶς Mo 18 ὁ μὲν] „Forte καὶ addendum“ Iacobs 19 ν in ἐμφαίνειν erasum M

τὸ δὲ θέρος παρ' ἐκείνον δέχεσθαι τοσοῦτον, ὅσον
 ἐμελλεν εἶναι κώλυμα τῷ λυποῦντι τῆς θέρης. 31. καὶ
 ὁ μὲν | ὕμνους ἄχρι κόρον παρέχει τῇ γῇ ψυχὸς R 284
 ἀφελών, ἡ δὲ ἀνῆλσι λήια καὶ θερναῖς αὖραις ἐκτρέ-
 φει ῥυομέναις τὰ τε σώματα καὶ τοὺς ἀστάχους τῆς ἐκ 5
 τοῦ καύματος ζημίας. ὥστε μόνοις ἡμῖν ὑπάρχει τῇ
 παρούσῃ τε ἀεὶ τῶν ὥρων ἥδεσθαι καὶ τὴν δευτέραν
 ἀσμένως δέχεσθαι διὰ τὸ πάσαις ἐνεῖναι τι κεκραμένον
 καὶ εὖχαρι. 32. τῶν δ' ἄλλων οἱ πλεῖστοι οἱ μὲν
 ἔπαντι τῷ κύκλῳ καταμέμφονται, οἱ δὲ ταῖς μὲν βελ- 10
 τίοσι, ταῖς δὲ οὐ τοιαύταις χρώμενοι ταῦτόν πεπόνθασι
 τοῖς ἐξ εἰρήνης εἰς πόλεμον μεταπίπτουσιν, ἐπειδὴν ἡ
 μὲν ἀμείνων τὰ αὐτῆς ἐκπλήσασα οἴχεται, προσβάλλῃ
 δὲ ἡ χαλεπωτέρα, καὶ πρὶν ἡσθῆναι καθαρῶς, ἀλγοῦσι
 τὴν μὲν ἀπιοῦσαν οὐ δυνάμενοι κατασχεῖν, τὴν δ' 15
 ἐπιοῦσαν φρίττοντες. ὧν ἡ μὲν ἰδρῶτι φεῖσθαι κατα-
 ναγκάζει καὶ καλινδεῖσθαι περὶ τὰς κρήνας, ἡ δὲ τοῖς
 κάμνουσι παραπλησίως ἐν ταῖς εὐναῖς διάγειν νιφετῷ
 καθειργμένους. 33. μόνοις δὲ ἡμῖν τό τε παρὸν τοῦ
 ἔτους ἡδύτερον καὶ τὸ προσδοκώμενον οὐκ ἀηδέστερον, 20
 ἀλλ' ἡ μὲν εὐφραίνασα παρέρχεται, ἡ δὲ τὸ ἴσον κομι-

3 ψυχὸς^{ος} A ψυχόνος^{ος} P 4 ὥραις Mo 7 τε] τὸ Mo
 7 καὶ — 8 δέχεσθαι om Mor 8 κεκραμένον IU sed in hoc
 prius μ erasum 10 οἱ δὲ — 19 καθειργμένους citat Plan
 fol. 103 11 δ' Re 13 αὐτῆς PMo Plan et in αὐτῆς corr
 A² | ἐκπλήσασα supra ἐκπλήσασα M² | προσβάλλῃ MU sed in
 hoc alterum λ erasum 17 καὶ — κρήνας om Mo 18 παρα-
 πλῆσιον Mo Plan 19 καθειργμένους Mo sed ρ inser m²
 20 ἡδὺ Cobet Mnem. V 106 (Coll. 102) at cf. § 69 p. 459, 7 ἡρίκα
 οὐ βέλτιον et Plat. Gorg. p. 503 A εἴτε ἡδῖα εἴτε ἀηδέστερα ἔσται
 τοῖς ἀκούουσιν Her. II 46, 1 οὐ μοι ἡδιόν ἐστι λέγειν 47, 2 οὐκ
 εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι 21 εὐφραίνασα Mo εὐφρη-
 νασα Re

ξουσα πρόσσεισι, καὶ διαφέρομεν οὐδὲν τῶν πορευομένων ἐκείνας τὰς ὁδοὺς, ὅσαι πηγαῖς σκιεραῖς καὶ τόποις
 R 285 ἀναπανστηρίοις | ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος διειλημμένοι
 μετ' εὐθυμίας ὁδοιπόρους παραπέμπουσιν.

34. Οὕτω δὲ τῶν ὥρων λαχόντες οὕτως πρὸς θάλασσαν ἔχομεν, ὥς εἰ μὴ συνέβαινεν ἔχειν, ἐλάττωμα ἂν ἐθέμην. οὔτε γὰρ ἡμερῶν ὁδὸν θαλάττης ἀπέχομεν οὔτε ἐπ' αὐτοῖς αἰγιαλοῖς ἰδρύνεθα.

35. Τούτοις δὲ ἐκάτερον ὁπόσον πόλει βλάβος, ἐν
 10 βραχεὶ δηλώσω. μᾶλλον δὲ τὸ μὲν ὅλως ἀπεστερηθῆναι θαλάσσης ὥς βλαβερόν, ἔκαστι δηλόν, καὶ τις ἂν ἐτερόφθαλμον τὴν ὥδε ἔχουσαν προσειπὼν οὐκ ἂν ἀμάρτοι, τὸ δὲ τοῦ μὴ κείσθαι ἐπ' αὐτῇ κέρδος τὴν ἀπόδειξιν ἀπαιτεῖ. 36. πρῶτον μὲν τολύνν ἐπικλύσεις ὁπόσας
 15 ἐργάζεται θάλασσα, τὰς κάτω κειμένας ἀνάγκη φοβεῖσθαι καὶ τῷ τῶν καλυφθέντων παραδείγματι τὸ θαρρεῖν ἀφηρηθῆναι. 37. ἔπειθ' οἷς δοκεῖ πρὸς εὐφροσύνην

11 cf. Ἑλλάδα ἐτερόφθαλμον Lachetis apud Arist. Rhet. III 10 p. 1411^a 5

1 διαφέρομεν scripsi auctore Re coll. p. 449, 19 διαφέρει. libri edd 3 ἀναπανστηρίοις CIP sed in hoc vστη in ras m⁴, MB sed in hoc τη supra στη m², Ca ἀναπαντηρίοις reliqui libri Re | ἀπαρχῆς MCa 4 τοὺς ὁδοιπόρους BMMoCa Re 5 περὶ θέσεως τῆς θαλάσσης titulus CBMo in marg 5 Οὕτω — 7 ἐθέμην citat Plan fol. 103 5 οὕτω PBMo | θάλατταν I 6 ἥς εἰ μὴ συνέβαινε μετέχειν vel ὥστ' εἰ ἄλλη συνέβαινε ἔχειν Iacobs in marg. exempl. et lect. 339 7 ἡμέρας edd 8 ἔπαντοῖς Mo | αὐτοῖς τοῖς Gasda 9 βλάβος πόλει Mo 10 ἀπεστερηθῆναι scripsi cum Sinteni ἀποστερεῖσθαι libri sed στε suprapos C^v 11 θαλάττης IMo | θαλάττης ὥς P² in marg | ὥς βλαβερόν om A, nisi forte in margine macula obiecta sunt, et C βλαβερόν in ras P² 13 τοῦ om Mo | π' in ἐπ' in ras I² 14 τολύνν inser I² | ὅσας Mo 15 θάλασσα om Mo

τελείν τὸ βλέπειν ἐξεῖναι πρὸς νῶτα θαλάσσης καὶ
 φερομένας ὀλκάδας καὶ κελευσμάτων ἀκούειν, τοῦτο
 οὐ πλείους εὐφροσύνας ἢ δυσθυμίας προξενεῖ, ὅταν
 ἐλαννόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων τὸ κλυδώνιον | ἐν R 286
 ὀφθαλμοῖς μὲν τῶν ἄρτι τερπομένων βαπτίξῃ τὰ πλοῖα, 5
 μεταβάλλῃ δὲ τοῖς ναύταις εἰς οἰμωγὰς τὰ κελεύσματα,
 τοῦ δὲ λόγου τῆς ναυαγίας μεστήν ἀποφαίνῃ τὴν πόλιν.
 38. τὸ δὲ μέγιστον εἰς ζημίαν, πόλιν γὰρ ἐπιθαλαττί-
 διον ναυτικῆς ἀπειροκαλλίας ἀνάγκῃ γέμειν θοορύβων
 τε ἀνελευθέρων καὶ φωνῶν βομολόχων καὶ τῶν ἄλλων 10
 ἃ λυμάνεσθαι καὶ διαφθείρειν ἤθη πόλεων ἰσχύει·
 τοὺς μὲν γὰρ ἔξωθεν καταπλέοντας δέξεται, τοὺς δὲ
 αὐτὴ πλέοντας παρῆξει. ἔπειτα ἡ τοῦ μέρους κακία
 διὰ παντὸς ἦλθε τοῦ πληρώματος. 39. ἀλλ' ἡμῖν γε
 ἡ θέσις τῶν ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀγαθῶν ἀπολαύειν 15
 παρέχουσα τῶν ἐκείθεν κακῶν καθαρεύειν δίδωσι, καὶ
 μετὰ μὲν τῶν ἐν μεσογείᾳ τῆς λύμης ἔξω καθέσταμεν,
 μετὰ δὲ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ καρπούμεθα τὴν θάλατταν.
 40. καὶ διαφέρομεν τῶν μὲν τῇ τῶν ἐπιτηδείων ἀφθονίᾳ,

1 Π. β 159 etc.

8 <O> ὁ μόνον ἐπιθαλάττιον (ἐπὶ θαλάττιον cod.) ἀλλὰ καὶ
 ἐπιθαλαττίδιον (ἐπὶ θαλαττίδιον cod.), ὡς ἐνταῦθα B² (e Thom. M.)

4 ἐλαννόμενον — 5 πλοῖα citat Plan fol. 103 4 χειμά-
 των Iacobs Ach. T. 619 et in marg exempl., fortasse recte
 4 ἐν — 5 τερπομένων om Plan 5 βαπτίξει Plan 6 μετα-
 βάλλοι Ca 7 λόγου A sed λόγ in ras γόον U | ἀποφαίνει
 IBCa 8 πόλιν — 9 γέμειν citat Thom. M. p. 161, 6 R s. v.
 ἐπιθαλαττίδιον· Λιβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· πόλιν κτλ. 8 ἐπι-
 θαλάττιον UI sed in hoc ἐπιθαλαττίδιον suprascr. m² 13 πλεον-
 τας γὰρ Mo 14 ἀλλ' — 450, 5 ἡττώμεθα citat Plan fol. 103
 15 θαλάσσης C | ἀπολαύει Mo 17 μὲν om Mo | καθεστή-

καμεν BMMoCa Plan 18 ἐπὶ I 19 τῶν μὲν inser Mo²

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

29

τῶν δὲ τῇ σωφροσύνῃ τῶν τρόπων καὶ τὰ δοκοῦντα
 παρ' ἀμφοῖν εὐδοκιμεῖν ἔχοντες ἀφ' ὧν ἀμφοτέροι
 ψέγονται, διαφεύγομεν. ὥστε ἐκείνοι μὲν ἀλλήλων τὰ
 μὲν πλεονεκτοῦσι, τὰ δὲ ἡττῶνται, ἡμεῖς δὲ μεθ' ἑκα-
 5 τέρων νικῶντες μετ' οὐδετέρων ἡττώμεθα. 41. τοσοῦ-
 τον γὰρ διέχομεν λιμένων, ὅσον ἡμᾶς καθαρούς τε
 τηρεῖ θαλαττίων κακῶν καὶ μετόχους ποιεῖ τῶν ἐκ
 θαλάττης καλῶν. στάδιοι γὰρ τὸ μέσον εἴκοσι καὶ
 ἑκατόν, ὥστε ἀνὴρ εὖζωνος ἅμα ἡλίῳ κινηθεὶς ἐνθύνει
 10 κομιεῖ τι τῶν ἐκείθεν ἔτι μεσημβρίας ἐστώσης.
 R 287 42. Περὶ μὲν οὖν φύσεως | γῆς καὶ κρᾶσεως
 ἄερων καὶ τοῦ πρὸς θάλατταν σχήματος ἀποχρώντως
 ἴσως εἴρηται. ἐχόμενον δ' ἂν εἴη διελθεῖν περὶ τῆς
 εὐγενείας τῶν κατασχόντων τὴν χώραν καὶ τῶν πρῶ-
 15 των καὶ τῶν δευτέρων καὶ τῶν ἐπ' ἐκείνοις καὶ δεῖξαι
 πᾶσιν, ὥς ἡ ἀρίστη τῶν ἀρίστων ἐγένετο, καθάπερ
 πλωτῆρων ἀγαθῶν εὖ πεποιημένη ναῦς. 43. καὶ μα-
 κρότερα μὲν δόξω τοῦ καιροῦ λέγειν, εἰρήσεται δὲ
 πολλοστὸν ὧν εἰπεῖν ἔξεστιν. αἴτιον δὲ τῶν ἀρχαίων
 20 τὸ πλήθος, δι' ὃ τῶν πολλῶν σιωπηθέντων τὸ ῥηθὲν
 τοῦ μήκους οὐ διαφεύξεται δόξαν. τὴν μὲν οὖν ἀκρί-
 βειαν αἱ συγγραφαὶ φυλάξουσιν, ἡμῖν δὲ ὅσα πρέπει
 πρὸς τὸ παρὸν ῥητέον.

9 Her. I 72. 104. II 34. Thuc. II 97 22 Cf. Alb. Gratul.
 in hon. Herwerd. p. 47 sq.

3 ψέγονται e ψεύδονται corr *Mo*² | ὥστ' *Mo* Plan | τα μὲν
 ἡττῶνται, τα δὲ πλεονεκτοῦσιν Plan 6 τε om *Mo* 8 τὸ
 om *A* 9 ὥστε — 10 ἐστώσης citat Plan fol. 103 10 εἴ *A*
 sed acutus m² 13 περὶ τῶν προγόνων titulus in marg *CB*
 14 κατασχόντων *B* | χώραν *I* sed χώρα in ras m² πόλιν *U*
 15 μετ' ἐκείνους *I* μετ' ἐκείνους *U* 16 ἡ in ras *C*^v om
BMo | ἐγένετο *Re* 17 ω in πλωτῆρων ex o corr *M*²
 20 διὸ libri *Mor* 23 o in παρὸν in ras *P*²

44. Ἰναχος ἦν υἱὸς μὲν τῆς Γῆς, Ἰοῦς δὲ πατήρ.
 τῇ δὲ Ἰοί ταύτῃ Ζεὺς ἐραστῆς γενόμενος συνῆν. ἐπεὶ
 δὲ οὐκ ἐλάνθανε τὴν Ἥραν, ποιεῖ τὴν ἄνθρωπον βοῦν
 καὶ οὕτω συνῆν. Ἥρα δέ, καὶ γὰρ τοῦτο ἥσθετο, πλήτ-
 τει τὴν βοῦν οἰστρῶ, καὶ δρόμος ἦν αὐτῇ δι' ἐκατέρας 5
 ἡπείρου. 45. Ἰναχος δὲ ζητῶν τὴν αὐτοῦ καὶ εὗρεῖν
 οὐκ ἔχων καὶ λαβεῖν ἐπιθυμῶν ναῦς καθέλκει καὶ ἐμ-
 βιβάσας ἄλλους τε Ἀργείων τοὺς ἐν λόγῳ καὶ Τριπτό-
 λεμον ἡγεμόνα εἶναι τοῦ παντός ἐξέπεμψεν ἐπὶ ζητησῖν
 τῆς ἡφανισμένης θνηγατρός. 46. οἱ δὲ πάντα μὲν πόρον 10
 ἔτεμνον, πάντα δὲ πορθμὸν διέπλεον, πᾶσαν δὲ ἀκτὴν
 παρέπλεον, ἀπέβαινον δὲ εἰς νήσους, διηρουνῶντο δὲ
 παραλίαν, ἀνέβαινον δὲ καὶ πρὸς ἡπειρον μέσῃν γνώ-
 μῃν ἔχοντες πρότερον ἀποθανεῖν ἢ καταλῦσαι τὴν ζη-
 τησιν. 47. ὥς δὲ προσέσχον καὶ τῇδε τῇ γῇ, τῶν 15
 νεῶν ἐκβάντες, νύξ δὲ ἦν, ἀνῆσαν ἐπὶ τὸ ὕρος παρὰ
 τοὺς ἐνοικοῦντας ὀλίγους δὴ τινὰς καὶ προσιόντες ταῖς
 οἰκίαις θυροκοπίᾳ τε ἐχρῶντο καὶ ἐρωτήσῃ περὶ τῆς
 Ἰοῦς. τυχόντες δὲ ξενίων | καὶ τινὰ πόθον πρὸς R 288
 τὴν γῆν λαβόντες τοῦτο πέρας ἐποιήσαντο τοῦ πλοῦ 20
 μεταστήσαντες τὴν τῆς ζητήσεως σπουδὴν ἐπὶ τὴν μο-
 νήν, ἐφ' ὃ μὲν ἡπείγοντο, τοῦτο ἀφέντες, ἦν δὲ ἐθαύ-
 μασαν γῆν ἐντιμότεραν θέμενοι τοῦ σκοποῦ, καθ' ὃν

1 cf. I 479, 21 R 9 Strab. XVI 5 p. 750 17 cf. Malal. p. 29, 10
 18 Antiatt. (Bekker Anecd.) p. 99, 17 Diphil. com. fr. IV 429,
 46 M. II 2 p. 578, 128 K.

1 υἱὸς μὲν] μὲν υἱὸς B Mo 2 ι prius in loī in ras P²
 4 οὕτως ACPM Mo 6 ω in ζητῶν in ras P² | αὐτοῦ C sed αὐτου
 in ras m², et ex αὐτοῦ corr P³ I αὐτοῦ ACa 7 ἐμβιβάξει Mor
 9 τοῦ παντός στόλου coni Re 10 οἱ δὲ — 13 μέσῃν citat Plan
 fol. 103 15 τῆς νεῶς Mo 16 ἀνέσαν Ca 21 μεταστή-
 σαντες Re 23 τοῦ σκοποῦ θέμενοι Mo | post θέμενοι ultimam
 folii 99^r vocem rasura trium litterarum in C

ἐξέπλευσαν. 48. τοῦτο δὲ ἦν οὐκ Ἰοῦς ὑπεριδεῖν, ἀλλ' ὑπεριδεῖν τῆς οἰκείας· προείρητο γὰρ αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ πέμποντος ἢ τὴν ἀνθρωπον ἄγειν ἢ μηδὲ αὐτοὺς ἀναστρέφειν. ὥσθ' οἱ τοῦ ζητεῖν παυόμενοι τῆς οἰκείας
 5 ἐκόντες ἐστέροντο. 49. εἰ μὲν οὖν ἐπ' ἔσχατα τῆς οἰκουμένης ἐλθόντες οὐδενὸς εἰς ζήτησιν ἔτι λειπομένου μένειν ἔγνωσαν, εἰς τὴν ἀνάγκην, ἀλλ' οὐ τὸν ἔρωτα τῆς χώρας τὸ τῆς αἰτίας ἤρχετ' ἄν· ἐπειδὴ δὲ πολλῆς ὑπαρχούσης, ἐν ᾗ τινες ἦσαν τῆς εὐρέσεως ἐλπίδες,
 10 οὕτως ἐβούλευσαν, οἱ προτιθέντες τῶν ἐλπίδων τὴν μονὴν τῆς οἰκείας δῆπον τὴν ξένην προὔτιθεσαν. οὕτως αὐτοὺς ἐροῖτευσεν ἡ χώρα. 50. καὶ ὥς ἦψαντο τῆς γῆς, κατάκρας εἶχοντο, καὶ τὸ τῆς πατρίδος φίλτρον ὑπεχώρει τῷ τῆς ἡρηκυίας θαύματι. τὸν δὲ τοῦτῳ
 15 ὕστερον γενόμενον Ὀμηρον οὐκ ἠξίου ἐρωγε μηδὲν εἶναι φῆσαι πατρίδος ἀνθρώποις ἡδιον, τῇ δὲ τῶν Ἀργείων ψήφῳ καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὅτι πολλὰς ἀμείνων χῶρος ἐπισπασάμενος γνώμας ἀνθρώπων ἐξέ-

2 cf. Malal. p. 30, 1

15 Od. ι 34

10 βουλευόμεαι οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ βουλεύω B² (e Thom. M. l. l. οὐ μόνον βουλευόμεαι, ἀλλὰ καὶ βουλεύω· Λιβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· ἐν ᾗ κτλ.

4 ζῆν Ca 5 ες in ἐκόντες in ras P² ἐκόντος Ca | ἐστέροντο ἐκόντες Mo 9 ἐν ᾗ — 10 ἐβούλευσαν citat Thom. M. p. 63, 15 10 αν in ἐβούλευσαν in ras B² ἐβουλεύσαντο ex ἐβούλευσαν corr I², fortasse recte, si sequens οἱ deletur post ἐβούλευσαν interpunxi e PM, post μονὴν reliqui libri edd | τὴν μονὴν τῶν ἐλπίδων BMMoCa 13 κατάκρας e κατ' ἀκρας γλύκιον corr I² 16 ἡδιον B

βαλε τῆς ἐνεγκούσης τὴν μνήμην. 51. οὗτος τοίνυν
 ὁ Τριπτόλεμος ὁ κατὰ ζήτησιν τῆς Ἀργείας κόρης ἰδρύ-
 σας ὃν ἤγε λαὸν πόλιν τε ἐποίησεν ὑπὸ τῷ ὄρει καὶ
 Διὸς | ἱερὸν ἐν τῇ πόλει Νεμείου προσειπών, Ἴωνην R 289
 δὲ τῇ πόλει τοῦνομα ἀπὸ τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς. ἥς 5
 γὰρ ἀφέντες τὴν ζήτησιν ὤκισαν τὴν πόλιν, ταύτην
 ἐτίμησαν τῇ κλήσει τοῦ ἄστεος· ἥδη δὲ τὴν γῆν ἐργα-
 ζόμενοι τε καὶ καρπούμενοι μετονομάζουσι τὸν Νέμειον
 Ἐπικάρπιον. 52. Τριπτόλεμος μὲν οὖν τὰς πρώτας
 ὑποθέσεις βαλόμενος τῇ πόλει μεθίσταται καὶ διὰ τῶν 10
 τιμῶν ἐν τοῖς ἥρωσιν ἡριθμεῖτο· θεὸς δὲ ᾧ κατὰ νοῦν
 ἡ πόλις κατεσκευάζετο, βουλόμενος αὐτὴν ἐκ τῶν ἀρί-
 στων ἀνέξῃσαι γενῶν κινεῖ Κάσον ἐκ Κρήτης, ἄνδρα
 ἀγαθόν, καὶ δεῦρο ἄγει, τῷ δὲ ἄρα εἶπετο Κρητῶν τὸ
 δοκιμώτατον. 53. ἐλθόντες δὲ εὖρον τοὺς Ἀργεῖους 15
 ἀμείνους τῶν οἰκοί. Μίνως μὲν γὰρ φθονῶν ἐξέβαλεν,
 Ἀργεῖοι δὲ ἀσμένως ἐδέχοντο καὶ μετέδωκαν πόλεώς τε
 καὶ χώρας καὶ ὅσων αὐτοῖς μετῆν. οὐ μὲν εὖ παθεῖν
 μᾶλλον ὁ Κάσος ἢ εὖ ποιεῖν ἡπίστατο. καὶ κατιδὼν

5 cf. Steph. B. s. v. Ἴωνη· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Ἀντιόχεια ἡ
 παρὰ Λάφνην, ἣν ὤκησαν (corr ὤκισαν) Ἀργεῖοι 11 Strab.
 XVI p. 750 13 cf. Malal. p. 201, 19

1 μνήμην P sed μνήμη in ras m², I sed μν in ras m², B
 sed μνή in ras, et coni (sed postea abiecit) Re et Cobet Mnem.
 N. S. V 107 (Coll 103) γνώμην reliqui libri edd στοργήν
 Iacobs | οὗτος κτλ. in mente habet Euagrius h. eccl. I 20 cf.
 p. 466, 10 3 post ἤγε rasura 3 vel 4 litt in C | λεῶν IBMoCa |
 δὲ Mo | ἐπὶ UI 4 „ἕως Νοῦλον“ Mor in marg | Ἴωνη IMo
 6 ante ζήτησιν rasura 6 litterarum I | ὤκησαν UIMo | τῇ
 πόλει Mo 8 τε om Mo | τὸ Mo | νέμιον UBCa 10 βαλ-
 λόμενος UI 13 Κάσον Mo 16 ἐξέβαλεν A (sed alterum λ
 erasum) CPMo Mor 18 καὶ (2) — 19 ἡπίστατο om Mo 18 ὅσων
 A ὅσον C | τῇ in μετῆν in ras P² 19 μᾶλλον inser I² om U

τῶν Τριπολέμων νομίμων τὰ πολλὰ μεθεστηκότα ταῦτά
 τε ἐπανήγαγε καὶ τὴν Κασσιῶτιν ᾤκισε. 54. μελῶ δὲ
 ἤδη περὶ νοίαν λαμβάνων ἐπιχειρεῖ κτήσασθαι τῇ πόλει
 τὴν Κυπρίων εὐνοίαν καὶ γαμῇ τὴν θυγατέρα Σαλα-
 5 μίνου, ὃς ἐτυράννει Κυπρίων. πλεούσῃ δὲ τῇ παρθένω
 συνανήγρετο στόλος παραπομπὴν τῇ νύμφῃ ποιοῦντες
 θαλάττιον. ὥς δὲ ἐγεύσαντο τῆς ἡμετέρας, ἀφείσαν
 R 290 τὴν νῆσον καὶ | ἐγένοντο μοῖρα τῇ πόλει. 55. ση-
 μεῖον δὴ ποιήσαιτ' ἄν τις τοῦ κατ' ἀρετὴν βεβοῆσθαι
 10 τὸν Κάσον τὸ τὸν ἄρχοντα νῆσον τοσαύτης τὸ κῆδος
 ἀσμένως συνάψασθαι καὶ τῆς γε ἡμερότητος τοῦ Κάσου
 σημείον τὸ τοὺς ἄγοντας τὴν κόρην ἀνθελέσθαι τῶν
 φιλιτάτων τὴν προστασίαν ἐκείνου. 56. λέγεται δὲ καὶ
 τῶν Ἡρακλειδῶν τινας κατὰ τὴν ἔλασιν ἢν ὑπ' Εὐρύ-
 15 σθέως ἡλαύνοντο, πολλοὺς Ἡλείων ἄγοντας καὶ τὴν
 μὲν Εὐρώπην ἄπασαν, τῆς δὲ Ἀσίας τὴν ἄλλην ὑπερ-
 ιδόντας ἐνταῦθα στήσαι τοὺς μόχθους καὶ αὐτοῦ τε
 ἰδρυθῆναι καὶ προσθήκην ἀνεγείραι τῇ πόλει τὴν
 Ἡράκλειαν. 57. σκοπεῖται δὴ τις τὴν εὐγένειαν καὶ
 20 ὥς ὅτι περὶ κράτιστον τῶν ἑκασταχοῦ, τοῦτο ἐνταυθοί

9 Her. III 39, 2 10 Thuc. II 29, 3 14 cf. Malal. p. 204, 9

2 κασιώτην M^{Ca} Mor κασιώτην Mo | ᾤκισε I ᾤκησε Mo
 4 Σαλαμῖνον scripsi e Pausania Damasc. fr. 4 apud Malal.
 l. 1. (Mueller fr. hist. IV 469) ὁ Κάσος βασιλεὺς ἡγάγετο Ἀμνικήν
 τὴν καὶ Κιττίαν, θυγατέρα Σαλαμῖνον (cod. Oxon.: σα|σαλαμί-
 νου) τοῦ Κυπρίων βασιλέως σαλαμῖνος libri edd 7 „malim
 ἀφῆκαν αὐτ ἀφίεσαν“ Re 9 δὲ P δὲ IB 10 Κάσον] ἄνδρα
 Mo 11 κάσσον Mo 13 λέγεται — 19 Ἡράκλειαν citat Plan
 fol. 103 13 καὶ om UIBMMoCa Plan 16 δ' Re
 18 ἰδρυθῆναι Ca | ἀνεγείραι C sed ν suprascr. m² ἐγείραι
 MMoCa ἀγείραι I sed γρ ἀνεγείραι suprascr. m² B Plan
 19 δέ M 20 ἑκαστον B ἀπανταχοῦ Mo

συνεργούηκεν, ὥσπερ εἷς τι χωρίον ἐξηρημένον ὑπὸ τῶν
κρειττόνων εἰς ὑποδοχὴν ἀνδρῶν ἀξίων θανμάσαι, καὶ
μόνοις ἡμῖν αἱ εἶξαι τὰ παρ' ἐκάστοις σεμνὰ συνήγαγον
εἰς ταυτό, τὴν Ἀργείων παλαιότητα, τὴν Κρητικὴν
εὐνομίαν, γένος ἐκ Κύπρου βασιλείον, τὴν Ἡρακλέους 5
ἀπορροήν. 58. Ἀθήνηθεν δὲ οὐς ἐδεξάμεθα καὶ ὅσοις
ἄλλοις Ἑλληνικοῖς γένεσιν ἀνεκράθημεν, ἐπειδὴν ὁ
λόγος χωρῶν ἐπ' ἐκείνους ἔλθῃ | τοὺς χρόνους, R 291
εἰρήσεται.

59. Νυνὶ δὲ λεκτέον, ὥς καὶ τῇ Περσικῇ βασιλείᾳ 10
τὸ χωρίον ἄνωθεν αἰδέσιμον. καὶ νῆ Δία γε καὶ τοῖς
Περσῶν θεοῖς ἐντιμον καὶ πρό γε ἐκείνων Ἀσσυρίοις.
ἐστράτευε μὲν γὰρ ἐπ' Αἴγυπτον ὁ Καμβύσης, γυνὴ
δὲ αὐτῷ Μερόη παρῆν. σκηνώσαντες δὲ ἐν τῷ τόπῳ,
ᾧ τὴν αὐτῆς ἔδωκε προσηγορίαν ἢ γυνή, ἢ μὲν ἦλθεν 15
εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, ὥς θύσεις, Σεμίραμις δὲ
ἢ Ἀσσυρίων ἄρχουσα τῇ θεῷ τὸν νεῶν ἐπεποιήκει.
60. ἰδοῦσα δὲ τὴν ὀροφὴν ὑπὸ γήρως ἀπειρηκυῖαν
δεῖται Καμβύσου θεραπεῦσαι τὸ πεπονηκός. ὁ δὲ
μετεωρότερόν τε τὸν νεῶν ἦρεν ἐπιβολαῖς τοίχων καὶ 20
περιήλασε περιβόλον ἱκανὸν δέξασθαι πανήγυριν, αὐτῇ
δὲ τῇ πανηγύρει τοῦνομα ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἔθετο· ἢ

2 καὶ μόνοις — 6 ἀπορροήν citat Plan fol. 103 3 αἱ
εἶξαι excepto αἱ (2) eras U ἐρίζεται I sed γὰρ αἱ εἶξαι suprascr. m²
4 τὴν (1)] τῶν Ca om B | Κρητῶν Plan 5 τὸ γένος Gasda
6 ὅσους Mo 12 ἀσσυρίοις MoCa edd formam constantem
optimorum librorum hic et ubique reposui 13 ἐστράτευσε
BMMo 14 τῷ om Mo 15 αὐτῆς ex αὐτῆς corr A² | ἢ
γυνή om U | ὁ Mo 16 εἰς in ras P³ ὥς A ὥς Re | νεῶν
UIBMMoCa | δ' MMo 17 ἀσσυρίων MoCa edd cf. ad l. 12
18 „num ἀπειρηκυῖαν?“ Iacobs 20 ναὸν U | ἐπιβολῇ
Mo | τῶν τοίχων MoI sed in hoc τῶν inser m², Re 21 τὴν
πανήγυριν Ca 22 τῆς om Ca

δὲ κλήρους τε ἀνῆκε τῇ δαίμονι καὶ γυναῖκας ἐγκατέ-
 στησεν ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῆς Περσικῆς εὐδαιμονίας τὸ
 ἱερὸν ἐνέπλησε θρόνους ἀναθεῖσα καὶ κλῖνας καὶ τόξα,
 πάντα χρυσᾶ. 61. τούτων δὲ ἐπιτελεσθέντων ἐπῆλθε
 5 τοῖς τὴν Ἰώνην κατοικοῦσι καταβῆναι πρὸς Καμβύσην.
 ὥς δὲ εἰσῆγγειλαν οἷς τοῦτο προσέκειτο, καλεῖ παρ' |
 R 292 αὐτὸν καὶ ἤρετο, τίνες ὄντες καὶ τί παθόντες τὴν
 ἐκείνου κατέχοιεν. 62. γνοὺς δέ, ὅθεν τε ὥρμητο, καὶ
 τὰς τύχας ὅφ' ὧν ἐκομίσθησαν, καὶ θαυμάσας τὸ
 10 συμμῖξαι βουληθῆναι μᾶλλον ἢ παριόντα λαθεῖν, οὐχ
 ὥς ἀπαιτεῖν δίκαιος ὦν χάριτας τοὺς τὴν αὐτοῦ κατέ-
 χοντας, ἀλλ' ὥς ἂν αὐτὸς ἐκείνοις ὀφείλων τῆς ἐνοι-
 κήσεως οὕτω διετέθη τὴν γνώμην. σημεῖον δέ, δῶρα
 δοὺς ὥσπερ εὐεργέτας ἀπέπεμψε. 63. λεγέτω τοίνυν
 15 ὁ βουλούμενος τὴν ἀγριότητα Καμβύσου καὶ ὥς οὐκ ἦν
 ἑαυτοῦ. μᾶλλον γὰρ τὸ μετὰ θεῶν τε καὶ ὑπὸ θεοῖς
 ζῆν τοὺς προγόνους φανείται. τὸ γὰρ τὸν ὀργῇ χρώ-
 μενον εἰς ἅπαντα καὶ τὴν ὀμότητα ποιοῦμενον ἡδονὴν
 κρείττω γενέσθαι τῆς φύσεως πρὸς τὴν ἐκείνων θεάν
 20 καὶ μὴ παροξυνθῆναι πρὸς ἄνδρας Ἕλληνας τὴν βασι-
 λέως νεομύμενος πῶς οὐ θεοῦ τινος ἦν ἄντικρυς ἐπὶ

15 Her. III 30 sq.

2 περσικῆς ἐπιμελείας καὶ εὐδ. Mo 3 ἐπλησε BMCa
 5 οἰκοῦσι Mo 6 πρὸς BM 7 αὐτὸν APUIBMCa Mor |
 „malim μαθόντες“ Re 8 κατέχοιεν Mo 10 παρόντας ?
 11 αὐτοῦ ex αὐτοῦ corr A² αὐτοῦ UBMMoCaP (οὐ in ras et
 circumflex. e gravi m³) I (οὐ in ras m²) 15 ἦν ἐν ἑαυτοῦ
 Cobet Misc. 146 16 γὰρ] δὲ B γὰρ οὕτω Gasda coll. 489, 13 |
 τὸ in τῷ corr M² 17 post προγόνους inser νικῆσας M²
 18 εἰς — 19 γενέσθαι om Ca 18 πρὸς Re | ἅπαντας U
 ἅπαντας I 19 κρείττω γενέσθαι τῆς excepto κρείττ in ras
 P³ | γινόμενον C sed εἶσθαι suprascr. s ABMMo Re | τῆς
 αὐτοῦ φύσεως U et (αὐτοῦ corr in αὐτοῦ) I 20 καὶ eras A
 del Re

τὴν σκηνὴν αὐτοὺς παραπέμποντος καὶ παρασκευάζοντός γε ἀμφοτέρω, τοὺς μὲν, ὅπως θαρρήσαιεν, τὸν δ' ὅπως | μὴ τραχυνθείη, καὶ τῶν μὲν ἐξαίρουντος R 293 τὸν φόβον, τοῦ δὲ κοιμίζοντος τὸν θυμόν; 64. καὶ τί δεῖ τεκμαιρόμενον λέγειν ἀφέντα ἔργον περιφανερός; παρὰ θεοῖς ἄνωθεν ἐράσμιος ὁ χῶρος. ὃν γὰρ μέριστον ἄρουσι θεὸν Πέρσαι τὸν Ἥλιον, καὶ τὰς † σατραπείας ὑπ' αὐτῷ Περσίδι φωνῇ, οὗτος, ἐπειδὴ τὸν Καμβύσην ὕπνος ἔλαβεν, ἐπὶ τῷ πρώτῳ στάς ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνειράσιν αὐτῷ διελέγετο κελεύων 10 αὐτὸν αὐτοῦ καταλιπεῖν μηδὲ εἰς Αἴγυπτον ἄγειν καὶ προεῖπέ γε, ὥς πόλιν ὁ τόπος δέξεται, Μακεδόνων πόλημα. 65. Καμβύσης δὲ χαρίζεται τῷ θεῷ καὶ πλησίον πού τῆς Ἀρτέμιδος τὸν ἀδελφὸν ἰδρύσατο. καὶ οὕτως ἐδέξατο τὸν Περσῶν θεὸν ἔνοικόν τε καὶ 15 ἐραστὴν ὁ τόπος καὶ μάντιν τῆς μελλούσης τύχης οὐδὲν τοῦ Καμβύσου πρὸς τὴν πρόρρησιν παθόντος ὧν εἶωθεν ἐμποιεῖν ὁ φθόνος. 66. οἱ μὲν οὖν λαμπρύνοντες τὰς τε Ἀθήνας καὶ Κορινθίων τὸ ἔστυ θεομαχίας περὶ τὰς πόλεις ἰσταῖσιν, ὑπὲρ Κορίνθου 20

3 Eur. Phoen. 991 4 Plat. Leg. IX p. 873 A 7 Hesych.
s. v. Μίθρης. Curt. IV 13, 12.

2 ἀμφοτέρους Re | θαρρήσαιεν — 3 ὅπως om Mor 7 ἄδουσι Re, quod iam correxerunt Iacobs Ach. T. 795 et Lobeck Phryn. p. 419 7 οἱ πέρσαι Ca | καὶ — 8 φωνῇ verba labem vel lacunam contraxerunt 8 στρατείας UI sed in hoc γε σατραπείας suprascr. m² num τὰς στρατείας ὑπ' αὐτῷ <ποιοῦνται, (Μίθρης δὲ καλεῖται) Περσίδι φωνῇ>? | ἐπ' Re 9 τόπω supra πρώτῳ C⁶, P⁴ in ras, UI τόπω πρώτῳ Mor 11 αὐτοῦ] αὐτῶν Mo 12 δέξατο UI sed in hoc δέξεται suprascr. m² 14 ἀδελφὸν in τῶν δελφῶν corr C⁶ 15 ο in θεὸν in ras I² θεῶν P 16 ἐλλ in μελλούσης in ras P⁴ μελούσης A 18 οἱ μὲν — 458, 8 πίστιν citat Plan fol. 103 20 ἰσταῖσιν U sed ā erasum, I sed ā in ras m², B sed ι prius in ras m²

R 294 μὲν | 'Ηλίου πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς θαλάσσης, ὑπὲρ
 δὲ τῆς Ἀττικῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τὸν αὐτὸν τοῦτον θεόν,
 καὶ μικροῦ διαλύουσι τὴν ἁρμονίαν τοῦ παντὸς εἰς
 τὴν τῆς θεομαχίας τόλμαν δυσσεβέσι κόσμοις κοσμοῦν-
 5 τες ἃς ἐπαινοῦσι πόλεις καὶ διὰ τῆς εἰς τὸ θεῖον
 ὕβρεως πληροῦντες τῆς εὐνοίας τὴν χάριν, ἀγνοοῦντες,
 ὥς ἐνὶ τούτῳ ψεύδει καὶ τῶν ἄλλων ἐπαίνων ἀφαι-
 ροῦνται τὴν πίστιν. 67. ἡμῖν δὲ ἐρασταὶ μὲν γερόνασι
 θεοί, πόλεμος δὲ ἐκείνοις πρὸς ἀλλήλους οὐδεὶς, οὐδὲ
 10 γὰρ θέμις· ὥστε τὸ μὲν καλὸν τῶν ἐν Ἑλλησι καὶ
 τῇδε, ὃ δὲ καὶ παρ' ἐκείνοις κρεῖττον ἂν ἦν μὴ φηθέν,
 τοῦτο τῇδε οὐ τετόλμηται. 68. ἔχοντες τοίνυν τὴν
 Ἰώνην οἱ τότε, παῖδες αἰὲ παρὰ πατέρων δεχόμενοι,
 καὶ δικαιοσύνη μὲν εἰς ἀλλήλους χρώμενοι, τὸν δὲ βίον
 15 ἀπὸ τῆς γῆς ποιούμενοι καὶ τελοῦντες τὰ εἰκότα τοῖς
 θεοῖς μετ' εὐδαιμονίας ἀπάσης ᾧκουν ἐν μέσῃ τῇ βαρ-
 βάρῳ πόλιν Ἑλλάδα παρεχόμενοι καὶ τηρήσαντες τὸ
 ἥθος καθαρὸν ἐν τοσαύτῃ νόσῳ τῇ κύκλῳ κατὰ τὸν

1 Cf. t. I p. 434, 3 R. Paus. II 1, 6 2 Arist. or. I 169, 11 D.

1 ἡλίῳ⁹ B ἡλίῳ MMo Plan | α alterum in ἄρχοντα in
 ras 3 litterarum Cⁿ | θαλάττης I 2 ἀθηνᾶς B ἀθηνᾶ
 MMo Plan 3 π in παντὸς in ras P⁴ 4 τῆς inser Mo³ |
 θεομαχίας supra θεολογίας C⁶ et A² γε θεομαχίας supra μυθολο-
 γίας I² θεολογίας B μυθολογίας MoCa Plan 6 τῆς εὐνοίας
 scripsi coll. p. 468, 19 τοῖς ἀνθρώποις libri Plan edd | voci
 ἀγνοοῦντες in Mo media in linea succedunt τέθεινται τὴν μὲν
 (= p. 485, 22) κτλ. verba media inde ab ὥς ἐνὶ usque ad προ-
 κάμνειν leguntur in Mon. gr. 101 fol. 262—269^v, quem eundem
 compendio Mo significo. Cf. Proll. p. 414 10 „malim κάλλι-
 στον“ Re | ἐν om Mo 11 ἦν om M 16 ἀπάσης in marg
 add I 18 κύκλῳ supra ὀφθαλμῷ B²

ἐπ' Ἀλφειῷ νενικηκότα μῦθον, ὃς ἐκ Πελοποννήσου
πρὸς Σικελίαν ἄγει | τὸν ποταμὸν διὰ θαλάσσης R 295
μέσης ἀμυγῇ πρὸς τὴν θάλατταν.

69. Οὐ μὴν εὐθύς ἡ πόλις μεγάλη καὶ πολυάν-
θρωπος, οὕτω γὰρ ἦν, οἶμαι, συμφέρον, ἀλλ' ἀνέμενεν
ἡ ταύτης αὐξήσις τὸν ἀμείνω χρόνον· τέως δὲ ἐν βρα-
χυτέρῳ διῆγε πλάσματι μένονσα ἐλάττων, ἥνικα οὐ
βέλτιον εἶναι μελίζω. 70. τί δὲ τοῦτό ἐστιν; εἰ τὸ
μέτρον αὐτῆς ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐξῆκτο τῆς γῆς ἔτι
Περσῶν τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, οἱ καὶ χρήμασιν ἰσχυον
καὶ ὅπλοις ἔρρωτο καὶ πᾶσιν ἐξέλαμπον, ἣν ἀνάγκη
καλουμένους ὑπὸ τῶν ἡγουμένων εἰς κοινωνίαν στρα-
τείας ἢ πειθομένους στρατεύεσθαι ἢ μὴ πειθομένους
Πέρσαις πολεμεῖν, μίαν δὲ πόλιν τοσαύτη βασιλείᾳ.
ἦν δ' ἂν οὔτε ἐκεῖνο καλὸν οὔτε τοῦτο ἀκίνδυνον. 15
71. νῦν δὲ οὐκ αὐξηθέντες παρὰ καιρὸν, ἀλλ' ἐν τούτῳ
σχήματος σπάντες, ὃ καὶ τοῦ δοῦν τι δυσχερὲς καὶ τοῦ
παθεῖν τι κακὸν ἀπήλλαττεν, εἰς μέγεθος προὔβησαν,
ἥνικα ἄρχειν ἔδει, οἷα παῖδες εὐγενεῖς ἐν τυραννίδι
μὲν τῇ νεότητι διαλαθόντες, εἰς ἡλικίαν δὲ ἐλθόντες 20

1 cf. διηγήματα IV 855 et 1107 sq.

1 τοῦτόν φασι τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν διὰ μέσης θαλάττης
ῥέοντα γλυκύν τε εἶναι καὶ πότιμον B²

1 olim conieci Ἀλφειοῦ, at cf. p. 491, 2 τὸν ἐπ' Ἀμαζόσι
λόγον πιστωσάμεναι 2 θαλάττης IBM 3 θάλασσαν CUCa
Re 5 οὕτω Sintenis | ἦν inserui ex UIBMCa om reliqui
libri edd | ἐνέμενεν B 8 μελίζων CIBMMo Mor et eraso v
AP νομίζων Ca 9 ἐπιπλεῖστον B 10 οἷ] ἡ Mo 12 ὅπο
— 13 ἢ πειθομένους in marg add Mo² 15 οὗτ' I 16 δ'
Re | παρὰκαιρον B 17 σχήματι C sed os suprascr. f, et Mor
18 κακὸν] δυσχερ Ca 20 διαλαθόντες Mo sed θ suprascr.
m² | δ' Re

ἤδη πεπαυμένης. 72. μετὰ γὰρ τὴν ἐν Ἰσῶ μάχην
καὶ τὴν τοῦ Λαρείου φυγὴν Ἀλέξανδρος τῆς Ἀσίας τὰ
μὲν ἔχων, τῶν δὲ ἐπιθυμῶν, καὶ τὸ μὲν κεκρατημένον
4 μικρὸν ἡγρούμενος, βλέπων δὲ πρὸς τὰ πέρατα τῆς γῆς
R 296 ἦκεν εἰς τήνδε τὴν χώραν, | στησάμενος δὲ τὴν σκη-
νὴν ἐγγὺς τῆς πηγῆς, ἢ νῦν μὲν ἐκείνου ποιήσαντος
εἰς ἱεροῦ τύπον ἐσχημάτισται, τότε δὲ αὐτῇ κάλλος ἦν
μόνον τὸ ὕδωρ, ἐνταῦθα τὸ σῶμα θεραπεύων ἐπὶ τοῖς
πόνοις πίνει τῆς πηγῆς ὕδωρ ψυχρόν τε καὶ διαφανές
10 καὶ ἥδιστον. 73. ἡ δὲ τῆς πόσεως ἡδονὴ τοῦ μητρῶον
μαστοῦ τὸν Ἀλέξανδρον ἀνέμνησε καὶ πρὸς τε τοὺς
συνόντας ἐξείπεν, ὥς ὅσαπερ ἐκείνῳ, τοσαῦτα ἐνέλη
τῷ ὕδατι, καὶ τοῦνομα τῆς μητρὸς ἔδωκε τῇ πηγῇ.
Λαρεῖῳ μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Τέαρος ἐν
15 Θράκῃ ποταμὸς ἔδοξεν εἶναι κάλλιστος, καὶ στήλην ὁ
Λαρεῖος στήσας τοῦτο ἐνέγραψεν αὐτῇ Τέαρον εἶναι

10 p. 525, 11. 465, 11. Malal. p. 234. Anth. Pal. IX 699

14 Her. IV 90 sq. Anth. Pal. IX 703

9 πίνει τις οἶνον. πίνει δὲ τὴν κύλικα· τὸ δὲ προπίνω ἀεὶ
αἰτιατικῇ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· προῦπιε
τὴν Ἑλλάδα B² (= Thom. M. p. 293, 5 s. v. πίνει) 11 μαστός
ἐπὶ γυναικὸς διὰ τοῦ ὅτι ἐκφέρεται, οἶονε μαστός· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς
διὰ τοῦ σθῆ, δηλονότι ὁ μὴ ἐσθιόμενος. γράφεται δὲ ὁ τῆς γυναι-
κὸς καὶ μαστός καὶ θηλή· εὐρεται δὲ μαστός παρὰ τοῖς ποιηταῖς
B² (cf. Thom. M. p. 232, 16 s. v. μαστός et p. 176, 13 R)

1 Ἰσῶ Re 2 τοῦ om UIBM Ca | ἀλέξανδρος τὰ μὲν τῆς
ἀσίας UI 3 ἔχων — 4 δὲ om Ca 5 ἦκεν — 6 πηγῆς om
Ca 6 ἐντός B | μὲν om Re | μὲν ἐκείνου] ἐκείνου μὲν UI
9 τὸ ὕδωρ Gasda | τε om I 12 ἐξείπεν scripsi e Ca (et
Athoo et Vaticano gr. 82) cum Iacobsio et Sinteni ἐξείπειν
reliqui libri edd sed corr in ἐξείπεν I² et ἐξείπ ν U | τοσαῦτ'
B 14 Ταῖναρος Mor quod correxit hic et l. 16 Wesseling ad
Her. IV 90 p. 322 16 τοῦτον Mo | αὐτὸ CP sed in hoc
corr in αὐτῇ m⁵, Mo sed in hoc αὐτῇ in marg m² 16 εἶναι
— 461, 1 ἡμετέραν Mo² in marg

ποταμῶν κάλλιστον· Ἀλέξανδρος δὲ τὴν ἡμετέραν πηγὴν
οὐ πρὸς ὑδάτων ἄμιλλαν ἐξήγαγε, τῷ δὲ τῆς Ὀλυμ-
πιάδος ἐξίσωσε γάλακτι. τοσαύτην εὗρεν ἐν τοῖς νάμασι
τὴν ἡδονήν. 74. τοιγαροῦν ἤσκησέ τε εὐθὺς τὸν τόπον
κρήνη τε καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς <ἐνῆν> ἐν τοσοῦτῳ δρόμῳ 5
τῷ διὰ τῶν πραγμάτων, ὃν ἐκείνος ὀξύτατον ἔθει, καὶ
πόλιν ὥρμησεν οἰκίζειν, ὥς ἂν ἐντυχὼν τόπῳ θυνα-
μένῳ χωρῆσαι τὴν αὐτοῦ μεγαλοπρέπειαν. 75. διττῷ
δὲ πόθῳ κατελιημένος, τῷ μὲν πρὸς τὴν ἡμετέραν
χώραν, τῷ δὲ πρὸς τὴν τῶν ὑπολοίπων κτήσιν, καὶ 10
τοῦ μὲν ἀναγκάζοντος | μένειν, τοῦ δὲ ἐπείγοντος R 297
τρέχειν [καὶ] τὴν ψυχὴν ἀνθελκόμενος εἰς οἰκισμὸν τε
καὶ πόλεμον οὐκ ἐποίησατο κώλυμα θατέρῳ θάτερον
οὐδὲ ἡνέσχετο οὔτε τὴν ὅλην σπουδὴν ἀνελεῖν διὰ τὴν
πόλιν οὔτε ἐκείνην πληρῶν ἦν εἰς τὸ πολλῆζειν ἔσχεν 15
ἐπιθυμίαν σβέσαι, ἀλλ' ἀμφοτέρων ἐχόμενος τῇ μὲν
ἐδίδου τὰς ἀρχάς, ἐπὶ δὲ τὴν Φοινίκην ἤγε τὴν δύναμιν.
76. αἱ δὲ ἀρχαὶ τοῦ κατοικισμοῦ Ζεὺς Βοττιαῖος ἰδρυ-
θεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου <καὶ> ἡ ἄκρα τῆς ἐκείνου πατρι-
δος λαβοῦσα τοῦνομα καὶ Ἑμαθία κληθεῖσα. τουτὶ 20
δέ, οἶμαι, σύμβολον ἦν τῆς Ἀλεξάνδρου γνώμης, ὥς

18 Βόττεια πόλις Μακεδονίας B² 20 Ἑμαθία ἡ τοπρὶν
Παιωνία προσαγορευομένη B² (cf. Suidas s. v.)

1 ποταμὸν PB | τὴν in ras P⁵ | τὴν μὲν ἡμ. UIBMoCa
5 οἷς ἐνῆν scripsi δς CAPMo Re ὥς reliqui libri Mor Sintenis
ante ὥς excidisse δῆλον ποιῶν vel simile quid putavit ReAnim
8 αὐτοῦ C et ex αὐτοῦ corr A² αὐτοῦ reliqui libri 9 τὴν
inser I² om U 11 κατεπείγοντος U 12 καὶ cancellavi
18 ι prius in βοττιαῖος in ει corr B² 19 τοῦ ἀλεξάνδρου
UI | καὶ inserui | ἥ τε O. Mueller Antioch. p. 23 ἡ Mo
ἡ Re cf. p. 465, 8

ἐπὶ τῷ τέλει τῶν πραγμάτων τήνδε ἀντὶ τῆς οἰκείας αἰρήσεται. 77. τοιαῦτα δὴ προοίμια τῆς οἰκίσσεως ἄσας καὶ τελῶν ἡμῖν εἰς οἰκιστὰς ὁ τοῦ Διὸς παῖς λεγόμενος τε καὶ πιστωσάμενος τοῖς ἔργοις τὴν φήμην αὐτὸς μὲν
 5 ὡς τὸν τοκέα τὴν ταχίστην μεταστὰς οὐκ ἔσχε τέλος ἐπιθεῖναι τῷ πόθῳ· ὁ δ' ἐκείνον διαδεξάμενος, μᾶλλον δ' ἐν πολλοῖς διαδόχοις μόνος ἄξιος τῆς ἐκείνου ἀξέως κληρονόμος, Σέλενκος ἀντ' Ἀλεξάνδρου τῇ πόλει γίνεται τὴν ἀρχὴν ἀνδραγαθία κτησάμενος καὶ πρότερον καὶ
 10 δεύτερον. 78. οἷς μὲν γὰρ ἐβοήθησε, τούτους τῶν ἐχθρῶν μελίζους ἐποίησεν· οὓς δὲ ἐποίησεν ἰσχυρούς, ὑπὸ τούτων ἐπεβονλεύετο. σῶθεις δὲ ἐκ μέσης τῆς πάγης |
 R 298 πάλιν ἐτέροις βοηθῶν ἐθαυμάζετο. τυχῶν δὲ τούτων δικαίων ἐν τῷ μέρει τὴν χάριν ἀπελάμβανεν. ἡ δὲ
 15 χάρις ἦν κομισασθαι ταῦτα ὧν ἐξέπεσεν ἀδικοῦμενος. 79. ὁ Σέλενκος γὰρ διὰ μὲν εὐψυχίαν ἱππαρχος ὑπὸ Περγάδικου γίνεται, Περγάδικον δὲ ἐν Αἰγύπτῳ τελευτήσαντος καλούμενος ὑπὸ τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν ἐκείνου θυναστείαν εἰσῆλθε καὶ εἶχε σατραπείαν τὴν Βαβυλωνίαν. 80. Ἀντιγόνῳ δὲ πολεμοῦντι πρὸς Εὐμενῇ σύμ-

16 Diod. XVIII 3. Appian. Syr. 57. 17. Arrian. et Dexipp. ap. Phot. bibl. XCII p. 71^b 28 et LXXXII p. 64^b 28

2 οἰκίσσεως scripsi .e M auctore Re coll. Thuc. V 11, 2 οἰκήσεως libri edd 3 εἰς in ras I² ος U | οἰκιστὴν U 4 τοῖς inser I² 5 τηνταχίστην B 6 ἐκείνο U sed post o rasura unius litt | δεξάμενος UI sed in hoc δια antepos. m² 7 δὲ R | εἰς in ἄξιος in ras B² 8 γίνεται UIMBCa et e γίνεται corr Mo² 14 ν in δικαίων add. Mo² | ἀπολαμβάνει B et m² supra ἀπελάμβανεν M 15 ὡς Mo 16 ἱππαρχος I sed ιπ in ras m² ἱππαρχος Ca 16 et 17 περγάδικον IBM 19 σατραπείαν IM 20 εὐμενῇ acuto supra altero ε et post η duabus litteris erasis I εὐμεν duabus litteris erasis U cf. Eust. ad Il. ε 576

μαχος ἐλθὼν τὸν μὲν Εὐμενῇ συγκαθείλε, ποιητὸν δὲ ἄρα τὸν Ἀντίγονον εὖ ποιῶν οὐκ ἤδει· ὃς ἐπειδὴ δι' ἐκείνου μέγας ἐγερόνει, φθόνον εἰς τὸν εὐεργέτην λαβὼν ἐβούλετο θάνατον. ἐντεῦθεν δὴ θεῶν τις χεῖρα ὑπερέσχευ, ὥσπερ ἐν δράματι· ἀπὸ γὰρ τῆς αὐτῆς 5 οἰκίας ὃ τε φόνος αὐτῷ κατεσκεύαστο καὶ τὸ τῆς σωτηρίας εὐρίσκετο. 81. τοῦ μὲν γὰρ Θησέως τὴν ὥραν Ἀριάδνη θανμάσασα τῇ μηρὶνθῳ τοῦ λαβυρίνθου τὸν νεανίσκον ἐξέσωσε, Σελεύκου δὲ τὴν ἀρετὴν ὁ παῖς Ἀντιγόνου Δημήτριος ἀγασθεὶς γράμμασι μνηύει τὸν 10 ἐπ' ἐκείνῳ τοῦ πατρὸς δόλον, ἃ τῷ στύρακι τοῦ δορὸς εἰς τὴν κόνιν ἐνέγραψε τῷ μὲν δηλῶν τὸ μέλλον, τοὺς δὲ παρόντας λανθάνων. 82. ἐντεῦθεν τὰ Εὐαγόρου Σέλευκος ὑπέμενε καὶ μικρὸν ὕστερον ἴσχυσε. τῷ καιρῷ μὲν γὰρ ὑποχωρήσας εἰς Αἴγυπτον ἀπαλλάτ- 15 τεται, | βεβαιούμενος δὲ αὐτόθι Πτολεμαῖον τὴν βασι- R 299 λεῖαν, οὐ πλῆθος στρατιᾶς παρεχόμενος, ἀλλ' ἐν σῶμα τὸ αὐτοῦ καὶ ψυχὴν μίαν, ἐπειδὴ τοῖς ἐκείνου πράγμα- σιν ἀσφάλειαν περιέειπεν, ἐπεσπάσατο Πτολεμαῖον εἰς τὸ κατάγειν αὐτὸν καὶ λαβὼν ἱππέας καὶ πεζοὺς, ἀμ- 20 φοτέρους εἰς χιλλοὺς, ἐξέσωσε μὲν τῆς Βαβυλωνος τοὺς ἐχθροὺς, ἐκομίσσατο δὲ τὴν ἀρχὴν καὶ γυναικα καὶ παῖδας καὶ τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. 83. ἡγησάμενος δὲ τὰ μὲν αὐτοῦ διὰ τούτων ἀπειληφέναι, τὴν δίκην

13 Isocr. Euag. § 26 sq.

1 εὐμενῇ C 4 ἐνταῦθα I sed ταῦ in ras m² | δὲ Re
5 ὑπέσχευ Ca 6 φόμος scripsi auctore Cobeto Mnem. III
246 φθόνος libri edd 9 νεανίαν UI | ἐξέσωσε ACPBMMoCa
Mor 10 ἀγασθεὶς I sed ἀγ in ras m² ασθεὶς U sed ante α
rasura 2 vel 3 litt 11 φόνον UI sed in hoc γρ δόλον suprascr.
m² | τῷ e τὸ corr I² 15 ὁπ. αὐτίκα ἀπ. εἰς Αἴγ. Mor
18 αὐτοῦ PBMMoCaI sed in hoc ' in ' corr m² 24 αὐτοῦ ex
αὐτοῦ corr A²I² αὐτοῦ PUMo

δὲ αὐτῷ τῆς ἐπιβουλῆς ὀφείλεσθαι στρατεύσας ἐπ'
 Ἀντιγόῳ ἐν Φρυγίᾳ συμβαλὼν καὶ νικήσας ἀπέκτεινε
 τῆς ἐπ' αὐτὸν ἐνέδρας ἐμφανεῖ μάχῃ τὴν τιμωρίαν
 πραξάμενος καὶ τὴν μὲν διαφυγῶν, ὥς ἂν τις θεοφιλῆς,
 5 τὴν δὲ ἐπιθελῶν, ὥς ἂν τις ἀρετὴν ἡσκηκώς. 84. Ἀντι-
 γόῳ δὲ ἤδη κειμένου γίνεται τὰ τοῦ πεσόντος τοῦ
 νενικηκότος, καὶ ὥρξετο ἡ δυναστεία Σελεύκου Βαβυ-
 λωνί τε καὶ τοῖς κατ' Αἰγύπτου ὄροις. καὶ χρόνος
 ἄρα ἐφειστήκει τικτων ὥσπερ πάλαι τῇ πόλει τὰς ἀρχάς,
 10 οὕτω τότε τὸ μέγεθος. 85. καὶ γίνεται τὸ πᾶν ὑπὸ
 θεοῦ. πόλις ἦν Ἀντιγόῳ μὲν ἐπώνυμος, ὑπ' Ἀντι-
 γόῳ δὲ πεποιημένη. τῆς δὲ νῦν οὔσης πόλεως τὸ
 μεταξὺ πρὸς ἐκείνην στάδιοι τετταράκοντα. ἐν ταύτῃ
 15 ἐσφαγμένου καὶ δεδεγμένων τῶν βωμῶν ὅποσα νόμος,
 ἥδη μὲν τὸ πῦρ περιεῖπε τὰ κείμενα καὶ σφοδρὸν
 R 300 ἀνεκαίετο. 86. | Ζεὺς δὲ κινήσας ἐκ τοῦ σκήπτρου
 τὸν ἑταῖρον ἑαυτοῦ καὶ φίλον ὄρνιν ἐπὶ τὸν βωμὸν
 ἔπεμψεν. ὁ δὲ εἰς μέσσην καταποτώμενος τὴν φλόγα

11 Diod. Sic. XX 47 Malal. p. 199 18 Il. ω 292. 310. 315

4 π in πραξάμενος in ras C² 6 γίνεται BMCa
 9 num ἐνεστήκει? | ὥς BMCa 10 γίνεται AP | ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ PCa Re 12 <μῇ> πεποιημένη? | τῆς δὲ — 13 τετ-
 τάρκοντα ante ἐν ταύτῃ — ἔθνε collocavi 13 στάδιοι^α M
 πρὸς
 στάδια Ca | τεσσαράκοντα I 14 μετὰ B | ἔθνε UI et
 supra ἔθνε Mo² 15 δεδεγμένου τοῦ βωμοῦ UI 16 περιῆπτε
 Mor num περιεῖχε? 17 ἀνεκαίετο Mor | ἐκ τοῦ σκήπτρου
 ex ἐκ σκήπτου corr I² om B σκήπτου Ca sed γρ σκήπτρου
 in marg 18 τὸν ἑταῖρον in marg inser I | ἑαυτοῦ ex ἑαυ-
 τὸν corr P⁴ ἑαυτῷ B et ex αὐτῷ corr I² αὐτοῦ U αὐτῷ M
 19 καταποτώμενος U et Re Anim καταπτόμενος BMCa
 καταπτόμενος Cobet Misc. 147

ἀνελόμενος τὰ μηρία γέμοντα πυρὸς ἀπέφερε. 87. τοῦ
 συμβάντος δὲ πάντα ὀφθαλμόν τε καὶ γνώμην ἐπιστρέ-
 φοντος καὶ δηλοῦντος ὥς οὐκ ἄνεν θεῶν ἐδράτο,
 τὸν υἱὸν ἐφ' ἵππον ἀναβιβάσας ὁ Σέλευκος εἰς τὸ τὴν
 πτῆσιν ἀπὸ γῆς διώκειν καὶ τῷ χαλινῷ τὸν ἵππον 5
 ἰθύνειν πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ πτεροῦ, βουλόμενος εἰδέναι,
 τί τοῖς ἡρπασμένοις ὁ ὄρνις χρήσεται. 88. ὁ δ' ἰπ-
 πεύων τε καὶ ἀναβλέπων ἔγεται πρὸς τὴν Ἡμαθίαν
 ὑπὸ τῆς πτήσεως. οἱ δὲ κατάρας ὁ ἀετὸς ἐπὶ τὸν
 βωμὸν ἔθηκε τὸν τοῦ Βοττιαίου Διός, ὃν ἰδρυσάμενος 10
 ἦν Ἀλέξανδρος, ἥνικα αὐτὸν εὗφρανεν ἡ πηγὴ· ἐδόκει
 τε δὴ πᾶσι καὶ τοῖς οὐ δεινοῖς συμβάλλειν ὁ Ζεὺς
 εἰσρηγείσθαι πολίξειν τὸν χῶρον. καὶ οὕτως ἢ τε Ἀλεξ-
 ἀνδρον πρὸς τὸν οἰκισμὸν ὁρμὴ τε καὶ ἀρχὴ πρὸς
 τέλος ἦει καὶ ἡμῖν ὁ τῶν θεῶν κορυφαῖος διὰ τῆς 15
 μαντείας οἰκιστῆς ἐγίνετο. 89. ἐνταῦθα δὲ Σέλευ-
 κος πᾶσαν μὲν τεκτόνων συνήγαγε τέχνην, πᾶσαν δὲ
 εἰς ὑπουργίαν χεῖρα, πᾶσαν δὲ λίθων φαιδρότητα·
 ὕλη δὲ εἰς ὀροφὰς ἐτέμνετο, πλοῦτος δὲ εἰς τὴν οἰκο-
 δομίαν ἐξεχείτο. 90. ὑπογράφων δὲ τὸ ἄστυ τοὺς μὲν 20
 ἐλέφαντας κατὰ τὴν χώραν διίστη τῶν ἐσομένων πύρ-
 ρων, στοῶν δὲ καὶ στενωπῶν μῆκος τε καὶ εὖρος

22 cf. Arrian. Anab. III 2, 1

4 σημείωσαι τὴν σύνταξιν B cf. schol. ad I 427, 25 R

3 δήλου ὄντος Cobet Mnem. V 107 (Coll. 103), fortasse recte
 4 ἀνεβίβασεν Sintenis „aut ἀναβιβάσει aut pro eis τὸ leg.
 κελεύει“ Re 6 εὐθύνειν UI (sed in hoc in ἰθύνειν corr m²)
 et in marg Mo² 10 ἰ prius in βοττιαίον in ει corr B²
 βοττιαίον Mo 12 τε del? | μὴ BMCa 13 τὴν χώραν Re
 16 προσεγίνετο ex ἐγίνετο corr I² 17 δ εἰ πουργίαν cum
 rasuris U 19 οἰκοδομήν BMCa 20 ἀνεξείχετο U 22 τε
 om UI | εὖρος UM et ex εὖρος corr B²

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

30

τεμνόμενος πυροῖς ἐχοῖτο πρὸς τὴν τομήν, οὓς ἄγουσαι
 νῆες εἰστήκεσαν ἐν τῷ ποταμῷ. 91. καὶ ταχὺ μὲν ἡ
 R 301 πόλις ἤρето, ταχὺ δὲ τὸ ποιηθῆν | ἐπίπλατο τῶν
 τε ἐκ τῆς Ἰωνῆς εἰς αὐτὴν καταβάντων Ἀργείων καὶ
 5 Κρητῶν καὶ τῶν ἀφ' Ἡρακλέους, οἷς ἦν, οἶμαι, συγ-
 γένεια Σελεύκῳ κατὰ τὸν παλαιὸν Τήμενον, καὶ τῶν
 ἐπομένων αὐτῷ Σελεύκῳ στρατιωτῶν τῇδ' ἐλομένων
 οἰκεῖν. 92. Ἀντιγονίαν δὲ αὐτὴν μὲν ἠφάνισεν, ἀνδρὸς
 δυσμενοῦς ὑπόμνημα, τὸ δὲ πλήρωμα δεῦρο μετέστησεν,
 10 ἐν οἷς ἦσαν καὶ Ἀθηναῖοι. οὗτοι δὲ οἱ μεταστάντες
 τὸ μὲν πρῶτον ἔδεισαν, μὴ τῆς πρὸς Ἀντίγονον ὁργῆς
 ἀπολαύσειαν, ὥς δὲ ἔγνωσαν ἐπ' ἀμείνοσι μετακομι-
 σθέντες, τιμῶσιν εἰκόνι χαλκῇ τὸν Σέλευκον τάφου
 κέρατα τῇ κεφαλῇ προσθέντες, τοῦτο δὲ τὸ γνώρισμα
 15 τῆς Ἰοῦς. 93. Σελεύκου μὲν οὖν ἡ πόλις ἐπάννυμος,
 τούνομα δὲ ἀπὸ τοῦ πατρὸς Ἀντιόχου, καὶ ὑπὸ μὲν
 τούτου δεδημιούργηται, τῷ δὲ ἔσωσε τὴν μνήμην· ὃν
 γὰρ τῶν ἐαντοῦ τιμιώτατον ἦγε, τούτῳ τῶν ἔργων

6 Her. VIII 137 sq. Thuc. II 99. Iul. or. III p. 106 C

2 ἐστήκεσαν APUB et M (sed ι eras) et I (sed ι inser m²)
 3 ἐπίπλατο A (sed μ suprascr. m²) CP 4 ἰων σ cum rasura
 2 litterarum U ἰωνίας Ca 5 γρ καὶ τῶν — 6 Σελεύκῳ in
 marg add Mor 6 ε in τήμενον in ras P², in ras I² τήμε
 on cum rasura 1 litterae post ε U τήμερον A Mo Mor quod cor-
 rexerit Re 7 τῇδε UIBM 8 μὲν inserui ex P² IBM Ca
 10 in animo habuit Euagrius h. eccl. I 20 (v. supra ad p. 453, 1)
 14 προστιθέντες UBM et I sed in hoc τι eras 15 num
 <οὐχ> ἡ? 16 πατρὸς in marg P⁵, παιδὸς P² in ras I (sed ιδ
 in ras m²) U et in marg Mo², cui lectioni patrocinatur Malalas,
 ut genuinae πατρὸς Pausanias Damasc. apud eundem p. 204, 2
 ὁ δὲ σοφὸς Πανσανίας ἐξέθετο, ὥς εἰς ὄνομα τοῦ ἐαντοῦ πατρὸς
 ἔθηκε τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας ὁ αὐτὸς Σέλευκος . . .
 ἔστι γὰρ λῆρος . . . πόλιν εἰς ὄνομα Ἀντιόχου τοῦ ἰδίου αὐτοῦ
 νιοῦ, ὥς προεῖρηται, ἐκάλεσε. Cf. Alb. Gratul. in hon. Herwerd.
 p 47 sq. 18 prius τῶν ε τὸν corr P² τὸν Mo

τῶν ἑαυτοῦ τὸ ἐντιμότερον ἔνειμε. 94. καὶ τὸ προ-
 ἄστειον τοῦτο | δὴ τὸ πολυνύμνητον, τὴν Δάφνην, R 302
 Σέλευκος εἰς ἱεροῦ μοῖραν κατέστησεν ἀνεῖς τῷ θεῷ
 τὸν ἡῶρον, ἐπειδὴ τὸν μῦθον ἔργον εὔρεν. Ἀπόλλων
 γὰρ Δάφνης ἐρασθεὶς οὐ πελθὼν ἐδίωκεν· ὥς δὲ δι' 5
 εὐχῆς μετέβαλεν εἰς φυτόν, στέφανον ποιεῖται τὰ παι-
 δικά. 95. ταυτὶ μὲν ἄδεται, Σελεύκῳ δὲ ἡ θήρα τοῦ
 λόγου τὴν ἀλήθειαν ἐξέφηγεν· ὁ μὲν γὰρ κύνας ἄγων
 καὶ ἵππον ἐλαύνων μετῆι τὴν ἄγρην. ὥς δὲ ἦκε παρὰ
 τὸ δένδρον, ὃ πρότερον ἦν ἡ παρθένος, ὁ μὲν ἵππος 10
 ἐστὼς κρούει εἰς τοῦδαφος τῇ ὀπλῇ, ἡ γῆ δὲ ἀκίδα
 χροσθῆν ἀνέπεμψεν. 96. ἡ δὲ ἐδήλου γράμμασι τὸν
 δεσπότην· Φοίβου γὰρ ἐνεγέγραπτο. πρὸς γὰρ, οἶμαι,
 τὴν μεταβολὴν τῆς κόρης ἀλγίστας ἐξέχεε τοὺς οἰστούς,
 ἡ δὲ ἀκὶς ἐνὸς διαλυθεῖσα κρύπτεται τῇ γῇ καὶ ἔφυ- 15
 λάττετο Σελεύκῳ παραλυσίς εἰς τὸ κοσμήσαι τὸν τόπον
 καὶ νομίσαι τοῦθ' ὅπερ ἦν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος. 97. θαῦμα
 μὲν οὖν καὶ τὸ ἐν Ἑλικῶνι κρήνην [ἵππου κρήνην]

5 cf. IV 1102 περὶ Δάφνης

1 prius τὸ inser C^f | ἔνειμεν C 4 εὔρεν ἔργον UI
 5 ἐρασθεὶς Ca 6 μετέβαλεν UI | π διὰ cum rasura U
 9 ἐπὶ supra παρὰ I² περὶ B 10 τῷ δένδρῳ M | ἡ om M Ca
 12 ψ in ἀνέπεμψεν in ras I², eras U ἐξέπεμψεν in marg
 Mo² 13 ἐγέγραπτο M 14 μετὰ supra βολὴν C^f 15 ἐνὸς in
 ἐντὸς corr B² | ἐφυλάσσετο I 16 τῷ σελ. U 18 τὸν supra τὸ
 Mo² | ἦν alterum in κρήνην in ras I² | ἵππου κρήνην cancellavi
 (Zambecc. p. 200) ut glossema praeecuntibus Sinteni et e
 parte Reiskio qui proposuit Ἑλικῶνι περὶ τὴν ἵππου κρήνην,
 ἦν et Iacobsio in exemplari et lectt. Stob. (1827) p. 150, qui
 κρήνην ἵππου delendum, κατὰ pro καὶ scribendum, ἡ ante
 κρήνην inserendum censet, postquam olim (exercitt. critt. in
 scriptt. vet. t. II Lips. 1796 p. 33) coniecit: θαῦμα μὲν οὖν καὶ
 τὸ ἐν Ἑλικῶνι ἐκ πτέρυγος ἵππου κρήνην ἐκδοθῆναι φασί, in
 Animad. ad Anthol. gr. IX 335 (Lips. 1800), lectt. p. 339 et in
 exemplari πτέρυγῃ pro altero κρήνην proposuit

ἐκδοθῆναι, φασί, Πηγάσου τῷ ποδὶ τὴν πέτραν πλή-
 ξαντος, τοσούτῳ δὲ τοῦτο θαυμαστότερον, ὅσῳ μᾶλλον
 εὐλογον πηγάς ἐκ γῆς ἢ ἀκίδας ἐκπηδᾶν. 98. Σέλευ-
 κος δὲ ὁμοῦ τε ταύτην ἀνηρεῖτο καὶ δράκοντα φερό-
 5 μενον ἀντιπρόσωπον ἑώρα μετεώρῳ συρλίττοντα τῇ
 κεφαλῇ. ὁ δὲ ὥς ἐπέλασεν, ἡμερον εἰς αὐτὸν ἰδὼν
 ἠφάνιστο. προστεθέντος δὴ τοῦ δράκοντος τοῖς ἀπὸ
 τῆς γῆς ἐκφανείσι μείζων ἢ πίστις, ὥς ὁ θεὸς ἐμβα-
 R 303 τεύοι τὸν τόπον. | καὶ αὐτίκα τέμενός τε ἀπεδέδεικτο
 10 καὶ φυτὰ καὶ νεὼς ἐδέχετο καὶ ταχὺ τὸ ἄλλος ἔθαλλε
 καὶ ἀραις ἰσχυραῖς ἐφρουρεῖτο. 99. καὶ πάντα ἦν ἡ
 Δάφνη Σελεύκῳ. πρὸς γὰρ τοῖς εἰς ὄψιν ἐλθοῦσι
 φάσμασιν ἔτι καὶ χρησμὸς αὐτὸν ἦγεν, ὃν παρὰ τὴν
 δυσκολίαν ἐκ Μιλήτου δεξιόμενος ἀνεθάρρησεν, ὃς τὴν
 15 τε μέλλουσιν ὑπισχνεῖτο τύχην καὶ λαβόντι τὴν Σύρων
 ἀρχὴν Δάφνην αὐτῷ ποιεῖν ἱερὰν ἐπέταξεν. 100. οὕτω
 δὴ τὰ περὶ τοὺς θεοὺς κατεσκευασμένος καὶ ὄθεν ἄξιον
 ἀρξάμενος, ἀπὸ κρηπίδος ὀρμηθεὶς παρεχούσης ἐλπί-
 δας, τῆς τε ἐκείνων εὐνοίας λέγω καὶ τῆς ἡμετέρας
 20 πόλεως, μεστὸν ἀπέφηνεν ἄστεων τῆς γῆς τὸ κράτιστον

8 Aesch. Pers. 447 Cratin II 182, 22 M. I 106, 321 K.

1 ἦν ante ἐκδ. BMCa | φασί in ras P² 3 πηγὴν Re
 4 τε scripsi auctore Re ex UI γε reliqui libri (sed in τε
 corr P²) et edd | ἀνηρεῖτο UI 6 ἐς I 8 ἡ om M | οι in
 ἐμβατεύοι in ras P⁴ ἐμβατεύει UICa 9 τῷ τόπῳ UI sed
 in hoc τὸν τόπον suprascr. m² | αὐτίκα τέμενός] ἀντικαταθέ-
 μενός Mor correxit Valesius ad Amm. Marc. XXII 13, 1 p. 329 |
 ἀποδέδεικτο BM Re et supra ἀπεδείκνυτο I² ἀπεδείκνυτο U
 12 γὰρ inser I² | ἐλθοῦσιν ἔτι BMCa 13 „malim ἐνήγεν“
 Re | τὴν in ras A² 16 αὐτῷ ex αὐτοῦ corr P² αὐτοῦ A |
 καὶ οὕτω B 20 ἀστέων UI et ex ἄστων corr P²

ήμερῶν τὴν ἔρημον· οὐ γὰρ εἰς τρυφὴν ἄρα τὴν ἡμε-
 τέραν ᾤκισεν, ἀλλ' εἰς ἐτέρων πόλεων ἀφορμὴν, ὥστε
 ἀντὶ τῶν σταθμῶν αἱ πόλεις τοῖς ὁδοιπόροις ἔστησαν.
 101. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι βασιλεῖς τῷ τὰς οὔσας καθελεῖν
 σεμνύνονται, τὸν δὲ τὸ τὰς οὐκ οὔσας ἐγείραι κεκό- 5
 σμηκεν· ὃς τοσαύτας ὑπὲρ γῆν ἔστησεν, ὥστ' ἀρκέσαι
 καὶ πρὸς ὁμωνυμίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πρὸς ἐπω-
 νυμίαν | τῶν ἐν τῇ συγγενείᾳ κλήσεων καὶ πολλὰς R 304
 γε μιᾶς προσηγορίας ἐπωνύμους ὀρεῖσθαι [καὶ] καθ' ἐκά-
 τερον γένος, ἀνδρῶν λέγω καὶ γυναικῶν. 102. εἰ γὰρ 10
 αὖ κρίνειν τις αὐτὸν ἐθέλοι πρὸς Ἀθηναίους καὶ Μι-
 λησίους, οἱ πλείστας ἀποικίας στείλαι δοκοῦσι, πλείον-
 ὦν τ' ἂν οἰκιστὴς φανείη καὶ τῷ καθ' ἐκάστην μεγέθει
 τοσοῦτον νικῶν, ὥστε μίαν ἡντινοῦν ἀνταξίαν εἶναι
 δέκα. ἔξεστι μὲν ἐπιόντι Φοινίκην τὰς ἐκείνου πόλεις 15
 ὀρεῖν, ἔξεστι δὲ ἐπιόντι Συρίαν ταυτηνὴ τὰς ἐκείνου
 καὶ πλείους καὶ μείζους ὀρεῖν. 103. ἐξέτεινε δὲ τοῦτο
 τὸ καλὸν ἕως Εὐφράτου καὶ Τίγρητος, περιλαβὼν δὲ
 Βαβυλῶνα πόλεσι πανταχόθεν ἐγκατέσπειρε καὶ τῇ
 Περσίδι καὶ ὅλως οὐδένα τόπον ἐπιτήδειον δέξασθαι | 20

6 sq. Pausan. Damasc. apud Malal. 203, 22 11 Sen. ad
 Helv. VII 2 Plin. n. h. V 112

1 num ἀνήμερον ut Aesch. Eum. 14 χθόνα ἀνήμερον τιθέντες
 ἡμερωμένην? at cf. I 412, 3 R | τρυφὴν Mo 3 τῶν inser I² |
 κατέστησαν BM Re et in marg Mo² et ex ἔστησαν corr I²
 ἔστησαν AU 4 τὸ U 7 ὁμωνυμίαν^α M ὁμωνυμία Ca |
 ἐπωνυμίαν^{αν} M ἐπωνυμία B et (σ e ν corr) I ἐπωνυμία Ca
 9 καὶ cancellavi | ἐκάτερον scripsi auctore Re ἔτερον libri edd
 11 τίς IB 13 καθ' ἐκάστην in καθ' ἐκάστην corr I² 15 μὲν
 — 16 ἔξεστι in marg Mo² 18 τίγρητος Mo sed τίγριδος
 suprascr. m² | παραλαβὼν supra περιλαβὼν A² et Re, qui commate
 post Βαβυλῶνα posito aut πόλεις aut τὴν Περσίδα scribendum
 coniecit 20 ἐπιτήδειον om B

R 305 πόλιν ἀφῆκε γυμνόν, ἀλλ' ἑλληνίζων διετέλεσε τὴν
 βάρβαρον. 104. οὐ μὴν ὥσπερ ἐπὶ ταύτῃ πολλὰς ᾤκι-
 σεν, οὕτως ἔστιν εἰπεῖν, ὡς πρὸ ταύτης ἑτέραν ἔθετο,
 ἀλλ' αὐτὸς τε ἐνταῦθα τὸ σκήπτρον ἰδρύσατο καὶ ταύτῃ
 5 κατὰ τῶν ἄλλων τὸ ἴσον ἔδωκεν, ὥσπερ θεραπαίνας
 αὐτῇ τὰς ἄλλας οἰκοδομοῦμενος καὶ βασιλεῖσι προεπι-
 δεστέραν ἑτέραν οὐχ ὀρῶν.

105. Ἐν τοιούτοις τοίνυν ἔργοις καὶ βιοῦς καὶ
 τελευτήσας οὐκ εἰς φαυλοτέρους τὸν κλῆρον παρέπεμ-
 10 πεν, ἀλλ' ἀγαθοὶ τε ἐξ ἀγαθῶν πάντες ἔφυσαν καὶ
 ζηλοῦντες αἰεὶ παῖδες πατέρας τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῷ πρὸς
 τὴν πόλιν ἔρωτι διεδείχθησαν. 106. ἐπιστάς δὲ ἐπὶ
 τὰ τοῦτων ἔργα καὶ βλέπων ὥσπερ ἐκ τινος περιωπῆς
 ἐν κύκλῳ τὴν ἀνδραγαθίαν ἐκάστου οὔτε τὴν σιγὴν
 15 δικαίαν ἡγοῦμαι τῶν ἀρετῶν οὔτε τὴν ἀφήγησιν ἐν
 δυνατῷ· τὸ μὲν γὰρ βλέποντος ἂν εἴη τοὺς τε ἀρχη-
 γέτας καὶ τὸν ἔπαινον, τὸ δὲ μεῖζον ἢ <κατὰ> πολλὰ

13 Luc. de merc. cond. 15. conv. 11 17 Pind. Nem. X 35
 Π. β 488 sq.

1 ἑλληνίζω οὐ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἑλληνικῶς ἔχειν
 ποιῶ B². = Thom. M. l. l.)

1 ἑλληνίζων — 2 βάρβαρον citat Thom. M. s. v. ἑλληνίζω
 p. 161, 10 R ὡς ὁ αὐτὸς (Διβάριος) ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ (Ἀντιοχικῷ)
 4 αὐτ' τε cum rasura 2 litterarum U | τὸ σκήπτρον ἐνταῦθα
 UI 5 ἴσον ex ἴσον corr I ἴσον in ἴσον corr A² κράτος
 BMCa 10 τε καὶ ἐξ I 11 τῇ τε ἄλλῃ supra τοῖς τε
 ἄλλοις I² τοῖς τε ἄλλοις U et in marg Mo² 12 διεδείχθησαν

M (sed ε supra ei scr. m²) διεδέχθησαν C διεδέχθησαν I (sed
 δε in ras m²) Mo (sed ει suprascr. m²) διεδ χθησαν Ca
 12 ἐπιστάς — 471, 1 μέγιστον citat Plan fol. 103 14 ἐν
 κύκλῳ inser I² 16 τὸν τε ἀρχηγέτην Mor 17 τοὺς ἐπαίνους
 Re | κατὰ inserui auctore Re

στόματα καὶ σοφιστῶν χορὸν | ὥς οἶόν τε μέγιστον. R 306
 107. τίς οὖν εὕρηται πόρος ἐν ἀπορίᾳ τοσαύτῃ; τῶν
 μὲν μνησθῆναι, τοὺς δὲ ὑπερβῆναι, μάλλον δὲ τῶν
 μὲν οὐ πάντα εἰπεῖν, ἀλλ' ἐκ πολλῶν ὀλίγα διελθεῖν,
 περὶ δὲ τῶν ἰσχυρισάμενον, ὥς οὐ χείρους τῶν εἰρη- 5
 μένων, κελεῦσαι τοὺς ἀκροωμένους ἐν ταῖς συγγραφαῖς
 δοκιμάζειν μου τὸν λόγον.

108. Ἀντιόχῳ τοίνυν τῷ Σελεύκου παιδὶ πόλεμος
 μὲν οὐδεὶς ἐπολεμήθη, τὸ γὰρ δυσμενὲς ἅπαν ἐπτήχει
 τῷ φόβῳ, σὺν εὐδαιμονίᾳ δὲ πρὸς γῆρας ἐλθόντι τῷ 10
 παιδὶ τὴν ἀρχὴν ὑπῆρξεν οὐκ ἐλάττω παραδοῦναι.
 τοῦτῳ δὲ καὶ αὐτῷ τὰ μὲν ὅπλα ἡσύχαζεν οὐκ οὔσης
 ἀνάγκης, θαῦμα δέ τι συνέβαινε τῆς ἄκρας εὐφημίας
 τῇ πόλει. 109. κηδεύει μὲν γὰρ Πτολεμαῖῳ τῷ τῆς
 Αἰγύπτου βασιλεῖ, Πτολεμαῖος δὲ ἥκων ἐνθάδε καὶ τὸ 15
 κάλλος τῆς Ἀρτέμιδος ἐκπλαγεὶς ἐβουλήθη τῆς ἐκεῖνου
 χώρας εἶναι τὸ ἄγαλμα καὶ λαβὼν ἀπήγευ. ἡ δὲ θεὸς
 ἐκεῖ μὲν ἐθεραπεύετο, τῆς δὲ ἡμετέρας ἐπεθύμει καὶ
 νόσῳ τὴν γυναικα τοῦ μεταστήσαντος ἤλαννε διδά-
 σκουσα τοῖς ὀνείρασιν, ἀνθ' ὅτου ταῦτα ποιοῖ. πέμ- 20
 πεται δὴ πάλιν ὑπὸ τῶν κεινηκότων καὶ τὸν μὲν νεῶν

2 Aristarch. trag. fr. 2,5 p. 728 N. Eur. Iph. A. 356 14 Athen.
 II 45 b. c. Hieron. ad Daniel. XI 6 p. 705 19 Plin. XXXIV 148

ωv
 1 χορ^{ον} Plan χορὸς U Mor et e χορὸν corr M² | μέγιστος
 Mor et e μέγιστον corr M² μεγίστων U et supra μέγιστον
 Mo² 3 τ^{ον} M τὰ B 4 ἐκ τῶν πολλῶν UI 6 ἀκρο-
 τὰς B 8 πατρὶ BMCa 9 τὸ — 10 φόβῳ citat Plan fol. 99
 16 αὐτοῦ UIBMCa et supra ἐκείνου Mo² ἐκείνου supra
 αὐτοῦ I² cf. p. 525, 10 20 οἱ in ποιοῖ in ras P² ποιεῖ
 UIBMCa

τὸν ἀρχαῖον κομίζεται, τοῦνομα δὲ αὐτῇ πρὸς τὸ ἔργον μεταβάλλεται καὶ Ἐλευσινία προσαγορεύεται.

110. Θαῦμα τὸλυνν ἕτερον ἐπὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας παραπλήσιόν τε καὶ οὐ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ· τῷ
 5 μὲν γὰρ εἶναι περὶ θεοῦς συμφέρεται, τῇ δὲ τῶν ξένων δεῦρο μεταστάσει διέστηκε. σαφεὲς δὲ ὃ φημι ποιήσω.
 R 307 111. ἐν Κύπρῳ θεοὶ τιμώμενοι | τὴν Κύπρον ἐξ
 ὕσουπερ ἦν κληρουχοῦντες οὗτοι τῆσδε τῆς χώρας
 ἐπεθύμησαν καὶ ἠπείγοντο μετοικεῖν. ἐμβαλόντες οὖν
 10 τὴν πόλιν εἰς χρεῖαν τοῦ Πυθοῖ μαντείου πείθουσι
 τὸν Ἀπόλλω λύσιν μίαν τῶν δυσχερῶν ἀνελεῖν, τὴν
 τῶν ἐν Κύπρῳ θεῶν ὡς ἡμᾶς μετόλησιν. 112. καὶ
 πέμπει δὴ δι' ὧν ἡλπίζε δράσκειν τοῦτο ὁ βασιλεὺς εἰς
 τὴν νῆσον. ὡς δ' οὐτ' ἀφελέσθαι φανερώς ἐνῆν οὔτε
 15 διορύξασι λαθεῖν, μηχανῶνται τοιόνδε τι· ἔφασαν βού-
 λεσθαι κατ' ἔχρος τῶν αὐτόθι θεῶν δημιουργήσαι
 τύπους. τῶν δὲ ἐφέντων φιλοπόνως νύκτα καὶ ἡμέραν
 ἔξεον, οἱ δ' ἱερεῖς ἀνεπαύοντο. τοῖς δημιουργοῖς δὲ
 20 μὲν ἀνασπᾶσαντες, τὰ δὲ ἀντικαταστήσαντες ἐνέβαινον
 εἰς τὰς ναῦς ἐν ὀφθαλμοῖς Κυπρίων, τὰ παλαιὰ μὲν

ἡς
 3 αὐτοῦ B 4 τῷ (2)]τὸ B 6 σαφεὲς — ποιήσω citat
 Plan fol. 99 7 ἐξότου UI ἐξ ὅου Mo 8 οὕτω Ca Re
 9 ἐπεθύμησαν — ἐμβαλόντες om Mor | καὶ] ὥστ' ? Sintenis
 11 να post ω in ἀπόλλω inser Mo² 12 μετοίκισιν Cobet
 Mnem. V 107 (Coll. 103) 13 τοῦτο δράσκειν IBMCa 15 ἀνο-
 ρύξασι supra διορύξασι Mo² | λαβεῖν in marg Mo² 17 τοὺς
 τύπους BMCa | φιλοπόνως inser I² 19 εἰς A εἰς Re |
 διηκριβώθη ex ἡκριβώθη corr I² ἡκριβώθη U 20 ἐνέβαι-
 νον P sed supra ε rasura unius litterae, Mo sed α supra ε m²
 ἀνέβαινον UI sed in hoc ε supra α m³

ὥς νεουργὰ φερόμενοι, τὰ δὲ ἄρτι δεξάμενα τὴν τέχνην
ἐν τῇ δόξῃ τῶν ἀρχαίων ἀφέντες. 113. τοῦτο δὲ ἦν
ἄρα οὐ τῆς τῶν ἀγαματοποιῶν ἀρετῆς, τῆς δὲ τῶν
θεῶν πρὸς τὸν ἐκπλουν ἐπιθυμίας, ὅφ' ἥς ἐνέθηκαν
ταῖς χερσὶ τῶν δημιουργῶν πλέον τι τοῦ δυνάτοῦ. 5
καίτοι τί τοσοῦτον εἰς δόξαν, ἢ χώραν προσλαβεῖν ἢ
στήσαι τρόπιον ἢ κατακόψαι φάλαγγας ἢ ζωργήσαντα
πολεμίους ἄγειν, ἡλλίκον τὸ τοὺς θεοὺς τῇδε νομίζειν |
αὐτοῖς προσήκειν διαιτᾶσθαι; R 308

114. Καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ τοῦτον ἐχόμενον εἰς τὴν 10
αὐτὴν ἀπόδειξιν φέρει συμβάν εὐθὺς ἐπὶ τοῦ μετ'
αὐτὸν ἄρχοντος. ἢ γὰρ δὴ ἱεῖς, τὸ βούκερων ἄγαλμα
τὸ Αἰγύπτιον, ἀφείσα τὴν Μέμφιν δεῦρο μετοικίζεται
κινήσασα μὲν ὀνείρασι Σέλευκον τὸν ἀπὸ τοῦ Σελεύκου
τέταρτον εἰς τὴν ἐαυτῆς μετάπεμψιν, κινήσασα δὲ Πτο- 15
λεμαῖον εἰς ἔτοιμον τῆς θεοῦ δόσιν, καὶ νῆς εὐτρεπεῖς,
καὶ τὸ ἄγαλμα ἤγετο. 115. καὶ καταγώγιον ἦν τῶν
κρειττόνων ἢ πόλις, ὥστε καὶ πρὸς τὸν Ὀλυμπον
ὑπάρχειν ἡμῖν ἐρῶν, εἰ βουλοίμεθα. ἢ μὲν γὰρ αὐτόθι
τῶν θεῶν διατριβὴ ποιητῶν ἐστὶ φήμη, τὰ δ' αὖ παρ' 20
ἡμῖν ὀφθαλμοὺς ἔπεισε. 116. καὶ συμπροήλθε τὰ ἔργα
τῷ χρόνῳ, ἐπεὶ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἰσχύος ἡδὴ πάντα

3 prius τῶν inser P et in marg Mo² om ACBMCa Mor
4 ὅφ' Ca 6 οἱ in καίτοι in ras P² | τί τοσοῦτον in
rasura 6 vel 7 litterarum P² post τί (τι U) rasura unius
litterae UI 8 τὰς Ca 9 αὐτοῖς APUIBMMo αὐταῖς Ca
αὐτοὺς Mor | κειν in προσήκειν suprascr. P² | ἐνδιαιτᾶσθαι
P sed ἐν in ras m² 10 τὸ om U | τοῦδ' Sintenis 11 εὐθὺς
m³ supra αὐτοῖς I αὐτοῖς U 12 ἱεῖς libri Re 13 αἰγυ-
πτίων B | μέμφιν P sed ι in ras m² μέμψιν Ca | οἰκί in
μετοικίζεται in ras I³ μετακομίζεται U 14 τοῦ inser A²
15 ἡς in ἐαυτῆς in ras P² 19 ἡμῖν ὑπάρχειν APUI Re Mor
20 ποιητῶν praemisso ἐκεῖνα — 21 ἔπεισεν citat Plan fol. 99
21 οὖς in ὀφθαλμοὺς ex ὅς corr I³ | συμπροήλθε Re

ἐπισχούσης τοῦτο γε οὐ μετέπεσε τῇ πόλει, ἀλλ' ἔπα-
 θον μὲν τι πρὸς τὸν Κάσιον ἐκείνοι Δία τοιοῦτον,
 οἷον Πτολεμαῖος περὶ τὴν Ἀρτεμιν, καὶ μεθίστασαν, ὁ
 δὲ κεραυνὸς ἐφ' ἅπαντα ἀφιεῖς ἐνέκειτο τὴν ἐπάνοδον
 5 αὐτῷ παρασκευάζων καὶ ἀνέστρεφεν. 117. οὐκοῦν οἱ
 R 309 μὲν ἐτέρωθι | φαίνονται βουλευθέντες ὥς ἡμᾶς ἐλ-
 θεῖν, οἱ δὲ παρ' ἡμῖν οὐκ ἀνασχόμενοι τὴν ἐτέρωσε
 μετὰστασιν, ἀλλὰ τῷ κάλλει μὲν ἔρωτας ἐφ' ἑαυτοὺς
 ἀνάψαντες, αὐτοὶ δὲ ὁ τοὺς ἄλλους ἐποιοῦν, πρὸς ἡμᾶς
 10 πεπονθότες καὶ ὑπὸ μὲν τῶν ἐραστῶν ἐλκόμενοι, τῆς
 δ' ἐρωμένης γῆς ἀνθαπτόμενοι πάλιν. τοσαύτη φιλο-
 χωρία μὲν εἶχε τοὺς ἡμετέρους δαίμονας, ἐπιθυμία δὲ
 τοὺς ξένους ἡμετέρους γενέσθαι.

118. Καὶ ἐμήκνυα τὸν περὶ τῶν κρειττόνων λόγον
 15 ὥς οὐκ οὔσης ἐτέρας ἀμείνονος ἐγκωμίων μερίδος οὔθ'
 ἡμῖν οὔτ' ἄλλων ἀνθρώπων οὐδέσιν. εἰ δέ τις ἥδιστον
 ἄκουσμα τὰ δι' ὅπλων ἔργα νομίζει, πολλὰ τρόπαια
 τοῖς προγόνοις ἀπὸ πολλῶν ἔστηκεν αὐτοῖς ἐξιοῦσιν,
 οἷος ὁ τῶν τότε πολέμων τρόπος. 119. καὶ τὰ μὲν
 20 ἄλλα τί δεῖ λέγειν; ἀλλ' Ἀντίοχος ὁ μέγας ὄνομα λαβὼν
 ἀπὸ τοῦ μεγάλους ἐπιχειρεῖν τε καὶ ἐξαρκεῖν, μικρὸν
 ἡγησάμενος σώζειν τὰ ὄντα προσθήκην ἐπινοεῖ τοῖς
 οὔσι. καὶ τοῦτο μὲν τὴν νεωτέραν τῆς πόλεως μοῖραν

2 μέντοι ICa | κάσιον UI edd cf. t. I 579, 22 R | ἐκείνοι Δία
 scripsi e CUIBMMoCa Δία ἐκείνοι AP edd | δία e διὰ corr C^f
 δία A 3 τὴν Ἀρτέμιδος μετὰστασιν vel μεθιδρῶσιν M Schmidt
 Philol. X 635 4 ἔπασιν supra ἔπαντα Mo² num ἔπαντας?
 5 αὐτῷ U αὐτῷ BCa 9 δ' I | δ inser C^p et ^f ὁ Mo
 11 γῆς e τῆς corr Mo² 16 ἄλλοις I sed οἷς in ras m³
 18 ἐξιοῦσιν C sed e suprascr. f 19 τύπος Re, quod defendit
 Gasda collato Plat. rep. III p. 396 E 20 μέγα BM Mor
 21 ἐπιχειρεῖν I sed ι ante e eras 21 μικρὸν — 23 οὔσι citat
 Plan fol. 99 22 πρὸς θεήκην C

οὐ πολλῶ τῷ φανυλοτέραν τῆς ἀρχαίας, ἣν ὁ ποταμὸς περιλαμβάνει, προσκατασκευάζεται γένος μὲν Ἑλληνικὸν εἰσάγων, Αἰτωλοὺς καὶ Κρητὰς καὶ Εὐβοεῖς, τείχει δὲ τὴν ἅπασαν ἀσφάλειαν παρασχών. 120. ὥσπερ δὲ τὸ μέτρον τῆς πόλεως ἐπὶ μεῖζον ἐξῆγεν, οὕτω καὶ 5 τοὺς τῆς ἀρχῆς ! ὄρους ἐπὶ πλεῖον ἔτεινεν, ὥσπερ R 310 ἠὺξημένῳ σώματι μέλζω χιτῶνα ὑφαινόμενος. καὶ παραλαβὼν τῶν οἰκητόρων δι' ὅσων ἥλπιζεν ἢ φόβῳ πάντα ἔξειν ἢ νόμῳ χειρῶν, ἥλαννε τὴν ἐν ποσὶν ἀεὶ κτώμενος τῶν μὲν ἐκόντων προσχωρούντων, τῶν δὲ ἐν ταῖς 10 ἡτταῖς ὅτι μὴ χρῆν ἀνταίρειν παιδευομένων. 121. καὶ μετὰ τοιούτου σχήματος ἕως Ἰωνίας ἀνέβη δεικνὺς ἐν τε βουλαῖς καὶ πράξεσι τὸν μέγαν Ἀντίλοχον καὶ ὥς οὐκ ὀνόματος εὐφημίαν ἔφερε κενήν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν ὧν ἔπραττε τοῦτο ἣν ἀκούειν ἄξιος. ἐξ ὧν φόροι τε 15 ἡμῖν ἐφοίτων καὶ τοῖς τοῦ πολέμου δώροις ἢ πόλις ἐκοσμεῖτο τῶν μὲν ὑπηκόων ἐπιμελουμένη, τοὺς δὲ ἀνθισταμένους καταστρεφόμενη, ἔπειτα καὶ τοῦτοις ἀντ' ἀγαθοῦ δαίμονος γιγνομένη, δυοῖν παριοῦσα τὴν Περσικὴν δυναστείαν, ἰσχύι τε καὶ τῷ τῆς προστασίας ἡθει. 20

122. Ἔτερος Ἀντίλοχος γίνετα βασιλεύς, εἰρηνικός τε ὁμοῦ τὸν τρόπον καὶ πολεμικός, τῇ μὲν χαίρων, εἰ

9 Her. VIII 89 Aesch. or. I § 5 p. 30, 5 Thuc. III 97, 1 cf. t. I 384, 8 R

1 τῷ UMo Re 2 σ prius in προσκατασκευάζεται inser I²
 4 τῇ ἀπάσῃ Gasda 5 μέτρον] μεῖζον Ca 9 τ ἢ ν I sed η
 et ν in ras m³ et singulae litterae ante et post η eras om Ca
 11 post χρῆν rasura 2 litterarum M 12 ἀνέβη in marg
 inser Mo ἐπέβη P sed ἐπ in ras m² 19 δνεῖν CA Re
 ἐνὴν Mor | παριοῦσαν Mo sed ν eras 21 γίνετα A 21 εἰρη-
 νικός — 476, 4 ἀτιμάζων citat Plan fol. 99

μή τις θρασύνοιτο, πρὸς δὲ ἐκείνον εὐψυχος, εἴ τις ἐπαναγκάζοιτο, καὶ οὔτε τῇ τῆς ἡσυχίας ἡδονῇ τοῖς ἀδικοῦσιν εἰκὼν οὔτε τῷ κρατεῖν ἐν πολέμοις τὴν ἡσυχίαν ἀτιμάζων, ἀλλ' εἰδώς, εἴπερ τις ἀνθρώπων, ὅπλα τε
 5 ἀρπάζει μετὰ τοῦ καιροῦ καὶ καταθέσθαι πάλιν. 123. ὅς ἐπειδὴ ληστικὸν ἐν τῷ Ταύρῳ συνειστίγει καὶ Μυθῶν
 R 311 λείαν ἐποίει Κίλιξι τὰ πράγματα | καὶ μετὰ τῶν ἄλλων προσαπώλλυ τὰς ἐπιμιξίας ἀνθρώπων, ἐλθὼν ἐπ' αὐτοὺς δξύτερον ἐξέκοψεν ἢ Μίνως ἐκ τῶν Κυκλά-
 10 δων τοὺς Κᾶρας, καὶ ταῖς πόλεσιν ἀπέδωκεν ἀλλήλαις χρῆσθαι καὶ τὸν ἐπικείμενον φόβον ἐκβαλὼν ἀνέφωξε τὰς ὁδοὺς τοῖς ἐμπόροις· ἀνθ' ὧν ὑπὸ τῶν εὖ παθόντων ἴστατο χαλκοῦς ταῦρον κεχειρωμένος δηλοῦντος τοῦ ζώου τὸ ὁμώνυμον ὄρος.
 15 124. Ἔχων δὴ καὶ τῶν λοιπῶν βασιλέων οὐκ ὀλίγα διελθεῖν, φεύγων ὅπερ ἔφη, τὸ τῷ μήκει διοχλεῖν, ἐκείνο λέγων, ὅτι ὥσπερ τὰς προσηγορίας ἀλλήλων, οὕτω καὶ τὰς τῶν τρόπων ἀρετὰς διεδέξαντο, οἱ μὲν ἐν

5 Xen. Anab. V 9, 8 6 ep. 673. Dem. p. 248, 23 9 Thuc. I 4

6 ληστικὸν πλοῖον, ληστικὸν δὲ σύνταγμα B² (= Thom. M. s. v. p. 224, 4. cf. Lobeck Phryn. p. 242)

2 ἐπαναγκάζει coni Gasda et Cobetus Mnem. V 107 (Coll. 103) cf. p. 120, 5 et t. I 566, 1 R, at Libanius talis medii aman-
 tissimus | ἀγαθοῖς supra ἀδικοῦσιν I³ 6 ληστικὸν IB sed
 in his q erasum et UMCa ληστικὸν Mo sed q supra η m²
 cf. Thuc. I 4 8 ὧν ante προσαπώλλυ inseruit Re | ἀνθρώ-
 πων scripsi ἀναιροῦν libri edd 9 ἐξέκοψεν scripsi aucto-
 ribus Re et Gasda coll. p. 385, 9 R et Thuc. I 1. Kᾶρας ἐξελάσας
 ἔκοψε libri edd 13 χαλκοῦς scripsi auctoribus Gasda et
 Cobeto Mnem. V 107 (Coll. 103) χαλκοῦν libri Re χαλκοῦς
 ταῦρος Mor 14 ζώιον C | τὸ ὁ in τὸ ὁμώνυμον in ras 1 vel
 2 litterarum P² 15 δὴ a δὲ corr A δὲ Re 16 τὸ inser
 Mo² | οχλ in διοχλεῖν in ras I²

ἡσυχίᾳ τὴν πόλιν τηρήσαντες, οἱ δὲ ἐν πολέμοις λαμ-
 πρὸν ἀποφῆναντες, πάντες δὲ ἐν ἐκείνῳ ταῦτ' ὀφρονή-
 σαντες, τὸ ἥς ἕκαστος παρελάμβανε μείζω παραδοῦναι
 τὴν πόλιν. 125. ὁ μὲν τις Μίνως | ἱερὸν ἐποίησεν, R 312
 ὁ δὲ Δῆμητρος, ἄλλος Ἡρακλέους, ἕτερος ἑτέρου, καὶ 5
 τῷ μὲν ἐδημιουργεῖτο θέατρον, τῷ δὲ βουλευτήριον, ὁ
 δὲ ὁδοὺς ἐλέαινευ, οἱ δὲ τὰ Νυμφῶν ὀχετοῖς ἐκόμизον,
 οἱ μὲν ἐκ προαστείων εἰς τὴν πόλιν, οἱ δὲ εἰς τὸ
 νεώτερον μέρος ἐκ τῶν πηγῶν, αἷς ἡ παλαιτέρα βροῦει,
 νεῶς τε ἐπὶ νεῷ κατεσκευάζετο καὶ τὸ πλεῖστον ἦν 10
 τῆς πόλεως ἐν τοῖς ἱεροῖς· τὸ γὰρ αὐτό, κόσμος τε τῇ
 πόλει καὶ φυλακῇ, τῶν θεῶν τὰ ἀνάκτορα. 126. ἀλλὰ
 γὰρ τοὺς χόας τῆς θαλάττης μετρεῖν <ῥᾶν> ἐστὶν ἡ
 τῷ λόγῳ περὶ ῥᾶσθαι περιλαμβάνειν, ὅσαις ἕκαστος προσ-
 θήκας ἐπὶ μεῖζον ἤρε τὴν πόλιν. διὸ τῶν ἀδυνάτων 15
 ἀποστάς τὴν ἐπικλησιν ἑκάστου σημεῖον ποιήσομαι τοῦ
 τρόπου. τῷ μὲν γὰρ ἐγένετο Σωτήρ, τῷ δὲ Θεός, τῷ
 δὲ Καλλίνικος, τῷ δὲ Μέγας, τῷ δὲ Φιλοπάτωρ, τῷ δὲ

9 [Arist.] de mund. 3 p. 392^b 15 13 Plat. Theat. p. 174
 D. Aristid. or. III t. I 30, 17 D.

1 οἱ δὲ] οὐδὲν *Mo* 2 ἐν inser *I*² 4 Ἀπόλλωνος Cobet
 Mnem. V 107 (Coll. 103), at cf. Mueller Ant. p. 70 6 τῷ e
 τῷ corr *P*² (bis) 9 αἷς *I* et m² supra ἥς *M*, in marg *Mo*²
 et Re ἥς reliqui libri et Mor qui ὄν coni 13 θαλάττης
P sed ττ in ras m² θαλάσσης *AUMo* Re | ῥᾶν inserui
 auctore Reiskio Anim, quod Cobetus Mnem. V 108 (Coll. 103)
 pro γὰρ poni iussit 15 ἤγε? cf. p. 475, 5 | διὸ — 17 τρόπου
 citat Plan fol. 99 16 ἀποστάς *P* sed ἐκ supra ἀπο m²
 suprascr. ἀπο
 ἐκστάς *A* ἐκστάς Re | τὴν ἐπικλησιν *P* sed ην m²
 in ras et σιν e ν corr m² τὸ ἐπικλην *ACPlan Mo* sed in hoc
 sin supra ν suprascr. m², et supra τὴν ἐπικλησιν *I*² 18 Μέγας,
 τῷ δὲ om *B*

Ἐπιφανής, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἄμειρος ὦφθη τῆς ἀπὸ
 τοιούτων μαρτυρίας. 127. καίτοι εἰ ταῖς Ἀθήναις
 σεμνὸν τὸ τῶν πολιτευομένων παρ' αὐτοῖς τὸν μὲν
 δίκαιον κληθῆναι, τὸν δὲ ἕτερόν τι, πόσον γε τῇ ἡμε-
 5 τέρᾳ γίγνεται τὸ τοῦ βασιλεῖς τοιούτων προσρημάτων
 R 313 ἀξίους | ὀφθῆναι, καὶ ταῦτα οὐ δύο τινάς, ἀλλ' ἐφε-
 ξῆς ἅπαντας καί, τὸ ἔτι μείζον, εἰς τοσοῦτον ἤκοντας
 ἀριθμοῦ;

128. Οὐ μόνον δὲ ἄρα τῶν ἀρχόντων τὰ κράτιστα
 10 ἀπελαύσαμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκείνων γυναικῶν, αἱ τοὺς
 ἱστοὺς ὑπερβᾶσαι κρείττους ἐγένοντο τῆς φύσεως εἰς
 τὴν πόλιν, φροντίδας ἀνδράσι προσηκούσας ὑπομένου-
 σαι, αἱ μὲν βοηθοῦσαι τοῖς περὶ τὰς ταφὰς νόμοις, αἱ
 δὲ τοὺς μὲν θεοὺς ἱεροῖς τιμᾶσαι, τὴν δὲ πόλιν τιμῇ
 15 κοσμοῦσαι, καθάπερ οὐκ ἐπὶ παίδων γοναῖς μόνον
 συννοικοῦσαι τοῖς ἀνδράσιν, ἀλλὰ καὶ ὅπως μιμοῖντο τὰ
 ἐκείνων περὶ τὴν πόλιν.

129. Ἔως μὲν οὖν ἐδόκει τῷ δαίμονι τῇ Μακεδό-
 νων γυνάμῃ τὴν Ἀσίαν εὐθύνειν, ἥδε ἦν αὐτοῖς τῆς

4 Aesch. or. I § 25 II § 23 III § 181

1 ὃς ἄμειρος Re ἄμειρος ὃς libri nisi quod ὃς in *Mo* m²
 deletum et ante ἄμειρος insertum et in *Ca* post ὦφθη positum
 est, et Mor 3 αὐταῖς *BCa* 4 post κληθῆναι excidisse
 putat τὸν δὲ χρηστόν Cobet Mnem. V 108 (Coll. 103) de Phocione
 cogitans haud improbabiler, etsi locus Aeschinis or. I § 25 etiam
 Solonis mentionem factam esse suadere potest | τῇ γε *CUIMO*
 et in ras corr ut videtur e γε τῇ *P*³ τῇ τε *Ca* 5 γ alterum
 in γίγνεται inser *P*³ γίνεται *U* et inser *I*³ 10 αἱ — 12 ὑπο-
 μένουσαι citat Plan fol. 99 11 ὑπερᾶσαι *Mo* sed ὑπερβᾶσαι
 in marg m² 14 τῇ ante τιμῇ *I*² τρυφῇ Gasda coll. p. 518, 7
 15 οὐκ in marg inser *P*³ | μόνους *Mo* 16 τακείνων *UI*
 sed in hoc α in ras 2 litterarum m² 18 τῷ e τῇ corr *A*
 τῇ Re 19 εὐθύνειν *M* sed εὐθύνειν in marg | αὐτῆς *UCa*

δυναστείας οἶον ἀκρόπολις, καὶ τύχῃ τε ἀγαθῇ συνέζων
ἐνθάδε καὶ τοῖς ἀπανταχόθεν τήνδε ἐπήσκουν· ἐπεὶ
δὲ τὴν μὲν ἐκείνων ἀρχὴν ἔστησεν ὁ θεός, τῇ δὲ Ῥω-
μαίων οἶον σειρᾷ χρυσῇ τὰ πάντα ἐξώννυ, ταχέως μὲν
ἤσθητο τῆς ἐν οὐρανῷ βουλῆς, ἀποφητὶ δὲ τὴν μετα- 5
βολὴν ἐδέξατο. ὧν δὲ ἀναγκαῖον ἦν γενέσθαι καὶ
μεμαχημένην, τούτοις ἀμαχελ προσέθετο καθαρὸν δυσμε-
νείας τὸν μέλλοντα παρασκευάζουσα χρόνον καὶ οὐ
διδούσα πρόφασιν μνησικακεῖν. 130. τοιγαροῦν ἀντὶ
ταύτης τῆς διανοίας τοιαύτης ἀπέλαυσε τῆς τῶν ἡγε- 10
μόνων προνοίας, ὥστε γένει μόνον ἔδοξε μεταβληθῆαι
τὸ τῆς ἀρχῆς· ὥς ἢ γε τῶν | ἀγαθῶν φορὰ δι' Ἰσού R 314
παρῇν, καθάπερ οὐχ ἑτέρων μὲν κτισάντων τὴν πόλιν,
ἑτέρων δὲ παρεληφόντων, ἀλλὰ Ῥωμαίων ἃ τὸ πρῶτον
ἐποίησαν ἐχόντων καὶ τὴν ἀναγκαῖαν εὐνοίαν πρὸς τὰ 15
αὐτῶν ἔργα σωζόντων. οὕτως αὐτοῖς τὴν τε ὑπάρ-
χουσαν ἀξίωσιν ἐτήρησαν καὶ ὅση παρ' αὐτοῖς νενό-
μισται προσέθεσαν καὶ τὸ μητροπόλιν εἶναι τῆς Ἀσίας
οὐκ ἀπεστέρησαν.

131. Πρὸς μὲν οὖν τοὺς οἰομένους οὐ πάλα τὴν 20
πόλιν ἡμῖν ἐν λόγῳ καθεστάναι ταῦτα εἰρήσθω· πρὸς
δὲ τοὺς ἀπὸ λαμπροῦ σχήματος κατενεχθῆναι τὰ παρ-

2 ἐνθένδε I sed εν ex α corr m² 3 εὐς in θεός in ras I²
3 τῇ δὲ — 4 ἐξώννυ citat Plan fol. 99 3 ῥωμαίων ἀρχῇ
Plan 4 ἐξώννυ ὁ θεός Plan 7 μεμαχημένην scripsi e
P (sed ν erasum) M (sed ν in ras e σ, ut videtur, corr) μεμα-
χημένης CAIBMoCa Mor μεμαχημένοις U Re, qui etiam μεμα-
χημένη coniecit | τούτοις — προσέθετο citat Plan fol. 99
8 ἀπαντα Ca 10 ἀπῆλυνσε MCa 12 δι' Ἰσών Re Anim
ἐξ Ἰσού Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104) 13 παρῇν scripsi
cum Re et Cobeto l. l. περ ἦν libri edd 14 τοπρῶτον PMB
15 ν in εὐνοίαν in ras P⁴ εὐροίαν A 16 αὐτῶν ex αὐτῶν
corr I² αὐτῶν UBMCa 17 ὅση παρ' num ὅσηπερ?

όντα δεικνύσθω, φθόνος δὲ μὴ βάλοι τὸν λόγον. αἱ
 μὲν γάρ, ὥσπερ στρατιῶται γεγηρακότες, τὰ παλαιὰ
 σφῶν αὐτῶν ἄδουσαι τοῖς παροῦσι στένουσιν, ἡμῖν δὲ
 ἐφάμιλλα τοῖς ἄδομένοις τὰ ὀρώμενα, καὶ οὐ διηγρή-
 5 σασθαι μᾶλλον ἔστιν ἢ δεῖξαι.

132. Σκοπεῖτω δέ τις, ὥσπερ ἐν μουσικῇ, τὴν πόλιν
 εἰ διὰ πάντων ἡρμοσται, ἢ νῆ Δία, ὥσπερ ἄγαλμά τι
 R 315 τῶν ὀνομαστῶν, εἰ μὴ τὸ δέον ἐξ | ἡμισείας, ἀλλ'
 ὥς ἐνι μάλιστα τελεώτατα παρέχεται.

10 133. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν βουλὴν σκοπῶμεν, ἐπειδὴ
 καὶ τὸ πᾶν σχῆμα τῆς πόλεως, <ἐπὶ ταύτης> ὥσπερ
 ἐπὶ τινος ῥύξης, ἔστηκε. μόνη τοίνυν αὕτη μεγίστη τῶν
 ἀπανταχοῦ ἀρίστη, πατέρας καὶ πάππους καὶ ἐπι-
 πάππους καὶ ἔτι περαιτέρω τῆς αὐτῆς τάξεως κατα-
 15 λέγειν ἔχοντες, διδασκάλους τῆς εἰς τὴν πόλιν εὐνοίας
 τοῖς γονεῦσι κεχρημένοι, μετὰ τῆς οὐσίας ἕκαστος παρει-
 ληφώς, ὅτι χρὴ τὴν οὐσίαν τῷ κοινῷ κεκτῆσθαι.
 134. οὗτοι γάρ διὰ μὲν εὐδαιμονίαν πατρῷα ἐκληρο-

1 Aesch. Ag. 947 Pind. Ol. VIII 56

1 δεικνύσθω scripsi praeunte Re e P (sed σθω in ras m²)
 I (sed σθω in ras m² et τ supra σθ m² sed erasum) UCa
 δεικνύτω reliqui libri (sed σθω supra τω Mo²) edd | φθόνος —
 λόγον citat Plan fol. 99 | λάβοι M βάλλοι U 1 αἱ — 9 παρέ-
 χεται citat Plan l. l. 3 υσαι in ἄδουσαι in ras I² ἄδοντες
 U | <παρ> ἡμῖν? cf. p. 482, 7. 483, 13. 494, 4 4 ἐφάμιλλ in
 ἐφάμιλλα in ras I² | ἴσα in διηγρήσασθαι in ras 1 litterae B²
 7 γε post δία inser I² 9 τελεώτατον URe τελεωτάτους Plan
 10 περὶ (τῆς om B) βουλῆς titulus in marg CIB 11 ἐπὶ
 ταύτης inserui, ἐπ' αὐτῆς Re 12 ἐπὶ om I | ἔστηκεν CAMo
 13 ἀπανταχόθεν Re 14 περαιτέρω C 15 καὶ διδασκάλους
 B 16 κεχρη in κεχρημένοι in ras I² κεχρημένος Mor
 κεχρημένοις Re quod correxit Sintenis 18 πατρῷα scripsi
 auctore Sinteni πατρῶν libri edd πατρῶν μεγάλων coni
 Re Anim, διὰ μὲν φύσιν (aut διὰ μὲν γένος) εὐδαιμονίαν π.
 ἐκλ. in ed.

νόμησαν, διὰ δὲ φιλοτιμίαν πλεῖστα ἀνηλώκασι, διὰ δὲ φιλεργίαν πολλὰ κέκτηνται, τοῦ πλούτου μὲν τὰς ἀρχὰς ἀμέμπτους ἔχοντες, λαμπρότητι δὲ πάσῃ πρὸς τὰς λειτουργίας χρώμενοι, προνοῖα δὲ τὴν πενίαν φεύγοντες, ἥδιον μὲν δαπανώμενοι περὶ τὴν πόλιν ἢ κερδαίνουσιν 5 ἕτεροι, οὕτω δὲ πρὸς τὴν δαπάνην ἀφειδῶς ἐξορμῶντες, ὥστ' ἤδη φόβον, μὴ πρὸς ἔνδειαν ὑπενεχθῶσι, παριστάναι, ἐν πολυτρόποις εἶδεσι τὰς ἀναλώσεις ποιούμενοι, νῦν μὲν τὸ πλῆθος διατρέφοντες ἐν ταῖς χρεαίαις καὶ ἐπιδόσεσι τὰς τῆς γῆς ἐνδείας ἀφανίζοντες, αἱ δὲ 10 τὴν πόλιν ἄπασαν λουτρῶν τε ἀπολαύσει καὶ θεαμάτων | χάρισιν ὠφελοῦντές τε καὶ ψυχαγωγοῦντες, R 316 ἔτι ζῶντες εἰσάγοντες εἰς τὸ λειτουργεῖν τοὺς παῖδας καὶ τὴν ἐκ τῶν νόμων ἀτέλειαν ταῖς μεγαλοψυχίαις εἰς τέλος ἄγοντες, φαιδρότεροι τῶν οὐπω κεχορηγηκότων 15 οἱ τὰ αὐτῶν ἀνηλωκότες. 135. ὁ γὰρ ἀλλαχοῦ τῷ κερδαίνειν ἔπεται, τοῦτο τῇδε τῷ δαπανᾶσθαι συνέξενται, καὶ μᾶλλον ἂν τις αἰσχύνοιτο πλουτῶν ἐκ τοῦ φεύγειν τὸ λειτουργεῖν ἢ τὴν οὐσίαν ἐλάττω ταῖς λειτουργίαις ποιῶν. ὥσπερ γὰρ θεῶν τινα ἐργνητὴν ἔχοντες, ὅτι 20 ὧν ἂν πρόωνται διπλάσια παρὰ τῆς Τύχης ἀφίξεται, οὕτως ἐκκεχυμένως ἀναλίσκουσιν εἰς ἀγῶνας ἵππικούς

7 Dem. c. Aristocr. § 103 p. 654, 25

2 ante πολλὰ rasura 2 litterarum I, οὐ BMMo²Ca Mor
7 παριστάναι supra περιεστάναι I² περιεστάναι in marg Mo²
π στάναι cum rasura 3 litterarum U 11 ἀπολαύσει UI
(sed in hoc ἀπολαύσει suprascr. m²) Re et supra ἀπολαύσει Mo²
13 καὶ ἔτι I | εἰσάγοντες P sed τ in ras m², ες in ras m², ex
εἰσάγοι corr A² εἰσάγονται C sed ες supra αι scr. s | τὰς λει-
τουργίας Re 16 ' in αὐτῶν in ras P² αὐτῶν BMCa αὐτῶν
U 20 θεῶν UI

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

31

τε καὶ γυμνικούς, οἱ μὲν ἀξίως τῶν ὄντων σφίσιν, οἱ
 δὲ μειζόνως ἢ κατὰ τὰ ὄντα σφίσιν. 136. ἀγώνισμα
 δὲ ἐκάστῳ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ λειτουργεῖν ἔστι τὸ τὸν
 μὲν ἔμπροσθεν ὑπερβῆναι, τῷ δὲ ἐπομένῳ τὴν ἔμιλλαν
 5 ἀποκλεῖσαι καὶ τὰ μὲν αἰεὶ ποιούμενα κάλλιον δεῖξαι,
 τοῖς δὲ εἰωθόσι καινὰ προσθεῖναι. 137. μόνους δὲ
 παρ' ἡμῖν πλείων ἔρις ὑπὲρ τοῦ λαβέσθαι λειτουργίας
 ἢ παρ' ἑτέροις ὑπὲρ τοῦ διαθρᾶναι, καὶ πολλοὶ πολ-
 λάκις δι' ἀναλωμάτων ἐμνήστευσαν τὴν εἰς τοῦτο
 10 πάροδον δαπάνην δαπάνη συνειρροντες καὶ διὰ τῆς προ-
 τέρας εἰς τὴν δευτέραν ἐμβαλνουντες, οὐ μικροῖς ὠνού-
 R 317 μενοι τὴν τῶν μειζόνων | φυγὴν, ἀλλὰ πολλοῖς πορι-
 ζόμενοι τὸ πλεῖον καταθεῖναι. 138. αἴτιον δὲ μεγαλο-
 φροσύνη τις ἔμφυτος, δι' ἣν οὐκ ἀνέχονται μείζω
 15 λόγον ὑπὲρ ἑτέρων εἰς τὴν ἑαυτῶν φοιτᾶν ἢ περὶ τῆς
 ἑαυτῶν ἐτέρωσε φέρεσθαι νομίζοντες ἀνεπιφθονον τὴν
 οἰκείαν ἐν οἷς ἔξεστιν ὑψηλοτάτην ποιεῖν.
 139. Σοφίας τολῶν καὶ τῆς ἐν λόγοις ἰσχύος
 τοσοῦτον ἢ βουλὴ μετείληφεν, ὥστε φαίης ἂν αὐτὴν
 20 χορόν τινα εἶναι σοφιστῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ βίου
 τὴν τέχνην ἐπιδεικνύντων. οὕτως αὐτοῖς νοῦς τε ὀξύς

2 Thuc. VII 86, 2

2 σφίσιν delet Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104) contra usum
 Libanii 4 δ' I 5 καλλίω Sintenis 6 δ' Re 9 ἀνα et
 α in ἀναλωμάτων in ras C² 10 πάροδον scripsi auctore Re
 Anim παράδοξον libri edd παραδοχήν Sintenis 10 καὶ —
 11 ἐμβαλνουντες inser in marg Mo² 14 τίς IBMo 15 παρ'
 U et in ras P⁴ | παρὰ UP (sed in hoc ambo α in ras m⁴) I
 (sed περὶ suprascr. m³) Mor (γρ περὶ in marg) 18 περὶ σοφίας
 τῶν βουλευτῶν titulus in marg CAIBMo | σοφίαν Re | τῆς e
 τοῖς corr C² τοῖς Mo 20 ταραχαῖς UI (sed in hoc m² corr
 in ἀρχαῖς) et in marg Mo² 21 ὀξύς — 483, 1 ἄπανστον inser
 in marg Mo²

καὶ ῥήματα στρογγύλα καὶ ῥεῦμα ἄπανστον, ὥστε πολλοὶ τῶν φιληκόων εἰς τὰ δικαστήρια συνθέουσιν, ὥσπερ εἰς μουσεῖα παιδευτῶν, ἐπ' ἀκροάσει τῶν παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἀγώνων, οὓς ἐκ τοῦ παραχοῖμα ἀνύτουσιν ἀσφαλέστερον τῶν ἐσκεμμένων. 140. ἡ δὲ δεινότης ἢ ἡδε τοὺς ἄρχοντας ἐπαναγκάζει τοῦνομα | βεβαιοῦν, R 318 ἀλλ' οὐκ εἰς τυράννων μίμησιν ἐκβαλνεν. τί δὲ τοῦτό ἐστιν; οὗ μὲν ἀμαθὴς ἡ βουλή, καὶ πᾶν ζάχρυσος ἦ, μετὰ ἀφωνίας, τοῖς μὲν ἄρχουσιν ὑβρίσαι πρόχειρον, τοῖς δὲ φέρειν ἀνάγκη σιγῇ. οἱ γὰρ οὐκ ἔχοντες λόγῳ 10 τῶν δικαίων τυγχάνειν, ἀδικεῖσθαι πρόκεινται, καὶ τοῦνομα μὲν αὐτοῖς βουλή, δούλων δὲ τὰ πάθη. 141. παρ' ἡμῖν δὲ τὸ τῶν λόγων κρᾶτος τῇ βουλῇ μὲν τηρεῖ τὴν ἐλευθερίαν ἀκριβῶς, τοὺς δ' ἐφεστηκότας ἐπὶ τῶν ἔργων ὃ καλοῦνται φαίνεσθαι ποιεῖ, τοῖς μὲν 15 σῶφροσιν εἰς εὖρεσιν τοῦ βελτίστου συμβαλλόμενον, τοῖς δὲ θρασέσιν ἀνείργον τὴν ἀσέλγειαν ταῖς ἀπὸ τῆς σοφίας ἀνάγκαις καὶ καθάπερ ἐπωδῇ τῇ ῥητορείᾳ τρέ-

1 Arist. Ach. 686. Cratin. Πυτίν. fr. 119, 1 M. I p. 74, 200 K.
8 Eur. Alc. 498 Iph. T. 1111. Rhés. 439. 370

8 ζάπλουτος κάλλιον ἢ μεγαλόπλουτος· ὡσαύτως καὶ ζάχρυσος ἢ πολύχρυσος B² (= Thom. M. l. l.)

1 παν in ἄπανστον in ras P² 4 τουπαραχοῖμα B | ἀνύτουσιν A sed ν e e corr, I sed νν in rasura trium quattuorve litt m² ἀνορέττονσιν U ἀρόττονσιν CPCa Mor ἀρόττονσιν Mo (sed ν supra e m²) BM 8 οὐ — 9 ἢ citat Thom. M. s. v. ζάπλουτος p. 168, 5 R Αιβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ 9 μετ' UI Re | πρόχειρον scripsi auctore Re Anim πρότερον libri excepto U qui habet πρό cum rasura 5 litterarum 12 μὲν inser I²

πον τὸν θυμὸν εἰς προύτητα. οὕτω τῆς ἐκείνων ἐξου-
 σίας ἰσχυρότερον κέκτηνται φάρμακον. 142. καὶ οὐκ
 αὐτὴ σὺν τρόμῳ ποιεῖται τὰς εἰσόδους ὡς τοὺς ἄρχοντας,
 ἀλλ' οἱ μέλλοντες ψηφιεῖσθαι σὺν εὐλαβείᾳ καλοῦσιν,
 ὡς ἂν ἐν ἀνδράσιν ἀρπασθῆναι μὲν οὐ φραδίῳ, κρῖναι
 R 319 δὲ δυνατοῖς | τὴν πείραν δώσοντες. οἱ δὲ τοῦ δικαίου
 μὲν παρορωμένου διαμάχονται, νικῶντος δὲ ἐπαινοῦσι.
 καὶ μέγα εἰς τὸν βίον ἄρχοντι τὸ δόξαι τῇ βουλῇ τὰ
 δίκαια βεβουλεῦσθαι. 143. καὶ γὰρ τοι ταῖς μὲν ἄλλαις,
 10 ἣν ἐνέγκωσιν ἄρχοντος ῥύμην καὶ μὴ τελέως κατα-
 κλυσθῶσιν, ἔπεισι φρονεῖν· ἐν ἡμῖν δὲ οὔτινες <ἂν>
 ἄρχοντες εὐδοκιμήσωσι, τὸν ἐπ' ἀρετῇ στέφανον ἀνη-
 ρῆσθαι νομίζουσιν, οὐχ ὡς ἀπειθεστέρων κεκρατηκότες,
 ἀλλ' ὡς ἂν ἐν φρονήμασιν ἐλευθέροις ἐπαίνον τετυχη-
 15 κότες. 144. οὕτω δὲ ἡ βουλή τοῖς ἐφεστῶσι προσ-
 φερομένη πρὸς ἀλλήλους οὐκ ἂν φαίην ὡς οὐκ ἐρί-
 ζουσιν, ἀλλὰ καὶ πάνυ τοῦτο δρῶσιν ἐπὶ τοῖς κοινοῖς
 ἀγαθοῖς. τρία γὰρ αὐτὴν διελούσα τέλη τὴν μὲν ἡγε-
 R 320 μουσίαν καθ' ἕκαστον τοῖς ἀρίστοις ἀνατέθεικε, | τὸ
 20 λοιπὸν δὲ ἔπεται στρατηγοῖς ἐπισταμένοις ὑπὲρ τοῦ
 μέρους πονεῖν. 145. εἰπεῖν δὲ οὐ τοῖς μὲν ἔξεστιν,
 οἱ δὲ κεκώλυνται, ἀλλὰ κοινὴ μὲν παρρησία, συγκαλ-
 ρουσι δὲ τῷ τι λέγοντι, χρηστὸν οἱ παρεσχηκότες,

3 , BM 5 ἀπατηθῆναι Sintenis, at cf. I 560, 6 R | *us*
 in φραδίῳ in ras P⁶ 10 acutus et ὡς in τελέως in ras I³
 11 ἡμῖν scripsi ex UIM coll. p. 480, 3. 482, 7. 483, 13 ὁμῖν
 reliqui libri edd | εἴτινες M | ἂν inserui et 12 εὐδοκιμή-
 σωσι scripsi auctore Gasda εὐδοκιμήσουσι libri edd 15 ἐν
 τοῖς BCa 18 αὐτὴν ex αὐτὴν corr P² αὐτὴν UCa
 19 κατέκαστον I | ἀνατέθεικε scripsi ex UBMCa ἀνέθηκε
 supra ἀνατέθεικε I² ἀνέθηκε ACPMo edd 21 αὐτοῖς Ca
 22 κελύωνται Mo sed κελύεται in marg m² 23 τί
 APIBMMo

φθέγγεται δὲ ἡ νεότης, καὶ τὸ γῆρας οὐκ ἄχθεται, πᾶν
 μὲν οὖν τούναντίον, συμπαρακαλοῦσι καὶ προτρέπουσι
 καὶ προάγονται θαρρεῖν, ὥσπερ αἰετοὶ νεοττοὺς εἰς
 πτήσιν ἐρεθίζοντες. 146. πρὸς τοσοῦτον δὲ ἦκει τὸ
 σύστημα σεμνότητος, ὥσθ' ὁμοῦ τε ἐφάνη καὶ παρὰ τῶν
 ὑπάρχων ὃ τι βούλεται διαπέπρακται. καὶ τῷ
 δόντι μέριστον εἰς ἡδονὴν τὸ δεδωκέναι· χρηστούς τε
 γὰρ εὖ ποιῶν οἶδε καὶ δεινούς εἰπεῖν, ὧν τὸ μὲν πείθει
 μεμνησθαι τῆς χάριτος, τὸ δὲ παρέχει πρὸς ἀξίαν
 ὑμνεῖν. 147. καὶ τί δεῖ λέγειν ὑπάρχους, ὅπου γε καὶ 10
 βασιλεῦσιν ἐν αἰδοῖ τὸ συνέδριον γράμματά τε εἰσ-
 πέμπουν καὶ διαλεγόμενον πρὸ τῶν θρόνων. ἐν δὲ τῷ
 χρηματίζειν τῆς μὲν βουλῆς ἡ φρόνησις ἐδείχθη τῷ
 κρατοῦντι, παρὰ δὲ τοῦ κρατοῦντος ἤλθον τούτοις εἰς
 τιμὴν ἐθνῶν ἀρχαί. 148. τὸ δὲ πρὸς τὴν οἰκείαν φίλ- 15
 τρον ἐπὶ τοῦ βουλευεῖν ἐνλοῦς κατέσχε, καὶ δυοῖν
 ἐκοσμήθησαν οἷς τοῦτο ὑπῆρξε, τῷ τε ἐπ' ἐκεῖνα κεκλη-
 σθαι καὶ τῷ ταῦτα ἡρῆσθαι. τῷ μὲν γὰρ ἀρχικῶς
 ἔχοντες | ἔδειξαν, τῷ δὲ μείζον ἄγοντες ἄρχεσθαι R 321
 τῇ πατρὶδι ζῶντες ἢ τοῦτο ἐκλιπόντες ἐτέρων ἄρχειν. 20
 149. οὕτως ἡδονήν, οὐ μόχθον τὸ τῆς οἰκείας προκά-
 μνειν τέθινται, τὴν μὲν ἀπαλλαγὴν τῶν πόνων οὐ

1 τὸ om CAPUIMo Mor inser Re | καὶ πᾶν U 2 οὖν
 inser I² | προτρέπονται UI sed in hoc ουσι suprascr. m²
 4 ἐθίζοντες P sed ἐ in rasura 3 litterarum m², BMCa 5 θ
 in ὥσθ' in ras I² 6 ὑπαρχόντων supra ὑπάρχων Mo²
 8 ποιῶν in ποιῶν corr A 11 ἐκπέμπουν supra εἰσπέμπουν Mo²
 12 δὲ e δὴ corr I² et conī Mor 16 τοῦ] τὸ U 17 συ
 in ἐκοσμήθησαν in ras I² ἐκομίσθησαν Ca 18 et 19 τῷ scripsi
 ex UIBMCa praeaeuntibus Re Anim et Sinteni τὸ CAPMo
 edd 20 ἐκλείπόντες CMo ἐκλείπόντες A 21 προκαμνειν
 voce desinit manus librarii in Mon. 101 fol. 269^v, τέθινται —
 τῶν add m² sed a τέθινται rursus incipit Mon. 113 fol. 196
 media in linea post ἀγροοῦντες (supra p. 458, 6)

δεξάμενοι, τὸ δὲ ἐπ' αὐτῶν μένειν ἀγαπήσαντες, καὶ οἱ μὲν τῷ φυνγείν τὰς ἀρχάς, οἱ δὲ τῷ μετὰ τῶν νόμων ἄρξαι κεκόσμηται.

150. Περὶ δὲ τοῦ δήμου τί μεῖζον εἴποι τις ἂν ἢ ὅτι τῇ βουλῇ πρέπων ὁ δῆμος καὶ οὔτε ἐκείνην ἑτέρου χρηρὴν προσεστέοναι τοῦτόν τε οὐδεμιᾶς τῶν πασῶν ἑτέρας εἶναι. οὕτως ἡ μὲν ἡγείται χρηστῶν, ὁ δὲ ἀρλότοις ἔπεται, καθάπερ δεξιὸς χορὸς κορυφαίῳ βελτίονι. 151. πρῶτον μὲν γὰρ γυνή τέ ἐστὶν ἐκάστῳ καὶ παῖδες καὶ ἡ κατ' οἶκον κατασκευή· ταῦτα δὲ εὐλάβειαν παιδεύειν δύνανται καὶ τὸ τὴν ἡσυχίαν διώκειν, ὥσπερ οἷς οὐδὲν τούτων ἐστὶ, στάσεις τε ὀξεῖς ἐμβαλεῖν καὶ ξιφῶν ἄψασθαι καὶ τέρψιν ποιήσασθαι τὸ φθειρόμενον καὶ συμφορὰν ὅτῳ τύχοιεν προσβαλόντες ἐπ' ἄλλον ἀποδραμεῖν, ἃ πολλὰ μὲν κατ' Αἰγυπτου, πολλὰ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ τολμᾶται τῶν μὲν ἔπαν ῥήμα θοορύβου ποιουμένων πρόφασιν, τῶν δὲ ἐν ταῖς τῆς βουλῆς ἀκαιρίαις R 322 τρυφώντων. 152. ὁ δὲ παρ' ἡμῖν δῆμος τὰ | παίδων μιμεῖται πρὸς γονεῖς, καὶ γὰρ ἡ βουλὴ πρὸς τοῦ-

14 Lys. apud Athen. XII p. 552^b (fr. LXXIII 143 Thal.)

2 τῶν om APUI sed in hoc rasura 3 fere litterarum, Mor 3 κεκοσμη in κεκόσμηται in ras I² 4 περὶ τοῦ δήμου titulus in marg CABMo 5 πρέπων UIMo 6 χρηρὴν e χρηρὴ corr I² 7 ἐχρήν Mo | τε scripsi e BM 8 δὲ reliqui libri edd | οὐδὲ μιᾶς M 9 ἡμῖν Mo | τῶν χρηστῶν BMCa 8 χορὸς inser I² 9 τε inser Mo² 10 παρασκευὴ BMMoCa 12 ἐστὶν APY ἔστι Mo | στάσειν C sed στάσεις suprascr. m², I sed supra in rasura, UBMoCa | ὀξεῖς C sed ὁ supra εἰς suprascr. s 13 ψυχῶν Mo 14 τύχοιεν scripsi cum Cobeto Misc. crit. 141 τύχοι libri edd | προσβαλόντες m² supra προσβαλόντας M et Re προσβάλλοντες Mor προσβαλόντας C sed ας in ras m², APUBCa προσβάλλοντας MoI sed in hoc β'λλ in ras m² et acutus supra o erasus 15 δ' Re 18 ἡμῶν Mo 19 τοὺς γονεῖς UI

τον τὰ πατέρων μιμείται, ἡ μὲν ἔνδειαν οὐκ ἔωσα τῷ
 δήμῳ προσπεσεῖν, ὁ δὲ ἀντεισφέρων ἐν τροφείῳ τάξει
 τὴν εὐνοίαν, ἀλγῶν μὲν ἐν ταῖς ἐκείνης δυσθυμίαις,
 ἐν δὲ ταῖς εὐημερίαις ὡς μάλιστα γεγηθώς, κοινωνῶν
 ἐκατέρας τύχης καὶ οὐδὲν τῶν ἐκείνης οὐχ ἑαυτοῦ 5
 νομίζων, ἥδιστα ἂν τῶν παίδων ἀποστὰς ἐπὶ τῇ τῶν
 προεστῶτων σωτηρίᾳ. 153. γνολίη δ' ἂν τις τοῦ δήμου
 τὸν τρόπον, εἰ τὴν ἐξέτασιν ἀπ' αὐτῶν ποιοίτο τῶν
 δυσχερῶν. ἃ γὰρ ἡτιάθη, ταῦτα αὐτοῦ τὴν ἐπιείκειαν
 ἐμφαίνει, καὶ τὸ ἔγκλημα αὐτῷ τὰ τῶν ἐγκωμίων δύνά- 10
 ται. ἐπειδὴ γὰρ πόλιν οὔσαν ἔδει τι καὶ ὑπομεῖναι
 τῶν ἐνοχλούντων τὴν γῆν, τὴν τοῦ μὴ κωλύσαι τὸ
 συμβάν, οὐ τὴν τοῦ δεδρακέναι τι δεινὸν μέμψιν ἐδέ-
 ξατο. 154. οὕτω φύσει πονηρίας ἀφεστικῶς σωφρο-
 νιστῆς ἀξιοῦται τῶν κακούργων. συμβόλαια τοίνυν ἔλεν- 15
 θέως συγγράψασθαι καὶ φυλάξασθαι πιστῶς τίς δήμος
 ἐγγὺς τῷ παρ' ἡμῖν; φωνῆς δὲ τόνος οὐ παρειμένος
 πρὸς ἀηδίαν, βάδισμα δὲ εὐσχημον, ἀμπεχόνη δὲ οὐκ
 ἐρραθυμημένη, πρὸς δὲ τοὺς ὑπερέχοντας ὑπειξίς, πρὸς

15 συμβόλαια] τὰ ἐπὶ ἐκποιήσει καὶ δανείῳ γινόμενα γραμ-
 ματεῖα συμβόλαια καλοῦνται· ἃ δὴ καὶ σημειώματα ὀνομά-
 ζονται. λέγεται δὲ καὶ τὰ συναλλάγματα καὶ τὰ σημεία
 (cf. Phot. lex. s. v.) *Mo*

2 προσπεσεῖν om *Mo* 6 ἐπὶ *I* sed 'πὶ in ras m² ἐν *U*
 7 προαστείαν *Mo* | ἂν τὸν τοῦ δήμου τρόπον *Mo* 9 γὰρ
 inser *Mo*² 12 τῇ γῇ *UI* | κωλύσαι ut *M*? cf. p. 272, 5 13 τί
APIBMMo 16 φυλάξασθαι] συγγράψασθαι *Ca* φυλάξει *Re*
Anim, fortasse recte coll. Isocr. or. XVII 20 p. 362e φυλάττειν τὰς
 συνθήκας, at cf. p. 476, 2 17 τῶν (των *U*) παρ' ἡμῖν ἐγγὺς
UI τῷ *Re* τῶν libri sed ν in *M* erasum, et *Mor* | οὐκ ἀνεί-
 μένος *BMo* et supra οὐ παρειμένος *M* et γρ in marg *Mor*,
 fortasse recte 18 βάδισμα — 19 ὑπειξίς citat Plan fol. 99
 18 δὲ] ἐς Plan | μ in ἀμπεχόνη inser *M*², ὄνη in ras *B*²
 19 ὅ in ὑπειξίς in ras *M*²

δὲ τοὺς πεπαιδευμένους φίλτρον, ἀστειοσύνη δὲ ἡ διὰ πάντων, ποῦ ταῦτα ἐν ἄλλῳ δῆμῳ; εἰ δὲ δεῖ τάληθες εἰπεῖν, ποῦ ταῦτα ἐν ἄλλῃ βουλῇ; οὕτω κρείττων ἐστὶ
 R 323 τῆς | προσηγορίας καὶ τῇ περὶ τὸν βίον εὐρυθυμία
 5 καλλίονι προσκεχώρηκε σχήματι. 155. φιλανθρωπία τοῖνυν τοσοῦτον περιέστιν, ὥστε ἂ πρὸς τοὺς οἰκείους ἐτέροις παραλείπεται, ταῦτα τούτῳ περὶ τοὺς ξένους πέπρακται. τῶν γὰρ παρ' ἄλλοις πολιτευομένων δεῦρο ἀνασπασθέντων ἐπ' αἰτίαις ὧν ἡ ὁλκή θάνατος, ἀγο-
 10 μένων ἐπὶ τὰς σφαγὰς ἔπεσε μὲν ὁ δῆμος εἰς δάκρυα καὶ περιέρρεον τὸ βασίλειον σὺν ἱκετηρίᾳ, τὴν δὲ τοῦ τότε κρατοῦντος ξέουσαν ὁρμὴν αἱ τούτων δεήσεις ἐστόρεσαν. 156. οὐκοῦν οἱ μὲν ὑπὸ τοῦ πρὸς ἔλεον ῥέπειν ἱκέτεον, ὁ δ' ὡς ἀξίοις καὶ τὰ τοιαῦτα λαβεῖν
 15 ἔχαριζέτο, καὶ εἶχον τοὺς μὲν πολίτας αἱ πόλεις, οἱ δὲ τὴν τοῦ καὶ δεδεῆσθαι καὶ τετυχημέναι δόξαν, ὁ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ νικῆσαι τὸν θυμὸν εὐκλειαν.

157. Οὐ μὴν ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἡ χρηστότης ἐπι-

4 Plat. Prot. p. 326 b

10 Her. VI 21

1 ἀστειοσύνη — 2 πάντων citat Thom. M. p. 43, 4 ὥσπερ ἀστεῖος, οὕτω καὶ ἀστειοσύνη, ὡς ὁ αὐτὸς (Διβάνιος) ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ: ἀστ. κτλ. | δικαιοσύνη Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104)

1 ἡ διὰ] ἡδεῖα Iacobs 4 γρ εὐθυμία Mor in marg 6 τοσοῦτο BCa τοσοῦτά UI | ὥσθ' Mo 8 παρ' in ras I³

ἐπ' U 10 εἰς om Mor, inser Toup ad Longin. p. 329 et Koen ad Gregor. Corinth. de dial. att. § 20 p. 63 ed. Schaefer

11 τὸ βασίλειον e τῷ βασιλεῖ corr I² | ἱκετηρίαις Cobet Mnem. V 108 (Coll. 104) 12 ὁρμὴν Re Anim et Cobet l. l. at cf. I 554, 24 R | τοῦτ in τούτων in ras Mo² 13 ἐπὶ scripsi e BMMoCa coll. p. 299, 19 ἐπὶ CAPUI edd „malim aut ἀπὸ

aut ἐκ aut ἔθει aut ἐπιτηδεύσει“ Re | τὸ P sed ὁ in ras m², UI 14 ὁδ' PIBM 16 τὴν in τὸν corr A | καὶ prius om Mo

χώριον ἡμῖν, τὴν δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς ἀνδρίαν μετὰ τῆς
τῶν ὀπλιτικῶν μελέτης ἀποβέβληκεν ἡ πόλις, ἀλλὰ
τὴν μὲν ἔπαυσεν ὁ νόμος, τὴν δὲ ἐτήρησεν ἡ φύσις.
158. τοῦτο μὲν γὰρ Περσῶν ἐπιόντων οὐκ ἠξίωσαν
φεύγοντες σωθῆναι, ἀλλ' ἔμειναν ἐχόμενοι τῆς πατρί- 5
δος ἀκριβέστερον ἢ Λακεδαιμόνιοι τῶν ἀσπίδων, τοῦτο
δὲ τὸν ἐκ Σελευκείας τύραννον ἐξαίφνης ἀναφύντα τε
καὶ δεῦρο | εἰσπεσόντα κατήνεγκε ταῖς τῶν ἐνοικοῦν- R 324
των χερσὶ, καὶ δεξιά τὰ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ὄργανα
ἀφείσαι στρατιώτας ζῶντας ἐν αἵματι καὶ φόνοις ἀφώ- 10
πλισαν·

159. Κωλύει δὲ οὐδὲν ἴσως, ὅπως ἔσχε τὸ τῆς
ἐπαναστάσεως διελθεῖν. οὕτω γὰρ καὶ ἡ τῶν νενικη-
κότων ἀρετὴ μᾶλλον φανεῖται.

Ἴλην ἔχων ὀπλιτῶν ταξίαρχος ἐν Σελευκείᾳ διέ- 15
τριβε τῷ λιμένι τὸν εἰσπλοῦν ἀπεργαζόμενος βαθύν.
εἰδὼς δὲ παρ' ἡμῖν οὐ καθημένην στρατιάν καὶ τῷ τε
περὶ τὸν ὄρμον πόνῳ κεκοσμημένος καὶ τῇ τῶν κωλυ-
σόντων ἐρημίᾳ τὴν ἐλπίδα λαβὼν τυραννίδος ἐρᾷ. καὶ
οὐκ ἔμελλε καί, ἣν γὰρ ἀλονοργὶς ἀγάλματι περικειμένη, 20

6 Xen. Laced. 12, 4 [Plut.] apophth. Lacaen. p. 241 F § 16
et 17 cf. Π 86, 1 R 7 De Eugenio cf. or. 19 p. 644, 17 sq.
et or. 20 p. 661, 1 sq. R 10 Π. τ 214 18 [Dem.] or. XIII
§ 19 p. 171, 23

1 δ' Re | ἀνδρίαν MB (sed ι supra ei supraser. m²) MoCa
et ex ἀνδρίαν corr P² 2 ὀπλιτικῶν corr ex ὀπλιτῶν I²
ὀπλ ὁ cum rasura 3 litt post λ et rasura in ο U πολεμικῶν
Cobet l. 1. cf. Thuc. Π 39, 1 ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις, at cf.
etiam p. 490, 6 5 ἐχόμενον Mo 6 ἀκρι et ον in ἀκριβέστερον
in ras I² 7 τε inser I² 8 „malim κατήνεγκαν“ Re ἡ πόλις
ante κατήνεγκε excidisse conicio 10 αἵματι P αἵμασι AUI
Re 12 δ' Re 13 γὰρ om Mo 15 ι in ἴλην in ras P⁴
16 ἐργαζόμενος Mo 17 τῷ e τό corr M² | τε om Mo 18 ο
in ὄρμον in ras P² 20 ἐμελλεν ἦν BMMo

ταύτην ἐνδὺς ἔργου εἴχετο. 160. προσπεσόντες δὲ ἐν ταῖς [φόρων] πορείαις τοῖς ἀγροῖς καὶ δι' ἧς ἐχώρουν ἄπασαν φθείραντες περὶ δέλλην ὀψίαν ἀντάγγελοι τὴν πόλιν κατειλήφεσαν, ὥσπερ ἀρκοῦν ὀφθῆναι. ἐμελλον
 5 δὲ ἄρα φάλαγγι μὲν οὐκ ἐντεύξεσθαι στρατιωτῶν, τόλ-
 μαις δὲ ἀνδρῶν φοβερωτέραις ὀπλιτῶν. 161. ὥς γὰρ
 R 325 εἶδον τὸν τύραννον εἰς τὸ βασίλειον θέοντα | καὶ
 τὰ τῶν δεσποτῶν ἀρπάζοντα, τὴν ἀτοπίαν τῶν ὀρω-
 μένων εἰς παρὰ κλησιν λαβόντες οὐκ ἤξιωσαν νύκτα
 10 ἀναμείναντες βουλευσασθαι, ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἡγ-
 σάμενοι βουλήν, οὐ δέχεσθαι, καὶ προβαλλόμενοι τὰ
 στήθη μὲν ἀντ' ἀσπίδων, τοὺς μοχλοὺς δὲ ἀντὶ δορά-
 των καὶ πᾶν τὸ εἰς χεῖρας ἰὸν ἀρκοῦν νομίσαντες
 ὄπλον, τὸ σκῆπτρον αὐθημερὸν ἀπεκρούσαντο, τοὺς
 15 μὲν πρῶτους οἷς εἶχον αὐτοὶ κατενεγκόντες, ἔπειτα
 τοῖς ἐκείνων ὀπλοῖς κατὰ τῶν ὑπολοίπων χρησάμενοι.
 162. συνεπελάβοντο δὲ καὶ γυναῖκες τοῦ ἔργου οὐχ
 ὅσον κραυγῇ καὶ ὀλολυγῇ καὶ λίθοις ἀπὸ τοῦ στέγους,
 τοῦτο δὲ τὸ Πλαταιᾶσιν, ἀλλ' ἄντικρυς εἰς χεῖρας

11 Tyr. fr. 15, 3 sq. Xen. de re equ. 10, 15 18 Thuc. II 4, 1

2 φόρων AP sed in hoc punctis del, UCa Re om reliqui libri, sed in marg C^s γρ φόρων πορείαις et in I vox supra lineam inter ταῖς et πορείαις inserta sed postea erasa, Mor cancellavi ἅτε ἐν φόρων π. coni Re 3 φθείραντες scripsi e BMCa auctore Re φθείροντες reliqui libri Mor 6 γὰρ] δὲ Ca 8 ἀντοπιστίαν Mor ἀντοπίαν τῶν δρωμένων Gasda | 10 τες in ἀναμείναντες in ras I^s 11 δέξασθαι Mor | καὶ om Mo | προβαλλόμενοι scripsi e CP auctore Re προβαλλόμενοι reliqui libri edd 12 μὲν om Mo 16 λοιπῶν Mo 17 συνεπέλαβον — 491, 1 ἐλθοῦσαι citat Plan fol. 99 17 συνεπεβάλοντο Ca 18 κραυγῇ scripsi (Mus. Rhen. 32, 93) coll. Thuc. I. I. τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἕμα ἀπὸ τῶν οἰκῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων λίθοις τε καὶ κεράμφ βαλλόντων δργῇ libri Plan edd | τέγους M

ἐλθοῦσαι καὶ γευσάμεναι παρατάξεως καὶ τραυμάτων
καὶ τὸν ἐπ' Ἀμαζόσι πιστωσάμεναι λόγον· ὥστε οἱ μὲν
ἔκειντο, οἱ δὲ ἔφευγον, οἱ δὲ ἠλίσκοντο, καὶ ἡ τυραννὶς
οὐκ ἤρκεσεν ἡμέραν εἰς δευτέραν.

163. Τοιαύτη μὲν ἐν τοῖς ἐπείγουσι τῶν κινδύνων 5
ἡ πόλις σώζουσα τὰ τολμήματα τῶν προγόνων | ἐν R 326
τῇ φύσει. σκοπῶμεν τολῦν, εἰ καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς
Ἀθηναίων ἐφύλαξεν, οὓς ἐδέξατο συνοίκους.

164. Οὐκοῦν μέγιστον μὲν κατ' ἐκείνων ἐγκώμιον,
ὅτι κοινὴν καταφυγὴν ἀνέφωξεν τοῖς δεομένοις τὴν 10
αὐτῶν, καὶ συνέρρεον πανταχόθεν Ἀθήναζε ξένοι, ἡμεῖς
δὲ καθ' Ὀμηρον μακρῷ ταύτῃ πατέρων ἀμείνους· οὐ
γὰρ ἔστι πόλις, ἥς οὐ δεδέγμεθα μέρος. ἀλλὰ πλείους
μὲν ἀφ' ἐκάστης οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐ πολλῷ δὲ ἐλάτ- 15
τους τῶν καταμεινάντων ἑκασταχοῦ τοὺς δεῦρο μετα-
στάντας δεδέγμεθα, τοὺς μὲν τρυφῆς ἐπιθυμία, τοὺς
δὲ κατ' ἐμπορίας λόγον, τοὺς δὲ κατ' ἐπίδειξιν ὧν
ἐπίστανται, τοὺς δὲ ὡς ἐπὶ πενίας ἀπαλλαγῇ. 165. ἄγχι
δὲ τοὺς μὲν ὑπεροψία τῆς ὑπαρχούσης ὡς ἐλάττονος,
τοὺς δὲ ἀέρων ἔρως τε καὶ φυγὴ· φεύγουσι μὲν γὰρ 20
τὸν αὐτῶν, ἐρῶσι δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν. ὥσθ' οἱ καθ'

9 Dem. Phil. II 9 p. 68, 2 10 Thuc. II 39, 1 12 Il. δ 405

1 ἰοῦσαι A sed in marg γρ ἐλθοῦσαι, P Re 2 τῶν et
λόγων Ca 4 εἰς ἡμέραν δευτέραν BMCa 5 μέντοι BMCa
11 αὐτῶν UB 13 οὐ om MCa Mor | ἐδεδέγμεθα MCa Mor
δεδέσμεθα Mo | πλείονας BM 14 ἐφ' Mo 15 τῶν om
Mo 17 ἐμπορίαν λόγων Gasda coll. or. I p. 110, 1 ἐξ ὅσονπερ
ἐμπορία λόγων, fortasse recte, at cf. Her. III 139, 1 ἀπίκοντο
κατ' ἐμπορίην et Isocr. trapez. (or. XVII) 4 p. 359 a ἐξέπεμψεν
ἄμα καὶ κατ' ἐμπορίαν καὶ κατὰ θεωρίαν et p. 492, 2; 508, 12
20 ἀέρος B om Mo 21 αὐτῶν Mo edd

ἐκάστην πόλιν ὑπολειπόμενοι μὲν, φοιτῶντες δὲ παρ'
 ἡμᾶς ἐπιδημίας λόγῳ παρὰ πολίτας φοιτᾶσι. τοσοῦ-
 τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἕκαστοι <τοῖς> τῆς αὐτῶν. 166. καὶ
 δὴ καὶ εἴ τις γνώμην ἔχει τὴν γῆν ἐπιέναι κέρδος ποι-
 5 ούμενος οὐ τὴν ὕψιν τῶν πόλεων, ἀλλὰ τὴν μάθησιν
 τῶν παρ' ἑκάστοις τρόπων, τούτῳ τὴν πλάνην ἢ πόλιν
 ἀφαιρουῖσα τὴν σπουδὴν πληροῖ. καθήμενος γὰρ ἐπὶ
 τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς εἰς ἀπάσης πόλεως πείραν ἀφί-
 ξεται· τοσοῦτοις τοῖς ἐκασταχόθεν διαλέξεται. 167. καὶ
 10 οὐ τοῖς ταύτην ἀνθηρομένοις τῆς αὐτῶν εἰς ἐλάττωμα
 R 327 κέκριται τὸ | μὴ τὴν αὐτῶν οἰκεῖν, ἀλλ' οἱ κατα-
 μέλυντες οἴκοι τούτους ζηλοῦντες αὐτοῖς ἐπιτιμᾶσιν
 οὐ μεταστᾶσιν. οὕτω κοινὴ μετουσία τῶν ἀγαθῶν
 τῇδε πρόκειται. καὶ οἳ τε ξένοι στέργουσιν ὥς οἰκέλαν
 15 ἦν ἀντὶ τῆς οἰκείας εἵλοντο, οἳ τε πολῖται τῶν ξένων
 οὐκ ἀξιοῦσι πλεονεκτεῖν, ἀλλ' ἀσπάζεται τὰς ἀρετὰς
 τῶν ἐπελθόντων ὥσπερ ἀμέλει τὰς τῶν ἐκγόνων, μι-
 μουμένη καὶ τούτῳ τοὺς Ἀθηναίους. 168. ὥσπερ γὰρ
 ἐκεῖνοι τοῖς ἐκ Πύλου μετέδωκάν τε τῶν παρὰ σφίσι
 20 ἀρχῶν καὶ ἐπὶ τῶν μεγίστων ἐχρήσαντο, οὕτως ἡμεῖς

18 Her. V 65 Paus. II 18, 9

1 ὑπολειπόμενοι C sed oi supra i scr. s, AP Re, quod cor-
 rexit Sintenis ἀπολειπόμενοι MCa 2 παραπολίτας Mo |
 τοσοῦτων Mo 3 τοῖς τῆς scripsi coll. l. 9 τοῖς UIBMoCa
 M sed in hoc oi in ras τῆς reliqui libri edd 4 oi in ἔχει
 in ras I² ἔχει UMMoCa 5 οὐ] εἰς Ca 6 τρόπον Mo |
 τούτων Mo 10 ἐκείνων I αὐτῶν Ca 11 αὐτῶν UBMCa
 et in αὐτῶν corr I² 16 οὐκ et ιοῦς in ἀξιοῦσι in ras I² |
 ἀλλ' et ἀσπάζε in ἀσπάζεται in ras I² ἀλλὰ Mo 17 ταῖς
 Mo | κ in ἐκγόνων in ras P² ἐγγόνων A Re cf. Plat. Leg.
 III 595 A τραχείας χώρας ἐκγόνων 18 καὶ Re ἐν Mor
 19 πολέμου Mo | τὰ τῶν Mo 20 s in οὕτως in ras I²
 οὕτω καὶ U

τὰ κράτιστα ξένους τε ἐτιμήσαμεν καὶ ξένων ἀπελαύ-
σαμεν, ὥστ' ἔτι καὶ νῦν εἰς τὰ πρῶτα τελοῦσιν αἱ
τούτων οἰκίαι.

169. Τῶν δὲ ὥς ἡμᾶς μεταστάσεων ἄνωθ' ἐν τε
ἄρξαμένων καὶ οὐ πεπανμένων, οἶμαι δὲ οὐδὲ πανσο- 5
μένων εἰκότως εἰς πλῆθος ἐπέδωκεν ἢ πόλις. καὶ
γέγονεν αὐτῇ τοῦτο γνώρισμα ἐναργέστατον τὸ τοὺς
ἐνοικοῦντας εἰς ἀριθμὸν ἀγαγεῖν εἶναι μόνου τοῦ Πυ-
θίου, ὃ δὴ καὶ τὴν ψάμμον ὁ χρησμός ἡριθμῆσθαι
λέγει. 170. τοσαύτη γὰρ οὖσα καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προ- 10
βαίνουσα τῆς γῆς ἅπασα καθ' ἕκαστον μέρος ἐφαμίλ-
λως ἀναμεμίστῳται, καὶ τὰ πρὸ τῶν πυλῶν ἐξετάσης
καὶ τὰ εἰσὼ πρῶτα καὶ τὰ παρ' αὐτά, | καὶ εἰς τὰ R 328
μέσα προβῆς καὶ εἰς τοὺς στενωποὺς μεταβῆς καὶ εἰς
τὰ πέρατα κύκλῳ τὸν ἐξετασμὸν μετενέγκης, πάντα 15
ἴσῃ τῇ πολυανθρωπίᾳ βρῦει, καὶ τοσοῦτον ὅν τὸ ἐν

9 Her. I 47. Schol. ad Arist. Ach. 3. Suid. s. v. ψαμ-
μακοσιογάργα 12 Arist. Ran. 1084

1 τὲ inser I² om ACPU Mor τ' Re | ων in ξένων
in lacuna 2 litterarum C² 2 ὥστε Mo | ἔτι om Mo

4 περὶ τοῦ (om CB) πλῆθους in marg CI²B | εἰς A εἰς UMo
5 „malim καὶ οὐπω“ Re 11 ἅπασα — 12 ἀναμεμίστῳται
citāt Plan fol. 99 12 ἀναμεμίστῳται C sed prius ε in ras m²,
et I sed να in ras et γρ ἀπο suprascr. m² ἀπομεμίστῳται
BMMoCa Plan | τὰ πρῶτων Mor corr Koen. Greg. Corinth.
p. 197 Sch. | ἐξετάσης — 15 κύκλῳ om Ca 13 καὶ alterum
scripsi καὶ libri edd | αὐτά scripsi auctore Re αὐτὰς libri
edd | inter αὐτά et καὶ leguntur verba οὐ λείπει in CAU sed
in hoc praeter o erasa, et Mor, quae cancellaverunt Re et
Iacobs in I est rasura 3 vel 4 litterarum δῆπουθεν in ras
P² 14 prius εἰς om Mo | τοὺς om I Mo 16 ἴσῃ in marg
P² | πολὺ in πολυανθρωπία in ras P² φιλανθρωπία A | τὸ
ἐν μέσῳ bis, sed alterum atramento rubro deletum B

μέσῳ στρεφόμενον ἴσον οἴκοι καταλείπει τὸ οἰκουροῦν.
 171. τὰς μὲν οὖν Ἀθήνας Ἀθηναῖοι φόβῳ τῆς Λακε-
 δαιμονίων ἐμβολῆς ἐκλιπόντες τοὺς δῆμους ἐνέπλησαν,
 καὶ ἦν τῇ πόλει πληθὸς ἢ τῶν ἀγρῶν ἐρημία, παρ'
 5 ἡμῖν δὲ τῶν ἀγρῶν πολλοὺς τῶν ἀστικῶν ἐφελκομέ-
 νων, ὥσπερ κεκενωμένων, ἢ πόλιν εἰς πληθὸς ἀνθεῖ
 καὶ οὕτω διὰ πάσης ἡμέρας ἐπ' ἀγορᾶς ἴσον, ὥστε
 πληθούσης ἀγορᾶς οὐχ ἔν τι μέρος τῆς ἡμέρας τῇδε
 δημοῖ καὶ σφόδρα ἔν τι δημοῦν ἐτέρωθι· τὸ γὰρ ὡμα-
 10 λισμένον οὐδὲν ἐξαίρετον τῆς ἡμέρας μέρος ἀκούσαι
 συγχωρεῖ, ἀλλ' ἦν εἰπῆς πλήθουσιν, πάντα τὸν χρό-
 νον δεδήλωκας. 172. ὥσπερ γὰρ τῶν ποταμῶν ὅποσοις
 οὐ σχίζουσι τὸ ῥεῦμα πέτραι τινὲς κατὰ τὸ μέσον
 14 ἀνεστηκῦναι, διὰ μιᾶς συνεχοῦς ὕψους ὁ πόρος πρό-
 R 329 εισιν, | οὕτως ἐνταῦθα τῶν βαδίζόντων ἢ πυκνότης
 οὐδὲν ἐν μέσῳ ψιλὸν ἐᾷ φανῆναι, ὥστε τῷ πρώτῳ
 ἐπιστάντι καὶ θεωμένῳ δόξα ἂν παρασταλὴ εἶναι μέν
 τινος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτὰς καθ' ἐκάστην πύλιν,
 νόμῳ δέ τινι τὴν πόλιν εἰς ταύτας κενοῦσθαι μεριζο-
 20 μένων τῶν οἰκητόρων κατὰ τὴν βούλησιν. 173. ἐνὶ
 δ' ἂν τις δυσχερᾶναι τὴν πόλιν, ὅτι τοῖς ἐπειρομένοις

2 Thuc. II 14 et 52

1 ἴσον in ἴσον corr I³ 2 οὖν inser I² 3 ἐμβολῆς
 inser I² om U 4 καὶ — ἐρημία citat Plan fol. 99 | ἢ om
 Mo | ἀνδρῶν Ca 5 ἀστικῶν UI 6 κεκενωμένων conl Re
 7 πα cum rasura 1 litterae U | ἡμέρας I sed ας in ras m³
 ἡ ρας cum rasura 2 litterarum U | ἐπ' ἀγορᾶς inser I² |
 ὥστε διὰ πλ. Mo 12 ὥσπερ — 16 φανῆναι citat Plan fol. 99
 13 τὸ (2) om Mo Plan inser I² 14 ἐστηκῦναι Ca | ὁ
 πόρος om Mo 18 ω et ης in ἔξω τῆς in ras I² | ἑορτὰς ἔξω
 τῆς πόλεως Mo 20 τὴν om BM | ἐνὶ — 495, 3 νεῶς citat
 Plan fol. 99

ἐλθεῖν ποι διὰ τάχους κώλυμα παρέχεται τὸν ὄχλον ἀνακόπτουσα τοῖς ἀπαντῶσιν ὥσπερ κύμασιν ἀντιπροσώποις δρόμον νεῶς.

174. Καὶ τοίνυν τοῖς μὲν τὸ πλῆθος ὁρῶσι, τὴν δὲ τῆς γῆς φορὰν οὐκ εἰδόσι φόβος ἂν γένοιτο περὶ 5 τῆς τροφῆς ἧς δεῖ τοσούτοις. τῷ δὲ τὴν μὲν ἀκούοντι, τὸ δὲ οὐκ εἰδότε θάυμα ἂν παρασταίῃ, τῇ τίνων ἀναλοῦται τροφῇ. οὕτω τῇ τε γῇ πρέπων ὁ ὄχλος ὁ παρ' ἡμῖν τῷ τε ὄχλῳ τῆς γῆς ἡ φύσις, δι' ἣν οὐδεπώποτε τὸν Ξένιον ἠναγκάσθημεν ἀδικῆσαι Δία 10 διὰ τῆς περὶ τοὺς ξένους ὁμότητος, καίτοι τὸ παράδειγμα τῆς Ῥώμης ἔχοντες, ἢ τὴν τῶν ἀναγκαίων σπάνιν, ἥνλικα ἂν τοῦτο συμπίεση, τῇ τῶν ξένων ἐλάσει πρὸς ἀφθονίαν μεθίστησιν. 175. ἡμᾶς δὲ | οὐ κατέ- R 330 κλεισεν εἰς τοιαύτην ἱασιν ἢ γῇ, οὐδ' ἔστιν ὅτε τοῦ 15 πλῆθους αὐτὴν ἀπεστέρευσεν ἐπὶ τῷ τὸ λειπόμενον σῶσαι, παλαιόν, οἶμαι, νόμον αὐτῆς τηροῦσα ξένων συμφορὰς λύειν, οὐ ποιεῖν, ἐπεὶ καὶ τὸν παῖδα Ἀγαμέμνονος μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρὸς διὰ τῆς ἄλλης

12 ep. 1439. Themist. or. XVIII p. 222 a. Ambr. de off. III 7. Amm. Marc. XIV 6, 19 cum nota Valesii. Symm. ep. II 7.

4 περὶ τῆς τῶν καρπῶν φορᾶς titulus in marg CABMo
7 τὸ] τῷ B et in to corr U | παρασταίῃ om Re 8 v in ἀνα-
λοῦται in ras P²I² ἀναλοῦνται B | τε om Mo | ὁ inserui ex
UI om reliqui libri edd 9 τῆς om M 10 οὐδεπώποτε
ex οὐδέποτε corr I² οὐδὲ πώποτε ABM | ἠναγκάσθημεν τὸν
ξένιον U et litteris β et α suprapositis I² | ἀδικῆσαι] ἀναγκάσαι
Mo | Δία διὰ scripsi e BMCa cum Valesio ad Amm. XIV 6,
19 p. 27 διὰ reliqui libri διὰ edd 11 s in τῆς erasum
I | ὁμότητι I sed ι in rasura 2 litterarum m² 12 ῥώμης in
marg I | τῇ et 13 σπάνει Mo 13 τῶν om Mo 15 γῇ C
16 αὐτὴν ex αὐτὴν corr I² αὐτὴν MoCa αὐτὴν U | τῷ inser
M² 17 αὐτῆς ex αὐτῆς corr I² αὐτῆς BMMoCa αὐτῆς
U 19 μετὰ] πρὸς Mo | τὸν φόνον] τῶν παίδων Ca

ἀπάσης λυτιῶντα κατὰ κράτος ὑπὸ τῶν θεῶν διωκό-
μενον, αἶ τῇ μανίᾳ τὸν νεανίσκον ἐκόλαζον, ἥδε ἡ γῇ
πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἐπανήγαγεν. ὥς γὰρ ἐπέβη τοὺς
ῥοῦς, ἐλέλυτο ἡ νόσος, καὶ τὸ συμβὰν ὄνομα τῷ τότῳ
5 γίνεταί.

176. Ἄλλ' ἐνταῦθα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξηγέσθην
ὑπὸ τῆς περὶ τὸν Πελοπίδην ἡδονῆς, ἐπανακτέον δὲ
τὸν λόγον ἐπὶ τὴν τῆς δυνάμεως βάσανον, ἥς ἐν μὲν
ἱκανὸν τεκμήριον τὸ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀρκεῖν, ἕτερον δὲ
10 νῦν ἐπιθήσω σαφέστερον.

177. Τοῦ γὰρ Περσικοῦ τούτου πολέμου ῥαγέντος,
ἐφ' ὃν ἐκ παλαιῶν ἡ Περσῶν ἀρχὴ παρεσκευάζετο
R 331 χρόνων καὶ τῆς χρείας | ἀντιπαρασκευὴν ἀπαιτούσης
ἀξιόμαχον καὶ πρό γε τῆς παρασκευῆς χωρίον ἐπιτήδειον
15 δέξασθαι πάντα ὅσα πόλεμος τοσοῦτος ποθεῖ, ἥδ' ἐστὶν
ἡ παρελθοῦσα τὴν χρεῖαν τῇ περιουσίᾳ καὶ συναγα-
γοῦσα τὰς δυνάμεις εἰς τοὺς ἐαυτῆς κόλπους καὶ τὴν
στρατιὰν ἀθρόαν, ἡνίκα καιρὸς ἐκάλει, προπέμψασα.

178. ῥεόντων γὰρ εἰς αὐτήν, ὥσπερ εἰς θάλασσαν πο-
20 ταμῶν, πάντων μὲν ὀπλιτῶν, πάντων δὲ τοξοτῶν καὶ

1 Xen. Ages. II 3 4 Malal. p. 142. Strab. XII p. 535
11 sq. cf. t. III 293, 11 sq. R

1 καὶ inter λυτιῶντα et κατὰ quod excepto *Mo* libri et
Mor habent, del Re | κατακράτος *APIBM* κρ in κράτος in
ras *C*^s 3 τοῦ ῥοῦς *Mo* et ex τοὺς ῥοῦς corr *B*^s Mor
4 ἐλέλυτο scripsi ex *UIMCa* cum Cobeto Mnem. V 109 (Coll. 105)
ἐλύετο reliqui libri edd | τῷ] τὸ *Mo* 5 γίνεταί *B*
12 ἀφ' ὃν *Mo* | Περσικῶν *Ca* 13 ἀπαιτούσης ἀντιπαρασκευὴν
M 16 τῇ om *Ca* | αἶα et circumflexus in συναγαγοῦσα in
ras *I*² συνάγουσα *BMMo* 17 ἥς in ἐαυτῆς in ras *I*²
ἐαυτοὺς *Mo* 18 προ in προπέμψασα inser *I*² προσπέμψασα
Mo sed σ erasum 19 θάλατταν *Mo* 20 καὶ ἱππέων
inser *I*²

ἱππέων καὶ ἱππῶν τῶν μὲν πολεμιστηρίων, τῶν δὲ
 ἀχθοφοροῦντων καὶ πάσης μὲν καμήλου, πάσης δὲ
 χειρὸς, ὥς κεκρύφθαι μὲν τοῦδαφος ἐστῶτων τε καὶ
 ἱξανόντων, κεκαλύφθαι δὲ τοὺς τοίχους κρεμαμέναις
 ἀσπίσι, δόρου δὲ καὶ κυνῆν ὁρᾶσθαι πανταχοῦ, κτύπου
 δὲ καὶ θορύβου καὶ χρεμετισμοῦ γέμειν πάντα, τοσοῦ- 5
 των δὲ τάξεων ἐγκαθημένων, ὅσων καὶ ταξίλαρχοι μόνου
 πληθὸς ἂν οὐ μικρὸν προσέεθκαν, μᾶλλον δὲ τοσαύ-
 της στρατιᾶς συνειλεγμένης, ὅση παρ' ἄλλοις καὶ τὸ
 ὕδωρ ἐλέγξει πινόμενον, οὕτω μὲν ἡμέρως ὑπεδέξατο 10
 στρατιώτην ἕκαστος, ὥσπερ συγγενῇ χρόνιον ἦκοντα
 θεραπέων, οὕτω δὲ γῆς εὐπόρησεν ἕκαστος, ὥσπερ
 καθ' ἕκαστον οἶκημα τῆς γῆς αὐτομάτως εἰς σπηλαίον
 τύπον σχηματισθείσης, οὕτω δὲ ἄχρι κόρου τρέφεσθαι 15
 παρῇν, ὥσπερ οὐκ ἀνθρωπείας γνώμης ἢ χειρὸς οὔτε
 προσκοπούσης οὔτε ὑπηρετούσης, ἀλλ' ὥς ἂν θεῶν, οἷα
 θεῶν δύνάμεις, ἀδήλως ἕκαστα ἐτοιμαζόντων. 179. ὥσθ'
 ἡμῖν μάλιστα ἐν τοῖς πολέμοις οἱ Πέρσαι μέμφονται,

10 Her. VII 21, 1

1 μὲν om libri Mor inser Re 3 τε om Mo 4 οὐς in
 τοίχους in ras P² | κρεμαμέναις inserui ex UIMBMoCa
 5 υ δὲ in δόρου δὲ in ras P^b 6 πάντα γέμειν Mo 7 ὅσον
 UBI sed in hoc in ὅσων corr m² 8 ἂν post ὅσων B 8 πόνον
 coni Re 8 τοσαύτης — 10 πινόμενον citat Plan fol. 99
 10 ἐλέγξει Plan | post ω in οὕτω rasura unius litterae in I
 12 οὕτως τὲ Mo | ὑπόρησεν Mo 16 οὐ in προσκοπούσης
 in ras P² προσκοπούσης MMoCa et τ eras UIB οὐθ' UI
 sed in hoc ϑ' in ras m² | οἷα U 18 ἐν scripsi praeunte
 Re Anim qui postea verba ἢ τοῖς πολέμοις delenda censuit
 ἢ libri (in ras I²) exceptis MBoCa qui ἢ omisso τῶν πολε-
 μίων praebent, cui tamen in B m² ἢ τοῖς πολέμοις supra-
 scriptum est 18 ἢ — 498, 1 βασιλέως post παρασχόντες Mo
 18 τοῖς et ις in πολέμοις in ras I²

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

32

R 332 ὅτι δὴ τῇ βασιλέως | ἀρετῇ τὴν πόλιν ἐφάμιλλον
 • παρασχόντες ἀφορμὴν οὐδαμοῦ τὴν ἐκείνου προθυμίαν
 • τῷ τῆς χορηγίας ἐλλείποντι κατεβλάψαμεν. 180. διὰ
 • δὴ ταῦτα ἀντ' ἐρωμένης τῷ βασιλεῖ καθέστηκεν ἡ
 5 πόλις καὶ καθάπερ πατρίδος ἀποδημῶν ἐπιστρέφει τε
 τὸν νοῦν πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐπάνοδον ὄρκον πεποί-
 ηται καὶ τὴν ἀπουσίαν κουφίζει γράμμασι καὶ πολέμους
 πολέμοις ἀπνευστὶ συνάπτει τοῖς ἐπὶ τῆς ἐσπέρας
 πόνουις τὴν τῆς ἔω θεῶν θηρώμενος, μᾶλλον δὲ τοῖς
 10 ἐπὶ τῆς ἑώας τὴν τῆς ἡμετέρας θεῶν. οὐκ οὐκ ἐτέρωσε
 προὔβη, πλὴν ὅσα πόλεμος ἠνάγκασεν, ἀλλ' ὥς ἀληθῶς
 ὥσπερ ἐν ἐρωμένης ἀγκάλαις τρυφῶν ἡδιστον τοῦ
 χρόνου τὸν ἐνταῦθα ἦγεν.

181. Ἄρ' οὖν τὴν μὲν ῥώμην τῆς πόλεως ἔστιν,
 15 ὥσπερ ἐν ἀνθρώπου σώματι, θαυμάσαι, τὸ δὲ χρῆμα
 τῶν λόγων, ὃ νοῦν πόλεως ἄξιον προσειπεῖν, εἰς ἀμέ-
 λειαν ἐρριμμένον εὐρεῖν; καὶ μὴν τοῦτο γέ ἔστιν, ὃ
 μεγάλην τε οὖσαν σεμνοτέραν ποιεῖ καὶ εἰ μὴ τοσαύτην
 γε εἶναι συνέβη, πάντως ἂν εἰς τὸ θαυμάζεσθαι καθίστη.

20 182. ὥσπερ γὰρ τῶν Ἀθήνησι λαμπρὰ μὲν καὶ τὰ ἄλλα,

12 Amm. Marc. XX 11, 32

1 ἀρε in ἀρετῇ in ras I² 3 ποντι in ἐλλείποντι in marg
 add P² 4 ἀντερωμένης Mo 5 στρέφει Mo 8 τῆς] τοῖς
 Mo | ε in ἐσπέρας in ras P² 9 ω in ἔω in ras I² ἔω in
 ἑώας corr P² | τοῖς supra τῇ, quod m² e τὴν corr, I³ Re τὴν
 C sed in τῇ corr s τῇ AP (sed m² in ras) UMBMoCa τῆς
 Mor 10 ἡμετέρας ex ἡμέρας corr I² 11 ὥς ἀληθῶς ex
 ὡσαληθῶς corr B² 12 ἡδίστα Gasda 13 τὸν om Mo
 14 ἄρ' οὖν — 19 καθίστη citat Plan fol. 99 14 titulus π[ερὶ
 τῆς (om CA) σοφίας in marg CAB 16 ὃ νοῦν om U in lacuna
 6 litterarum ὃν οὖν MoCa | νῦν Plan 18 τε om CAP sed in
 hoc post μεγάλην in marg rasura unius litterae γέ M 19 ἂν
 inser I² | καθιεύσκει UI sed in hoc καθίστη suprascr m²
 20 τᾶλλα I

αἱ τριήρεις, αἱ ναυμαχίαι, τὸ πολλῶν ἄρξαι, κράτιστον
 δὲ ἡ τῆς σοφίας ἐπιθυμία τε καὶ τιμὴ καὶ κτήσις,
 οὕτω δὴ καὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν μὲν ἔξω θαύματος,
 πάντα δὲ ἐλάττω τοῦ τῆς σοφίας ἔρωτος. 183. καὶ 4
 μοι δοκεῖ βουλευθεῖς ὁ θεὸς ὁ τὴν γῆν δίχα | τεμῶν R 333
 ἐκάτερον μέρος ἐξ ἴσου κοσμήσαι καὶ καθάπερ ἐν ζυγῷ
 τὴν ἰσορροπίαν σῶσαι κελεῦσαι τὸν Ἑρμῆν σπέρματα
 λόγων ἐνταυθοῖ καταθέσθαι τῶν Ἀττικῶν οὐ λειπό-
 μενα καὶ τῇ ῥάβδῳ κινῆσαι τοὺς ἀνθρώπους ὀρέγεσθαι
 τοῦ κτήματος. 184. τοιγαροῦν ὥσπερ πρότερον εἰς 10
 δύο πόλεις διήρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τὴν
 Σπάρτην καὶ τὰς Ἀθήνας, οὕτω νῦν εἰς δύο πόλεις τὰ
 τῶν Ἑλλήνων καλὰ, τήνδε τε καὶ τὰς Ἀθήνας, εἰ δὴ
 τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τῷ γένει τὸν Ἕλληνα κλητέον.
 185. καὶ δὴ δὴ αὐταὶ λαμπάδες δητορικῆς ἀνίσχουσιν, 15
 ἡ μὲν τὴν Εὐρώπην, ἡ δὲ καταλάμπουσα τὴν Ἀσίαν.
 πρῶτον μὲν γὰρ ἀρετὴν παιδευτῶν τοσαύτην ἡ πόλις
 ἐδέξατο, ὥστ' εἰ μὴ τῶν ἐνταυθοῖ θρόνων, πάντως ἂν
 τῶν Ἀθηνησιν ἤξιωντο· τοσοῦτον τοῖς μὲν τόνου, τοῖς

5 Isocr. Paneg. § 179 p. 78 c

7 Plat. Phaed. p. 109 A

10 Isocr. Paneg. § 16 p. 44 a

14 Isocr. l. l. § 50 p. 51 a

16 Aesch. Ag. 93

16 Εὐρώπη τὸ ἀπὸ Βυζαντίου μέχρι Γαδεΐρων μέρος τῆς
 οἰκουμένης B²

2 τε om Mo 3 οὐδὲν — 4 ἔρωτος citat Plan fol. 99
 4 πάντως Plan 5 ὁ alterum om Mo | τέμνων Mo 6 ἐκά-
 τερον — 10 κτήματος citat Plan l. l. 6 ἐξίσου APBMo Plan
 10 εἰς — 12 νῦν in marg P² εἰς δύο πόλεις διήρητο corr e
 διήρητο εἰς δύο πόλεις P⁸ 12 διήρηται M, διήρητο BCa
 post πόλεις 13 τε inser I² 15 δύο UIMo Re ἐν Mor |
 αὐταῖς Mor 18 πάντω in πάντως in ras I² 19 ν in ἤξι-
 ωντο inser I⁸

δὲ ὥρας περιῆν. 186. ἔπειτα νέων ἑσμοὶ τὰ μελιττῶν
 νικῶντες συνῆλθον. ἔπειτα οὐδεὶς ἀλσχυνόμενος ἀπῆλ-
 θεν, ἀλλ' ἐμπορευσάμενοι μάλα ἱκανῶς οἱ μὲν ἔμειναν,
 οἱ δὲ ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἐξ αὐτῶν ὧν ἐκτῆσαντο πρὸς
 τὴν δοῦσαν ἑρωτικάῃς ἀνάγκαις δεθέντες, οἱ δὲ σωτη-
 ρίαν φέροντες ταῖς ἑαυτῶν πατρίσι τὰς αὐτῶν διανοίας.
 ἔπειτα ἡ τῶν ἐπανηκόντων λαμπρότης ἐπὶ τὴν αὐτὴν
 R 334 τελετὴν ἐτέρους ἐξώρμησε, καὶ προπέμπουσιν | οἱ
 μὲν παῖδας, οἱ δὲ ἀδελφούς, οἱ δὲ γείτονας, οἱ δὲ
 10 γνωρίμους, πάντες δὲ ἀπλῶς πολίτας. 187. καὶ γερό-
 νατε τῆς Ἀσίας μητρόπολις οὐ τῇ τῆς ἀξίας ὑπεροχῇ
 μᾶλλον ἢ τῷ πᾶσιν ὃ πάντων ὠφελιμώτατον ἐνθένδε
 γενέσθαι. ὅποι γὰρ ἂν ἐλθῶν βουλὴν εὖρης λόγοις
 ὠπλισμένην καὶ ρήτορας ἀσφαλῶς ἀγορεύοντας, ἢ πάν-
 15 τας τῶν ἐνθένδε μουσειῶν ἀθλητὰς ἢ τοὺς γε πλείους
 ἢ πάντως γε οὐκ ἐλάττους εὐρήσεις. 188. οἱ δὲ τῇ περὶ
 τὸ βῆμα τέχνῃ καὶ τῇ πρὸς τὰς δίκας ἐπικουρίᾳ πρὸς
 τὴν τοῦ δικάζειν τάξιν ἀφικνοῦνται καὶ παρεχόμεθα
 τοῖς ἔθνεσι ρήτοράς τε <καὶ δικαστάς> ἄκρους, οἱ τὰς
 20 πόλεις ταῖς γνώμαις ὀρθοῦντες ἐν μόνον κτῶνται τὸ
 τούτων αἵτιοι γίνεσθαι καὶ ἀπλάσι δὴ κεναῖς μὲν
 χειρσί, τῇ δόξῃ δὲ ἐστεφανωμένοι. ἂ δὴ καὶ ὑμεῖς

14 Od. § 171

3 ἀλλ' scripsi e Mo ἀλλὰ reliqui libri edd | ἱκανὰ Re
 5 οὔσαν cum lacuna unius litterae ante o U 6 αὐτῶν ex
 αὐτῶν corr P⁴ αὐτῶν M Mo Ca 10 γερόνασι Ca 11 α et
 ίας in ἀξίας in ras I³ ἐξουσίας U | ἡ in ὑπεροχῇ in ras Mo²
 12 ὠφελιμώτατόν ἐστιν Re 13 ὅπη U | εὖρης scripsi cum
 Gasda εὖροις libri Mor ἂν εὖροις Re 19 ἔθνεσιν Mo | τε
 erasum I | καὶ δικαστάς inserui auctore Re Anim 20 αἷς et
 αἷς ὁ in ταῖς γνώμαις ὀρθοῦντες in ras P² 21 γίνεσθαι e
 γίνεσθαι corr P² γίνεσθαι A Mor γενέσθαι Mo Re | ἀπίασι
 ex ἀπίασι corr C^a ἀπίασι A Re

εἰδότες Μούσαις τε ἱερὰ πολυτελῶς οἰκοδομείσθε νέους
 μὲν ἐνδιατρύβειν, ταῖς δὲ θεαῖς γέρας, καὶ διδασκάλοις
 πολίταις τε χρῆσθε καὶ οὐ φθονεῖτε ξένοις. 189. καὶ
 τῇ φιλανθρωπῳίᾳ τὸ | τῆς ἀκριβείας ἐπὶ τῶν λόγων R 335
 ἀναμέμικται· τὸ μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνείσθαι τὰ συνέδρια 5
 τὴν φιλανθρωπίαν, τὸ δὲ τοὺς ἐπαίνους ὧν ἄξιον
 μόνων τὴν ἀκριβείαν ἐνδείκνυται. 190. καὶ καλούντων
 μὲν σύνυτε, πλημμελοῦσι δὲ οὐ συγκρούετε, ἀλλὰ καὶ
 νόημα νοσοῦν καὶ σχῆμα ἡμαρτημένον καὶ ῥῆμα δι-
 φθαρμένον εὐθὺς ἤλω. κοινὸς δὲ τῆς κακίας ἑλεγχος 10
 ἐξ ἅπαντος τόπου κινεῖται, καὶ οὐκ ἔστι βαλλομένῳ καὶ
 τοξευομένῳ βλέψαντι πρὸς τι τοῦ θεάτρον χωρίον
 ἀκροατῶν ἀμαθίᾳ τὸν τῆς γνώμης ἀναπαῦσαι θόρυ-
 βον, ἀλλ' ὅποιπερ ἂν ἰδῆς, ἀκριβῆς εὐθύνος ἴδρυται.

14 Εὐθύνῳ ῥῆμα τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω καὶ τὸ κολάζω καὶ
 τὸ κατ' εὐθείαν ἄγω· ὅθεν καὶ εὐθύνος, ὡς ἐνταῦθα παρὰ
 Λιβανίῳ, ἢ τοῦ δικαίου οἰοῦν ὁρθότης καὶ στάθμη· ἔτι δὲ
 εὐθύνῳ καὶ τὸ εὐθὺς ποιῶ, ὃ καὶ ἀπενθύνῳ λέγεται. εὐθύνομαι
 δὲ τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι ἢ κολάζομαι B² (cf. Thom. M. s. v.
 εὐθύνος)

2 δὲ inser I² | θεαῖς δὲ MBMoCa s in θεαῖς inser I²
 3 πολίτας τε ἔατε χρῆσθαι Re Anim, postea coni πολίταις αὐτοί
 τε χρῆσθε καὶ τοῖς ξένοις οὐ φθονεῖτε πολῖται? Sintenis | τε
 om Mo | χρῆσθαι M | ε ultimum in φθονεῖτε in ras I²
 4 ἀναμέμικται ἐπὶ τῶν λόγων Mo | τὸν λόγον CAP Mor 5 τὸ
 e τῷ corr I² τῷ MBMoCa | ἅ πασιν Mo 6 τῷ IBMo | aut
 εἶναι inserendum aut οἷς ἄξιον μόνοις legendum putat Re
 7 μόνον UIMo | ἐνδείκνυσθε MBMoI sed in hoc supra v
 rasura et σθε trans lineam m² 8 πλημμελοῦσι PI et e πλημ-
 μελοῦσι corr B | ε ultimum in συγκρούετε ex ai corr I² | καὶ
 om Mo 12 νομένῳ in τοξευομένῳ in ras P² 13 „malim
 ἐναναπαῦσαι αὐτ' ἐπαναπαῦσαι“ Re 14 ὅπη περ U | ἧς in
 ἰδῆς ex ois corr P² ἰδοὺς Mo num ἰδῆ? | ἀκριβῆς — ἴδρυται
 citat Thom. M. s. v. εὐθύνος p. 108, 19 ὅθεν καὶ εὐθύνος παρὰ
 Λιβανίῳ ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· δικαιοσύνης ἀκριβῆς κτλ.

191. ἄνευ γὰρ τῆς ἐν τοῖς πολιτευομένοις παιδείας τρεῖς
 χοροὶ φητόρων ἰσάριθμοι <ἐν> τοῖς δικαστηρίοις ἀγεί-
 ρονται τὴν ἀκοὴν οὐχ ἥττον εἰς κρίσιν ἢ τὴν γλῶτταν
 εἰς τὸ συνειπεῖν τεθηγμένοι· ὥστ' οὐτ' εὐδαιμονέστερος
 5 οὐδέεις τοῦ δεξιοῦ κριθέντος ἐνθάδε κακοδαιμονία τε
 πάντες δεύτεροι τοῦ κατεψηφισμένου. καὶ δὴ καὶ ὅστις
 οὐ σὺν τρόμῳ καὶ δείματι δεῦρο εἰσεῖσιν, οὐκ ἀνδρείος,
 ἀλλ' ἀναίσθητος, ἀγνοῶν, εἰς ὅσον ἐμβαίνει κινδύνου.
 192. οὕτω δὲ πάλαι τε ἐρριζώθη τῇδε τὸ χρῆμα τῶν
 10 λόγων καὶ δι' ὁμοίας ἀκμῆς ἐχώρησε. καὶ τοῖς ἔξωθεν
 ἐπ' αὐτοὺς ἤκουσι καὶ τοῖς ἀψαμένοις ἐνδοθεν |
 R 336 ὑπῆρχε μετασχεῖν τῶν πηγῶν, ὥστ' ἡδὴ δόξα νευί-
 κηκεν, ὥς ὅστις ἂν ἐπιβῇ τῆς γῆς, γέγρυται τῆς τέχνης
 καὶ φητορείας κεκοινώνηκεν, ὥσπερ τῆς γῆς πνεῦμα
 15 ἀνείσης μουσικόν, καθάπερ ἐτέρωθι μαντικόν.

193. Οὐ δὴ θαυμαστόν, εἰ τοῖς μὲν ἄλλοις κρα-
 τοῦσα τῶν ἄλλων, τῇ δὲ τῆς σοφίας ἀσκήσει μετὰ τῶν
 ἄλλων καὶ τὰ αὐτῆς νικῶσα τοὺς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἰόντας
 ἐραστὰς ἑαυτῇ καθίστησιν· ὧν ἕκαστῳ καὶ προοίμιον
 20 τῆς διοικήσεως καὶ μέσα καὶ τελευταῖα τό τι προσ-
 θεῖναι τῇ πόλει. καὶ γὰρ οὖν οἷς μὲν ὑπῆρξε προσ-
 θεῖναι, καθάπερ οἱ τοῖς θεοῖς μέγιστα ἀνάψαντες ἀνα-

4 Soph. Ai. 584 8 Xen. Cyr. II 1, 15 9 Plat. Theaet. p. 209 E

1 πολιτευομένοις — 2 τοῖς om Ca 2 ἐν inserui | τοῖς
 ἐν τοῖς δικαστηρίοις BMMo 3 ττ in γλῶτταν in ras P²
 7 δ in δείματι in ras P² δείμασι Ca 8 κινδυνον IMo Re
 13 γέυεται UBMMoCa 14 ultimum ν in κεκοινώνηκεν add
 P² κεκοινώνηκε A 15 ἀνείσης? 17 τῇ — 18 ἄλλων prae-
 misso κείμενον in marg add I² 18 αὐτῆς ex αὐτῆς corr I
 αὐτῆς A αὐτῆς U ἐαυτῆς BM 19 ἐαυτῆς Re 20 τό τι
 Re τί τό libri Mor 22 θεοῖς BMMoCa Re θεοῖς reliqui
 libri Mor

θήματα, σὺν εὐφροσύνῃ τὸν ὑπόλοιπον ζῶσι χρόνον
 ἔχοντες ἐν ταῖς συνουσίαις ὅ τι κάλλιστον ἑαυτῶν
 διηγοῦνται, μᾶλλον δὲ πάντα λέγειν ἔχοντες, ἃ λαμ-
 πρύνειν πέφυκεν ἄνθρωπον, τὰ ἄλλα σιγῶντες ἐνι
 τούτῳ φιλοτιμοῦνται θαρροῦντες, ὥς οὐποτε αὐτοὺς 5
 λήθῃ καταλήψεται τῶν ἔργων αὐτοῖς ἐν τῷ καλλίστῳ
 τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐστηκότων. 194. καὶ θαρροῦσιν γε
 εἰκότως. ὁ γὰρ οὗ πλείσται σύνοδοι, τῆς αὐτοῦ γνώμης
 σπουδὴν ἐνδείξας εἰς ἀείμνηστον κατέθετο τὴν δόξαν,
 ὥσπερ, οἶμαι, τῶν ζωγράφων οἱ τὴν σοφίαν τῶν χει- 10
 ρῶν εἰς Δελφονὺς ἀναθέντες. καὶ οὐχ οἱ μὲν ἄρχοντες,
 οἷς ἐνι τούτῳ τυχεῖν ἐκ βασιλικῶν χρημάτων, ὅσῳ
 ἐπὶ τὰς προσθήκας τῆς πόλεως ὥρμησαν, οἷς δὲ οἰκο-
 θεν ἢ διαπάνῃ, πρὸς τοῦτο ἀπάκνησαν, | ἀλλ' οἱ τῆς R 337
 περὶ τὸν βασιλέα γερόνασιν ἐταιρίας, πλείω τῆς ἐν- 15
 ταῦθα ἀναλώσεως ἢ τοῦ προσλαβεῖν ἔσχον ἔρωτα καὶ
 πανταχόθεν κάλλη λίθων ἀθροίσαντες ἐγκατέμειξαν οἰκο-
 δομημάτων κάλλη τῷ ἅσκει δίκην ἀστέρων ἐκλάμποντα
 καὶ γενόμενοι τῆς μεγαλοπρεπείας ἡγεμόνες πολλοὺς
 ἔσχον τοὺς ἀκολουθήσαντας λαμπρότερα τῆς δυνάμεως 20
 βεβουλεμένους. 195. ἐνταυθοῖ γὰρ ὁ μὲν οὐκ ἐργεί-
 ρων οἰκίαν ἢ τῶν γε οὐσῶν ὠνούμενος κἄν πάννυ
 πλουτῇ, μάτην ἡγεῖται πλουτεῖν, ὁ δὲ τοῦτο μὲν παρε-

9 Thuc. I 33, 1

10 Paus. X 25 sq.

2 ὅτι PMMo 3 διηγῶνται I sed ω in ras m² διη-
 γείσθαι Mo 5 αὐτοῖς Ca 6 τῇ καλλίστῃ M 7 τῶν] τῆς
 BMoCa | ον in τὸν in ras C², gravis add s 8 αὐτοῦ ex
 γρ ιδρύσας
 αὐτοῦ corr P² αὐτοῦ AIMMoCa αὐτοῦ U 9 ἐνδείξας MB
 sed in hoc γρ οἰσῆσας in marg m² ιδρύσας Mo et γρ in marg
 Ca | τὴν om Mo 15 ἐταιρείας BMMo et ex ἐταιρείας corr I
 20 α alterum in ἀκολουθήσαντας in ras I² | α alterum in λαμπρό-
 τερα in ras P³ λαμπρότερον U 21 ἐνταυθοῖ ex ἐνταῦθα corr I²

χόμενος, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰς στενὸν ἦκων ἐν εὐπόροις αὐτὸν ἀριθμεῖ. διὰ ταῦτα τὸ μέτρον οὐχ ἴσταιται τῇ πόλει, καθάπερ δὲ ἐν ἀνθρώπου σώματι παρ' ἡμέραν αὖξεται.

- 5 196. Καὶ δὴ καιρὸς ὑπὲρ τε τῆς θέσεως καὶ τοῦ μεγέθους ἤδη διελθεῖν. οἶμαι γὰρ οὐδεμίαν φανείσθαι τῶν οὐσῶν, ἣ μέγεθος ἐστὶ τοσοῦτον ἐν οὔτῳ καλλίστῃ θέσει. ἀρξαμένη γὰρ ἐξ ἔω προείσιν ἐπὶ δυσμὰς ἰθυτενῆς, δίδυμον στοῶν ὕψος ἐκτείνουσα.
- 10 διύστησι δὲ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων ὁδὸς ὑπαιθρος ἐστρωμένη λίθῳ κατὰ τὴν στοᾶν τὸ εὖρος. 197. ἐστὶ δὲ τὸ μὲν μῆκος οὔτῳ πολὺ τεταμένοις τούτοις, ὥστε λεαίνονται μὲν μόνον τοσοῦτον χῶρον πολλῆς ἂν δεῖσθαι χειρὸς, βαδίζοντι δὲ εἰς τέλος ἀπ' ἀρχῆς μόχθον εἶναι
- 15 καὶ τῆς ἐξ ἵππων δεῖν βοηθείας, οὔτῳ δὲ ὑπτιον καὶ συνεχὲς διὰ τέλους, οὐκ ἐξηλλαγμένον οὔτε χαρά-
- R 338 δραιοις | οὔτε πρανέσιν οὔτ' ἄλλων δυσκολιῶν εἰδεσιν, ὥσπερ ἐν γραφῇ χρωμάτων κατ' ἐξουσίαν προσελθόντων. 198. στενωποὶ δὲ ἀπὸ τῶν στοῶν τὰς ἀρχὰς
- 20 εἰληφόρες οἱ μὲν ἐπ' ἄρκτον ἴασι δι' ὁμαλοῦ τοῦ παντός, οἱ δὲ ἐπὶ μεσημβρίας πρὸς τοὺς πρόποδας τοῦ

2 διαταῖτα AIBM 3 ἡ et αν in ἡμέραν in ras A²
καθημέραν Mo 5 titulus περὶ τῆς (om I) θέσεως καὶ τοῦ
(om I) μεγέθους (τῆς πόλεως add I, post θέσεως inser Mo) in
marg CAIBM | θέσεως inser I² | τῆς πόλεως post θέσεως UI
sed in hoc τῆς inser m² 6 ἡδη inser I² | φανῆναι Re
9 εἰς εὐθύ τεταμένη m² supra ἰθυτενῆς B 10 post δὲ rasura

2 litterarum B 11 λίθ^{ος} M λίθοις BMo | εὖρος IB
12 τούτῳ Mo 13 μόνον post 14 βαδίζοντι transponere voluit
Re | δεῖσθαι e δεῖσαι corr P² 14 ἀπαρχῆς B 16 διατέλους
PMo | ι in χαράδραιοις inser P² 17 „malim ἄλλοις“ Re
18 προελθόντων maluit Re, fortasse recte 21 μεσημβρίαν Re,
at cf. Her. VI 34 οἰκιστὴν ἐπάγεσθαι ἐπὶ τὴν χώραν — καὶ ἐκτρέ-
πονται ἐπ' Ἀθηνέων | post τοῦ rasura 2 litterarum in C

ὄρους ἀνατείνουσιν ἡρέμα μέχρι τοσοῦτον τὴν οἰκησιν
 προάγοντες, μέχρι τοῦ σώζεσθαι συμφωνίαν πρὸς τὸ
 λοιπὸν σχῆμα τῇ πόλει καὶ μὴ τῷ λίαν ἐξῆρθαι τῆς
 λοιπῆς οἶον ἀφυστάναι. 199. οὐ γὰρ ὑπερβάσα κρη-
 μυνὸς καὶ βάρεθρα καὶ ταῦτα μεταξὺ ἐαυτῆς ποιήσασα 5
 καὶ λαβομένη μικροῦ του χωρίου κατὰ μέσας τὰς λαγό-
 νας τοῦ ὄρους οἰκίας ἐνέθηκε φόβον ταῖς ὑποκειμέναις
 τὰς ἐπικειμέναις, ὥσπερ τὸν τοῦ Σισύφου πέτρον, ἀλλ’
 ἐφ’ ὅσον ἔμελλε διὰ συνεχοῦς προβήσεσθαι, τοσοῦτον
 κατασχοῦσα τὴν εὐσχημοσύνην τῷ πλήθει συνδιεφύ- 10
 λαξεν. 200. ἀνέχει δὲ τὸ ὄρος παρεκτεινόμενον ὥσπερ
 ἄσπις εἰς ὕψος προβεβλημένη, τοῖς δὲ ἐπὶ τῆς ὑπωρείας
 ἐσχάτοις οἰκοῦσι φοβερόν μὲν οὐδὲν οἶον ἐξ ὄρους,
 πάσης δὲ εὐθυμίας ἀφορμαὶ πηγαὶ καὶ φντὰ καὶ κῆποι
 καὶ αὔραι καὶ ἔνθη καὶ ὀρνίθων φωναὶ καὶ τὸ πρὸ 15
 τῶν ἄλλων ἀπολαῦσαι τῶν ἡρινῶν. 201. εὐοίκασι δὲ
 αἱ μὲν στοαὶ ποταμοῖς ἐπὶ πλείστον πορευομένοις, οἱ
 στενωποὶ δὲ ῥύαξιν ἀπ’ αὐτῶν ἡγμένοις. πέμπουσι
 δὲ οἱ μὲν εἰς τὸ ὄρος βλέποντες πρὸς τὰς τῆς ὑπω-

8 Eur. Herc. Fur. 1103

1 σ in τοσοῦτον in ras C² 2 οὐ Gasda num ὅσον?
 3 post τῇ rasura unius litterae I τῆς U | πόλεως U | καὶ
 in ras I² | ἐξῆρθαι Mo et supra ἐξῆρθαι B² cf. p. 459, 9 ἐξήκτο,
 at cf. etiam Her. VI 133 τοῦτο (τὸ τεῖχος) ἐξήκετο διπλήσιον τοῦ
 ἀρχαίου 4 κρημνὸς καὶ βάρεθρα in ras P² 5 καὶ om
 Mo | φάραγγας BMMo φάραγγας Ca | καὶ — ποιήσασα in
 marg add Mo 6 του scripsi ex APM τοῦ reliqui libri sed
 circumflexus erasus in IB, et edd | καὶ κατὰ M 7 οἰκίας
 BMo οἰκίας Ca | ἐνέθηκε Ca 8 τοῦ inser A² om Mo
 10 σν in συνδιεφύλαξεν praep. I² διεφύλαξεν B 12 οι
 in τοῖς in ras P² | δ’ I 13 οἰκοῦς in οἰκοῦσι in ras P²
 14 post δὲ rasura 2 litterarum in C 15 ὥραι Re 19 comma
 quod post ὄρος Re habet delevi

ρείας χάριτας, οἱ δὲ ἐπὶ θάτερα πρὸς ἑτέραν ὁδὸν
 R 339 γυνὴν ὁροφῆς | ἐκατέρωθεν ὤκισμένην, ὥσπερ ἐκ
 ποταμοῦ πρὸς ποταμὸν διώρυχες εἰς διὰ πλουν πεποι-
 μέναι. τελευτᾷ δὲ καὶ τοῦτο τὸ μέρος εἰς κήπων
 5 ὥραν πολλαχού, αὐτοὶ δὲ ἐκεῖνοι λήγουσιν εἰς τὴν
 ὀχθρὴν Ὀρόντου τοῦ ποταμοῦ. 202. τῶν τοίνυν στοῶν,
 ὅπερ ἔφην, ἐξ ἀνίσχοντος ἡλλου πρὸς θυσμὰς τεταμέ-
 νων καὶ τοσοῦτον μήκους ἐπεχουσῶν, ὅσον ἂν καὶ
 τρισὶν ἀπέχρησεν ἄστεσι, κατὰ μέσσην μάλιστα τὴν
 10 δεξιὰν ἀψίδες πανταχόθεν τετραμμέναι μίαν ὁροφὴν
 ἔχουσαι λίθου παρέχουσιν ἀρχὴν ἑτέραις στοαῖς πρὸς
 ἄρκτον ἄχρι τοῦ ποταμοῦ προϊόνσαις τὸ περὶ αὐτὰς
 Νυμφῶν ἱερὸν οὐρανόμηκες λίθων ἀνγαῖς καὶ κίωνων
 χροαῖς καὶ γραφῆς αἰγλή καὶ ναμάτων πλούτῳ πάντα
 15 ὀφθαλμὸν ἐπιστρέφον. στενωποὶ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων
 ἥπερ ἀπὸ τῶν προτέρων ὥρμηται.

203. Καὶ τὸ μὲν [ἀπὸ] τῆς ἀρχαίας <πόλεως> σχῆμα
 τοιοῦτον. τὴν δὲ νέαν πόλιν ἢ νῆσος, ἣν ἢ τοῦ ποτα-
 μοῦ σχίσις ἐποίησεν, ὑπεδέξατο. ῥέων γὰρ εἰς ἄνωθεν

1 δ' Re 2 ὠκισμένοι *MoB* sed in hoc oi in ras 3 ποτα-
 μῶν *Mo* | διώρυχας *Mo* 5 πολλαχῇ *M* 6 ὀροφόντου
UIMBMoCa 7 ἐξ inser *I*² ἐξ ἀνίσχοντος *Mo* | τοῦ ante
 ἡλλου *UI* | inter α et μ in τεταμένων rasura unius litterae *I*
 8 μήκος *Mo* Re | ε in ἐπεχουσῶν in ras *P*², ex α corr *B*, supra
 α *M*² ἀπεχουσῶν *CAMoCa* Re ἔπεχουσῶν una littera ante π
 erasa *U* | ἂν inser *I*² 10 ἀψίδες *Mo* ἀψίδες reliqui libri
Mor ἀψίδες Re 12 τὸ δὲ *UIMo* | αὐτὰς in αὐταῖς corr *P*²
 αὐταῖς *CA* (sed in hoc ις in ras *m*²) *UI* *Mor* 13 λ in

λίθων in ras *I*² 14 χροαῖς e χροαῖς corr *I* χροαῖς *B*
 χροαῖς *Mo* χροαῖς Re 16 ἥπερ *MCa* ὥσπερ *B* 17 ἀπὸ
 om *I* in rasura 4 litterarum cancellavi cum Gasda | πόλεως
 inserui 18 τοῦ om *UI* 19 ε in εἰς in ras *P*² εἰς *CMo*
Mor (sed in marg γρ εἰς, quod etiam Sintenis et Cobetus Mnem.
 V 109 = Coll. p. 105 restituerunt) Re εἰς ἐσπεραν ἔωθεν vel
 εἰς deletο ἄνωθεν Gasda

καὶ προελθὼν ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον τεμὼν ἑαυτὸν περι-
βάλλει τὸ χωρίον καὶ ἀπέφηνε περιόρρυντον. καὶ τοῖν
φείθροιν τὸ μὲν ἀμφοῖν ταῖν πόλεων μέσον ὁρᾶται,
τὸ δ' ἐπὶ θάτερα τῆς νέας κατιὸν μετὰ τὴν πόλιν 4
τῆς νήσου τὸν πόρον συμβάλλει καὶ καθίστησι | τὸν R 340
ποταμὸν ἴσον τῷ πρὶν διαστῆναι. 204. μορφῇ δὲ τῇ
νέα τάντη κύκλιος. κεῖται μὲν γὰρ ἐν πεδίῳ πᾶσα
ἀκριβῶς, τείχος δὲ αὐτὴν ἀρραγὲς δίκην στεφάνου
περιθεῖ. ἐκ δὲ ἀψίδων τεττάρων ἀλλήλαις συνηρμο-
σμένων εἰς τετράγωνον τύπον ὥσπερ ἐξ ὀμφαλοῦ τέτ- 10
ταρες στοῶν συζυγίαι καθ' ἕκαστον τμήμα τοῦ οὐρανοῦ
τέτανται, οἷον ἐν Ἀπόλλωνος τετράχειρος ἀγάλματι.
205 τούτων δὲ αἱ μὲν τρεῖς συζυγίαι μέχρι τοῦ τείχους
προελθοῦσαι τῷ περιβόλῳ συνάπτονται, ἡ δὲ τετάρτη
βραχυτέρα μὲν, καλλίων δὲ ὅσον βραχυτέρα, οἷον τοῖς 15
βασιλείοις ἐγγύθεν ἐφορμοῦσιν ἀπαντὰ γινομένη [τοῖς
βασιλείοις] αὐτοῖς ἀντὶ προπυλαίων. 206. αὐτὰ δὲ τὰ
βασιλεία κατέλιπε μὲν τῆς νήσου τοσοῦτον, ὥστε εἰς
τέταρτον μέρος τῆς ὅλης τελεῖν. τοῦ μέσου γὰρ, ὃν

6 sq. cf. Arch. Jahrb. XII 116 sq. 8 Dion. Per. 1006

1 ἐπιτοπλείστον MB 2 acutus supra ι et ρον in περιό-
ρυντον in ras I² περι ντον cum rasura 3 litterarum U
περιόρρυντον (ν om Mo) τοῦτο MBMoCa γρ̄ περι τοῦτον Matrit.
N 78 fol. 76^v περι τοῦτον CAP sed in hoc ν in ras m²
περιόρρυντον Mor περιόρρυντον Re 3 αιν in ταῖν in ras P²
ω supra αι C² τοῖν MBMoCa τῶν U | πόλεων UICa
πόλεων Mo πολέων acuto supra ο eraso B 6 * in ἴσον in
ras P²I² | ἡ in μορφῇ in ras P² μορφῇ MBCa 7 κύκλος Mo |
μάλα
πᾶσα M μάλα Ca sed in marg γρ̄ πᾶσα 8 βῶς in ἀκριβῶς
in ras C² 10 τύπον om Mo | τι in τέταρες in ras I² 11 συζυ-
γίαι στοῶν I 16 σα supra σιν in ἐφορμοῦσιν M² | ἀπαντὰ Re
ἀπαντα libri Mor | γινομένη IMo | τοῖς βασιλείοις cancellavi, ut
circumpunxit I 18 τε in ὥστε in ras I² 19 ὃν | δ? δ τὸν Gasda

ὀμφαλὸν προσέειληφεν, ἐφάπτεται καὶ πρὸς τὴν ἔξω
μοῖραν τοῦ ποταμοῦ προβέβηκεν, ὥστε καὶ τὸ τεῖχος
ἀντ' ἐπάλξεων κίονας δεξιόμενον θέα βασιλεῖ πρέπουσα
κατεσκεύασται τοῦ ποταμοῦ μὲν ὑπορρέοντος, τῶν
5 προαστείων δὲ πανταχόθεν εὐωχούντων τὰς ὕψεις.
207. καὶ δι' ἀκριβείας μὲν ὑπὲρ τούτου τοῦ μέρους
βουλομένῳ διελθεῖν τοῦτ' αὐτὸ ποιητέον ὑπόθεσιν,
ἀλλ' οὐχ ἐτέρως μέρος, δεῖ δὲ ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν,
ὅτι τῶν ὄντων ἀπανταχοῦ τῶν μὲν ἐκ μεγέθους λαβόν-
10 των ὄνομα, τῶν δὲ ἐπὶ ἀλλοίᾳ βεβοημένων τῶν μὲν
οὐδαμῇ λείπεται, τῶν δὲ καὶ πολὺ κεκράτηκεν, εἰς
R 341 ἀλλοῖους μὲν λόγον οὐδαμοῦ νικώμενον, ἐν | μεγέ-
θους δὲ κρίσει πανταχοῦ νικῶν, εἰς τοσοῦτους θαλά-
μους καὶ στοὰς καὶ ἀνδρῶνας διηρημένον, ὥστε καὶ
15 τοὺς λίαν ἐθάρδας ἐκ θυρῶν ἐπὶ θύρας λόντας εἰς
πλάνην ἐμπίπτειν. τοῦτό μοι δοκεῖ κἂν μόνον ἐν
πόλει φανύλως ἐχούσῃ κείμενον, οἷας πολλὰς ἐπὶ Θρά-
κης ὀρῶμεν, ἔνθα οὐ πολλὰ καλύβαι ποιοῦσι τὰς
πόλεις, εἰ τούτων μιᾷ τοῦτο ἐνέκειτο, πάντως ἂν παρ-
20 εῖχεν ἐν ἐξετασμῷ πόλεων τῇ κεκτημένῃ μεγαλυ-

10 βεβοημένων] σημείωσαι τοῦτο καὶ ἐπὶ καλοῦ πολλάνις
γραφόμενον, τὸ ἐκβεβοημένον δὲ ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ B² cf. Thom.
M. p. 96, 13 sq. R. cf. p. 454, 9

1 σ in προσείληφεν inser I² num παρείληφεν (sc. ἡ νῆσος)
„προσεῖπομεν αὐτ προσειρήκαμεν“ Re Anim 2 προβέβηκε cum
rasura singularum litterarum post β et ultimum = UI sed in
hoc η in ras m² 4 κατεσκεύασθαι Mo 7 ω in βουλομένῳ
in ras P² 8 μερίδος B 9 ν ὄν ω in τῶν ὄντων in ras C²
10 ὁ in ὄνομα in ras I² τοῦνομα U τὸ ὄνομα Mo 11 ἡ
in οὐδαμῇ in ras P² οὐδαμοῦ AUI Re 12 κάλλος Mo | σ in
λόγον ex ω corr I² λόγον Mo | οὐδαμῇ UIB 18 ι supra
αι in ποιοῦσαι I² ποιοῦσαι C (sed α in ras m²) AMMoCa
et γε in marg Mor 20 ἐν om Ca inser BM²

χεισθαι. 208. ἀλλ' ἐκείσε ἐπάνειμι, ὅτι τὴν νέαν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τὸ διὰ μέσου ρέον χωρίζει, γεφυραῖς δὲ πέντε ἰσχυραῖς τὸ διεστηκὸς τοῦτο συνδέεται. καὶ τὸ μὲν ὕδωρ δύο ποιεῖ τὴν ἡμετέραν, ἐκεῖναι δὲ αὐτὴν οὐκ ἔωσιν εἶναι δύο, παραξενυνῶσαι τὴν δευτέραν τῇ 5 πρεσβυτέρᾳ, καθάπερ πῶλον μητροί. 209. σκοπεῖτω δὴ τις, ὥς εἴτε μακρὰν τετάσθαι πόλιν ἄριστον, ἢ παλαιὰ τοῦτον ἡμῖν ὥκισται τὸν τρόπον, εἴτε τὸ κύκλου μετέχον εὐσχημονέστερον, εἰς τὴν νέαν τοῦτο ἤκει, εἴτε τοῦτ' αὐτὸ μεγέθους σημείον τὸ μὴ μιᾶς ιδέας εἶναι 10 τὴν πόλιν, ἐνταῦθα, εἶπερ πον, πᾶσαι μορφαὶ πόλεων, ὥστε ὅστις τετραχόθεν ἴσῃν οἰκῶν ἀγάλλεται, τῇ μικρότητι φιλοτιμούμενος ἴστω. 210. ὥσπερ γὰρ ἐν ταῖς γεωργίαις τὸ μὲν ὀλλῖγον γήδιον ῥαδίως, οἷον ἐν ζω- 14 γράφων | πίναξιν, ἤσκηται, αἱ δὲ τῶν εὐδαίμωνων R 342 ἄρουραι τοῦτο οὐχ ὑπομένουσιν, ἀλλὰ κεχυμέναι θαψιλῶς τὸ μὲν αὐτῶν εἰσέχει, τὸ δὲ ἐξέχει, οὕτω δὴ καὶ ἐπὶ τῶν πόλεων τὸ μὲν ἐστερημένον μεγέθους εἰκει μιᾶ μορφῇ, τὸ δὲ μεγέθους τυγχάνον κατὰ τὸ συμβὰν ἐκφέρεται. 211. ἐν δὲ μνήμῃ μεγέθους οὐδ' ἐκείνο 20 παρήσω, ὅτι τῷ μήκει τῷ τῶν στοῶν ὧν πρῶτον ἐμνήσθην, εἴ τις τὰς ἀπ' ἐκείνων ἐπὶ τὸν ποταμὸν ὄψεσας συνάψειεν ἑτέρως τῷ μήκει προσθήκην ποιούμενος καὶ

2 ρέον om *Mo* | χωρι in χωρίζει in ras *I*² 8 σται in ὥκισται in ras *C*² 11 ὅλην inter τὴν et πόλιν *I*² 12 οὐ inter ὅστις et τετραχόθεν *ACPU* Mor et inser *B* 14 οἷον ei coni *Re* | ζωγράφων πίναξιν scripsi, ut postea inveni in *M* manu recentiore (Bessarionis? vide praef. p. 214) adscriptum: κάλλιον: οἷον ἐν ζωγράφων πίναξιν ζωγράφω πίναξ libri edd ζωγράφων (sc. ἐργαστηρίοις) πίναξ coni *Re* 17 δὴ καὶ scripsi ex *UI* καὶ *B* δὲ reliqui libri edd δὴ *Gasda* 21 τῷ alterum om *CAP* sed in hoc rasura duarum litterarum τὸ *Ca* | τῶν om *U* 22 εἰς *UI* 23 προσθεῖναι *M*

† αὖ πάλιν τὰς τῆς καινῆς ταῦτόν πρὸς ἀλλήλας μίαν
 τῇ μιᾷ ταύτῃ πρότερον μήκος ἀυξήσειεν, εἰ τοῦτό τις
 συνθελή, μᾶλλον δὲ μένοι μὲν ἕκαστον ὥς εἶχε, λογισμῷ
 δὲ τὴν μετάστασιν θεώμενος, εὗροι τις ἄν, ὥς σταθ-
 5 μὸς μέτρον ἡμῖν ἐπέχουσιν αἱ στοαί. 212. ταῦτα δέ
 σοι διεξιόντι συνεχεῖς μὲν αἱ τῶν ἰδιωτῶν οἰκήσεις,
 πανταχοῦ δὲ τοῖς ἰδίους ἐγκέκριται τὰ δημόσια, τοῦτο
 μὲν ἱερὰ, τοῦτο δὲ λουτρά, τοσοῦτον ἀλλήλων ἀπέχοντα,
 ὥσθ' ἑκάστη μοῖρα τῆς πόλεως ἐγγὺς εἶναι χρῆσθαι,
 10 πᾶσι δὲ ἐπὶ ταῖς στοαῖς αἱ πρῶται θύραι. 213. τί δὴ
 μοι τοῦτο βούλεται; καὶ τό γε μηκύναι τὸν περὶ τῶν
 στοῶν ὅλως λόγον εἰς τί ποτε αὖ φέρει; δοκεῖ μοι τῶν
 R 343 ἐν ταῖς | πόλεσι καὶ χαριέστατον εἶναι, προσθελήν
 δ' ἂν ὅτι καὶ χρησιμώτατον, αἱ σύνοδοι καὶ τὸ ἀνα-
 15 μιχθῆναι. καὶ νῆ Δία γε καθαρώς πόλεις, οὗ τοῦτο
 ἔνεστι πολὺ. 214. καὶ γὰρ εἰπεῖν τι καλὸν καὶ ἀκούσαι
 βέλτιον καὶ συμβουλευῆσαι ἡδιστον καὶ ταῖς τῶν φίλων
 τύχαις τὸ εἰκὸς εἰσενεγκεῖν ἐπὶ μὲν τοῖς συνηδόμενον,

12 Her. I 120, 2

4 σταθμὸς κατὰ Ἡρόδοτον καὶ Ξενοφῶντα μίλια κδ' B²

1 κατὰ ταὐτὸ conī Re | μίαν delendum? 2 τῇ μιᾷ συν-
 θελὲς ταύτῃ conī Re | προ οἱ cum lacuna 3 litt U προ per
 rasuram e πρότερον B προσθελὲς εἰς I sed supra προ rasura
 et σθελὲς εἰς in rasura 5 litt m² τὸ πρότερον conī Re pro-
 babiliter 3 οἱ in μένοι in ras I² 4 θεωρεῖ U sed ρεῖ m²
 θεωροῖ U sed acutus supra ω erasus, ροι m² in ras et supra
 η ras, et in marg Mo | οἱ in εὗροι in ras I² | τις om in
 rasura 3 litt UI 8 ἀλλήλων inser I² 9 ὥστ' B | ἑκάστη
 μοῖρα Ca | μοῖρα Mo 11 μηκύναι CAUIB 12 φέροι supra
 φέρει B² ἀναφέρει Iacobs in marg exempl., at cf. Her. I. I.
 13 καὶ] τὸ MBMoCa num delendum? | χαριέστ cum rasura 5
 litterarum U 18 ἐπὶ — 511, 1 συναχθόμενον citat Plan fol. 99

ἐπὶ δὲ τοῖς συναχθόμενον, καὶ παρ' ἐκείνων τῆς ἴσης
 ἀντιδόσεως τυχεῖν καὶ μυρία πρὸς τούτοις ἐν τῷ πλη-
 σιάζειν ἀλλήλοις ἔστιν. 215. οἷς μὲν οὖν οὐκ εἰσιν
 ἑκταδὸν οὕτω στοαὶ τῶν οἰκιῶν προκειμεναι, τούτους
 ὁ χειμῶν διοικίξει, καὶ λόγῳ μὲν μίαν οἰκοῦσιν, ἔργῳ 5
 δὲ διεστήκασιν ἀλλήλων οὐχ ἥττον ἢ τῶν ἐν ταῖς
 ἄλλαις πόλεσι καὶ πυνθάνονται περὶ τῶν ἐγγὺς οἰκούν-
 των, ὥσπερ ἀποδημούντων. καὶ γὰρ ὕμβροφ καὶ χαλάζῃ
 καὶ χιόνι καὶ πνεύμασιν οἶκοι κατέχονται τοῖς δεδεμέ-
 νοις παραπλησίως, μόλις δὲ τῶν οἰκετῶν οἱ πάλαι 10
 ταλαιπωρεῖσθαι μεμαθηκότες εἰς ἀγορὰν παρακύψαντες
 ἀποπηδῶσιν· ὥστε ὁπότε ἀπαιθριάσειεν, ὥσπερ ἐκ μα-
 κροῦ πλοῦ σεσσωμένοι, περιβάλλοντες ἀλλήλους ἀσπά-
 ζονται πολλὰ μὲν ἐκλελοιπότες εἰς ἀλλήλους ὧν ὁ
 φιλίας νόμος ἔταξε, μεμφόμενοι δὲ ἀνθ' ἑαυτῶν <ἐκείνα 15
 ὕφ' ὧν> κекώλυνται. 216. παρ' ἡμῖν δὲ οὐχ οὕτως
 ὁ | Ζεὺς οὔτε χάλαζαν ἐμβάλλει χαλεπὴν οὔτε χιόνα R 344
 συγχυὴν οὔτε ὕμβρον πολύν, δι' ἃ τῆς συνουσίας τὸ

4 οὐ μόνον γράφεται ἐκτάδην, ἀλλὰ καὶ ἐκταδὸν ἀττικῶς
 (= Thom. M. s. v. p. 161, 12) B²

3 ὃν οὐκ εἰσιν in ras P⁴ οὐν inser I² 4 ἑκταδὸν —
 προκειμεναι citat Thom. M. s. v. ἐκτ. p. 161, 12 ἐκταδόν, ὡς ὁ
 αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἑκταδὸν κτλ. | τούτους μὲν ὁ Mo
 7 καὶ — 15 ἔταξεν citat Plan fol. 99^r et v | παρὰ Mo Plan
 8 χιόνι καὶ χαλάζῃ Mo Plan 12 „αὐτὴ ἀπαιθριάσειεν leg. αὐτὴ
 ἀπαιθριάσειαν“ Re 13 πλοῦ inser C^f 14 μὲν inser I² | εἰς
 ἀλλήλους om Plan | ὁ φιλίας Re ὠφελείας libri Plan Mor |
 ὁ νόμος M 15 ἀνθ' ἑαυτῶν Mor ἐνθ' ἑαυτῶν libri exceptis
 U qui rasuram 10 litterarum, et I qui τὸν καιρὸν ὕφ' m² in
 ras B litterarum et οὐ praebet ἀνθ' ὧν vel ἐν ᾧ ἑαυτῶν Gasda |
 ἐκείνα ὕφ' ὧν inserui praeceuntibus Re qui ὕφ' ὧν et Cobeto
 Mnem. V 109 (Coll. 105) qui τὰ ὕφ' ὧν coniecit 16 κекώ-
 λυνται U 18 καὶ (pro δι' ἃ) — 512, 1 διασπασθήσεται citat
 Plan fol. 99^v 18 ὧν Re

συνεχῆς διασπασθήσεται, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔτος ἐκ τῶν
 ὥρων τὰς μεταβολὰς λαμβάνει, τὸ δὲ τῶν συνουσιῶν
 κατ' οὐδεμίαν ἀλλοιοῦται, ἀλλ' ὁ μὲν ὕμβρος ἐνοχλεῖ
 ταῖς ὀροφαῖς, ἡμεῖς δὲ ἐν αὐταῖς <ταῖς στοαῖς> μετὰ
 εἰ ῥαστώνης βαδίζοντες οὗ καιρὸς συγκαθίζομεν. 217. καὶ
 γὰρ ὅσοι τὰ τῶν στενωπῶν οἰκοῦσιν ἔσχατα, τούτους
 οἱ καθ' ἑκάτερον τοῖχον προβεβλημένοι δρύφρακτοι
 τῶν ὕμβρων ῥνόμενοι πρὸς τὰς στοὰς ἀβρόχως εἰσά-
 γουσιν. οὐκοῦν τοῖς μὲν ἄλλοις καθ' ὅσον διίστανται,
 10 τὸ τῆς σπηλαιᾶς ἀμβλύνεται, παρ' ἡμῖν δὲ τῷ τῆς
 ὁμιλίας ἀπάνστω τὸ τῆς φιλλίας ἀκμάζει, καὶ ὅσον ὑπο-
 δίδωσιν ἐκεῖ, τῇδε προσλαμβάνει.

218. Οὕτως μὲν οὐ τι πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον ἢ τὰ
 μέγιστα τῶν ἐν ἀνθρώποις τὸ τῶν στοῶν μῆκος συμ-
 15 βέβληται, αἷς ἱππόδρομός τε προσόφανται καὶ θέα-

7 δρύφρακτοι τὰ διαφράγματα ἢ τὰ περιτειχίσματα ἢ τὰ
 κάργελα (cf. schol. ad Ar. Vesp. 386). εἰρησθαι δὲ κυρίως
 πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γεγόμενα· οἱ γὰρ παλαιοὶ πάντα τὰ ξύλα
 δρύας ἐκάλουν (cf. schol. ad Ar. Equ. 675. Thom. M. s. v. δρῶν
 p. 95, 12) B²

1 ἀσφαλὲς M sed γρ συνεχῆς in marg m² et Ca 3 οὐδὲ
 μίαν I 3 ὁ — 5 συγκαθίζομεν citat Plan fol. 99^v 4 ὅπ'
 Re Anim αὐλαῖς Iacobs | ταῖς στοαῖς inserui 6 οὐ alterum
 in τούτους ex oi corr M² 7 καθ' ἑκάτερον Mo | ἑκάτερον scripsi
 cum Re Anim ex I (sed ex ἑτερον corr m²) ἑτερον reliqui libri
 (excepto Mo) edd τρόπον AP (sed in hoc γρ τοῖχον suprascr.
 m²) I (sed in hoc supra τοῖχον scriptum et postea erasum) | ο
 alterum in δρύφρακτοι inser C^a M² δρύφρακτοι I 8 ἀβρόχους
 BMCa 9 οὐκοῦν — 12 προσλαμβάνει citat Plan fol. 99^v
 9 μὲν om Mo | καθ' ὅσον APUIB Plan Re 13 οὐ τι scripsi
 οὕτως libri (in MB tamen τως erasum) excepto Mo qui
 habet οὐ ut Re, et I in quo est rasura 2 vel 3 litt, et Mor
 οὐχ ὥς conī Re 14 ο in τὸ in ras I² | συμβάλλεται Mo
 15 προσ in προσόφανται praepons. I²

τρον | καὶ λουτρόν, ὁ μὲν ἀρκῶν τοὺς τε ἐκ Βορέου R 345
 ἐμπλήσαι θέοντας καὶ τῷ τῆς πόλεως ὅχλῳ παρασχεῖν
 θάκους τῇ τῶν ἀναβαθμῶν ἀφθονίᾳ, τὸ δὲ συνηχοῦν
 καὶ συναγωνιζόμενον καὶ αὐτῷ καὶ κιθάρα καὶ φωνῇ
 καὶ τοῖς πολλοῖς τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τερπόντων. 5
 219. τίς δ' ἂν ἐφίκοιτο διεξιῶν ἕτερα θεάτρων εἶδη,
 τὰ μὲν ἀθληταῖς ἐναγωνίσασθαι πεποιημένα, τὰ δὲ
 ἀνδράσι πρὸς θηρία, πάντα ἐν μέσῃ τῇ πόλει καὶ οὐκ
 ἀναγκάζοντα προλυπηθῆναι τῶν ἡδέων τῷ μήκει τῆς
 ἐπ' αὐτὰ πορείας; 220. ἀλλὰ τὰ λουτρά τίς οὐκ ἂν 10

1 ep. 355 (ὁ ἵππος) ἔστιν ἀπ' ἐκείνων, οἷς ὁ Βορέας πρό-
 γονος Π. φ 223 sq. 6 Her. VII 9, 1

3 εὔρεται καὶ θάκος ὁ θρόνος καὶ θῶκος B² cf. Thom.
 M s. v. θάκος p. 177, 6 R

1 ὁ μὲν] καὶ τὰ μὲν I sed τὰ in ras m² | ἀρκῶν scripsi
 e M qui in marg habet οἶμαι ἄρκων, Matr. N 78 f. 78^v et
 Bodl. Misc. 57 f. 50 ἄρκων CAPBMoCa edd ἄρκων U ἔξ ἄρκων
 I sed ἔξ et ov in ras m² | τοὺς τε scripsi τοὺς (τ cum rasura
 unius litterae U et τὰ I sed α in ras m²) δὲ libri καὶ τοὺς M²
 in marg 2 ἐμπλήσαι θέοντας scripsi, ut M² in marg, ἐμ-
 πλησθέντας CAPMBU (sed in hoc s erasum) edd πλησθέντας
 cum lacuna ante π Ca ἐπλησε θέοντας Mo γρ ἐμπλησε (sed μ
 add m²) θέοντας B in marg ἐνεπλήσθη I sed νε et η ultimum
 (atque η quidem in quattuor fere litterarum) rasura m² | παρ σχε ν
 U παρέσχον I sed ο in ras m² 3 θάκους U et ex θάκους
 corr P³ | βαθμῶν MoBI sed in hoc rasura trium litterarum
 ante β | τ in τὸ erasum U, ὁ ex τὸ corr I² | συνηχοῦν in
 συνηγεῖ corr I² συνηχο cum rasura duarum litterarum I
 4 συναγωνιζ cum rasura sex litterarum U συναγωνίζεται I
 sed εται (ε ex ο corr) in ras m² | ὡδῇ UI 5 ἔλλοις Iacobs
 6 ἡδῇ IMo 7 ἀθλητὰς ἐν ἀγωνίσασθαι Mo | ἀγωνίσασθαι
 Ca | δ' Re 9 ἀναγκάζοντα scripsi auctore Re Anim cum I,
 in quo α post α erasum est ἀναγκάζονται reliqui libri edd
 10 περὶ λουτρῶν titulus in marg CAI² | τὰ om U inser I²

ἀρασθείη; τὰ μὲν γὰρ ἀρμόδια χειμῶνι, τὰ δὲ συμβαίνοντα θέρει, τὰ μὲν ἔξω πνευμάτων σφοδρῶν, τὰ δ' ὥσπερ μετέωρα καὶ οὐ κοινωνοῦντα τῆς γῆς. 221. οἰκίαι δὲ αἱ μὲν ἀνιστάμεναι τῆς παρούσης φαιδρότης, αἱ δὲ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων ἐν τῷ μετρίῳ τρόπῳ τό τε ὑπερήφανον διαφεύγουσαι καὶ τὸ ἀνελύθδρον.

222. Εἰ δὲ δεῖ μὴ σιγῆσαι τὸ νῦν ἐπελθόν, ὁ Ζέ-
 R 346 φυρὸς μοι δοκεῖ πείσαι τοὺς ἀρχαίους οἰκήτορας | μὴ
 πάντα πόνον εἰσενέγκασθαι περὶ τοὺς τοίχους. ὥς
 10 ὅσοις μὲν τὰ τῶν ἀέρων οὐκ εὖ ἔστηκε, τὴν ἀπ' ἐκεί-
 νων ψυχῶν γίαν μηχανῶνται, ἡμῖν δὲ τὸν ἡδιστον
 ἄνεμον καρπουμένοις καὶ ἐσθλὸν ἐταῖρον, ὥς φησιν
 Ὅμηρος, κεκτημένοις τὸν Ζέφυρον οὐδὲν δεῖ περιεργίας
 τοῦ θεοῦ παρέχοντος τρυφᾶν. 223. Ἀθηναῖοις μὲν
 15 γὰρ ὁ Βορέας συνενανμάχησε μισθόν, ὥς φασιν, ἥς
 ἤρπασε κόρης διδοὺς τὴν θωρεὰν αὐτοῖς, ἣν οὐ σφόδρα
 καθίστησι μετρίαν ὁ κηδεστής, ἡμᾶς δὲ ὁ Ζέφυρος οὐ
 προαδικήσας εἶτα εὖ ποιεῖ, ἀλλ' ἐρᾷ μὲν, ἐρᾷ δὲ οὐ
 κόρης, ἀλλ' ὅλης τῆς πόλεως ἔρωτα ἀθάνατον καὶ
 20 κατασχὼν αὐτὸν τοῦ χειμῶνος, ἡνίκα οἶδεν, εἰ προσίοι,
 λυπήσων, συνεισέρχεται τῷ θέρει τὸ καῦμα ἐπισχέσων.
 224. καὶ οὔτε ἐτέρῳ πρὸ ἡμῶν ὁμιλεῖ πόλει οὔτε δι'
 ἡμῶν ἐφ' ἐτέραν ἔρχεται, ἀλλ' ἀφ' ἡμῶν τε ἄρχεται

13 Od. 1 7. μ 149

14 Her. VII 189 cf. VI 44

1 τὰ (alterum) I et U sed in hoc τ erasum ἄ reliqui libri
 et γρ Mor in marg. 5 τὸν et χρόνον UI | τόπω Mo et e
 τρόπῳ corr I 7 ὁ om Ca 8 ἀρχομένους Mo 9 τοιοῦτους
 Ca 13 καρπουμένοις Ca | α alterum in περιεργίας ex ei corr I
 16 καὶ ante τὴν inser I² | ἣν om in ras duarum litterarum
 UI 18 ἐρᾷ (1)] ἐφορᾷ Mo 19 καὶ — 516, 2 αἴρας citat
 Plan fol. 99^v 21 συνεισέρχεται e συνέρχεται corr I²

καὶ περὶ ἡμῶς ἀποπαύεται κατὰ τοὺς πρὸς ἓν κάλλος
 κεκινημένους, ὧν τοὺς ὀφθαλμοὺς σῶμα ἕτερον παρα-
 φανέν οὐ μεθίστησιν. 225. ὁ δὲ διαρρεῖ τε ἄπασαν
 καὶ περιρρεῖ καὶ οὐδὲν ἄμοιρον τῆς ἐπικουρίας ἀφίησιν· 4
 οὐ γὰρ εἰς μὲν τὰς | τῶν εὐδαιμόνων οἰκίας καὶ R 347
 τριωρόφους εἰσχεῖται, τῶν δὲ χαμαιζήλων καὶ ὅσαι
 πενήτων ὑπεραιωρεῖται, ἀλλ' ὥσπερ ἐν δημοκρατίᾳ
 τῶν νόμων ἴσον μέτεστιν, οὕτω παρ' ἡμῖν ἰσομοιρία
 τις τῶν ξεφύρου καλῶν, καὶ οὐδεὶς πώποτε διψῶν
 αὐρας παρὰ τῶν γειτόνων ἡτιάσατο τοῦτο παθεῖν. 10
 οὕτω διὰ πάντων ἔρχεται καὶ διολισθαίνει καὶ ὅτουπερ
 ἂν λάβηται, τοῦτο ὁδὸς αὐτῷ. 226. καὶ τῆς μὲν ἀκτί-
 νος ἥδη τινὲς ἀπεστερήθησαν ἐπισκοτούσης οἰκίας ἐγ-
 γύθεν, ξέφυρος δὲ οὐδενὶ κεκώλυται τὸ μὴ οὐ κοινὰ
 χαρίζεσθαι, ἀλλὰ βαδιζόντων τε τοὺς χιτῶνας αἰωρεῖ 15
 καὶ περὶ ταῖς κνήμας στρέφει καθευδόντων τε αἰ-
 συνδόνες ὑποπνέοντος περὶ τοῖς σώμασι κυρτοῦνται,

3 Nicet. Chon. p. 36 Bonn. ἦν (Ἀντιόχειαν) περιβομβεῖ ξέ-
 φυρος ἄνεμος 6 Her. I 180, 2 cf. Phil. im. prooem. p. 4, 21
 ed. Vind. 13 Dem. c. Mid. § 158 p. 565, 25

2 παράττον Iacobs Phil. 472 παράπαν Mor 3 ὁ] οὐ
 Mo 5 οὐδὲ UI | μὲν om MBCa Plan | τῶν om U inser
 I² | τὰς supra καὶ M² et „malim τὰς τριωρ.“ Re 6 τριωρόφων
 ὑπερορᾷ
 Plan 7 ὑπεραιωρεῖται M ὑπερορᾷ Mo (unde Iacobs Phil. 479)
 et B sed in hoc γρ ὑπεραιωρεῖται suprascr. m², et Plan ὑπερορᾷ
 I sed o in duarum fere et ā in quattuor fere litterarum
 rasura ὑπερ Ca sed γρ ὑπερορα in marg 8 ἴσον ex ἴσων
 corr I² ἴσων U „malim πᾶσι τῶν νόμων ἐξ ἴσων αὐτὸ τὸ ἴσον“
 Re | στ in μέτεστιν in ras P² | οὕτω καὶ παρ' UI 9 τίς
 AIBMo 10 αὐρας Ca sed αὐρας in marg 11 οὕτω γάρ
 διὰ Mo Plan 13 ἥδη inser I² 14 τῷ M 16 τὰς κνήμας
 Plan 17 ὑπὸ πνέοντος? | ν in κυρτοῦνται inser I²

καὶ τὴν νύκτα διπλὴν ἀνάπαυλαν ὁ ξέφυρος ἀπεργάζεται μιννυμένης τῷ ὕπνῳ τῆς αὔρας.

227. Οὐκ ἄρα μάτην ἐν οἰκοδομίαις ἡ πόλις αἰεί, καὶ τὰ μὲν ἐρέπτεται, τὰ δὲ πρὸς μέσον ἄνεισι, τὰ
 5 δ' ἄρτι θεμέλιον δέδεκται, τὰ δὲ πρὸς τοῦτο ὀρύσσεται, καὶ τῶν τοὺς τέκοντας ἐπειγόντων αἱ φωναὶ πανταχοῦ, καὶ τὸ πέρυσιν εἰς λαχάνων φορὰν σκαπτόμενον τῆτες ἄκιστα. Ἰσασι γάρ, ὥς ὅσα τοῖς δικαίοις ὑπισχνούνται τετελεσθηκόσιν οἱ ποιηταί, ταῦτα ζῶσιν ἐνταῦθα ἔστιν
 10 ἔχειν.

228. Καὶ δὴ σκοπῶμεν, ὥς τετραπλασία τῆς νῦν οὔσης ἦν ἂν ἡ πόλις, εἰ μὴ τρισὶν ἤδη πρότερον καιρίοις ἐβέβλητο. ὥσπερ γὰρ ὁ τοῦ Πυθίου νεῶς πολ-
 λαῖς εἰξε τύχαις καὶ τέταρτος ὁ νῦν ἐστηκώς ἐστιν
 15 ἐπὶ τοῖς ἔμπροσθεν οἰχομένοις, οὕτως ἡμῖν ἡ πόλις, |
 R 348 ὥς μὲν ἀνθρώπων οὔσα πόλις, ἐπλήγη, ὥς δὲ θεο-
 φιλῆς, ἀνέστη ταῦτόν καὶ παθοῦσα καὶ ποιήσασα τῇ
 τῆς Ἀθηνᾶς ἐλαῖα. καὶ γὰρ ἐκείνην ἐπῆλθε μὲν τῷ
 πυρὶ Ξέρξης, ὅτ' ἐφθειρε τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν,
 20 δευτέρῃ δὲ ἡμέρᾳ βλαστὸς ἀνέδραμεν εἰς πῆχυν ἐκ
 τοῦ κεκαυμένου. καὶ δὴ καὶ ἦδε ἅμα τε ὑπεχώρει καὶ

9 Pind. Ol. II 67 sq. 14 Paus. X 5, 9—13 18 Her. VIII 55

1 ἀνάπαυλαν inser *I*² 2 post ἀπεργάζεται rasura decem litterarum in *I* 5 ὀρύσσεται *U* 8 ὥς inser *P*² om Mor qui in marg habet ἰσως ὅτι 11 Καὶ — 517, 4 ἐπακοδόμουν citat Plan fol. 99^v 12 καιρίοις scripsi coll. Themist. or. III p. 45 a βάλλεις καίρια cf. Alb. Gratul. Herwerd. p. 45 sq. καιροῖς libri edd 13 ὥσπερ — 14 τύχαις post καὶ — οἰχομένοις *CAU* edd, ego ante posui l. l. cum *IBM MoCa Plan P* qui tamen haec omnia in ras *m*² praebet 14 καὶ — 15 οἰχομένοις del Iacobs 15 πρότερον *A* sed ἔμπροσθεν in marg *m*², *Ca Re* supra ἔμπροσθεν rasura vocis, ut videtur, πρότερον *I* om *Mo Plan*

ἀνήρχετο. 229. καὶ νῦν ὀφύσσοντί σοι τὴν γῆν ἐπὶ τῷ
 κρηπίδα βαλέσθαι πάντως ἔχνος τι τῶν ἀρχαίων ἀπαντᾷ,
 καὶ πολλοὶ τοῖς οὖσιν ἀνθ' ὧν διανοοῦντο χρησάμενοι
 τᾶλλα προσφέροντες ἐπωκοδόμουν. εἰ οὖν τῶν μὲν
 οὐχ ἦπτο λώβῃ, τὰ δὲ προσεγεγόνει, καὶ ὅσα νῦν πρὸς 5
 τὸ ἀνορθοῦν, τοσαῦτα εἰς προσθήκην ἐσπούδαστο,
 πολλοὶ πολλῶν ἂν ἀγρῶν ἐστέργητο τῆς γεωργουμένης.

230. Οὐ τοίνυν ἡ μὲν πόλις οὕτω διὰ πάντων
 θαναμαστή, τὰ δὲ ἔξω τοιαῦτα, οἷα ἂν τινα ἀξιῶσαι
 βελτίω τῶν ὄντων εἶναι δεῖν, ἀλλ' ἀκριβῶς ὅτι ταύτης 10
 ἐστί, δηλοῦντα. τοῦτο μὲν κῶμαι μεγάλαι καὶ πολυ-
 ἀνθρωποι πόλεων οὐκ ὀλίγων πλέον πολυανδρούμεναι
 καὶ χειροτέχναις, ὥσπερ ἐν ἄστεσι, χρώμεναι, κοινού-
 μεναι πρὸς ἀλλήλας (τὰ) σφῶν αὐτῶν διὰ τῶν πανη- 14
 γύρεων καλοῦσά τε ἐν μέρει παρ' | αὐτὴν ἐκάστη R 349
 καὶ καλούμεναι καὶ τοῖς αὐτοῖς εὐθυμούμεναί τε καὶ
 χαριζόμεναι καὶ κερδαίνονσαι, ὧν μὲν περὶεστι μετα-
 διδοῦσαι, ὧν δὲ ἐνδεῖ προσλαμβάνονσαι, τὰ μὲν δια-
 τιθέμεναι, τὰ δὲ ὠνούμεναι, μακρῷ τῶν κατὰ θάλατταν

12 Ael. nat. anim. V 13

18 διατιθέμεναι] τουτέστι πωλοῦσαι B²

1 ἀνήρχετο scripsi ἀνέχετο U sed ε erasum, P sed ε in
 ras m², IMo ἀνέχετο reliqui libri (ἀνέχετο A) edd | inter σοι
 et τὴν rasura 4 litterarum in I 2 τί Mo Plan | ἀπαντᾷ
 IMo Plan 5 γεγ in προσεγεγόνει in ras C² | εἰς Mo Ca
 8 περὶ τῶν πρὸ τῆς πόλεως titulus in marg CAIB 13 κοι-
 νούμεναι scripsi, ut supra κοινωνούμεναι m² scriptum est in M,
 auctore Re 14 τὰ inserui cum M² auctore Re 15 τὸ Re |
 ἐκάστην παρ' Ca | αὐτὴν APUMo 16 καλούμεναι scripsi
 auctore Re („aut καλοῦσα leg. aut καλούμεναι“) καλουμένη libri
 edd | εὐθυμούμεναι A sed γρ' εὐθηνούμεναι in marg, P sed
 υμον in ras m³, γρ' εὐθηνούμεναι in marg m², I sed υ in ras
 m², B sed υμ in ras m² ε' θνυμούμεναι U εὐθηνούμεναι M
 17 ὧν — 18 προσλαμβάνονσαι om Ca 19 μακρῶν Mo

ἐμπόρων εὐδαιμονέστεραι, ἀντὶ ῥοθίου καὶ κυμάτων
 σὺν γέλωτι καὶ κρότῳ χρήματα ἐργαζόμεναι, μικρὰ τῆς
 πόλεως χρηῖσθαι διὰ τὴν ἐξ ἀλλήλων ἀντίδοσιν.
 231. ἀθρεῖτω δὴ τις καὶ τὰ πρὸ τῶν πυλῶν· οὐ γὰρ
 5 ἀξιόσει γε πανδοκεῖα προσειπεῖν, ἀλλὰ φυλὰς πόλεως,
 ἀλλ' ὥς ταύτης εἶναι μόνης· οὕτως ἡκρίβωται πρὸς
 τὸν εἶσω ξῆλον τὰ ἔξω καὶ τρυφῇ καὶ λουτροῖς καὶ
 τέχναις καὶ τῷ συνοικεῖσθαι· ὥστ' εἴ τις τὸ τρίχα
 διηρημένον εἰς ἓνα τύπον συνήγαγεν, ἐξήρκεσεν ἂν τὰ
 10 νῦν πρὸ τῆς πόλεως εἶναι πόλις. 232. ὥσπερ γὰρ τὰ
 πρὸ τῶν βασιλείων μετείχε τῆς ἔνδον σεμνότητος λει-
 πόμενα μὲν τῶν ἔνδον, παρέχοντα δὲ τεκμαίρεσθαι
 τοῖς ἐλάττωσι τὰ μέλζω, οὕτως ἀπὸ τῆς πόλεως ἐρρῶν
 15 τις ἐπὶ τὰ πρὸ τῶν τειχῶν ὁμοιότης, ὥστε ἐξελαύνων
 φήσεις ἐν βραχυτέρῳ τύπῳ θεωρεῖν ἢ ἀπολλέοιπας,
 καὶ εἰσελαύνοντι προμεμήνυται τοῖς ἔξω τὰ εἶσω.
 233. πάντα μὲν οὖν τῆς αὐτῆς ἰδέας, τὰ δὲ δὴ πρὸς
 19 λόγον νικᾷ. καὶ μόνα ταῦτα ἰδεῖν ἄξιον, ἀκούσας δὲ
 R 350 ἡδιστα οὕτως ἂν | οὐχ ὅσον ἄξιον ἀκούσαις. 234. εὐθύς
 μὲν ὑπερβάλλοντι τὰς πύλας ἐν εὐωνύμοις κήπων τε

2 μικρὰ C sed μι supraser f 3 χρηῖσθαι AUIMBMoCa
 edd 5 ἀξιόσει PMBCa | γε inser P³I² om MBCa | πόλεων
 M 7 num τῶν? | ἴσον Mo 9 τόπον Mo 14 ὥστ' I Re
 16 τὰ εἶσω τοῖς ἔξω Mo 18 Ἡράκλειος O Mueller Antioch.
 p. 45 at cf. I 141, 2; I 511, 15 R; III 122, 18 (Archaeol. Jahrb.
 XII 126) 19 post ἄξιον rasura 3 vel 4 litterarum (fortasse
 καὶ quod in A est deletum) I 19 μόνον? | ἀκούσας — 20
 ἀκούσαις scripsi ἀκοῦσαι δὲ (inser I² τὲ M) ἡμισα (sed ἡδιστα
 in marg A et Bodl. Misc. 57 fol. 51) οὕτως ἀκούσας οὐχ ὅσον
 ἄξιον ἀκούσαις libri ἄξιον, καὶ ἀκοῦσαι ἡμισα· οὕτω γὰρ ἀκού-
 σας, οὐχ ὅσον ἄξιον, ἀκούσαις coni Re εἰδέναι ἄξιον ἀκούσαις
 reliquis omissis Mor 21 μὲν γὰρ Mo Re | ὑπερβάλλοντι in
 ὑπερβαλόντι corr I² ὑπερβαλόντι Mo

ποικιλία καὶ καταγωγῶν χάριτες καὶ κρηνῶν ἀφθονία
καὶ δένδρεσιν οἰκίαι κρηπτόμεναι καὶ δένδρα ὑπεραί-
ροντες θάλαμοι καὶ λουτρῶν πολυτέλεια, χῶρος Ἀφρο-
δίτην πρέπων καὶ τῷ ταύτης νιῇ τῷ τοξότη. προΐοντι
δέ σοι καθ' ἑκατέραν τῆς ὁδοῦ πλευρὰν ἀμπελουργιῶν 5
τε πλήθος ὁράται καὶ οἰκίῶν κάλλη καὶ ῥοδωνιαὶ καὶ
φυτὰ παντοῖα καὶ νάματα, καὶ τὸ μὲν ἔλκει, τὸ δὲ
ἀνθέλκει καὶ διὰ τοιαύτης ἡδονῆς ἐπὶ τὴν παγκάλην
ἀφίξη Δάφνην. 235. ὑπὲρ ἧς οὔτε εἴρηται πω πρὸς
ἄξιαν οὐδὲν οὔτε εἰρήσεται, πλὴν εἰ τῷ θεῷ σὺν ταῖς 10
Μούσαις ἄδειν ἐπέλθοι τὸν χῶρον. 236. ταύτην ἐγὼ
τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ προάσκειον ἡδιστα
ἂν προσεῖπον τῆς αἰγίδος θύσανον, ἣ περιβάλλει τὴν
Ἀθηνᾶν Ὀμηρος. οὕτως ἅπασα χρυσή, | καὶ τελευτᾷ R 351
γε εἰς χρυσὸν Κολοφώνιον, τὴν Δάφνην. 236. ἦν 15
ιδόντι μὴ βοᾶν οὐκ ἔστι καὶ σκιρτᾶν καὶ ἀνάγτειν καὶ
κροτεῖν καὶ μακαρίζειν αὐτὸν τῆς θείας καὶ οἶον ὑπὸ
τῆς ἡδονῆς πτεροῦσθαι. ἄλλο γὰρ ἄλλοθεν τὸ μὲν

9 Iul. ep. 27 p. 517, 2 Hertl. 14 Π. β 448 15 Aristoph.
Cocal. fr. II 1095, 8 M. I p. 485, 352 K. Zenob. VI 47. Greg.
Cyp. Leid. III 38 cum nota Leutschii.

1 inter κρη et νῶν rasura 2 litterarum in I 3 πολυτέλεια
scripsi praeunte Re Anim („leg. aut πολυτεχνία aut πολυτοιχία
aut potius πολυτέλεια“) πολυτεχνία M πολυτεχνία B πολυτοιχία
Mo (unde Iacobs Philostr. 648) πολυστειχία Ca πολυτεχνία
reliqui libri edd 5 ἑκατέραν I sed ἐκα m² in ras et inter
ο et α ras unius litterae 9 περὶ τῆς δάφνης titulus in marg
CAB 14 χρυσή C 15 γε in ras P³ om Mo δὲ U | ἦν
— 520, 3 θεατὴν citat Plan fol. 99^v 16 „Videtur aut sic
dedisse L. μὴ βοᾶν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ δεῖ σκιρτᾶν aut sic: ἀνάγχει
βοᾶν ἔστι καὶ σκιρτᾶν“ Re | ἀνάγτειν scripsi auctoribus Iacobsio
(Phil. p. 472) et Cobeto Mnem. V 110 (Coll. p. 106) ἀναπνεῖν
libri Plan edd ἀναπηδᾶν coni Re 17 αὐτὸν Mo Plan

θέλει, τὸ δὲ ἐκπλήττει, καὶ τὸ μὲν κατέχει, τὸ δὲ
ἐπισπᾶται καὶ περικέχνται τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐγὴ περι-
στρέφουσα τὸν θεατὴν, Ἀπόλλωνος ἱερὸν, Διὸς ἱερὸν,
στάδιον Ὀλυμπικόν, θέατρον ἀπάσης τέρεως, κυπα-
5 ρίτων πλήθος καὶ πάχος καὶ ὕψος, ἀτραποὶ σκιερὰ,
χοροὶ μουσικῶν ὀρνέων, πνεῦμα σύμμετρον, ἀρωμά-
των ἡδύων ὀσμαί, καταγωγαὶ σεμναί, ἡμερίδες εἰς
ἀνδράνας ἐρπουσαι, Ἀλκίνοιο κῆποι, τράπεζα Σικελική,
κέρως Ἀμαλθείας, πανδαισία, Σύβαρις. λουτρὸν δὲ ὅ
10 τι ἂν προκρίνας λούσῃ, τὸ χαριέστερόν σοι παρῶπται.
237. οὕτω δὲ ὁ χῶρος ἀμύνει σώμασιν, ὥστ' ἦν μικρὸν
ἐνδιατρίψας ἀπέλθῃς, εὐχρωότερος ἔπει. ἐρωτηθεὶς δέ,
ὅτῳ μάλιστα ἐγνώθῃς, ἀπορήσῃς ἂν. οὕτω πάντα
ἐφάμιλλα. πάθος δὲ οὐδὲν οὕτως ἰσχυρὸν οὐδὲ ἄμαχον
15 οὐδὲ ἔμμονον, ὅπερ οὐκ ἂν ἐξελάσειεν ἡ Δάφνη, ἀλλ'
ἅμα τε προσήλθε τῷ τόπῳ καὶ τὸ λυποῦν ἀπελήλυθε.
R 352 θεοὶ δὲ εἶπερ ὄντως οὐρανὸν ἀφέντες εἰς | γῆν ἐρχον-

8 Od. η 114 sq.

9 Τὸν Δία αἰγὰ φασὶ θρέψαι Ἀμαλθείαν λεγομένην, ταύτης
δὲ τὸ δεξιὸν κέρως βρέειν τὴν παγκαρπίαν ἥτοι πᾶν αἰσθητὸν
ἀγαθὸν ἀφθονον ἔχειν· ἀπὸ τούτου πάντα τὸν εὐδαιμόνως δια-
γοντα τὸ τῆς Ἀμαλθείας ἔχειν κέρως φασὶν B²

2 αὐγὴ scripsi ex UIMBCaP sed in hoc m² in rasura 6
fere litterarum ἀλλαγή reliqui libri edd ἀλλαχῇ Plan, ut con-
Mor | ^{περι}διαστρέφουσα A περιστρέφοντα Plan et Re Anim qui
coniecit ἄλλα ἀλλαχῇ περιστρέφοντα 3 ἀπόλλω ACP sed in
hoc νος supra ω m³ | Διὸς ἱερὸν om B 5 σκιερὰ Mo
6 ορο in χοροὶ in ras I² 7 ἡδύων ὀσμῇ suprascripta ἰους et
αὶ erasa I 9 λουτρὸν — 10 παρῶπται citat Plan fol. 99v
10 λούσαι Plan 11 εἰ M 12 ἀπέλθοις M | εὐχρωότερος I
16 προσήλθε IBMCa προσέλθοις Re 17 ἀφέντες IMo

ται, τῇδὲ μοι δοκοῦσι συνεῖναι τε καὶ συνεδρεῦειν, ὥς
οὐκ ἂν ἐν καλλόνι διατρίψαντες. 238. τοιαῦτα δὲ
ῥυτὰ ἃ διεξῆλθον οὐ τοσαῦτά ἐστιν, ὥστε τὴν ὑπερ-
βολὴν τοῦ κάλλους ἐν τῇ βραχύτητι τῶν μετεिल्φότηων
τοῦ κάλλους ἀπολλύναι τὸ θαῦμα, οἶον οὐ πέντε μὲν 5
οἰκίαι, κῆποι δὲ ἑπτὰ, κυπάριστοι δὲ τριακόσιαι, λουτρὰ
δὲ τρία, ἀλλὰ καλὰ μὲν, ὥς οὐδὲν ἄλλοθι, πλείω δὲ
ἢ καλλίω τὰ πάντα. 239. οὕτω γὰρ εἰς πλῆθος ἕκαστα
τούτων κέκτηται, ὥστε αἰδοῖ τῆς πόλεως ἐν προαστείου
τάξει μεμῆνηκεν, ἀμφισβητεῖν δὲ βουλομένη πόλεσιν ἐκ 10
πολλῶν ἔχει τὸ νικᾶν, ἢ καὶ Ῥωμαίων ὅσους θεατὰς
ἔλαβε, νενίκηκε πείσασα μηκέτι τὴν Ἰταλίαν ὑμνεῖν
ὥς ἀήττητον τὰ τοιαῦτα. 240. κεφάλαιον δὲ τῶν
Δάφνης καλῶν, οἶμαι δὲ καὶ τῆς γῆς ἀπάσης αἱ Δάφνης
πηγαί. ὥς οὐδαμοῦ ἢ γῇ τοιαύτην ἔτεκε ναμάτων 15
φύσιν οὔτε ἰδεῖν οὔτε χρῆσασθαι. Νυμφῶν τινων
ταῦτα βασιλεία, καὶ τῆς ἐκείνων δωρεᾶς τὸ καθαρώτα-
τον καὶ εἰλικρινέστατον. 241. καὶ δὴ καὶ φαίη τις
ἂν οὐχ ἥττον χαίρειν τῷ τόπῳ τὰς θεὰς ἢ τῇ μὲν
Πίσῃ τὸν Δία, τῷ δὲ Ἰσθμῷ τὸν Ποσειδῶ, Δελφοῖς 20

2 ἐν om Re, quod inser Sintenis | διατρίψοντες *MBCa*
4 ἐν — 5 κάλλους in marg *A* et *C* om *Mor* 5 ε in πέντε
in ras *I* πέντ' *U* 9 κέκτηται *Mo* 11 ὅσους — 13 τοιαῦτα
citāt *Plan* fol. 99^v 12 ἤρηκε *Cobet* *Mnem.* X 197; *N. S. V*

110 praetulerim κενήληκε | τὴν Ἰταλίαν] *τηνὸ* *Plan* Ἰταλίαν
scripsi cum *Cobeto* (*Mnem.* X 198; *N. S. II* 404; *V* 110 = *Coll.*
106) et *Nabero* (*Mnem.* *N. S. XVI* 117) coll. *I* 559, 17 R Ἰταλίαν
τὴν καλὴν Γαλιλαίαν libri (sed οἶμαι γαλατίαν *M*² in marg
Κοντιλίαν *Re Anim* Γαλατίαν *Gasda* coll. *I* 412, 5 R τὴν
Γαλατῶν εὐδαιμονίαν 13 περὶ πηγῶν titulus in marg *CAB*
17 ων in ἐκείνων ex ου corr *B*² 18 νεστα in εἰλικρινέστα-
τον in ras *I*² εἰλικρινέστατον *Mo* *Re* | καὶ tertium om *MBCa*
19 ἥττω *U*

δὲ τὸν Ἀπόλλω, τῇ Ἀθήνῃ δὲ Ἥφαιστον. καὶ εἰ δὴ
 δεῖ πιστεύειν ἐν ὕδασι τὴν διαίταν εἶναι ταῖς Νύμφαις,
 R 353 δοκοῦσί μοι τοῖς μὲν ἄλλοις ἐπιφοιτᾶν, | ὅσον ἐπι-
 σκοπῆσαι, τουτὶ δέ, ὥσπερ οἱ βασιλεῖς, ἀντ' ἀκροπόλεως
 5 πεποιῆσθαι. πείθομαι δὲ κακείνο τὰς τρεῖς θεάς, ὅτε
 περὶ κάλλους ἤριζον, ἐντανθοῖ λουσαμένας ἤκειν ἐπὶ
 τὴν κρῖσιν μᾶλλον ἢ οὐ λέγονται. 242. τίς γὰρ ἐπι-
 στας καὶ θεασάμενος ἐκ τε τῶν πρώτων στομάτων τὸ
 ὕδωρ ἐκρέον καὶ καθ' ἐκάτερον τοῖχον τοῦ νεῶ φερό-
 10 μενον οὐκ ἂν ἀρασθεῖν μὲν τὸ πλήθος, ἐκπλαγείν δὲ
 τὸ κάλλος, τιμήσειε δὲ ὡς θεῖον, ἔψαιτο δὲ ἡδέως,
 λούσαιτο δὲ ἡδίων, πλοῖ δὲ ὡς ἡδιστα; τὸ γὰρ αὐτὸ
 ψυχρόν τε καὶ διαυγὲς καὶ ποτιμώτατον καὶ χάρισιν
 ἐγκεχρισμένον καὶ προσηγνὲς ὁμιλῆσαι σώμασιν. 243. οὐ
 15 μὴν ἐν τῇ μητρὶ μόνη τὸ ὕδωρ ἔμεινεν, οὐδὲ Λάφνη
 μὲν ἐγέννησε, Λάφνη δὲ ἀπέλαυσε στήσασα περὶ αὐτὴν
 τὸ δῶρον, ἀλλ' ἡ μὲν ἔφηγε, μετέσχε δὲ μετὰ τῆς
 φηγάσης ἡ πόλις οἰκοθεν οἰκαδε τῶν ναμάτων δρα-
 μόντων, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ὑπερορίας, ὃ πολλοῦ μὲν πόνου,
 20 πολλοῦ δὲ κινδύνου τῆς ἐπικουρίας ἐκ τῆς ἄλλων
 φιλανθρωπίας αἰωρουμένης, μηχανησάμενοι δὲ ὁδὸν

7 Eur. Andr. 285. Hel. 676

21 Plat. Menex. p. 248 A

1 post ω in ἀπόλλω rasura 2 litterarum in I 2 δεῖ δὴ
 UIMCa | ὕδασι scripsi e Mo auctore Re ὕδατι reliqui libri
 edd 5 πείθομαι — 8 θεασάμενος citat Plan fol. 99^v 5 δὴ
 U | ἐκείνο Ca 7 κρῖσιν inser I² 12 αὐτὸν Mo sed ν era-
 sum 13 διειδὲς Mo sed in marg γε διαυγὲς | ὥτατον in
 ποτιμώτατον in rasura 2 fere litterarum I² 14 ἐκ in ἐγκε-
 χρισμένον in ras P² ἐγκεχρισμένον UM | προς in προσηγνὲς
 in ras P² | οὐ — 16 ἀπέλαυσε citat Plan fol. 99^v 16 ἀπή-
 λανσε U | αὐτὴν ex αὐτὴν corr P²B² αὐτὴν A αὐτὴν MCa
 αὐτὴν U

τῷ ρεύματι κατηρεφῇ διὰ τῆς ὑπωρείας πῇ μὲν ἔγκοι-
 λον τὴν ὑπώρειαν τέμνοντες, πῇ δὲ προσοικοδομοῦντες,
 ἔστι δὲ οὗ καὶ μετέωρον τὸν πόρον ὑπὲρ γεφυρῶν
 ἄγοντες, ἐνθα τοῦτο ἐπηνάγκαζον οἱ κρημνοί, κοινοῦσι
 τῷ ἄστει τὴν ἐκ τῶν προαστείων χορηγίαν. 244. καὶ 5
 νῦν ᾧ μάλιστα νικῶμεν, τοῦτό ἐστιν, ὅτι κατάρρυντος
 ἡμῖν ἡ πόλις. καὶ πρὸς μὲν τᾶλλα | κἂν ἀναισχυν- R 354
 τῆσαι τις, ἐν δὲ ὑδάτων μνήμη πάντες εἰκουσι. τὰ
 μὲν καλὰ πλήθει νικῶμεν, τὰ δὲ πολλὰ κάλλει, μᾶλλον
 δὲ τὰ μὲν ἄφθονα τῷ πλήθει, τὰ δὲ χαρίετα τῷ 10
 κάλλει. λουτρῶν μὲν τῶν δημοσίων ἕκαστον ποταμοῦ
 μέτρον ἐκχεῖ, τῶν δὲ ἰδίων τὰ μὲν ὅσον περ ἐκείνα, τὰ
 δὲ οὐ πολλῷ τῷ λειπόμενον. 245. ὅτῳ δὲ δύναμις
 λουτρὸν ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐγείρειν, ἔνεκά γε ναμάτων
 θαρρύντως ἐγείρει καὶ οὐ δέδοικε, μὴ τὸ μὲν εἰς 15
 ἄκρον ὥρας ἀσκηθῇ, Νυμφῶν δὲ ἐνδεῖα πολυδίψιον
 ὀνομασθῇ, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ σπάνει τῶν ὑδά-
 των ἀποστῆναι τῆς ὀρμῆς, ὥστε καὶ ὅτῳ μὴ πολλή τις
 ὀρμή, παρ' αὐτῶν τῶν ὑδάτων ἐντρέπεται. τοιγαροῦν

16 Π. δ 171

1 ἡγάγομεν inter ὑπωρείας et πῇ inser I² | η in πῇ in
 ras P² πῇ C ποῖ U | γ in ἔγκοιλον in ras I² 2 πῇ C
 ποῖ UMCa 3 τὸν πόρον inser I² 4 κινουσι U νέμομεν
 δὲ in ras I³ 6 δ IBMCa | τοῦτ' ἔστιν I 7 ἡ πόλις om
 Ca | τᾶλλα CA τ' ἄλλα sed τ ante ἄ eras B | in ἀναισχυν-
 τῆσαι acutus in ras I², νν in ras P² ἀναισχυντῆσαι Mo
 ἀναισχυντῆσαι τίς B 9 μὲν γὰρ καλὰ BMCa μὲν οὖν καλὰ
 Re Anim 11 μὲν γὰρ τῶν Re Anim 12 ἐκχεῖ Mor | δ' Re |
 on in ὅσον περ in ras I² ὅσα UB 13 τῷ scripsi ex APBMMo
 auctore Re Anim τῷ CUI edd τὰ Ca πολλοστῶ Iacobs | λει-
 πόμενα UIBMMoCa 14 ἐπὶ in ras I² ἐν U 16 δ' Re
 18 ὀρμῆς P 19 spir. asper in ὀρμή in ras P²

ἅπανα φυλὴ τῆς πόλεως λουτρῶν κόσμοις ἰδιωτικοῖς
 ἀβρύνεται τῆς ἐπωνυμίας κρείττοσιν. ἃ τοσούτῳ καλ-
 R 355 λῶ τῶν δημοσίων, ὅσῳ περ τῶν δημοσίων | ἐλάττω,
 καὶ πολλὴ τῶν φυλετῶν ἔρις παρ' αὐτοῖς ἑκάστοις
 5 εἶναι τὸ κάλλιστον. 246. ἔξεστι δὲ τὸν μὲν τῶν πηγῶν
 πλοῦτον τῷ πλήθει τῶν οἰκιῶν σκοπεῖν· ὅσαι γὰρ
 οἰκίαι, τοσαῦται κρήναι, μᾶλλον δὲ καθ' ἑκάστην πολλαί,
 καὶ τῶν γε ἐργαστηρίων τὰ πολλὰ τοῦτῳ φαιδρύνεται.
 247. διόπερ οὐδὲ περὶ τὰς δημοσίας παγκρατίζομεν,
 10 ὅστις πρὸ τοῦ πλησίον ἀρύσεται, τοῦτο δὴ τὸ πολλὰς
 τῶν πολυχρόσων ἐνοχλοῦν· παρ' οἷς ὠθισμός τε περὶ
 τὰς κρήνας καρτερός καὶ ἐπ' ἀγγελοῖς καταγνυμένοις
 ὀδυρμός καὶ πρὸς τοῖς κρουνοῖς τὰ τραύματα. ἡμῖν
 δὲ διὰ τὸ εἶσω θυρῶν ἑκάστοις εἶναι κρήνην αἱ κοιναὶ
 15 πρὸς ἐπίδειξιν ῥέουσι. 248. τό γε μὴν τῶν ὑδάτων
 διαφανὲς οὕτως ἂν ἐξετάσαις καλῶς, εἰ κολυμβήθραν
 R 356 πλήσας τὸ ἐπ' αὐτῆς ὕδωρ ἐπισχῆσεις | τοῦ ῥέοντος.
 οἴησιν γὰρ αὐτὴν εἶναι κενήν. οὕτως ἱκανῶς τοῦδαφος

2 ἀβρ in ἀβρύνεται in ras P² ἀβρύνεται B | τῆς ἐπωνυμίας scripsi auctoribus Re Anim et Iacobsio, ut in I²M² e ταῖς ἐπωνυμίαις correctum est ταῖς ἐπωνυμίαις libri edd
 4 ἔρις τὸ παρ' Re Anim 10 πλησίον Ca | ἀρύσεται IBM Ca |
 τὸ om B | πολλὰς M πολλοῖς B Mo πολλὰ cum rasura in fine U 11 ὠθισμός scripsi ex UIBM Mo Ca ὠθησμός CAP edd 13 πρὸ Mo | τὰ num del? τὰ πολλὰ coni Re | τραύματα Mo, γρ κρούματα in marg 14 θυρῶν M sed v supra η suprascr. m² 15 τό — 525, 4 πρὶν citat Plan fol. 99^v
 16 ἂν — 17 ὕδωρ om Ca 17 πλήσας scripsi auctore Sinteni στήσας libri (στήσαις BM sed in hoc σας suprascr. m²) Plan edd | στήσας εἰς τὸ ἀπ' αὐτῆς ὕδωρ ἐπισχῆσιν Re Anim | αὐτῇ UP sed in hoc rasura unius litterae post η | ἐπισχῆσας Plan ἐπιστήσας Ca ἀποστήσας coni Re, melius ἀποσχῆσας Gasda 18 „ἐμφανῶς αὐτ' ἐναργῶς“ Re Anim „ἐγανῶς αὐτ' καθαρῶς“ Iacobs διαφανῶς vel εἰλικρινῶς praetulerim coll. l. 16 vel p. 521, 18

ὑπὸ τῶν ὑδάτων λάμπεται. ὥστ' οὐκ οἶδα, πότερον ἢ θεὰ μᾶλλον δύναται ὑπεκκαῦσαι δῖψος ἢ παῦσαι· οὕτω καὶ προκαλεῖται πιεῖν καὶ προευφραίνει πρὶν ἢ πιεῖν.

249. Ἄ τοίνυν εἰώθατε πρὸς ἀλλήλους εἰρηνικῶς 5 ἀγωνίζεσθαι, ἄκριτον ὑμῖν ποιεῖ τὴν ἀμφισβήτησιν διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον. οὕτω τοὺς ἄλλους διαφανῶς νικῶντες πρὸς ἀλλήλους ἐν ὁμοίᾳ καθεστήκατε. 250· λέγουσι τοίνυν οἱ μὲν τὴν πρὸς ἑω μοῖραν οἰκοῦντες, ὅτι δὴ τὸ πλεῖστον τῶν πυρῶν διὰ τῆς ἐκείνων ἄγεται, 10 καὶ ἕμα παραφέρουσι τὴν Ἀλεξάνδρου πηγὴν, οἱ δ' αὖ πρὸς δυσμὰς τό τε πολύδενδρον καὶ καθαριότητα πλείω καὶ τὸ ἥδιστον γειτόνημα, τὴν Δάφνην, οἱ δ' ἐπὶ τῆς ὑπωρείας αὔρας βελτίους καὶ ἀπραγμοσύνην καὶ τὸ τῇ πόλιν ἔπασσαν ἔχειν ὄρεα, οἱ δὲ ἐν τῇ νέᾳ τὸ 15 τεῖχος, τὴν νῆσον, τὰ βασίλεια, τὴν τῆς ὅλης εὐθημοσύνην, οἱ δὲ ἐν μέσῳ τούτων | τὸ τούτων εἶναι μέσοι. R 357

2 Lucian. de dips. § 9 p. 239

11 cf. p. 460, 9 sq.

15 cf. p. 506, 18 sq.

1 λάμπεται scripsi λαμβάνεται libri Plan edd „ἐμφαίνεται αὐτὸ βλέπεται αὐτὸ καταλαμβάνεται“ Re Anim διαφαίνεται dubitanter Gasda λαμπρύνεται? Sintenis 2 δύναται μᾶλλον MoCa Plan δύναται; Sintenis 5 Ἄ — 7 ἴσον citat Plan fol. 99^v 5 τοίνυν] δὲ Plan 6 v in ὑμῖν in ras M ἡμῖν ICa Plan | ποιεῖν BM 7 ἄλλως B 10 πλεῖστον τ~ in ras B² 12 o in ras et τε suprascr. in τό τε I² | o et η in καθαριότητα in ras I² καθαροὶ ὅτι τε cum rasuris post ρ, τ et υ U καθαριότητα BMCa καθαρευότατον Mo 13 ἐπ' cum rasura unius litterae post π U 15 τὴν om B 16 τοῖς ὅλοις supra τῆς ὅλης M^s | εὐθημοσύνην scripsi cum Iacobsio, O Muellero Antioch. 52, Cobeto Mnem. V 110 (Coll. 106) e CUIBCaP in quo tamen η ex v corr m² εὐθυμοσύνην AMMo edd 17 ἐν τῷ μέσῳ M

τίς ἂν ταῦτα ἀκούων ἔχοι ψηφίσασθαι πάντων οὕτως
 ἐφεξῆς ἰσορροπούντων; 251. ἀλλὰ ταύτην μὲν τὴν
 ἔριν ἦν τὸ παρ' ἐκάστοις εἶναι τὴν πλεονεξίαν ἐμποιεῖ,
 μηδεὶς θεῶν ἡμᾶς ἀφέλοιτο, τῆς δ' αὖ τῶν ὀνίων
 5 περιουσίας τί μὲν ἀφθονώτερον, τί δὲ διαρκέστερον;
 ἃ διὰ πάσης μὲν οὕτω κέχνται τῆς πόλεως, ὥς μὴ
 μέρος τι τῆς πόλεως ἐν ἀγορὰν κεκληῖσθαι μηδὲ δεῖν
 εἰς ἐν τι συνελθεῖν ὠνησομένους, ἀλλὰ πᾶσιν ἐν ποσὶν
 εἶναι καὶ πρὸ θυρῶν καὶ πανταχοῦ χεῖρα ἐκτείναντι
 10 λαβεῖν ὑπάρχειν. 252. οὐ γὰρ ἔστιν ἀγνίαν οὕτως
 εὐρεῖν ὠλιγορημένην οὐδ' ἐν ὑστάτοις, ἢ τοὺς ἐνοι-
 κοῦντας ἐτέρωσε πέμπει ληψομένους τι τῶν ἀναγκαίων,
 ἀλλ' ὁμοίως ἀκμάζει τὰ τε μέσα τοῦ ἄστεος καὶ τὰ
 ἔσχατα, καὶ ὥσπερ μεστὰ πάντα ἀνθρώπων, οὕτως
 15 ὀνίων πάντα μεστὰ. 253. καὶ πολλὰ μὲν τῶν ὠνητῶν
 ἤδη τις παρῆλθεν οὐ χρήζων, ὧν δὲ εἰς χρεῖαν ἦλθε,
 ταῦτα οὐδεὶς ἐξήτησεν ἀπόντα. ἀμιλλᾶται δὲ τοῖς
 ἀναγκαίοις τὰ πρὸς τροφήν ἐξευρημένα, καὶ ταῖς τύχαις
 ἀμποτέροις ἐνὶ χώρᾳ παρὰ τῇ πόλει· πενία τε γὰρ
 20 ἐπαρκεῖ καὶ πλουσίῳ ἐπιθυμίαις ὑπηρετεῖ ἐκπορίζουσα
 μὲν ταῖς ἐκείνων ἀπολαύσεσιν ἀβρά, παρασκευάζουσα
 δὲ τῇ τούτων ἐνδείᾳ σύμμετρα καὶ τῶν μὲν οὐκ ἐλάτ-
 R 358 των, | τῶν δὲ οὐ μείζων γιγνομένη. τὸ δὲ δὴ πάν-
 των κομψότατον, ὅτι καὶ τὴν πενίαν ποικίλως μετ'

1 πάντων — 2 ἰσορροπούντων citat Plan fol. 99^v 3 ὁ in
 τὸ in ras I^s τῶ U 4 μηδεὶς scripsi auctore Gasda μηδὲ εἰς
 (μηδεὶς M μηδὲ εἰς U) libri edd | ἡμᾶς θεῶν U | ἀφέλειτο Ca |
 περὶ τῆς τῶν (om I) ὀνίων ἀφθονίας titulus in marg CAI^sB
 7 τί APIB 8 ἐκ Mo 9 προθυρῶν M 10 ὑπάρχει Ca
 12 τί APMIB 14 μετὰ Mo | πάντων BM 16 τίς B |
 χρήζων scripsi e P χρήζων reliqui libri edd 19 χώρα I sed
 χώ in ras m², Mo sed γε μοῖρα in marg μοῖρα U 21 ἀβρὰ
 Mo 23 δὴ P in marg

ἐπιμελείας ἐστι καὶ οὐκ ἀποξῆν παρέχει μόνον, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡδονῆς προστίθῃσι. 254. γνῶνῃ δ' ἂν τις ὥδὶ τὸ τῆς ἀγορᾶς ὑπερβάλλον. αἱ πόλεις, ὅσας ἴσμεν ἐπὶ πλούτῳ μάλιστα φρονούσας, ἓνα στοῖχον τῶν ὠνίων δεικνύουσι, τὸν τῶν οἰκημάτων προκείμενον, ἐν δὲ 5 τοῖς μέσοις τῶν κίωνων ἐργάζεται οὐδείς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ ταῦτα πωλητήρια, ὥστε ἐκάστου μικροῦ τῶν οἰκημάτων ἀντιπρόσωπον ἐργαστήριον, ἀντίπυργοι ξύλινοι καὶ ῥῶπες εἰς σκέπην, καὶ τόπος οὐδείς ψιλὸς χειροτεχνήματος, ἀλλὰ κἂν μικροῦ τις λάβηται κρασπέ- 10 δου, παραχρῆμα τοῦτο ἀεσστήριον ἢ τι παραπλήσιον, καὶ ἔχονται δὴ τῶν τόπων οἶον καλωδίον, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς τοῦ ἐρινεοῦ. 255. λαμπρὰ δὲ οὐσα τῶν ὠνίων ἢ κατασκευὴ τῷ διηνεκεῖ πλέον τεθαύμασται, 14 ὥστε τοῖς ἀγοράζουσιν | ἐξ ἑωθινοῦ πλέον οὐδὲν R 359 παρὰ τοὺς ἐσπέρας ὠνουμένους, ἀλλ' ὥσπερ τοῖς ὕδα- σιν, ἡνίκα ἂν δεηθῆς, ὁμοίοις ἐντυγχάνεις, οὕτω τῆς

1 Thuc. I 2, 2

13 Od. μ 432

9 Ῥῶπὸν τινὲς φασὶ τὸν κοῦφον φόρτον, ὅθεν καὶ ῥῶπια τὰ οὐ στερέμνια, ἄλλοι δὲ ῥῶπας φησὶ τινὰ ἐλώδη ἢ τοὺς θάμνους (cf. Et. M. p. 705, 57) B²

1 ἐὶ γενεῖας UI sed in hoc m² punctis circumsaepum et γρ ἐπιμελείας suprascriptum 2 τὸ ante μεθ' BMMo et in ras I² et Re | η in προστίθῃσι in ras I² 3 ὥδὲ καὶ τὸ BMCa | αἱ μὲν πόλεις? | ὅσαι Mo 4 μάλιστα μέγα φρονούσας I φρονούσας μάλιστα μέγα U 5 τὸν „malim abesse“ Re 6 ἐργαστήριον οὐδενός Sintenis 10 λάβῃ B 11 ἢ τι] ὅτι Mo 12 δὲ Mo | καλωδίων BMCa 13 ὁ ὀδυσσεύς BMMoCa 14 ω alterum in ὠνίων in ras I² 15 οὐδὲν εἶναι παρὰ BMMo Re 16 α in ἐσπέρας in ras I² 17 ὁμοίοις scripsi e MoI in quo tamen oi in ras m² ὁμοίως reliqui libri edd

ἀγορᾶς συνεχῶς ὁμοίας ἀπολαύεις, καὶ οὐδὲ νῦν ἐπελ-
 θοῦσα τὴν ἀκμὴν διακόπτει, ἀλλὰ πλεόν τι παρ' ἡμῖν
 τοῦ παρ' Αἰθίοφιν ὁρᾶται κόμπου. 256. οἱ μὲν γὰρ
 ἢν Ἑλλίον κεκλήμασι τράπεζαν πλήρη κρεῶν ἀνιόντος
 5 τοῦ θεοῦ παρέχονται καὶ τὸ μὲν ἔργον ἐστὶ τῶν ἐν
 τέλει νυκτὸς τὰ κρέα τιθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, τερα-
 τεύονται δὲ τῆς γῆς εἶναι ταύτην αὐτόματον φορὰν·
 τῶν δὲ παρ' ἡμῖν ὠνίων ὁ μὲν τῆς παρασκευῆς ἀγνο-
 εῖται χρόνος, ἡ δὲ ἀβρότης ὁρᾶται, πλεονεκτεῖ δὲ οὐδὲν
 10 ἡμέρα νυκτός, ἀλλ' ἐπ' ἴσης ἀφθονίας ἐν ἐκατέρῃ
 πάντα ἔστηκεν. 257. ὥστε καὶ τῶν ὁδοιπόρων ὅσοις
 ἐπὶ τῶν τελευταίων συσκοτάζει σταθμῶν, θαρροῦντες
 ἐλαύνουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, ὥς ἐνευπαθήσοντες ἐν νυκτί.
 τοῖς δὲ λούσασθαί τε ὑπάρχει καὶ δειπνήσαι λαμπρό-
 15 τερον τῶν εἰς ἐπινίκια κεκλημένων, ὥσπερ τῶν μαγεύ-
 ρων, ὅπως αὐτὸ εὐτρεπίσαιεν, προαπεσταλμένων. 258.
 τὰ τε γὰρ ἄλλα ἐν χερσὶ καὶ τοὺς ἰχθύς οὐδὲν δεῖ
 περιτρέχοντα ζητεῖν, ἀλλὰ τοῖς πρατῆροσι κηρύττουσιν
 ὑπακούειν· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἰχθύων οἱ χερσαῖοι πλειό-
 20 νων ἀπολαύομεν ἢ πολλοὶ τῶν περικλυζομένων θαλάττῃ,
 καὶ πελαγῶν μὲν διεσθήκαμεν, οἱ δὲ ἐκείνων ἐργάται |

1 Her. VIII 11, 2 3 Her. III 17 et 18 14 Lucian.
 Amor. § 52 p. 454. [Dem.] c. Neaer. § 33 p. 1356, 8 et 17

1 ὁμοίως CAMoCa Mor ὁμοίως U 2 τὴν μὴν U | δι
 in διακόπτει in ras I² 3 παρὰ Mo 4 ληκ in κεκλήμασι in
 ras (κ e γ corr) P² κεκράμασι A Re | πλήρη om Mo 5 ἀθρόον
 Mo 6 ἀ in τὰ corr ut videtur ex o P² 9 ἀβρότης MoCa
 10 ἐ in ἐπ' ex ὕ corr P² | ἐπ' ἴσης ex ἐπίσης corr I² ἐπί-
 σης Mo 12 τὸν τελευταῖον M 13 „αὐτὸς ὡς ἂν ἐνευπαθή-
 σοντες αὐτὸς ὡς ἐνευπαθήσοντες ἐννύκτια“ Re Anim cf. p. 533, 16
 14 λούεσθαί B 15 εἰς om Ca 16 αὐτὰ Mo | προαπο-
 σταλμένων C 20 ττ in θαλάττῃ e σσ corr P² 21 διεσθή-
 καμεν — 529, 1 πελαγῶν om Mor

τὰ τῶν πελαγῶν ἡμῖν σαγηνεύουσι θρέμματα, καὶ R 360
 σωροὶ παρ' ἡμέραν πάσης ιδέας ἰχθύων ἐπιεσέρονται.
 259. καλὸν δὲ κἀνταῦθα τὸ μηδὲ τοὺς καταδεῖς ἀπο-
 κεκλείσθαι τῆς τοιαύτης ἐδωδῆς· πορίζουσα γὰρ ἡ Τύχη
 τὰ πρόσφορα ἐκάστω διεΐλεν εἰς μὲν τοὺς εὐδαίμονας 5
 τὴν ἀπὸ τῆς θαλάττης φορὰν, εἰς δὲ τοὺς ἐτέρους τὴν
 ἀπὸ τῆς λίμνης, κοινὸν δὲ ἀμφοῖν ἔδωκε τὸν ποταμόν,
 ὃς τοῖς μὲν εὐπόροις βόσκει τὸ γένος, ὃ παρὰ τῆς
 θαλάττης εἰς αὐτὸν ἀναπλεῖ, τὰ δ' ἄλλα τοῖς ἄλλοις
 ἅπαντα πολλά. 10

260. Τοῦ ποταμοῦ δὲ καὶ τῆς λίμνης οὐ τοσοῦτον
 τὸ κέρδος εἰς τὴν πόλιν, ὅσον τραπέζας κοσμεῖν, ἀλλὰ
 καὶ ὅσα δίδωσιν ἡ γῆ, τῆς πόλεως εἶναι ποιούσι δι'
 εὐπειθείας τὴν κομιδὴν ἐργαζόμενοι καὶ οὐ κατακλεί-
 οντες τὰς τῶν καρπῶν ἀρωγὰς εἰς ὑποξυγίων στενότητα. 15
 νειμάμενοι γὰρ τὴν χώραν, καὶ ὁ μὲν διὰ τούτων ῥέων
 ἂ τὴν λίμνην οὐκ ἔχει σύμμαχον, ἡ δὲ ἐν τούτοις
 πεπταμένη τοῖς τόποις οἷς ὁ ποταμὸς οὐ βοηθεῖ, ναυ-
 τικοῖς λιμναίοις τε καὶ ποταμίοις κενούσι τοὺς ἀργούς
 εἰς τὴν πόλιν. 261. καὶ τὴν μὲν πρώτην μεμερισμένως 20
 ἄγουσιν, ἔπειτα ἀντ' ἀμφοῖν ὁ ποταμὸς | καθίσταται R 361
 μετὰ τῶν οἰκείων τὴν διὰ τῆς λίμνης πομπὴν δεχόμε-

2 σωροὶ UI | καθ' ἡμέραν Mo sed γρ παρημέραν in marg,
 Ca καθ' ἐκάστην ἡμέραν BM 3 δὲ τ in μηδὲ τοὺς in ras
 P² | ἀπο in ἀποκεκλείσθαι in ras et κ alterum inseri I²
 ἀποκεκλήσθαι Ca 4 τῆς om M²Ca | οἱ in τοιαύτης in ras
 B² | ἡ Τύχη om Mo 7 κοινὴν API xo cum rasura 4 litte-
 rarum U 9 ταυτὸν B sed τ in ras, Ca 12 εἰς τὴν πόλιν
 τὸ κέρδος I (sed supra εἰς et τὸ singulae litterae, β et α ut
 videtur, erasae) BM²Mo (sed τὸ om) Ca 17 & inseri M² et Re
 om reliqui libri Mor 18 πεπταμέν cum lacuna 1 litterae U |
 οἷς οὐχ ὁ ποταμὸς βοηθεῖ I sed οὐχ inseri m² et ante βοηθεῖ
 rasura 2 litterarum 19 ἀνατίοις Re Anim, fortasse recte
 21 ἀντ' inserui e M² | κοινὸς ἀμφοῖν ὁχετὸς ὁ ποταμὸς Re Anim

LIBANIUS ed. Foerster. I. II.

νός τε καὶ φέρων εἰς μέσην τὴν πόλιν καὶ πρὸ τῶν
 πυλῶν ἐκάστοις τὰ φορτία ποιῶν· ὥστε γυναιξὶ καὶ
 παισὶν ἐξακριεῖσθαι τὸν γόμον ἐξεῖναι. τοῦναντίον γὰρ
 ἢ περὶ τὴν Θεσπρωτίδα τῇδε συμβέβηκεν. ἐκεῖ μὲν
 5 γὰρ ὁ ποταμὸς εἰς τὴν λίμνην ἐμβάλλει, ἐνταῦθα δὲ
 τὴν λίμνην ὁ ποταμὸς ὑπολαμβάνει. 262. τὸ δὲ δὴ
 μέγιστον, οὐδὲ γὰρ τὸ μετὰ τὴν πόλιν εἰς θάλατταν
 ῥέον ἄπορον ναυσὶν ὑπὸ τῶν πετρῶν καθέστηκεν, ὃ
 δὴ καὶ τοῦ Νείλου τὰ πολλὰ πέπονθεν, οὐδὲ τοῦτο
 10 ἡμῖν ἄχρηστον, ἀλλ' ἄξιον τῆς εὐφημίας ἢ Πίνδαρος
 εἰς τὸν Καμαριναῖον Ἰππαρίν κέχρηται, ὅτι κολλᾷ

4 Thuc. I 46, 3 9 Her. II 29, 3 10 Pind. Ol. V 14 sq.
 c. schol.

10 οὕτω φησὶν ἡ ἐξήγησις τοῦ παρὰ Πινδάρου λεγού, ὅτι ἡ
 Παλλὰς ἢ συνέχουσα τὴν πόλιν τὴν Καμαρίναν δηλονότι ἄδει
 μὲν ἦγον ὑμνεῖ τὸν σὸν ναὸν τὸν ἄγνον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν
 Ὠκεανόν, καὶ τὴν λίμνην τὴν ἐγχωρίαν ἦγον τὴν Καμαρίναν, καὶ
 τὰ σεβάσματα θεύματα, δι' ὧν ὁ Ἰππαρίος ὁ ποταμὸς ἄρδει τὸν
 στρατὸν ἀντιτοῦ τὸν λαὸν τῆς Καμαρίνης. κολλᾷ τε ὁ Ἰππαρίος
 ἦγον προστίθησι τε ἀεὶ καὶ αὖξει ταχέως ἀντιτοῦ ῥαδίως ὑψι-
 γυιον ἄλσος θαλάμων σταδίων ἀντιτοῦ μετέωρον πληθύν οικη-
 μάτων στερεῶν, κατὰ τῶν τοῖς ἐναντοῦ θεύμασι τὰ ὑπὸ τῶν Καμα-
 ριναίων εἰς κατασκευὴν οἰκημάτων τεμνόμενα ξύλα B² (= Schol.
 rec. ad Pind. Ol. V 16 ed. Boeckh)

3 ἐξεῖναι ex εἶναι corr I³ | τοῦναντίον — 6 ὑπολαμβάνει
 citat Plan fol. 99^v 5 ἐμβάλλει P sed κ in ras m² 7 τὸ
 scripsi ὁ libri edd 8 καθίσταται Mo sed καθέστηκεν in marg
 9 δὲ Mo 10 ἀλλὰ UI 11 καμαριναίων BCa μακαρι-
 ναίων Mo | κολλᾷ σταδίων scripsimus Cobetus Mnem. V 110
 (Coll. 106) et ego Mus. Rhen. XXXII 89 κολλᾷ τε σταδίων (in ra-
 sura 8 litterarum) B et Mor κολλᾷ σταδίων I sed λλᾷ σταδίων
 in rasura 6 litterarum (prius λ ex ι corr) m² κ ο λ α ι cum
 rasura 1 post ο, 2 post λ litterarum U κολλᾷτε Mo sed δίων
 in marg κοιλᾷται reliqui libri Re αὖξει supra κολλᾷ B²

σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος, τοῖς ἀπανταχόθεν ξύλοις δι' αὐτοῦ παρέχων ὀλκήν.

263. Τοῦ ποταμοῦ δὲ ἐννοήσας τὰς εἰς τὴν θάλατταν ἐκβολὰς ἔλκομαι πρὸς τὴν τοῦ λιμένος μνήμην. ὅν οὐχ ὧν εἶναι δοκεῖ, τούτων κηδόμενος ὁ κρατῶν 5 μετερρῦθμισεν, ἀλλὰ τέμνεται μὲν ἐν Σελευκείᾳ, τέμνεται δὲ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας τοσοῦτ' ἡμετέρας λιμὴν ἐκ πέτρας γενόμενος, ὅσον οὐδὲ Κροίσῳ | Πακτωλὸς R 362 ἐθῆσαύρισε. 264. τοιγαροῦν ἅπασα πανταχόθεν ὀλκὰς ἀνέγεται τὰ πανταχόθεν ἄρουσα, Λιβύης, Εὐρώπης, 10 Ἀσίας, νήσων, ἡπείρων, καὶ τῶν ἑκασταχοῦ καλλίστων τὸ κάλλιστον δεῦρο κομίζεται τῆς εἰς τὴν πρᾶσιν ὀξύτητος γνώμας ἐμπόρων δεῦρο καλούσης καὶ γῆν ἅπασαν δι' αὐτῆς καρπούμεθα. πλείστα δὲ τῶν ὑπὲρ πελάγους ἀπλωθέντων ἰστίων λιμένων οὗτος συνέστειλε. 15

265. Τί οὖν δὴ θαυμαστὸν τοιαύτην μὲν νεμομένους γῆν, τοιούτῳ δὲ ἐμπορίῳ χρωμένους, ἔχοντας δὲ σύμμαχον μὲν λίμνην, ποταμοῦ δὲ πόρον συνεργόν

6 Hier. chron. a. Abr. 2362 p. 193 Sch. Iul. or. I p. 40 D. Theoph. chron. p. 38, 6 ed. de Boor. 8 Her. V 101, 2 (cf. Suidas s. v. Μίδας)

1 ῥαδίως supra ταχέως B² | ὑψίγυιον CAPCa Re ὑψίγυιον UI ὑψίγειον Mo μετέωρον supra ὑψίγυιον B² | ἄλσο cum rasura unius litterae U πληθὺν supra ἄλσος B² 2 αὐτοῦ APUBM (sed in hoc spiritus erasus) MoCa Mor | παρέχων IMO et e παρέχων corr M, fortasse recte 3 Τοῦ ποταμοῦ — 9 ἐθῆσαύρισε citat Plan fol. 99^v 3 θάλασσαν ἐκβολὰς Plan 4 ἔλκον Mo | τῶν λιμένων Mo περὶ τοῦ λιμένος titulus in marg I² 6 ἄλλ cum rasura 1 litterae U | inter τ et μ in τέμνεται (bis) rasura 1 litterae B 7 ἡμετέρας. Re 10 δεῦρο κατάγεται coni Re 13 γῆν e τὴν corr I 14 αὐτοῦ coni Re 15 λιμὴν Cobet Misc. 164 16 δὴ om BMCa | „malim dativos νεμομένους — χρωμένοις — ἔχουσι“ Re 17 ἐμπορεῖω BCa | δὲ inser I

ἐγγύτατα πανηγύρεως κατεσκευάσθαι τὴν πόλιν; 266.
 ποῦ γὰρ ἐτέρωθι πανήγυρις τοσοῦτοις θάλλει τοῖς
 ἄπασιν, ὅσοις ἐνταῦθα ὁ σύμπαρ χρόνος τοῖς ἄπασιν;
 τίς δ' οὐκ ἂν πρῶτον ὁρῶν τὴν πόλιν εἰς ἱερομηνίαν
 5 ἤκειν ἡγήσαιο; τίς δ' οὕτω φύσει κατηφής, ᾧ τὴν
 R 363 γνῶμην οὐκ ἂν εἰς εὐθυμίαν τρέψειε; ποῦ δὲ | ἄλ-
 λοθι τοσαύτη τέρψεων ἐπιρροή; τίς δὲ οὐχ ἡδονῆς
 ἐνταῦθα ἀφορμή; οὐκ ἄρωνν προάτης; οὐ λουτρῶν
 χάρις; οὐκ ἀγορᾶς φαιδρότης;
 10 σταθερῶς προξενῶν; οὐκ ἔαρ στιλπνὸν τοῖς ἄνθεσιν;
 οὐ θέρος ἀκροδρόνων χρώμασιν ἀστράπτων τε καὶ τὸ
 ἄστν ταῖς ὁσμαῖς λειμῶνα ποιοῦν; οὐχ ἥδιον μὲν ἐν
 μέσῳ βαδίσει τῶν ὠνίων ἢ διὰ μέσων κήπων ἐλθεῖν,
 ἥδιον δὲ τῆς οἴκοι διατριβῆς οἱ κατ' ἀγορὰν σύλλογοι;
 15 οὐκ αὐτὸς ὁ ἴδιον διὰ τῆς πόλεως ὄχλος εἰς θέας χάριν
 ἀρκεῖ; οὐ παρ' ἡμῖν Ὀμηρος ἐλέγχεται μειζόνως τῆς
 ἀξίας τὸν Ἰπνον κοσμῶν; 267. οὐ γὰρ ἐνταῦθά γε

2 Amm. M. XIV 8, 8 16 Π. § 233

1 τα prius in ἐγγύτατα in ras P² | κατ σκευάσθαι U
 κατασκευάσθαι I 2 εν supra ι in ἐτέρωθι erasum I ἐκατέ-
 ρωθεν U 5 αι in ἡγήσαιο in ras I² ἡγήσατο Mor | ᾧ Re
 ὦν libri Mor | τὴν inser I³ 6 τρέψειεν ACPU edd | ποῦ om

Mo | δ' Re | ἐν supra ι in ἄλλοθι erasum I 7 δ^δ A 9 lacu-
 nam cuius in libris nullum vestigium, animadvertit verbisque
 οὐ χειμῶν ἡλίους ἡμῖν explendam censuit Re Anim | σταθερῶνς
 Re Anim 12 χ in οὐχ in ras I | ἴδιον U sed ι (2) postea inser
 ἥμιον Mor quod correxerunt Re Anim et Koen ad Gregor.
 Cor. p. 474 ed. Schaeff. 13 κητῶν Mo 14 in κατ' ἀγορὰν
 apostrophus et spir. len., pars inferior in γ, ο et gravis in ras
 P² κατὰ χώραν A Re 16 μείζονα Re 17 κοσμῶν Ca sed
 γε ὠνίων in marg ὠνίων BMo sed in hoc γε κοσμῶν in marg
 γε ὠνίων supra κοσμῶν M²

ἄναξ ἀνθρώπων οὐδὲ ἀέκοντας ἔλκει πρὸς ἑαυτὸν
οὐδὲ πρὸς βίαν κατακοιμίζει, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῶν βλε-
φάρων ἐκείνου τυραννίδα μόνοι τῶν πάντων ἀπεσει-
σάμεθα καὶ τὴν ἡλίου λαμπάδα λαμπτήρες ἕτεροι δια-
δέχονται τὴν Αἰγυπτίων λυχνοκαΐαν παριόντες, καὶ 5
διενήνοχεν ἐνὶ μόνῳ παρ' ἡμῖν νύξ ἡμέρας τῷ τοῦ
φωτὸς εἶδει. ταῖς δέ γε δημιουργίαις πρὸς ἴσον ἔρχε-
ται, καὶ οἱ μὲν εὐτόνως ἐργάζονται χερσίν, οἱ δὲ |
ἀπαλὸν γελῶσι καὶ πρὸς ᾧδὴν ἀνίστανται. κοινὴ τις R 364
Ἑφαίστου καὶ Ἀφροδίτης ἢ νύξ τῶν μὲν χαλκευόντων, 10
τῶν δὲ ὀρχουμένων, ἐν δέ γε ταῖς ἑλλαις Ἐνδυμίων
μᾶλλον τετίμηται.

268. Ποίοις δὲ ἔθνεσιν ἡ πόλις οὐ λυσιτελής; οὐκ
ἐνταῦθα χρηματισταῖς μὲν ἐπὶ πλοῦτον ἑρστώνη, σοφίας
δὲ μετόχοις μὲν εἰς δόξαν, ἐπιθυμηταῖς δὲ εἰς κτήσιν; 15
οὐκ ἐνσπουδάσαι μὲν ἀγαθὴ, ἐνευπαθῆσαι δὲ ἐπιτηδεῖα;
οὐχ ἵππων ἀγῶνες ἔριον ἀσταςίαστον ἔχοντες; οὐκ
ἀθύρματα σκηνῆς; οὐκ ἀντίπαλοι ταῖς φροντίσιν αἰ-
θυμηδαί; οὐ τὸ τῶν Ἥλειων σεμνὸν ἐνταῦθα μετε-
λήλυθε καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν Ὀλυμπίων τῇ πρὸς 20
τὸν Δία τιμῇ παρηνέγκαμεν; 269. τοῦτον ἤδη τις τὸν

1 Od. x 266 4 Amm. M. XIV 1, 9 cum nota Valesii
5 Her. II 62. Them. or. IV p. 49 15 Plat. Euthyph. p. 14 d
17 Thuc. I 2

11 Ἐνδυμίων καὶ ὑπνώδην σφόδρα B²

1 ἀνθρώπων scripsi coll. Il. l. l. ex I (in quo tamen m² in
ἀνδρῶν correctum) MBMoCa ἀνδρῶν CAPU edd 3 ἀπάν-
των IMo 4 καὶ — 5 παριόντες citat Plan fol. 99^v 5 περι-
όντες Mor quod correxit Valesius l. l. 8 ἐν supra εὖ in εὐτό-
νως I² ἐντόνως Mor | οἱ δὲ] καὶ Mo 13 ὁποίοις Re
17 ἵππων A | οὐκ ἀθύρματα om Ca 18 σκηνῆς post ἀντί-
παλοι Ca 21 τίς IB

ἀγῶνα καὶ βασιλεὺς ἔθηκε καὶ τὴν αὐτοῦ στολὴν ἀφείλ-
 τὴν Ὀλυμπικὴν ἔλαβεν, ὃ δέ τις ἑλληνοδίκης ᾤφθη
 καὶ τὸν ἐκ δάφνης ἀμφέθετο στέφανον, κοσμοῦντες
 ὁμοῦ καὶ κοσμούμενοι τοῖς δρωμένοις. εἰ δὲ Ἑλλεῖοις
 5 τᾶλλα οὐχ ὥς ἄριστα πράττουσιν ἢ πανήγυρις φέρει
 R 365 τι σχήματος, τί τό γε ἡμέτερον νομίζειν, | οἷ μετὰ
 τῆς ἄλλης τύχης καὶ τῇ τῶν Ὀλυμπίων φαιδρότητι
 κεκρατήκαμεν;

270. Τίνα δὴ ταύτῃ πόλιν παραβάλλειν ἄξιον;
 10 τῶν μὲν γὰρ ἀρχαιοτάτων εὐδαιμονεστέρα, τὰς δὲ με-
 γέθει νικᾷ, τὰς δὲ εὐγενεῖα πάρεισι, τὰς δὲ τῷ παμ-
 φόρῳ τῆς χώρας. καὶ μὴν ἥς μὲν ἡττᾶται κατὰ τοὺς
 τοίχους, ταύτης κρείττων γίνεται τῷ τε ἐνύδρῳ καὶ τῷ
 τοῦ χειμῶνος ἡμέρῳ καὶ τῇ τῶν ἐνοικούντων ἀστείό-
 15 τητι καὶ τῇ τῆς σοφίας ἀσκήσει, τῆς δὲ ἔτι μελίζονος
 τῷ καλλίστῳ καλλίων ἐστίν, Ἑλληνικῇ παιδείᾳ καὶ
 λόγοις. 271. ὅλως δὲ τὰς μὲν μικρὰς εὐρήσεις, τὰς δὲ

1 Polyb. XXXI 3 et 4 apud Athen. V 194 c sq. 3 Simon.
 C. fr. 98 (Anth. Pal. VII 347), 2. Append. epigr. 308, 2. 12 cf.
 I 525, 9; 471, 16; 673, 7 R

2 Ἑλληνοδίκαι οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας B²

1 αὐτοῦ APIBMoCa αὐτοῦ U 2 ὀλυμπι κήν U ὀλυμ-
 πιακήν I sed πικὴν suprascr. m. rec. | ἔβαλε Ca | ἑλληνοδίκας
 U 3 στέφανον scripsi e BMCa et marg P⁵ cum Cobeto
 Mnem. V 111 (Coll. 107) et Gasda σχήματος CAPUI Re om
 Mo, quem sequitur Iacobs Phil. 432 τὸ — σχῆμα Mor, γὰρ τὰ
 — σχήματα in marg 5 τ' ἄλλα Mo 6 τί IB | νομιστέον
 vel <χρὴ> νομίζειν? („deī additum mallet“ Re) 7 ὀλυμπίῳ I
 9 σύγκρισις titulus in marg CAB | ταῦτα MCa ταῦτ cum
 rasura unius litterae U 11 δ' Re | πάρεισι scripsi auctoribus
 Re Anim et Cobeto Mnem. V 111 (Coll. 107) παρήσι libri (ιη in
 ras M) edd 13 γίγνεται CAMo | ἐνύδρῳ M, ἐνύδρῳ in
 marg 16 τῶν καλλίστων Mo

